

תכתובת בנושאי הספר "הרפובליקה השנייה של ישראל", הבחירות של שנת 2019, שפל יום הדין ב- 2020, תרבות, ענייני דיומא ועוד, בין 10.2018 ל- 12.2019

מבוא

באחד המכתבים האחרונים שלי בתקופה של כשנה מאוקטובר 2018 מועד פרסום הספר שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל" ועד דצמבר 2019 כתבתי: "במקום לפרסם את היצירות שלי (עם ספרים של אלף פלוס עמודים, מחזה של חמש מערכות, מסות ארוכות ומאמרים של אלפי מילים) בסוף המאה ה- 19 אני מפרסם זאת בעידן הטוויטר כשמוטת הקשב של הציבור היא לכל היותר 6 דקות...". אך בדילמה בין פרסום הרעיונות שלי בציוצים לבין ליבון הסוגיות כבדות המשקל בספרים עבי כרס ומבוססים אני מעדיף את העומק על פני השטחיות. לא שלא התפתיתי לכתוב את רעיונותי בקצרה. אדרבא, כל רעיון הרפובליקה השנייה של ישראל החל לפני כעשור כאשר כתבתי בדף אחד מה המצע של התנועה, אלא שהואשמת בשטחיות. כשכתבתי לאחד האתרים הפופולריים על משבר יום הדין הצפוי לדעתי ב- 2020 במאמר בן 500 מילה כפי שביקשו, הם דחו אותו כי הדברים לא מבוססים דיים. גם מאמרים ארוכים יותר של עמוד, שניים או שלושה (ניסיתי הכל) נדחים מנימוקים כאלה או אחרים, המעלים חשד שמא מה שלא מוצא חן בעיני העורכים הוא תוכן המאמרים ולא אורכם כי הם נוגדים את דיעות המו"לים.

בסופו של דבר אני יכול לפרסם את המסות והמאמרים הארוכים שלי כמעט רק באתר "מחלקה ראשונה NEWS1" שמוכנים לפרסם מאמרים ומסות ארוכים ואילו את ספריי הארוכים והמבוססים אני מפרסם כספרים דיגיטליים, בדיוק כפי שאני רוצה בלי התערבות של עורך שבדרך כלל רק מקלקל ולא מוסיף, הניתנים להורדה ללא תמורה, באתר שלי ובאתר האוניברסיטאות והמוסדות שמוכנים לפרסם אותם כאוניברסיטת חיפה, אינסאד, אומ"ץ, שבי"ל.

ואם כבר אני מתבטא בצורות כתיבה ארכאיות כספרים עבי כרס או ספרים בכלל (אם כי אני צועד עם הזמן ומפרסם ספרים דיגיטליים מודפסים ולא כתובים בכתב יד...), מחזות בני חמש מערכות ולא מערכוני סטנד אפ, ספרי מסע ואוטוביוגרפיות, מסות בעשרות עמודים ומאמרים עם אלפי מילים, ולא ציוצים נשיאותיים או פוסטים הזוכים ללייקים, בחרתי בספרים האחרונים שלי ובמיוחד בספרי האחרון "הרפובליקה השנייה של ישראל" לפרסם קורספונדנציה עם אישים דגולים ואזרחים מהשורה על נושאי הספר ונושאים אחרים, שחושפים תובנות מעמיקות ביותר שלא מוצאות ביטוי בשום מסגרת אחרת ומציגים רעיונות השונים, סותרים או משלימים את דעתי. (אני גאה במשפט הארוך בן שש השורות שלא היה מבייש את תומאס מאן, אם כי הוא כותב משפטים של עשרות שורות.)

להבדיל מרבים אחרים שמוכנים לתת חשיפה רק לחברי ה"כת" של היונים בתיאטרון ובסרטים, או של החרדים, של תומכי ביבי ושל משיחיים כאלה ואחרים, בין אם המשיח הוא הרבי מלובביץ' או גרוסמן ועוד, פונדמנטליסטים איסלאמיים, ניאו ליברלים, אנטי אקולוגים ודומיהם, אני נותן במה בספריי לבעלי דיעות "דיסידנטיות", כפי שבחרתי מנהלי מחלקות שהיו לא פחות טובים ממני כשעבדתי בארגונים גדולים ולא ננסים מלחכי פינאס כמקובל בישראל. אני מאוד אוהב להתבטא במכתבים ארוכים ומעמיקים ולכן אני לא זנחתי את האימיילים ולא עברתי לווטסאפים המנוונים שבהם אתה משבח כל "אמרת שפר" על זיקנה, אהבה או ענייני דיומא בתנאי שתהיה בת 10 מילים בלבד.

אני מפיק הנאה רבה מיצירות מופת המבוססות על קורספונדנציה כמו מכתבי האהבה בין ג'ורג' סנד לאלפרד דה מיסה, הרומן "יחסים מסוכנים" של לאקלו, "יסורי ורטור הצעיר" של גתה ועוד. כשאני כותב מכתב אני משקיע זמן רב בכתיבתו, מהימים שבהם כתבתי מכתבים בכתב יד לרותי בחודשים המועטים שחלפו בין תחילת חברותנו לנישואינו ושפרסמתי יחד עם מכתבי רותי רעיתי בספר שהקדשתי כולו לרותי שניתן להורדה באתר שלי, ועד ימינו אלה כאשר אני מתבטא בנושאי הרפובליקה השנייה וסוגיות אקטואליות. זאת עוד צורת התבטאות עם קסם משלה, תפוצה של אחד לאחד או אחד לרבים כאשר אני כותב בנושא אקטואלי ושולח את אותו המכתב בצורה אישית למכותבים רבים, כי איני רוצה לפרסם זאת במאמר ולקבל טוקבקים שלא תמיד ראויים לפרסום בגלל איכותם.

פרסום המכתבים גם ללא ציון שם המכותבים כפי שבחרתי לעשות זאת ביצירה זאת הוא צורה נוספת לפרסום רעיונות בסוגיות היום ולא בצורת ספר או מאמר. תהליך קבלת האישורים לפרסום מכתבי התשובה הוא ארוך ומסורבל במיוחד אם מדובר בעשרות מכותבים אבל אני עושה זאת כשאני מפרסם ספר. הפעם טשטשתי את זהות המכותבים כי מה שחשוב אלה התובנות שנחשפו בקורספונדנציה ולא זהות הכותבים. ויש לי אותה הערכה לכל מכותב, ידוען או לא. ואם עם השנים נוצר בסיס קוראים של עשרות עד מאות למאמריי, ספריי ומכתביי – דיינו!

המאמר ב- NEWS1 על הרפובליקה השנייה של ישראל והתכתבות על יהודה כהנא מופיעים בסוף בקבצים נפרדים

אימייל שנכתב לעשרות ידידים ב- 9.10.18 בעקבות פרסום הספר "הרפובליקה השנייה של ישראל" ב- 8.10.18

אני שמח לשלוח לך קישור לגירסה הסופית של הספר החדש שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל": [Book - Hebrew, English](#). הספר מופיע באתר שלי בדף השער ובדף BOOKS ובקרום גם בספריות של כמה אוניברסיטאות וארגונים. לקריאת החלק העברי (891 עמודים) יש ללחוץ על HEBREW ולקריאת החלק האנגלי שהוא משלים אך לא חופף את העברי (585 עמודים) יש ללחוץ על ENGLISH. זהו הספר החשוב ביותר שכתבתי ונראה לי שאם הוא ייושם במלואו הוא יוכל לשנות במידה מהותית את פני המדינה שלנו ואת פני הכלכלה בעולם (אשרי המאמין...).

ניתן לקרוא אותו כל פרק לחוד כי הוא בנוי רבדים רבדים - מאמרים קצרים וארוכים, מסות, קטעי ספרים, סאטירות, התכתבות, מאמרי אורח, דברי הגות, כלכלה, משטר, מדיניות, מנהל ציבורי, פתרון הסכסוך, אינטגרציה של הערבים והחרדים, חינוך, תרבות, ערכים, חברה, סטטיסטיקה, קיימות, גלובליזציה, אתיקה, עסקים, והרבה אידיאלים. למרות זאת מי שיקרא את כל הספר יווכח שהוא נותן תמונה הוליסטית על בעיות המדינה האקוטיות ועל דרכי פתרונן, אך גם על הבעיות הכלכליות והאתיות הכלל עולמיות עם המשברים התכופים של הקפיטליזם והדרכים לפתור אותן.

מרכיב חשוב בספר הוא מאמרי אורח, מסות ופרקי ספרים, העוסקים בנושאים חשובים שבהם הספר אינו דן אך השייכים בהחלט לתחומים הנסקרים בספר. הייתה היענות רבה ונלהבת מצד יוצרים חשובים. כאן אציין רק את שמות היוצרים – ד"ר אדם רויטר ונגה קינן (3 פרקים ומצגת). הפרופסורים רן לחמן (3 מחקרים), שלמה נוי, משה בר נב, הנרי קלוד דה בטיני (3 מאמרים) ויהודה כהנא (3 מאמרים). יהושע סובול (פרק מספרו החדש "חופשת שחרור"), אריה אבנרי (3 מאמרים), TRANSPARENCY INTERNATIONAL, יצחק גורמזאנו גורן (פרקים מתוך 4 ספרים), פיט ואן ביל'זון, ד"ר עינת וילף (3 מאמרים) ומריו דיאמנט (המחזה שלו "ארץ האש"). לא פחות חשוב הוא החלק של ההתכתבות עם אישים בעלי תובנות מעמיקות על נושאי הספר...

כל טוב וקריאה מהנה,

אימייל שנכתב לעשרות ידידים בחו"ל ב- 9.10.18 בעקבות פרסום חלק מהספר באנגלית ב- 8.10.18

I am glad to send you a link to the final version of my new book "The Second Republic of Israel": [Book - Hebrew, English](#). The book is on my website in the front page as well as in Books and soon it will be at the libraries of leading universities and organizations. For reading the English part of the book - press ENGLISH, for reading the Hebrew part of the book - press HEBREW. The book includes also a part on "Capitalism - Crises & Solutions", with the forecast that I made in 2009 for a Domsday Depression by 2020 and its analysis, as updated with current events. It includes also the highlights of my breakthrough research that I made recently proving a strong statistical correlation between the prosperity of countries and their ethical level. The book includes also guest articles and chapters of books by well-known Professors, such as Henri-Claude de Bettignies, Yehuda Kahane, Ran Lachman, well-known authors as Yoshua Sobol, Mario Diamant, Yitzhak Gormezano Goren, by Transparency International, by the authors of the best seller Israel - An Island of Success Dr. Adam Reuter and Noga Kainan, by Einat Wilf, Peet van Biljon, Arie Avneri, as well as correspondence about the topics of the book.

You can send the digital book to the library of universities and organizations that might be interested. Best regards,

Email from a friend in the US on October 9, 2018

Dear Iaacov:

I've received the PDF of your book. Thank you very much. And congratulations! It looks like a very comprehensive work that may take me several years to read. It is very strange to see my play included between numbers, statistics, mathematical formulas and so on. But, who knows, maybe it will have some impact precisely because of that.

You mention that you do not agree with the premise of the play, but I think that the reason "Land of fire" was received so well, despite heated debates, it's because I made a point to balance the position of all sides without benefiting one or the other.

In any case, I'm grateful for your openness, which in the present times, seems to be a lost quality.

I send you all my affection.

אימייל שנכתב ב- 9.10.18 בתשובה למייל שלי

קורי יקירי

כל הכבוד! עבודה מונומנטלית. מלא חוכמה ותובנות. מקווה לזמן שאוכל לקרוא בו, אבל כמו שהצעת, גם קריאה של פרקים (ועשית בשכל שחילקת כ"כ יפה) יכולה לבוא בחשבון ומי שיקרא הכול – מובטח לו מקום בגן העדן. נהניתי לראות את הסינית והיפנית וההודית....

כה לחי!

אימייל שנכתב ב- 9.10.18 בתשובה למייל שלי

ברכות ז'ק ידידי

הצצתי בטיוטה ששלחת וגם ראיתי שהזכרת אותי מספר פעמים.

תכוון אותי לפרק אחד הכי משמעותי שאוכל לקרוא אותו ולהבין את החידוש של הספר הזה, כי הזמן הפנוי שלי מועט כל כך.

תודה רבה מאחלת לך ואריכות חיים משמעותיים בריאים ואיכותיים

אימייל שנכתב ב- 10.10.18 בתשובה למייל שלי

תודה קורי. אתה גאון. יש להניח שבבוא העת אתחיל לקרוא את הספר, ואת המאמרים הרלבנטיים לי. תודה

אימייל שנכתב ב- 10.10.18 בתשובה למייל שלי

Dear Jacques,

Thank you for sending me a digital copy of your most recent book. It is covering a number of the most important issues in today business and politics.

I have studied the Table of Content of the English part of the book and am looking forward to read many of the topics covered.

I have already read the 25 first pages and find it most interesting and very well written.

Particularly I look forward to read the part covering the level of prosperity of countries compared with the level of ethics and the development of your research ending up with the new "Cory's Index"

I am sure the book will be well received in many academic institutions and among friends of Israel.

Best regards

אימייל שנכתב ב- 10.10.18 בתשובה למייל שלי

ברכותי. שמא תכתוב מאמר ל-News1?

אימייל שנכתב ב- 11.10.18 על ידי לחבר מארצות הברית הקורא עברית

If you are very busy and don't have the time to read 1500 pages, you are invited to read the article that I was asked to write about the book ([article](#)).

אימייל שנכתב ב- 11.10.18 על ידי בעקבות המאמר שפרסמתי על הספר ב- NEWS1

ביקשו ממני לכתוב מאמר על הספר ונעניתי לאתגר איך לדחוס 1500 עמוד למאמר של 3000 מילה. להלן הקישור - ([article](#)). חוץ מזה אני תמה איך ניבאתי התמוטטות השוק ביום שלישי וזה קרה ביום רביעי... אולי אני יכול להתעשר משוק הנגזרים והשורטים במקום לכתוב ספרים שרק חבריי הטובים יקראו קטעים ממנו אם בכלל. הביקורות שקיבלתי עד כה לספר מדהימות ומעודדות.

אימייל שנכתב ב- 11.10.18 על ידי בעקבות המאמר שפרסמתי על הספר ב- NEWS1

תודה ידידי היקר

מובן שאקרא את המאמר וכן קטעים נבחרים מהספר כולו ואומר לך את דעתי.

מכל מקום- יישר כח והמשך ביצירה המופלאה שלך

בידידות רבה

ולכך עניתי באותו היום

תודה לך יקירי על המחמאות, למענך אני עמל, כל טוב, קורי

תכתובת עם ידיד טוב על הספר והמאמר: אימייל שלו ב- 12.10.18

קורי היקר,

מיטב איחוליי עם השלמת העבודה הרבה על ספרך החדש ושילוחו למרחב הקיברנטי. בימים האלה, הסחופים רוחות-קדים, סופות חול ושממה מתפשטת בעולם-ההגות, האמנות והספרות בעולם הרחב בכלל ובעולמנו הצר בארץ בפרט, נודעת לקולך המיוחד חשיבות רבה. אני מקווה שדבריך יגיעו לידיעתם של מעצבי מדיניות בתחומי הכלכלה והחברה, יעוררו אותם לחשיבה וישפיעו על מעשיהם.

בשובי ארצה ב-16 בנובמבר, עם סיום עבודתי בסין, אשמח מאוד להפגש ולשוחח על הספר החשוב הזה.

החזרות בבייג'ינג מתקדמות מצויין. השחקנים הסינים הצעירים עובדים בהתמסרות ובעניין, ונראה לי שנגיע לקהל עם הצגה חזקה ומטלטלת.

ובינתיים - כל טוב והצלחה לספר!

שלך

תשובה שלי באותו היום

ידידי,

ריגשת אותי מאוד בדבריך ולוואי ותקוותיך שהן גם תקוותי יתגשמו. התגובות שאני מקבל לספר מדהימות, אבל הן בעיקר מחוג מכיריי ששלחתי להם את הספר. ביקשו ממני לכתוב מאמר על הספר ונעניתי לאתגר איך לדחוס 1500 עמוד למאמר של 3000 מילה. להלן הקישור - [\(article\)](#). תוכל לשלוח אותו למי שיהיה מעוניין לשמוע על הספר אך אין לו זמן להתעמק בו. אני מציע לך לקרוא כשתתפנה את המחזה המצויין של חברי מריו דיאמנט "LAND OF FIRE" שהוא בספר. מריו הוא מחזאי ידוע ומוביל בעולם ההיספאני. גרנו ביחד בירושלים ומאז אנו שומרים על הקשר. אני מתפלל בכל ליבי שהמחזה שלך יהיה הצלחה אדירה וירגש את הסינים. מספיק שיציגו אותו בכל עיר קטנה של מיליון איש ואתה בדרך למיליון. אשמח להיפגש איתך כשתחזור, יש מה לדבר!

שלך,

תשובה על המייל שלי על הספר החדש מידידה טובה ב- 12.10.18

קורי שלום רב

אני מקווה שאתם בטוב.

אני יושבת ומשתאה נוכח ההשקעה הענקית שעשית בכתיבת הספר.

מברכת אותך על רצון לנער ולתקן את כל מה שרקוב במחיצתנו.

קראתי את מה שכתבת על אורי --- וזה כל כך מחמם לי את הלב.. תודה רבה רבה שאתה מנציח אותו.

ראיתי את הכתובים בע"מ 180-183 האם עלי לחפש עוד במקום אחר?

תודה רבה, בריאות טובה לכל המשפחה ורק דברים טובים..

ד"ש חמה לרותי

ולכך עניתי באותו היום:

תודה רבה על המילים החמות. אורי מוזכר פעמים רבות וגם את. ראי בעמ' 7, 20, 22, 2X23, 24, 25, 29, 180-186 (הסאטירה היא גם עליו), 201, 2X237. כל טוב, קורי

אם כבר, כדאי לך לקרוא את כל הפרק הראשון "השראה" בעמוד 20, עם מה שכתבתי על אריה אבנרי, על הארי רקנטי, על אורי, בטיני, יהושע סובול שאת תמונות כולם אני מביא ועל האחרים שאני מביא קישורים אליהם. תוכלי לקרוא גם פסקה על אורי בפרק המקביל באנגלית בעמוד 8 ותודה לך בעמוד 9. לוטה גם מאמר שהתפרסם בעקבות הספר ([קישור](#)). קריאה מהנה. שלך, קורי

אימייל תשובה מידיד ב- 12.10.18 על ההפניה לספר

שלום יעקב,

תודה רבה. אתה עושה עבודה גדולה.

שבוע טוב,

אימייל תשובה מידיד ב- 12.10.18 על ההפניה לספר

קורי ה"

קראתי את ההקדמה לספרך

שעל פניו

נראה לי מסקרן מרשים 'יצירתי ומקורי

גם אם אני מסכים לחלק מהדברים בהקדמה

לחלק בעיקר בנושא הכלכלי והחינוכי אני מסכים

אקרא בשלבים

כל הכבוד

ולכך עניתי באותו היום

יקירי, תודה רבה על המילים החמות והפרגון. דאגתי לאזן את עמדותיי במאמרי אורח לספר: במחזה של מריו דיאמנט ובמאמרים של עינת וילף בחלק האנגלי, בפרקים של יהושע סובול ושל אדם רויטר בחלק העברי. שבת שלום, קורי

אימייל לחבר קרוב ב- 13.10.18

יקירי, תודה לך על המצבות ועל זה שאתה חושב עלינו גם בבית הקברות. האמת היא שאנחנו לא מכירים אותם, אבל הם בטח מהמשפחה שלנו כי קורי היא משפחה מאוד קטנה. גם בבית הכנסת ברודוס מצאנו אבן זיכרון לניספים בשואה ובה הופיעו קורבנות בשם קורי. מה שמזכיר לי שמומלץ לך לקרוא בספר שלי את הפרק על לקחי השואה שכתבתי לפני חודש מיד אחרי שחזרנו מאושוויץ/בירקנאו. אני ממשיך לקבל תגובות מדהימות על הספר ומאוד מעודד מזה. ביקשו ממני לכתוב מאמר שמתמצת את הספר ב- 3000 מילה והוא פורסם ([article](#)). שבוע טוב, שלך, קורי

אימייל ב- 14.10.18 מידיד בעקבות פרסום הספר

קורי שלום,

פרויקט מרשים ביותר גם בגודלו (891 + 585) עמודים וגם ברוחב היריעה החברתית אינטלקטואלית שהספר מכסה, החל ב- 1 סוגיות מדיניות וביטחוניות, 2- כלכלה ואתיקה בעסקים.. 3- גלובליות 4- מנהל, משפט ובריאות וכלה ב- 5- תרבות וחינוך.

מאוד מרשים ומשמעותי. אני מאחל שהספר יזכה לקוראים רבים, גם אם לא כולם יקראו את הכול ושכול קורא ימצא בו את הדברים שמשמעותיים לו. כול הכבוד.

ברכות,

אימייל לספרנית באוניברסיטת חיפה מה- 10.10.18

שלום רב,

ברכות לתפקיד החדש. בעבר עבדתי עם נירה והרבה יותר עם נעמי. תרמתי ספרים רבים שלי לאוניברסיטה שהיוו בסיס לתוכניות הלימוד שלי על מנת שהסטודנטים לא יצטרכו לרכוש את הספרים היקרים. אחרי שפרשתי והתחלתי לכתוב רק ספרים דיגיטליים שלחתי לכם את הקישור לספרים שלי ולעיתים גם עשיתי עותק מודפס לכמה מהם שנתתי לכם. עכשיו רוצים שאלמד שוב, הנגישו עבורי אולם לבקשת הסטודנטים, כי בינתיים התחרשתי ואני שומע בקושי רק עם עזרים, אבל תוכנית הלימודים שלי במגמה של ארנון רצ'קובסקי עוד לא קיבלה את האישורים הדרושים.

אשמח אם תצרפי את הספר החדש שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל", שהוא יצירתי החשובה ביותר וזוכה למשובים מאוד חיוביים שאני יכול להעביר לך אם תרצי. אשמח אם תצרפי אותו לספרייה ובהזדמנות כשאהיה אצלכם אוכל להעביר לכם גם עותק מודפס של הספר. אני מאחל לך הרבה הצלחה בתפקיד. ובינתיים, הספרייה שבביתי כמעט ומתחרה אתכם בגיוון ובעושר שלה.

כל טוב,

לכך היא ענתה לי ב- 14.10.18

ד"ר קורי שלום

נשמח לקבל את ספרך

בברכה

ועניתי לה באותו היום במייל הבא

שלום,

את הספר אני מדפיס עכשיו בבית דפוס עבודתם ועבורי. אתם יכולים במקביל להכניס לספרייה שלכם את הספר האלקטרוני מתוך האתר שלי עם הקישורים הבאים: [Book - Hebrew, English](#).

להורדת החלק העברי (891 עמודים) יש ללחוץ על HEBREW ולהורדת החלק האנגלי שהוא משלים אך לא חופף את העברי (585 עמודים) יש ללחוץ על ENGLISH. רצוי שתורידו את הספר לאתר הספרייה ולא תסמכו

על הקישור מהאתר שלי, כי מעולם אין לדעת אם האתר שלי ישובת מסיבה כלשהי או חברת HOMESTEAD המפעילה אותו לא תתן שירות באופן זמני. אנא הודיע לי כשתכניסי את הספר האלקטרוני שלי לספרייה, כפי שרוב ספריי בספרייתכם הם אלקטרוניים. את כמובן גם מוזמנת לקרוא בספר על פי תוכן העניינים או לפחות את המאמר שפורסם ([article](#)).

כל טוב,

קורי

אימייל מחברה על הספר ב- 14.10.18

סיימתי כרגע את פרק ההקדשה. הקשר שלך עם רקנאטי מאד מרגש. קראתי על הרגעים האחרונים בחייו ועל התמיכה שלך. יש לי דמעות בעיניים....מחר הפרק הבא. תודה שזכינו להיות בין חבריך.....נשיקות על הלחי

אימייל מחבר על המאמר ועל הספר ב- 16.10.18

קורי ידידי היקר

קראתי בעיון את המאמר – על כל חלקיו, וזה עשה לי חשק לקרוא לפחות כמה פרקים מהספר עצמו. אני נוטה להסכים עם רוב המסקנות והתובנות אליהן הגעת (לא נתפלמס כאן על הפלשתינים...).

הבעיה היחידה שנותרה היא שבמציאות הנוכחית (האגו של הפוליטיקאים, הביורוקרטיה האכזרית שלא תוותר על נכסיה, הקיצונות הדתית ועוד), מה שהצעת זו אוטופיה שגם אם נשאף מאד – אין כל סיכוי שנגיע צריכים למצוא את הדרך לשרוד גם בלי להגיע לרצוי, ובכנות שאינני יודע כיצד עושים זאת.

כרגע אני ממלא את רוב זמני בהתנדבות בלשכת רו"ח (לאחרונה התמנית ליו"ר המועצה המקצועית שהיא הגוף המקצועי העליון שקובע תקנים או מגיב להצעות חוקים ותקנים של אחרים בתחומי החשבונאות והביקורת), וחצי בהתנדבות בתפקיד ראש המסלול לחשבונאות בחוג לכלכלה, כך שידי מלאות תעסוקה וזה מה שחשוב בגילנו.

חזק ואמץ וד"ש לרותי

אימייל תגובה מידיד לספר ב- 16.10.18

תודה קורי יקר,

טרם קראתי אבל אין לי ספק שיהיה מעניין לקרוא

כבר השם מעורר ציפיות...

המון ברכות

והצלחה!

אימייל שלי לחבר ב- 21.10.18 על הטוקבקים למאמר שלי על הספר

יקירי,

לא זכור לי אם כתבתי לך שהעורך של מחלקה ראשונה NEWS1 ביקש ממני לנסות לתמצת את הספר בן 1500 העמודים למאמר בן 3000 מילה (קישור). המאמר עורר הדים באתר ובפייסבוק ומתוכם בחרתי את הגרוע ביותר - להלן. איך אני יודע שהספר מאוזן? בכך שמתקפים אותו גם היונים וגם הניצים. הספר עצמו עורר הדים חיוביים מאוד ברובם, אך אלה תגובות של חברים ולא של הקהל הרחב. למרות הביקורת הנוקבת שלי נגד חוגים מסוימים ביונים ונאום השטנה בערב יום הזכרון האחרון, נגד הרשות הפלשתינאית והחמאס ופסילת הקמת מדינה פלשתינאית נוספת הספר נקרא "חלום ליל קיץ מערפאת ועד סינוואר". קומוניסט כבר כינו אותי רבים מאז שפרסמתי את הספרים שלי על אתיקה עסקית, אך הפעם זכיתי לשתי מחמאות נוספות - פשיסט כי אני רוצה לבטל את המימון הממשלתי לזרמי החינוך ההורסים את האתוס של המדינה (לא שמו לב אולי שהתייחסתי גם לזרם הערבי) ואנטישמי למרות שרוב החומר בספר דן במלחמה באנטישמיות וגזענות.

גם מדינת כל אזרחיה=גם פאשיסטיח נושא ההודעה

ע_הראל שם הכותב

זמן: 09:08 14/10/2018

IP כתובת: 2.53.132.199

האתוס היהודי-ישראלי-ציוני שמר על עם ישראל 2000 שנות עד שהביא להקמת המדינה היהודית בארץ ישראל בס"ד אשר משגשגת היטב, כלומר זהו אתוס עמיד ושורד שהצלחתו גם מוכחת ללא ספק; אז מדוע ולמה להחליף אותו במדינת כל אזרחיה עם מפלצת חינוך קומוניסטית (יש הרבה חסרונות ליום לימודים ארוך ואפס יתרונות), עם ביטול כל זרמי החינוך (שזה פאשיסטי ומכוער)! \$\$\$! קל וחומר הפרדת דת ממדינה שמתנגד לה רוב של 2/3 לפחות מהעם- כל הדתיים ומסורתיים; ובכלל אם מסתכלים על אמריקה שבה הפרדת הדת מהמדינה ומערכת חינוך אחידה, לא רואים אלא התבוללות היהודים בהיקף זוועתי; ועל פניו מה יש לנו יותר פוסט/אנטי ציוני מהשטות הזו? \$\$\$! ובכן שם הספר היה צ"ל "המפלצת של קורי" (קומוניסטית \$\$\$! פאשיסטית וגם אנטישמית), ואולי "חלום ליל קיץ מערפאת עד סינוואר"; אכן צר לי וצער לי

ע_הראל -כתוב תגובה ל

כל טוב,

קורי

ואימייל לחבר מ- 21.10.18 שהתעניין בשלומי אחרי ששלחתי לו את המכתב הנ"ל עם הטוקבקים

כפי שאתה רואה, כותב ספרים של 1500 עמודים, הולך להוצאות שלוש פעמים בשבוע ושומע קורס של 4 שעות כל שבוע באוניברסיטה, רואה סרטים, הצגות ומופעים, קורא המון... ולא שומע כלום. אך גם זאת ברכה, כי מתעצבנים פחות. תכתוב לי אבל אתה מה שלומך ואיך זה להשתייך למשרד גדול אחרי שהייתי עצמאי כל כך הרבה שנים. מקווה שאתה מרוצה מזה. כל טוב, קורי

מכתב תגובה מחבר ב- 21.10.18 על המאמר

יעקב שלום,

קראתי את המאמר שאת קישורו צרפת (את הספר עדיין לא) וכן את הביקורת (המטופשת) המצורפת.

אני מסכים עם חלק גדול מהרעיונות המופיעים בו אך אני רואה דרך מעשית ליישם.

ברור שדרוש לנו אתוס משותף ... אבל כיצד תביא את הערבים לכך שיקבלו את האתוס של המדינה היהודית, ואם לא יקבלו אז תגרש אותם מכאן? ושאלה לא פחות קשה היא כיצד תגרום ליהודים החרדים לוותר על האתוס שלהם ולקבל על עצמם את לימודי הליבה ואת החובות האזרחיות? האם באמצעים כלכליים? (ספק רב אם זה יצליח – יש להם תמיכה כלכלית מרובה מבחוץ), אולי ע"י הכנסה לכלא של כל הסרבנים? או בשיטת יד-ברזל כמו הרוסים (שים לב שגם הגוש הקומוניסטי שהרוסים הנהיגו די קרס...).

ומעבר לזה, כיצד תגרום לכך שקובעי המדיניות ירצו לפעול בכלל בכיוון המומלץ כאשר המניעים האישיים והמפלגתיים שלהם דוחפים אותם להמשיך את המצב הנוכחי... לשם כך נדרש להחליף את השלטון ולהעמיד בראשו אנשים שדעתם כדעתך אבל כיצד עושים זאת ???, כאשר (כפי שאתה עצתך כותב) 89% מהתושבים מרוצים מחייהם.

ללדרך שאתה מציע נדרשת מהפכה .. אבל מהפכות אינן מתרחשות כאשר למרבית האנשים יש חיים טובים!

מכאן שכדי שיהיה (אולי) יותר טוב, צריך שקודם יהיה יותר רע ... במילים אחרות רק לאחר שתהליך ההידרדרות יתפוס תנופה, או בעקבות מלחמה קשה שתביא אותנו לסף אבדון יהיה אולי סיכוי ...

אני מתנצל על הפסימיות שלי אבל זו תחושת...

אימייל תגובה על פרסום הספר מחברה ב- 22.10.18

קורי יקר.

אתה לא מאלה שנבהלים

ממתקפות.

דעותיך מבוססות על רעיונות

שהגעת אליהם מתוך הבנתך

המעמיקה והאישית איך המדינה

צריכה להתנהל ומה הצעדים

שעליה לנקוט.

לצערנו במדינת ישראל הקטנה

יש רבוי עמדות והמרחק בניהן

גדול ולצערי לא רואה דרך

להתקרב ולגשר בניהן.

לא זוכרת תקופה כל כך קשה

ומפחידה ביחסים בין בעלי

עמדות שונות.

האיום הגדול שלנו פילוג הסתה
ושנאה.

אני נולדתי כאן דור חמישי
במדינת ישראל, חיינו תחת
המנדט הבריטי עברנו
תקופות מאוד קשות, פרעות,
צנע, תהליך תקומה ובניה
קשיים לא קלים אבל לא חשנו
שנאה נגד מי שלא חושב כמונו.
כבדנו את האחר וחיינו יחד.
היום נוחתים עלינו גזירות
שלא מיצגות את הערכים
שהמדינה חקקה כעם על כל
הפלגים שלו.

אני זוכרת את כל התקופות
היו הרבה תקופות שקשה
להתגאות בהן אבל צלחנו
אותן. בעת הזאת אני מאוד
מודאגת.

מחר חוזרים לארץ האהובה
שלנו. אין לנו ארץ אחרת ולכן צריך לשמור שלכולם יהיה טוב.

מכתב תגובה מה- 21.10.18 מחבר על הטוקבקים למאמר

ה'

אולי המקום לתת תשובה לכל המתקיפים היה במאמר, אך זה יצא כבר. אולי תסכם עם העורך לתת
מאמר תגובה לכל המאשימים. במחשבה שנייה הטוב ביותר להניח לזה. מעולם לא ניתן לשכנע את
כלם מי שירצה ישתכנע, אחרים שיישקו- אתה תקבע את המקום.

בברכה

אימייל מחבר מסורתי ב- 22.10.18 על הספר

קורי חברי.

לא קראתי

את הספר.

תסלח לי בכנות

אבל היכן ואיך

אוכל לקבל

תמצית כל שהיא

או הספר כולו.

אני שוב מתנצל.

ודבר נוסף

תחשוב להצמיד לך

שומרי ראש.

נ. ב.

אני ממשיך לחשוב על הסרט "הבערה"-

מעולה.

ולכך עניתי באותו היום

הוא שאמרתי יקירי, קרא את המאמר שבקישור - הוא רק 4 עמודים ומתמצת את הספר, באשר לשומרי ראש לא צריך כי הקדוש ברוך הוא שומר על צדיקים שלא עשקו מעולם איש. כל טוב, קורי

אימייל תגובה מחבר ב- 22.10.18 על המייל שלי על הטוקבקים

קורי חביבי,

אל תיפול רוחך. אין כל אפשרות להשיג תמימות דעים גם בנושא אחד פשוט, ועל אחת כמה וכמה בתזה המקיפה את כל תחומי החיים. בסה"כ המטרה היא לעורר דיון, לגרום לאנשים לנער את האבק מתפישות מקובעות ולחשוב מחדש על על הבעיות המרכזיות של חיינו. השימוש בתגיות כמו: פשיסט, קומוניסט, אנטישמי וכדומה נפוץ במחוזותינו כאשר נגמרים הטיעונים הענייניים. מאחל לך שהספר ימשיך להוציא אנשים מכל קצות הקשת משלוותם ולהגיב.

כל טוב,

ולכך עניתי באותו היום

תודה רבה יקירי, אכן זאת מטרת הספר, כל טוב, קורי

אימייל של ידידה מ- 21.10.18 על הטוקבקים

איזה כיף שיש אנשים הזויים, שאפשר להשתעשע ממה שהם מגיבים...

אבל הכי אני מתרשמת מקיצור 1500 עמודים ל 3000 מילה....

עוברת לאיטי בספר...

חיבוק

ולכך עניתי ב- 22.10.18

יקירתי,

זאת תעודת כבוד בשבילי להיקרא ככה כי זה מראה שאני חושף פצעים מוגלתיים ומה שהרבה יותר גרוע זה אם היו מתעלמים מדבריי. אני אמון על דברי סוקרטס שכשאין לך טיעונים של ממש אתה עובר להשמצות אישיות. לדוגמא התגובה שלי לנאום גרוסמן שנמשך רבע שעה בערב יום הזיכרון השתרעה על פני שני מאמרים של עשרים עמודים אך לא אמרתי מילה על גרוסמן והתייסתי רק לטיעונים שלו שהזמתי אותם באריכות אחד אחד. ביודעי שיש לך לב רגיש ונשמה טובה אני ממליץ לך לקרוא את הפרקים שהכי נגעו לליבם של הקוראים שלי ובוודאי ירגשו את הגיטע נשומע שלך: פרק ההשראה ובמיוחד החלק על הארי רקנטי - עמוד 20, לקחי השואה - עמוד 107 וההתכתבות עם יהורם גאון ואריה אבנרי מעמוד 187. אם תרצי תקראי גם את ההתכתבות עם סובול.

כל טוב,

קורי

אימייל תגובה מחבר ב- 22.10.18 על המאמר

קורי ידידי

סימתי לקרוא את התקציר מעניין ומרתק.

הייתי מציע לעשות תקציר של התקציר הבולטים שאומרים מה צריך לעשות לפי התכנית המוצעת.

בכל מקרה כל הכבוד על הספר

אימייל ב- 23.10.18 לממונה על מחלקת התרבות במוזיאוני חיפה על סדרת ההרצאות ששמעתי בשנה החולפת

מה יהיה הסוף? אתם לא חדלים להפתיע אותי לטובה והיום התעליתם עם ההרצאה של דורון לוריא. כל מרצה טוב מקודמו ואני כבר רכשתי 126 כרטיסים להרצאות שלכם, פרט ל- 24 הרצאות של נעמה וילוז'ני באוניברסיטה ולהרצאות בתוכניות הקיץ, בקיצור אני שומע הרצאה כל יומיים ומתי ישאר לי זמן לכתוב את הספר הבא על הרפובליקה השלישית של ישראל עם 3000 עמודים?

השנה אני שומע הרצאות ב- 12 נושאים עם 27 מרצים - 12 סדרות מלאות, 7 חצאי סדרות ו- 8 רבע סדרות, פרט לטרום בכורה, לסרטים ולהרצאות באוניברסיטה. לזכותה של נעמה שהיא מוסיפה לי 3 שנים לתוחלת החיים כי כל יום שני משמונה עד הצהריים אני מוקף בצעירים וצעירות בשנות העשרים ואני נזרק אחורה במנהרת הזמן ל- 1961 כשלמדתי באוניברסיטה בגיל 17.

1. אומנות - דורון לוריא (5), אפיו זיו (5), דוד אבגי (10) ונעמה וילוז'ני (24) עם אומנות העת העתיקה. 2. ספרות - חיים באר (2) ורוחמה אלבג (6). 3. דתות - יסכה הרני (9) ויוסי ננווה (4). 4. מוזיקה - רועי עלוני (7), רונן בורשבסקי (2), אורית וולף (9) ורז יצחקי (8). 5. גיאוגרפיה - אופיר יעקובסון (4), זהר נבון (2), גליה פסח (1-2) וגליה דור (9). 6. פסיכולוגיה - עמית אברון (8). 7. משפט - עידן אבוהב (2). 8. הסטוריה - יצחק נוי (2), עידית פרי (2), נינו אבסדזה (7) ושלמית בז'רנו (5). 9. קולנוע - גליה דור (2) ורחל אסתרקין (2) וזה רק כי את כל שאר הסרטים כבר ראיתי... 10. מזרח תיכון - יריב פלד (8). 11. יידיש - מרדכי יושבקובסקי (2). 12. אדריכלות - וליד כרכבי (2). ומה חסר לי להיות לגמרי מאושר - מדע, תיאטרון, לאדינו, יהדות המזרח...

תגידי לי אם אני שברתי איזה שיא גינס, שרק אהיה בריא ויהיה לי כוח ללכת לכל ההרצאות שיש לי עבורן כרטיסים.. בפסטיבל הסרטים שברתי בעבר שיאים עם למעלה מחמישים סרטים ועכשיו רק 36 סרטים בצוק העיתים. בנוסף אנחנו רואים כמובן עשרות הצגות ויותר ממאה סרטים בשנה ואולי אפילו אחדש את המנוי לתזמורת הסימפונית אחרי שהנגישו את רפפורט לחרשים כמוני. וזה אחרי שפרשתי מהאוניברסיטה שם לימדתי רק עשרים שעות בשבוע ומעולם העסקים שם עבדתי כל יום 12 שעות. גם כשהייתי נוסע לחו"ל ראיתי בערבים וסופי שבוע 10 הצגות לשבוע...

כל טוב ותודה על החוויה התרבותית המדהימה שאת מספקת לכולנו. כשתגיעי לפרק שהקדשתי לטיקוטין בספרי החדש תודיעי לי. טוב שאת מופיעה בכל הרצאה - את מורידה את הגיל הממוצע...

תגובה של בתי ב- 24.10.18 לאימייל שלי על פרסום הספר

כל הכבוד, אבוש!

גאה בך.

לא קראתי, אבל מבטיחה לקרוא כשאצא לפנסיה.

ולכך עניתי באותו היום

הילדים שלך יקראו את זה קודם כי זה יהיה לימוד חובה לבגרות (זה זה חה...), אוהב, אבא

מכתב לבני ב- 24.10.18 על ההקשר האדריכלי של הספר

היי,

בהקשר לאדריכלות של בית הספר החדש בעין גדי אולי כדאי לך לחשוב גם ברוח חזון החינוך שלי ברפובליקה השנייה כפי שהוא משתקף בספר. מכיוון שהלימודים יימשכו משמונה בבוקר ועד חמש אחרי הצהריים, התלמידים צריכים להיות בסביבה תומכת כי הם יבלו שם יותר שעות ערות מאשר הם יבלו בבית. המרכז החינוכי יכול גם מעון, גני ילדים, מתנ"סים למבוגרים, פעילות תנועות נוער, הצגות וקונצרטים באודיטוריום, לימודי העשרה לכל גיל, לימודים פוסט תיכוניים שהם לא אקדמיים, ויהיה פעיל משבע בבוקר עד 11 בלילה ופתוח משש עד חצות. והכל גם בחינם.

אוהב,

אבא

תגובה של בני ב- 24.10.18 לאימייל שלי מאותו היום

נפלא, רק תגיד לי איך משיגים את התקציב לזה :

ולכך עניתי באותו היום

בשביל זה אתה צריך לקרוא את כל האלף חמש מאות עמוד של הספר ותמצא את כל המקורות והשימושים של הכסף, אוהב, אבא

אימייל לספרנית של אוניברסיטת חיפה ב- 24.10.18

קיבלתי סוף סוף את הספרים והם יצאו מרהיבים. לא ויתרתי על איכות ההדפסה ועל צבעוניות התמונות למרות שזה ייקר פי כמה את עלות הפקת הספרים שאני כמובן משלם מכיסי (400 ש"ח לספר עם 3 כרכים ו- 1500 עמודים). אבל ככה עולים גם ספרים אחרים שתרמתי לכם - הדיגיטליים ואלה בהוצאת קלוור ומלן - 150 דולר לספר. חשוב לי שהסטודנטים יוכלו לקרוא את הספרים בספריה מה עוד שארנון רצ'קובסקי מאמין שתוכנית הלימודים שלי תקבל סוף סוף את האישורים המתאימים, מכשול אחרון אחרי שהנגישו בעבורי אולם מיוחד לכבדי שמיעה אחרי שהתחרשתי.

שמתי לב שהכנסתם לאתר הספריה את החלק האנגלי של הספר אך לא את החלק העברי [Book - Hebrew](#) שהוא בן 891 עמודים (החלק האנגלי הוא בן 585 עמודים). אם תלחצו על הקישור תוכלו להעלות את הספר שלי בעברית ולהכניס אותו לספריה. אני יכול להביא לכם את הספרים המודפסים ביום שני הקרוב בשמונה בבוקר לחדר 141 ואם זה מוקדם מדי, אוכל להביא אותו בתום הקורס שאני שומע בשעה 12 בצהריים. אם זה דחוף לכם אני יכול להביא אותו מחר יום חמישי בשעה שתיים או שאת מוזמנת אלינו (הבית שלנו הוא 2 דקות נסיעה) ותראי גם את הספריה שלי.

כל טוב,

תשובת הספרנית ב- 25.10.18

בוקר טוב

תודה רבה על המאמצים שהשקעת.

תוכל להביא את הספר בשעה שנוח לך.

בברכה

אימייל מה- 25.10.18 מידיד על המאמר

הי יעקב,

קראתי בעיון.

אני תומך בכל ההצעות ללא סייג

ישר כח

ולכך עניתי באותו היום

תודה יקירי, תמיכתך חשובה לי מאוד, כל טוב, קורי

אימייל בנושא הספר, המאמר, התגובות, ושהספר נמצא בספריית אוניברסיטת חיפה ובמוסדות אחרים – 28.10.18

אני שמח להודיע לך שספרי החדש "הרפובליקה השניה של ישראל" נמצא בספריית אוניברסיטת חיפה ובמוסדות אקדמיים אחרים. הספר עורר הדים רבים - תשובות מהללות ממיטב הפרופסורים, הסופרים ואנשי העסקים (עבודה מונמנטלית, מלא חוכמות ותובנות, יישר כוח והמשך ביצירת המופלאה שלך, אתה עושה עבודה גדולה, אני תומך בכל ההצעות ללא סייג, אני מקווה שדבריך יגיעו לידיעתם של מעצבי מדיניות בתחומי הכלכלה והחברה, יעוררו אותם לחשיבה וישפיעו על מעשיהם...) וביקורות נוקבות של טוקבקיסטים (שם הספר היה צ"ל "המפלצת של קורי" (קומוניסטית פאשיסטית וגם אנטישמית), ואולי "חלום ליל קיץ מערפאת עד סינוואר"...). אני מקבל באהבה את כל הביקורות והתשובות, כי הספר נכתב באהבה רבה למדינה, מתוך גישה מאוזנת וראיה מפקחת, אינו עושה הנחות לליכוד וליונים, תוך הצגת הצביעות ברבים מהטיעונים שלהם, למנהיגות הערבית והחרדית, הבונה את מעמדה על שיסוי ושנאת חנם, לניאו ליברלים ופופוליסטים, שמדיניותם ממיטה אסון על הכלכלה והחברה העולמית. הוא דן בנושאים הכי אקטואליים ובווערים בישראל ובעולם, עם דגש לסוגיות במדע המדינה, כלכלה, פונדמנטליזם, אנטישמיות וגזענות, אתוס, חינוך, הפרדת רשויות, עסקים, ערכים, משטר ומדיניות, מנהל ציבורי, אתיקה ושחיתות, פתרון הסכסוך עם הפלשתינאים, אינטגרציה של החרדים והערבים, תרבות, קיימות, צדק חברתי ודאגה ל- 99%, גלובליזציה, פתרון המשברים התכופים של הקפיטליזם למניעת שפל יום הדין שחזיתי בשנת 2009 לקראת 2020 המשמש ובא, ומחקר מעמיק על איך ניתן להפוך את ישראל לאחת מעשר המדינות המובילות בשגשוג כמותי וערכי ואתיקה, כשלראשונה הוכחתי בספריי שיש מתאם סטטיסטי מובהק בין 50 מדדי שגשוג כלכלי וערכי לבין האתיקה של המדינות המשגשגות.

הקישור לספר הוא - [Book - Hebrew, English](#). לקריאת החלק העברי (891 עמודים) יש ללחוץ על HEBREW ולקריאת החלק האנגלי שהוא משלים אך לא חופף את העברי (585 עמודים) יש ללחוץ על ENGLISH. זהו הספר החשוב ביותר שכתבתי ונראה לי שאם הוא ייושם במלואו הוא יוכל לשנות במידה מהותית את פני המדינה שלנו ואת פני הכלכלה בעולם. העורך של מחלקה ראשונה NEWS1 ביקש ממני לנסות לתמצת את הספר בן 1500 העמודים למאמר בן 3000 מילה (למאמר - [קישור](#)). ניתן לקרוא את הספר: כל פרק לחוד כי הוא בנוי רבדים רבדים - מאמרים קצרים וארוכים, מסות, קטעי ספרים, סאטירות, התכתבות, מאמרי אורח, דברי הגות. הספר נותן תמונה הוליסטית של בעיות המדינה על כל צדדיה ובעיות הכלכלה העולמית ומציג דרכים מעשיות לפתרון הבעיות. מרכיב חשוב בספר הוא מאמרי אורח, מסות ופרקי ספרים, העוסקים בנושאים חשובים שמשלימים את הספר. הייתה היענות רבה ונלהבת מצד יוצרים חשובים: ד"ר אדם רויטר ונגה קינן; הפרופסורים רן לחמן, שלמה נוי, משה בר נבי, הנרי קלוד דה בטיני ויהודה כהנא; יהושע סובול, לזכר אריה אבנרי, TRANSPARENCY INTERNATIONAL, יצחק גורמזאנו גורן, פיט ואן בילזון, ד"ר עינת וילף ומריו דיאמנט. לא פחות חשוב הוא חלק ההתכתבות עם אישים בעלי תובנות מעמיקות על נושאי הספר - פרופסורים, אנשי עסקים וסופרים. זהו ספר של תקווה, לעתיד טוב יותר שהוא בר-השגה למרות שהסיכוי קלוש. למרות הביקורת הקשה על המדינה הוא נכתב באהבת מולדת חזקה, שאם לא כן הייתי מתייחס באדישות לחוליים או מהגר. חזון הרפובליקה השניה מציג תקווה ודרך לכינון מדינה מתוקנת, מתקדמת, משגשגת, עם שוויון, חופש ואחרון, תוך איזון בין הפרמרים השונים ומציאת שביל הזהב למדינה חפצת חיים.

אימייל תגובה לספר מה- 29.10.18 מעמית המלמד ב בבריטניה שביקש וקיבל תמצית באנגלית של 500 מילה

שלום יעקב

ברכות על ספרך החדש. אני מאחל לך הצלחה בהפצת תכניו .
אם תואיל לשלוח לי תמצית באנגלית, עד 500 מילה, עם קישור לספר, אשמח לפרסמו בקרב קוראי בבלוג החודש הבא .

תשובה שלי באותו היום לעמית עם התמצית שפורסמה בבלוג חשוב עם תפוצה של אלף איש באקדמיה ובמדיה
שלום,

תודה רבה על הברכות. כפי שאתה רואה יש הצלחה אבל רק בחוג מצומצם של הקרובים לי. בקהל, כולם מקטרים
אבל לאף אחד אין סבלנות לכתוב או אפילו לקרוא איך ניתן לצאת מהמבוך. כפי שאתה יודע אני לא משתייך לשום
קליקה או קבוצה אינטרסנטית ואני לגמרי "בודד" ועצמאי, כפי שאיבסן גורס ב"אויב העם". לבקשתך, לוטה בזאת
תמצית של הספר ב- 500 מילה באנגלית.

כל טוב,

קורי

SUMMARY OF JACQUES CORY'S BOOK "THE SECOND REPUBLIC OF ISRAEL"

Dr. Jacques Cory's new book "The Second Republic of Israel" ([links to the parts in Hebrew, English](#)) maintains that Israel needs a restart with new foundations based on social, economic and governmental justice for all its citizens, as it has reached an impasse after 70 years of existence that cannot be solved with the present flawed democratic system.

The book is written with great love for the state (homeland of the Jews **and** all its citizens), with a balanced approach and a realistic clear-eyed view. It does not make concessions to the Likud and to the doves, criticizing their hypocrisy in many of their arguments, to the Arab and ultra-Orthodox leaders, who advocate a completely different ethos, to the neoliberals and populists, whose policy is destroying the economic base and social cohesion of the world.

The book covers the most actual and burning issues in Israel and in the world, focusing on issues in political science, economics, fundamentalism, the Israeli-Palestinian conflict, anti-Semitism and racism, ethos, education, separation of powers, business, values, culture, the integration of Ultra-orthodox and Arabs, sustainability, globalization, and social justice.

The book gives also pragmatic solutions to the crises of capitalism in order to prevent a Domsday Depression, which Cory forecasted in 2009 to occur towards 2020, and includes also an in-depth research on how to make Israel one of the ten leading countries in quantitative and qualitative prosperity, as Cory has proved for the first time ever that there is a statistically significant correlation between prosperity and ethics in the prosperous countries.

The book includes guest articles and chapters of books by well-known Professors, such as Henri-Claude de Bettignies, Yehuda Kahane, Ran Lachman, by prominent authors as Yoshua Sobol, Mario Diamant, Yitzhak Gormezano Goren, by Transparency International, by the authors of the best seller "Israel - An Island of Success" Dr. Adam Reuter & Noga Kainan, by Dr. Einat Wilf, Peet van Biljon, Arie Avneri, and a correspondence about the book's topics.

The book is written in layers of short and long articles, essays, researches, chapters, satires, letters and guest articles, and the table of contents enables the reader to choose them among the 891 pages of the Hebrew part and the 585 pages of the English part. It is a book of Hope for a better future achievable if almost all the citizens choose like in 1958's France to change the unsustainable course of action taken by the leaders of Israel and many capitalist countries, from left, center and right, and establish a new republic in Israel and a new economic system in the capitalist world, with sound foundations focusing on welfare for the 99% and not for the ruling elites of tycoons and their associates, who take most of the wealth and don't share the burden, in plutocracies which are no more democracies; a hope for prosperity, with liberty, equality and fraternity, finding an optimal balance & the Golden Road for a better life.

אימייל לחבר עם תשובות על יצירתו – 3.11.18

יקירי,

אני חושב עליך רבות בימים טרופים אלה שרואים בהם רק תוכניות ריאליטי שדופות בטלוויזיה, מקבלים בסמרטפון בדיחות מטופשות וגזעניות, ומוטת הקשב אינה חורגת משבע דקות וכמה שורות בפייסבוק. הולכים ומתמעטים הענקים בשיעור קומתך שכותבים טטרולוגיה על דונה גרציה, יצירת המופת הגדולה ביותר שנכתבה אי פעם על יהדות ספרד. זכית לשכון בפנתיאון של חקר מורשתנו יחד עם יצחק נבון ויהורם גאון, כמו ששלושת ענקי הספרות הצרפתית - ויקטור הוגו, אמיל זולה ואלכסנדר דומא שוכנים בחדר אחד בפנתיאון. אך אינך מסתפק בכך ותרומתך לחקר יהדות המזרח תיזכר לעד ביצירות המעולות שפרסמת בהוצאת הספרים שלך, בעיתון היחיד המוקדש במלואו לנושא, ובראשם האנתולוגיה המופתית על ספרות יהודי המזרח, שאותה אני מזכיר לא פעם בספריי, יחד עם שאר יצירותיך, כנגד כל המלעיזים שסופרי יהדות המזרח אינם משתווים ברמתם לסופרי יהדות אשכנז. אך היצירה המרגשת ביותר עבורי היא יצירתך על יהודי מצרים, הקומפטריוטים שלי, שזכתה להדים בינלאומיים ולהצלחה רבתי. אם נוסיף לכך את מלחמתך העיקשת למען צדק חברתי עם רומנים ומחזות למכביר, את פועלך כמחזאי, תסריטאי, במאי, שחקן ומרצה, ניווכח שאתה נמנה בין עשרות האנשים החשובים ביותר והתורמים ביותר בתרבות הישראלית של ימינו. אז למה אתה לא מקבל את ההכרה שאתה ראוי לה? למה זוועתונים כסוס אחד נכנס לבר או פוקסטרוט זוכים לתהילת עולם וגדולי המבקרים מתעלמים מיצירות מופת כ"חופשת שחרור" של יהושע סובול והטטרולוגיה שלך על דונה גרציה? התשובה היא מאוד פשוטה - אתה נלחם לבד כמו תומס שטוקמן באויב העם, אינך שייך לשום קליקה או אחווה, כמו עוז, א.ב. יהושע, שלו, גרוסמן או מירי רגב, אתה אומר את דעתך בריש גלי גם אם היא לא תואמת את דעת התנועה (של ביבי, בנט, ליצמן, אחמד טיבי, או היונים הפונדמנטליסטים), אינך מיישר קו עם שורת המקלה, אתה אינטלקטואל עם יושרה שלא עוסק בגרפומניה כגרוסמן או שלו, אינך נואם עם משפחות המחבלים ומשתלח כנגד המדינה בערב יום הזיכרון ולא מוכן לקרוא למתנחלים קלגסים ורוצחים גם אם אינך נמנה על האוהדים שלהם. ולכן אתה נשאר באלמוניות יחסית, אך בשבילי אתה נמצא בפנתיאון!

כל טוב, SALU KUMPLIDA I TODO BUENO, ותספר לי סוף סוף איך היה לך בפריו ואיך היה המלון אליזה מרמוז? אל תיבהל מהמייל - זה לא הספד, סתם מחשבות של חבר...

קורי

תשובה ב- 4.11.18 של החבר למייל שלי

קורי יקירי

קשה למצוא מילים להגיב על דברים מרגשים כשלך, מלבד בתודה על מחשבותיך ותודה על נכונותך לאומרן. נכון שקיים כנראה פער בין הוויית הספרותית וההכרה שאני זוכה לה. לומר לך את האמת, יותר חשוב לי

להיות ראוי ולא לקבל מספיק תשומת לב טרנדית מלהיות לא ראוי ולהיות "במרכז" ההבל. הייתי רוצה להאריך אבל יש לי 2 דד ליינז רצחניים. לכן, יותר על זה ועל פריז בהזדמנות.

כל טוב ושוב תודה

אימייל לחבר על הספר ונושאים שונים ב- 5.11.18

יקירי,

אני שמח שחזרת למולדת הדוויה. תאמין לי לא הפסדת שום דבר. הספר שלי נמצא בספריית אוניברסיטת חיפה כספר אלקטרוני וכספר מודפס ובמוסדות אקדמיים אחרים. הספר עורר גם תשבוחות מהללות ממיטב הפרופסורים, הסופרים ואנשי העסקים (עבודה מונומנטלית, מלא חוכמות ותובנות, יישר כוח והמשך ביצירת המופלאה שלך, אתה עושה עבודה גדולה, אני תומך בכל ההצעות ללא סייג, אני מקווה שדברייך יגיעו לידיעתם של מעצבי מדיניות בתחומי הכלכלה והחברה, יעוררו אותם לחשיבה וישפיעו על מעשיהם...). כך שאני לא צריך רק לצטט את החיצים של הטוקבקיםטים.

פרופסור שערך את אחד הספרים שכתבתי להם פרק ומלמד שנים רבות באנגליה ביקש ממני לכתוב תמצית של הספר ב- 500 מילה (Summary). לקח לי יום שלם לכתוב את התמצית - בזמן הזה יכולתי לכתוב עוד 100 עמודים בספר, אבל הוא הבטיח לי לשלוח את התמצית לרשימת תפוצה מאוד מכובדת וכמובן צירפתי גם קישור לספר בעברית ובאנגלית. עכשיו אני נח ומשחרר מתחים וקישור, אך כמו שאתה מכיר אותי זה לא מתבטא בבטלה - אני שומע כל שבוע קורס של ארבע שעות באוניברסיטת חיפה של ידידה שלי ד"ר נעמה וילוז'ני על אומנות בעת העתיקה.

חוג מזה אני שומע כל שבוע במוזיאון טיקוטין שלוש הרצאות בנושאים מגוונים - השבוע: על המוח והחושים, הכנסת כלה של עגנון והמונה ליה. בשבוע שעבר על תרבויות המזרח הרחוק, תולדות הנצרות ושחקן היידיש מיכאלס. ראינו בשבוע שעבר שלוש הצגות - אותלו באחד העיבודים הכי פחות מוצלחים שראיתי שגרם לי להתגעגע לג'וליאנו מר שכל כך התלהב מהתפקיד שהוא באמת חנק את דסדמונה שנזקקה לטיפול רפואי. בסוף היינו גם צריכים לשמוע פרופגנדה נגד חוק הנאמנות בתיאטרון. אם קראת את הספר שלי אתה בטח יודע שאני נגד כל צנזורה על מחשבות, אבל אני לא סובל צבועים כמו האליטות בתיאטרון ובספרות שמדברים גבוהה גבוהה נגד ה"נאמנות" בתיאטרון כשהם עצמם נאמנים לאג'נדה יונית קיצונית ואוי לו למי שמעז לסטות משורת המקלה כמו סובול שהם מנדים אותו, לא מעלים את ההצגות שלו (הוא דווקא מאוד מצליח בסין עכשיו) ולא כובתים ביקורת על יצירת המופת שלו "חופשת שחרור" כי הוא מעז לתאר מזרחים כאנשים משכילים ולא נאנדרטלים ומתנחלים כבני אדם ולא קלגסים ורוצחים. הפוסל במומו פוסל והם הרבה יותר גרועים ממירי רגב ואוי לו לסרט שלא מלעז על צה"ל כמו הזוועתון פוקסטרט, הוא לא יזכה לשום פרס. אני כותב בספר שבנוגע לנאמנות לא צריך חוק - רק לאמץ מה שנהוג בצרפת, ארה"ב או אנגליה לגבי סבסוד ב-BBC, קומדי פרנסו וכו' של מחזות המצדדים במחבלים, או מה שהיה בארה"ב במלחמת העולם השנייה בבתי הספר - האם נתנו במה למיין קאמפ כמו שרוצים ללמד את מחמוד דרוויש שמטיף לגרש אותנו ולאכול את בשרנו. אבל אני גדול המצדדים בחנוך לוין.

ראינו גם את הזוועתון סוס אחד נכנס לבר - נשבעתי לא לראות יותר הצגות של גרוסמן אחרי שכל ספר, הצגה או סרט שלו גורמים לי בחילה, אבל נכנעתי לקול ההמון ושוב קיבלנו מנה גדושה של שנאה לכולם ואני באמת לא מבין למה אני צריך לסבול את השנאה העצמית שלו, השנאה למדינה, עלילות הדם על המתנחלים ועוד לשלם על זה כסף, אבל הקהל כל כך התלהב שעשו לו STANDING OVATION... הצימוק היה דווקא סאלח שבתי עם נתן דטנר ששבר שיא גינס בביצוע מבריק לא פחות מטוביה החולב או כולם היו בני - הוא שחקן גאוני ואיזה שינוי בין האהבה והחמלה של אפרים קישון לכל עם ישראל, לרבות המושחתים של מפא"י, לבין השנאה של גרוסמן. גם לו עשו STANDING OVATION והיה ממש מרומם נפש לראות את הקהל המעורב מכל המינים והסוגים, צעירים וזקנים, דתיים וחילוניים, מזרחים ואשכנזים, ותיקים ועולים. דווקא המחזה "העממי" הזה היה הרבה יותר מתוחכם עם רבדים פסיכולוגיים ותובנות הרבה יותר עמוקות מהמחזה השדוף והממוסחר של גרוסמן שנועד רק להרוויח עוד

כמה גרושים כי אין סופר ממוסחר כמותו שכותב רק מה שהקהל שלו אוהב לשמוע, להבדיל מקישון האינטלקטואל אנן הטעם והכן.

סיימתי לקרוא את "עושה כרצונו" על החרדית שהתאבדה והשבוע אנחנו רואים את ההצגה וזה עוד יותר מחזק אותי בדחיפות של האינטגרציה של החרדים שאני כותב עליה בספר. תאמין לי - זאת הבעיה הכי אקוטית שיכולה להמיט חורבן על המדינה ולא סוגיות השלום והכיבוש שהן רק אחת משלושים בעיות קשות הניצבות במפני המדינה ובוודאי לא החמורות שבהן, מה עוד שבזכות הליכוד שכידוע לך אני לא נמנה עם תומכיו יש לנו שלום עם מצרים ושלום דה פקטו עם כל ארצות ערב המתונות, בעוד רבין והיונים הביאו לנו את אשליית אוסלו והחזרת אלפי מחבלים חמושים לפלסטין שממנה הם שלחו לנו באינתיפאדה השנייה אלפי מחבלים שגרמו ליותר מאלף הרוגים ומעזה שהיא לא במצור כי יש לה גבול עם מצרים הם שולחים אלפי טילים, עפיפוני נפץ ומנהרות של מרצחים.

אני ממש מתגעגע אליך ואשמח להיפגש אתך בקרוב, אם אתה מזדמן לחיפה בין נסיעה לקנדה לטיול באיטליה. אני ממליץ לך לקרוא בספר את המאמרים המעולים של חברנו כהנא, את המחזה של החבר שלי מריו דיאמנט LAND OF FIRE שמאוד הצליח ברחבי העולם ואני משוכנע שתיהנה ממנו ותעריך את חברך שנותן במה בספרים שלו ליוצרים שחושבים הפוך ממנו (לא כמו מנהלי התיאטרונים היונים וממשלת הליכוד), ובשוני פחות אקוטי ליצירות בספר של סובול, יצחק גורן, עינת וילף ושל אדם רויטר שנידב מצגת ושלושה פרקים מיצירת המופת שלו "ישראל - סיפור הצלחה" שמשלים אך לא סותר את הספר שלי כי הוא כותב רק על מה שטוב (ויש תודה לאל הרבה מאוד) ואני מציע לאתחל מחדש את מה שרע (וגם זה יש הרבה מאוד). בקיצור - אחנו חיים פה בפורגטוריום עם מתק גן עדן ולענת גהינום... אתה מוזמן להעביר את הספר לספריית האוניברסיטאות שתמצא לנכון כפי שעשו לרבים מספריי - אוניברסיטת בן גוריון, INSEAD, ואפילו אוניברסיטת תל אביב, אם כי לא נראה לי שהם יהיו עד כדי כך ליברלים ויפרסמו בספריה שלהם את הספר החדש הדיסידנטי (הם לא שרו התקווה בטקס הענקת התארים כי לא רצו להעליב את הערבים... ואילו אני מסיים את הספר שלי בתובנות על התקווה ובתמונת השער שלי יש את דגל ישראל שגם מרגיז את החרדים והערבים). אתה יודע מה, לעשות עותקים מודפסים עלה לי 400 ש"ח לכל ספר (שלושה כרכים עם הרבה דפים צבעונים) וכיוון שעשיתי עוד עותק נוסף לזה שתרתמי לאוניברסיטת חיפה אם מעוז הניאו ליברלים, היונים והטייקונים כמוהם או כמו המרכז הבינתחומי עם הפקולטות על שם אריסון ירצו עותק מודפס אני מוכן לתרום עותק מודפס לספריה... עלי! אך קרוב לודאי שכל המאמץ היה לשווא והספר שלי לא יגרום אפילו אדווה קלה במדמנה.

כל טוב, הרבה בריאות, המאמרים שלך מפארים את הספר ונותנים נופך אקדמי יוצא מהכלל בנושאים שונים ומגוונים. כל הכבוד לתחום המחקר הרחב שלך ממנהל ציבורי לבריאות ולעולם החוק.

קורי

אימייל מה- 19.11.18 על מבחני התאמה

יקירי,

אני מקווה שאתה מרגיש טוב. היום קראתי שהוחלט לבדוק את המועמדים לסמינרי המורים במבדקי אישיות על מנת לבחון האם הם מתאימים להיות מורים. אני טוען כבר עשרות שנים שזה צריך להיות המבחן העיקרי בכל המקצועות ולא ציוני הבגרות או הפסיכומטרי. כך גם יעצתי בזמנו לפרץ לביא לגבי הקריטריונים לקבלה לרפואה לנוכח אי התאמתם של רבים מהרופאים שיש להם אומנם עשר בבגרות ו- 799 בפסיכומטרי אך הם לא בני אדם, אין להם אמפתיה למטופלים והם רודפי בצע. כך גם הצעתי שצריך לבדוק את המועמדים למנהל עסקים שיעברו מבדקי אתיקה והגשתי בזמנו תוכנית שלמה עם פילת שכללה גם ניתוח אירועים כמו עשרות האירועים שכתבתי ולמיטב ידיעתי אני היחידי שגם ד"ר לאתיקה וגם איש עסקים עתיר הישגים. אך דבר אל הקירות.

כל טוב,

קורי

אימייל של חבר מה- 21.11.18 שקרא את הספר ומעיר על כך הערות

ליעקב שלום,

כרגיל נהניתי והחכמתי מדבריך.

להלן התייחסותי התמציתית למספר נושאים המועלים בספר:

מפריע לי מאוד שרעיונותיך אינם מגיעים למקבלי החלטות. שים לב שאין כוונתי למקבלי ההחלטות (ב-ה' הידיעה). דהיינו, כוונתי לאו דווקא למנהיגים הפוליטיים הנוכחיים, אלא לאלה שנמצאים בצמתים המשפיעים על ההחלטות המתקבלות במדינה, כגון הממשלה, המנהלים הפעילים בהתאחדות התעשיינים, בכירי ההסתדרות הכללית וכיו"ב. כגון הפקידים הבכירים במשרדי

מפריע לי שעד כה לא ראיתי שמראיינים אותך במשדר מיוחד בטלוויזיה, שאין עליך כתבה נרחבת (כן, אפילו כתבת שער) בעיתונים (הארץ; ידיעות אחרונות; מקור ראשון).

יש קבוצה, לרבות "סלבס", שמכירים את דבריך, אך היא מצומצמת מאוד. מגיע לך משהו גדול ונרחב יותר.

בהקשר זה יש לי רעיון. לקראת הבחירות הבאות עומד (סביר להניח) **בני גנץ** להקים מפלגה. נראה לי שעדיין אין להם מצע מסוכם. כדאי לפנות אליו, להעביר לו את הצעותיך שיהוו עיקרי מצעו. לדוגמא נושא **האתוס המשותף** שהוא שונה מההפרד והשנאה ההדדית מו שמובילה הממשלה הקיימת וראשה. דוגמא נוספת הינה הפתרון המוצע לסיום הסכסוך עם הפלשתינאים. אני שומע על הצעתך בפעם הראשונה. לא זכור לי שמישהו הציע דרך מיוחדת כזו שנראית אפשרית. כידוע לך לליכוד אין מצע בכלל ולמפלגות אחרות המצע

הינו שגרתי ואני משוכנע שפעולת הסברה נכונה יכולה לכבוש קהל בוחרים ניכר והעיקר להביא לכולם את בשורת הקמת **הרפובליקה השנייה** (לדעתי שם מוצלח, אירופאי חיובי ומלהיב). זה יכול להיות **ה- איתחול מחדש**.

בנפרד ובנוסף מספר הערות אישיות:

- הופתעתי והתאכזבתי מאוד מהתאור שלך על היהודי המזרחי (עמ' 802). לא ציפיתי ממך תאור חד צדדי כזה. להבהרה- אני מכיר את התופעה של ההתייחסות הבין עדתית ואיני מתעלם ממנה, אבל למשל, ידוע לי על "אשכנזי" שיכול היה לכתוב את שכתבת על

מה שחוזה ממשפחה ירושלמית ס"ט.

- בעמ' 811 נראה לי שלפני אלביט היית תקופה מסויימת בתע"א. עדיין זכורים לי שיחותינו "הפילוסופיות"...

- בעמ' 871 אינך מזכיר את כפר אתא וגם את התע"א. אפילו אם מתביישים בכך אי אפשר למחוק מהרזומה....

- מחמי לי לראות שבין האנשים שאתה מודה להם מופיע גם שמי, אבל...

מאחל לך

בהצלחה ובהגשמת רעיונותיך,

תשובה שלי לאימייל ב- 22.11.18

יקירי,

קודם כל מובטח לך מקום כבוד בגן העדן, על פי נבואתו של חברנו יצחק גורן גורמזאנו שאמר שכל אחד שיקרא את כל הספר מובטח לו מקום בגן העדן. אני מאוד שמח שהתעמקת בספר והגעת לתובנות העמוקות שלו וגם

לפרפראות בסוף הספר. נתחיל מזה שאכן פניתי לבני גנץ ולא סתם, כי אם זכיתי להכיר אותו בטקס הענקת עיטור המופת לו ולי מטעם אומ"ץ על ידי חברי אריה אבנרי. ישבנו ביחד בשורה הראשונה והחלפנו כמה מילים אבל הוא לא טרח לענות לי כששלחתי לו פעמיים את החומר עם מכתב ברוח מה שהצעת. פניתי גם לגיא רולניק אותו אני מכיר מהארץ ואני חולק אתו את השקפותי הכלכליות חברתיות והוא לא ענה לי ופניתי לבן דרור ימיני מידיעות שקרוב להשקפותי המדיניות בטחוניות וגם הוא לא ענה לי. כי זאת הבעיה העיקרית של הספר ושל השקפותי - הוא לא נופל באף קטגוריה של הכתות/קלאנים/חצרות שמרכיבות את החברה הישראלית. אני אולי השריד האחרון למפלגת אחדות העבודה ולמשנתם של יגאל אלון וגלילי שמשקפים הכי טוב את התרבות הניצית מתונה - כלכלית חברתית רדיקלית שלי. אמנם חבריי היונים אהבו את רוב מה שכתבתי וגם חבריי הניצים אבל בטוקבקים מכנים אותי "קומוניסט, פשיסט ואנטישמי". באשר לפקידות הבכירה אני הכרתי אותם היטב ולמעט יוצאים מהכלל מדובר בקרייריסטים שרוצים לחצות את הקווים לטייקונים, גם את הבכירים בהתאחדות התעשיינים הכרתי היטב והם מלחכי הפנכא של הטייקונים ואפילו בכירי ההסתדרות עושים קולות של חברתיים אך גם הם משרתי ההון, מה עוד שחלקים גדולים מהצמרת הציבורית שלנו נגועה בשחיתות סמויה או גלויה.

באשר למיהו מזרחי - מה שראית בעמוד 802 הוא סאטירה אישית שכתבתי לבקשתו של גורמזאנו בעיתונו. הקדשתי לנושא מסה שלמה שתוכל למצוא בספר וגם התייחסתי במסות על גזענות וכו'. בקורות החיים בעברית תיארתי במקור בעמוד אחד את התמצית שבתמצית ואילו אם תקרא את ה-CV בספר באנגלית תוכל לקרוא התיחסות מלאה לתעשייה האוירית שם מילאתי רק תפקיד זוט. לבסוף בקשר לשם שלך - ...

תודה לך על הכל, אתה חבר אמיתי וזאת זכות גדולה להימנות בין ידידיך,

קורי

אימייל לחבר ב- 28.11.18 על הרצאה שהוא הוזמן אליה באינסאד בפונטנבלו בעקבות מפגש עם פרופסור בטיני

קורי היקר,

אשמח מאד להפגש ביום שישי ה- 21 בדצמבר בקפה תולעת-ספרים בכיכר רבין, ובהזדמנות זאת גם אספר לך על העבודה המעניינת והמיוחדת-במינה עם השחקנים הסינים והתיאטרון בבויג'ינג.

ב-13 בדצמבר אהיה בפונטיינבלו ואשתף את הקהל בהרהורי על הסכסוך הישראלי-פלסטיני. אשוב ארצה ב- 18 בדצמבר, כך שבפגישתנו כעבור שלושה ימים אוכל גם לחלק איתך את חוויותי ורשמי הטריים מהמפגש עם משתתפי הסימפוזיון באינסאד.

בברכה,

אימייל תשובה באותו היום

אני מאחל לך הרבה הצלחה במפגש בפונטנבלו. האם אתה מתכוון גם לסקור את העמדה של אבו מאזן, החמאס, הליכוד, העבודה והאופציה הירדנית? או שרק תציג את עמדתך? הכי חשוב, תנסה להסיר דיעות קדומות בצרפת ובאירופה על ישראל נאצית, פשיסטית או גזענית, טובחת באזרחים ועושה פשעים נגד האנושות. אני יודע שאתה לא מקובע בפונדמנטליזם היוני ולכן תציג עמדה אובייקטיבית, אך בהכירי את המנטליות הצרפתית, באינסאד ושל בורגני פונטנבלו, אתה צפוי לשמוע הרבה ביקורת ויכול למנוע השמצות לא מידתיות כנגד ישראל. ניפגש בשעה 17:00 ב- 21.

שלך,

קורי

אימייל מה- 28.11.18 מקולגה שהרשתה לי לכלול שלושה ממאמריה בספרי

חברים יקרים,

אני שמחה לספר שהשנה אני זוכת פרס בגין על נחישותי "בהגנה על מדינת ישראל ברחבי העולם". נחמד לדעת שאפשר להיות נטועים לבטח בשמאל ולזכות להכרה מימין.

הטקס יתקיים ביום שלישי, ה 4 בדצמבר במרכז בגין בירושלים בשעה שבע בערב. אם תרצו להשתתף, אנא שלחו לי מייל ואשמח לתת את שמכם למרכז.

בנוסף, אני שמחה לדווח שהספר "מלחמת זכות השיבה" נמצא [עכשיו גם בפורמט האזנה](#). במקביל, הספר ממשיך להיות בחנויות וגם [בעותק אלקטרוני לקריאה פה](#). כמו כן, אם תרצו לארגן הרצאה (בחינם) על הספר, עדי ואני נשמח לבוא.

שלכם,

תשובה שלי למייל הקודם באותו היום

... היקרה שלום רב,

מאוד שמחתי והתרגשתי לשמוע שזכית בפרס בגין. את ראויה יותר מכל להכרה כי אינך מקובעת בפונדמנטליזם יוני כמו גרוסמן, עוז ומרצ, ומאידך אינך מחזיקה בדיעות ניציות כמו הליכוד. גישתך היא בשביל הזהב בין שתי העמדות ואת מיטיבה להסביר זאת במאמרייך ובהרצאותייך בארץ ובחו"ל. בכל הקריירה שלך נמענת מלהשתמש בלשון בוטה ומעליבה כמו רבים מימין ומשמאל המדברים על ניאנדרטלים, פשיסטים, נאצים, סמולנים, בוגדים ומשת"פים. בזאת את עושה שירות חשוב מאין כמוהו למדינת ישראל. הספר שלי זוכה להדים ותשובות רבים ואני מעודד מכך.

כל טוב,

קורי

ולמייל שלי היא ענתה ב- 29.11.18

תודה רבה על מכתבך המאוד יפה. מרגש ששמת לב שאני אכן מקפידה על התנהלות ושפה מסוימת, כשלפעמים נדמה שהעולם הולך בדיוק בכיוון ההפוך. החלטתי שאני אהיה כמו האנשים האלה שלובשים אותו דבר כל הזמן ויום אחד זה חוזר לאופנה ;-)

שמחה מאוד לשמוע על ספרך!

אימייל מה- 29.11.18 על הכללת התמצית לספר בבלוג החשוב המתפרסם בבריטניה

I am pleased to inform you that a summary of my new book "The Second Republic of Israel" was included in the prestigious November blog of Professor Raphael [Cohen-Almagor \(see link\)](#), Professor of Politics, School of Law and Politics, [University of Hull](#), UK. Since 2000, he is writing a [monthly Blog on Israeli politics](#), human rights concerns, scientific developments, the arts and other issues. The Blog, has more than 1000 subscribers in some thirty countries and was quoted by [The Washington Post](#), [The Ottawa Citizen](#), [The Baltimore Sun](#), among other newspapers. The summary quoted in the blog is as follows:

New Books - Jacques Cory, *The Second Republic of Israel*

Dr. Jacques Cory's new book "The Second Republic of Israel" ([links to the parts in Hebrew, English](#)) maintains that Israel needs a restart with new foundations based on social, economic and governmental justice for all its citizens, as it has reached an impasse after 70 years of existence that cannot be solved with the present flawed democratic system.

The book is written with great love for the state (homeland of the Jews **and** all its citizens), with a balanced approach and a realistic clear-eyed view. It does not make concessions to the Likud and to the doves, criticizing their hypocrisy in many of their arguments, to the Arab and ultra-Orthodox leaders, who advocate a completely different ethos, to the neoliberals and populists, whose policy is destroying the economic base and social cohesion of the world.

The book covers the most actual and burning issues in Israel and in the world, focusing on issues in political science, economics, fundamentalism, the Israeli-Palestinian conflict, anti-Semitism and racism, ethos, education, separation of powers, business, values, culture, the integration of Ultra-orthodox and Arabs, sustainability, globalization, and social justice.

The book gives also pragmatic solutions to the crises of capitalism in order to prevent a Domsday Depression, which Cory forecasted in 2009 to occur towards 2020, and includes also an in-depth research on how to make Israel one of the ten leading countries in quantitative and qualitative prosperity, as Cory has proved for the first time ever that there is a statistically significant correlation between prosperity and ethics in the prosperous countries.

The book includes guest articles and chapters of books by well-known Professors, such as Henri-Claude de Bettignies, Yehuda Kahane, Ran Lachman, by prominent authors as Yoshua Sobol, Mario Diamant, Yitzhak Gormezano Goren, by Transparency International, by the authors of the best seller "Israel - An Island of Success" Dr. Adam Reuter & Noga Kainan, by Dr. Einat Wilf, Peet van Biljon, Arie Avneri, and a correspondence about the book's topics.

The book is written in layers of short and long articles, essays, researches, chapters, satires, letters and guest articles, and the table of contents enables the reader to choose them among the 891 pages of the Hebrew part and the 585 pages of the English part. It is a book of Hope for a better future achievable if almost all the citizens choose like in 1958's France to change the unsustainable course of action taken by the leaders of Israel and many capitalist countries, from left, center and right, and establish a new republic in Israel and a new economic system in the capitalist world, with sound foundations focusing on welfare for the 99% and not for the ruling elites of tycoons and their associates, who take most of the wealth and don't share the burden, in plutocracies which are no more democracies; a hope for prosperity, with liberty, equality and fraternity, finding an optimal balance & the Golden Road for a better life.

I thank Jacques Cory for this information.

I hope that you'll enjoy the blog as well as the contributions by [Dan Meridor](#), [Lester Grabbe](#), [John Lantos](#), and many others. My new book has received very favorable reviews by prominent professors, authors and businessmen in Israel, Europe and the US, as a milestone in political and economical thought.

רפי כהן-אלמגור ביקש ממני לפרסם בבלוג שלו תמצית בת 500 מילה באנגלית של הספר החדש שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל" ותוכל למצוא אותה בבלוג החדש שלו מנובמבר. כידוע לך, פרשתי לפני כמה שנים מההוראה באוניברסיטה אחרי שהתחרשתי, אבל ממשיכים ללמד כמה מתוכניות הלימוד שלי עד עצם היום הזה. אני גם ממשיך לכתוב ספרים פורצי דרך - הכל ללא תמורה.

לנוכח פרשת הצוללות והשחיתויות שהתגלו בחיל הים בקרב הקצינים הכי גבוהים בחיל, עולה מחדש הצורך ללמד את החובלים אתיקה בעסקים ובארגונים, כפי שעשיתי בהצלחה רבה במשך 17 מחזורים של חובלים, לשביעות הרצון המלאה של מפקדי החיל, האוניברסיטה והחובלים. אני אמנם לא יכול ללמד אותם יותר אבל יש לך מרצים לא פחות טובים שיכולים ללמד את הקורסים שלי בהצלחה רבה. אני יודע שהתוכנית שלך עמוסה לעיפה ואין מקום לשום קורס חדש, אבל לנוכח השערוריות בחיל הים נראה לי שחיל הים יסכים שילמדו באוניברסיטה יום בשבוע בסמסטר נוסף את הקורס במקביל ללימודים בחיל הים של מקצועות ימיים. הם ימצאו את התקציבים והמשבצת בזמן כי זה עכשיו הפך להיות נושא עקרוני ובמקביל תהיה לך עוד תעסוקה למרצים שלך. אני לא רוצה "להשתחזק" אבל נראה לי שהענקתי "חיסון" לשתי קדנציות של 8 שנים למפקדים בכירים בחיל מפני שחיתות, יהיו להם פיתויים אבל הם יהיו מודעים לדילמות האתיות וידעו איך להתמודד.

באתר שלי תוכל למצוא את כל תוכניות הלימוד באנגלית ובעברית ב- COURSES וב- HEBREW, כפי שלימדתי את החובלים, על משברים ופתרונות בקפיטלים כפי שלימדתי באוניברסיטת תל אביב ובטכניון ומי יודע אולי גם תרצה להשתמש בחומרים מהספר החדש שלי שממשיך לקבל ביקורות יוצאות מהכלל כספר פורץ דרך שדן בכל התחומים שאותם אתם מלמדים בחוגים שלכם.

אימייל מה- 29.11.18 תגובה על התמצית באנגלית

Thank you for the information on the blog. It is very much appreciated.

I love his synopsis on the book.

All the best and

I hope to see you soon in Israel,

אימייל מה- 29.11.18 תגובה על הספר

כל הכבוד

מציע שתחיל לעבוד על הספר הבא -

כיצד לזהות את נקודות האל-חזור במדינות שעוברות ממצב אחד לשני כמו טורקיה, איראן ואולי ישראל ללא יכולת לחזור אחורה וגם דוגמאות טובות של אל-חזור לכיוונים טובים

אולי לפי המדדים שלך ניתן לחזות מתי דברים כאלו קורים או מה מרחב התמרון שעוד ניתן לשנות לפני האל-חזור

תשובה מה- 30.11.18 שלי לאימייל הקודם מה- 29.11.18

אם תקרא את הספר תראה שאין כל השוואה בין טורקיה ואיראן לבין ישראל. כל הצייד מכשפות של הארץ, עוז וגרוסמן על הממשלה, עם דיבורים על אפרטהייד, פשיזם, נציזם, רצח אזרחים פלשתינאים וכדומה לא יטשטשו את העובדה שישראל (בתוך הקו הירוק) היא דמוקרטיה הרבה יותר חזקה מארה"ב, בריטניה ואיטליה. אני מזים אחת לאחת את כל הטענות, אבל צריך להתאמץ לקרוא וידידי היונים מעדיפים לדבר בסטיגמות, כמו גם חברי הליכוד, החרדים, הערבים וכל הכתות הפונדמנטליסטיות שמהוות את ה"שבטים" שלנו. יש מעט מאוד אנשים עם ראש פתוח כמו סובול, יהורם גאון, בן-דור ימיני, עינת וילף שמתבטאים בצורה אובייקטיבית. אין כל סכנה לדמוקרטיה

בישראל, אבל יש סכנה שנובעת מהשחיתות, משנאה וקדחת של הכתות ומחוסר האינטגרציה של החרדים והערבים המהווים כבר כיום למעלה ממחצית מהילדים בכיתות אלף. על כך אני ממקד את מרבית הספר. טורקיה ואיראן יכולות בלי כל בעיה להפוך לדמוקרטיות, צריך רק למוטט אותן כלכלית כפי שרייגן עשה לברית המועצות. העם שלהן כבר ידאג לשאר. טראמפ שאני מסתייג ממנו בעשרות נושאים פועל נכון כלפי איראן. אני מאמין שלישראל נכון עתיד נפלא בשבילכם.

תגובה מה- 29.11.18 על הבלוג מידידה אמריקאית, נוצרית אוהבת ישראל

Thank you for letting me know, Jacques.

You are doing very important work.

אלוהים יברך אותך

אימייל לקומפטריוט מצרי ב- 1.12.18

אני יודע שקשה להתרכז בסרט תיעודי של שעה ושלושת רבעי, אבל כדאי לך לעשות את המאמץ ולראות את הסרט המדהים "[סלטא בלדי](#)" על בעיות הזהות של יהודי מצרים בדיוק כמו שהנכד שלי שאל אותי - "אז, מה אתה סבא - מצרי, צרפתי או יהודי?". זאת בדיוק השאלה ששואל ילד כמו נכדי בסרט התיעודי המצרי של נדיה קאמל על האמא שלה שהיא מצריה החיה במצרים שהוריה איטלקיה ויהודי מומר והיא התאסלמה כשהתחתנה עם בעלה המצרי הקומוניסט, יש אשכנזים, ספרדים, מצרים, פלשתינאים, איטלקים, המדברים בצרפתית, אנגלית, ערבית, עברית, איטלקית.

אימייל לידידה מה- 1.12.18

... היקרה היי,

בשבוע החולף הקדשתי כמה שעות לצפות בביצועים השונים של פר גינט של גריג - המוסיקה של המחזה של איבסן בביצוע קונצרטנטי מלא, שתי הסוויטות, ביצוע של אוניברסיטה אמריקאית, ביצוע מבריק של המוסיקה הכלית והווקלית בפרומס בלונדון עם סיפור באנגלית, שירים בנוורוגית ותרגום ביוונית, ([קישור](#)) ביצוע מבריק של הבלט על פי אותו המחזה ועוד. כשאמיר הגיע לבר מצווה לקחתי אותו ללונדון שהיו לי בה פגישות עבודה והבאתי אותו לכל המוזיאונים או שהוא הלך לבד, בערבים הלכנו למחזות שיקספיר, מחזות זמר, קונצרטים והשיא היה המחזה פר גינט. המסכן ישב שלוש שעות בכל פעם, קצת השתעמם, אך חזר ארצה אינטלקטואל ומאז הוא חובב הצגות, סרטי מופת וקונצרטים. יש לי אהבה גדולה למוסיקה של פר גינט כי הצגת הסיום של כיתה ח' של "הותיקים" בכפר אתא הייתה עם המוסיקה של גריג ובשבילי שלמדתי בבית הספר של המעברה זה נשמע לי כמו גן עדן עלי אדמות. מאז התחלתי לאהוב מוסיקה קלאסית ובמיוחד את גריג.

תשובת הידידה ב- 2.12.18

מי בכלל יכול להגיע לשוליים שלך שלא לומר להשתוות אליך?

אשרי המשפחה שזכתה בך.

תהיה בריא ותמשיך להשכיל את סביבתך.

תודה ששיתפת.

שבוע טוב!

נ.ב. אני גם מאד אוהבת את הקונצ'רטו לפסנתר של גריג. שמעתי כמה מביצועי מופת ובראשם זה של ארתור רובינשטיין

תשובה שלי אליה באותו היום

יקירתי, בשבוע שעבר גם עשיתי לעצמי קונצרט לפסנתר ושמעתי את רובינשטיין בקונצ'רטו השני של שופן, יבגני קיסין בקונצ'רטו הראשון ואיך לא - הקונצ'רטו של גריג בביצוע הנפלא של קתיה בוניתישבילי. הגעתי לאיזון מושלם כאשר אני שומע בלי עיוות צלילים דרך האוזניות את היצירות באינטרנט, אני לא הולך לקונצרטים בארץ ובחו"ל אבל אני נהנה לא פחות מביצועי המופת באינטרנט. תודה על המחמאות אני עפר לרגלייך. כל טוב,

אימייל בצרפתית מה- 2.12.18 של פרופסור צרפתי על הבלוג

Bien merci de m'avoir fait parvenir ce courrier sur ta production la plus récente. Elle illustre cette capacité, intarissable, à mettre sur papier ta réflexion, ta sagesse et toujours l'assortir se leçons que le lecteur peut dégager de tes analyses et intuitions.

Je constate que ton livre reçoit un accueil favorable, sur le plan international, et ceci doit te réchauffer le cœur...

Je lirai ton livre prochainement , avant la conférence de ton ami Joshua Sobol.

Bien affectueusement pour toi et ton épouse. N'oublie pas de prendre bien soin de toi.

תשובה שלי בצרפתית לפרופסור באותו היום

... J'espère que tu te portes bien et que tu as été bien soigné. On n'est plus jeunes, et bien que je comprends ta volonté de continuer d'enseigner autour du globe, tu peux réduire ton agenda à moitié et rester encore jeune et productif. On t'aime beaucoup.

Je te remercie pour tes commentaires chaleureux sur mon livre. J'essaie de donner un sens à ma vie en améliorant Israël et le monde économique. Mon impact est minime mais comme dans le poème Ithaca de Kavafis que je cite dans mon livre - ce qui compte c'est le chemin, même si on n'atteint pas le but.

Bien affectueusement,

אימייל מה - 2.12.18 מידיד בנושא הרצאה שהוא מתכוון לשאת בפונטנבלו על הסכסוך הישראלי – פלשתינאי

אני מודה לך על מכתבך ועל המידע. אנהג בדיסקרטיות גמורה,

ועם זאת אשתדל לא להכביד עליו.

אני מצרף כאן התחלת הדברים שאומר בארוע בפונטנבלו.

על בסיס הדברים האלה אנסה להתוות חזון אפשרי שיתבסס

על איבחון אינטרסים משותפים לנו ולפלסטינים, אינטרסים שאילו

גברו על האילוזיות ועל השאיפות של הפוליטיקאים הפלסטינים בשעתו, כל הסיכסוך היה נמנע .

אימייל תשובה שלי באותו היום

הכיוון מצויין ומאוזן. אבל אולי לא הייתי מזים את טיעונו של עמוס עוז על ההתחלה. אתה בעצמך ביקשת ממני בביקורת שלי על ספרך לא לבקר יצירות של עמיתך. יהיה מי שיחשוב שאתה פועל מתוך קנאת סופרים והרי שנינו יודעים שזאת לא הכוונה. אתה פשוט יכול להתייחס לטיעונים בלי לדבר לגופו של אדם.

אימייל תשובה שלו ב- 3.12.18

קורי יקר,

קבלתי את עצתך. אומר שיש המחפשים מטאפורות לצורך דיון בסכסוך, ובמקום לדון בפתרון לסיכסוך הם מוצאים פתרון למטאפורות, שזה קל יותר מאשר להציע פתרון לסיכסוך.

בהבאת הנתונים על גידול היישוב הערבי בסמוך ליישובים העבריים, אני מקווה לשכנע את המאזינים ששורשי הסכסוך פוליטיים ולא קיומיים, ולכן יש לחפש את הגורם לסכסוך אצל פוליטיקאים שהושפעו מהלאומנות החולנית שהעלתה לשלטון את הפאשיזם האיטלקי והגרמני, ולא מיקרה הוא שהן פאוזי קאוקג'י הן יריבו עבדל-אמין חוסייני בילו את שנות מלחמת העולם השנייה בגרמניה הנאצית. על סמך הנחה זאת אטען שפתרון הסיכסוך עשוי להמצא בהגדרת האינטרסים הקיומיים של שני העמים, ועיבוד תוכנית שתענה על הצרכים הקיומיים של שני עמים שביחד ימנו בעוד עשר שנים כחמישה עשר מיליון נפש, שיזדקקו למים, למזון מן הצומח ומן החי, לתעסוקה יצרנית, לבניית מגורים, לחינוך שיגדל דורות שיהיו מסוגלים ליישם את הישגי המיחשוב לצורך סיפוק כל הצרכים הקיומיים של אוכלוסיה גדולה פי עשרה ממיספרה בשנת 1947, כאשר הפלסטינים והליגה הערבית דחו את תוכנית החלוקה, שכללה גם הצעות קונקרטיות לשיתוף פעולה בין שני המדינות לפתרון הבעיות הקיומיות של שני העמים שנדונו לחיות בין הים לירדן. אטען שהפוליטיקאים שיצרו את הסיכסוך וליבו אותו, לא היו ברמת יכולת לחזות את הבעיות הקיומיות של שני העמים, ובוודאי לא היו ברמת יכולת לחשוב על פתרונות מעשיים לבעיות הקיומיות המיוחדות

לארץ המשתרעת בין הים לירדן, ולכן הם בחרו ביצירת סיכסוך פוליטי, שמסוגל להביא רק לחיסול קיומם של שני העמים ולא לפתרון בעיותיהם הקיומיות.

שלך

אימייל תשובה שלי באותו היום

... היקר,

מעולה. קח בחשבון שיש בקרב בורגני פונטנבלו הרבה מאוד אנטישמים שעל שנאתם ליהודים יכולתי ללמוד מהרצאות בפניהם וממגע יום יומי אתם. כל דבר רע שתגיד על ישראל יתקבל אצלם כלגיטימציה לשנאתם את היהודים ואת ישראל. אבל הם גם שונאים ערבים... בקורסים שלי בחו"ל ובארץ באנגלית מעולם לא הרציתי על הסוחר מונציה למרות ששנינו יודעים שזהו לא מחזה אנטישמי אך לא רציתי שהם יפרשו זאת כך. אולי כדאי שתערב בצורה כלשהי גם את ירדן לנאום שלך, כי 80% מאוכלוסיתה הם פלשתינאים וממילא כל הפתרונות שאתה מציע כוללים גם אותה.

שלך,

אימייל תשובה שלו באותו היום

קורי יקר,

מצויין. אטען שהן האנטישמיות הן האיסלאמופוביה הרוחשות כיום באירופה ובארה"ב הן עמדות שמשתוקקות לראות התנגשות הרסנית של היהדות והאיסלאם שישמידו זו את זו. אטען שאין זה אינטרס ערבי וכמובן גם לא אינטרס יהודי לגרום סיפוק נפשי לאנטישמים ולאיסלאמופובים, ולכן הערבים חייבים להתרחק מהאנטישמים ולדחות את "ידידותם" המורעלת, כשם שישראל חייבת להתרחק מהאיסלאמופובים האירופים והאמריקאים ולדחות את חיבוקם המורבידי. שלך,

אימייל מה- 3.12.18 לידידה

בקונצרט של היום ראיתי ביצוע מדהים של ז'אקלין די פרה בקונצ'רטו לצ'לו של דבז'אק ([קישור](#)). זאת הוירטואוזיות בהתגלמותה, היא לא מנגנת, היא חופרת ונכנסת ומתמזגת עם הצ'לו. עד כדי כך שקורה משהו בדקה ה- 29 בתחילת הפרק השלישי, אבל לא אגלה לך מה. רציתי לראות איך רוסטרופוביץ' ויויו מה מנגנים את אותו הקונצ'רטו, זה יום וליילה, אם כי יויו מה לפחות מנגן בצורה יותר לירית, בלי פאתוס, אך אין מה להשוות עם ז'אקלין שהיתה בסך הכל בת 23 כשניגנה בשנת 1968. דניאל ברנבויס מנצח, אבל הדיעות לגבי הניצוח שלו בטוקבקים חלוקות. מה דעתך?

באווירה אחרת לגמרי שמעתי את ז'אקלין די פרה מנגנת את חמישיית הטרוטה של שוברט בביצוע הסטורי ([קישור](#)) יחד עם דניאל ברנבויס, יצחק פרלמן, פנחס צוקרמן וזובין מהטה בקונטרבס שהיה הכלי שבו הוא ניגן עד שעבר

לניצוח. כולם מבריקים ובמצב רוח מרומם. זה היה בשנת 1969. אז למה צריך לנסוע לקצווי ארץ לראות ביצועים מדהימים ולהוציא הון תועפות, לסחוב מזוודות ולקפוא בניו יורק, בפרזיז או בלונדון אם אפשר לשבת בכורסה ולראות את הביצועים הכי מדהימים ברזולוציה גבוהה כשאתה רואה כל גגן וירטואוז וגם את אגלי הזיעה על אפה של ז'אקלין.

תשובה שלה באותו היום

קורי יקירי,

אלך בעקבותיך בשעה של נחת ורוגע כשאוכל להתרכז בלהקשיב לצלילים האלמוניים בביצועם של אמנים שהיו לאגדה בחייהם ובמותם שעליהם אתה מספר לי במייל ושעל כך אני אסירת תודה לך. אלא שהימים ימי חנוכה, שרוולי מופשלים, אוזניים קרויות ואני "מגוייסת" לנכדיי. אדחה, כאמור, לזמן יותר שלו.

אבל רק זאת אני מבקשת להעיר למילותיך בענין חוויית ההאזנה: כמו שחובבי ספורט יעידו, שלמרות זוויות הצילום המשוכללות המאפשרות ליהנות ממשחקים בכורסא הנוחה בבית הם לא מוותרים על הנוכחות במגרש כך, לדעתי, גם בענין הקונצרטים: ישיבה באולם ונוכחות בעת עשיית המוסיקה "עובדת" על החושים באופן אחר מאשר לשמוע בבית בתנאים הכי נוחים ותהיינה אלה הקלטות מופת ככל שתהיינה.

שנהיה בריאים ונוכל לחוות גם וגם.

אגב, עם ההסתייגות המתבקשת לגבי ההבדלים בין התחומים השונים: כך זה לגבי מופעי קרקס, כך זה לגבי מפגנים וטכסים המצטלמים בימינו לאין ערוך מאשר אנו מסוגלים לתפוס בעינינו ביושבנו באוהל או על טריבונות ובכ"ז... זה לא אותו ריגוש.

חג שמח מבית לבית!!!

תשובה שלי ב- 4.12.18

את צודקת במאה אחוז. כך ראיתי בכל נסיעה עסקית לאירופה וארצות הברית עשר הצגות בשבוע, כך הלכתי בחודש שעבר לשש הצגות ועשרה סרטים וחמש עשרה הרצאות. אם אפשר מבחינה בריאותית וכספית להמשיך לנסוע לראות מופעים ובארץ לראות 36 סרטים בפסטיבל הסרטים במקום 56 גם טוב. אני פשוט לא חושב שאני יכול וזה שווה מבחינה כספית להוציא עשרות אלפי שקלים בשביל לראות כמה הצגות ותערוכות בפרזיז או ניו יורק, אבל מי שחושב שזה שווה ויכול להרשות לעצמו חייב לעשות זאת כי יש המון ריגושים ב-LIVE. האחרים יראו אינטרנט. קורי

אימייל שלי מה- 5.12.18 לאינסאד על רצונם לפרסם את הספר שלי באתר שלהם

At your request, please find a blurb about the book of 500 characters including spaces (including a link to the English and the Hebrew parts of the book):

Dr. Jacques Cory's book "The Second Republic of Israel" ([links to the parts in Hebrew, English](#)) maintains that Israel needs new foundations based on social, economic & governmental justice. The book does not make concessions to the Likud & to the doves, criticizing their hypocrisy in many of their arguments, to the Arab & ultra-Orthodox leaders, who advocate a completely different ethos, to the neoliberals & populists, whose policy is destroying the economic base & social cohesion of the world.

A few words about me:

Dr. Jacques Cory, Ph.D. with Distinction, CNAM, France - 2004, MBA INSEAD, France - 1968, is an international businessman specializing in M&A in Europe, US, and Israel; a pioneering author in business ethics (20+ books from Springer's "Activist Business Ethics" to "The Second Republic of Israel"); and a lecturer at the University of Haifa (was elected as the best lecturer), INSEAD (2006), the University of Tel Aviv, 17 classes of the Israeli Naval Academy, the Technion & Colleges.

The Cover Image of the English part of the book is attached.

A link to a webpage with the book's summary of 500 words in English: [Summary](#)
Thank you for publishing my new book at your INSEAD author's site. Please send me a link to the book when it is published on your website.

אימייל שלי מה- 7.12.18 על פרסום הספר שלי באתר אינסאד

I am pleased to inform you that my new book "The Second Republic of Israel" can be read as of today by all INSEAD Alumni, as well as by all University of Haifa Alumni, and on the website of many more universities and organizations. This gives an exposure to tens of thousands readers, as well as by thousand of readers of prestigious blogs, News1, my website, etc. The exposure includes also the dozens of guest articles and correspondence in the book.

You can read the book if you click Hebrew for the Hebrew part, English for the English part, INSEAD for this book and 2 other books, U. Haifa for this book and 20 other books, Summary for a 500 words summary in English in the blog, & ArticleHe for a 3000 words article in Hebrew published by News1.

[Second Republic of Israel, Book - Hebrew,English, INSEAD, U. Haifa, Summary, ArticleHe](#) . My books can be read at over 1500 libraries in the world.

My new book and some of my other books are unique in literature in presenting a topic with short and long articles, essays, novels' chapters, plays, poetry, proverbs and sayings, literary criticism, case studies, biographies, correspondence, satires, research, forecasting, statistics, focusing on arts, music, philosophy, economics, sociology, business, government, public administration, international relations, politics, religion, orientalism, culture, humor, photography, illustrations, ethics, accounting, law, health, linguistics, education, globalization, sustainability, leadership, geography, history, films, etc.

תשובה מידידה באותו היום לאימייל הנ"ל

קורי יקיר

סיקור תמציתי ומרתק זה יניע אותי סוף סוף לקרוא את ספרך הנ"ל. למעשה, סיקור זה הזכיר לי את ימי כתלמידה, כאשר במקום לקרוא את המקור קראתי את התמצית. היום אני ממש מתביישת בכך שכך נהגתי אבל כפי הנראה מסיבות וריקודים משכו אותי הרבה יותר. לגבי ספרך: עד כה הייתי עסוקה מאוד בשיפוצי הבית שלנו, (ואבוי, בנוסף לכך, בגלל הגשמים העזים היום גילינו שחודרים לנו מים לחדר השינה).. ולכן עד כה לא הצלחתי להגיע לקריאה מסודרת של הספר. אבל כאמור תמצות זה בהחלט יניע

אותי לקרוא חלקים ממנו. קצת קשה לי להתחייב לקריאת 800 עמודים ומעלה מזה אבל אשתדל.

חג חנוכה שמח לך חברי היקר

תשובה שלי לידידה מאותו היום

יקירתי, מאוד שמחתי לקבל ממך אות חיים ואני מקווה שלא תטבעי בשיטפון בחדר השינה. מי כמוני שחי בבית פרטי שבו כל יום יש תקלה יכול להבין אותך. תקראי מה שתוכלי ותינהני. מה שכן, לראשונה בחייך אולי יש בפוטנציה עשרות אלפי אנשים שעשויים לקרוא את הגיגך בנושאים הבוערים של המדינה בתכתובת העניפה שהייתה בינינו ומובאת בספר. כל טוב, קורי

אימייל מאינסאד מה- 10.12.18 על פרסום הספר

Dear Jacques

Just to let you know that we have now added your book to the alumni publications page. The summary we wrote is an amalgamation of your bio and the summary you gave. We also shortened the text so that it fits in visually with the other books. Please find herewith the link:

<https://www.insead.edu/alumni#publications>

אימייל מחבר צרפתי על קריאת הספר מה- 10.12.18

Mon cher Jacques,

Je reviens avec retard sur la parution de ton livre que tu m'avais annoncé début octobre dernier ...

Je n'y avais pas fait trop attention sur le moment, me promettant de le considérer plus tard et un peu de courage par le nombre

de pages car étant en permanence un grand lecteur, je ne lis jamais sur écran, sauf les échanges "légers" comme par exemple occasionnellement

entre nous. mais tout sur papier qui est une pratique d'éducation héréditaire !

J'ai donc ouvert ton livre seulement aujourd'hui, lu l'introduction, les têtes de chapitre bref le début et je découvre étonné

que tu as fait un énorme travail sur des sujets qui m'intéressent au plus haut point ou qui me concernent. directement, de plus

j'ai remarqué que ton anglais est très maîtrisé ce qui ajoute de la clarté de la compréhension.

En conséquence comme je suis impressionné par son contenu j'ai demandé à une secrétaire senior (car bien sûr je ne peux pas le faire dans

le cadre de la Société) s'il y avait un moyen : elle m'a indiqué, d'interroger une affaire spécialisée dans les documents, à laquelle on sous loue une partie d'un étage,

qui était peut-être en mesure de faire ce travail à moins que tu aies une autre solution à me proposer ?

Bien à toi,

תשובה שלי באותו היום לחבר הצרפתי

Cher ...,

Je te remercie pour tes termes chaleureux. Au sujet du livre - c'est très simple, tu peux l'imprimer en format A4 en couleurs dans chaque imprimerie et tu pourras le lire comme tu es habitué. Tu verras qu'il est très simple à lire car il est construit d'articles longs et courts, tu pourras aussi lire une pièce de théâtre sur Israël d'un des plus grands dramaturges en espagnol Mario Diamant (et mon room mate comme toi), lire des chapitres de romans sur Israël, une dissertation sur les crises du capitalisme, un travail de recherches statistiques qui prouvent une très forte corrélation entre la prospérité et l'éthique des pays les plus éthiques, des articles très intéressants de Bettignies, de la MP Einat Wilf, une thèse sur la culture mondiale, des essais philosophiques, une centaine de pages sur l'antisémitisme et l'anti sionisme, une partie autobiographique, un résumé du best-seller Israël: Island of Success qui m'a été envoyé par mon collègue Adam Reuter, les 72 meilleurs œuvres ou les 72 vierges des shahids, des proverbes, des poèmes, des satires (Tartuffe et les Palestiniens), photos...

Bonne lecture,

Jacques

אימייל לידידה מה- 11.12.18

יקירתי,

עכשיו שהתפנית מאירועי חג החנוכה יש לך זמן לראות את הקונצרטים ואשלח לך מדי פעם את הצימוקים שאני רואה, אם לא - תגידי לי ואחדל. כך למשל ראיתי היום את הסמפוניה האלפינית של ריכרד שטראוס (ראית את זה פעם?) ואת סימפונית העולם החדש של דבוז'אק - צ'יליבידאקה היה ישנוני, פון קאראיאן היה עצור מדי ומי שבאמת סחף אותי היה דודמל בקונצרט עם האפיפיור שהיה מחשמל אם כי האפיפיור לא נהנה והקרדינלים עוד פחות. שמתי לב שבפילהרמונית של וינה עם קאראיאן לא היו כלל נשים בעוד שאצל דודמל היו הרבה נשים וזה נשמע כל כך טוב עם הנשים במקום הגברים העצורים והפלצנים של וינה. בכלל, אני פמיניסט מוצהר והכנסתי את השוויון המגדרי כאחד הפרמטרים הקובעים בשגשוג של ארץ במחקר שלי על המתאם בין אתיקה לשגשוג עם אותו המשקל כמו דמוקרטיה, חופש אישי וכלכלי, תמ"ג, חוב לאומי או שוויון. בשבוע הבא אראה את סאלומה של ריכרד שטראוס, התשיעית של בטהובן עם דודמל ועוד ז'קלין דיפרה.

כל טוב,

קורי

תשובה של הידידה מה- 12.12.18

וואוהה, כמה יש לי ללמוד ממך.

דודמל אכן מנצח מחשמל אבל אני כועסת עליו שנכנע לדיקטאט של נשיאו ומחרים את ישראל. אגב, ראיתו חי מנצח על הקונצרטחבאו באמסטרדם וזו היתה חוויה.

תשובה שלי באותו היום

יקירתי, אם תתחילי לכתוב על כל אחד שמחרים אותנו - דודמל, תיאודוראקיס, קן לואץ', נטלי פורטמן, ברנבוים, נעמי קליין והאינטלקטואלים במצרים - לא ישארו לך אמנים לצפות בהם. אני עושה הפרדה מוחלטת בין האומן שהוא לעיתים חזיר נאלח שוביניסט ואנטישמי ליצירות שלו. אני מעריץ אותך שראית את דודמל בהופעה חיה. אני אראה את כולם בגלגול הבא.

כל טוב, קורי

אימייל לידידה בארצות הברית ב- 15.12.18

Thank you for your wishes, I know and you know that we are not getting older, but helas our bodies don't know that, only our minds with no Alzheimer...

So, we are doing well also and as I am sordo come una bisnona I am writing books that only saints can read. If you read Les Miserables en texte integral with all its thousands of pages and the Paris sewer saga, Don Quijote with all the arabesques of our forefather (the Sephardis have decided that Cervantes, Columbus and even Torquemada were Jews), and the Rougon Macquard by Zola, you can read without problems the thousands of pages of my books.

At least you'll learn de vive voix what is really going on in the Middle East and not the fake news that you hear on TV and newspapers, what is foreseen in the economic scene - a Domsday Depression by 2020, and that Scandinavia is among the 12 most prosperous countries because it is also among the most ethical ones, as I have discovered in my research and proved with a statistic perfect correlation. Read my last book that is also on INSEAD's website.

You can read the book if you click Hebrew for the Hebrew part, English for the English part, INSEAD for this book and 2 other books, U. Haifa for this book and 20 other books, Summary for a 500 words summary in English in the blog, & ArticleHe for a 3000 words article in Hebrew published by News1.

[Second Republic of Israel, Book - Hebrew,English, INSEAD, U. Haifa, Summary, ArticleHe](#) . My books can be read at over 1500 libraries in the world.

My new book and some of my other books are unique in literature in presenting a topic with short and long articles, essays, novels' chapters, plays, poetry, proverbs and sayings, literary criticism, case studies, biographies, correspondence, satires, research, forecasting, statistics, focusing on arts, music, philosophy, economics, sociology, business, government, public

administration, international relations, politics, religion, orientalism, culture, humor, photography, illustrations, ethics, accounting, law, health, linguistics, education, globalization, sustainability, leadership, geography, history, films, etc.

The problem is that to the best of my knowledge only 12 readers have read my whole recent book and as you know the first 12 disciples are always saints...

Love,

Jacques (don't take too seriously my initials JC, although many Israelis want to crucify me and are calling me communist, fascist and anti-Semitic...)

תשובה של הידידה מה- 15.12.18

That is so true, Jacques!

In fact my spirit is more youthful and bouyant now than it was when I was 25, when I remember feeling very old and as though the clock was ticking (I wanted to be married but had not found my Bernard yet).

You know a thought just occurred to me. Would you be willing to write a blurb for my new book The Art of M&A, 5th Edition. It has a fairly strong focus on compliance and ethics although that is not the main subject of the book.

I'm attaching the table of contents and part of Chapter 9, emphasizing responsibilities to stakeholders.

Your blurb could say something about the book addressing important ethical issues in mergers, and your affiliation would include your teaching post and your latest book.

Thank you, My Friend!

תשובה שלי מה- 16.12.18 עם חוות הדעת שביקשה ממני לכתוב על הספר שלה במיזוגים, הטוב ביותר בארה"ב

Dear Alex,

I enclose herewith a blurb for your book. It has 500 words but is written modularly, so that you could reduce it to only 300 words with the first 3 paragraphs. You are of course invited to make all the corrections needed or to disregard it completely if it doesn't suit your purpose. It took me a few hours and many versions in order to reach the optimal blurb. If you want to add a few words on my experience and books you are invited to do so from the text of my long and short CVs [Professional CV English long, short-1page](#). You have written an excellent book and I wish you success in your sales.

Friendly,

Jacques

BLURB FOR "THE ART OF M&A" BY JACQUES CORY

What is the secret of the resilience of Alexandra Reed Lajoux's classic book "The Art of M&A" – A Merger, Acquisition, and Buyout Guide" published by McGraw-Hill Education in five editions over three decades? The book is first of all comprehensive, as it covers all the issues of M&A – Strategy, Valuation, Financing, Structuring, Due Diligence, Negotiating, Closing, Postmerger Integration and Liquidations. It is an in-depth guide, giving all the answers to the M&A process, interesting and entertaining, well-written, very detailed, sparkling like champagne yet profound as a plat de resistance, authoritative and up-to-date.

But most important – it is unique in conveying the essence, the *raison-d'etre* of an M&A – trust, confidence, ethics, transparency, fairness, compliance with national and international laws and conventions. As every M&A involves risk the book proves that the best risk management is based on good ethics. It shows that the purpose of an M&A is not only maximizing profits and shareholders' value, it is also fulfilling the aspiration of society to ensure sustainable and mutual prosperity for all the stakeholders – customers, employees, controlling and minority shareholders, the environment, suppliers, community, government...

I had the privilege to be the first writer in the world to make in-depth research on the ethics of M&A towards minority shareholders and I found the laws governing those relations, which were based on my vast international M&A experience and validated in the corporate scandals. Lajoux's book is the only one that I know of that focuses on relevant case studies, and gives the true story of M&A, as it is in real life and not as it should be. That is the reason that in my courses I recommended it as the most essential, objective and indispensable book on M&A.

The world economy becomes more and more concentrated in the hands of a small number of huge organizations, which control the economy, without being adequately controlled by the governments and the citizens, and least of all by the shareholders. The SEC has not the necessary funds and government's directives to control effectively those giants and the only safeguard against them is ethics. One of the main reasons of the Great Recession was the lack of ethics in M&As, especially in the financial sector, but also in other sectors. Lajoux's book, that was written in the midst of the Junk-Bond Market collapse and its irresponsible M&As, was reedited and up-to-dated in the eve of all the major crises in the last three decades.

Lajoux has decided to publish an up-to-date edition of her classic book as today, more than ever, we need a compass to give us the right direction on how to conduct M&As based on fairness to all, when the clouds of Depression are gathering in the horizon. The Economic Whirl of capitalism's crises is increasing in frequency and scope from billions to trillions and so are the dangers of noxious M&As increasing proportionately. This book gives, therefore, an alternate course of action that could mitigate the effects of harmful M&As to capitalism.

ולכך התקבלה תשובה ב- 16.12.18

Dear Dr. Cory (Jacques):

Thank you so much for this review! I would not want to change a word.

As you suggest, I can excerpt part of it for the back cover.

But I would like also to feature the full review on Amazon.

Noah, must Dr. Cory post it on Amazon himself, or *can we make this review a part of the page that the publisher submits?*

Thank you again, Jacques.

We will keep you informed!

Best regards,

תנועת אומ"ץ אומ"ץ אזרחים למען מנהל תקין וצדק חברתי ומשפטי

עיטור מופת

ד"ר יעקב קורי שחיה נגד הזרם

ד"ר יעקב קורי הוא איש עסקים, חוקר ומרצה לשעבר באוניברסיטת חיפה ובאוניברסיטאות בחול בנשאים: אתיקה עסקית, אחריות חברתית, קיימות, גלובליזציה, הון ושלטון, מיוזמים ומנהל עסקים כמו-כן היה חבר בדירקטוריונים של חברות עסקיות בארה"ב וב ישראל, תיאטרון חיפה ופסטיבל הסרטים חיפה.

לא בכדי נבחר ד"ר קורי למרצה המצטיין באוניברסיטת חיפה.

ד"ר קורי הוא מחברם של מאמרים רבים וחמישה ספרים בנושאי אתיקה ושקיפות. ספריו שתורגמו לשפות רבות היו הראשונים בעולם שנטענו באתיקה לבעלי מניות מיעוט.

במקביל כתב ד"ר קורי עשרות תכניות עסקיות ויום מיוזמים, תכניות הבראה, רכישות ומכירת ידע בארצות הברית, אירופה וישראל שזכו להוקרה מקצועית ואישית.

הידע המקיף של ד"ר קורי בשפות רבות הביא לניסוח ע"י הארגון לתרגום הצהרת זכויות האדם של האו"ם בשפת הילדיו.

מסתבר שיש נביא בארצנו. ד"ר קורי הוזמן בשעתו לכתוב קוד אתי מלווה בשעורי הדרכה ובאירועים עבור סיב"ט. האנף ליצוא בטחוני במשרד הביטחון, שעוסק בתחומים מגוונים ורגישים רווי פיתויים בתקופת חברתו כחבר הנהלת הסניף הישראלי של שבי"ל (שקיפות בינלאומית לישראל) תרם את חלקו בנושא שקיפות ואתיקה בנופים ציבוריים וכלכליים.

במקביל קורי מכהן כחבר המועצה הציבורית המיעצת של פורום הדירקטורים בישראל. קורי היה בין הראשונים בישראל שהתבטאו בנושאי הון ושלטון, רכישות והפער הכלכליים משנת 2001 ואילך והתווה משנה סדורה כיצד ניתן להיחלץ מהמשבר החברתי והכלכלי בספרים ובמאמרים.

ד"ר קורי נימנה על ראשוני הפעילים בתנועת אומ"ץ, מילא תפקידים ניהוליים שונים אך התמקד בתחום החברתי הן במישור הארצי והן בסניף מחוז הצפון שהוא נימנה על מייסדיו.

הוא היה בין הראשונים בישראל שהתריעו על צדק חברתי, על עושק המדינה והציבור ע"י הטייקונים, השרים, הכנסת ופקידי הממשל, על שערוריות הממשל התאגידי שקרו בתקופת המשבר הכלכלי העולמי שזעזע גם את הכלכלה הישראלית.

ד"ר קורי השתתף בפורומים של תנועת המחאה החברתית והשר מיכאל איתן והעביר להם לקבוצתם. מבחר מכתביו.

גולת הכותרת של פעילותו באומ"ץ היה יום עיון על צדק חברתי וכלכלי בישראל ב-2011 בשיתוף אוניברסיטת חיפה ואומ"ץ ואירגוני המחאה, שזכה להדים רבים.

על פעילותו רבת השנים נגד השחיתות הציבורית ולמען מנהל תקין, טוהר מידות, שקיפות ואתיקה בכל תחומי הממשל, החברה והכלכלה. מוענק לד"ר יעקב קורי עיטור מופת מטעם יו"ר הנהלת אומ"ץ.

16

אני מקווה שאת נהנית מקריאת הספר ועד כה כתריסר קוראים בישרו לי שקראו את כולו או רובו, מקומם בגן העדן מובטח... מעניין שמה שמוצג בספר משיק בדיוק לנימוקים "שחיה נגד הזרם" לקבלת עיטור המופת של אומ"ץ יחד עם רב אלוף מיל. בני גנץ מאריה אבנרי ז"ל בשנת 2015. זה גם תואם בדיוק לנושא המרכזי לשנת העצמאות ה-71 למדינת ישראל "רק בגלל הרוח - מצדיעים לרוח הישראלית" ביום העצמאות הבא בטקס הדלקת המשואות ובפרסי ישראל. כדברי ועדת השרים לסמלים וטקסים "אנשים שהצליחו נגד כל הסיכויים, אנשים שתרמו תרומה ייחודית לחברה", ושרת התרבות מירי רגב: "אותה הרוח ממשיכה להניע ישראלים רבים להתגבר על הקשיים בפניהם הם ניצבים, להצטיין, להצליח להפוך את הקושי האישי למנוע של עשייה, צמיחה ותרומה לחברה באופן מעורר השראה ואת ישראל למקום טוב יותר לחיות בו". אלא שמה שאת, המשפחה וכמה חברים, ובראשם אריה אבנרי מוקירים ומכירים - מנהיגי המדינה שלנו לא מוקירים.

כל טוב,

קורי

תשובה של הידידה מה- 26.12.18

היי קורי יקירי

אכן אני נהנת מהספר שלך, אך ההנאה נקראת לאט, קצת באלכסון, מפאת עיסוקי הרבים שדורשים זמן. בקיצור, מקומי בגן העדן עדיין לא מובטח אבל אני מתקדמת! התרשמתי מאוד ממה שקראתי עד כה. מחקר מעמיק מאוד, רחב יריעה, כתוב בצורה קולחת.

שמחתי לקרוא שישראל נמצאת במקום ה-28 בסדרי המדינות האתיות. היה נחמד לעלות כה אבל כנראה זה לא קל. באותה נשימה אגיד שנראה לי שנכון להיות מנדלבלית ושי ניצן יהיו האחראים לחינוכה מחדש של מדינת היהודים. לעניות דעתי תיק 1000 של רה"מ (סיגרים ושמפניה) חמור לא פחות משני תיקי השוחד הנוספים. תאר לעצמך שהוא יקבל זיכוי בגלל "חברים" שדחפו לו מתנות. האם יהיה עוד פקיד במדינת ישראל שיוכל לסרב למתנות מ"חבריו"? הוא יוכל הרי לטעון שגם לו מותר לקבל מתנות.

אגב, המצב בארץ לא גרוע כ"כ. בכל זאת כבר נשפטו ונידונו כאן חברי כנסת, שרים, נשיא וכו'.

שאלה אחת מטרידה אותי. אתה קושר נוהגים אתיים של מדינה וטוען שכלל שהמדינה אתית יותר כך היא חזקה יותר כלכלית. שאלתי היא האם זה לא תהליך הפוך? האם לא כלכלה איתנה היא שיוצרת את האפשרות להיות אתיים? ובנוסף לכך האם לא אמונה דתית (אמונה הגזרה קדומה, אלהים רואה הכל, שכר ועונש וכו') וחינוך אנשים לפי דרכה גורמת לאנשים לנהוג מנהג אתי? כמובן זו שאלת הביצה והתרנגולת.

התפלאתי לקרוא שתירגמת את הצהרת זכויות האדם של האו"ם ללדינו!! כל הכבוד. לצערי מעט מדי אנשיסיעדיפו לקרוא לדינו, אך המבצע היה בוודאי מבצע אינטלקטואלי מהנה עבורך. אז זהו, במקום זה נתקעתי עם הקריאה.

לגבי הרוח הישראלית- בוא נחכה לימים הבאים ונראה מי יבחרו להיות נציגי הרוח הזו. (אם תשאל אותי במקורה זו רוח יהודית. הרי היה עלינו בגולה להצטיין בכל כדי

להוכיח שאנחנו נחוצים לגויים ולהוכיח לעצמנו שאנחנו שנחשבים נחותים, עולים על כולם בהרבה).

כל טוב לך, ותודה שמדי פעם אתה נזכר גם בי ☺

להתראות

תשובה שלי באותו היום

היי,

אני מאוד שמח שאת נהנית מקריאת הספר ושנחנו חושבים בראש אחד לגבי הצורך באתיקה של ההנהגה. לגבי הביצה והתרנגולת זו בהחלט האתיקה שגורמת לשגשוג כי המדינות המושחתות לא משגשגות בגלל השוחד - רוסיה, ארגנטינה, איטליה שיכלו להיות לא פחות משגשגות מדנמרק, סינגפור או לוקסמבורג שאין להן את המשאבים והעושר שלהן ובכל זאת משגשגות. לגבי הדת את רואה איך ארצות מאמינות כאיראן ואפגניסטן בתחתית הטבלה, איך החרדים עניים ויש אצלם המון שחיתות, אי שוויון מגדרי, והשתמטות מחובות למען המדינה. תעדכני אותי מדי פעם מה קורה...

כל טוב,

קורי

פוסט בלאדינו בלאדינוקומוניטה (שבה אני חבר ואיתם תרגמתי ללאדינו ביוזמתי את הצהרת זכויות האדם של האו"ם) מה- 30.12.18 בנוגע לפטירתו של עמוס עוז

Amos Oz murio en dia de Shabat, a la edad de 79 anyos.

Amos Oz es uno de los tres autores Israeli mas famozos en el mundo.

,Los tres, Amos Oz,

siedristas David Grosman i A.B. Yehoshua, son

son bien i sus ideas politikas ,al ekstremo

son bien ekspresadas en todos sus eskritos

Segun la tradision judia no se kritika algo sovre la fuesa del niftar.

Entonses, al onor de Amos Oz, vos kontare un chiko epizodio de los dias de la primera gerra kontra Libano.

En akel tiempo, (1982), Amos Oz estava en vijita en Eskuesia (un Estado no tan amistozo

de Israel).

A las 9 de la tadre, Amos fue entrevistado en la TV del paiz.

Le pregunto la entrevistadora:

- “En estos dias, no te sientes un poko averguensado komo judio, siendo djente de

tu puevlo estan embolvidos en matansas?”

Amos Oz le repondio:

- “Israel no es algun Estado kristiyano, i nunca sera kristiano. Mozotros no ekstendemos

la otra majiya (kara)”.

Al otro dia, Amos Oz tuvo un enkcontro kon Olof Palme, el primer ministro de Eskuesia,

el ke le reprosho:

- “Komo te atreves a dizir ke matar no es kontra la relijion judia? Te olvidas de los Diez

Mandamientos?! Na, aki tengo el livro de la Biblia (en ingles), ke eskrive:

Thou shalt no kill” (no mataras!)”

- “Verdad” disho Amos Oz, “Esta es una traduksion vuestra. Ma, en muestra Biblia en ebreo eskrive: “No asasinaras”. No ay ninguna serkania etimolojika entre asasinar i matar.

Ande mozotros tenemos un konsejo, una regla:

A kien ke viene a matarte, madruga tu, levantate i matalo!”

Olof Palme estuvo asombrado, serro el livro de la Biblia, i le disho:

- “Sr. Oz, estas seguro ke vuestra version es la korrekta version de la Biblia?”

Yehuda Hatsvi

Erets Yisrael

את הפוסט שלחתי בצירוף אימייל שלי בספרדית לידידה באותו היום

Cara ...,

Puedes leer una crítica literaria y política sobre Amos Oz que murió ayer en mi nuevo libro. Te envío una anécdota en ladino sobre Oz y Olaf Palme de Sueca. Espero que todo te vaya bien a ti y a Dietmar. Yo soy sordo como mi bisnona pero me permita de escribir libros longos que reciben grandes elogios.

Besos,

Jacques

את הפוסט שלחתי גם לחבר צרפתי בצירוף אימייל שלי בצרפתית ב- 4.1.19

Cher ...,

Merci pour les articles. Comme tu pourras le lire dans mon livre je n'admire pas du tout Oz qui est d'après moi une graphomane qui écrit beaucoup et ne dit rien. Il est très superficiel. Il a écrit un seul chef d'œuvre - Une histoire d'amour et de ténèbres, mais c'est une autobiographie et non un roman. Ses idées politiques ont été prouvées complètement erronées par l'histoire, Oslo a amené en Israël des milliers de terroristes qui ont tué plus de mille israéliens durant la seconde Intifada après avoir donné à Arafat la majorité de la Cisjordanie, et après avoir évacué Gaza on a reçu des milliers de missiles. Oz dit que le problème est territorial, mais c'est un problème de guerre religieuse contre les non musulmans juifs et chrétiens et de leaders qui n'acceptent pas l'état juif.

Amitiés,

Jacques

אימייל ששלחתי לידידה ב- 4.1.19

יקירתי,

כפי שהתכוונתי צפיתי באופרה של ריכרד וגנר סלומה על פי המחזה של אוסקר ווילד. את הולכת לראות אותו באופרה ויש לי בשורה טובה ורעה לבשר לך. הטובה היא שהסיוט נמשך רק שעה וחצי, הרעה היא שהמוסיקה על הפנים, כל הזמן הראש של יוחנן המטביל מסתובב על הבמה ומציף בדם את סלומה. שמעי בקולי תחסכי אלף שקל, תתרמי אותו לאגודה שאת תומכת ותבורכי. אין מה להשוות כמובן למחזה עצמו של ווילד שהוא יצירת מופת כמו גם ההצגה עם אל פאצ'ינו וג'סיקה צ'סטיין שהיא אחת ההצגות הטובות שראיתי. תני לדודי לראות את ריקוד שבעת הצעפים של סלומה והוא יתנהג כמו אריה צעיר בליל הכלולות. בתור בונוס את יכולה לראות את הסרט החביב סלומה עם ריטה הייוורת שגם הוא ביוטיוב. מומלץ גם הסרט "חיוך של מונה ליזה" בנטפליקס.

מכאן לתשיעית של בטהובן. זאת כמובן פסגת היצירה הקלסית וכדאי לך לשנן את ODE TO JOY השיר של שילר בגרמנית שהפך גם להמנון של האחד האירופי. רציתי לראות זאת בניצוח של דודמל אבל אחרי כמה דקות נמלטתי כל עוד נפשי בי מהביצוע הקלוקל של תזמורת בוליבר מונצאולה שמנגנת כמו הפרצוף של צ'אבו. ואז נתקלתי [בביצוע מדהים](#) של לאונרד ברנשטיין בחג המולד 1989 עם נפילת חומת ברלין כשהפכו את השיר מ-FREUDE שמחה ל-FREIHEIT חופש, וזאת הרי הייתה הגרסה הראשונה של השיר של שילר וכוונתו של בטהובן. זהו אולי לא הביצוע הכי מהוקצע אבל הוא ריגש אותי עד דמעות. קודם כל הוא בוצע ב-SCHAUSPIELHAUS באונטר דן לינדן, שהוא האולם עם האקוסטיקה הטובה ביותר ושם זכיתי לשמוע את הקונצרט הטוב ביותר ששמעתי בחיי עם בירנבאום. לני מנצח כאחוז טירוף ועושה פרצופים כמו לואי דה פינס. מעולם לא ראיתי קהל כל כך נלהב גם בגלל המעמד וגם בגלל הביצוע עם מיטב הנגנים והזמרים.

וכדרכי, עשיתי קפנדריה וקראתי על ברנשטיין ועל הקונצרט A CELEBRATION IN VIENNA - BEETHOVEN'S BIRTHDAY משנת 1970, זה אולי מהוקצע (כולל הביצוע של פלסידו דומינגו בראשית דרכו), אך חסר לו הריגוש של הביצוע בברלין והרי למה שומעים מוסיקה קלאסית אם לא בשביל הריגוש. בטח לא בשביל להירגע או לשמוע מוסיקה מהוקצעת. ומשם הגעתי לביצוע מזווייץ של וילהלם פויכטוונגר ביום הולדתו של היטלר בשנת 1942, כאשר בתום הקונצרט גבלס בא ללחוץ את ידו של פויכטוונגר ובשורות הראשונות רואים את הצמרת הנאצית מתמוגגת משיר החירות, האחוה, כולם אחים, כאשר הצוררים הנאצים טובחים מיליונים של יהודים ממש באותם רגעים. ולקנוח קראתי על פויכטוונגר ששיתף פעולה או לא עם הנאצים הארורים.

שבת שלום,

קורי

הידידה ענתה לי ב- 5.1.19

שבת שלום לאיש המשכיל, מאיר העיניים, היסודי והמעמיק ואנין הטעם!

אתה יכול לכתוב מסות בעל נושא ואני לא יודעת אם מי שקוראים לעצמם מבקרי מוסיקה מקצועיים מתקרבים אליך ביידע וביכולת להעלותו על הכתב ברמה שלך.

ובכ"ז הערת שוליים מתקנת קטנה: סלומה האופרה חוברה על ידי ריכרד שטראוס (הבלבול הפרוידיאני בינו ובין ואגנר ברור לי...). אמש כיסו את הנושא הן ברדיו והן בטלוויזיה כשמרכז הכתבות איתי טיראן ללא ספק מוכשר ביותר אבל ליבי כבד עליו על היותו לא בדיוק פטריוט גדול (בלשון המעטה).

שמענו ביום חמישי קונצרט קאמרי חד פעמי כשעל אותה כמה טביאה צימרמן הוילנית הנפלאה והכנר ואדים גלזמן הכנר הנפלא לא פחות. איך הם ניגנו (ביחד עם צ'לן וקונטרבססטר מצויינים) את "דג השמך"! תענוג צרוף.

שבת שלום, יקירי וד"ש לרותי האשה שחיה עם ויקפדיה...

וענתי לידידה באותו היום

יקירתי,

פעם קראו לי עין הנץ, כיום עם שבעה ניתוחים ושבעה עשורים אני בקושי יכול להיקרא עין טרוטה. אני עושה המון טעויות דפוס וטעויות פרודיניות ואחרות ולמרות שאני בודק כל פעם מיילים ומאמרים כמה פעמים עדיין נשארות טעויות. כך אני קורא מחדש את הספר שלי על 1500 העמודים שלו ומגלה בכל עמוד עוד ועוד טעויות למרות שבדקתי בשבע עיניים לפני שפירסמתי אותו.

אני כמובן יודע שסלומה היא אופרה של ריכרד שטראוס אבל לא אתפלא אם במייל הבא אקרא לו יוהן שטראוס. לפחות ריכרד וגנר זה בכיוון... אפילו ראיתי בלונדון מחזה על ריכרד שטראוס ושיתוף הפעולה שלו עם הנאצים שנבע מזה שהוא רצה להגן על אשתו היהודיה. מסוג התירוצים של פויכטוונגר שהגן על הנגנים היהודיים בתזמורת של ברלין. גם בצרפת כולם היו ברסיסטנס...

איתי טיראן מכבד אצלי בספר יחד עם גרוסמן ועם עמוס עוז, נטלי פורטמן וישעיהו ליבוביץ' וכל אחד מקבל את המגיע לו באלגנטיות ובלי ניבולי פה. כך אני מכנה את טיראן גיבור כמו סירנו דה ברז'רק אבל רק על הבמה ועם חרבות מעץ. הגיבורים האמיתיים הם סולז'ניצין שנשלח לגולאג, אריה אבנרי שסולק מכל עיתון ו... אני העני ממעש שנדחפתי באלגנטיות מכל משרת הוראה כי התקפתי את הטייקונים שתרמו לאוניברסיטאות, בעוד קיבלתי פעם אחר פעם תואר המרצה המצטיין והסטודנטים העריצו אותי. סירנו האמיתי נרצח בגלל דיעותיו, איתי בברלין. גם גרוסמן האמין שמתרועע עם משפחות המחבלים קיבל פרס ישראל, כך גם ליבוביץ' היהודאנטישמי ה-I עם היהודאנטיזם, יגאל תומרקין, שולמית אלוני וכל המשמיצים ואוהבי ישראל האמיצים.

בבלדה של מקי סכינאי כבר בהתחלה נאמר כי לכריש יש שיניים שרואים אותן על פרצופם אך למקי יש סכין שאותה לא רואים DOCH DAS MESSER SIEHT MAN NICHT. כל האמיצים בערבון מוגבל משתלחים מעל דפי העיתון שלהם "אל ארד" (הארץ), בעצרות עם מחבלים, ובכנסת, אך אם הם היו בסוריה, בברית המועצות, בצ'ילה של פינושה, או בגרמניה הנאצית הם היו מתחבאים מתחת לשטיח, בורחים או משתפים פעולה עם הצוררים. ולאנשים השפויים בארץ הזאת הם קוראים רוצחים (כמו הסורים), קומוניסטים ופשיסטים (כמו שקראו לי), או נאצים...

שבת שלום,

אימייל לחבר צרפתי ב- 16.1.19

Fais comme moi. Il y a quelques années je lisais périodiquement des livres dans les 50 langues que je lis, des romans classiques, biographies importantes, ouvrages philosophiques, etc. Comme c'était trop à lire je lisais de chaque chose quelques pages. Aujourd'hui je lis, vois et fais seulement ce qui me cause une grande émotion intellectuelle. Récemment par exemple j'ai vu sur Internet le Barbier de Séville sous-titré a cause de ma surdité, la neuvième de Beethoven dans un concert de Noel 1989 a Berlin-Est libérée (tu te souviens de notre visite en 1967?), des concerti de violoncelle avec Jacqueline du Pré (et avec [Gendron](#), le père d'une copine de Fontainebleau), Oklahoma a Broadway HD, Périclès de Shakespeare, l'Avare a la Comédie Française en 1973, des conférences a Haïfa sur l'Iran, Beethoven, le cerveau, le Vatican, les Samouraï, la poésie biblique. Je lis The Agony and the Ecstasy d'Irving Stone sur la vie de Michelangelo, un bouquin sur une femme israélienne ultra-orthodoxe qui s'est suicidée car son mari la maltraité et les rabbins étaient contre elle, un roman sur Dona Gracia, un livre sur la globalisation, un cours a l'université sur l'art antique en Égypte, Mésopotamie et Grèce, des dizaines de films et de pièces de théâtre, un musical sur la vie de Naomi Shemer et ses chansons, une correspondance au sujet de mon dernier livre... Jacques

אימייל לקומפטריוט מצרי ב- 28.1.19

Tu ne sais peut-être pas la grande influence qu'ont eue les chanteurs d'origine égyptienne sur la chanson française. J'ai trouvé 8!!! - Georges Guétary, Dalida, Richard Anthony, Guy Béart, Réda Caire, Claude Francois, Georges Moustaki, Demis Roussos - et si on leur ajoute Dario Moreno turc et Jacques Canetti bulgare - tout deux sépharades, cette dizaine de célébrités font gloire a nos origines, malheureusement avec Rudolph Hess, Yasser Arafat, Mohamed Atta...

Amitiés,

Jacques

אימייל לדמות מפתח בתחום האתיקה ב- 3.2.19

Par hasard, j'ai cherché dans Google - Jacques Cory - et j'ai trouvé plusieurs choses intéressantes. Par exemple j'ai trouvé que mon livre Activist Business Ethics a été acheté par 1458 librairies académiques et a été quotté par 49 livres et articles académiques. On peut me trouver dans Prabook, mon site internet, LinkedIn, Amazon, lire mes livres entre autres The Second Republic of Israel sur le site d'INSEAD, le blog d'une grande université britannique, etc.

Amitiés,

Jacques

התשובה שלו ב- 5.2.19

Dear Jacques,

This visibility, celebrity is an homage to your talent and the reward of many years of hard work in publishing. This is also an example of your contribution to the Common Good.

Congratulations and thanks in behalf of mankind, your constituency...

Keep taking good care of yourself and enjoy your gift to the planet.

Fond regards,

אימייל של חבר מה- 12.2.19

קורי ידידי, מה שלומך?

מזמן לא שמעתי ממך, ועבור אדם פעיל כמוך זה לא רגיל כל כך...

מקווה שהכל בסדר אצלכם.

אצלי הכל בסדר. "נסחף" יותר מדי לעיסוק בסידורים שונים - שזה הפך לעיסוק הפנסיה העיקרי שלי... חחח

חוץ מטיולים בעולם כמובן... זה אני ממשיך כמה שניתן (האחרון מהם שמעניין לציין היה טיול למיאנמר, לפני חודשיים. מרתק).

אשמח לש מוע ממך,

בידידות,

תשובה לחבר באותו היום

האמת יקירי שחשבתי עליך היום על מנת להתייעץ איתך במי להצביע כי אני הקול הצף הטיפוסי. אתמול רציתי את גנץ כי אני אשף הפריירים שכל פעם מצביעים לאביר עם הסוס הלבן שהוא פעם טומי לפיד ופעם רפול - טוב לא כל כך אבירים וקצת מחוספסים אבל גנץ הרבה יותר חתיך, היום חזרתי למפלגת העבודה לה הצבעתי בפעמיים הקודמות בגלל סתיו שפיר ואיציק שמולי, ומחר עובדים עלי חברים שאצביע לעדינה בר-שלום (אין סיכוי בגלל עוון אבות על בנים כמו שאני גם לא מצביע ליאיר אחרי שהתאכזבתי מאבא שלו) או אורלי לוי אבקסיס. אתה הרי יודע שאני לא מאמין כלל בבחירות ורוצה את הקמת הרפובליקה השניה אבל עד אז אני שוגה באשליות שניתן לתקן את כל התחלואים באבולוציה במקום ברבולוציה. הכי טוב לישראל זה אם הייתה קמה קואליציה מקיר לקיר עם אחמד טיבי, מרצ, העבודה, גנץ ויעלון, הימין החדש והליכוד אך בלי ביבי, בלי מפלגות דתיות עם חזון של הפרדת הדת מהמדינה, ועם הסכמה רחבה על אתיקה וצדק חברתי. לא צריך להתרגש משתי מדינות לשני עמים כי הפלשתינאים עושים עבודה מצוינת להפוך את כולנו לניצים. ועם הכלה של כולם בלי השמצות ועם מערכת חינוך אחידה ושירות לאומי של שלוש שנים לכולם ערבים ויהודים, חרדים וחילוניים, יונים ניצים ומתנחלים, נשים וגברים. קרא את בן דרור ימיני העיתונאי הכי טוב בישראל וגם הכי שקול ולוואי שכולם יהיו מאוזנים כמוהו.

אתה תוהה לאן נעלמתי. אז קודם כל באוניברסיטת חיפה עם קורס של ארבע שעות שבועיות על אמנות העת התיקה, ארבע הרצאות בשבוע בנושאים נרחבים כמו תחומי העניין שלי - השבוע למשל הרצאה על המוח - שבץ מוחי, רוסיה - סטאלין, מזרח תיכון - איראן, שירה - שירת אמונה בתנ"ך. בשבוע הבא - מוסיקה על סיבליוס, ש"י עגנון - סיפור פשוט, הרצאה על תאילנד והרצאה של המרצה הכי טוב דוד איבגי על הקפלה הסיסטינית ומיכלאנג'לו. בערבים - הצגות, סרטי טרור בכורה וסרטי איכות, מחזמר על נעמי שמר, קונצרטים ורסיטלים, ג'אז,

חברים ומשפחה. כך חגגנו בשבת בארוחה כל החבורה שמקורה בכפר אתא וחוגגים השנה 75. ב- 5.6 ביום ההולדת נהיה בטיול בעמק הריין עם פגסוס וב- 19.8 יום הנישואין החמישים שלנו נהיה בטיול באוסטריה. אין סיכוי שנגיע למיאנמאר, אני שומע עליה הרצאות בלי לסבול מהריחות, הלכלוך וקלקולי קיבה. גם לא אסע לאלסקה או לגרינלנד אפילו לא לאיסלנד, כי מספיק שאני קופא בישראל במרומי הכרמל בטמפרטורה של תשע מעלות. כמעט שכחתי בין לבין - יש לי תוכנית רב שנתית לראות את כל יצירות המופת המוסיקליות, האופרות ומחזות הזמר ביוטיוב, באתר ברודוויי, את כל המחזות הקלסיים והמודרניים באנגלית (השבוע של אונלי), צרפתית (השבוע של מולייר), ספרדית (חבר שלי מריו דיאמנט שגם שלח מחזה לספר שלי), סרטים קלאסיים וחדשים בנטפליקס ובאתרי אינטרנט ועוד.

אני נח מכתובת ספרים. כתבתי עד כה עשרה שיצאו לאור בהוצאות הספרים הכי טובות. עשרים ספרים דיגיטליים שניתן לקרוא אותם בחינם באתר של אוניברסיטת חיפה, אינסאד, שלי ושל עוד אוניברסיטאות וארגונים, 12000 עמודים, לרבות כמה ספרי מחקר בנושאים פורצי דרך - אתיקה לבעלי מניות מיעוט, מציאת מתאם מובהק בין אתיקה לשגשוג של מדינות, הרפובליקה השנייה של ישראל... שאף אחד לא מתרגש מהם. לרגל יום ההולדת ה- 75 עשיתי אינוונטר וגיליתי ש- 25 השנים הראשונות היו השנים **הבושריות** והמנוכרות שלי (עם השם הלועזי שלי JACQUES), 25 השנים הבאות היו כבר יחד עם רותי, אהבה, ילדים, משפחה, חברים, הצלחה בקריירה עסקית, שנות **הבגרות** (עם השם השורשי יעקב), 25 השנים הבאות משנת 1994 היו שנות האתיקה שלי עם שלושים הספרים, עשר שנות ההוראה באוניברסיטאות לאלפי סטודנטים, ביקורת נוקבת והצעה לשינויים מרחיקי לכת בתחומי העסקים, החברה והמדיניות, נגד הטייקונים והאליטות, שנות **הבשלות** (עם השם הנרדף ליעקב- ישראל שנלחם בכל אלה שהם לא כל כך מלאכים...). ומה אעשה ב- 25 השנים הבאות אם לא אתפגר בינתיים? אלה יהיו שנות **הבלות או הבולטות**, הכל בב'. או שאחטוף אלצהיימר או שסוף סוף אצליח להטיל את רישומי ולהשפיע על החברה, הכלכלה והמדינה בארץ ובעולם. הסיכוי לכך אפסי, אבל אי אפשר להגיד שלא ניסיתי ולא השפעת על רבים.

בקשר לספר האחרון - קראו אותו עד כה 12 איש במלואו ועוד כמה עשרות בחלקו. הרבה יותר קראו מאמר או כמה. יש ביקורות מצוינות וקללות ונאצות. הכי אני גאה ברב גוניות שלו, בהכלת כתביהם של אנשים מצויינים כמו, כמו סובול, כמו כהנא, בתחומים רבים שאני לא תמיד מסכים עם התכנים אבל תמיד מכבד אותם ונותן לקורא להחליט בעצמו מה דעתו. אני מאוד עקבי ומפרט עד פרטי פרטים מה צריך לעשות אך ברור לי שאולי אני גם טועה ולכן מביא גם דברי גדולים וטובים אחרים בשם אומרם. כך למשל שלחתי פעמיים לגנץ את הספר שלי, גם הקוראים שלי הציעו זאת. כזכור לך קיבלתי יחד אתו את עיטור המופת של אומ"ץ, הוא ישב על ידי ויש לי את המייל שלו. אבל הוא לא ענה. וראה זה פלא רוב עיקרי המצע שלו זהים לשלי - אין זאת כי קלעתי לדעת גדולים, נושא ההכלה, המלחמה בשחיתות, החזון החברתי, תוכנית אלון, והשיא ציטוטים מדויקים על לואי הארבע עשרה וביבי שהמדינה זה אני ודברי יעלון שהמצע שלהם הוא כמו של אחדות העבודה - שמאלה ממפא"י בכלכלה ובחברה, ניצי מתון כמו תוכנית אלון ואי הקמת מדינה פלשתינאית נוספת לירדן וחמסטאן. לא סביר שעוד מישהו יעלה באוב את אחדות העבודה, שמופיעה כחוט השני בספרי ויחודית רק לי כי כל האחרים או שמאלנים ויונים או ימנים וניצים. אבל מה שגנץ ושות' שכחו זה איך מגיעים להגשמת החזון ועל זה עיקר הספר שלי, הם לקחו את הדבש בלי העוקץ.

כל טוב וצריך להתראות בקרוב,

קורי

אימייל לחבר שהציע לי לפנות לצוות של גנץ אחרי ששני מיילים ששלחתי לו עם הספר החדש לא נענו ב- 2.2.19

אני לא מכיר אף אחד בצוות שלהם, אבל על מה יש לעזור ולהועיל? הם לקחו מה שהם רצו - את הדבש - על מנת למשוך בוחרים, אבל לא לקחו את העוקץ - המחיר שצריך לשלם בשביל לבצע את המצע, כי הם פוחדים שהבוחרים לא מספיק בוגרים בשביל לקנות מסר של דם, יזע ודמעות. אני חושב שאם הם היו מאמצים את כל המשנה הם היו יכולים לקבל רוב של הבוחרים ולהוציא אל הפועל את הרפובליקה השנייה. אבל זה כנראה מוקדם מדי, המצב לא עד כדי כך גרוע, הבוחרים לא עד כדי כך בשלים, אבל השינוי המיוחל בוא יבוא. גנץ רוצה להפריד את הדת מהמדינה אבל לא מעיז להגיד את זה במפורש. הוא נגד פיתרון של הקמת מדינה פלשתינאית נוספת אבל לא מעיז להגיד את זה. הוא בעד קפיטליזם הומני או שמאל אבל לא מעז להגיד את זה. הוא רוצה להכיל בעם את

החרדים והערבים אבל לא מוכן להגיד שזה יבוא רק אם תהיה מערכת חינוך אחידה לכולם. הוא בעד שירות לאומי אבל לא מעיז להגיד שזה צריך להיות חובה לכולם. נחיה ונראה או שלא. קורי

אימייל לידידה ב- 18.2.19

ראיתי היום את האופרה אידומנאו ובתפקיד אלקטרה את אמה בל. היא מדהימה, מזמן לא ראיתי זמרת עם איכויות הקול שלה. האם את מכירה אותה או אפילו זכית לשמוע אותה? אם לא - זה כדאי!

תשובת הידידה באותו היום

תודה על המלצתך, קורי יקר ומשכיל חסר תקנה.

לא, לא שמעתי אותה ואת שמעה ואשתדל למלא את החור (אחד מני רבים) בהשכלתי, אבסולוטית ויחסית אליך.

לעומת זאת אני שמחה לשתף אותך בחוויה מצויינת שהיתה לי באופרה "נשף המסיכות" - האופרה הוורדיאנית האהובה.

זמרה סולנית ומקהלתית - תזמורתית - העמדה, בימוי וכוריאוגרפיה - כולם ראויים לכל שבח.

"יש אופרה בתל-אביב"!!!

נשיקות לך ולרעייתך,

תשובה שלי באותו היום

יקירתי, היום היה לי יום פורה. בנוסף לאידומנאו ראיתי את סימפונייה 38 פראג של מוצרט עם ברנרד הייטינג וקוצ'רטו לקלרניט שלו עם סולנית איסלנדית מעולה. ולקינוח של היום ראיתי מחזמר מדהים שאתם בטח מכירים CRAZY FOR YOU של גרשווין ([קישור](#)). כל הכבוד ליוטיוב שרואים את מיטב היצירות חינם אין כסף. זה אפילו יותר טוב מהאתר של ברודווי שאני רשום אליו בתשלום. ראיתי לפני שבוע את נשף המסיכות עם פלסידו דומינגו בניצוח אבאדו ומאוד נהניתי למרות שכמעט ולא הכרתי את האריות אך ורדי הוא מדהים בכל אופרה. כפי שאמרתי לך בשיטה שלי אני מרוויח מה שאני מפסיד מזה שזאת לא הופעה חיה בזאת שאני רואה את מיטב הביצועים בלי כל הטיחה של הנסיעות והעלות האסטרונומית. אני גם משלים חוסרים בהשכלה המוסיקלית שלי ועובר בשיטתיות על כל האופרות והיצירות הקלאסיות שהמלצתי עליהן בספרים שלי על פי אנציקלופדיות למוסיקה ושמיעה באודיו, רק שהפעם אני רואה עם מיטב הביצועים. נשיקות, קורי

אימייל לחבר צרפתי ב- 19.2.19

L'antisémitisme le plus hypocrite est l'antisémitisme de gauche. Les Nazis et l'extrême droite haïssent tous les étrangers, les musulmans fondamentalistes haïssent tous ce qui ne sont pas musulmans, mais les antisémites de gauche haïssent seulement les juifs, les appellent Nazis, sont les alliés des Iraniens et du Hamas, malgré toutes leurs atrocités. Bien que la majorité des leaders gauchistes étaient juifs - Marx, Blum, Trotski, les communistes américains, etc.

תשובה של חבר ב- 19.2.19 למייל שלי מה- 12.2.19

קורי יקירי,

אני מתנצל על שתשובתי השתתה יתר על המידה.

השבוע וחצי האחרון היה עמוס במיוחד - ענייני תמ"38 ושאר ירקות של פינוי ובינוי.

ראשית, חייכתי בלבי למראה שאלתך למי להצביע!

מי חכם וידע? (היה פעם ספר ילדים מקסים בשם הזה... מכיר במקרה?)

אולי להבדיל ממך אני לא "קול צף", אלא מרחף מעל בגובה העננים... אני עדיין רחוק מהתחבטות כי אין בין מי למי להתחבט והדבר מחמיר מיום ליום.

לא נותר לי אלא להמתין לסיום "הצירופים" ולהתגבשות עמדות והצהרות (שלא שוות כלום...) של המפלגות השונות. מראה שאחליט בפתח הקלפי!

עלי לומר שאני שייך לאלו (דור?) שלא מתרשמים מגובה הקומה (או חברונה) או מיפי התואר... האופנה המתפתחת כיום היא לא לומר דבר מהותי וממשי אלא למלמל דברים כללים, סיסמאות ריקות ובלונים מלאי אויר חם שלא יוצרים מחויבות לכולם.

מבחינתי, המטרה העיקרית בבחירות אלה היא לשלוח את ביבי ושרה לקיסריה שיוכלו ליהנות מרהיטי הגן הגנובים, מחמגשיות מטייק אווי ומהחשמלאי שעושה תיקונים ביום כיפור (שמפניה וסיגרים כבר לא יהיו... לא יהיה מי שיתן). ממילא אף אחד מהמועמדים לא נראה לי משהו שבווער בעצמותיו לטפל בבעיות הקרדינליות של ישראל, רק לחמם את כסא ראש הממשלה.

סליחה שאני פסימי ובוטה - אני אכן כזה בימים אלה. האחרונה שבאופן עיקבי נסתה לקדם נושא חשוב לעתיד המדינה - ציפי ליבני נבעטה הביתה בבושת פנים.

מודה, אני עדיין לא יודע מה בוער לידיך האוּז (גנץ=אוּז ביידיש) לעשות חוץ מלרכב על הגל של להעיף את ביבי ולהיות ראש ממשלה במקומו. כך גם לפיד החרות שלנו המתנהל כדיקטטור ואת כישוריו הדגים ראשית כשהביא עלינו את הצרה של הבית היהודי (אחים) וכן כשר אוצר. הוא יותר גרוע ממה שאתה בוודאי מכיר מארה"ב - "tricky Dick" שהוצג בבחירות האחרונות שלו כשבשבת ברוח... יאיר לפיד אמר הכל ואת ההיפך מכך בלי להתבלבל. גם גבאי לא מציג משנה סדורה מה ברצונו לשנות ולעשות... כולם "נגד", איש לא "בעד" משהו באמת - חוץ משברי דברים המשתמעים לכמה פנים. יתכן ומישהו אצל גנץ קרא את ספרך (אני בספק רב, סליחה שאני אומר) הם לא נראים לי שם מעמיקים במיוחד במשנות מאד סדורות כזו שלך. הם מחפשים את ה"נתיב" ללב כולם בו זמנית. זה לא ממש מה שלומדים מספרך. גם עניין ביקעת הירדן אינו בהרכח מעיד על קריאה בדברך אלא כרמטכ"ל הוא בוודאי מכיר את האופציות הללו היטב. אני פשוט סקפטי לגביו...

היחידים בעלי המשנה הסדורה הם אגודת ישראל ומרץ...

בקיצור, מצב ביש. אני מחכה לראות אם יש מצב לגנץ או לפיד לקחת את הבחירות מביבי - אם יש סיכוי, אתן את קולי לכך. אם לא, השד יודע מה אעשה.

מצטאר שאין לי עיצה טובה לתת לך.... □□□□

לפי שנגיע לסיכומים עליהם כתבת, מסתבר כי יש כמה "מעגלי חפיפה" בינינו: לי מלאו 75 לפני שבועים, ובקיץ ימלאו 50 שנה לנישואינו... במאי אנו נוסעים לאלזס-לורן אך בקיץ - כידוע לך אנחנו במזגן בבית. בספטמבר ניסע לפיאמונטה איטליה... לא ממש חגיגות 50 (אני לא כל כך אוהב חגיגות כאלה).

אני גם לא "איש של סיכומים" - מהלכי חיי הם תיבת הילוכים רציפה... אני לא "עובר" שלבים אם כי יש לי גם "מעברים" אם אחפש... אבל אני לא.

אין ספק ששלבי חיך הם מרשימים ביותר והישגך מאד מאד מרשימים!!

אני מאד מעריך את הדרך שעשית מעולם העסקים אל האתיקה העסקית, ואת יכולת הכתיבה שלך!

מאד מרשים.

אסיים כאן גם בתקווה להתראות בקרוב,

ד"ש לרותי,

שלך בהוקרה,

אימייל לחבר ב- 2.3.19

יקירי,

אחרי שקראתי את החומר על נתניהו אין לי ספק שבשימוע יורידו לו את אישום השוחד על תיק 4000. פרשת נתניהו דומה בדיוק לנושא הדוקטורט שלי. אלוביץ' יואשם בשוחד, זה ברור, הוא נתן לו סיקור אוהד בשביל לקבל את מיזוג בזק ויס. אבל נתניהו מעולם לא אמר או הורה לבצע את המיזוג, אלא רק זירז את התהליך על פי הנהלים המקובלים. כל הרגולטורים אישרו את העסקה כי הבינו את רצונו של נתניהו בלי שהוא יצטרך לציין זאת. בעולם העסקים והפוליטיקה אף פעם הטייקונים והבכירים לא נותנים את הדין אלא רק הכפפים שלהם. כך גם בפרשות שתיארתי בדוקטורט ובעשרות אירועים. אתה מבצע מיזוגים ונותן לועדה של דירקטורים בלתי תלויים (אבל תלויים בהחלט כי הם מקבלים משכורות עתק ואם לא יפעלו על פי רצון בעל השליטה לא ימונו בעתיד) לאשר זאת, למצוא שזה לטובת כל הצדדים (פרט כמובן לבעלי מניות המיעוט או לאזרחי המדינה שהם תמיד ניזוקים מיחסי הון שלטון עיתון). נתניהו לא המציא את הגלגל. מומלץ בחום שתקרא את יצירת המופת של אמיל זולא L'ARGENT שם מתוארות עלילותיו של אריסטיד סאקאר שהיה ספקולנט, טייקון וקנה עיתון, קנה את הפוליטיקאים רימה והיתל בכל מחזיקי העניין.

בשונה ממך, יש לי הערכה מאוד מוגבלת לעולם המשפט, לשופטים ובמיוחד לשופטי בית המשפט העליון ועל כך אני כותב בהרחבה בספריי ובעיקר ברפובליקה השניה של ישראל. אני לא מעריך בכלל את מנדלבלית שהוא גאון ואמין מאוד קטן ולכן ביבי הממולח מינה אותו. הוא מיסמס את האישומים של הפרקליטות לעבירת שוחד אחת ולא שלוש ולאחר השימוע הוא יבטל גם את זה. בבית המשפט השופטים המלומדים יבדקו כל דבר על פי דיני הראיות (ואולי גם הרעיות - של אלוביץ' וביבי) ולא על פי כללי האתיקה שלדעתה הם היחידים שצריכים לקבוע בפוליטיקה ובעסקים (וגם באקדמיה ואתה סבלת מכך בכל הקריירה שלך במיוחד באוניברסיטת תל אביב). הם יבטלו את שאר האישומים של מירמה והפרת אימונים ואם לא הם - הרי שופטי בית המשפט העליון. בסוף ביבי יצדק ולא ייצא כלום מכל האישומים. כי מה היה לנו עם האלמנט - סיקור חיובי בתקשורת כפי שמקובל מקדמת דנא בישראל ובעולם, קשרי הון שלטון שהיו קיימים בממשלות השמאל והימין, שמפניה, ARSENIC AND OLD LACE. אבל המשטרה פיספסה בגדול. בדקו את התיקים הלא נכונים. אני הייתי משקיע 100% מהמאמצים לגלות אם ביבי קיבל שוחד בפרשת הצוללות ולנסות להביא לכך שכל חשודי הפרשה יזמרו ויספרו שביבי היה בתמונה וקיבל מיליונים, לכאורה כמובן. על זה אפילו בית המשפט היה חייב להרשיע את ביבי כפי שעשה פחות מדי גם לאולמרט.

כל טוב,

קורי

אימייל לחבר ב- 11.3.19

יקירי,

שמחתי לפגוש אותך הבוקר בהרצאה של בורשבסקי על בטהובן ובאמת חשבתי עליך הבוקר כשראיתי בעמוד הראשון בעיתון "ידיעות" כתבת שער על הויכוח בין רותם סלע לבין ביבי. האמת עד לפני כמה חודשים לא שמעתי כלל על רותם סלע כי אני לא רואה בטלוויזיה את התוכניות שבהן היא מופיעה וגם לא את הפרסומות. אבל היא נעשתה כל כך מפורסמת שבסוף שמעתי עליה. יש לה אולי מעלות רבות אבל ההתייחסות שלה בפוסט (למדתי היום שבאינסטגרם שמעולם לא השתמשתי בו קוראים לזה סטורי) היתה שטחית כמו גם התגובה של ביבי, של רגב, של גנץ, לפיד וגבאי.

אני כותב לך כי אתה נמנה על הקומץ של אלה שקראו אם לא את כל הספר (הודיעו לי שקראו אותו 12) אז חלקים ממנו והביעו עניין והגיבו תגובות ענייניות שציטטתי בספרי. דווקא על הנושא הזה כתבתי מאמר בן עמוד אחד שקל לקרוא ששמו "מדינת ישראל היא מדינת הלאום היהודי" וכל אזרחיה" ובו אני מסביר למה ישראל לא יכולה להיות מדינת כל אזרחיה כפי שטוענת רותם סלע כי אנחנו לא ארצות הברית, אוסטרליה או קנדה אלא מדינה שקמה בשביל לתת בית לבני הלאום היהודי וחוקקה את חוק השבות שלפיו כל יהודי יכול לעלות לישראל בלי רישיון הגירה ובלי טובות.

מאידך אנחנו לא רק מדינת הלאום היהודי כי יש במדינה 25% אזרחים שווי זכויות שזו גם מדינתם - ערבים מוסלמים, נוצרים ערבים ורוסים, מהגרים מאפריקה ומאסיה, דרוזים, ארמנים ועוד. לכן היא גם מדינתם אבל לא מדינת הלאום שלהם כי לכולם יש מדינה (למעט הדרוזים...) או עשרים מדינות כמו לערבים. אנחנו בוודאי לא מדינת הלאום הפלשתינאי כי יש לו כבר שתי מדינות - ירדן שבה 80% פלשתינאים וחמאסן שבה 100% פלשתינאים. עם ירדן יש לנו שלום והחמאס יורה עלינו אלפי טילים ובלוני נפץ למרות שנסוגנו משם ובגלל גבולה עם מצרים אין עליה מצור.

אם היינו מדינת כלל אזרחיה היו הפלשתינאים טוענים ובצדק שבצד חוק השבות צריכה להיות זכות השיבה לחמישה מיליון פלשתינאים. אם אנחנו רק מדינת הלאום היהודי טוענים הדרוזים והערבים בצדק שזאת גם מדינתם (למרות שלא ידוע לי על הרבה ערבים שמגדירים את עצמם ישראלים אלא פלשתינאים). הפתרון שלי כל כך פשוט שאף אחד אבל אף אחד לא העלה אותו - לרבות רותם סלע מאור הטלוויזיה, ביבי וכל ראשי המפלגות האחרות. ולמרות שפירסמתי את הספר שלי לפני חצי שנה אף אחד לא מצטט אותי כי אני לא סלבריטאי, אלא רק אולי הילד מאנדרסן.

בהזדמנות צריך להחליף דיעות בעד מי להצביע כי כל יום אני מחליט אחרת ובשלב זה אני מהסס בין העבודה (שדוגלים בשיא הטמטום של פינאי פיצוי) לבין כחול לבן עם המצע הצלופאני שלהם.

כל טוב,

קורי

אימייל לידידה ב- 12.3.19

יקירתי, רק בגלל שאני אוהב אותך כל כך הרבה אני שולח לך קישור ליצירת מופת - סרט נפלא על EROICA (קישור). תיהני. דרך אגב, הסרט מציג שני דברים משותפים לבטהובן ולי - החרשות ומיחושי הבטן. לצערי בזאת נגמר הדמיון בינינו... כל טוב, קורי

אימייל לזוג חברים גרמניים ב- 16.3.19

... I was looking for an early play that I have written and found an essay that I have written at my German course in Berlin prior to Insead. I send it to you with the correction of the mistakes by our teacher. It is amazing how well I knew German in comparison to now and how I have changed my attitude towards the Germans and I lost my prejudices after meeting both of you at Insead and some of our German friends as Georg Heine, Holger Stefan, etc.

תשובת החברים ב- 17.3.19

Jacques, your attached essay written many, many years ago in Berlin is wonderful. Your handwriting was (still) so "virginal" and zart that my printer is unable to to print it.....

תשובה שלי ב- 18.3.19

Dear ...,

We are very worried about you ... and we hope that you'll recover soon. We know that with your stamina, joie de vivre, gemutlichkeit and the carino of your beloved husband you'll be good as new as we say in Ladino that La ora la mas eskura es antes del amaneser. And indeed we are at the dawn of a rinascimento of our mummies, we may be alte kakkers as we say in Yiddish but we still have a lot to achieve in our short life... it will be fantastic if we meet on June 5 which is exactly my 75th birthday and it will be the best present that I could think of, instead of the usual presents of diapers and viagra.

Love,

Jacques

מכתב לחבר צרפתי ב- 18.3.19

Merci pour ces deux articles importants. Ils prouvent la dislocation de la société occidentale à cause des conséquences dévastatrices du néo-libéralisme et du multiculturalisme. Je maintiens dans mon livre qu'un pays a besoin d'un ethos commun et la France, l'Angleterre et les États Unis n'ont plus un ethos commun, comme d'ailleurs Israël. Dans mon livre je montre comment refaire cet ethos mais malheureusement c'a n'arrivera pas de plein gré mais par suite d'une dépression économique cardinale en 2020, que je prévois depuis 2009 pour cette année après que j'ai remarqué qu'on n'a rien changé après la crise de 2008. Mais personne ne lit mon livre et les autres livres ne montrent pas comment résoudre la crise mondiale comme je le fais. Tu remarqueras dans mon livre que les dix pays les plus éthiques et prospères ont un ethos commun - la Scandinavie, l'Hollande, la Suisse, le Singapour, la Nouvelle Zélande, l'Australie, et à la rigueur l'Allemagne, l'Autriche et le Canada. Le monde dans 10 ans sera complètement différent du monde d'aujourd'hui, si on y vivra...

תשובת החבר באותו היום

Pour te faire sourire ! d'abord
furieux comme un innocent , la contrôlease m'ayant demandé en liminaire

d'où je sortais , faute de
 pouvoir faire un grand éloge de moi , je me suis rabattu sur mon héritage qui est
 certain ou une amitié utile à
 citer en la circonstance comme la tienne : j'espère que je n'en ai pas trop rajouté
 sur mes contributions à ton
 oeuvre mais pour le moins, j'ai été un de tes grand supporteurs .(c'est mon excuse !).
 C'est un classique de se
 servir des vertus de autres pour se rendre plus avantageux .

Au temps des Pereire ,il y
 avait eu une caricature très drôle dans un journal où on voyait un monsieur
 serrant la main d'un autre lui
 disant doctement qu'il connaissait quelqu' un ayant serré la main à une
 une parenté de Monsieur
 Pereire !

תשובה שלי באותו היום

Tu as complètement raison et tu peux aussi citer notre large correspondance si tu en as besoin.
 A propos avoir serré la main, j'ai écrit une satire comment après avoir serré la main de
 Maurice Couve de Murville qui était ambassadeur au Caire et qui est venu nous visiter au
 Lycée alors que j'étais l'élève le plus brillant de ma classe en huitième en 1953, j'ai donc serré
 la main par intérim a Charles de Gaulle et a tous les hommes et femmes les plus illustres du
 monde car Couve est devenu par la suite ministre des affaires étrangères et premier ministre.
 J'espère qu'il s'est souvenu de moi comme je me suis souvenu de lui...

אימייל של חבר ב- 12.3.19

קורי יקירי,

כבוד גדול ולא ראוי הטלת בחיקי!

אבל, קטונתי מליעץ לאיש מה להצביע.... אני עצמי צריך "מורה נבוכים" והגועל
 מהנעשה עולה בי יותר מיום ליום!

אני אמין עד לרגע האחרון לראות איך מתפתחים דברים.

מאחר ובלונים הם לאחרונה "באופנה", הבלון הכחול לבן הצטרף ועף לכל רוח
 נושבת...

אני מתוסכל ודי מיואש. אנו מתקדמים במורד הפשים בקצב גובר.

אני דווקא מכיר תודה לרותם סלע (שגם אני לא יודע מי זו חוץ מזה שהיא
 "סלברטאית") על שפתחה את הפה נגד ההכפשות וההלעזות של הימין נגד הערבים
 הישראלים (גם אם דבריה שטחיים) דבר שאף אחד לא העז לעשות. אולי היא תיצור
 כדור שלג שיחזיר קצת שפיות לחיינו דווקא בגלל שהיא סלברטאית ומחוץ למערכת
 הפוליטית.

לגבי הפתרון שלך - ירדן כמדינת הפלסטינאים - הרי צר לי לומר שהוא לא ממש מקורי והסתובב בפוליטיקה שנים רבות. האחרון שדיבר עליו בקול רם היה אריאל שרון - לפני שנהיה ראש ממשלה.

אישית, גם אני מסכים עם התפיסה הזו - הרי כבשנו את השטח מירדן, לא!!? אז להחזיר לירדן אתהשטח עם האנשים זה הפתרון הרצוי בעיני שנינו.

יש לו רק חסרון אחד: לא ירדן ולא הפסטינאים רוצים בו... איך תכפה זאת עליהם?

חייב ללכת. מצטער.

נמשיך בדיאלוג....

אימייל לכמה חברים ב- 21.3.19

Dear ..., What do you think of this article? Can it be published? You can send it to your friends. It proves the relevance of my new book, Best, Jacques

The Gist of the Problems

Hillel the Elder was asked to give the gist of the Torah and he answered with what is perceived today also as the gist of Business Ethics, the "[Golden Rule](#)": "That which is hateful to you, do not do to your fellow. That is the whole [Torah](#); the rest is the explanation; go and learn." And indeed every author ought to give in one sentence the gist of his books or of his Credo. This probably applies especially to me as I tend to write very long books of 600-1600 pages...

In my last book I have tackled two main issues: The crises and solutions of capitalism and the Israeli-Palestinian conflict and its solution. Those issues were analyzed and substantiated in 1500 pages, but I'll try to give the gist of the problems in one sentence and illustrate them with recent developments. We have all heard of the 2019 Boeing 737 MAX groundings ([link](#)) and it appears that in this case as in many others the issue was mainly a business ethics issue.

The gist of my business ethics books, ethical credo, the crises of capitalism as well as the recent Boeing crisis is: "The main purpose of a company is not to maximize profits but to optimize the equilibrium between the interests of its stakeholders". Because if we maximize profits/valuation it is to the detriment of the workers, the customers, the ecology, the minority shareholders, the community, the country, the suppliers, the creditors, the economy and humanity.

Maximizing profits incites you to lay off employees constantly, give them the lowest salaries and benefits, delivering airplanes earlier than required in order to match the competition to the detriment of safety and the life of the passengers, dumping waste to the detriment of community, wrong minority shareholders by controlling shareholders and executives rewarded by them, pay minimum taxes even if you work in a country and let others foot the bill, bribe legally or unethically government officials and politicians, giving bonds and loans haircuts, ruin the economy, oppress humanity, destroy our planet.

If the credo of Boeing was indeed as stipulated in its code of ethics it would have postponed deliveries of the 737 MAX thus not MAXimizing its profits but achieving the right equilibrium between the interests of all its stakeholders. Nothing has apparently changed

since the Ford Pinto case and the Boeing 737 case, between the 1929 Great Depression and the 2008 Great Recession, greed is the same and neo liberal maximization of profits prevails, you do to others what is hateful to you, as you know that you'll not be punished, but ultimately this conduct brings about populist and fascist regimes and ruin the economy.

The gist of the Israeli-Palestinian Conflict and the political crises in general is: "Blame others for your shortcomings and failures, but preferably blame Israel and the Jews". Attached is a short video that illustrates it remarkably as the Palestinians blame Israel for all their problems and don't try to examine what were their shortcomings, why they didn't agree to the partition in 1947, in 2000 to a two-state solution - a Palestinian state in the 1967 borders and a Jewish state, to develop Gaza Strip as Singapore instead of launching rockets to Israel, blaming Israel/Jews for all their problems, as they are the "victims".

The Germans blamed the Jews for the loss of the First World War, the Hyperinflation and all their shortcomings, Modern anti-Semites in Poland and other countries blame Jews for all their problems although there are no more Jews there, the most corrupted countries in the world as you can see in the video attached blame Israel as colonialists, fascists, Nazis, War Criminals, instead of looking in the mirror and finding that their regimes are the true criminals.

In my life and my career I have constantly examined myself and my deeds and assumed that I have full responsibility even if I am not to blame and have excuses. I was responsible when a customer didn't pay because I delivered to him, if an employee made mistakes because I've hired him, if the price of my stocks declined because there was a recession. And I motivated my employees to think likewise and not to find excuses but to give solutions to the problems - how we can recover the payment from the customer, correct the mistake of the employee, and increase the price of our shares in spite of the recession.

Overcoming Problems was what the Jews did after the Holocaust, how the refugees coming to Israel from Europe and the Arab countries rehabilitated, not like the Arab refugees staying in their camps and mourning constantly of the Nakba and Naksa, what Lee Kuan Yew did bringing Singapore from Third World to First, what the Germans and the Japanese did after World War II, what the US did in the New Deal and transforming itself to a Welfare State, and not as in the neo-liberal populist regime of today blaming the refugees, China and Europe, instead of solving the problems due entirely to greed and egoism.

Finally, if we assume responsibility and find the right equilibrium between all stakeholders in the economy and in politics, we shall resolve all the problems.

תגובות למאמר באותו היום

Dear Cory,

Thank you for "The gist of the problems".

I like it and agree with you. If we could just control human nature issues, all would be well, but alas, we cannot do it. We need better, wise world leaders.

Best regards from the Moscow airport.

מאמר מצויין, ממוקד ומאיר עיניים. תודה לך.

Merci pour cet article et ton analyse pertinente.

אהבתי מאד. בקריאה אחת זורמת טקסט בהיר ומובן והחוט המקשר של הלל הזקן!

תגובה מה- 23.3.19 למאמר

נראה לי שהמאמר כולל בחובו סוגיות חשובות. אני לא בטוח שהוא מפתח אותם דיים. קצת קצר מדי למאמר. מכל מקום העברתי לכמה ידידים.

תשובה שלי לתגובה זאת מה- 21.3.19

היי, זה שנים אני מנסה לפרסם מאמר שלי באתר של דה מרקר או YNET ללא הצלחה. פעם זה לא אקטואלי (האינטגרציה של החרדים), פעם כבר כתבו על כך רבים (פתרון הסכסוך) ופעם זה לא בתחום הפעילות של האתר. חוץ מפעמיים שפרסמו מאמרים קצרים שלי בוואלה, היחידים שמפרסמים את המסות והמאמרים שלי הקצרים והארוכים הם מחלקה ראשונה NEWS1. מאמר שמתפרסם מקוראים שהם לא כתבים בעיתוני אינטרנט הוא לכל היותר 500 מילה. המאמר שלי החדש באנגלית הוא כ- 900 מילה. יותר מזה אין סיכוי שיפרסמו וכמו שהילל הזקן אמר - מי שרוצה לשמוע הסברים שיקרא את המאמרים הקצרים, הארוכים והמסות בספר שלי "הרפובליקה של ישראל" שהתפרסם גם בעברית וגם באנגלית. ניסיתי לתמצת במשפט אחד את עיקרי הספר שלי ולבסס את זה בשיא הקיצור עם דוגמאות אקטואליות (ראית את הסרטון? הוא מבריק). אחרת יקרה לי מה שקרה בדה מרקר. כתבתי מאמר של שלושה עמודים על שפל יום הדין שאני צופה מאז שנת 2009 שיקרה בשנת 2020. אמרו לי שזה יותר מדי, צמצמתי וצמצמתי עד שהתכווצתי ל- 500 מילה שהם הכתיבו לי. ומה אמרו לי אז? המאמר שלך לא מבוסס דיו!!! כל טוב, קורי

תגובה מה- 24.3.19 למאמר

Great words and conviction.

I sent the letter to many friends abroad.

תגובה מה- 25.3.19 למאמר

קורי ידידי,

כמבוא פרומו לספרך זה מאמר טוב כי הוא מציג בתמצית במה הספר עוסק ומעורר סקרנות לקרוא אותו. כמאמר לעיתון מקצועי נראה לי שתתעורר בעיה כי שתי הסוגיות רחוקות זו מזו. הנושא הפלסטיני מתפרסם בבטאונים העוסקים במזה"ת או בנושאי ביטחון, והנושא על הקפיטליזם מופיע בבטאונים כלכליים. כדאי אולי להוסיף לפסקה השניה (...In my last book) משפט המחבר בין שני הנושאים כמו: במסגרת ניתוח של בעיות היסוד של מדינת ישראל מוצעים בין השאר פתרונות בתחום הכלכלי והביטחוני עם גישות שונות מהמקובל היום.

אימייל של חבר מה- 25.3.19

במקרה, בחיפוש אחר דברים אחרים, נתקלתי במאמר הזה.

שים לב לשם אחד המחברים!!!...

IN ACCOUNTING A MODEL CODE OF ETHICS FOR DECISION MAKING PROFESSIONS

dmpayne@uno.edu ,Dinah M. Payne, University of New Orleans

cmclendo@uno.edu ,University of New Orleans ,Christy M. Corey

cr37@txstate.edu ,Cecily Raiborn, Texas State University

תשובה שלי למייל זה מה- 26.3.19

תודה לך שגילית לי קרובה רחוקה שלי. אך האמת היא שהסיכוי קלוש. מקור השם שלנו כידוע לך הוא מהעיר CORIA בספרד על גבול פורטוגל וכל בני המשפחה שלנו כותבים את השם CORI, פרט לאבי שלמד ב- SCOTCH MISSION SCHOOL בסמיירה - בית ספר של נזירים קתולים סקוטים, הם לא המירו לו את דתו אבל שם בא לו הרעיון לעשות אנגליפיקציה לשם עם סיומת של Y כמו לכל האנגלו סקסים הנוצרים בארצות הברית ובבריטניה. החוקרת הזאת גם נקראת CHRISTY שכידוע לך הוא לא שם יהודי טיפוסי. אבל כל האתיקנים כידוע לך הם אחים... קורי

המאמר הנ"ל פורסם בבלוג של רפאל כהן-אלמגור ב- 29.3.19 עם תפוצה ליותר מאלף מכתבים חשובים. להלן אימייל שלי אליו באותו יום ותחילת המאמר שפורסם במלואו. גם מאמרים ומכתבים אחרים שלי פורסמו בבלוג זה.

Thank you for publishing my letter and I hope that it will make the right impact on your audience. I fully concur with your decision to vote Kachol Lavan and this is indeed what I intend to vote, although I have my reservations on the tycoons that finance his party, the lack of women and Sephardim in its leadership, and after reading their platform I still don't understand how they intend to implement & finance it, as compared to the content of my new book.

Dr. Jacques Cory wrote from Haifa, Israel:

Dear Raphy,

Hillel the Elder was asked to give the gist of the Torah and he answered with what is perceived today also as the gist of Business Ethics, the "[Golden Rule](#)": "That which is hateful to you, do not do to your fellow. That is the whole [Torah](#); the rest is the explanation; go and learn." And indeed every author ought to give in one sentence the gist of his books or of his Credo. This probably applies especially to me as I tend to write very long books of 600-1600 pages...

מתיחת אחד באפריל (2019) של בתנו:

היי אבוש

רוני ואני רוצים לשחזר את הצעת הנישואים שלנו, אז אנחנו עורכים מסיבה בקיסריה, בטיסה מעל שמי הארץ לכל המשפחה.

אז כולכם מוזמנים בשישי הקרוב לקיסריה, עם שמפניה ורודה והרבה מצב רוח!

אוהבת

תשובה שלי למתיחה עוד באותו היום

יופי מותק, אבל היה יותר טוב אם זה היה בבלון פורח ואחר כך שייט במים הגועשים של נחל אלכסנדר. באותה הזדמנות בוודאי תשמחי לשמוע ששר החינוך נפתלי בנט התקשר אלי בזה הרגע והודיע לי שקיבלתי את פרס ישראל באתיקה. את מוזמנת עם כל המשפחה לטקס במוצאי יום העצמאות. את הפרס אקבל מידי ראש הממשלה החדש בני גנץ. כמה חבל שלא כל יום אחד באפריל...

אביך האוהב

אימייל של חבר אמריקאי מה- 2.4.2019 עם הצעה לשלוח את המאמר לניו יורק טיימס

Jack:

Interesting thesis, as usual. My gut tells me the best chance of publication would be with the international edition of the NYTimes.

The way to do this is to send it as a "letter to editor" via email...inytletters@nytimes.com. You must give them your name/address, telephone number and email address.

Good luck.

בעקבות המלצות מחברים שלחתי ב- 2.4.2019 גירסה מתוקנת של המאמר למדור הקוראים של הניו יורק טיימס, ו... כמובן לא קיבלתי כל התיחסות למאמר. אם ההמלצה היתה מתקבלת באחד באפריל הייתי חושב שזו מתיחה...

The Gist of the Problems Analyzed in Jacques Cory's New Book

Hillel the Elder was asked to give the gist of the Torah and he answered with what is perceived today also as the gist of Business Ethics, the "[Golden Rule](#)": "That which is hateful to you, do not do to your fellow. That is the whole [Torah](#); the rest is the explanation; go and learn." And indeed every author ought to give in a few sentences the gist of his books or his Credo. This probably applies especially to me as I tend to write very long books of 600-1600 pages...

In my new book "The Second Republic of Israel/Capitalism - Crises & Solutions/The Most Ethical Countries Are Also The Most Prosperous", (links to the parts in [Hebrew, English](#)), I have tackled mainly two issues: The crises and solutions of capitalism and the Israeli-Palestinian conflict and its solution. Those issues were analyzed and substantiated in 1500 pages, but I'll try to give the gist of the problems in a few sentences and illustrate them with recent developments.

The book maintains that Israel needs a restart with new foundations based on social, economic and governmental justice for all its citizens, as it has reached an impasse after 70

years of existence that cannot be solved with the present flawed democratic system and its elections campaigns.

The book is written with great admiration for the state (homeland of the Jews **and** all its citizens), with a balanced approach and a realistic clear-eyed view. It does not make concessions to the Likud and to the doves, criticizing their hypocrisy in many of their arguments, to the Arab and ultra-Orthodox leaders, who advocate a completely different ethos, to the neoliberals and populists, whose policy is destroying the economic base and social cohesion of the world.

The book gives also pragmatic solutions to the crises of capitalism in order to prevent a Domsday Depression, which I forecasted in 2009 that it would occur towards 2020, and includes an in-depth research on how to make Israel one of the ten leading countries in quantitative and qualitative prosperity, as I have managed to prove for the first time ever that there is a statistically significant correlation between prosperity and ethics in the prosperous countries.

It is a book of Hope for a better future achievable if almost all the citizens choose like in 1958's France to change the unsustainable course of action taken by the leaders of Israel and many capitalist countries, from left, center and right, and establish a new republic in Israel and a new economic system in the capitalist world, with sound foundations focusing on welfare for the 99% and not for the ruling elites of tycoons and their associates, who take most of the wealth and don't share the burden, in plutocracies which are no more democracies; a hope for prosperity, with liberty, equality, fraternity & quality of life.

The gist of my business ethics books, ethical credo, the crises of capitalism as well as the recent Boeing crisis is: "The main purpose of a company is not to maximize profits but to optimize the equilibrium between the interests of its stakeholders". Because if we maximize profits/valuation it is to the detriment of the workers, the customers, the ecology, the minority shareholders, the community, the country, the suppliers, the creditors, the economy and humanity.

Maximizing profits incites you to lay off employees constantly, give them the lowest salaries and benefits, possibly delivering airplanes earlier than required in order to match the competition to the detriment of safety and the life of the passengers, dumping waste to the detriment of community, wrong minority shareholders by controlling shareholders and executives rewarded by them, pay minimum taxes even if you work in a country and let others foot the bill, bribe legally or unethically government officials and politicians, giving bonds and loans haircuts, ruin the economy, oppress humanity, destroy our planet.

It appears that in the case of the 2019 Boeing 737 MAX groundings ([link](#)) as in many others the issue was mainly a business ethics issue. If the credo of Boeing was as stipulated in its code of ethics one might expect them to postpone deliveries of the 737 MAX, thus not MAXimizing its profits but achieving the right equilibrium between the interests of all its stakeholders. Nothing has apparently changed since the Ford Pinto case and recent safety cases, between the 1929 Great Depression and the 2008 Great Recession, greed is the same and neo liberal maximization of profits prevails, you do to others what is hateful to you, as you know that you'll not be punished, but ultimately this conduct brings about populist and fascist regimes and ruin the economy.

The gist of the Israeli-Palestinian Conflict and the political crises in general is: "Blame others for your shortcomings and failures, but preferably blame Israel and the Jews". The Palestinian

leadership blame Israel for all their problems and don't try to examine what were their shortcomings, why they didn't agree to the partition in 1947, in 2000 to a two-state solution - a Palestinian state in the 1967 borders and a Jewish state, to develop Gaza Strip as Singapore instead of launching rockets to Israel, blaming Israel/Jews for all their problems, as they are the "victims", and have the sympathy of men of good will.

The Germans blamed the Jews for the loss of the First World War, the Hyperinflation and all their shortcomings, Modern anti-Semites in Poland and other countries blame Jews for all their problems although there are no more Jews there, the most corrupted countries in the world blame Israel as colonialists, fascists, Nazis, War Criminals, instead of looking in the mirror and finding that their regimes are the true criminals, but the hypocrites blame only Israel.

In my life and my career I have constantly examined myself and my deeds and assumed that I have full responsibility even if I am not to blame and have excuses. I was responsible when customers didn't pay because we delivered to them, if employees made mistakes because we've hired him, if the price of our stocks declined because there was a recession. And I motivated my employees to think likewise and not to find excuses but to give solutions to the problems - how we can recover the payment from our customers, correct the mistakes of our employees, and increase the price of our shares in spite of the recession.

Overcoming Problems was what the Jews did after the Holocaust, how the refugees coming to Israel from Europe and the Arab countries rehabilitated, not like the Arab refugees staying in their camps and mourning constantly of the Nakba and Naksa, what Lee Kuan Yew did bringing Singapore from Third World to First, what the Germans and the Japanese did after World War II, what the US did in the New Deal and in the fifties becoming a Welfare State, and not as in the neo-liberal populist regime of today blaming the refugees, China, Europe, instead of solving the problems due entirely to greed and egoism.

Finally, if we assume responsibility and find the right equilibrium between all stakeholders in the economy and in politics, we shall resolve all the problems. As there are enough riches and technology to solve all the issues equitably instead of stepping back to the roaring twenties or backward capitalism as in Dickens' England, as greed operates primarily to the detriment of the rich countries, tycoons and elites who'll learn it the hard way, unless they reach the conclusion that ethics, social justice and sustainability should prevail.

אימייל שנכתב ב- 5.4.19 לבני גנן שקיבל את עיטור המופת של אומ"ץ ב- 2015 ודרך חברה גם ליאיר לפיד

בני ויאיר שלום רב,

פתגם הונגרי ידוע אומר: "אם יש לך כלום - תחזיק בזה חזק!". מכיוון שיש בדעתי לבחור כחול לבן ואני מקווה שבני יחליף את ביבי, הסיכוי היחידי שזה יקרה הוא אם יאיר יוותר על הסכם הרוטציה. בהיותי דוקטור, מרצה וחוקר באתיקה בעסקים אני הראשון שסבור שהסכמים יש לכבד, לרבות הסכם הרוטציה, ואין ספק שיאיר ראוי להיות ראש ממשלה, כמו גם בני, בוגי וגבי. אבל נקלענו למצב שבהפרשים המזעריים שיש על פי התחזיות בין בני וביבי כמעט בטוח שהנשיא יטיל על ביבי להרכיב את הממשלה, מה עוד שתומכים בו מפלגות הימין, אם הפער יהיה 1-2 עם בני.

יאיר לא יהיה ראש ממשלה ברוטציה בקדנציה שלא תהיה, ואין לו מה להחזיק חזק ב"כלום". לעומת זאת אם יש סיכוי ואפילו מזערי שבעקבות הויתור על הרוטציה כחול לבן תקבל עוד 3-4 מנדטים כפי שהתחזיות אומרות הרי שהמפלגה תעלה לשלטון, בני יהיה ראש ממשלה, יאיר יהיה סגנו ושר החוץ, בוגי יהיה שר הבטחון וגבי יהיה שר בנושאים חברתיים. ממילא אם בני יצליח בתפקידו כראש ממשלה הוא יכהן בכל הקדנציה גם אם היה הסכם

רוטציה ואם הוא לא יהיה מוצלח ידיחו אותו אחרי שנה שנתיים בוועידת כחול לבן שתבחר מועמד ראוי יותר - יאיר, בוגי או גבי.

זאת ועוד, אם רוצים להגדיל את הפער בין בני לביבי יש לעשות עכשיו הסכם עם גשר שאחרי הבחירות היא תתחייב לתמוך בכחול לבן ובכך היא תכריע אולי את הבחירות אם היא תעבור את אחוז החסימה (לחילופין, אם היא חוששת שהיא לא תעבור את אחוז החסימה היא יכולה לקרוא למצביעים שלה להצביע כחול לבן ובתמורה אורלי תצורף להנהגה ותהיה שרת הבריאות). כחול לבן זקוקה למנהיגים כאורלי מה עוד שבהנהגתה אין כמעט נשים ומזרחים, וללא קשר אורלי הוכיחה את עצמה בכנסת ויש לה רקורד עדיף ממרבית מועמדי כחול לבן, וזה יכול להכריע את הבחירות.

זה יהיה עצוב מאוד אם אחרי מאמץ אדיר כזה וכאשר מחצית מהעם מייחל שכחול לבן תרכיב את הממשלה, היא תפסיד את הבחירות על קו הפיניש בגלל שהיו חסרים לה כמה מנדטים שלא היו לה בגלל הסכם הרוטציה ו/או בגלל שלא שיתפה פעולה עם גשר. אני הקול הצף הטיפוסי שהפעם החליט להצביע עבורכם, בפעמיים הקודמות עבור מפלגת העבודה, לפני כן עבור טומי פעמיים ואפילו בשנת 1977 עבור הליכוד. אני די פסימי כי כל הסימנים מראים שביבי ינצח ולכן פרסמתי לאחרונה את הספר "הרפובליקה השניה של ישראל" ששלחתי לבני, הגורס כי רק פיתרון רדיקלי יצליח.

כל טוב ובהצלחה,

קורי

אימייל ב- 5.4.19 לידידה שביקשה ממני לשאת ברכה על הארי רקנטי בחגיגות יובל ה-100 שלו במוזיאון ראלי ... אנחנו נוסעים לחו"ל בארבעה ביוני לכבוד יום הולדתו ה-75 החל ב- 5.6 (נולדתי ב- DDAY או כמעט) ולכן לא אוכל לבוא ולשאת דברים. את יכולה אם את רוצה להקריא או שמישהו אחר יקריא את מה שכתבתי על ההשראה ששאבתי מהארי בכתיבת ספריי ובחיי האקדמיים והעסקיים:

ברצוני להעלות על נס את פועלו של אחד מאנשי העסקים הישראליים הראשונים שכתבו על אתיקה בעסקים ובמקרה שלו על אתיקה בבנקאות, ידידי **הארי רקנטי** ז"ל, שהלך לעולמו ביסורים קשים. בביקוריו בישראל היה הארי נוהג להזמין אותי אל דירתו במוזיאון ראלי בקיסריה והיינו חולקים את חוויותינו על מצבה של ישראל ועולם העסקים שלה, אך גם בנושאי אמנות וספרות, ציור וארכיטקטורה, ומעל לכל על מורשת אבותינו הספרדים, כשאנו מדברים בביל שפות של עברית, צרפתית, ספרדית, אנגלית, אך בעיקר לאדינו שפת אמנו. יחד עם זאת, אני מבקש להציג את משנתו האתית של הארי רקנטי שהיה מחלוצי האתיקה בישראל, ואחד הבודדים באתיקה בבנקאות. הארי רקנטי נולד בסלונקי ב- 1919. באמצע שנות ה-30 של המאה ה-20 עלתה המשפחה לארץ ישראל והתיישבה בתל אביב. ב- 1935 הקים אביו לואיס את בנק דיסקונט. בגיל צעיר מאוד הצטרף לעבודה בבנק, לצדו של אביו, וכאשר מת האב בפתאומיות התמנה הארי הבכור למנהל הבנק. הארי הודח על ידי שלושת אחיו מניהול הבנק על רקע סכסוכים משפחתיים. הסכסוך הביא לקרע משפחתי שניתק את הארי מהמשפחה, הוא עבר להתגורר בז'נבה וניהל שם את הסניף האירופי הראשון של הבנק, שנקרא "דיסקונט אוברסיז" ובמקביל החל להקים במסגרת המשפחתית רשת של בנקים פרטיים באירופה ובדרום אמריקה. ב- 1960 רכש את "בנק ראלי" הבריטי, ועבר להתגורר בלונדון. ב- 1970 רכש מאחיו את השליטה בשני בנקים באירופה וניתק כליל את קשריו העסקיים עם המשפחה. לדבריו "החליט לפרוש מהקבוצה לאור התעקשותם של אחיו להפוך את בנק דיסקונט לישראל לחברה ציבורית עם מניות נסחרות בבורסת תל אביב". כמו כן הוא חשש מאוד מהיקף הפעולות הפיננסיות ובמקרקעין שהתרחשו בניו יורק ושחמקו מעיניו. כאשר פרצה השערורייה של משבר מניות הבנקים בה היה מעורב גם בנק דיסקונט, הביע הארי רקנטי בפומבי את סלידתו מהדרך בה ניהלו אחיו את הבנק. צעדו זה עורר הדים רבים מאוד.

הארי רקנטי היה אספן אמנות נלהב, שהחל לעסוק בכך כתחביב כבר ב- 1943. במשך שנים אסף יצירות אמנות רבות, ביניהן אוסף אמנות אירופאית ענק ואוסף עצום של אמנות לטינו אמריקנית (לטענתו האוסף הגדול ביותר בעולם של אמנים חיים). את היצירות אחסן במחסניו באירופה ולאחר שפרש מעסקי הבנקאות עבר לעסוק באמנות. מ-1987 ועד 2000 הקים את רשת המוזיאונים ראלי, באורוגוואי, צ'ילה, ספרד ואף בקיסריה יש שני מוזיאונים: מוזיאון ראלי 1 הוותיק ומוזיאון ראלי 2, מוזיאון לזיכרון ספרד שנפתח ב- 2007. כל המוזיאונים שהקים רקנטי הם ללא מטרת רווח ולא מתאפשרת בהם פעילות מסחרית. הסיפור המשפחתי של הקרע במשפחת רקנטי מוצג

לציבור המבקרים במוזיאון ראלי בקיסריה בדפי הסבר המחולקים לכל מבקר, וכן בשלטים גדולים הניצבים בכניסה למוזיאון. רקנאטי מת ב- 18.12.2011 בישראל. כמעט איש לא שמע על מותו כי היו לו בארץ מעט מאוד ידידים.

ברבות השנים צמחה ידידות בינינו, למרות פער גילים של 25 שנה. בשנת 1984 פרסם הארי רקנאטי ספר דק בשם "רקנאטי, אב ובנו". כשקראתי את הספר בשקיקה הזדהיתי עם תוכנו והבנתי את הדילמות האתיות שבהן היה נתון הארי. עד אז ניתן לאמר שהייתי עובד ומנהל אתי שהתמודד בהצלחה בהרבה דילמות במהלך הקריירה שלי. אבל ההחלטה להפסיק להיות שכיר ולהיות אדון לגורלי, תוך בחירת לקוחות שהם אתיים, התקבלה כנראה לא מעט בזכות ספרו של רקנאטי. זאת הסיבה שעם פרסום הספרים הראשונים שלי שעסקו באתיקה התקשרתי להארי, נפגשנו, והייתה זאת תחילתה של ידידות מופלאה, עם הרבה קווי דמיון משותפים, פרט כמובן לגודל חשבון הבנק... מה שמוכיח כי אתה יכול להתנהג בצורה אתית גם כשאתה איל הון, מנהל בכיר, מרצה באקדמיה, או אפילו פוליטיקאי. ברצוני לצטט פסקה מתוך ספרו של רקנאטי שצדה את עיני: "... בנק דיסקונט לישראל בע"מ של שנת 1966 שינה לחלוטין את אופיו. שוב אין בו מאומה מן הבנק המשפחתי שאבי יסד, פרט לכך ששמנו קשור בעיני הציבור עם המפעל הזה, וכי מוטלת עלינו אחריות מוסרית מוחלטת עליו, ולפי השקפתי, גם אחריות כספית. מדעתי את הלך-נפשו של אבי, ברור לי שהוא לא היה מתיר לעולם כי הציבור יפסיד אף אגורה בגלל פעולותינו והיה מקריב את כל הונו, אם היה צורך, כדי לפצות את קרבתו התנהגותו הנפסדת. אחי הפכו את הבנק לתעשייה, נגד רצוני. היו עוד תופעות שגרמו לי עגמת-נפש ובעיני לא היו יאות לנו: הפרסומת רבת-השבחים שחלק גדול ממנה בא בהשראתנו; מפעלי הצדקה הקרויים על שם משפחתנו בתרומות יחסיות המנוכות מן המיסים; התמיכות בכל המפלגות הפוליטיות, מימין ומשמאל כאחת, לקראת הבחירות, כדי להקנות לנו את ידידות כולן; תכסיסי הבורסה כששערי הניירות נקבעים בהסכמה משותפת של כמה בנקים. עוד פחות מכך חביבה היתה עלי ידידותם של מנהלינו השונים עם הפקידים הממשלתיים בירושלים, ואותו מאבק מתמיד למשוך עליהם הטבות מכל סוג מצד השלטונות למען מפעלינו השונים, בכסות טובת-העניין הלאומי. קבוצתנו היתה עסק פרטי ולא מוסד ציבורי, ולפיכך לא היה זה צודק אף לא מכובד להזדקק למענקי הממשלה לטובת בעלי-מניות שרובם אמידים ואף בעלי-הון. היטב ידעתי כי אורח מחשבתי אינו מאוד מקובל בישראל, שכן אנשי פיננסים ואנשי-עסקים רבים מדי נהנו מחלוקת נכסי הלאום, שניזונו ללא-הרף מן השילומים הגרמניים, ממענקי ארצות-הברית ומכספה של יהדות הגולה. האמנתי כי עלינו לחיות שלמים עם מצפוננו ואם נגזר מכך שנהיה שונים מן האחרים, לא ראיתי בזה כל דופי. לא עבדנו למחייתנו, אלא להמשך מפעל יפה שהחל בו אבינו, אשר לא היו עוררים על רמתו המוסרית ועל רמתו המקצועית."

למיטב ידיעתי, הארי היה הראשון שהשתמש בישראל בטרמינולוגיה שבזמנו נשמעה "מוזרה", אך שכיום כל אחד תולה בה את תחלואי המשק. הארי מקונן על תופעות של הון ושלטון, על הצביעות של מפעלי הצדקה (בלאדינו יש גם פתגם האומר "גונב פיתות ומנשק מזוזות") המכסים על התנהגות לא אתית, על התלות המוגזמת של חברות ובנקים בתמיכות ממשלתיות, על החוצפה של הדרישה שהממשלה תיקח על עצמה לנקות את הלכלוך שעושים הבנקאים – תופעה שהגיעה לשיאה בעת המשבר העולמי של שנת 2008, אך שיסודותיה היו עוד בשנות השמונים בארצות הברית ובישראל, הארי מדבר על רמה מוסרית, להיות שלמים עם המצפון, הבנק לא עובד למען מיקסום הרווח כי אם יש לו ייעוד לאומי, אחריות כספית בפני הציבור, פיצוי הקורבנות על ידי הבנק ולא עלי ידי הממשלה – כל כך רחוק מתופעת התספורות המתפשטת כנגרנה בישראל והתנהגות הנלווה של המדינה בישראל ובארצות הברית להיחלץ להצלת הבנקים כאשר הם מתמוטטים כי הם TOO BIG TO FAIL, אבי אבות הטומאה, כי בגלל זה הבנקים פטורים מאחריות כספית ויכולים להריץ מניות, לבצע השקעות מפוקפקות, להשיא את הרווח על חשבון הציבור והמדינה קרי שוב הציבור. הארי מתקומם נגד תופעות הקרטלים הקיימת לצערנו בישראל בתחומים רבים והעושה את הציבור, הוא משתמש בנימוקים של כבוד המחייבים לפצות את הציבור אם הוא מפסיד בגלל התנהגות נלווה של הבנק או חברה מתוך כספים פרטיים של בעלי השליטה. אני רוצה לראות ולו איל הון אחד כיום בישראל הנוהג כך כאשר מחזק הוא מרוויח מיליארדים מעסקי הגז ומאידך הוא עושה תספורות מקורקפות של עשרות אחוזים בעסקים אחרים. אך, איפה איפה הם בנקאים מסוגו של הארי רקנאטי, עיתונאים מסוגו של אריה אבנרי, מנהלי חברות מסוגו של אורי לויט, אנשי רוח מסוגו של יהושע סובול, אנשי אקדמיה כאיציק ספורטא, ואני מרשה לעצמי להסתופף בחברה מכובדת זאת כאיש עסקים, איש אקדמיה, איש רוח, שגם כותב, מרצה ועוסק בפעילות ציבורית אתית. הארי ואריה (מעניין שהשמות שלהם כה דומים) היו בין הראשונים שנתנו את הטון האתי, שכתבו על כך ספרים חלוציים, שגיגנו עושה אתי כשהיה עוד באיבו, אך מעט מדי הלכו בעיקבותיהם!

ברצוני לספר על מקרה המתקשר היטב לתכני הספר הזה – כיצד מורשת הלאדינו (היידיש או כל שפה שבה גדלנו) טבועה היטב בנפשנו ובעיתות משבר ומצוקה היא מהווה השראה ומזור לקשיים הפוקדים אותנו. כאשר הארי היה כמעט בן תשעים הוא קיבל אירוע מוחי ובסופו של דבר הובא לדירה שהייתה לו במוזיאון ראלי שבה נהגנו להיפגש על מנת לקבל את הטיפול הטוב ביותר שאדם בגילו ובמעמדו יכול לקבל. היו לו מטפלים שטיפלו בו יומם וליל כי

הוא לא יכול היה לזוז ונאמר לי על ידי לילי צוהר, המנהלת המוכשרת של המוזיאון, שהוא גם לא מבין מה קורה בסביבתו. נעצבתי מאוד לשמוע את הבשורה המרה אך ביקשתי בכל זאת להיפגש איתו. הארי היה עבורי לא רק ידיד, הוא היה גם מופת לאדם אתי, מנטור, אב רוחני. לא יכולתי להסכים להיפרד ממנו מבלי לנסות לאמר לו מילים אחרונות שיחדרו לליבו. הארי גם הכיר כמה בני משפחה שלי, הוא סייר במוזיאון החדש שהוא בנה על מורשת ספרד יחד עם בני יוסי שהוא דוקטור (כיום פרופסור) לארכיטקטורה והיה מעוניין לשמוע את חוות דעתו, וכשבאתי אליו כשהיה חולה ולא תיפקד יותר הצטרפה אלי אשתי רותי. באנו בבוקר וראינו כיצד הוא קשור לכיסא ענק בראשו ובידיו על מנת שלא יפול ונראה שהוא אכן לא יכול לתקשר עם סביבתו. אמרתי לילי שאני בכל זאת אנסה לחדור לתודעה שלו והתחלתי לדבר איתן בלאדינו שפת אמו שהייתה הכי קרובה לליבו. אני זוכר כיצד אביה של אשתי דוד פופליקר בימיו האחרונים אחרי שקיבל גם כן אירוע מוחי קשה כמעט ולא יכול היה לתקשר ורק רותי שהייתה מדברת איתו ביידיש שפת אמו יכלה לתקשר איתו. הימים היו הימים האחרונים לפני חג הפסח, שמש נעימה זרחה בחלון, האביב בישר על חידוש החיים, הנעורים, היופי שבטבע, ואני רואה אדם זקן בסוף דרכו, אדם שהיה אינטלקטואל מבריק, איש עסקים אתי, טוב לב, איש תרבות ואומנות. כך חולפת לה תהילת עולם...

פניתי אליו ואמרתי לו בלאדינו: "הארי יקירי, אתה יודע שעוד מעט אנו חוגגים את הפסח ונקרא בהגדה עם כל המשפחה שלנו. אתה זוכר איך היית שר בלאדינו כשהיית קטן עם אמך ואביך וכל משפחתך? חבל שלא תוכל להיות איתנו, אבל נחשוב עליך כאשר נשיר! ושרתי לו את הא לחמא עניא בלאדינו. לפתע פרץ הארי בבכי קורע לב ודמעות גדולות ירדו על לחיו. כל האנשים סביבו נדהמו. בניגוד לכל הציפיות נגעתי לליבו של ידידי הארי, גרמתי לו מעט נחת וגעגועים, שייזכר בילדותו המאושרת, בהוריו, רגע אחד לפני מותו. כמה חודשים מאוחר יותר נפטר הארי ועד מותו הוא לא תיקשר יותר עם סביבתו. אך מורשתו נצורה בליבנו ואני מעלה אותה גם בספרי זה.

יש לי טקסט דומה באנגלית עם קטע בלאדינו, להלן, שכתבתי באוטוביוגרפיה שלי
CORY'S COSMOPOLITAN CULTURAL CREDO. אם תרצי לאחד בין שני הקטעים ולתרגם את השאר לאנגלית או לתרגם את זה לספרדית, אשמח לעבור על התרגום בשתי השפות שבהן אני שולט ולתקן את מה שדרוש תיקון אבל נראה לי שהנוסחים באנגלית ובעברית הם בהחלט מספיקים:

I had a friend, one of the most ethical and best men that I have ever met – Harry Recanati. He came from a very wealthy family, the Recanatis, originating from the Italian town Recanati, moving to Saloniki in the Ottoman Empire/Greece, and then to Israel. His father Leon Recanati founded the Discount Bank in Israel, one of the three largest banks, with Bank Hapoalim (Bank of the Workers) and Bank Leumi (National Bank). Discount bank hired mostly Sephardic Jews and its clientele was mainly Sephardic. Harry, as the eldest son, managed the Bank after his father died quite young. He told me and wrote in his book "Recanati, father and son" that he had to leave the management in view of an ethical conflict with his brothers on how to run the bank. The Israel Discount Bank added the international merchant banks of Ralli Brothers to its portfolio of private banks, and Harry Recanati left when the other Directors chose to [list](#) the banking group publicly on the [Tel Aviv Stock Exchange](#), in 1970. The Israel Discount Bank became insolvent in 1983 and was controversially [nationalized](#) by the Treasury of the Government of Israel. Harry Recanati had retained ownership of the Swiss [private bank](#) of Ralli Brothers (Bankers) S.A. which he later sold to [Security Pacific Bank](#) of [California](#), using the proceeds to found a number of public museums. These Ralli Museums are free, non-profit galleries, of contemporary Latin-American art. We used to meet in his apartment in the Caesarea Ralli Museum whenever he came to Israel (he lived in the Ralli Museums all over the world), and to mourn for the lack of ethics in Israel. He read my ethical academic books and novel (which had many Sephardic motives) and I read his book, the first book on ethics in banking that was written in Israel. Both of us spoke Ladino.

When Harry was almost ninety he had a stroke and he was brought to his apartment in the Rally Museum of Caesarea, where nurses took care of him day and night. The manager of the

Museum, Lily Tzohar, a remarkable and very talented woman, told me that Harry cannot communicate and does not understand what is told to him. I told her that nevertheless I want to visit him with my wife (he also met before my son Yossi who is an architect, as he was very interested in architecture). We came one morning, and noticed that indeed he could not communicate with any of the persons who were there, nurses, the manager and friends. I started to talk to him in Ladino, like we used to before. I told him: "Kerido Harry, saves ke otrun poko avemos Pesah i vamos a meldar la Agada kon toda nuestra familia. Te akodras komo kantavas en Ladino kuando estavas chiko kon tu papa i tu mama i toda tu familia? Es pekado ke no puedes estar kon nosotros, ma vamos a pensar a ti kuando vamos a cantar (i kanti): **"Este es el pan de la afriision ke komieron nuestros padres en tierra de Ayifto. Todo el ken tiene ambre venga i koma. Todo el ken tiene de menester venga i paskue. Este anyo aki, a el anyo ke viene en tierra de Yisrael. Este anyo aki, siervos, a el anyo ke viene en tierra de Yisraelijos fo-o-o-ros..."** When Harry heard me singing the famous Pesah song "ha lahma anyaa" in Ladino, as he used to sing when he was a kid, he burst out crying and large drops of tears came down his cheeks...

In English: "Dear Harry, you know that in a short while we'll have Pesah/Passover and we'll read the Agada with all our family. You remember how you used to sing in Ladino when you were a kid with your father and your mother and all your family? It is unfortunate that you'll not be able to be with us but we'll think about you when we'll sing (and I sang): This is the bread of affliction which our ancestors ate in Egypt. Let all who are hungry come and eat of it; all in need come and celebrate Passover. This year we observe it here; next year may we be in the Land of Israel. This year we are slaves in exile; next year may we be free men in the Land of Israel." In Aramaic: "A lakhma anya di ahalu avatana beara demitsrayim, kol dikhfin yeteh veyehol, kol ditsrikh yeteh veyifsakh, ashata aha leshana abaa beara deyisrael, ashata avdeh, leshana abaa beara deyisrael beneh horin."

אימייל מה- 6.4.19 ששלחתי ללוסי אהריש שקיבלה את אות אומ"ץ באותו מעמד שבני גנץ ואני קיבלנו את עיטור המופת מידי אריה אבנרי, יו"ר אומ"ץ בשנת 2015. לא קיבלתי תשובה כלשהי למייל זה כמו גם למיילים לבני גנץ. לוסי שלום רב,

שבתה את ליבי ההתייחסות שלך בראיון שלך בידיעות של סוף השבוע לכך שצריכה להיות מערכת חינוך אחידה ליהודים וערבים. נושא מערכת חינוך אחידה עומד בבסיס הספר החדש שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל" שפורסם לפני כמה חודשים ועורר הדים רבים. אני גורס בדיוק ההיפך מנאום ארבעת השבטים וסבור שמדינת ישראל תתפורר אם לא יהיה לה אתוס משותף ליהודים, ערבים, חרדים, דתיים לאומיים וחילוניים. כשלמדתי בבית הספר הצרפתי בילדותי היה אתוס משותף לכל התלמידים שבאו מרקעים שונים וכך גם צריך להיות בישראל. לוטה הפרק הראשון בספר שלי שהוא בן שני עמודים וממנו אני עובר לצורך בהקמת רפובליקה חדשה בישראל עם הצעות קונקרטיות לפתרון הסכסוך, צמצום הפערים וצדק חברתי, כלכלי ושלטוני בישראל.

כל טוב,

קורי

אתוס, המנון ודגל

תנאי הכרחי לקיום כל מדינה הוא קודם כל אתוס משותף, בלי זה אין מדינה או שהיא מתפוררת במהרה. כמו כן דרושים סמלים כמו המנון ודגל. אנחנו חיים בתקופה שיש ערעור על כל מרכיבי המדינה ובראש וראשונה – האתוס המשותף. האזרח מספר אחד מדבר על 4 שבטים וסדר ישראלי חדש על בסיס החלפת תפיסת הרוב והמיעוט הרווחת בתפיסה של שותפות בין החילוניים, הדתיים הלאומים, החרדים והערבים שהולכים ונדמים בגודלם על מנת

להתגבר על התהום התרבותית, הדתית והזהותית הפעורה בין המגזרים והמאיימת על החברה הישראלית. יש בפועל כבר 4 מערכות חינוך נפרדות לכל אחד מה"שבטים" והאתוס המשותף הולך ומתפורר. אני דוגל בגישה של "כור היתוך" נוסח צרפת, אך שונה מהותית מגישתו של בן גוריון שרצה להכפיף את המזרחים, הימנים, הערבים והחרדים לשכבה הסוציאליסטית השלטת כאזרחים סוג ב'. ברפובליקה השנייה של ישראל יהיה אתוס משותף לכל האזרחים עם שוויון זכויות והזדמנויות מלא, עם מימדי שוויון סקנדינביים כשמעמד הביניים מגיע לכחמישים אחוז מהאוכלוסיה, עם מערכת חינוך אחת שאמנם תהיה חילונית אך בה ילמדו מורשת יהודית, תנ"ך ותלמוד, עברית, אנגלית וערבית ברמה של שפת אם, ועם חינוך חינוך מהלידה ועד הדוקטורט ביום לימודים ארוך משמונה ועד חמש, 11 חודשים בשנה, עם דאגה לאזרח הקטן ולא לטייקונים ומשטר קפיטליסטי חברתי, עם שוויון בחובות. אין לבנות כור היתוך בלי שוויון כפי שרצה בן גוריון וכפי שקורה בפועל בארצות הברית. יש לדמות הרבה יותר לצרפת, לפחות עד שבאו גלי הגירה מוסלמים שלא קיבלו את כור היתוך. הנרטיב של השבטים או הרב תרבותיות הוא מרשם לאסון, כמו גם הקמת מדינה דו לאומית (יהודית-ערבית), תלת לאומית (כי החרדים הם "לאום" נפרד) או 4 לאומית (כשהדתיים הלאומיים הולכים ומקצינים בשיבות ההסדר, הם משרתים בצורה לא שוויונית בצבא"ל, מדירים נשים, ונוקטים במדיניות התנחלות חסרת אחריות ביהודה ושומרון כשתושביה הופכים גם כן ללאום נפרד).

כל הדוגמאות למדינות דו, תלת, 4, 5, 6 לאומיות או יותר קרסו או קורסות דה פקטו, כפי שאני מתאר בהרחבה בפרקים בעברית ובאנגלית לגבי שווייץ, בלגיה, יוגוסלביה, צ'כוסלובקיה, ברית המועצות וכדומה. יש תקומה רק למדינה עם אתוס משותף, עם גיוון אתני, דתי, יוני, ניצי, מזרחי או אשכנזי, לבן או שחור, אבל עם ערכים משותפים, חינוך משותף, אינטרסים משותפים, שוויון מלא ודאגה לכל המרכיבים באוכלוסיה בצורה שווה ולא לאלפיון העליון, לטייקונים, או לפוליטיקאים המושחתים. אני מתייחס בהרחבה בספר לנושאים אלה כי הם במהות הרפובליקה השנייה, עם הדרכים לבצע אינטגרציה מלאה של החרדים והערבים, עם מניעת האפליה כלפי המזרחים בכלכלה, בפריפריה, בתוכנית הלימודים ובחינוך, עם אינטגרציה של האתיופים, מדיניות הגירה של 10000 מהגרים לשנה שתעשה גם אינטגרציה הדרגתית למהגרים שלא ניתן לגרשם ולמהגרים שיבואו בעתיד. כי ישראל צריכה להיות קודם כל מדינת הלאום היהודי עם חוק השבות – כי בגלל זה היא קמה, אך היא גם של כל אזרחיה ובכל שאר הנושאים צריך להיות שוויון זכויות מלא בין כל התושבים ויש להקהות את הקיטוב בין יהודים לפלשתינאים תוך ראייה אינטגרטיבית של המרכיבים השונים באוכלוסיה: נוצרים ערבים, מוסלמים ערבים, בדווים, דרוזים, צ'רקסים, נוצרים רוסים, מהגרים אפריקאים ואירופאים, וכמובן עם הפרדה מוחלטת בין הדת למדינה. ברור שלמדינה יש רק שפה רשמית אחת והיא עברית כמו שבצרפת יש רק שפה אחת וכך גם בארה"ב או גרמניה.

אנן למדים מהויקיפדיה כי " *ἥθος*: תרגום מילולי: מקום מוכר, הרגל, דמות, תכונה, הוא מונח המשמש לתיאור מכלול האמונות והרעיונות המנחים ומשקפים את התנהלותה של חברה מסוימת, אומה, אידאולוגיה או תרבות, וכן את התנהלות הפרטים המרכיבים את אותה קבוצה. אתוס משותף של קבוצה מסוימת יכול להתפתח כתוצאה מאירוע היסטורי שהתרחש במציאות או כפיתוח של עלייה דמונית. המכנה המשותף לשני מקורות האתוס הללו, הוא האמונה המשותפת לחברי הקבוצה החולקים אותו בהווה, כי הם עצמם מהווים את ממשיכי דרכם של אבותיהם, גיבורי האירוע ההיסטורי, ונוטלים על עצמם מחויבות להמשיך ולפעול בעתיד על פי הדרך שהיתוו משתתפי האירוע המקורי. אתוס של קבוצת התייחסות כלשהי כולל בתוכו את הרעיונות והערכים היסודיים המשותפים, המחברים בין הפרטים הנכללים באותה קבוצה. האתוס הקבוצתי הוא גורם מניע ומדברן ראשון במעלה ביצירת לכידות חברתית, אחדות רוח ושיטתיות לקידום מוסר ורעיונות ומנהגים הייחודיים לקבוצה. אתוס של קבוצה מסוימת יכול להשתנות במשך הזמן כתוצאה מקבלה והפנמה של רעיונות חדשים בתהליך חינוכי טבעי ומתמשך, אך גם כתוצאה מהפעלת כוח ובתהליך של כפייה באמצעים פיזיים או סוציולוגיים." לצערנו, אנו רואים כיצד האתוס הלאומי הולך ומתפורר ולמנהיגי האומה אין פתרון לאסון המתרגש.

התייחסתי בפרקים נפרדים לערעור בלגיטימיות של ההמנון הלאומי "התקווה", לכפירה של חלקים רבים בישראל בלגיטימיות הציונות והמדינה היהודית, לרבות יסודות פוסט ציונים ויונים, לדרכים ליצור אתוס משותף בעקבות התפוררות האתוס הלאומי, ואני רוצה להתייחס כאן גם למרכיב הדגל. אין בעיה שבמסגרת הרפובליקה השנייה, כשיהיה שוויון זכויות וחובות מלא, לרבות שירות חובה של שלוש שנים בצבא או בשירות לאומי לכל הגברים והנשים בישראל, יהודים וערבים, חרדים, דתיים לאומיים (36 חודש גם לשיבות ההסדר וגם לבנות דתיות) וחילונים, יוכנס שינוי בהמנון התקווה ויתווסף לו בית שמדבר על הערכים המשותפים לכל חלקי האוכלוסיה. באותה מידה ניתן יהיה להוסיף לדגל שלנו - בנוסף לפס תכלת עליון המסמל את שמי הארץ ופס כחול ים תחתון המסמל את הימים, הנחלים והאגמים שלנו, והמגן דוד הכחול – גם עץ שיכול להיות עץ זית כמו בעמוד השער של הספר, או עץ רימון, עץ דקל או אחד משבעת המינים, צבר או חיטה, כפי שמובא בראש כל אחד מחלקי הספר. אין בעיה שגם תחת כנפי העם היהודי, השונה מהותית מהדת היהודית, בייחוד עם הפרדת הדת מהמדינה וההכרה בכל

זרמי היהדות במעמד שווה – אורתודוקסי, קונסרבטיבי, רפורמי וכו' – יחסו גם אזרחי המדינה הערבים, הרוסים הנוצרים, הדרוזים, האפריקאים והאירופאים, כמו שההסיפנים והאפרו-אמריקאים וכל גלי המהגרים האחרים הם חלק של העם האמריקאי, המהגרים היהודים, האפריקאים, הויטנמים, הספרדים והערבים (המקבלים זאת עליהם) הם חלק של העם הצרפתי, ובדומה גם ההולנדים, הגרמנים וכו'. בהיותי סולד מכל גילוי של גזענות, אני רחוק מאוד מההגדרות של עם יהודי לבדד ישכון. יהיו כאלה שיקראו לכך העם הישראלי, העם הכנעני או כל שם אחר, אך אני עומד על כך שייקרא לו העם היהודי כי אני רוצה שנמשיך להשתייך לעם היהודי בגולה, שגם הוא עובר טלטלה ומצרך לשורותיו די הרבה "גויים" בגלל נישואי התערובת. היהודים הם האחרונים שצריכים לחשוב על "טוהר הגזע", והייתי שמח מאוד אם ערבים ישראלים יעדיפו להיקרא יהודים/ישראלים במקום פלשתינאים, מה עוד שאני מייחל שיהיו הרבה יותר דברים שיקשרו אותנו אליהם מאשר אותם אל הפלשתינאים בעזה – השפה, הדמוקרטיה, המנטליות, היזמות, אי ההתקבנות, המתינות, החילוניות, זכויות האדם וכדומה. זה יהיה הרבה יותר קל עם הדרוזים, האפריקאים, האסיאנים, האירופאים, וכמובן הנוצרים הרוסים שממילא לא קרויים יהודים רק בגלל בעיות דתיות אבל ישמחו להיקרא יהודים בהיותם נשואים או בנים ליהודים. מי ייתן וששת הקודקודים של מגן הדוד יסמלו את הקודקודים של כל האזרחים שמרכיבים את האתוס הישראלי וכולם יחסו בצל ה- "מגן דוד", במדינה עברית הקרויה ישראל, עם שפה משותפת לכולם- עברית, עם אתוס משותף, דגל והמנון מקובלים על הכל.

זכור לי שבבית הספר היסודי, כאשר למדתי בבית הספר הצרפתי החילוני שהוא חוט השדרה של מערכת החינוך בצרפת ומשותף לכל חלקי האוכלוסיה, למדתי על "אבותינו הגלים". בכיתה היו רוב רובם של התלמידים יהודים, ארמנים, ערבים, איטלקים או יוונים ומיעוט התלמידים היה צרפתי. אך צרפת הצליחה לשתף באתוס שלה את כל גלי ההגירה מאיטליה, ספרד, פורטוגל, אפריקה, רוסיה, פולין, יוון, יהודים ממזרח אירופה ומצפון אפריקה החולקים כולם את אותו האתוס ואותה השפה. בישראל לעומת זאת, כיום עשרות אחוזים מהאוכלוסיה לא לומדים כלל בבתי ספר ששפת הלימוד העיקרית שבה היא עברית או בתוכנית לימודים עם מקצועות ליבה, וזה פוגם קשות באתוס, בזהות הלאומית, ביכולת ההשתכרות ובמצב הכלכלי. זה גם פוגם באיכות ההוראה ובתחושת האחדות.

בבתי הספר ברפובליקה השניה ילמדו זה לצד זה בבתי הספר: יהודים וערבים, חרדים וחילונים, בנים ובנות, בלי הדרה, אך עם לבוש אחיד הולם שמתחשב בתנאי מזג האוויר בישראל. צרפת נלחמה מאות בשנים עד שהפכה לחילונית, גרמניה היא חילונית, ארצות הברית היא חילונית, בריטניה היא חילונית, סקנדינביה היא חילונית, שווייץ היא חילונית, סינגפור היא חילונית, כל עשר המדינות המשגשגשות ביותר במדדים הכמותיים והאיכותיים שהן גם עשר המדינות הכי אתיות הן חילוניות, וכך כל מדינה מתורבתת ומודרנית. לעומת זאת אירן היא מדינה דתית המבוססת על חוקי השאריעה, כמוה גם סעודיה, ומדינות רבות שישראל לא הייתה רוצה להידמות אליהן. אמנם גם הותיקן היא תיאוקרטיה אך גרים בה רק 800 תושבים. הקשר הגורדי בין המדינה לדת בישראל הוא בעוכריה בכל המובנים – קודם כל הוא לא נחוץ לאתוס ולזהות הלאומית, הוא מחייב שלוש מערכות חינוך נפרדות, למעשה הרבה יותר אם מתחשבים בפיצול במגזר החרדי עם ש"ס וישיבות לכל זרם, הוא עולה הון תועפות בגלל החינוך הנפרד, אי השירות בצה"ל, השילוב המועט בשוק העבודה, כל העלויות לכשרות על חשבון המדינה ושל שירותי הדת שהם על חשבון המדינה, קיצבאות ילדים למשפחות מרובות ילדים במקום להגביל אותן לארבעה ילדים בלבד, קיום מפלגות דתיות שעולות למדינה בעלות מצטברת עם ההטבות והתמיכות שהם מקבלים לבחורי הישיבה, דיוור וכו' של מילירדים. כל זה ייחסך אם תהיה הפרדה בין דת למדינה. וזה עוד יחזק את הקשר שלנו עם יהדות הגולה שהיא ברובה לא אורתודוקסית ויגביר את האתוס הלאומי. עם הריבוי הטבעי העצום של החרדים הנטל הופך לגזירה שלא ניתן לעמוד בה, מה עוד שבמקום להתקרב, הפערים הולכים ומקצינים, עם הדרה, איסורים, שערוריות בכשרות שנכפה על כולנו שלא מרצוננו, עם מפלגות דתיות וחרדיות שדואגות רק לאינטרסים של קבוצות הלחץ שלהן, עם מפלגה ערבית שמצעה דוגל בחורבן המדינה בגלל זכות השיבה ושיבה לגבולות 1967 בלי חומה. מצב זה חייב להיפסק וזה יוכל להיות רק ברפובליקה השניה כשיאסר קיום מפלגות על בסיס דת או לאום, פעילות החזרה בתשובה תיאסר על פי החוק, כל מי שירצה אזרחות ישראלית יצטרך להגדיר עצמו כאזרח ישראלי נאמן למדינה, יכבד את הדגל וההמנון, כמו שכל צרפתי או אמריקאי צריך להיות נאמן למדינה, לחוקה ולערכי היסוד.

אימייל מה- 7.4.19 בנושא הקישור לספר "הרפובליקה השניה של ישראל" בגוגל. בעקבות זאת הטעות תוקנה.

יש לי בעיה עם גוגל. לפני שפרסמתי את הגירסה הסופית של הספר שלי "הרפובליקה השניה של ישראל" פרסמתי באתר שלי גירסה ראשונית גירסה 1 וביקשתי מכמה עשרות אנשים שיחוו את דעתם וייעצו תיקונים והערות. הכנסתי את ההערות שלהם לנוסח הסופי, הוספתי כמה פרקים ותיקנתי מאות תיקונים, וגם קולגות שלחו לי פרקים נוספים לספר ובסופו של דבר פרסמתי את הגירסה הסופית גירסה 7 שהיא מופיעה מאז באתר שלי ובאתרים של

כל האוניברסיטאות והמוסדות שפרסמו את הספר. אלא מה, גוגל נתקבעו על הגירסה 1 והיא הגירסה היחידה המופיעה כאשר אתה מחפש בגוגל - יעקב קורי הרפובליקה השניה של ישראל. זה יוצר בלבול כי כל מי שמחפש את הספר בגוגל חושב שזה הספר בעוד שזו רק גירסה ראשונית ולא הגירסה הסופית של הספר.

ניסיתי לתקן זאת אבל זה לא ניתן. גם לא ניתן להכניס הערה כלשהי לנוסח שלהלן. וזה מופיע בדף הראשון כאשר בשאר הדפים לא מופיעה כלל הגירסה הסופית של הספר. האם יש לך רעיון?

[PDF]

[Jacques Cory הרפובליקה השניה של ישראל -
www.businessethicscory.com/secondrepublicofisraelbookrev1.pdf](http://www.businessethicscory.com/secondrepublicofisraelbookrev1.pdf)

. סוגיות כלכליות. , ושלוש הרבדים של יצירות יעקב קורי על בעיות יסוד בישראל ובעולם. 243.
עסקיות וחברתיות. 245. הבסיס החדש של תחומי החיים ברפובליקה השניה. 246.

You've visited this page 2 times. Last visit: 2/23/19

אימייל מה- 8.4.19 של חבר שהוא פרופסור צרפתי על המאמר שלי באנגלית והקליפ הנלווה, ההרצאה של סובול..

... Your video-clip attached to your mail is very explicit and illustrates well your message.

The nasty anti-Semitism which we see re-emerging in some EU countries is a real threat to our democracies and does nurture violence while scapegoating again the Jews.

As you say in your many writings, the cecity to one's own fault or shortcomings, blind us from a reality that we hesitate or do not want to confront.

Perhaps you could write a short piece on this theme as you expose it in your message.

I never asked you whether our friend, Joshua Sobol, had been happy with his (too short) visit to INSEAD. Have you had his assessment of his visit and talk?

How do you assess Bibi's popularity? And his future?

Fond regards,

תשובה שלי באותו היום

Sobol was very pleased with his visit and your hospitality and he gave me the content of his excellent speech. I intend to vote for Ganz and the Blue White party - Kahol Lavan, the other founder Lapid visited Macron a few days ago. They are not going to win the elections as most of the population is fascinated by the macho personality of Bibi, as the Russians with Putin, the Americans with Trump, and so on. It has nothing to do with rationality as those who suffer the most from his neo-liberal ideology, the poor and underprivileged vote for him, while the rich and the bourgeois who benefit from his policy vote for Ganz and Lapid. C'est le monde a l'envers. The only way to change the situation is with a Second Republic as written in my book, but we don't have a De Gaulle who rallied about 80% of the population in his

referendum. If you have a video of Sobol's speech we'd like to receive it. I hope your health is OK.

Fond regards,

Jacques

אימייל מחבר ב- 9.4.19, יום הבחירות

בסוף, ליד הקלפי החלטתי לבצביע כחול לבן... לא מאהבת מרדכי אלא משנאת המן!
קריטריון ההחלטה היה MINIMUM REGRET - חשבתי לעצמי באיזו החלטה אצטער הכי הרבה אחר כך והגעתי למסקנה שאם ביבי יקבל יותר קולות מגנץ אני אוכל לעצמי את הלב הכי הרבה שלא הצבעתי עבור גנץ. כך, גם אם גנץ לא יצא ראשון - תחושתי היא שאני את שלי עשיתי....

בחיים לא הייתי מאמין שאצביע עבור הנדל המתנחל או צבי האוזה. אבל, "כשצריכים לגנב מרידים אותו מעמוד התליה" - אמרו חז"ל.

מה אתך? החלטת? הצבעת כבר?

שיהיה לנו בהצלחה!

תשובה שלי באותו היום

יקירי,

תמיד ידעתי ש- GREAT MINDS THINK ALIKE ואכן אנחנו מצביעים אותו דבר כמו כמעט כל החברים שלי ומיעוטם מצביעים מרצ, העבודה והליכוד. אני בכלל בעד ממשלת אחדות לאומית עם 111 חברי כנסת כמו לפני מלחמת ששת הימים שתכלול את כולם למעט השוליים הסהרוריים כמו זהות, הכהניסטים ובל"ד, אבל בהחלט עם מרצ, העבודה, כחול לבן, הליכוד אבל רק בלי ביבי, הימין החדש, ש"ס ואגודת ישראל וכל מי שיצליח לעבור את אחוז החסימה כשיש לי סימפטיה מיוחדת לאורלי לוי. אני לא פוסל גם את עודה וטיבי אם יואילו בטובם להשתתף בממשלה ציונית, יכירו בעובדה שהם חיים במדינה יהודית ולא פלשתינית, אם כי כפי שאתה יודע אני תומך בשינוי חוק הלאום כך שיגדיר את ישראל כמדינת הלאום היהודי וכל אזרחיה. יש לנו לא פחות דברים משותפים עם חד"ש מאשר עם אגודת ישראל, ואני בעד הכלה לעומת שיסוי, אהבת האחר לעומת שנאה. אני גם לא אקרא ליונים כזנדברג "גנבים שמורידים מחבל התליה", כולם היו בני.

הערב נדע אם גנץ ולפיד ינצחו וירכיבו את הממשלה או שבגלל שיקולים מוטעים לא ביטלו את הרוטציה וצירפו את אורלי לוי להנהגת כחול לבן, ואולי גם את לואי אהריש. כתבתי להם ישירות כי את גנץ הכרתי כשקיבלתי את עיטור המופת של אומ"ץ יחד אתו וישבנו ביחד בשורה הראשונה וחברה משותפת שלחה את המכתב שלי גם ליאיר לפיד. הם לא שמעו בקולי, הלילה נדע אם צדקו....

כל טוב ובהצלחה,

קורי

תשובה של החבר באותו היום – יום הבחירות

קורי יקירי,

אכן, אני שותף לחזון אחרית הימים של ממשלת אחדות בת 11 חברים... מכיוון שאני עדיין לא בטוח שכבש יכול לגור עם זאב (אלא אם בבטנו...) אני מוכן להסתפק בפחות. צנוע אנוכי...

אני לא נבהל מטיבי - בס"ה אני לא חושב שהוא בעד "השמדת המדינה". הוא ובייחוד איימן עודה יסתפקו בשוויון אזרחי, שלדעתי מתבקש.

לגבי "להוריד את הגנב מהחבל התליה" - חס וחלילה: לא התכוונתי לזנדברג היונה! יונים הן לחלוטין לטעמי! התכוונתי להואזר וליועז הנדל המתנחל היושבים בשקט מאחורי הוילון בכחול לבן ומסתתרים. אני מוכן לסבול אותם (אוטם את חוטמי) בשם המטרה של קידום גנץ וסילוק המושחת הנוכל.

נקווה שזה מה שיקרה....

שלך

תשובה שלי באותו היום

יקירי, מעניין שאתה, אני, יונתן אדרת שפגשתי היום והיה מנכ"ל אלסינט שגם הוא נכווה מהנוכלויות העסקיות של המושחתים, בחרנו בגנץ בגלל ניקיון הכפיים שלו וסולדים מהשחיתויות של ביבי, לא לכאורה כשמדובר במישור האתי. מעניין מה גליה בחרה אבל נראה לי שאנחנו שנכוונו והיינו פעילים באתיקה חייבים להצביע בשביל מנהיגים נקי כפיים. אני לחלוטין לא מסכים אתך לגבי המתנחלים שאני רואה בהם ברובם חלוצים והם בוודאי שלא קלגסים כמו שתעלומת הזוועה של השמאל מציירת אותם. אבל כל הסוגיה הפלשתינאית לא רלבנטית כי תודה לאל החמאס ואבו מאזן מכחיש השואה לעולם לא יסכימו לחיות אתנו בשלום כפי שראינו באינתיפאדה השנייה ומאז ההתנתקות. מה שקובע כיום זה הצד המוסרי, הכלכלי, החברתי, המשטרי ופה יש קונצנזוס של רוב רובו של העם. הבעיה הכי אקוטית היא האינטגרציה של החרדים והערבים ורק גנץ יכול לקדם את הנושא אם כי עד שלא יישמו את ההמלצות הרדיקליות שלי עם מערכת חינוך אחידה לכולם ושירות אזרחי של שלוש שנים לכולם זה לא יפתר בצורה יסודית. אני גם לא עושה דמוניזציה לביבי ויש לו הרבה נקודות זכות ביחוד בפן המדיני ובמניעת מלחמות, אבל מה שמכריע זאת השחיתות. מה דעתך על המכתב שכתבתי IN EXTREMIS לגנץ ולפיד? אני אופטימיסט בלתי נלאה וחשבתי שאוכל לשנות את גלגל ההסטוריה, הלוואי שאתבדה ולא יהיה צורך בזה. שלך, קורי

אימייל שלי לאותו חבר ב- 10.4.19, לאחר פרסום תוצאות הבחירות

ההרגשה הכי מתסכלת זה לא אם התברר לך שטעית, אלא דווקא אם התברר לך שצדקת אבל לא שמעו בקולך. אם רק גנץ ולפיד היו שומעים לעצתי ולעצת רבים - מבטלים את הרוטציה ומצרפים את אורלי לוי להנהגה שלהם הם היו מקבלים עוד 5-6 מנדטים, לכחול לבן היו ארבעים לליכוד היו שלושים והיה נוצר המומנטום לחילופי השלטון. אבל אל יאוש! הם יכולים עכשיו לצרף להנהגה שלהם את אורלי לוי, עדינה בר שלום ואת לוי אהריש - זה יהפוך אותה להרבה פחות מונוליטית עם ייצוג נשי הולם, מזרחי הולם, עם מנהיגות שיכולות לסחוף ציבור חרדי שמאס בהנהגה השמרנית שלהם שמקבעת אותם בבערות ובעוני, ציבור מזרחי מהפריפריה שדואג לאינטרסים של המקופחים על ידי שלטון הליכוד, ציבור ערבי שמאס בהנהגה שלהם שמונעת מהם אינטגרציה. כל מה שצריך לעשות זה להעביר 10 מנדטים מהשלטון הקיים לשלטון החדש ומספיק שכל מנהיגה והתומכים בה יעבירו כל אחת כמה עשרות אלפי מצביעים והרי ביצעת את המהפך המיוחל.

אמנם הבחירות לא בפתח אך הן עשויות להיות בעוד שנה כשיבשילו כל התיקים של ביבי יחד עם החדשים של הצוללות ובני הדודים, כשהם ימאסו את עצמם עוד יותר על העם עם חוק הגיוס המפלה לטובת החרדים, ההדתה בחינוך, קריסת מערכת הבריאות, הגברת אי השוויון והעוני ומתיחות הולכת וגוברת בגדה ובעזה. גם יכול לקרות פיצוץ עם איראן בסוריה, עם החיזבאללה בלבנון וקרע עם תוכנית המאה של טראמפ. אם כחול לבן תשמור על

צביונה האשכנזי, גברי וחילוני היא לא תצליח לסחוף את העם וזה נס שהם בכלל הצליחו להגיע ל- 35 מנדטים. בעצם לא נס - הם בסך הכל העבירו אליהם 18 מנדטים ממפלגת העבודה ושישה מנדטים מכולנו שהם הימנים של יעלון. יחד עם העשרה שהיו ללפיד הרי לך 35 המנדטים של כחול לבן. דבר אחד טוב יצא בכל זאת מהבחירות וזה שיש שני גושים של 35 מנדטים כאשר הנטיה של המפלגות הקטנות תהיה להתאחד - העבודה עם מרץ, כולנו עם הליכוד, ושתי המפלגות הערביות. עוד לא אבדה תקוותנו...

אימייל לחבר ב- 14.4.19

יקירי, אהבתי במיוחד את 3 התמונות בשחור לבן POETRY IN BLACK AND WHITE. אני מעדיף לראות את הנופים הפיזיים והאנושיים מבעד לתמונות שלך ולא בנטיה מייגעת ורדופת סבל, לכלוך ועוני למקומות אלה. תמשיך לעשות את החיים שלנו יותר יפים ואיכותיים, זאת נחמה פורתא לעומת המשברים הכלכליים, המדיניים והאתיים הצפויים לנו בשנה הקרובה ועליהם כתבתי בהרחבה בספר האחרון שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל" שעורר הדים רבים. עכשיו שאני חושב על זה חבל שלא צירפתי תמונות שלך לספר שלי שכלל לראשונה מאמרים, מחזה וקטעי ספרים של חברים וקולגות שרצו לצרף אותם לספר כמו יהושע סובול, אדם רויטר, מריו דיאמנט, יצחק גורן ועוד. מה שכן עשיתי זה שבראש כל חלק צירפתי עשרות תמונות של עצים מישראל מויקי קומונס תוך ציון שמות הצלמים המוכשרים. זאת תרומתי הצנועה לעולם הצילום, אבל תמונות שלך היו בהחלט עשויות לצרף פן אמנותי הרבה יותר בולט. בדידות, קורי

אימייל של חבר מחו"ל ב- 14.4.19 בעקבות הבחירות

Bibi's success was expected, unfortunately. It has many negative consequences!

You must be disheartened.

תשובה שלי לחבר מחו"ל ב- 15.4.19

I am not disheartened as I expected those results. Un homme avise en vaut deux... Heraclitus said that we are forced to do the right thing the hard way and so we'll reach the Second Republic next year or in a decade exactly as the French people were forced to vote for de Gaulle's fifth republic with about 80% only after the Algerian War and the Civil War.

אימייל לעורך YNET ב- 16.4.19

לוטה בזאת מאמר דיעה בן 500 מילה "בין פריז לירושלים" על קווי דימיון ושוני בין האירועים האחרונים בצרפת ובישראל. אנא עדכנו אותי אם תרצו לפרסם את המאמר האקטואלי.

בין פריז לירושלים מאת יעקב קורי

לצרפתים יש את גבירתנו מפרז NOTRE DAME DE PARIS ולנו את יש את גבירתנו מירושלים השולטת יחד עם בעלה המלך ביבי הראשון ביד רמה מזה עשור על אוכלוסיה מפולגת ומסוכסכת, עם עוני מחפיר, אי שוויון מזעזע, יוקר מחיה גבוה, בתי חולים קורסים, דיור שאינו בר השגה ומחצית העם שסובל הכי הרבה משלטונם האומר "אהבתי את אדוני ואת גבירתי". אך בעוד כוחות הכיבוי הצרפתים הצליחו להשתלט על השריפה, האש האוכלת כל חלקה טובה בישראל רק הולכת ומתעצמת, כאשר המלך ביבי, שאינספור תיקים נערמים לפתחו ואחרים חמורים בהרבה בצנרת, אלא אם כן יקבל חסינות בזכות החוק הצרפתי, עושה הכל בשביל להעצים אותה

ולשלח זה בזה יהודים בערבים הנוהרים לקלפיות, ימנים בשמאלנים שפסו מהארץ אך ממשיכים לשמר את זכרם כדי שיהיה את מי לשנוא, מזרחים באשכנזים, חרדים בחילוניים.

לצרפתים יש את האפודים הצהובים שהורסים את פריז ולנו יש את המעילים השחורים העושים מהומות כשמנסים לגייס אותם לצבא כי הם משוכנעים שאלוהים קבע שהם מורמים מעם ולא צריכים לשרת בצבא או בשירות לאומי, לתרום תרומה מזערית לכלכלת המדינה, לבצע כפיה דתית, הדתה, החזרה בתשובה, מימון לבחורי הישיבות כשהסטודנטים לא מקבלים דבר מהמדינה, מערכת כשרות מושחתת, מנהיגים שנתפסים בעבירות שחיתות, הדרת נשים וקיום מדינה מתבדלת בתוך מדינה. לנו היתה מחאה חברתית שקטה ולא אלימה שדגלה בצדק חברתי וכלכלי שהשלטון של ביבי חנק באיבה במקום להכיר בצדקת דרכה, ולצרפתים יש מחאה אנרכיסטית אלימה שמקרון עומד אובד עצות בפניה.

לצרפתים היו הפיגועים בפריז שגרמו לאחרונה למאות הרוגים כאשר הפיגועים בישראל נמצאים בשפל. אבל הצרפתים רואים עדיין בסכסוך הישראלי פלשתניאי את חזות הכל בעוד הם לא רואים באיראנים איום של ממש, בעוד שהם מגלים עיוורון ורפיסות בפני הטרור האסלאמי ולא מעזים לבער את היסודות האסלאמיסטים הקיצוניים.

לצרפתים יש את הרפובליקה החמישית שנוסדה על ידי גנרל שארל דה גול והצליחה להציל את המדינה מתוהו ובוהו בתמיכה של כשמונים אחוז מהעם ואילו אנחנו לא קיבלנו את הרפובליקה השנייה של ישראל בראשות גנרל בני גנץ ועוד כמה גנרלים, אלא את הממשלה החמישית של המלך ביבי שתקצין עוד יותר את מחדלי ארבעת הממשלות הקודמות ותייסר אותנו בעקרבים.

ויקטור הוגו כתב את הרומן הידוע שלו NOTRE DAME DE PARIS שבטעות תורגם לגיבן מנוטרדם, אבל הוא גם כתב את L'ANNEE TERRIBLE – שנת האימים – שנת 1871 - שבה צרפת אחרי שלטון הקיסר נפוליאון השלישי המושחת והנהנתן ואשתו אז'ני הובסה על ידי גרמניה ונגררה למלחמת אזרחים עקובה מדם בימי הקומונה. ואילו אנחנו עומדים בפני שנה אימה, שנת ה-71 למדינה, שבה תהיה התמוטטות כלכלית בעולם ובישראל בעקבות הלקחים שלא נלמדו ממשבר 2008 והקצינו את בועות הנדל"ן והבורסה עם ריבית שערוריתית הקרובה לאפס, עם איומים חברתיים, בטחוניים ומדיניים, עם מדיניות של הליכה על הסף, שסעים בעם, שחיתות בשלטון ובעסקים שהגיעה לשיאים חסרי תקדים, עם שלטון שרוצה רק לשרוד כי הוא יודע שאם הוא יודח יתמוטט מגדל הקלפים שבנה.

במקום אתוס משותף עם מערכת חינוך חילונית אחידה וחינוכית כמו בצרפת שבה מופרדת הדת מהמדינה יש לנו ארבעה שבטים עם ארבע מערכות חינוך – חילונית, דתית, חרדית וערבית, הדוגלות בארבעה אתוסים שונים ומאיימות למוטט את המדינה. במקום ללכד, לפייס, לאהוב ולהכיל השלטון מפריד בשביל למשול וביא אותנו בשנה הקרובה לקיצוניות מירבית ולעברי פי פחת.

אימייל ב- 17.4.19 לחבר איש רוח עתיר הישגים

שלום רב,

... כתבתי אתמול מאמר קצר של 500 מילים "בין פריז לירושלים" על דימיון ושוני באירועים שקורים לאחרונה בצרפת ובישראל. הוא לוטה. שלחתי ל- YNET, עד עכשיו הם מעולם לא פירסמו דבר אבל אני מקווה שהמאמר הזה שהוא מאוד אקטואלי יפורסם. לא שמעתי מהם דבר. מה אתה מציע שאעשה? בבחירות הצבעתי לכחול לבן, למה הצבעת אתה? האם אני נשמע משיחי או הזוי כשאני צופה שבשנה הקרובה תהיה התמוטטות כלכלית והשלטון של ביבי יקרוס?

זה הכל מבוסס על הספר שלי בן 1500 עמודים שקראו אותו 12 צדיקים בסדום מראשיתו ועד סופו והתלהבו ממנו. נראה לי שאני הופך לנביא זעם שאף אחד לא מתרגש ממנו. אני מבטיח לך שאם עד סוף 2020 שום דבר מהתחזיות שלי לא יתממש אגזור על עצמי שתיקה. הפעם אני קובע תאריכי יעד שבהם יתרחשו התחזיות כי אני ממש רואה את זה קורה בקרוב. לא ייתכן שרק אני רואה את האייסברג וכולם ממשיכים לרקוד על הטיטניק. אתה מכיר הרבה אנשים, אני מחשיב את עצמי רציונלי ומאוזן אבל אולי אני נשמע לאחרונה הזוי? מה דעתך, אני סומך על התובנות שלך.

אם כבר הזוי - כיוון שבועוד חודש וחצי ב- 5.6 אהיה בן 75 אני עושה חשבון נפש כי השלמתי שלושה רבעים של התפקיד שלי עלי אדמות. ברביע האחרון או שאתפגר או שאגיע לשיא העשייה, על פי המלבי"ם שאומר שחיי של יעקב נחלקים לשלושה - יעקב שהוא הגוף, ישראל שהוא הנפש וישורון שהוא המיזוג של הגוף והנפש ושיא העשייה. לי היה גם פרולוג "ז'אק" עד גיל 25 שבו הייתי הזר בלי שורשים והייתי בוסרי, כשהאישיות האינטלקטואלית והרגשית שלי עוצבה. בגיל 25 הכרתי את רותי ומיד התתנו והיא זו שהפכה אותי לבן אדם בשל - יעקב שהקים משפחה, פיתח קרירה, עשה לביתו - הגוף. בגיל 50 בדיוק התפוצצה הפרשה שבה איבדתי יחד עם עוד אלפים כמעט את כל כספי בהונאה רבתי ומשם התחלתי לעסוק באתיקה, פיתחתי את חיי הרוחניים, שריתי אל, התקפתי טיקונים ושועים, לא פחדתי מאיומים, בדיוק כישראל. כתבתי 30 ספרים, עשיתי דוקטורט ולימדתי 10 שנים באוניברסיטה כשאני מעצב תפיסה אתית של אלפי סטודנטים וקוראים.

עם הגיעי לגיל 75 אני תקוע במבוי סתום כאשר שישה מיזמים שפיתחתי, האחרון שבהם הרפובליקה השניה של ישראל לא פרצו, למרות שלדעתי כל אחד מהם הוא פריצת דרך בתחום האתיקה, הקפיטליזם והכלכלה. לא סופרים אותי, לא מתייחסים למה שאני אומר וכותב, כשכל מיני סלבריטאים עם עומק אינטלקטואלי רדוד משמיעים הגיגים טריוויאליים ומצוטטים בכל העיתונים. אני לא רוצה להישמע פתטי כמו הזמר של שארל אזנבור שאומר שלא הבינו אותו ולכן הוא לא פרץ. אם עד גיל 75 לא הייתה הפריצה (בקושי פריצת דיסק) כנראה שהיא כבר לא תבוא כי השקעתי את מיטבי ובריאותי הולכת ורופפת וכאשר החרשות שלי לא עוזרת. גם מה שעשיתי מספיק טוב וכדאי שנסתפק בכך. מצד שני כל פעם אני חושב שיותר לא אמשיך וכל פעם אני פותח במיזם חדיש...

כל טוב,

יעקב (לשעבר ז'אק, או שמא ישראל ובקרוב ישורון?) קורי

תשובת החבר ב- 18.4.19

קורי היקר,

קראתי בהתרגשות את המייל שלך, ואת המאמר החרף "בין פריז לירושלים" המצורף אליו. הן במייל במאמר מצאתי ביטוי עז ומדויק לתחושות, למחשבות ולרגשות שמטלטלות אותי בימים האלה מיום ליום ומשבוע לשבוע.

תוצאות הבחירות לא הפתיעו אותי. עם כל ההסתייגויות ממהימנות הסקרים, היה לי ברור למדי שהחרדים, ש"ס, מה שנותר מהציונות הדתית בתוספת מיפלגות הימין הקיצוני ישרימו את מיכסת המנדטים שיידרשו לליכוד למחזור את הקואליציה היוצאת. אני נתתי את קולי למרצ, מתוך הנחה שגם אם כחול לבן תשאב את כל קולות מרצ והעבודה, ושתי המפלגות האלה יימחקו, כחול לבן תגיע אולי לארבעים מנדטים - מאחר שלפחות שניים-שלושה מנדטים שבכל מיקרה יצביעו מרצ ומיספר דומה של העבודה ייזרקו לפח. ואכן, התוצאה מראה שאילו היה מתרחש איחוד של מרצ והעבודה עם כחול לבן לפני הבחירות, היתה המפלגה המשותפת ממצה את כל מלאי 45 המנדטים שממילא קבלו ביחד, ותוצאת הבחירות היתה משאירה את השלטון בידי הקואליציה הישנה.

דרושה טלטלה עזה כדי לנער את המערכת הפוליטית הישראלית, ולגרום למאות אלפי אזרחים לנטוש את עמדותיהם המבוצרות ולתת את קולם לחזית דמוקרטית חדשה שתאפשר את הקמת הרפובליקה הישראלית השניה, לפי חזונו. חסרים לי הידע והתובנות שלך במדע הכלכלה כדי לחזות בוודאות את מועד קריסתה של הכלכלה הפרועה ומשולחת-הריסונים שעליה מבוססת שאננות הרוב המיוצג בישראל בשלב זה ע"י 65 מנדטים (ועוד 7 מנדטים שאבדו לימין במיפלגות שלא עברו את החסימה), ומיוצג בארה"ב ע"י מופע התענועים המוטרף של טרמפ, ויותר קרוב אלינו - על אירופה המבולבלת והמקרטעת. קראתי את תמצית ספרך וכן את ספרו של תומאס פיקטי על ההון במאה ה-21, והן מהניתוח והפרוגנוזה שלך הן מזו של פיקטי מתקבל מאוד על הדעת שהטיטאניק שלנו אכן נעה במהירות לעבר הקרחון הגורלי שישים קץ במפץ אדיר להילולת השוטים הנחגגת עליה.

בינתיים נראה שדעת הקהל על הטיטאניק הישראלית תוסח בשנה הקרובה מהאסון הכלכלי הצפוי בעזרת עיסוק כפייתי במאמץ למוטט את הרשות השופטת, ולהפוך את הכנסת ויותר מכך את הממשלה לעיר-מיקלט לעברייני

מירמה, שוחד, הפרת-אמונים ופגיעה בביטחון המדינה, וכדי ביזיון וקצף תוסח דעת הקהל מהרס המערכת המשפטית בעזרת הרס נוסף במערכת החינוך ע"י הפקרתה בידי שר שיעשה לחינוך מה שמירי רגב עשתה לתרבות.

אני מקווה מאוד שגאנץ וחבריו בהנהגת כחול-לבן יצליחו לגבש את המפלגה באופוזיציה, ולהפוך אותה באמת ובתמים בשיתוף עם מרצ, העבודה והסיעות הערביות לאופוזיציה נמרצת שלא רק תמרר את חיי הקואליציה, אלא כשייעשה הניסיון לזהם את ספר החוקים הישראלי ולהרוס את מערכת המשפט - תדע האופוזיציה הזו לתת השראה לפעילות פוליטית חוץ-פרלמנטרית, ונראה שוב את ההמונים שמילאו ב- 2011 את הרחובות והכיכרות, והפעם לא רק במחאה על מחיר הקוטג', אלא במאבק להגנה על המשך קיומה של ישראל כמדינת-חוק.

אני שותף לתחושתך שמדירים אותך, ולא נותנים לספריך להבקיע את חומות האדישות, הדישון העצמי וההונאה העצמית המקיפות את המרחב הרוחני הישראלי. אני גם שותף למצבך. את מה שאתה רואה ומאבחן בתחום הדיון הציבורי על כלכלה, שלטון ומוסר - אני רואה ומאבחן בתחום הצר של חיי התיאטרון. אני מוצא את שערי התיאטרון הציבורי סגורים בפני מחזותיי, ולאחרונה התנסיתי גם בדחיית מחזה שלי שהוגש לפסטיבל עכו. המחזה "מלחמה בבית" עוסק בדרמה של משפחה שבנה הבכור סיים את השירות הצבאי כפגוע נפש. מנהל הפסטיבל, שלום שמואלוב, טרח להתקשר אלי ולהודיעני בצער שהוועדה האמנותית מצאה שהמחזה שהגשתי להם "איננו תיאטרון אחר", ולכן אינו מתאים למיסגרת "הפסטיבאל לתיאטרון אחר". הוא הוסיף מיד כי אם יימצא למחזה בית הפקה אחר, הוא ישמח לשחק בו את תפקיד האב. אמרתי לו שקבלתי תשובה דומה מהתיאטראות האחרים, שדחו את המחזה בטענה שזהו "מחזה אחר" שמתאים למיסגרת פסטיבאל לתיאטרון אחר, ולא למיינסטרים...

בלית ברירה אני ממשיך להתקיים פיזית, רוחנית ומקצועית מתיאטראות שמעבר לים, ואני ממשיך לכתוב וליצור למענם ולמען קהליהם.

אני מאחל לך וליקיריך חג פסח שמח, נעים וטעים.

שלך

אימייל שלי ל- YNET ב- 20.4.19

לעורך שלום רב,

לפני ארבעה ימים שלחתי לכם מייל עם מאמר חדש שלי "בין פריז לירושלים" - לוטה. ביקשתי מכם להודיע לי באם תרצו לפרסם את המאמר האקטואלי אך טרם קיבלתי תשובה עד היום. בינתיים שיתפתי כמה חברים בתכני המאמר וקיבלתי מהם תגובות נלהבות - אחת מהן של יהושע סובול להלן. במידה ולא תפרסמו את המאמר מחר ה- 21.4, תודיעו לי מתי תפרסמו אותו במועד אחר או שאין בכוונתכם לפרסמו, אעביר את המאמר לפרסום לכתובת אחרת. נראה לי שלאחרונה האתר שלכם משמש במה בעיקר לעיתונאים מוכרים ואישי ציבור ידועים כמו יורם יובל, סמדר פרי, סבר פלוצקר, חן ארצי סרור, יאיר גולן ולימור לבנת. אקבל בהבנה באם תודיעו לי שהאתר שלכם אינו הכתובת לסופרים אחרים (כתבתי עד כה כשלושים ספרים, האחרון בדיוק על נושאי האקטואליה שבהם דן המאמר שלי - הרפובליקה השניה של ישראל) ושמאמרי לא פורסמו על ידיכם. במקרה כזה לא אטריח אתכם יותר במשלוח המאמרים שלי. אני מבקש מכם רק ליידע אותי.

תשובת YNET אלי ב- 21.4.19

שלום לך

אתה מוזמן להעביר את המאמר הלאה

חג שמח

נעם

אימייל מה- 21.4.19 למדור דיעות בעיתון הארץ

שלום רב,

היום שלחתי מאמר למדור דעות בעיתון. לפני פרסום המאמר הראיתי אותו לכמה חברים וקולגות ידועי שם וקיבלתי מהם תגובות נלהבות - אחת מהן של יהושע סובול להלן. כולם הציעו לי לפרסם אותו בעיתון הארץ כי זאת הבמה המתאימה ביותר לפרסום מאמר מעין זה.

קורי היקר,

קראתי בהתרגשות את המייל שלך, ואת המאמר החריף "בין פריז לירושלים" המצורף אליו. הן במייל והן במאמר מצאתי ביטוי עז ומדויק לתחושות, למחשבות ולרגשות שמטלטלות אותי בימים האלה מיום ליום ומשבוע לשבוע. ... דרושה טלטלה עזה כדי לנער את המערכת הפוליטית הישראלית, ולגרום למאות אלפי אזרחים לנטוש את עמדותיהם המבוצרות ולתת את קולם לחזית דמוקרטית חדשה שתאפשר את הקמת הרפובליקה הישראלית השנייה, לפי חזוןך. ...

אני מאחל לך וליקיריך חג פסח שמח, נעים וטעים.

שלך

יהושע סובול

והיום כתב לי סובול עוד מייל בעקבות מספר שינויים שהכנסתי במאמר:

קורי היקר,

הגירסה הנוכחית של המאמר משפרת אותו ומעלה את ערכו ואת חשיבותו.

אני אמנם מזדהה עם כל הכתוב במאמר, אבל אתה כתבת אותו מתחילתו ועד סופו,

וכל הקרדיט עליו הוא שלך. ...

צרף למאמר את הדברים שכתבתי לך לאחר שקראתי את הנוסח הראשון, ואני מקווה

שדברי הערכתי למאמר יקלו על הדפסתו בעיתון "הארץ".

אילו אני עורך העיתון, הייתי ממחר להדפיסו בהבלטה, מבלי להזדקק להמלצות כלשהן.

המאמר מדבר בעד עצמו בקול רם וצלול, ואומר בדיוק את מה שצריך להאמר בישראל בימים אלה.

בברכה,

יהושע סובול

אני מקווה שהמאמר שלי יפורסם בעיתונכם ואודה לכם באם תעדכנו אותי לכשיפורסם. בברכה,

ד"ר יעקב קורי

**בין פריז לירושלים - הרפובליקה השנייה של ישראל ברוח
הרפובליקה החמישית של דה גול - מאת יעקב קורי**

יש הרבה קווי דימיון בין צרפת לישראל ואנו עוברים תהליכים דומים שמעצבים את האתוס הלאומי שלנו. לצרפתים יש את הרפובליקה החמישית שנוסדה על ידי הגנרל שארל דה גול והצילה את המדינה מתוהו ובוהו בתמיכה של כ- 80% מהעם, ואילו אנחנו לא קיבלנו את הרפובליקה השנייה של ישראל בראשות גנרל בני גנץ וחבריו, אלא את הממשלה החמישית של נתניהו שעוד תקצין את מחדלי העבר.

ישראל זקוקה לאתחול מחדש כצרפת בזמנו עם יסודות חדשים של צדק חברתי וכלכלי, משטר יציב, אתוס משותף, הפרדת הדת מהמדינה, הפרדת רשויות, שוויון ושלוש, אינטגרציה של החרדים והערבים, מניעת גזענות, שחיתות ושיסוי, שירות חובה של שלוש שנים בצבא או בשירות הלאומי לגברים ונשים, חילונים וחרדים, יהודים וערבים, ליציאה מהמבוי הסתום וצירוף ישראל לעשר המדינות המשגשות והאתיות ביותר.

לצרפתים יש את גבירתנו מפריוז NOTRE DAME DE PARIS ולנו יש את גבירתנו מירושלים השולטת יחד עם בעלה בנימין נתניהו ביד רמה מזה עשור על אוכלוסיה מפולגת ומסוכסכת, עם עוני מחפיר, אי שוויון מזעזע, יוקר מחיה קיצוני, בתי חולים קורסים, דיור שאינו בר השגה ומחצית העם שסובל הכי הרבה משלטונם האומר "אהבתי את אדוני ואת גבירתי".

אך בעוד כוחות הכיבוי הצרפתים הצליחו להשתלט על השריפה, האש האוכלת כל חלקה טובה בישראל רק הולכת ומתעצמת, כאשר נתניהו, שאינספור תיקים נערכים לפתחו ואחרים חמורים בהרבה בצנרת, אלא אם כן יקבל חסינות בזכות החוק הצרפתי, עושה הכל בשביל להעצים אותה ולשלח זה בזה יהודים בערבים, ימנים בשמאלנים שפסו מהארץ אך ממשיכים לשמר את זכרם כדי שיהיה את מי לשנוא, מזרחים באשכנזים, חרדים בחילוניים.

ניתן למצוא עוד קווים מקבילים בין הפגנות האפודים הצהובים האנרכיסטים הרוצים להרוס את המדינה והמעילים השחורים הרוצים להקים מדינת עבדים שישירתו עבורם בצבא, יעבדו וישלמו מיסים על מנת שהם יוכלו ללמוד תורה ולעשות ילדים באין מפריע ולהשתמש בדמוקרטיה על מנת להרוס את המדינה. לעומתם, היתה לנו המחאה החברתית השקטה והלא אלימה שדגלה בצדק חברתי וכלכלי שהשלטון של נתניהו חנק באיבה. שתי המדינות גם סובלות מפגיגות וממהומות ביסודות חתרנים איסלמיסטים פונדמנטליסטים שרוצים לחסל אותן.

ויקטור הוגו כתב את הרומן NOTRE DAME DE PARIS, הגיבן מנוטרדם, אבל גם את L'ANNEE TERRIBLE – שנת האמים – שנת 1871 – שבה צרפת, אחרי שלטון הקיסר נפוליאון השלישי המושחת והנהנתן ואשתו אז'ני, הובסה על ידי גרמניה ונגררה למלחמת אזרחים עקובה מדם בימי הקומונה.

ואילו אנחנו עומדים בפני שנה איומה, שנת ה- 71 למדינה, שבה תהיה התמוטטות כלכלית בעולם ובישראל בעקבות הלקחים שלא נלמדו ממשבר 2008 והקצינו את בועות הנדל"ן והבורסה עם ריבית שערוריתית הקרובה לאפס, עם איומים חברתיים, בטחוניים ומדיניים, מדיניות של הליכה על הסף, שסעים בעם, שחיתות בשלטון ובעסקים שהגיעה לשיא, עם שלטון שרוצה רק לשרוד כי הוא יודע שאם יודח יתמוטט מגדל הקלפים שבנה. במקום ללכד, לפייס, לאהוב ולהכיל השלטון מפריד בשביל למשול ויביא אותנו בשנה הקרובה לעברי פי פחת.

למען האמת הוצע לבני גנץ לפני כחצי שנה עם פרסום הספר "הרפובליקה השנייה של ישראל" לאמץ את עיקריו במטרה לקדם מהפכה שלטונית, כלכלית וערכית בדומה לרפובליקה החמישית של דה גול בצרפת, אך הוא בחר ללכת בדרכים המקובלות ובסיסמה "רק לא ביבי". הוא נכשל כי לא הציג חזון הוליסטי וקוהרנטי שישכנע את מרבית העם לזנוח את דרכו הפופוליסטית של נתניהו.

לכן, את החזון הזה צריכה להוציא אל הפועל תנועה עממית חוץ פרלמנטרית במטרה לשנות מהיסוד בדרכים דמוקרטיות כפי שעשתה תנועתו של דה גול את פני המדינה בכל המישורים ולהציב בראש סדר הקדימויות את הצדק החברתי והכלכלי, יושרה, שוויון, איכות הסביבה והחיים של כל התושבים. התנועה תאגד חילוניים, חרדים ודתיים, מתנחלים ויונים, יהודים וערבים, נשים וגברים, מעמד הביניים עשירים ועניים, אנשי פריפריה ומרכז ועוד.

תשובה שלילית של הארץ מה- 21.4.19

שלום ד"ר יעקב קורי,
יש להיכנס אל [הקישור](#) כדי לצפות בשניונים הנוגעים למאמרים ששלחת אלינו

בברכה מערכת הארץ

אימייל שלי מה- 21.4.19

ידידי, לא פרסום ולא ציפורים.... בדרך כלל לוקח חודש עד שעונים, אצלי זה היה מהיר - תוך פחות משעה הודיעו לי שהמאמר לא אושר. יותר לא אשלח מאמרים, חבל על הזמן. כל טוב, קורי

אימייל שלי מה- 23.4.19

אני לא בטוח שהחג שמח על פי תוצאות הבחירות ולא ברור לי אם יצאנו מעבדות לחרות או להיפך אבל אני לא מרפה במאמצים שלי לשנות את המציאות העגומה ולעשות נפשות לחזון הרפובליקה השנייה. ניצלתי קוניוקטורה אקטואלית להשוואת אירועים בצרפת וישראל ושלחתי מאמר ל- YNET שנדחה. שמתי לב שבאתר שלהם ובאתרים פופולריים אחרים הכותבים הם בדרך כלל עיתונאים מוכרים וידוענים כך שהסיכוי לאדם מהשורה לפרסם מאמר קרוב לאפס. לא איבדתי תקווה ואחרי שבילל הסדר ובחג יעצו לי כולם שאשלח את המאמר הלוטה להארץ, פניתי לחברי יהושע סובול והצעתי לו שנאגד כוחות כי ממילא השקפותינו כמעט זהות והוא תומך בחזון שלי. הוא צירף מכתב המלצה חם ברוח זאת עם תמיכה בפרסום המאמר שחשוב מאין כמותו בימים אלה.

והפלא ופלא - המאמר שוב נדחה. לא ייתכן שאני היחיד שרואה נכוחה את האסון המתקרב ומציע תוכנית מפורטת איך להימנע ממנו ולא רק עם סיסמאות בנוסח "רק לא ביבי", ואני מצליח לעניין בתוכנית רק כמה עשרות חברים קרובים, כאשר בני גנץ שאתו קיבלתי את עיטור המופת של אומ"ץ וכל העיתונאים החשובים מסרבים אפילו לשמוע ורק מקטרים על המצב בלי להציע תוכנית שתשתכנע את שמונים אחוזים מהאוכלוסיה כפי שעשה זאת דה גול בזמנו עם חזון הרפובליקה החמישית. גנץ הצליח לשכנע שלושים אחוז, חסרים לו עוד חמישים אחוז, אך עיניים להם ולא יראו!

תגובה למייל באותו היום

קורי ידידי,

קל לי לראות מדוע יש מן הקשי לקבל את ההשוואה בין צרפת לישראל, ואפילו צרפת של דה גול. כנגד דברי השבט שאתה חולק לרפובליקה החמישית, הרי שאחד מהמונחים שהפכו לדגל אדום במדינת ישראל הוא "החוק הצרפתי". חוק שנולד עם הרפובליקה החמישית ומעניק חסינות לנשיא הצרפתי, אשר אנו כה פוחדים שיהווה תקדים להענקת חסינות לראש ממשלה מכהן במחוזותינו.

תשובה שלי ב- 24.4.19

הבעיה שאתה מעלה היא בהפרשי עיתוי. במשאל העם של 1958 שעבר ברוב עצום של שמונים אחוז לא היה זכר ל"חוק הצרפתי". החוק הזה נחקק עשרות שנים מאוחר יותר, בשנת 1999, עבור שיראק שדחו את המשפט שלו עד אחרי כהונתו. ואפילו אם יש חוק כזה היתרונות של הרפובליקה החמישית על פני המשטר הקיים בישראל הם גדולים עשרות מונים ולא צריך לאמץ הכל.

תודה על דברי העידוד. כל קוראי הארץ וידיעות אינם שקולים כנגד מעט החברים הטובים והמשפחה התומכת שלמענם אני עמל. למדינה אין אולי סיבה לחגוג אבל רותי ואני חוגגים בימים אלה 50 שנות זוגיות כי בין חג החרות ליום העצמאות הכרנו, ומיד אחר כך החלטנו להתחתן ונישאנו ב- 19.8. אנחנו יותר מבוגרים מהמדינה אך כמו שאנחנו מתחדשים גם היא תתחדש ותלבלב.

אימייל של חבר ב- 23.4.19

חג שמח יעקב,

גם לי החג אינו שמח כלל ועיקר. אינני זוכר עוד שנה בה הייתי עצוב, מדוכא ומודאג יותר מאשר, רק המחשבה על מה שביבי מסוגל לעשות לדמוקרטיה ורק כדי להציל עצמו מתא הכלא, מעוררת בי חלחלה. לא אכפת לו מבתי המשפט, היושר בכנסת, מערך החוק, הדצוקרטיה, עתיד המדינה והלאה.

למען האמת כבר זמן רב לפני הבחירות כתבתי משהו שרציתי לשלוח לעתון הארץ אך לא העזתי. אינני רגיל בהתערבות בעולם הפוליטי. אני מצרף את הכתבה הקצרה ואשמח לחוות דעתך. אם לא שווה כלום אמור לי בפה מלא. אם שווה פרסום הציע לי היכן הטוב ביותר לנסות. אני מאד מזדהה עם כל מילה שכתבת וההתלבטויות.

תודה רבה, חג שמח, על באמת!!

תשובה לחבר באותו היום

קראתי את המסמך ואני מסכים לחלוטין עם תוכנו. גם אני מאמין שהכל מתחיל עם ערכים ואני מקדיש לנושא חלק ניכר מהספר שלי. דרך אגב, האם השאלת אותו מהאוניברסיטה וקראת בו כמה פרקים? יש לי בעיה עם האידיאליזציה של המשטר הקודם והדמוניזציה של המשטר הקיים. המשטר הקודם עשה כמה טעויות קרדינליות שאתה לא סבלת מהן אבל אני ורוב רובם של העולים החדשים סבלנו מהם - גזענות כלפי מזרחים, התנשאות, פרוטקציוניזם, שחיתות נוראה שהיתה אמנם ברובה מופנית למען ההסתדרות והקיבוצים אבל היתה בכל זאת שחיתות שהעבירה את כספי המדינה למוסדות המועדפים, דיקטטורה של ההסתדרות וועדי העובדים החזקים, חוסר דמוקרטיה משווע גרוע בהרבה מהקיים עם הדרה של חרות, מק"י, המזרחים והחרדים ומריבות אינסופיות בין מפא"י, אחדות העבודה ומפ"ם. לא היה אתוס משותף, לא היה שוויון, וגם לא חופש, במשטר של דיכוי ופחד מפני השלטון, המשטרה, ההסתדרות שהרסו את עולמם של כל מי שלא הלך בתלם.

המשטר הקיים גרוע ועל כך אני מרחיב את הדיבור בספרי, אבל גם מרחיב את הדיבור על עוולות המשטר הקודם ובראש וראשונה הגזענות. הזרוע רוח קוצר סופה והשמאל יכול להאשים רק את עצמו במפלה המוחצת שספג כי היחס שלו למזרחים ולכל המודרים שלא היו חלק מהאנשים "שלנו" (אשכנזים ותיקים, חברי הסתדרות, חברי מפא"י, קיבוצים...) הוא זה שהביא לעלית הליכוד לשלטון. אחד הימים המאושרים בחיי היה יום הבחירות של 1977 כאשר סוף סוף בא הקץ לשלטון הנורא של מפא"י ובגין בא עם כוונות טובות, של חופש, העדר פרוטקציה והדרה, קירוב לבבות, שיקום השכונות, כלכלה חופשית, שלום עם הערבים, קידום בני עדות המזרח לעמדות כוח ולא הנומרוס קלאוזוס של שני שרים למשטרה ולדואר. הצרה שביבי ושרון הפכו את כל הכוונות הטובות של בגין לסיוט והפכנו לאחד המשטרים הכי ניאוליברלים ימנים וניציים אף יותר מהרפובליקאים בארצות הברית. אני גורס למציאת שביל הזהב בין 2 המשטרים ואני מאמין שגם אתה תומך בזה.

לגבי המאמר הוא מצויין ומאוד אקדמי. קשה לי לחשוב שהוא יתקבל על ידי הארץ אבל אתה מוזמן לנסות אם תקצר אותו ל- 800 מילה שזה המקסימום שהם מקבלים. במקרה הכי גרוע הם ידחו אותו ובמקרה הטוב הוא יתקבל ויצור אימפקט חיובי בכיוון הנכון. אני מאחל לך הרבה הצלחה וחבל שלא נתת לי אותו קודם כי יכולתי לכולל אותו בספרי כמו שעשיתי לכתבים של רבים אחרים.

אימייל של חבר ב- 23.4.19

חג שמח.

חלק גדול המדברים שכתבת לא מדבר אל העם הפשוט והדתיים שהכריעו את הבחירות. צרפת לא מעניינת אותם, ומה שקורה כאן לדעתם הוא באשמת "השמאל". ההסתה עשתה את שלה. צריך להפוך את הכיוון.

ואינני יודע כיצד.

אימייל של חבר ב- 23.4.19

קורי יקירי,

מי כמוני מבין את כאבך אות תסכולך - הרי אני שותף לשניהם!

אך, מאחר והפור כבר נפל, אניאישית החלטתי שזה כבר לא בידי ואין לי אלא לתת לדברים להתנהל בתקווה שה"נבואות השחורות" של השמאלנים הבוגדים כפי שקוראים לזה הימניים המאושרים, לא תתממשנה (נחמת שוטים!). בינתיים, נהנה בנחת מהחיים כמה שאפשר.

כבר די ברור שלחלק גדול מהציבור מרוצה מהתוצאה ומעוניין להמשיך את שלטונו של ביבי על כל מה שכרוך בכך: דיכוי ערבים, המשך "החזקת" ארץ אבותינו, שחיתות שלטונית, וכו' וכו'. גם גנץ לא הצליח להעביר מהם די מצביעים כדי לזכות בשלטון.

לכן, כל הכבוד לך שאינך מתייאש וממשיך לנסות - באנשים כמורך אנו תולים תקוותנו!

קראתי את מאמריך, ולצערך, אני עדיין חושב מה שלא פעם אמרתי לך: easier said than done... הדברים שאתה מציע הם יפים וטובים, אך האם נראה לך שמישהו בשלטון או בעמדת כח לשינוי יהיה מוכן לעשותם!? צריך דה-גול מחוץ למערכת לחולל שינוי זה וכפי שאמרת הגנרל שלנו לא הצליח...

לגבי המאמר להארץ, אני הפסקתי לכתוב כי ראיתי דבריי לא מתקבלים לפרסום - גם לא מכתבים למערכת... זה למרות שאחותו של שוקן היא ידידה טובה שלי. חיה כל פעם אומרת לי: תכתוב תכתוב!! - אבל אני נואשתי מזה. ממילא יקראו זאת (אם בכלל) רק אנשים שחושבים כמוני. הד ממשי לא יהיה לדברים.

חבל, אך זו המציאות.

Keep up the good work!!

חג שמח - ככל האפשר,

שלך

אימייל של חברה מה- 23.4.19

קורי יקירי,

החזון שלך כל כך ברור וסוחף,

הלוואי ותגיע למקומות הנכונים, שבהם תמצא אוזן קשבת

ורצון והתלהבות ללכת בדרך שאתה מתווה.

הלוואי ותימצא הדרך להינצל.

יישר כוחך!

אל תתיאש והמשך להילחם!

חג שמח

תגובה מה- 23.4.19 למייל שלי עם המאמר

קורי ידידי היקר

אנסה לצטט אימרה של קיפלינג (בתרגום חפשי שלי), שנדמה לי שתתן תשובה לתהיות שהעלית:

אלי,

תן לי את הכוח לשנות מה שביכולתי לשנות,

תן לי את אורך הרוח לקבל בשלווה את אשר איני יכול לשנות,

ותן לי את החכמה להבחין ביניהם.

במקרה שלנו, עוד פרסום שלך, או של סובול ב-YNET או בכל מקום אחר יישכח תוך יומיים, ואין טעם להשקיע בו מאמצים שלא ישנו דבר. כבר למחרת הבחירות של 2015, כשהייתה תקווה שהעבודה תיקח והתבדינו כולנו, אמרו רבים (ואני אימצתי דברים אלה), שמה שצריכים להחליף זה את העם ולא את הממשלה.....

אני גם משוכנע שתוך דור אחד יהיה לנו עם מפוכח וחכם יותר, ולא נותר לי אלא להתפלל שהסמוטריצ'ים והלוינים לא יהרסו הכל עד אז.

ובינתיים, אני ממליץ על התרופה שרשם לי רופא המשפחה שלי: סעו לטייל בחו"ל כל 3 חודשים לכל היותר ושיהיה לכם חג שמח

בידידות רבה

תגובה מה- 23.4.19 למייל שלי עם המאמר

קורי היי,

אני מסכים עם כל מילה שכתבת.

ההבדל הוא שדה גול הגיע לשלטון בשיאו של המרד באלג'יריה ובעקבות מצב שגבל באנרכיה.

כנראה שגם אנחנו צריכים להגיע לסף תהום כדי שתהיה הבנה בצורך ותמיכה בשינוי.

עד אז תנועות חוץ פרלמנטריות לא יעזרו כי לימין יש רוב פעיל וצעקני שיהיה אליהם במידת הצורך והשמאל מרכז הוא מיעוט מפולג. בנוסף, הערבים נמנעים מהשתתפות במשחק הפוליטי (ובכך יורים לעצמם ברגליים).

אני פסימי מאוד לטווח קצר ואופטימי בטווח הארוך.

כמו שקורה במגזר העסקי, בו פעמים רבות חברות צריכות להגיע לפשיטת רגל כדי להיפטר ממנהלים גרועים ולאסוף אנרגיה ארגונית לשינוי כך גם בשדה הציבורי.

מכיוון שמדיניות המשטר הנוכחי מובילה לאסון יגיע גם השינוי שיבוא בעקבותיו.

חג שמח,

תגובה מה- 23.4.19 למייל שלי עם המאמר

אתה איש יקר, חכם, יצירתי ומקורי בחשיבתו ובכושר הביטוי שלו - "נפיל" בקרב בינוניים ושגרתיים ולכן כנראה מהווה "איום".

יכולים for what it's worth אנחנו ממעריציך אבל אנחנו אנשים מן הישוב, לא ידוענים ולא בעלי מהלכים ולכן ורוצים להביע כך אמון, אהבה וחברות חמה

ד"ש חמה מווינה הנעימה והמעניינת, שלצערנו, מקרבה יצא הצורך הגדול בהסטוריה האנושית - השם ייקום דמו. ???מה היה נחסך מהאנושות אילו רק קיבלו אותו פה לבית הספר לאמנויות

נשיקות לך ולרותי והמשך חג שמח

תגובות מה- 24.4.19 למייל שלי עם המאמר

חג שמח יעקב קורי, אני גאה להיות חבר שלך. ומעודד אותך להמשיך ולהאבק על עתיד טוב יותר.

קורי יקירי,

אני מעריץ את הדבקות שלך במשימה להילחם על הדברים שאתה מאמין בהם, אבל המאמר שלך משתמש בסגנון של תעמולת ימי הבחירות, ומזה אנשים שבעו לגמרי. עליך למתן בהרבה את הניסוחים ולתת ניתוח קר ולא רגשי של המצב ושל ההצעות לפיתרון. למשל הפסקא: **לצרפתים יש את גבירתנו מפרז NOTRE DAME DE PARIS ולנו יש את גבירתנו מירושלים השולטת יחד עם בעלה בנימין נתניהו ביד רמה מזה עשור על אוכלוסיה מפולגת ומסוכסכת, עם עוני מחפיר, אי שוויון מזעזע, יוקר מחיה קיצוני, בתי חולים קורסים, דיור שאינו בר השגה ומחצית העם שסובל הכי הרבה משלטונם האומר "אהבתי את אדוני ואת גבירתי".**

אולי ראית במעריב של החג את הראיון המצוין עם חיים רמון שצפה את קריסת השמאל כבר לפני 10 שנים. הוא טוען בצדק שהבעיה המרכזית היא ההידרדרות למדינה דו לאומית שאליה מושכים הליכוד עם הדתיים. האופוזיציה לממשלה לא מיקדה את המאבק בנושא זה והתפזרה על נושאים משניים שלא על פיהם מחליט הציבור למי יצביע, שזה תמיד ענייני ביטחון והיחסים עם העולם הערבי והפלסטינים.

חג שמח,

יעקב שלום רב

תודה על השיתוף, נפלאות דרכי החשיבה שלעורכי מדורים בעיתונות..מניח שתמצא דרך אחרת להביא את הרעיונות שלך לידיעת הציבור..

נותר רק לקוות להתפכחות – השאלה מה יגרום לזה?

חג שמח

עצוב מאוד שהמאמר נדחה!!!

אבל נראה לי שרעיונות חדשים זקוקים לזמן הבשלה...

חג שמח!

קורי יקר,

המאמר שלך פנטסטי. כרגע קראתי. לצערי לא מספיק לשכנע אותנו המשוכנעים החברים,

אנחנו בנקודת זמן שההזדמנות נלקחה מאתנו. כולנו אכלנו אותה.

הרפובליקה השנייה תאלץ לחכות ..

אתה אופטימיסט עם חזון הכל עוד יכול להשתנות .

(ואם ..הייתי עורך הארץ בוודאי שהייתי מפרסמת את המאמר)

חג שמח,

קורי יקירי,

מיטב איחוליי עם חגיגת יובל לזוגיותכם.

אשר לדחיית המאמר מ"הארץ", העיתון ממחזר יותר מדי מאמרי-דעה

של כותבים שחוזרים על עצמם מבלי לחדש דבר ביחס לדברים שהם כתבו וחזרו ובטאו

עשרות אם לא מאות פעמים, ואף מבלי להתאמץ לגלות גוונים חדשים בדעותיהם המתמחזרות

באורח אוטומאטי.

חבל שהעורך או הלקטור שקרא את מאמריך, לא הבחין בקול החדש והשונה, ובעצם הרעיון

שישראל זקוקה לנעור מטלטל דוגמת הטלטלה שדה גול טלטל את צרפת המתבוססת

בבוץ של הרפובליקה השלישית.

כל טוב וחג שמח,

קורי ידידי, כשתופסים אותי במצב רוח מפוייס קמעה (עדיין לא ראיתי את העיתון הבוקר ... חחח) אני מוכן להודות שבכל זאת יש עדיין על מה לשמוח במדינה הזו - על אף הקמים לעלינו מבית ומחוץ (עם המחוץ אפשר להסתדר - מהבית זו הבעיה שלנו החמוצים). נכון שחל שינוי במדינה ההולך ומתחזק בכיוון שאינו רצוי ואינו ראוי בעינינו אנו, אך בכל זאת קמה פה מדינה בצורה שאין לה אח ורע בעולם, אנו חיים פה לא רע

(אולי לא עולם ראשון אך גם לא לגמרי עולם שלישי ועדיין לא בורחים מכאן אנשים בסירות גומי לארופה.... אולי זה יקרה, אולי לא. בכל זאת לא הייתי רוצה להוולד ולחיות באפריקה, בוונצואלה אקוודור ושות' ועוד רבות כמותן שאין טעם לספור...

אז, בכל זאת יש קצת סיבה לשמחה וגאווה וסיבה להמשיך ולהאבק בכוחות החותרים תחת ההישגים הללו ומסיגים אותנו לאחור. האם אני כצפרדע המפורסמת המתחממת במיים שאינם רותחים ולא מרגישה ולא קופצת החוצה? אולי.

בהיבט האישי - חיה ואני הקדמנו אותכם בשבועיים... אנחנו התחתנו ב- 28-7 לפני 50 שנה!! גם יצאנו כשנה וחצי לפני החתונה, אך אנחנו בלי ספק "באותו סל" □□.

אל תיפול ברוחך!

התקווה היא המונעת מאתנו לשקוע בדיכאון...

כל טוב, וחג חירות ואביב שמח!

תשובה לחבר מה- 25.4.19

הכל בזכות נשותינו הנהדרות שאיתן ניתן להתמיד בזוגיות גם 60 ו- 70 שנה. חגיגות היהלום הן מעבר לפינה, רק עוד 25 שנה... אני אמנם הכרתי את רותי בין חג החרות ליום העצמאות, אבל כדברי השיר הידוע של ז'ורז' מוסטאקי שהוא כמוני יהודי/מצרי/יווני/צרפתי "את חרותי" נפלה האות ח' ונשאר רק "את רותי" וסוהרת יפה נעלה את השער. אם כי בשביל לאזן את התמונה שאלתי בליל הסדר עוד קושיה "מה היא המכה שרותי קיבלה ממצרים ששקולה כנגד עשר המכות?" - "אותי..." . ובהקשר הזהות המצרית וההגדה לוטה קליפ שלי עם עידודו הנכד שממש מבולבל. קורי

Ido asks Cory about his identity –

תגובה מידידה מה- 25.4.19 למייל שלי עם המאמר

באמת כבר מתגעגעת אליכם!!!

ברוך הבא למועדון של רואי השחורות. אומרים שהתופעה קשורה לגיל... ניסינו ונסינו להשליך את ביבי ואת משפחתו הדוחה לביבים ולא הצלחנו. הצבענו גנץ כמובן. עכשיו נותר להתאמץ לנשום 4 שנים ולשנס מותניים לבחירות הבאות. מר בטחון עללק! איזה בטחון ואיזה עתיד? הוא צובר הון כדי לעזוב לאמריקה להזדקן שם והעם הזה פרייר. לצערי ביחוד השחורים שלנו -אותם מזרחים שהתקשורת צדה אותם : תמיד דולים את גסי הרוח המכוערים והדוחים שצועקים 'ביבי' - שמת לב? לא רוסים לא לבנים שיש רבים בין תומכיו..

נו, אפסיק לקטר. אשנס מותניים ליהנות מהזמן שנותר .

אוהבת אתכם. הרבה בריאות ושמחת לב אני שולחת קורי. נשמח שתבקרו.

אימייל של ידיד מה- 25.4.19

שלום יעקב,

אני לא מבין מדוע הארץ דחה את המאמר. הם מתגאים בהגנה על חופש הדיבור אבל זה כנראה סלקטיבי. הם פרסמו בחודשים האחרונים אולי עשרה מאמרים של גדי טאוב שחוזרים על אותה תזה שוב ושוב. אני לא אופטימי לצערי בעניין הרפובליקה השנייה. עם התחזקות הדתים ורצונו של נתניהו ללכת אתם אני לא רואה סיכוי לתיקונים

שאתה מציע. בלי ממשלת אחדות לאומית אני לא רואה סיכוי לתיקון רדיקלי. עצוב אך כנראה שבלי אסון שיוציא אנשים מאדישותם לא יזוז דבר.

חג שמח.

אימייל של ידידה ב- 26.4.19

כל מייל שלך וצרפותיו - תענוג צרוף.

חג שמח ושבת שלום!!!

נ.ב. ואיך "עפו" הגנים לדורות הבאים... חמסה-חמסה.

אימייל של חבר ב- 26.4.19

הי,

1. בהמשך למיילים קודמים, נזכרתי שבתחילת אפריל שמעתי הרצאה של פרופ' דן בן דוד מאוניברסיטת תל אביב שחוקר כבר שנים מגמות מאקרו בחברה, ובכלכלה, ומראה שבשירותי בריאות, חינוך, אי שוויון, תשתית תחבורה וכן הלאה קורית כבר עשרות שנים הרעה משמעותית לעומת מדינות ה-OECD. הציבור אינו מכיר זאת ובדרך כלל מבסוט בגלל השיפור בכל התחומים ולא שם לב להרעה היחסית. ראה קישור לראיון שלו בטלביזיה:

https://www.youtube.com/watch?v=ryyo3yJC_sw

וקישור לאתר של מכון שורש שבו הוא מציג את הממצאים בפירסומים ומצגות:

<http://shoreshe.institute/index-heb.html>

הוא אינו בא מתוך אג'נדה פוליטית והתהליכים האלה קרו בכל הממשלות. לצורך היפוך המגמה נדרש טיפול שורש מהסוג שאתה מציע, שעם חלק מהפתרונות אני מסכים וחלק לא, כפי שכתבתי לך בחילופי הדברים שלנו בשנה האחרונה.

2. מפלגת כחול לבן זכתה באותו מספר מנדטים כמו הליכוד ויש לה פוטנציאל להיות אלטרנטיבה אם תדבר בקול אחד ותציג אדאולוגיה פוליטית שונה מזו של הליכוד. לצערנו בעוד הליכוד קוהרנטי למדי ומוביל אותנו יחד עם הדתיים בוודאות למדינה דולאומית, כחול לבן היא סופרמרקט לא רציני של קולות לא קוהרנטיים וזקוקה בדחיפות אידאולוגיה ברורה שלאורה תלך.

האם יש לך קשר איתם?

תשובה שלי למייל זה באותו היום

אני בהחלט מסכים למשנתו של בן דוד שתואמת למחקרים של אדוה וברברה סבירסקי שאיתם שיתפתי פעולה בעבר. כתבתי מאמרים רבים והרציתי על כך וניתן למצוא זאת באתר שלי ושל אוניברסיטת חיפה. ההרעה בחוסר השוויון התחילה רק בסוף שנות התשעים בימיו של ביבי שהוא ניאו ליברל מהאסכולה של מילטון פרידמן וגם היה תלמידו. הוא לא רחוק מההשקפות הליברטניות של איין ראנד ושל זהות. המודל שלי הוא מדינות סקנדינביה ועל כך אני מרחיב את הדיבור, במידה רבה גם צרפת וגרמניה, אם כי הן פחות אתיות. כל זה יקרה רק אם יהיה משבר נוראי שאני צופה מאז שנת 2009, אחרי שנוכחתי לדעת שלא הסיקו את המסקנות מהמיתון של 2008, שיקרה בשנת 2020. יותר ויותר כלכלנים ידועי שם מתחילים לציין אותו מועד לאחרונה.

מפלגת כחול לבן היא נטולת אידיאולוגיה. אני מציג משנה קוהרנטית והוליסטית שניתן להסכים איתה או לא אבל כפי שאתה כותב הם סופרמרקט של דיעות מהשמאל המדיני והכלכלי עד הימין המדיני והכלכלי. אכן התנועה למען הרפובליקה השנייה צריכה לכלול כמעט את כולם, פרט לטייקונים ולחלק מהאלפיון העליון שיינזקו מיישום המלצותי, אבל הם יצטרכו לאמץ את החזון וזה לא יהיה להם קשה כי כיום אין במדינה שום חזון לא כלכלי ולא מדיני אפילו לא במרצ והם מסתפקים בסיסמאות נבובות שאין מאחוריהן דבר. אין לי קשר עם המפלגה וגם לא התפקדתי לה. בשתי הבחירות האחרונות הצבעתי למפלגת העבודה ורק עכשיו הצבעתי לכחול לבן כי אני לא מסכים עם המשנה המדינית של העבודה. קיבלתי את עיטור המופת יחד עם גנץ בשנת 2015 אבל הוא לא ענה לי על מיילים שכתבתי לו על הרפובליקה השנייה וגם לפני הבחירות כשציטטתי פתגם הונגרי "אם יש לך כלום תחזיק בזה חזק" והצעתי להם בשביל לנצח לוותר על הרוטציה ולצרף את גשר.

תגובה מה- 26.4.19 למייל שלי עם המאמר

בוקר טוב וחג שמח ז'ק ידידי

צר לי לשמוע שהעיתון אכן סגור רק לכותבים ידוענים שכבר ממילא יכתבו את מה שאנחנו יודעים ולא ממש מחדשים דבר.

יתכן ואתה צריך לכתוב ברשתות החברתיות, שם אפשר לפרסם כל דבר, אך אליה וקוץ בה, הרשתות גם מגיבות חזק ובאלימות לא פעם ולא נראה לי שזה דבר שהיית מבקש לעצמך.

לכן יש לי עצה אחרת אליך, אם תכתוב רק על מה שקורה בצרפת היום, תוך ניתוח היסטורי מהידע העצום שלך, ולא תעשה השוואה או התייחסות לישראל, למעט, בסוף המאמר, הייתי כותבת רק שאלות פתוחות הרומזות על הדימיון והשונויות, בקהלים, בהיסטוריה במנהיגים בעבר ובהווה, ממש בפיסקה אחת בסוף, ואז מפנה לספר שלך...

אני אופטימית למרות הכל, ואחרי הכל, ואקבל כל דבר שיקרה בסוף כמתנה לחיים.

שולחת לך שיר שאני אוהבת ושומעת לאחרונה :

<https://youtu.be/S-fs6VBPTxc>

שיהיה לרותי ולך, חג שמח והמשך בריאות טובה ושתדעו רק שמחות במשפחתכם המקסימה.

אוהבת

אימייל לחבר מה- 28.4.19

אנו מקטרים ומקטרים והמצב הולך ומקצין כפי שהראית בסרטון הנורא ששלחת. אנו משלמים להם בשביל שהם ישנאו אותנו, נותנים להם קיצבאות ביטוח לאומי כדי שיעשו ילדים ויהפכו אותנו לעם של עבדים ששומרים עליהם בצבא ועובדים כדי שמהמיסים שלנו הם יוכלו להתבטל ולהקדיש את זמנם ללימוד תורה על חשבוננו. גם דופקים אותנו, גם מכים אותנו וגם לוקחים את הכסף.

זה חייב להיפסק על ידי הקמת רפובליקה שנייה כפי שהתוויית בספרי ואני שולח לך לוטה את אחד הפרקים על האינטגרציה של החרדים. קרא את זה, זה לא ארוך, כי הבעיה הכי אקוטית שלנו היא לא השחיתות (ואת זה אומר לך ד"ר לאתיקה), לא החמאס והחיזבאללה, אפילו לא זיהום האוויר במפרץ חיפה. אם לא תתבצע אינטגרציה של החרדים זה יביא את הקץ למדינת ישראל באופן מייד!

אני מקווה שאתה כמו כמה חברים שלי שרואים את המצב נכוחה תהיו מוכנים לקחת את גורלנו בידינו ולשנות מהיסוד ובצורה דמוקרטית את הכיוון במדינה הזאת, אבל לא בדרכים המקובלות שלא מביאות אותנו לשום מקום כפי שראינו בבחירות האחרונות. לא הייתי לוקח את היוזמה אלמלי הייתי משוכנע שזה לטובת החרדים (וגם

הערבים שגם הם צריכים לעבור אינטגרציה), אך בניגוד למנהיגים המתלהמים שלהם. החרדים רוצים להשתלב ואנו צריכים לספק להם את הדרך איך לעשות זאת בצורה מכובדת מבלי שיוותרו על הדת וכפי שהם עושים בכל שאר מדינות העולם.

אתה רשאי להפיץ מייל זה לכל חבריך. בידדות.

אימייל של חברה של רותי אשתי מה- 1.5.19

הי רותי ,

קראתי את התמצית , מאוד מעניין ומזדהה מאוד עם התפישת .

1.האם אפשר לפרסם בפייסבוק ?

2.האם קורי מוכן להגיע להרצות בחוגי בית ?

הנושא חשוב ובווער בעצמותינו .

תשובה שלי למייל זה באותו היום

... אני שמח שהתמצית מעניינת אותך. היא מופיעה באתר שלי בדף ראשון ב- [ArticleHe](#) בצמוד לקישור לספר. גם המאמר החדש מופיע באתר שלי ב- HEBREW/ARTICLES ב- [Israel's Second Republic versus France's Fifth Republic](#) . אם את עסוקה אני ממליץ לך לקרוא לפחות את המאמר על שילוב החרדים שהוא בן 2 עמודים ומופיע גם באתר שלי ב- HEBREWARTICLES - [Haredim Integration](#) . כל הקישורים הם באנגלית גם למאמרים בעברית כי האתר שלי נבנה בעיקר על אתיקה בעסקים לעולם הרחב בחברה אמריקאית לאתרים.

את יכולה לפרסם בפייסבוק כל מה שתרצי תוך ציון שמי ושם הספר או המאמר ויכולה כמובן להפנות אותם לאתר שלי או של אוניברסיטת חיפה שם ניתן להוריד חינם אין כסף את כל החומר. אני לא נותן חוגי בית כי התחרשתי לפני חמש שנים (גם זו לטובה - כי זה איפשר לי לכתוב מאז למעלה מעשרה ספרים בנושאים הכי אקוטיים...) והפסקתי להרצות באוניברסיטה או בכל מסגרת אחרת. אבל אם יהיה מישור שיהיה מוכן לקחת על עצמו "להפיץ את החזון" אוכל לשתף איתו פעולה ולקבל אותו בביתי על מנת להתוות את הדרך הכי יעילה לעשות זאת בעיקר עבור הקהל הצעיר שלנו.

יש כיום כמה עשרות אנשים שקראו חלקים ניכרים מהספר ואפילו תריסר צדיקים שקראו את כל הספר על 1500 העמודים שלו בעברית ובאנגלית. את מוזמנת לקרוא את תוכן העניינים ולקרא את אותם הפרקים המעניינים אותך. יש מאמרים ופרקים קצרים של דף אחד, שניים או שלושה, מאמרים ארוכים יותר של עשרה עמודים ומסות של עשרות עמודים. אבל יש גם קורספונדנציה מאוד מעניינת ואינטנסיבית עם יהושע סובול, אריה אבנרי ואחרים, פרקים מרומנים ואף מחזות שלמים של מיטב הסופרים - הכל בנושאים הנסקרים בספר וברשותם. אם תתחילי - תתמכרי לזה...

הבעיה העיקרית היא שמוטת הקשב של הישראלי הממוצע היא לא יותר משש דקות ואיך יוכלו לקרוא מסה של עשרים עמודים על גזענות למשל. פרט לזאת רוב רובו של העם מקובע בקונצפציות בגלל שעושים לו שטיפת מוח, הוא מורגל לתוכניות ריאליטי מנוונות וקורא עיתונים כמו הארץ או ישראל היום שיש להם אג'נדה אחת שאין בילתה. היונים לא יאהבו את הביקורת הקשה שלי על כמה מאנשי הרוח שלהם, הליכודניקים לא יאהבו את הביקורת החריפה שלי על נתניהו, רבים לא איכפת להם שישראל מושחתת, והרוב לא רואים את האייסברג שעומד מולנו וסבורים שהכל טוב.

אימייל לידידה מה- 8.5.19

יקירתי, היום סיימתי לשמוע ולראות את חמסה חמסה, את חמשת הקונצ'רטי של בטהובן לקראת המופע בחודש הבא. האמת שהייתי מעדיף שהיא תנגן את 3, 4, 5, אבל אי אפשר להשיג הכל בחיים. אז הסתפקתי בחזרה גנרלית עם 5 ביצועים מרהיבים של ברנבויס, רובינשטיין, ארגריך, מיצוקו אושידה (ראית אותה פעם? היא מדהימה) ולקינזה בקיסר עשיתי תחרות. שמעתי את הצלילים הראשונים של 10 ביצועים של מיטב הפסנתרנים ובסוף בחרתי את גלן גולד שאותו שמעתי עד הסוף. בתום שיעורי הבית חזרתי למסלול ואני רואה עכשיו שוב פעם מוצרט. שלך, קורי

אימייל שלי לחבר צרפתי ב- 17.5.19

Merci mon cher. Nous avons quitté l'Égypte en 1953 car mon père a senti les événements après l'incendie du Caire en janvier 1952 - qui m'a traumatisé car les shababs ont presque incendiés notre immeuble - et la révolution de juillet 1952. Il a pu transférer en Israël le peu de biens et d'argent que nous avons et c'est pourquoi on n'a pas souffert de vivre dans des tentes comme les nouveaux immigrants qui sont arrivés sans rien du tout. Je n'ai pas de complexes avec l'Égypte et je ne compte jamais la visiter. Mes tous mes compatriotes écrivent des livres sentimentaux pour leur pays qui n'existe plus. Le Caire était une ville européenne avec un million d'européens qui vivaient au centre alors que les arabes vivaient dans les banlieues. Je suis donc né en Europe avec une langue maternelle européenne et n'avait rien de commun avec les égyptiens arabes. Comme d'ailleurs mon père né a Smyrne qui avait une majorité européenne de grecs, arméniens et juifs sépharades/espagnols. C'a ne veut pas dire que j'admire les européens et me sens supérieur aux arabes ou au turcs. Les européens ont commis les pires atrocités - l'holocauste, les pogromes, l'antisémitisme et les croisades, alors que les arabes et les turcs ont accueillis souvent (à part lorsque les fondamentalistes étaient au pouvoir) les juifs avec bienveillance et les juifs ont contribué beaucoup à leur économie et culture. Comme d'ailleurs ils ont contribué aux européens beaucoup plus que les musulmans en Europe qui souvent ne veulent même pas s'intégrer. Amitiés, Jacques

אימייל לידידה מה- 27.5.19

יקירתי,

מעוללות היום: היום התחשק לי לשמוע את אאידה ולא היה ביצוע אופטימלי, אז בצוק העיתים התפשרתי על ביצוע בינוני בסקאלה כשזובין מהטה מיועדנו שנראה מאוד עייף מנצח. הבעיה הייתה שהחלק הראשון היה עם כתוביות והחלק השני להפתעתי הרבה ולהפתעת הגולשים האחרים היה בלי כתוביות. טוב, אם כבר אז כבר, עברתי לביצוע הרבה יותר טוב עם האופרה של סאן פרנסיסקו בביצוע פברוטי וזמרות מעולות אחרות שאת בטח מכירה אך בלי כתוביות. ומה עושה יהודי שממציא לו פטנטים - הורדתי את הליברטו מהאינטרנט ועקבתי אחרי העלילה עם הליברטו האיטלקי שאני כמוכן מבין היטב. זה היה שווה את המעבר מה עוד שחזרתי אחורה ושמעתי את מרש הניצחון שהיה כאן יותר ספקטקולרי. רק אני לא מקנא במיטת האהבים של פברוטי ואאידה...

בתום אאידה הופיע לי דווקא להמשיך ולצפות בכל שלושת השירים שהגיעו למקומות הראשונים באירוויזיון משנת 1956 ועד היום. זה היה משעשע למדי כי עד שנות השמונים כולם דמו זה לזה בסגנון הפופ הקל ומאז ועד היום כולם דומים זה לזה בסגנון הראוותני ובאנגלית, כך שאין הבדל בין אזרבייג'אן לשוודיה ([קישור](#)). וזה כבר הוביל אותי לשירים שזכו במקומות האחרונים ולא היה שום הבדל ברמת השירים - להבדיל מהשיר הנפלא של דומניקו מודוניו - DIO COME TI AMO שהוא שיר האהבה האולטימטיבי שזכה במקום האחרון... החתך המעניין ביותר היה המיקום של כל הארצות ולפיו התברר לי שרק שלוש מדינות מעולם לא השתתפו - ברית המועצות, ליכטנשטיין והותיקאן. לעומתן השתתפו שלוש מדינות לא אירופאיות כמו ישראל, אוסטרליה ומרוקו.

וכך עבר עוד יום. בזמן שנותר עד לשובה של רותי מתל אביב אני ממשיך לקרוא בביגרפיה של מרסל פניול, אחרי שסיימתי לקרוא לפני כמה ימים את פליקס קרול של תומס מאן. אני ממשיך ללכת לארבע הרצאות בשבוע

בטיקוטין ובשנה הבאה תהיה חגיגה כשיתווספו הרצאות במדע, תיאטרון, שאנסונים, אבל מיקי המנהלת האמנותית עוד לא הצליחה לארגן לי הרצאות בפולקלור לאדינו לאזן את הסדרה המצוינת על תרבות היידיש עם יושקובסקי שמדי שנה אני שומע כמחציתה, לא צריך להגזים זה בכל זאת לא סדרת ההרצאות של נינו אבסדזה על רוסיה או של יריב פלד על המזרח התיכון, של דוד איבגי על מוזיאונים ויצירות מופת או של גליה דור על המזרח הרחוק. בשבת ראינו סרט טוב - מלחמה פרטית, לא לבעלי לב חלש, ואנו מתכוננים לבחירות הבאות...

הרבה אהבה ובריאות,

תשובה של הידידה באותו היום

איך אפשר בכלל, קורי היקר, לעמוד על ידך מבחינת רוחב יריעת תאבונך האינטלקטואלי? יכולתך האינסופית לספוג עוד ועוד חוויות תרבותיות ולספוח עוד ועוד יידע היא חד פעמית. אתה באמת משכמך ומעלה וזה תענוג גדול לקרוא את תיאורך ו"להתקנא" בל אבל מכל הלב לפרגן. תהיה בריא ותמשיך לשתף. לעונג ולכבוד הוא לי.

בתל אביב "מתחולל" כעת פסטיבל דוקאביב וראינו במסגרתו מספר סרטים מענגים ביותר ("נורייב", "החיים הסודיים של שייקה אופיר", "יוקו ולנון") ואחד, שאותי אישית הלהיב הרבה פחות, שעניינו "מריאן - המוזה של לאונרד כהן", שכן היה לי מאד קשה להתחבר לעובדה הביוגראפית שלא היתה ידועה לי במלוא היקפה והיא כמות ועומק "שותפות" הסמים ביצירתיות וביצירה שלו. היו רגעים נוגעים בסרט אבל רוב הזמן חשתי דחייה מקידוש ומפולחן האהבה החופשית והנישואין הפתוחים, שאיפיונו את התקופה ושהיתה להם השלכה הרסנית חסרת רחם על הילדים בני אותו דור (אשפוזים פסיכיאטרים והתאבדויות).

לילה טוב והמון בריאות לך ולשלך.

ותשובה שלי לידידה ב- 28.5.19

תודה לך על המחמאות שבהחלט לא מגיעות לי כי קטונתי לעומת אינטלקטואלים אמיתיים שנוסעים עד קצווי ארץ לראות פסטיבל מרגש או לשמוע כנר אהוב. אני כולו יושב לי בכורסא שומע דרך האוזניות של החרשים איזה ביצוע ענתיקה ועושה הפסקות לוגיסטיות לארוחות ועוד עיסוקים של זקנים טרחנים. בכל חיי ראיתי אולי עשרות בודדות של אופרות בהופעה חיה, בגלל בעיות זמינות ותקציב, והייתי מנוי רק לתזמורת הסימפונית חיפה לפני שהתחרשתי. אני אפילו לא יודע לקרוא תווים ולא הבנתי שמדונה זייפה, למרות שנחרדתי מההופעה שלה, היא לא מדונה רק הוילדע חייע...

מה שמדאיג אותי הרבה יותר היום זאת ההשתלחות של נתניהו או עושי דבריו כפי שפורסם אתמול בלילה ב-YNET "דובר הליכוד הודיע לחברי הכנסת ולשרי המפלגה כי "לאחר הערכת מצב מחודשת - אש חופשית נגד ליברמן". לדעתי, זאת הסתה לרצח יותר גרועה מהפולסא דנורא נגד רבין כי במקרה ההוא עשו זאת רבנים חשוכים ולא זכור לי שראשי הליכוד הסיתו באופן ישיר לרצח של רבין, אבל גם אם מישוהו הבין זאת כך היו אלה אנשי אופוזיציה בשעה שהפעם זה השלטון עצמו שמסית לרצח. לא אתפלא אם איזה חמום מוח יבין את המסר כלשונו וירצח את ליברמן.

בכלל, תרבות הדיבור הדרדרת בצורה קיצונית, גם מימין וגם משמאל, אבל לא זכור לי אף התקפה כל כך בוטה ומפורשת מצד השלטון. אפילו ארדואן לא רוצח את המתנגדים שלו ורק כולא אותם ולא זכור לי שהוא הטיף לרצח. כיוון שליברמן כבר לא שר אין עליו כנראה הגנה של השב"כ והוא אולי לא חושד בכיוון כי הוא או אנשיו התלוצצו ואמרו "במקום להורות על אש חופשית נגד חמאס, נתניהו מורה על אש חופשית נגד ליברמן". לא קראתי בעיתונות ובמדיה שמישהו ראה בכך הסתה לרצח כמוני והלוואי ואתבדה, אך תמיד יש משוגע תורן שיחשוב כי זה מה שרוצה ביבי.

אימייל לנחום ברנע מידיעות אחרונות מה- 31.5.19

נחום שלום רב,

קראתי בענין רב את מאמרך בידיעות של היום ואני מזדהה מאוד עם תוכנו. אך אני לא נתפש ליאוש ונקטתי יוזמה פורצת דרך בחודש אוקטובר האחרון ובעקבות עידוד של חברים וקולגות רבים בישראל ובחו"ל פירסמתי ספר המאגד מאמרים ופרקי ספרים שכתבתי בשנים האחרונות יחד עם תובנות חדשות על הדרך להתמודד עם כשלי הדמוקרטיה הישראלית והכלכלה הניאו ליברלית בעולם שנקרא "הרפובליקה השנייה של ישראל" ועורר הדים ותשבוחות של פרופסורים ידועי שם כהנרי קלוד דה בטיני, אנשי עסקים עתירי הישגים כמאיר חת וסופרים דגולים כיהושע סובול.

רק פתרון רדיקלי כהקמת רפובליקה שנייה בישראל במתכונות הרפובליקה החמישית של דה גול בצרפת תפתור את בעיות הליבה של ישראל - יצירת אתוס משותף ל"ארבעת השבטים", האינטגרציה של החרדים והערבים, פתרון הסכסוך עם הפלשתינאים, וגישות חדשות מרחיקות לכת בתחום החינוך, הבריאות, הקיימות, המשפט, האתיקה והמלחמה בשחיתות, החברה ובעיקר הכלכלה, כדי להפוך את ישראל לאחת מעשר המדינות המובילות בעולם בתחום השגשוג הכלכלי והערכי המשולב עם רמת האתיקה, כפי שהוכחתי לראשונה בעולם שקיים מתאם מובהק ביניהם.

להלן קישור למאמר בעברית שפורסם על הספר באתר מחלקה ראשונה באוקטובר 2018, לספר בעברית ובאנגלית שפורסם באוקטובר 2018, קישורים לאתרים של אוניברסיטת חיפה ואינסאד שבהם ניתן לקרוא את הספר, ולתמצית באנגלית שפורסמה ב-11.18:

[Second Republic of Israel, Book - Hebrew,English, INSEAD, U. Haifa, Summary, ArticleHe](#)

שלחתי את הספר שפורסם כ- EBOOK לבני גנץ שקיבל יחד את עיטור המופת של אומ"ץ בשנת 2015 אך לא זכיתי למענה וערב הבחירות אף שלחתי לו וליאיר לפיד, שהם כידוע עם רקע הונגרי, פתגם בהונגרית *Nesze semmi, fogd meg jól!* שפירושו - "אם יש לך כלום תחזיק בזה חזק" והפצתי בהם לוותר על הסכם הרוטציה שפוגם בסיכויים שלהם ולהרחיב את השורות לנשים מובילות מתחומים נוספים עם אג'נדה חברתית. וגם כיום אם הם יצרפו מנהיגות כאורלי לוי אבקסיס, שלי יחימוביץ', סתיו שפיר, מנהיגות חרדיות וערביות יש להם סיכוי לזכות בבחירות.

מה שמדאיג לא פחות זאת ההשתלחות של נתניהו או עושי דבריו כפי שפורסמה ב- YNET "דובר הליכוד הודיע לחברי הכנסת ולשרי המפלגה כי "לאחר הערכת מצב מחודשת - אש חופשית נגד ליברמן". עם פיזור הכנסת ביבי כמו פיו השתלח כנגד ליברמן והטיל רק עליו את האשם בבחירות ובכזבו של מיליארדים, תוך הרס הסיכוי של הימין להקים ממשלה יציבה. לדעתי, זאת הסתה לרצח יותר גרועה מהפולסא דנורא נגד רבין כי במקרה ההוא עשו זאת רבנים חשוכים ולא זכור לי שראשי הליכוד הסיתו באופן ישיר לרצח של רבין, למרות שבעקבות מותו הם הצליחו לזכות בבחירות וביבי נבחר בקדנציה הראשונה שלו. לא אתפלא אם איזה חמום מוח יבין את המסר כלשונו וירצח את ליברמן. זה עלול ל"סדר" את הבחירות לביבי ולהנציח את שלטון הימין בעתיד.

בכלל, תרבות הדיבור הדרדרה בצורה קיצונית, גם מימין וגם משמאל, אבל לא זכור לי אף התקפה כל כך בוטה ומפורשת מצד השלטון. אפילו ארדואן לא רוצח את המתנגדים שלו ורק כולא אותם ולא ידוע לי שהוא הטיף לרצח. כיוון שליברמן כבר לא שר אין עליו כנראה הגנה של השב"כ והוא אולי לא חושד בכיוון כי הוא או אנשיו התלוצצו ואמרו "במקום להורות על אש חופשית נגד חמאס, נתניהו מורה על אש חופשית נגד ליברמן". לא קראתי בעיתונות ובמדיה שמישהו ראה בכך הסתה לרצח כמוני והלוואי ואתבדה, אך תמיד יש משוגע תורן שיחשוב כי זה מה שרוצה ביבי.

ביבי מזכיר לי מאוד לאחרונה דמויות טרגיות כמו במחזות ריצ'רד השני והשלישי של שייקספיר - הוא היה מוכן למכור את הממלכה עבור סוס "טרויאני" ועכשיו הוא מתיר את דמו של ליברמן כמו קודמיו מלכי אנגליה, ושפטים שלו עלולים להבין כי הוא רוצה בחיסול ליברמן. לפי הסקרים הראשונים ליברמן הוא זה שמאיים על שלטון ביבי והימין, אם כי אני אישית מאמין ואמרת זאת מיד אחרי הבחירות שביבי לא ישרוד את השנה הקרובה בשלטון כי ההיכרס שלו הוא זה שיהיה בעוכריו ויש גבול עד כמה לולין יכול לרמות את כולם כל הזמן, והעם או חבריו בליכוד בסוף יתעשתו.

אימייל מה- 1,2,3.6.19 על אפשרות הסבה של קולנוע רון בחיפה

זה רעיון אדיר אם תשפץ ותבנה באתר של קולנוע רון זה יהיה משום סגירת מעגל בין אבא שלך לבינך, פה ביקרה ילדותו בחרותו גמלה, כפי שכתב ביאליק.... גם תוכל סוף סוף לבנות מבנה ציבורי בחיפה ולא תצטרך להיטלטל עד עין גדי. מה עמדתה של קליש בנושא החייאת הדר - יהב השקיע רק בעיר. זה מה שהצלחתי למצוא על בתי הקולנוע בחיפה בכלל ועל קולנוע רון בפרט:

[קולנוע רון](#)

[קולנוע רון - אדריכלים ושימור](#)

[משנת 2007 - ארכיטקט אייל מחפש חומר על קולנוע רון](#)

[קולנוע רון - פייסבוק](#)

[עוד אתר](#)

[בתי קולנוע בחיפה](#)

[מאמר בהארץ](#)

[רון ונוסטלגיה אונליין](#)

[עוד נוסטלגיה](#)

[על רכישת בתי קולנוע ישנים](#)

[תמונה של קולנוע רון](#)

[תמונות של קולנוע רון ואחרים](#)

[צ'אט על דירה מעל קולנוע רון](#)

[תמונות ישנות על קולנוע רון](#)

[תמונות על קולנוע רון](#)

[חומר נוסף על רון ואחרים](#)

בטיול שלנו לספרד לנו לילה במלון בסנטנדר הוטל קולוסיאום באמצע אי תנועה שהיה פעם בית קולנוע והוסב למלון. זה היה מאוד מיוחד - להלן [קישור](#)

חשבתי רבות על פרויקט רון. להלן התובנות שלי: הרעיון של אמא לעשות מזה משהו דמוי קובנט גרדן בלונדון הוא מעולה, מה עוד שמחנה יהודה בירושלים, פלורנטין בתל אביב ולה האל בפרזיז הופכים לאיזורי יוקרה והתחדשות אורבנית וקולנוע רון הוא ממש סמוך לשוק תלפיות. רעיון אחר הוא מלון דמוי קולנוע כמו ששלחתי לך קישור למלון ששהינו בו בסנטנדר בספרד. האמת שחוץ מהגימיק המלון לא היה משהו ולכן צריך לצקת בו תוכן קולנועי, של שוק או אחר. אפשר גם לעשות במלון אולם בן 50, 100 או 200 מקומות שיציג סרטי איכות, הצגות יחיד, רסיטלים, הרצאות.

האיזור הוא בעל תכונות מאתגרות של אוכלוסיה: חרדים ליטאים וחסידים, חרדים מזרחיים, כיפות סרוגות, אזרחים ותיקים אשכנזים וספרדים, עולים לשעבר מברית המועצות, צעירים סטלנים, זוגות צעירים שידם אינה משגת לגור באיזורים יותר יוקרתיים, ערבים, סטודנטים, אמנים וכדומה. איזה מבנה יתן ביטוי לכולם? מרכז קהילתי, שלוחה של האוניברסיטה לסוציולוגיה, חוג לקולנוע, חוג לאומנות, חוג לתיאטרון בסמוך לתיאטרון העירוני הקרוב,

שלוחה של הטכניון לאיכות הסביבה (נוף למפרץ...), בית אבות, בנין מגורים, אכסניית נוער, מלון בוטיק, קונסוליה, בית צליינים...

האמת שבזכות אסתר אטאס, זכר צדיקה לברכה, שהתפללתי לזכרה תהיה מנוחתה עדן, בא לי רעיון שהוא אולי הכי טוב מכל מה שהבאתי בפניך. ניתן להקים ישיבה/אולפנה לחרדים/יות מתקדמים שרוצים ללמוד לימודי ליבה, מדעים וקיימות, אנגלית ומתימטיקה. המגרש מאוד זול, תמצא בקרב מכריך ומכרי החבר שלך מארסוף תורמים שיהיו מוכנים לתרום למטרה נעלה ומתקדמת זאת. הבעיה היא בחסידים, בליטאים ובש"סניקים שמעוניינים לשמור על צאן מרעיתם כבורים ועמי ארצות שמעולם לא יוכלו להתפרנס ולתרום למדינה וכל חייהם יהיו תלויים בחסדי האדמו"רים. אבל אני שומע על רוחות חדשות המנשבות גם בתחום זה. אני עצמי זכיתי ללמד כמה חרדים וחרדיות מקסימים ומתקדמים ואולי יהיה גם רבי או חצר על פי מסכת בבא קמא/קיימות שילך על הרעיון. לחילופין, תוכל להקים בית כנסת, פנימיה לבנים או לבנות, סמינר, אוניברסיטה חרדית או כל מבנה ציבורי אחר שיהיה חרדי אבל לפחות אקולוגי אם לא בלימודים אז בהקמה ובתפעול המבנה ב"ה.

אימייל אחד, של יהודה כהנא, מתוך רבים לכבוד יום ההולדת שלי ה- 75 ב- 5.6.75

יצא לך יום הולדת משמעותי עם חג סיום הראמאדן... כנראה נגמרו ימי הסבל ומתחילים שוב ימים טובים.

אנחנו חוגגים בדיוק חתונת זהב. בילינו בשיט מברצלונה.

רבקה ואני מאחלים לך יום הולדת נהדר. בריאות טובה והרבה נחת.

אולי מישוהו יקרא את הספר ויפיק מסקנות לגבי שצריך סוף סוף גם לצאת במהפך מנהיגותי?

תשובה שלי לאימייל זה עם שובי מחו"ל ב- 12.6.19

יהודה ורבקה היקרים,

היינו בחו"ל וחזרנו הבוקר. תודה רבה על הברכות ושפע איחולים גם לכם לחתונת הזהב. אנחנו נחגוג את חתונת הזהב שלנו הקיץ בטיול לאוסטריה. הלוואי שיתחילו ימים טובים עבור כולנו, המדינה והאקולוגיה. שמת לב שיום כדור הארץ חל ביום ההולדת שלי וגם ה- DDAY ואפילו יום פרוץ מלחמת ששת הימים. חוץ מזה שני הכלכלנים המובילים אדם סמית וקיינס נולדו גם באותו היום. ... תוצאות הבחירות והבחירות החוזרות רק ממחישות שצריך רפובליקה שניה עם אינטגרציה של החרדים וכו'..

כל טוב,

קורי

אימייל לידידה מה- 13.6.19

יקירתי, ... יחד עם זאת אני מסתייג מהפונדמנטליזם והשיסוי ההדדי של השמאל, הימין, החרדים והערבים. כמו שאל אקצה לא בסכנה כך גם בית המשפט העליון לא בסכנה, לימוד התורה לא בסכנה ולא רוצים להפיל ראש ממשלה מכהן בצורה לא דמוקרטית. כולם נתפשים לסיסמאות פשטניות כמו שתי מדינות לשני עמים, משבר הדמוקרטיה כאשר תחת שלטון השמאל של מפא"י ואפילו בימי רבין היא הייתה הרבה יותר בסכנה ולא צריך להרחיב בדיבור באיזו צורה אושרו הסכמי אוסלו על ידי מתן שוחד לשלושה מושחתים שנבחרו על הטיקט של רפול ושיחדו אותם לערוק לרבין ועד היום אנו סובלים מאוסלו. שתי מדינות לשני עמים היא פאטה מורגאנה ועל כך כתבתי מאות עמודים בספר שלי אבל לא ניתן לצמצם את זה לסיסמא חסרת תוכן. גם אני בעד שתי מדינות לשני עמים אם כבר - מדינה ירדנית פלשתינאית עם ירדן, הערבים בגדה ורצועת עזה ומדינה יהודית עם ישראל

והמתנחלים שהם לא קלגסים אלא ברובם חלוצים ששבו לארץ אבות ומגנים על המדינה, משרתים בצה"ל, כאשר יש פיקוח בטחוני משותף על הבטחון בגדה וסיכול פעולות טרור. אין מקום לארבע מדינות פלשתינאיות פה.

השמאל לא רואה שהצרה הגדולה ביותר לישראל היא בחוסר האינטגרציה של החרדים והערבים ופיצול האתוס המשותף לארבעה שבטים. צריך להקים מערכת חינוך אחידה חילונית כמו בצרפת, במדינה של הלאום היהודי וכל אזרחיה, לכל הזרמים שילמדו בה משמונה עד חמש לימודי ליבה, תנ"ך, תלמוד כמו בבתי הספר החילוניים, ערבית, עברית ואנגלית ברמה של שפות אם, ולימודי יסוד בנצרות ובאסלאם אבל בטח לא בכמות של לימודי היהדות כי אנחנו קודם כל מדינה של הלאום היהודי עם זכויות שוות לכל האזרחים אך זכויות לאומיות רק לעם היהודי. ומי שמגדיר את עצמו פלשתינאי ולא רוצה לחיות במדינה של הלאום היהודי יכול להגר או להסתגל, כמו שהמוסלמים בצרפת חיים במדינה של הלאום הצרפתי. וכולם אבל כולם צריכים לשרת שלוש שנים בצבא או בשירות לאומי בשביל לקבל זכויות - גברים ונשים, יהודים וערבים, חרדים וחילונים. צריך להעלות את גיל הנישואים לגיל 21 אחרי השירות הלאומי, הקצבות ילדים רק לארבעה ילדים וכו'.

מי היה קודם בארץ הזאת לא רלבנטי ואם כבר אנחנו היינו פה הרבה לפני הפלשתינאים שברובם הם מהגרים שבאו בעקבות השגשוג שהביאו היהודים. כי הפלשתינאים פתחו במלחמת השמד בשנים 1947 ו- 1967 במטרה לחסל את כל היהודים כשהם לא הצליחו לחסל אותנו בברית שכרתו עם היטלר כמה שנים קודם ועכשיו בוכים בכי תמרורים על הנכבא והנכסא ועוד רוצים שנלמד את זה בבתי הספר שלנו כמו את השירים האנטרופופאג'ים של אוכל האדם המשורר הלאומי שלהם. על כל זה כתבתי בצורה מאוזנת, וכמובן על השחיתות של ביבי אבל גם על כל פשעי השמאל מקום המדינה ועד היום, הגזענות הנוראה של כמה מראשיה ומהאבות הרוחניים שלה, דברי הבלע של גרוסמן ודברי השטות של המועמד הנצחי לפרס נובל. אני מודאג מנהיג העם אחרי ביבי אבל לא חושב שחצי מהעם הם נאנדרטלים וכל החוכמה ניתנה לקומץ הולך ונעלם של שמאל סהרורי ששם את האינטרסים של הערבים מעל לאלה של היהודים, שמשווה נטיות ארדואניות של ביבי להיטלריות וקורא לכל מי שלא חושב כמוהם אנטי דמוקרטי, פשיסטי וניאו נאצי. וכמובן אני מתייחס בספר לדברי הבלע של המורה הגרוע ביותר שלי באניברסיטה שטרנהל שלא למד דבר. כולם נעשו קיצונים ואילו אני דוגל בתיאוריה האריסטוטלינית של הליכה בדרך הביניים כשאני מבסס כל מילה שלי בצורה נרחבת אך רק 12 איש קראו את ספרי במלואו ואת קראת חלקים רבים ממנו.

אם בתך תקרא את ספרי או את חלקו ותרצה לשוחח איתי עליו ועל הרעיונות שלה אשמח, ואני מקווה שהיא לא כשמאלנים שאני מכיר שמוכנים לשמוע רק את עצמם וכל השאר אפסים. כל טוב, קורי

תשובת הידידה באותו היום

בלי שום קשר למאמר אני מאד אוהבת לקרוא את מה שאתה כותב. לא תמיד מסכימה... לדעתי הקצנת קצת את הדברים...תקרא שוב את מה ... כתבה...שומעת עליך הרבה מאיתנו. נכנסה גם לגוגל וקראה חלק מהמאמרים שלך. הבעיה היא הזמן מאד מאד עסוקה. במיוחד בסוף שנת הלימודים. יהיה לנו הרבה זמן לדבר בספטמבר...שבת שלום

תשובה שלי ב- 14.6.19

תעשי לי טובה ותשלחי לי את המאמר בצרופה למייל כי קשה לי לקרוא בסלולרי הקטן. כל מה שכותבים בקצרה יוצא בהכרח מוקצן כי הוא לא מבוסס, בספר כתבתי בטון הנכון כי יש מקום לכל ההסתייגויות. אם אני כותב למשל על "דברי השטות של עמוס עוז" אני לא מתכוון שכל מה שהוא אומר זה שטויות. בספר אם תקראי תראי מסה שלמה על הגותו המדינית המבוססת על זה שהסכסוך שלנו עם הפלשתינאים הוא סכסוך על נדל"ן וזה כמובן שטויות כפי שהמציאות מוכיחה בעזה וברשות. אבל בשביל לבסס את זה צריך עשרה עמודים ופה אמרתי רק מילה. כנ"ל לגבי "דברי הבלע של גרוסמן". בספר פירטתי על פני עשרים עמודים והזמתי אחת לאחת את כל הטענות שלו כפי שהשמיע אותן בנאום שלו בערב יום הזיכרון אשתקד. אבל בספר הייתי עדין ולא הזכרתי את שמו. כנ"ל לגבי שטרנהל, הסכסוך, האינטגרציה של החרדים והערבים וכל הדברים האחרים שאני כותב על פני עשרות עמודים בספר. בנאומים ובמאמרים אני הרבה יותר שקול וזהיר. אבל אין מחלוקת שלא ניתן להתגבר עליה באהבה. אני מכיר זוג שהיא מצביעה עבור הרשימה המשותפת והוא ימני קיצוני וחיים בשלום, גם שרנסקי ואשתו חיים בשלום.

תשובה שלי ב- 14.6.19 לאחר קריאת המאמר

תודה לך על המחמאות בדבר החוכמה שלי קראתי בעיון רב את הראיון עם בתך ... ותאמיני לי שיש לי דיעות קדומות חיוביות עלייך, על ... ועל ילדייך. אבל כמעט ולא יכולתי למצוא נקודת אור אחת, למעט הסיכון שהיא רואה בסמרטפונים. אני מסכים כמעט עם שום דבר מכל מה שהיא אומרת ואין לי ספק שאם המהפכה שהיא מתכננת תתבצע יצא לנו דור של תל אביבים עוד יותר בורים ועוד יותר מנוכרים מכיום. וזה לא שלא הקדשתי המון מחשבה לנושאי חינוך. אם הצלחתי בחיים זה למרות מערכת החינוך ולא בגללה. למדתי בבתי ספר אימים למעט הליסה במצרים שהיה חלק ממערכת החינוך הצרפתית ושנתיים בתיכון בכפר אתא שהיו סבירות. כל השאר היה סיוט, בורות וסבל עם כמה הבזקים חיוביים בכלל ומספר מועט ביותר של מורים טובים. רותי לימדה בכל חייה וחוויתי יחד איתה את סיבלה. שלחתי את שלושת הילדים לריאלי והם קיבלו חינוך לעילא שעזר להם בחייהם.

אני עצמי לימדתי עשר שנים בעיקר באוניברסיטת חיפה, אך גם באוניברסיטת תל אביב, בטכניון, באינסאד, 17 מחזורים של האקדמיה הימית ובכמה מכללות. יצאתי המרצה המצטיין של כל האוניברסיטה בחיפה עם ציון 5 מתוך 5 כשמרבית המשובים שקיבלתי מהסטודנטים היו קרובים לכך והכי גבוהים. לימדתי בשיטות לא קונבנציונליות, עם מחזות, סרטים, רומנים, סרטים דוקומנטריים, עם דינמיקה קבוצתית, עם משחקי תפקידים. הסטודנטים שלי קיבלו קודם כל חינוך לערכים, השכלה כללית וחוויה שהם זוכרים אותה לכל חייהם ומודים לי על כך עד היום. השיטה שתיושם בתל אביב תביא לאנרכיה ולבורות, כי חייבים לתת ציונים, לעשות מבחנים, שיעורי בית, ללמוד בעל פה, אבל בד בבד צריכים לפתח חשיבה ביקורתית, מחשבה עצמאית, יכולת לימוד, חוויה בחינוך, אחד לא סותר את השני, צריך לשלב הכל. ששירלי תקרא את המסה שלי על חינוך - רק 3 עמודים, את חזון האתוס שלי, האינטגרציה של החרדים והערבים - רק עמודים בודדים.

הרעיון לתת לילדים את שלום לקנאים של עמוס עוז במקום את אלטנוילנד ומדינת היהודים הוא רעיון פוסט ציוני, זורע מחלוקת ומעודד רדידות, כי לא ניתן להשוות כלל את הרדידות והשטחיות של עמוס עוז שגדולי השמאלנים מודים בכך לעומק המחשבה והחזון של הרצל. קראתי כמה פעמים את ספריו של הרצל ואני כרגע מסיים לקרוא את אלטנוילנד בפעם המי יודע כמה בלאדינו בכתב רש"י ששירלי מוזמנת לראות בספרייתי. לא רק שמבחינה ספרותית זה ציון שניים לעומת תשע לעוז הרצל, אלא היא גם תהפוך את הילדים לחסרי חזון, לפונדמנטליסטים כמו עוז שהיה הכי קנאי בדיעותיו לא פחות מהחרד"לניקים הכי קיצוניים והטיפ לדרך שהיתה מביאה לקץ המדינה היהודית ותודה לאל שכיום רק מתי מעט דבקים בה. מתן הספר יביא להשפעה הפוכה ויגביר את המצביעים לליכוד, למרות שאני מתנגד לדרכם לא פחות מאשר לשלום עכשיו. אני מטיפ לדרך בדיוק הפוכה מזאת של ... גם בסגנון וגם במהות ותוך שעה שעתיים היא תרד לעומקה ורוחבה.

תשובה של הידידה ב- 14.6.19

אם יש לך זה מרקר יש כתבה של שלושה עמודים על ... ושוב גם אני לא מסכימה איתה בכל.. בראיון אין את היכולת להרחיב כמו בספר. מדי פעם קוראת את ספרך. מאד אוהבת את צורת הכתיבה שלך. מבחינתי אתה האדם החכם ביותר שאני מכירה.. מכינה את הרקע לטיול. אני בנסיעה. אם אצליח אשלח לך. נשיקות

אימייל לזוג חברים גרמנים ב- 16.6.19

On my 75th birthday we met in a cruise on the Rhine a very nice family with the grandmother having her 82nd birthday and befriended them. We sang together the German folk song *Muss i denn* (link [& Muss i denn with friends](#)). It is now on my website, waiting for our next trip to the Danube with Edelweiss... Of course it does not compare to the classic performance of [Nana Mouskouri](#), [Heimat](#), [Elvis Presley](#), [Marlene Dietrich](#), [Basel Tattoo](#), and many others, but I remember it from the time that I studied German at the Hebrew University of Jerusalem when I was 18, and I even included it on my biography in the German chapter (herebelow

from page 408), all on my website, with links to literature, films, plays, poetry & songs of all the languages that I have learned.

If at the advanced age of 75 we can travel, meet new people & remember folk songs that I learned 60 years ago, there is still hope to overcome all problems.

And one of the loveliest folk songs that even Elvis Presley sung when he was in Germany, a song of longing, the departure of the beloved, who will come back and wed his sweetheart.

[Muss i denn, muss i denn zum Stadtele hinaus, Stadtele hinaus, Und du mein Schatz bleibst hier?](#)

1. Muß i' denn, muß i' denn Zum Städtele hinaus, Städtele hinaus Und du mein Schatz bleibst hier Wenn i' komm', wenn i' komm', Wenn i' wiederum, wiederum komm', Kehr i' ei' mei' Schatz bei dir : Kann i' glei' net allweil bei dir sei' Han' i' doch mei' Freud' an dir Wenn i' komm', wenn i' komm', Wenn i' wiederum, wiederum komm', Kehr i' ei' mei' Schatz bei dir.	1. Got to go, got to go, Got to leave this town, Leave this town And you, my dear, stay here. When I'm back, when I'm back When I'm back again, back again, On your doorstep I'll appear. : Tho' I can't be with you all the time My thoughts are with you, my dear When I'm back, when I'm back When I'm back again, back again, On your doorstep I'll appear.
--	---

תכתובת עם מנהלת מחלקת אירועים ותוכן במוזיאון טיקוטין על ההרצאות שאני שומע השנה – 14-18.6.19

... היקרה שלום,

חזרתי בשלום מחו"ל ולא פעם אמרתי לחברים מההרצאות בטיקוטין שהייתי מעדיף להיות בהרצאה מאשר בטיול מתיש לגרמניה עם נסיעות ארוכות, מלונות וטיסות לא נוחים ואוכל גרוע, הסברים ברמה נמוכה, אתרים משעממים, ורגעי חוויה מועטים בהרבה מרגעי הסבל. כמה כיף לשבת באולם ממוזג ולשמוע על מסעות בג'ונגל או בחבש בלי עקיצות יתושים וכאבי בטן מהמים המזוהמים.

לקחתי את החוברת ואני עכשיו משלים את הפאזל של 4 הרצאות בשבוע על פני 12 חודש עם ההזמנות המתאימות. עשית בהחלט תוכנית נהדרת, הטובה ביותר שהייתי בה. אני מקווה שכל החדשים יהיו לא פחות טובים מהישגים ולמעשה פרט לבאר שאני לא שותה ממימי כולם מצוינים ומעניינים גם אם הם לא פופולריים ולפיינשמקרים כמוני וכמו שומעי יצחקי, נינווה או עידית פרי.

הבעיה היחידה היא באוזניות שאמש אפילו הטכנאי שלך הרים ידיים אחרי שהזיז את כל הכפתורים לכל הכיוונים. אני מפסיק לקחת אוזניות כי כבר התייאשתי ואסתפק בשמיעה עם המכשירים שלי שלמרות עלותם הגבוהה הם לוקים בחסר וחלק מדברי המרצים אני לא מצליח לשמוע וזה פוגם באיכות ההרצאה. אם את רוצה אכתוב מכתב חריף למנכ"ל אתוס אבל אני לא רוצה לפגוע בך כלל.

הי דר קורי,

המייל שלך מאוד משעשע.

אנא אל תתיאש ממערכת השמע. אותו טכנאי שהיה בחמישי האחרון לא שולט ברזי המערכת. הטכנאי של יום שישי בקולנוע סידר הכל והיום הכל עבד פרפקט.

אנחנו לא מתחת לאתוס והמנכל שלי בדיוק עוזב כך שאני אפילו לא יכולה ליעץ לך כרגע לפני מי להתלונן. בוא נמשיך לנסות למרות שאני יודעת שזה מאוד מתסכל שאתה לא יכול לסמוך על המערכת בלב שלם.

להתראות בקרוב

אני בא מחר לאבסדזה ואמון על הרולטה הרוסית נקווה שאפול לידיים של הטכנאי הטוב ואם לא - נשלח אותו לגולג או לארגן מחאה נגד פוטיין בכיכר האדומה. אני גם מוסר לאולגה את ההזמנה הסופית שמשלמה 4 הרצאות לשבוע בכל השנה בכ- 15 סדרות מלאות וכ- 9 חצי סדרות. סה"כ כ- 180 כרטיסים בעלות של כ- 6500 ש"ח. אפילו לבאר בחרתי 4 הרצאות... כל טוב, קורי

אמן

"צור כאל, צווה כמלך, עבוד כעבד" קונסטנטין ברנקוזי

... היקרה,

בהיותי פרפקציוניסט אני כל פעם עומד נפעם כנגד שלמות מכל סוג שהוא. כך אני מעריץ את שווייץ ואת דנמרק, הארצות הכי אתיות ומשגשגות בעולם, ושווייץ היא גם הכי יפה. כך אני נפעם מול יצירות מופת כגרנד קניון (לא המול...), תמונות של רנואר או ספרים של זולא. וכך אני גם מלא התפעלות מהרמה הגבוהה של תוכנית הקיץ והעונה הבאה שהכנת, מהמקצוענות המושלמת של אולגה ועכשיו סוף סוף גם מהיכולת הטכנית של מיכאל. השמיעה היום דרך האוזניות הייתה סוף סוף מעולה, בחדות ובעוצמה הנכונות ולראשונה שמעתי הרצאה בשלמותה. ביקשתי ממיכאל שייקבע את מצב הכפתורים בלוח אך הוא אמר שהוא לא שולט במה שאחרים עושים. הוא גם סיפר לי שאני יכול להביא את האוזניות שלי מהבית כי זה לא משנה באילו אוזניות אני שומע וכך אעשה ביום חמישי בקונצרט של רז יצחקי. תשתדלי לקבע את המצב הנוכחי של מערכות השמע ויהיה לך גם מנוף שיווקי גדול להביא חרשים כמוני ויש הרבה, ביחוד אם תצליחי גם ברפפורט.

תודה וכל טוב,

קורי

בדיוק חזרתי מכמה ימים בקופנהגן ואני שותפה לדעתך.

מאושרת לשמוע ששמעת היטב – אעשה כמיטב יכולתי כדי לקבע את המצב.

מה שאני מתקשה להבין זה איך פרפקציוניסטית כמוך שמוקירה את דנמרק נהנית גם משבוע באתיופיה. בפעמים שהיה עלי לנסוע לאפריקה בענייני עבודה סבלתי סבל רב כמו גם מתשע השנים המיותרות שבהן חייתי במצרים עד עלותי ארצה, למרות שקהיר שבה גרתי ולמדתי הייתה עיר אירופאית לכל דבר עם מיליון אירופאים ולא מה שהיא הפכה להיות עכשיו. אני לא מאשים אף אחד ואני מודע לכל הנסיבות, אך זה יותר חזק ממני. עם כל הביקורת על ישראל ועל חיפה אני דווקא נהנה לגור בהן, מה עוד שליהודי יש רק מקום אחד שבו הוא יכול לגור וזה פה. בחיפה הצלחתי להגיע לנירוונה תרבותית - עמדותי בהצלחה בתוכנית שלי לשמוע 4 הרצאות בשבוע לראשונה בשנה החולפת, אני רואה עשרות הצגות, יותר ממאה סרטים בטיקוטיין, בעממי, בטלוויזיה ובאינטרנט, לרבות עשרות סרטים בפסטיבל הסרטים, לקרוא ספרים, לכתוב ספרים (השנה - הרפובליקה השניה של ישראל) ומדי פעם גם להגיח לטיולים בחו"ל, אבל לצערי כבר לא לסמינר תרבות בעולם. באיזשהו מקום הכמות הופכת לאיכות ויש הרגשה של התעלות כשהכל מתמזג - איבגי עם פניול, איבסן עם אלמודובר, יצחקי עם 3 קונצ'רטי לפסנתר שאני הולך לראות ביום שישי באלמא. קורי

ברכות ב- 17.6.19 של ידידה שלי ליום ההולדת

אתה באמת אחד - יחיד ומיוחד.

תהיה בריא.

גאווה ושמחה הן לנו להימנות על חבריך.

עד 120!!! ובעצם, בהקשר אליך נכון יותר להתבטא - עד מאה כעשרים!!!

תשובה שלי לברכות באותו היום

השמחה האמיתית תהיה ביום שישי לכבוד החגיגה הכפולה - גם לראות אתכם אחרי כל כך הרבה זמן, וגם לשמוע קונצרט לעילא עם 3 קונצ'רטי של בטהובן... כל טוב, קורי

ברכות של ידידה ב- 17.6.19 ליום ההולדת

קורי יקר

אני מקווה שתסלח לי שאענה לך בעברית ולא באנגלית, אבל מה לעשות? זה פשוט נוח לי בהרבה.

מאוד שמחתי לקבל את מכתבך. מזל טוב ליום הולדת 75! הלואי וכל אחד היה מגיע ליום זה עם הכישורים האינטלקטואליים שלך וגם כפי שזכור לי, עם ההופעה הנאה שלך. גיל 75 של ימינו, הוא בעצם 55 של פעם. לפחות כך אני רוצה להאמין. גם אני הגעתי ל 73 ורמי בעוד חודש ל 76.... וזה נעשה לי קשה מיום ליום להודות בכך שהגיל הוא אינו רק מספר, אלא עובדה היסטורית. ☺

השיר "אני חייב ללכת" שיר העם הגרמני, כמובן מוכר לי בהרבה באנגלית, מפיו של אלויס פרסלי. דווקא הנוסח הגרמני, הפשוט כ"כ, לא היה מוכר לי. קראתי אותו ואף שמעתי אותו, אך כנראה בגלל "אהבתי" הרבה לגרמניה אני עדיין מעדיפה את אלויס.

בשעה שאתם שותם על הריין, אנחנו שטנו על הדואורו בפורטוגל. לא ממש, אלא באופן סמלי 3 שעות, על יכטה פרטית אותה שכרנו. יצאנו לטייל בפורטוגל עם עוד שני זוגות חברים. רמי ואני היינו בפורטוגל ומדירה ב 1978 והשנה החלטנו לחדש את ההכרות איתה. הן אכן השתנו למדי. בזמנו היינו אנחנו התיירים היחידים בכל המרחב, היום מציפים אותם כ 20 מיליון איש! במדירה בנו כבישים, גשרים ומנהרות בשעה שבזמנו יכולנו להתקדם בקושי וכשבא מולנו רכב, היינו צריכים לנסוע רוורס לכפר הקרוב כדי שהרכב מולנו יוכל לעבור. פורטוגל עדיין מדינה עניה, אבל מטופחת ומצוחצחת עם הרבה מאוד אתרים יפים. כל זוג לקח על עצמו בטיול זה הדרכה של 3 ימים, ובחלקי (רמי לא ידריך לעולם-אלא אם מדובר באתרי הבניה של עצמו) נפל הנושא של יהודי ואנוסי פורטוגל. כך, גילינו את מה שכבר התגלה ב 1917, את יהודי בלמונטה ועוד ועוד. לדעתי הקהילות שקמות כביכול לתחייה אינן אלא אטרקציה תיירותית שמושכת כמובן בראש וראשונה תיירים יהודים. בכל זאת הנושא היה מרתק ומאוד ריגש אותי לעבור במקומות אלה, במיוחד לאורך הגבול הספרדי. העמקתי קצת גם בנושא האינקוויזיציה הפורטוגזית. זה פרק ארוך מדי בהיסטוריה שיש מה להתבייש בה.

אם תשאל אותי, היום ממשלת פורטוגל עושה מכל העניין היהודי, ענף יצוא. המונים מבקשים אזרחות פורטוגלית. כל דרכון עולה בין 10-15000 שקל. איזה ענף יצוא מכניס להם יותר מענף זה? ומה ניתן לעשות עם דרכון זה? לא לעמוד בתור בביקורת גבולות ברחבי אירופה? יש כמה ישראלים שרוכשים בזול דירות בליסבון ובפורטו.... אבל למי יצליחו להשכיר כשהמשכורת הממוצעת שם רק 600 יורו?

מאידך מאוד התרשמתי מרמת השימור הגבוהה של אתרים הסטוריים. כנסיות יפהפיות, חומות נהדרות סביב ערים קטנות, מבצרים שלמים ועוד. על היין הטוב שלא נדבר, ערב ערב שתינו .

היה לנו גם מפח נפש בטיול זה. ... אתה רואה?? זה הגיל! אחרי טיול זה ההחלטה היא לנסוע בעיקר לאתרי נופש וטייל בשיטת הכוכב ולוותר מכאן ואיך על טיולים גאוגרפיים גדולים.

מה אספר לך עוד ? כמובן את מה ששכחתי לכתוב לך כבר בחודש מרץ. בחודש זה היינו בטיול בן 10 ימים במצרים! יצאנו עם קבוצה, (המדריך הוא חבר אישי שלי), ועל אף החששות מעצם השם "מצרים", היתה לנו חוויה נהדרת. כמובן פרק העתיקות הוא החוויה המרשימה ביותר. קהיר הרגיזה אותי במובן אחד: חיקיתי לראות את קהיר של הספרות שקראתי אי פעם. מצאתי עיר מוזנחת, חצי ממוטטת, בה אפילו בית המלון 5 כוכבים ממש מלוכלך ולא מתוחזק. מאידך, כל נותני השירות התייחסו לקבוצה הישראלית יפה מאוד, ואף המוכר הפשוט בשוק חאן אל חליל נתן לי חיבוק אמיץ. איני משלה את עצמי שהם הפכו לאוהבי ישראל. בכל זאת ההרגשה שלי היתה טובה מאוד בגלל תחושת הביטחון האישי והיחס הטוב שהקבוצה זכתה לה. הביקור במצרים היתה חוויה ייחודית. לא בטוח שאי פעם אשוב אליה, אלא אם יפתחו את מוזיאון תות-אנח-אמון ואתפנה לבקר בו. לפי קצב הבניה, זה עלול לקחת עוד כמה שנים טובות.

אז זהו. תם פרק הטיולים שלי. אני ממשיכה בעיסוקי היום יומיים, ומשתדלת להעסיק את עצמי הרבה מאוד.

תמסור ד"ש לרותי

ושוב: שמחתי מאוד לקבל כמה שורות ממך. לצערי הרב, בימי החורף האחרונים, נמחקו כל כתובות המייל מהמחשב שלי. עכשיו סוף סוף אני יכולה לשחזר את שלך!

תשובה לידידה באותו היום

יקירתי,

גם אני מאוד שמח לחדש את הקשר אחרי שבחודשים האחרונים כתבתי לך לפחות 4-5 פעמים אבל כל המיילים חזרו אלי. כנראה שמהשמיים מתערבים שלא נהיה בקשר, אבל מה חטאנו? אני מסכים איתך שהגרמנית היא לא השפה המועדפת עלי אבל אני מנסה למצות את הטוב מכל שפה ומכל עם ועדיפים עלי בהרבה הגרמנים שמכירים באחריותם לשואה ומלמדים את הנושא לכל תלמיד, עוזרים לישראל ואוהבים אותנו על פני הפולנים. היינו לראשונה בפולין באוגוסט שעבר והם מתכחשים לשיתוף הפעולה של מאות אלפים מהם לצורך הנאצי (כמו גם ההונגרים והרומנים אבל אולי ביותר השתדלות כמו האוקראינים והליטאים) וסופר לי שהם גם אחראים למותם של מאתיים אלף יהודים בעוד הם הצילו את חייהם של אלפים בודדים. היתה לי חוויה קשה מאוד בפולין ויותר לא אבקר בה. בעוד חודשיים אנחנו נוסעים לחגוג את חתונת הזהב באוסטריה שבה כמעט ולא היינו למעט יומיים בווינה וצריך לראות אותה לפחות פעם אחת. לקראת זה ראינו שוב את צלילי המוזיקה ואת קורותיה של משפחת פון טראפ שהאוסטרים מאוד מתגאים בהתנגדות שלהם לנאצים ולאנשלוס יחד עם עוד שניים וחצי אוסטרים שלא הריעו במצעד הניצחון של היטלר באוסטריה.

פורטוגל היא אהבה גדולה שלי אחרי שעשינו בה טיול של שבועיים עם חברת קוסמוס ותיירים מכל העולם. המדריכה הייתה פורטוגלית וסיפרה כל דבר בחמש שפות על בורייך לפי שפות התיירים - אנגלית, ספרדית, איטלקית, צרפתית ו... פורטוגזית בשביל הברזילאים בחבורה. בתום שבועיים כבר הבנתי פורטוגזית די טוב, לקחתי ספר לימוד והשלמתי את ידיעת השפה למרות שאני לא יכול לדבר בה בגלל המבטא המשונה והשפות הלטיניות האחרות שאני מכיר. חרשנו כל אתר וגם גיליתי את השורשים הספרדיים - פורטוגזיים שלי כי העיירה קוריה ממנה אנו באים היא על גבול פורטוגל ומשם ברחו היהודים לעיירה הסמוכה קסטלו דה וידה. על כל זה ועל איך גיליתי את בית הכנסת בקוריה כבר בטח סיפרתי לך ואם לא תוכלי למצוא זאת באתר שלי ב- ARTICLES. מכיוון שכל הטיולים הכי מוצלחים שעשינו בקבוצה היו של חברות זרות (גם בניו זילנד עם גרייהאונד) ולנוכח הרמה הנמוכה של החברות הישראליות החלטנו שאת הנסיעות הבאות נעשה עם חברות זרות. אני שמח שנהנית

מהטיול שלך למצרים, אני לא מוכן לעבור את החוויה הזאת, כי הארץ האירופאית והנקה שבה נולדתי עם מיליון אירופאים כבר איננה ובכל מקום יש עוני ועזובה.

כמעט שהייתי משנה את תוצאות הבחירות בעקבות פתגם בהונגרית שלמדתי מחבר טוב שלי נתי שילה - אם יש לך כלום תחזיק בזה חזק - כשהצעתי לבני גנץ שכזכור לך קיבל יחד אתי את עיטור המופת של אומ"ץ וליאיר לפיד שלשניהם יש רקע הונגרי לוותר על הרוטציה על מנת לזכות בבחירות כי אין משמעות לרוטציה כשאין ראשות ממשלה ואין כלום ...

Nesze semmi, fogd meg jól!

אבל כנראה שההונגרית שלי לא שיכנעה אותם מספיק, הם לא ויתרו על הרוטציה, לא צירפו את אורלי לוי-אבקסיס ועוד כמה נשים כשרוניות ממפלגת העבודה, מהמגזר הערבי והחרדי ופספסו את הבחירות. לא נראה לי שגם הפעם הם למדו את הלקח ויש להם מצע אנמי ודמויות חזרות למדי. גם הצעתי לגנץ שיאמץ את חזון הרפובליקה השניה אבל הוא אפילו לא טרח לענות לי. לכן לליכוד נכוננו עוד שנים רבות בשלטון, אם כי נראה לי שביבי ילך מסיבה זו או אחרת כבר בחודשים הקרובים כי יש גבול כמה הוא יכול לשטות בכולם. מעניין מה ידידנו אריה אבנרי היה אומר על המצב.

אני מאחל לך ול... הרבה בריאות, גם אני עובר בדיקות קשות ואני מקווה שהכל יעבור בשלום. אנחנו כבר ברבעון הרביעי והמסכם של החיים וצריך להשלים את החיים עם מאזן חיובי. כל טוב,

קורי

ברכות של חבר ב- 17.6.19 ליום הולדת שלי

Happy birthday and Mazel Tov & gezungtheit (I'm sure I misspelled) and many happy returns

א-פרופו ריין, הייתם בעיר וורמס? הרי יכול להיות שגורמזאנו זה אנשי וורמס-גורמס שהגיעו לספרד. האם סיפרתי לך שהתחלתי לכתוב רומן פנטזיה היסטורית בשם "לוס גורמזאנוס" על משפחתי כביכול בוורמס בימי הביניים והגירתם לספרד ומספרד..... רומן שיעסוק בקולטור-קאמפף בין האשכנזיות והספרדיות. אני מנסה להתחמק מנסיעה לשם, אבל כנראה שלא תהיה לי ברירה למען הרומן אלא לבקר בריינלנד ואז נתייעץ אתכם.

תשובה שלי באותו היום

לא היינו בוורמס למרות שרציתי אבל ככה זה קורה כשלוקחים טיולים מאורגנים, במקום זאת היינו בסטרסבורג ובלוכסמבורג, משלימים חוסרים לקראת החזרת הציד. עד כה ביקרתי ב- 66 ארצות בעולם מתוכן באירופה ב- 36. זה רעיון נהדר לכתוב את הרומן הזה כך תוכל להראות איך האשכנזים הרגישו MISPLACED כמו במצרים למשל, שם הם למדו לאדינו (שני דודים שלי למשל) בשביל להרגיש DE LOS NUESTROS. אבל זה עזר להם כי אחר כך כולם היגרו לברזיל והיה להם יותר קל להתערות. אם אבי לא היה ציוני הייתי רוקד כל שנה סמבה בפסטיבל בריו. יש לי אפילו דוד שכשהוא התאלמן בגיל 80 לקח לו מולטית בת 18 ועבר לגור איתה בבניה. לא הודיעו לי אם הוא מת כך שהוא אולי עדיין בחיים ועבר את גיל ה- 100... הקולטור-קאמפף היה בימי הביניים חסר תוחלת כי התרבות היהודית הספרדית הייתה גבוהה בהרבה מהתרבות האשכנזית והצרפתית. לא רק הגורמזאנו הם אולי אשכנזים גם כל האשכנזים הם ממוצא אשכנזי. וכך נולדה הבדיחה שבהנהגת כחול לבן יש 3 אשכנזים ואשכנזי... מה עם הרומן הרביעי של דונה גרציה, האם הוא כבר יצא לאור? אני רוצה לרכוש ולקרוא אותו, כי אני במתח מה קרה לה למסכנה. אולי היא עוד חיה יחד עם אלביס. אל תצפה לגדולות ונצורות בביקור בריינלנד זה הרבה פחות יפה מאשר בצרפת, הנופים מאוד מונוטוניים והערים הם כיום מדרחובים עם כמה כנסיות, אח, איפה השיק והיופי של פריז, של פרובנס, של הסיין... הרבה בריאות, קורי

תשובה של החבר באותו היום

הספר הרביעי גמור אבל עוד לא יצא לאור. כשיצא, אשלח לך במתנה למלאות לך 75. אתה עוד ילד על ידי, יליד דצמבר 41.

אשר לקאמפף הקולטורי, אני מתכוון להתקיף את האובססיה המרטירית של יהודי וורמס שששו למות בחדוות טוטן-ליב על קידוש השם, לעומת אבותיי שמספרד (טראזונה בארגון ע"פ קיומם של גורמזאנוס ברשומות שם – גם דונה גרסיה מוצאה מארגון) עברו לפורטוגל (שגם שם רשום השם גורמזאנו ובזכות זה הבן של אחייני ... עשה אזרחות פורטוגזית כדי לעבוד בקופנהאגן כאזרח האיחוד האירופי) ואם עברו אבותיי לפורטוגל ובסוף צצו כיהודים בבלקן, משמע שהתנצרו בכיף – כנראה למראית עין, ממש כמו דונה גרסיה – כי עובדה שבתורכיה היו יהודים וכך גם אני יהודי, צאצא של מראנוס שהעדיפו להיות על קידוש השם במקום למען שמו יתברך. לכן הקאמפף בספרי העתידי יהיה בין אהבת המוות והקורבנות האשכנזית לבין אהבת החיים הספרדית, והשאלה מי החזיק את נצח ישראל, אלו שמתו ונעלמו או אלו שבחרו בחיים?

אמרתי לך שאני מנסה להתחמק מנסיעה לוורמס כי לי אין תאוות התגליות כמוך, אבל אולי בגלל הספר, אסע לשם לספוג את האווירה או מה שנשאר ממנה כשאירופה הקימה קניונים במקום טירות. יכול להיות שאכנע ובסתיו או באביב הבא בכ"ז אסע, אם ירצו השם והשד, לגורמס האבודה.

ובינתיים... כשניפגש עוד נדבר, הרבה כיף ובריאות ושתזכה להמשיך להיות על "טורים" (תרתי משמע) ולהשלים עוד כמה קרוזים...

ברכות ב- 17.6.19 של חבר איטלקי/קולומביני/גרמני, השולט בשלושת השפות וגם בפורטוגזית, צרפתית ועוד

hola don jacques,
thanyou for your nice message. I am glad to hear you are ok.
as far as I am concerned at the age of 82 I am still more or less ok. my problem is moving around. since I got a stroke some five or six years ago I am permanently on a wheel chair which makes me permanenrly dependent on third persons. I still travel on my ambulance car but it is not the same.
nevertheless in a month about I will travel to my place in umbria where my daughters and and greatchildren will meet me. they live in california and arizona-
so as you can see I am dooing my best to move around.
abrazos

תשובה שלי באותו היום

Dear ...,

I am extremely pleased to hear that relatively all is OK with you. We are living in our fourth quarter and we have to make the final results towards the year's/life's end. Can you say NON, RIEN DE RIEN, NON JE NE REGRETTE RIEN? I hope so, as we have only one life to live. As for me, j'ai vecu une vie tres mouvementee, vivant en Israel mais voyageant beaucoup, changeant 4 fois de carrieres, ecrivait une trentaine de livres que tres peu on lu, pero gracias a la vida que nos ha dado tanto, que podimos distinguir lo negro del blanco y en las multitudes las mujeres que amamos. Last year we visited twice Italy - the north and the center - we were once again in Milano and I remembered meeting you there and going to the theater. You have a beautiful country and it helped me a lot knowing the language, as our guide didn't speak a word and I had to translate everything. I even wrote to the driver a thanks note...

I admire you for your stamina how you keep on going in spite of all the hardships, you are a fighter and I am sure that your family gives you the strength to go on. We live in countries that are not as peaceful and ethical as Luxembourg which we visited recently, but who wants to live there? Nuestros pies estan cansados, pero nuestra alma es joven - as we go now slowly - chi va piano va sano e va lontano, langsam aber sicher, until we'll reach the final curtain!

Abrazos,

Jacques

ברכות של ידידה ב- 18.6.19 ליום ההולדת

קורי שלום רב

קודם כל המון המון מזל טוב, בריאות טובה, וכל מה שאתה מאחל לעצמך שיתקיים.

תמיד חוויה בכל גיל להיפגש עם אנשים מעניינים שיש מכנה משותף איתם.

לצערי הרב אני מדברת גרמנית כשפת אם אבל אף פעם לא טרחתי ללמוד לקרוא ולכתוב. (טיפשות שלי).

במאמץ אני יכולה לזהות חלק מדברים שכתובים.

עם איזה חברה שטתם?

שרק נמשיך להיות בריאים ולהנות מכל דבר שאנו מוצאים בו עניין.

תמשיכו כך.

ד"ש חמה לרותי.

כל טוב ולהתראות

תשובה שלי באותו היום

... היי, תודה על הדברים החמים. נסענו בפגסוס והשייט על הריין היה רק יום אחד. בשאר הימים היינו ביער השחור, בהיידלברג, שטוטגרט, שטרסבורג ולוקסמבורג. אין דבר יותר קל מללמוד לקרוא ולכתוב גרמנית. תבואי אלי ותוך כמה שעות תדעי או שתקחי שיעור ראשון בכל קורס. בעיקרון זה נקרא כמו שנכתב וזה כתב לטיני. בתחילת ספטמבר נהיה בטיול באוסטריה. כל טוב, קורי

ברכות של חבר ב- 18.6.19 ליום ההולדת

קורי ידידי,

ראשית ברכותיי ליום הולדתך ה 75!

אני מאחל לך עוד שנים רבות של שייט נהרות ושירים ישנים שירננו את חיך, וכמובן בריאות טובה!

יום ההולדת ה 75 שלי עבר לבקשתי בלי אירועים מיוחדים - ביקשתי לדחות הכל ליום ההולדת ה- 80...

שמח לראות שהיו לך חוויות כה נעימות. כן ירבו!!

מאחל מכל הלב,

תשובה שלי באותו היום

... יקירי, תודה לך על הדברים החמים, האמת שגם אנחנו לא חגגנו, במקרה הטיול יצא ביום ההולדת שלי, כל טוב, קורי

ברכות של חבר צרפתי באותו היום

Thanks, Jacques,

This song is indeed beautiful and the interprets you propose are so sweet to hear. Even over so many years!

Thanks also for le chef d'oeuvre de SOBOL, "Etrangers". Je vais le lire avec enthousiasme le weekend prochain.

Lorsque tu le rencontreras, tu lui diras que je n'oublierai pas de si longtemps son excellente Conférence à l'INSEAD.

Toi, à 75 ans tu peux te féliciter de ta bonne santé et de ta capacité à encore explorer les jolis coins de notre pauvre planète.

Viens tu en Europe prochainement?

Je serai là pendant l'été sauf la première partie de Juillet (Singapour, Indonésie).

La famille va bien, pour l'instant.

Continue à prendre bien soin de vous deux.

Affectueusement,

ברכות של חבר איטלקי באותו היום

Bravo Maestro!

Un caro abbraccio

מכתב לחבר צרפתי ב- 20.6.19

Cher ...,

Je viens de terminer d'un trait le livre magnifique que tu m'as envoyé - Le Dernier Khamsin - pour la première fois je vois un auteur Bat Ye'or (lis sur elle dans Wikipedia) qui décrit de vive voix ce que les juifs on souffert en Égypte. Jusqu'a maintenant je croyais que je prêche dans le désert, car tous mes amis égyptiens pensent que l'Égypte pour eux était un paradis (les juifs allemands et polonais aussi...) et ce livre met les faits dans leurs justes proportions.

Merci, Jacques

מכתב של חבר אלי ב- 23.6.19

הי קורי

אני רוצה לקנות עותק של הספר אם עדין יש לך עותקים.

תשובה שלי באותו היום

... יקירי, אני מוכן לתת לך כמה עותקים שתמצא וכוונתך ללא תמורה. תגיד לי כמה אתה צריך ואז שאשלח לך או שניפגש בחיפה או בתל אביב. שם הספר הוא "הישמרו מדורון יוני" ([קישור לספר](#)) ובלטינית - TIMEO DANAOS ET DONNA FERENTES ([קישור לאימרה](#)). תוכל בקישור לספר לראות את וידאו ערב ההשקה שהשתתפת בו ב- 2001. עברו למעלה מעשרים שנה מאז שכתבתי את הספר/מחזה והנושאים הנסקרים בו אקטואליים יותר מתמיד. אך לצערי יש פחות ופחות אנשים שעוסקים באתיקה ובקיימות ואנו אחרוני הצדיקים בסדום. כל טוב, קורי

תשובה שלו ב- 24.6.19

רוב תודות.

אשמח לקנות ממך עותק כי אני רוצה לתת אותו למישהו.

אנא שלח לי שני עותקים ל... ומסור לי פרטי חשבון הבנק ואעביר לך תשלום.

רוב תודות

תשובה שלי באותו היום

... יקירי,

אני שולח לך בדואר 3 עותקים של הרומן שלי "הישמרו מדורון יוני". זאת מתנה, יש לי עותקים רבים ותוכל לתת אותם למי שתחפוץ. לא אוכל לקבל תשלום מכמה סיבות: מעולם לא קיבלתי תשלום או תמלוגים על עשרת הספרים שלי שיצאו לאור ועכשיו לא הזמן "לקלקל" מסורת זאת. לפיכך כל 21 הספרים האחרים שלי פורסמו כספרים דיגיטליים להורדה בחינם באתר שלי ושל אוניברסיטאות מובילות כאינסאד, אוניברסיטת חיפה ועוד. גם כאשר היו לי הסכמי תמלוגים עם קלוור וספרינגר הם הפרו אותם בצורה בוטה. בספר שלי ACTIVIST BUSINESS ETHICS היה הסכם תמלוגים שנכנס לתוקף אחרי 500 עותקים. משום מה הדיווחים שלהם נתקעו ב- 497. אחרי שלמדתי מ- WORLDCAT שיש למעלה מאלף עותקים בספריות של אוניברסיטאות מובילות ברחבי העולם הם נתמלאו אלא ורק כאשר הגעתי ליושב ראש הדירקטוריון שלהם הודיעו לי שההסכם הוא על מספר עותקים למהדורה ובכל פעם שהגיעו ל- 500 הוציאו מהדורה חדשה.

את ספריי חילקתי לאנשים חפצי אתיקה וקיימות ושכרי הוא בהפצת רעיונותי לכמה שיותר אנשים בארץ ובחו"ל, המסתכמים יחד עם אלה שקנו או קראו אותו מהספריות באלפי אנשים. הרומן שלי נמצא בספריות רבות בשכונות, ברכבת, באוניברסיטאות ואפילו יש לי תמונה באתר שהוא נמצא בספריית המוצ'ילרוס בדרמסלה שבהודו. גם המחזה שלי שתורגם לצרפתית ויצא לאור שם הגיע לקצווי ארץ אבל טרם הועלה על הבמה, למרות שהיה הסכם על כך בתיאטרון חיפה שלא מומש כי הוא פשט את הרגל וכמעט והוא נבחר על ידי הקאמרי. הוא הועלה על ידי הסטודנטים של החוג לתיאטרון באוניברסיטה העברית בירושלים ועזרתי להם באינטרפרטציה של המחזה. המחזה והספר הם היחידים שנכתבו בישראל על אתיקה בעסקים בארצנו כי כולם חוששים מזעם הטייקונים.

קריאה מהנה וכל טוב,

קורי

תשובה של החבר ב- 6.7.19 בעקבות קבלת הספר

מצאתי בטיטות מייל שבטעות נתקע לפני כשבועיים ולא נשלח... מוטב מאוחר מלעולם לא..

רוב תודות.

ממש הוצאות ספרים "ראויות" להוציא ספר על אתיקה... זו רמאות לשמה!

אימייל שלי מה- 23.6.19 על ראיון שעבר הבן שלי, פרופסור יוסי קורי, בתוכנית ברקוד על וילה אקולוגית שבנה וזכה עבורה ועבור מבנים אחרים שבנה בפרסים רבים

... שלום רב,

להלן קישור לכתבה ששודרה בתוכנית ברקוד ב- 20 ביוני 2019 על וילה אקולוגית שפרופסור יוסי קורי/גאוסקטורה בנה בארסוף עם הצגת הבית, ראיון עם יוסי ועם בעל הבית. יוסי זכה בשלל פרסים על בניה זאת (**קישור**) ועל שאר המבנים שתכנן, אך מעל לכל - זכה לשביעות הרצון של הלקוחות שלו - הפרטיים והציבוריים - בארסוף, במכללת שנקר, באוניברסיטת תל אביב ועוד:

<https://13news.co.il/item/programs/barcode/episodes/barcode200619-280078/>

הכתבה מתחילה אחרי 15 דקות ושלושים וארבע שניות מתחילת התוכנית של ברקוד. וילה זאת היא בין המבנים הכי אקולוגיים בעולם. אתם מוזמנים לקרוא פרטים מלאים על זאת באתר/קישור.

כל טוב,

קורי

תשובה של איש אקדמיה למייל הנ"ל ב- 23.6.19

שלום יעקב

תודה. אכן מקור לגאווה! עכשיו הוא בונה עבור החברה להגנת הטבע שאני היו"ר שלה את בי"ס שדה עין גדי...

מחיפה תיפתח התקווה

תשובה של ארכיטקט למייל הנ"ל ב- 23.6.19

קורי היי

ראיתי את הכתבה והפרויקטים

מרשימים יצירתיים וחדשניים

ומה שחשוב לנו וחובתנו כארכיטקטים לעולם ולדורות הבאים זה המוטו התכנוני שיוסי בחר כקו מוביל של משרדו

הבניה הירוקה ותכנון הוליסטי רב מערכתי

למרות כל הקשיים להנחיל זאת לציבור הרחב היזמים והמוסדות אין לי ספק שבסופו של דבר העולם יכיר בחשיבות הנושא

ויוסי כמי שמוביל את התחום בין אדריכלי ישראל

יזכה להכרה המתאימה

תשובה של ידיד באותו היום

ברכות לבן המבריק על המקוריות, המימוש ורמת הביצוע. גאוה וכף לכם ההורים!!

תשובה של ידיד למייל הנ"ל ב- 24.6.19

קורי,

אחד הכשלונות שלי בשנים האחרונות זה לגייס את יוסי לטכניון! אין לי כל ספק שהוא כוכב. אולי הנשיא הבא אחרי יצליח לעשות זאת.

אנחנו גאים בהשיגיו (כשכנים...)

בידידות

תשובה של ידידה למייל על הבית האקולוגי ב- 24.6.19

היי קורי

מרשים מאוד! בית מיוחד במינו. הן המראה החיצוני שלו והן המראה הפנימי שלו מענינים ומיוחדים ואם עוד בית כזה משיב כספים לבעליו, הרי זה משובח. כל הכבוד ליוסי, שאגב, מאוד דומה לך.

להתראות

תשובה שלי באותו היום

תודה לך יקירתי על הפרגון והמילים החמות. באשר לדמיון אלי אני לא בטוח שזאת מחמאה... כל טוב, קורי

תשובה של ידיד למייל על הבית האקולוגי ב- 30.6.19

הי קורי,

מה שלומך!

שמח לשמוע ולראות את הצלחתו של יוסי

... יש לרותי ולך את כל הסיבות לגאוה! – בן פרופסור לאבא דוקטור!!!

תשובה שלי לידיד ב- 1.7.19

תודה רבה ... יקירי, אני שמח לקרוא אותך. שלומי טוב בערבון מוגבל. זה שהבנים והדור הבא יותר מוצלחים מאיתנו זאת דרכו של עולם וככה צריך להיות על פי תורת האבולוציה. פרט כמובן לטייקונים שכמעט בכל המקרים

שאני מכיר הדור הבא והנכדים פחות ופחות מוצלחים, הולך ופוחת הדור. עוד יתרון בלא להיות טייקונים, או אולי שזה בגלל העבר האתי... אני מקווה שאתה ממשיך לשגשג והולך מחיל אל חיל ושילדיך גם כן מאפילים עליך. זה מגיע לך כי הרווחת כל גרוש ביושר ועל כך יעידו האירועים שכתבתי על עבודתנו המשותפת. תמשיך להצליח ולשגשג. קורי

מכתב לחבר צרפתי ב- 26.6.19

C'est tragique comment un pays si magnifique comme la France fait faillite par rapport a l'islamisme fondamental. Vous avez tellement peur d'être perçus comme racistes, coloniaux, islamophobes ou fascistes que vous permettez la fin de la laïcité et de la France qui a inventé liberté - égalité - fraternité. Alors que l'Islam radical préconise la servitude, l'inégalité et les guerres civiles. C'est à cause des Macrons que Trump devient président. Ma grand mère disait que trop de miel pue, trop de politically correct achève exactement le contraire. J'ai écrit tout ca dans mes livres mais les anciens ont peur de les commenter. Jac.

מכתב של חבר ארגנטינאי/ישראלי/אמריקאי אלי מה- 27.6.19

Dear Yaacov:

I hope to find you well.

Here's an article published in Haaretz that I think you should read. It is extremely insightful and it might give you a different perspective of Israel's dilemma.

Let me know what you think.

All the best to you.

Israel &
Germany.pdf

תשובה שלי לאותו חבר באותו היום

... יקירי,

אני מאוד מודאג. אם אדם נאור כמוך יכול לחשוב שמאמר הטראש ששלחת אלי שעטוף אמנם במילים יפות אך מונע משנאה עצמית פתולוגית, כמו עיתון הארץ שאהבת ציון שלו גם בימי בן גוריון לא היתה בראש מעיניו, הוא נותן פרספקטיבה חדשה על ישראל על ידי השוואת ישראל לגרמניה הנאצית זה מדאיג אותי. סימן שגל השינאה שפוקד את האינטליגנציה במערב מחלחל אצל טובים ונאורים כמוך ואם בארזים נפלה השלהבת מה יגידו איזובי הקיר. גם מבחינה אקדמית כותב המאמר אומר שטויות כי אם הוא משליך על הרג ילד, משפחה או אפילו עשרות פלשתינאים על ישראל כולה זאת טעות לוגית ממדרגה ראשונה. יש מתי מספר הרבה פחות מאשר בכל מדינה נאורה, בטח לעומת ארצות הברית, אנגליה, צרפת, ארגנטינה או גרמניה, שעושים מעשים איומים אך זה לא מכתים את ישראל יותר מאשר רצח הילדים בנורבגיה משליך על הנורבגים, רצח הילדים בארצות הברית משליך על האמריקאים וכדומה. אם ישראל היתה נאצית או אפילו פשיסטית "הארץ" לא היה קיים והיא היתה מחסלת את כל הפרופסורים והכתבים הנאורים כביכול. אם היינו נאצים היינו מחסלים את כל שישה מיליון הפלשתינאים שהיו בשליטתנו כפי שהם עשו ליהודים. בכל מלחמות וכיבוש הפלשתינאים מתו אלפי פלשתינאים רובם מחבלים ומיעוטם היו במקומות שמהם נורו טילים על ישראל. הרג אזרחים בזדון כמעט ולא בוצע בטח לא בשום יחס למה

שהצרפתים עשו באלג'יריה ובהודו סין, האיטלקים באביסיניה ובלוב והאמריקאים בויטנאם, שם הם טבחו מאות אלפי אזרחים חפים מפשע. מה עם שלושים אלף הפלשתינאים שהרג חוסין בספטמבר השחור וירדן עכשיו מטיפה לנו מוסר על הומניזם. בגלל שאני אוהב אותך לא אספר לך על עוולות הפשיזם בארגנטינה כי אתה לא אחראי לכך, אבל עשרות אלפי ה-DESAPARECIDOS הם פי כמה ממה שישראל הרגה אי פעם פלשתינאים. אז ארגנטינה נאצית? אם תקרא את הספר תראה איך אני מתייחס לאורך מאות עמודים בעברית ובאנגלית על סוגיות אלה ותמצא שם את הפתרון לדילמות שאתה מציג. בינתיים אני שולח לך את דפי הסיכום למסה שלי על גזענות בספר שלי. תקרא את זה, זה הרבה יותר מדעי מהשטויות שכותב שונא ישראל שאתה מצטט. אני איש האמצע, לא פונדמנטליסט שמאלני חדור שנאה עצמית, לא פונדמנטליסט ימני גזען, אני דוגל בדרך הביניים האריסטוטלינית וכך לימדתי את הסטודנטים. אני מקווה שזה בצורה דרסטית את השקפותיך.

כל טוב, אני אוהב אותך ומעריך אותך כאחד האנשים הכי אינטליגנטים ומוכשרים שאני מכיר. תבוא קצת לישראל, תלמד על הבעיות האלה כמו עיניך ואל תתרשם מתעלומה ברוח גבלס הנאצי...

קורי

ועל מנת לשים מסה זאת על גזענות בקונטקסט בינלאומי והסטורי ולהקיע את ההכללה המבישה בין גזענות, פשיזם ונאציזם, אציין כי למדתי ביסודיות את ההסטוריה המדינית של אירופה בין שתי מלחמות העולם, הולדת הפשיזם והנאציזם, קראתי עשרות ספרים בנושא וגם אני מבין דבר אחד או שניים. ההכללה של "לאומנות, גזענות, פשיזם ונאציזם" באותה קלחת מביאה לכך שניתן להגיד על מרבית המפלגות במדינות הדמוקרטיות במאה העשרים שהן פשיסטיות ונאציות כי אם מפלגה הנועה בגזענות מחזיקה בתפסית עולם נאצית – מה עם המפלגות בארצות הברית עד שנות השישים ויחסן לשחורים – האם הן היו נאציות, פשיסטיות, נאו נאציות כי הן היו גזענות בגזענות?

מי לא היה "גזען" בגזענות עד לסוף המאה העשרים? מפא"י שהקצתה שני שרים ספרדים במשרדי הדואר והמטרה ושלחה לעיירות הפיתוח כמעט רק מזרחים? מפלגות השמאל בישראל שסגרו את האזרחים הערבים בכפריהם בזמן הממשל הצבאי עד שנת 1966? הותיקים היקים שרצו לסגור את מרכז "העיר" לרומנים. ומי אמר: "המטרה צריכה להיות החדרת רוח מערבית, ולא להניח להם לגרור אותנו לתוך מזרחיות בלתי־טבעית. אחד החששות הגדולים המייסרים אותנו... הוא הסכנה שמא עדיפותם המספרית של עולים ממוצא מזרחי תאלץ את ישראל להשוות את רמתה התרבותית לזו של העולם השכן" – נוא נאציזם מהונגריה? מאוסטריה? או אבא אבן?

כל דיבורי הסרק של פרופסורים שמתיימרים לדעת דבר אחד או שניים על פשיזם וכורכים אותו עם גזענות הם בשפה של נאנדרטלים לא יונים "קאלאם פאדי". הרצון הנפסד לקרוא לישראל, לליכוד, לנתניהו - נאציזם, נוא נאציזם, חברים של נאציזם, פשיסטים, אפרטהייד, סחף פשיסטי, סכנה לדמוקרטיה הוא לא רק מקומם, שיקרי, משמיץ, עושה דמוניזציה ודה לגיטימציה. הקריאה זאב זאב כבר שלושים שנה שעוד מעט הפשיזם ינצח וכלום לא קורא, התיוג של ישראל כמדינה מוקצה הוא מפלצתי, שבמדינה פשיסטית כבר מזמן היו מחסלים את אומריהן – ומה עושה המדינה הפשיסטית – נותנת להם פרס ישראל. כי ישראל היא מדינה דמוקרטית, אור לגויים, מדינה הנלחמת על חיה גם אחרי 70 שנה, שצריכה להתמודד עם דפמצייה מבית ומחוץ, עם הצבא הכי מוסרי בעולם ועם עצבים של ברזל. איך יש למדינאים את עצבי הברזל להתמודד עם כל ההשמצות מבית והתוקפנות מבחוץ!

טוב, לא צריך להיסחף. אני נקרע בין הרצון שלי להגן על המדינה ומנהיגיה מפני האשמות שווא שהם פשיסטים, נוא נאציזם, יודו-נאציזם ונאציזם, לבין תיאור העובדות כהוויתן, כשבשבעים שנות קיומה היו תופעות מובהקות של גזענות, אך שאינן חורגות מתופעות מקבילות בארצות הברית ואולי אף פחות קשות מהן, כי אצלנו כמעט ולא היו מקרי לינץ' או רצח מכוון של יהודים בערבים ולא היה אפרטהייד כמו בדרום ארה"ב ובמדינות רבות באירופה.

ועל מנת להזים אחת ולתמיד את ההאשמה שישראל, מנהיגיה, המתנחלים או אפילו הימין הקיצוני הם נאציזם, אביא להלן את ההגדרה המקובלת של נאציזם בויקיפדיה, אך הגדרות דומות נמצאות בכל אנציקלופדיה: " **נאציזם**, קיצור של **נאציונל-סוציאליזם**, בגרמנית **Nationalsozialismus**: או בקיצור **Nazismus**, הוא שמה של אידאולוגיה גזענית-לאומנית טוטליטרית, שפיתחה המפלגה הנאציונל-סוציאליסטית הנאצית בגרמניה בשנות ה-20 וה-30 של המאה ה-20. האידאולוגיה הנאצית דגלה במשטר טוטליטרי-לאומני. היא כללה השקפה גזענית בדבר עליונותם של "גזעים" אנושיים מסוימים על פני אחרים, ודגלה בדיכוי והשמדה של בני אדם המשייכים ל"גזעים נחותים", במיוחד יהודים וצוענים, לעומת שמירת ה"טוהר" של "הגזעים העליונים". לצורך הגשמת

מטרה זאת, הוצעה תוכנית - T4 אותנסיה, ההשקפה הייתה כי יש לחסל בני אדם בעלי לקות, שכן אלו נחשבו ל"חלשים", לצד חיסולם של גברים בעלי נטייה הומוסקסואלית, ודיכוי אידאולוגיות אחרות, כגון קומוניזם, ואת הדוגלים בהן. בהנהגתו של אדולף היטלר, החלה המפלגה הנאצית ליישם את עקרונותיה זמן קצר לאחר עלייתה לשלטון בגרמניה הנאצית בשנת 1933, במהלך השואה ובאמצעות תוכנית 'הפתרון הסופי'. זאת אם כן ההגדרה.

מהגדרה זאת ברור לכל אדם משכיל שאינו חדור שנאה ודעות קדומות שמדינת ישראל, מנהיגיה, צה"ל, המתנחלים ואפילו הקיצוניים שבהם אינם נאצים כי אינם דוגלים בהשמדת גזעים אחרים. כפי שאני מסביר פעם אחר פעם, יש הבדל תהומי בין גזענות שרבות מהמדינות וגם ישראלים רבים נגועים בה לבין נאציזם. המתנחלים הקיצוניים ביותר אינם סוברים שהערבים הם גזע נחות, לכל היותר שהם אויבים ושיש להילחם בהם, אך שאין להשמיד אותם, לרבות נשים וילדים כפי שגרסו הנאצים. האם כל אחד שמכנה את המתנחלים שלו "מטפס על עצים" או "נאנדרטל" הוא נאצי, רואה את עצמו גזע או מוצא עליון בהשוואה לנחותים, למנשקי הקמעות, ל"כחלונים"? ברור שלא, הם גזענים ובעלי דעות קדומות וכפי שאני לא אעז לקרוא להם נאצים כך זאת רשעות לקרוא ליהודים בישראל או לחלק מהם נאצים. זאת אפילו לא בורות כי כל אחד שמכנה אותנו נאצים יודע שאנחנו לא נאצים. הם רק מנסים לעשות לנו דה – לגיטימציה, ואני לא רוצה לעשות הקבלות בין האמצעים שהשתמשו בהם הנאצים על מנת לעשות דה-לגיטימציה ואי-האנשה של היהודים למי שמכנה יהודים אחרים יודונאצים, נאנדרטלים או פרימיטיבים. הפוסל במומו פוסל ואני חושד בכל מי שמכנה יהודי כלשהו נאצי שהוא הושפע מאידאולוגיה נאצית.

יתירה מזאת, כל מי שעושה זאת ברשעות ובזדון יש לו כוונה לא דמוקרטית להשתלט על המדינה אחרי שהוא לא מצליח להעביר מהשלטון את הליכוד וראשיו. אלה שכותבים כתבות בהן הם מכנים את נתניהו, הליכוד, המתנחלים או ישראל נאצים גם קוראים לעולם להתערב ולהשליט שלום כפוי, לאו"ם "להגן" על הפלשתינאים, קרי – להילחם נגד ישראל כפי שהאו"ם ונאט"ו נלחמו נגד סרביה שדיכאה ועשתה טיהור אתני בשטחי יוגוסלביה. אלא שישראל מעולם לא עשתה טיהור אתני והרגה אזרחים רק אם הם היו מחבלים, או רצו לפלוש למדינה, או היו בשטחי אש מהם נורו טילים על ישראל. מעולם צה"ל לא הרג במתכוון אזרחים והמתחרת היהודית, לרבות גולדשטיין, רצחו כמה עשרות פלשתינאים, ללא שום קשר לרצח עם או נאציזם. קל וחומר, המתנחלים הרוצים לחיות בשלום עם שכניהם הפלשתינאים ובוודאי אינם רוצים לחסל אותם. אבל יש מי שבוחש, כי קשה לו עם השלטון שנבחר כחוק, עם המזרחים שתופשים עמדות מפתח, עם אידאולוגיות ימניות ודתיות שאין בהן דבר עם נאציזם והן הרבה פחות רדיקליות מאידאולוגיות דומות בעולם. כל מי שמכנה יהודים נאצים מהווה סכנה לדמוקרטיה, הוא גזען וחורג מהחרויות המקובלות בדמוקרטיה. יש להילחם בצורה נחרצת נגד כל מי שקורא לישראל ולחלק מאזרחיה נאצים, כי זה מעבר לחופש הדיבור, זהו פשע של שנאה שנועד להפוך סדרי שלטון.

הפונדמנטליזם היווני של חלק מהיונים, ואני מביא לכך דוגמאות ומסות למכביר כולל ציטוטים מפורטים של דבריהם ונאומיהם, הוא סכנה לדמוקרטיה לא פחות מהפונדמנטליזם האסלאמי וה-BDS ולא פלא שבעולם קיימת ברית אמיצה בין חוגי יונים/שמאל קיצוני לבין איראן, חמאס והרשות הפלשתינאית שמעולם לא הכירה בישראל כמדינה יהודית ועדיין דבקה באמנה הפלשתינאית הרוצה להשמיד את ישראל, בייחוד אם תתקיים זכות השיבה. אלא שבגלל המעורבות הגדולה של חוגים אלה בתיאטרון, בתקשורת ובקולנוע יש להם השפעה ניכרת על תודעת הציבור בישראל, במיוחד הציבור האינטלקטואלי, תוך הדבקות סטיגמות ויצירת רגשי אשם על לא עוול בכפנו, בהיות ישראל המדינה עם הצבא הכי אתי בעולם, שהכיבוש נכפה עליה והיא עושה הכל על מנת לא לשלוט בעם זר, במיוחד אם תאומץ ההצעה שלי לפתרון הסכסוך. כך אנו שומעים הצהרות כי "בני עמי בחרו בדרך הטרור ואיבדו צלם אנוש" על ידי האזרח מספר אחד במדינה אחרי רצח נתעב של ילד פלשתינאי, אך בוודאי לא טרור יהודי שמתקרב ולו באלפית האחוז למימדי הטרור האיסלאמי. קל וחומר לא נאציזם כפי שגורסים שונאינו. שטיפת המוח היא מאוד יעילה אם היא מצליחה להדביק גם מנהיגים וגם רבים וטובים אחרים. ואני לא צריך להרבות בדיבור מי היה אומן בשטיפת מוח ומי טבע את המונח "שקר עוד ועוד עד שיאמינו שזאת האמת" בשנאת היהודים.

הגזענות היא מחלה קשה אך ניתנת לריפוי, קשה לחשוב על גזענות בדור של הילדים והנכדים שלנו עם נישואי התערובת, השירותים המשותף בצבא והעבודה באותם מקומות עבודה. יש אולי דעות קדומות שנובעות מבורות או מפערי השכלה, כשלצערנו עדיין קיים פער גדול בהשכלה בין האשכנזים למזרחים. אך למעט בחוגים מסוימים של היונים, של כמה מהחרדים האשכנזים שמדירים ספרדים מהשיבות שלהם וספרדיות מהאולפנות שלהם, של ערבים כלפי יהודים ויהודים כלפי ערבים בעיקר בגלל סוגיית הסכסוך, יש לדעתי כיום פחות גזענות בישראל מאשר בעבר. אבל הדרך היחידה לעקור אחת ולתמיד את תופעות הגזענות היא בקיום מסגרת חינוך אחת במקום ארבע, כשנכיר האחד את השני מקרוב, יהודים, ערבים, חרדים וחילונים, נלמד כתף אל כתף מגיל הגן, ייעלמו הדיעות הקדומות, הבורות והשנאה ותיווצר הלכידות הרצויה, כור ההיתוך השוויוני, האתוס המשותף בו כולנו מרקם אחד.

מכתב לחבר, אחד מבכירי הבנקאות הישראלית, ב- 1.7.19

האם העזיבה של שלושת מנהלי הבנקים הגדולים ועוד עשרה יושבי ראש ומנהלי חטיבות תוך שנה יחד עם קונצנזוס של 70% מגדולי הכלכלנים בעולם על פי FORTUNE שצפוי משבר ענק בשנת 2020 מצביעים על כך שמה שחזיתי עוד ב- 2009 בספר שפרסמתי בארצות הברית ושאני ממשיך לפרסם ולגבות מאז עם נימוקים למכביר שבשנת 2020 צפוי "משבר יום הדין" יקרה?

תשובה של החבר באותו היום

למיטב ידיעתי ומתוך שיחות עם חלק מהעוזבים למרות הציניות והלעג השכר היה גורם מרכזי .

אין ספק שלכולם יוצעו תפקידים בארץ ובחול ברמות שכר אחרות.

עיקר הבעיה לא רק ההגבלה אלא האפליה בין הבנקים לאחרים

צר לי לאכזב אותך אינני מצטרף להערכות על המשבר של 2020 זה לא עוד הרבה זמן

תשובה שלי ב- 2.7.19

אני מכבד את דעתך. גזרתי ותליתי בסלון את הערכתך כמו גם הערכות של חברים רבים שמסרבים לראות את הסערה המתקרבת. הלוואי ואתבדה ואתה תצדק. עוד פחות מחצי שנה. כל טוב, קורי

מכתב לחבר צרפתי ב- 2.7.19

Je suis du point de vue intellectuel un français et je préconise tout d'abord Liberté, ensuite Egalité, et finalement Fraternité. C'est pour ça que je suis contre toute forme de dictature et les intellectuels ont été dans la grande majorité des cas pour la liberté et contre le totalitarisme. Depuis les prophètes hébreux, Socrate, Voltaire, Zola, Hugo et je suis sûr que les "communistes de salon" - Sartre etc. seraient devenus des Soljenitsyns s'ils auraient vécu en Russie.

מכתב מה- 11.7.19 על אמונת יפנית

זה מאוד אירוני שדווקא להרצאה המצויינת של שלמית בז'ראנו על הדפסי עץ יפנים, שכללה דוגמאות למכביר מתוך האוסף העצום של מוזיאון טיקוטין וסרט בנושא, כשהיא גם דיברה על התערוכה הקרובה שלכם בא קהל של... פחות מתריסר! אתם צריכים להיכנס לשיא גינס איך הוצאתם מתוך מעז ולמרות התעניינות השואפת לאפס לתערוכות שלכם המוזיאון מלא וגדוש במאות אנשים ששומעים הרצאות בכל נושא שבעולם ורק לא בנושאי האוספים של המוזיאון... וזה מביא אותי להצעה שעל מנת להגביר את ההתעניינות בתערוכות שלכם כאשר ממילא יש לכם כל יום CAPTIVE AUDIENCE של עשרות עד מאות שומעי הרצאות תעשו אחת לשבוע סיור מודרך עם מדריך ברמה גבוהה בתערוכה בשעה שתים עשרה ורבע. אני חייב לציין שלמרות שאני מעריך מאוד קטן של

אומנות יפנית שלמית ריתקה אותי עם ההסברים שלה על הדפסי העץ והסיפורים סביב כל תמונה. אני בטוח שמדריך טוב יקרב את אוספי טיקוטין לקהל של מאות המבקרים.

אני כנראה אוהב במיוחד מרצים שלא מצליחים לרתק קהלים גדולים, כגון נעמה וילוז'ני, שלמית בז'ראנו או נינוה ויצחקי, אולי בגלל זה שגם את הספרים שלי קוראים רק מתי מעט... כל טוב,

[הערת המחבר: הצעה זאת כמו הצעות רבות אחרות על סדרות הרצאות חדשות כתיאטרון ושנסונים התקבלו ובוצעו]

מכתב לחבר ב- 14.7.19

כלכלן מאוד ידוע טוען כיום ([קישור למאמר בגלובס](#)) מה שאני כותב בספריי ובמאמריי כבר עשר שנים שהכלכלה העולמית עתידה להתמוטט בשנת 2020 והוא מונה כמה מהסיבות שכתבתי בספריי. ההבדל בינינו הוא שהוא טוען את זה כיום שנה לפני המפולת בעוד אני צפיתי את המפולת עשור לפני שהיא תתרחש בשנת 2020. לכן, אני מאוד ממליץ שתצא מכל השקעותיך בבורסה.

מכתב בנושא רפרטואר הרצאות ב- 24.7.19

... היקרה,

בעקבות דבריה של רוחמה והשיחה בינינו עשיתי חשבון שיש לך יותר מרצים מזרחיים/ספרדים מאשר צופים לא אשכנזים, מה שמראה שאת חפה מגזענות: רוחמה אלבג, רועי עלוני, נינו אבסדזה, גליה פסח, רחל אסתרקין, דוד איבגי, ובעבר נעמה וילוז'ני, שלמית בז'ראנו, זוהר נבון, עידן אבוהב, וליד כרכבי, ענת דנון סיון, ונראה לי שכמו שבמקרה אנחנו מגלים את המוצא של אלבג, אסתרקין או עלוני, כך לא אתפלא גם אם גליה דור או יריב פלד הם מזרחים, מה עוד שהם מרצים על המזרח הרחוק והמזרח התיכון. רק ידידנו מרדכי יושקובסקי הוא א"ט (אשכנזי טהור)...

אבל זה מביא אותי לבעיה כאובה מאוד - המרצים אולי מזרחים אבל כל נושאי ההרצאות שלהם הם מתרבות המערב באמנות, בספרות, בקולנוע, בפילוסופיה ואפילו בדתות. להרצאה על ארז ביטון באו 20 איש, להרצאה על הדפסי עץ יפנים באו תריסר ואם רועי עלוני שדיבר על סבתו העירקית היה מעז להרצות על מוסיקה עירקית לא היה בא אף אחד. אם תהיה הרצאה על מחמוד דרוויש יבואו המון אבל זה כי הוא חביב כמה 'יונים', בעיקר כי הוא רוצה לאכול את הישראלים ולגרש אותנו מפה. ועדיין לא היתה שום סידרה על פולקלור, מוזיקה, ספרות ואומנות מזרחית או ספרדית...

אני לא בא אלייך בטענות - עלייך להתחשב בטעם הקהל שהוא אינטליגנטי, אשכנזי ויוני, ואני מיצר על כך שבין המאות יש רק בודדים שהם מזרחים או ספרדים (החבר שלי הטורקי ..., אני שנולדתי במצרים אבל בתוך תרבות צרפתית וספרדית, המחוננת שלי ... מעירק שמגיעה מדי פעם..., לא ידוע לי על ערבים ובטח שאין צעירים שאצלם המצב אולי יותר מאוזן). מעניין כמה יירשמו לסדרה על פולקלור וספרות לדינו או מזרחית המקבילה ליושקובסקי, על מיטב הקולנוע המצרי, על האנתולוגיה של סופרים ומשוררים מזרחים של יצחק גורן שקראתי בשקיקה...

ואני לא מדבר על כך אם תעזי להביא סדרה על מפעל ההתנחלות ביהודה ושומרון, על האיזון הדרוש בין שלוש הרשויות, על המלצות ועדת ביטון מיועצו להעשיר את תוכנית הלימודים בתרבות המזרח (צולבים אותי כל החברים שלי כשאני מעז לדבר בזכות ועדת ביטון)... אני התייחסתי הרבה לסוגיות גזענות בעולם העסקים ובחברה הישראלית (קראי בספרי האחרון אירוע עסקי בעמ' 709, מסה על גזענות בעמ' 695, מאמר על מזרחיות בעמ' 724, שירים, סאטירות ועוד). הקהל שלך צרכן של תרבות מערבית, כמעט כולו אשכנזי, מבוגר ויוני והוא מקבל את מה שהוא רוצה...

לגבי - כולם היו בני! המזרחיות והספרדיות שלי הם רק שניים מתוך 30 מאפיינים שלי ובוודאי לא הבולטים שבהם. לי הרבה יותר חשוב חופש, אתיקה, יושרה, אינטלקטואליות, לאומיות, צדק חברתי, מלחמה בשחיתות ובצביעות, מציאת שביל הזהב בלי להתלהם, נאמנות, משפחתיות, חריצות, יצירה. אני אוהב את כולם - אשכנזים, ספרדים, מזרחים, ערבים ויהודים, יונים וניצים, דתיים וחילוניים, בתנאי כמובן שהם חפים מגזענות, מרצון להכתיב את דעתם, משנאה עצמית. אני שומע את כל הסדרות ואשמע גם סדרות על נושאים "רגישים", על תרבות מזרחית וספרדית, על הכל!

בידידות,

קורי

אימייל לחבר צרפתי ב- 26.7.19

Tu verras dans mon livre que tu vas sans doute lire aux vacances d'Aout que j'écris beaucoup sur le sens de culpabilité des Européens envers les Musulmans et les Africains, ce qui explique leur conduite honteuse envers l'Iran, les terroristes, les fondamentalistes, etc. Ils hurlent contre Trump mais pardonnent tout aux Iraniens et aux Imams. Ils excusent les terroristes, le Hamas, la Hizballah, ils condamnent Israel comme fascistes et nazis et absouent les pires crimes des régimes totalitaires. C'a vient d'antisémitisme, de culpabilité, de la haine de soi, a haut sur le baudet - Israel car les chacals ne sont pas responsables de la peste. Moi, je n'ai aucun sens de culpabilité, je me sens complètement éthique, Israel a l'armée la plus morale, et ceux qui nous accusent de nazisme le sont eux-mêmes. Je ne suis pas politically correct, je ne supporte pas l'hypocrisie de l'Europe, de la France, UK, Suède, qui font des Salam Aleik aux extrémistes musulmans, laissent infiltrer les mosquées par des terroristes, et admettent des dizaines de millions de réfugiés qui n'admettent pas la culture européenne.

אימייל לחבר ב- 28.7.19

... היי, תודה על המאמר, שטיגליץ כיכב בתוכניות הלימודים ובספרים שלי לאורך השנים ובמיוחד מאז המשבר של 2008. אני כמובן גם לימדתי שיעור שלם עליו בכרמל ובאמצעותי מאות נחשפו למשנתו. יחד עם זאת הוא מתון מדי בהשקפותיו. לצערי כבר לא תספיק אבולוציה שהוא מטיף לה אלא רבולוציה נוסח הרפובליקה השנייה שתבוא בעקבות משבר יום הדין בשנת 2020. יש לי הרגשה מוזרה שכל ההתפתחויות שחזיתי מתגשמות ואחרים "קוטפים" את הפירות. בשנת 2009 הייתי היחיד שחזיתי שהמשבר יפרוץ בשנת 2020 וכיום על פי פורצ'ן למעלה משלושת רבעי הכלכלנים המובילים חוזים אותו. כך היה גם בדבריי על דנקר, עופר, תשובה וחבריהם, כשכולם האמינו שנדקנר הוא גאון פיננסי אני כתבתי מאמרים שחזו את מפלתו ואת השחיתות שלו.

הייתי הראשון שכתב ספרים אקדמיים ותזה לדוקטורט על אתיקה לבעלי מניות המיעוט ועכשיו כולם עוסקים בזה. אך בכל זאת נותרתי ייחודי בהצעות לפתרון עושק בעלי מניות המיעוט, ההתמודדות עם משבר יום הדין, אימוץ המודל הכלכלי סטטיסטי שמצאתי על המתאם בין אתיקה לשגשוג כלכלי וערכי, ולאחרונה גם בנושא הרפובליקה השנייה. אף אחד לא מעז לאמץ פתרונות אלה ולכן המצב רק יילך ויחמיר. אני סבור שמצאתי כמה מודלים פורצי דרך בישראל ובעולם אבל "לא סופרים אותי", כמו לפקיסטני שמלחין את שירי הביטלס בסרט יסטרדי. אולי אני לא מסביר את עצמי טוב מספיק, אולי ספריי ארוכים ומנומקים מדי, אולי אני זקוק ל"אנגלס" שיפשט את המניפסט שלי, ואולי בכלל אני מקדים את דורי. לפחות השתדלתי בהולכי בדרך לאיתקה. שלך, קורי

מכתב הערכה למיקי דרור, מנהלת מחלקת אירועים ותוכן, מוזיאוני חיפה, האחראית בין היתר למגוון ההרצאות במוזיאון טיקוטין, בו אני שומע ארבע הרצאות בשבוע, עם עזיבת תפקידה – 29.7.2019

מכתב הערכה למיקי דרור

לעיתים נדירות פגשתי מנהלת כמיקי דרור, עם רמה כה גבוהה של מקצוענות, פרפקציוניזם והצטיינות. מיקי הצליחה בשנים הארוכות בהן היא מנהלת את תוכנית ההרצאות של מוזיאון טיקוטין, שאני צרכן נלהב שלה, להגיע לשלמות עם מגוון נרחב של מיטב המרצים בנושאים מגוונים ומעניינים מאין כמותם – אמנות, ספרות, תיאטרון, קולנוע, מוזיקה קלאסית, אופרות, הסטוריה של ארץ ישראל, מסעות, תנ"ך, נצרות, דרום מזרח אסיה, אפריקה, אמריקה הלטינית, רוסיה, פסיכולוגיה, מדע, משפט, שנסונים צרפתיים, שואה, מזרח תיכון, תרבות יידיש, ג'אז, פילוסופיה וכמובן יפן.

מיקי ניצבה בפני בעיה לא קלה – איך הופכים את מוזיאון טיקוטין, שהקהל החיפאי הדיר רגליו ממנו כי אינו חובב במיוחד אמנות יפנית, למרכז תרבותי שוקק חיים שמבקרים בו מדי יום מאות אנשים לשמוע הרצאות, לראות סרטים וגם לבקר במוזיאון. היא אף השכילה לעניין את מאות שומעי ההרצאות להשתתף בסדורים מודרכים בתערוכות של המוזיאון שהם חולפים בו בבואם להרצאות. המוזיאון הפך לרווחי כי מיקי הצליחה לשמור על מחיר סביר של 30 ש"ח להרצאה לרוכשי הסדרות שהם אזרחים ותיקים ואינם יכולים לשלם סכומים גבוהים בהרבה בסדרות הרצאות אחרות.

השלמות של מיקי ותוכנית ההרצאות שהיא מנהלת נובעת לא רק ממגוון נושאי ההרצאות, כי אם גם מהגיוון של המרצים – כמחצית נשים, אחוז ניכר מזרחים וספרדים, דתיים, ערבים וחילונים, בלי להתייחס לנושאים קונטרברסלים, מתרבות הדיון שהיא השליטה בנחרצות ובנועם – הרצאה מלאה של שעה וחצי בלי שאלות על מנת לא לתת מקום לזכחות ופלגנות המאפיינים אירועי תרבות אחרים, עמידה על כך שהטלפונים הסלולריים יהיו מכובים, שלא יצלמו ולא ידברו, עם אכיפה קפדנית, רמה טכנית גבוהה של סאונד ותאורה, התחלה וסיום בדיוק בזמן, סדרנות ועוד.

מיקי לא משועבדת לטעם הרוב, אם כי היא מתחשבת בו. לצד המרצים המבוקשים ביותר שמרצים ברפורט כאיבגי, יושקובסקי, דור, וולף והרני והמרצים הממלאים את אולם טיקוטין כבאר, עלוני, אברון, אבסדזה, לוריא, הורוביץ, אלבג, זיו, פלד ואסתרקין, היא מקפידה לתת במה גם למרצים מעולים כפרי, יצחקי ונינווה, המרצים בנושאים לא כל כך מבוקשים אך שיש להם קהל מסור של עשרות לג'אז, שואה, תנ"ך, ובעבר אמנות ישראלית, אמונות עממיות, אמנות יפנית, סיורים אדריכליים ותולדות מלחמת העצמאות. לגבי מיקי – כולם היו בניה והיא נותנת במה לכולם.

מוזיאון טיקוטין גם מצטיין במסעדה עם מחירים סבירים שבה מבלים עשרות לפני ואחרי ההרצאה או הסרט, בניקיון המופתי, בחוברות ובפרסום האפקטיביים, עובדי קופה לעילא, וכמובן גם בערבי טרום בכורה, ימי עיון, קונצרטים וסרטי איכות מדי יום ובמיוחד בפסטיבל הסרטים, שבו ניתן דגש מיוחד ליוצרי קולנוע ישראלים. מיקי מפנימה הצעות מהקהל שלה לסדרות חדשות, הערות בונות, ודואגת גם לצרכיהם של כבדי השמיעה עם אוזניות באיכות גבוהה, למתקשים בהליכה עם נגישות נוחה, תוך כדי שמירה על נועם הליכות, מצב רוח טוב, סבלנות אין קץ וחיוך מלבב.

ולבסוף נימה אישית – אחרי שיצאתי לגימלאות בגיל 70 לפני חמש שנים הקדשתי את הזמן הפנוי שלי לכתיבת למעלה מעשרה ספרים, קריאת מאות ספרים, נסיעות לחו"ל, ביקור בעשרות הצגות ומאות סרטים בשנה – בתאטרון, בפסטיבלים, באתרי אינטרנט וערוצי טלוויזיה מובחרים וגם... שמיעת הרצאות במוזיאון טיקוטין. בהתחלה פעם בשבוע, אחר כך פעמיים, שלוש וארבע ואני עושה מאמץ עילאי לא לגלוש לחמש כי יש חיים מחוץ לטיקוטין. הפכתי לצרכן האולטימטיבי עם כ- 180 הרצאות בשנה ואני נהנה מכל רגע בחוויה אינטלקטואלית עוצרת נשימה בזכות מיקי דרור!

אין לי ספק שמיקי תצטיין בכל תפקיד שיהיה לה בעתיד ואקפיד לשמור איתה על קשר ולעקוב אחרי הישגיה. עם עזיבתה נפער בור עמוק שיקשה למלא אם בכלל. זאת אבידה קשה לעולם התרבות בחיפה וצחוק הגורל הוא שמיקי עוזבת אותנו כאשר הגיעה לאופטימום של תוכנית הרצאות מושלמת. היא לא נחה על זרי הדפנה ונכוננו לה אתגרים חדשים קשים פי כמה. אנחנו נרגיש בחסרונה, העובדים המסורים שלה עצובים בלכתה, למרצים שאותם בחרה טיפחה במסירות אין קץ יקשה להתמודד עם עזיבתה. אך דבר אחד ברור – חיי התרבות של חיפה לא יהיו עוד כתמול שלשום!

ד"ר יעקב קורי

תגובת מיקי דרור למכתב ב- 29.7.19

אוי איזה מכתב מרגש ומדהים – אני באמת מתרגשת עד דמעות

אימייל שלי אליה ב- 4.8.19

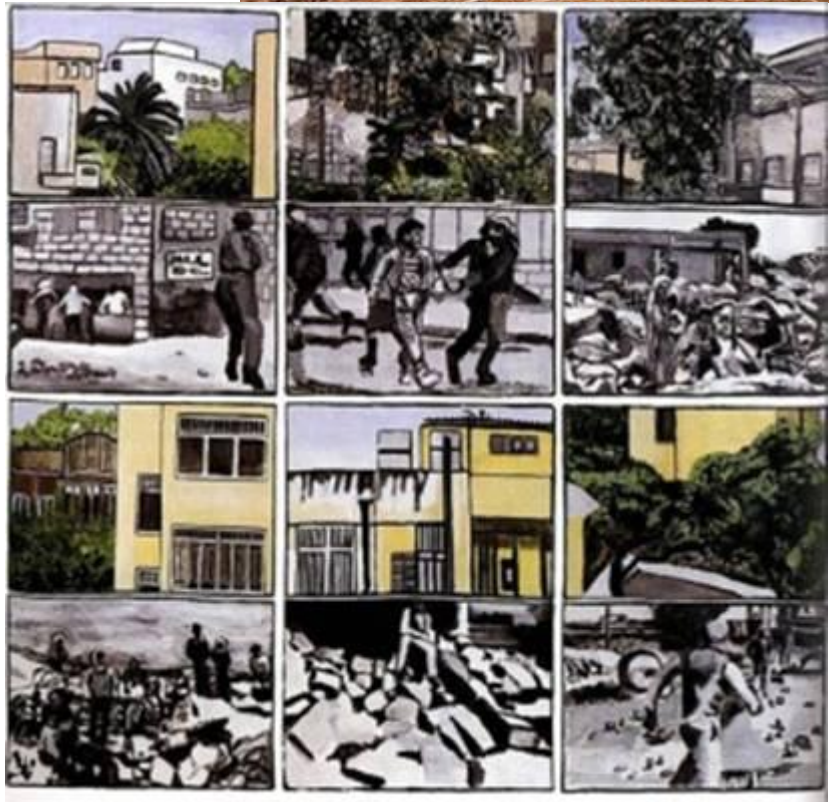
... תתנחמי בכך שהבאת מזור למאות אנשים שההרצאות שארגנת הוו עבורם את נקודת האור העיקרית ביוםם האפורי. מעבר להצלחה שלך התרבותית בבחירת מיטב המרצים ונושאי הסדרות, הכלכלית ברווחיות הגבוהה של טיקוטיין ובמחיר הסביר לפנסיונרים, הבאת רווחה, חברה, עניין וטעם לחיים לכולנו ועל כך אנחנו מודים לך!

ואני הפקתי מהסדרות שארגנת גם השלמת חוסרים בעשרות נושאים שלא הכרתי היטב - כמו אמנות יפנית ואמנות ישראלית - ומה שיותר חשוב השראה לרבים מהפרקים בספרי כמו זה שלהלן:

אידאה פיקס, הבעיה הפלשתינאית, ישראל או שובך היונים הם מבצר

רצה המקרה ודווקא בעת השיח ושיג על האידאה פיקס של היונים שמעתי הרצאה במסגרת הקורס על אמנות ישראלית (בגילי המופלג אני שומע קורסים בכל אותם נושאים שלא הספקתי ללמוד בצעירותי) ובה נאמר כי אחד הציירים הישראלים הכי מפורסמים הוא ציורו של משה גרשוני משנת 1977 "הבעיה של הציור היא הבעיה הפלשתינאית" – להלן. כלומר לא רק הבעיה של ישראל, אפילו הבעיה של הציור היא הבעיה הפלשתינאית...

ומי שלא מאמין יכול לקרוא בויקיפדיה - בערך משה גרשוני יש תת פרק שלם על הנושא. לא אכנס כאן לסוגיה מה ערכו האמנותי של הציור, אם כי הוא מאוד מפורסם, אומר רק זאת שכיום אחרי יותר מארבעים שנה טוענים גדולים וטובים בנאומים, בספרים ובמצעים שהבעיה של ישראל היא הבעיה הפלשתינאית וכמובן עוולות הכיבוש הנורא. וכפועל יוצא – אנחנו לא חיים בבית נורמלי כי אם במבצר צלבני, בגטו, סגורים בתוך עצמנו ומסרבים

להכיר באמת ההסטורית שישו הוא המשיח (סליחה זה לקוח מסאגה אחרת) שכל הבעיות של ישראל הן בגלל הכיבוש. אלא שבאה האינתיפאדה השניה ביוזמת ערפאת חתן פרס נובל לשלום שלא הסתפק בהסכמי אוסלו ושלה מהבית שבנינו לו מרצחים שחיסלו למעלה מאלף אזרחים עד שנאלצנו להקים גדר או חומה. חתמנו על חוזה שלום עם מצרים בלי גדרות עד שהסתננו למדינה עשרות אלפי מהגרי עבודה או פליטים ואלמלי הקמנו חומה היו באים מיליונים כמו באירופה. חשבנו שאם ניסוג מרצועת עזה ונעקור אלפי מתיישבים מביתם נחיה בשלום עם הפלשתינאים והם שולחים לעברנו אלפי טילים שאלמלי כיפת (או חומת) ברזל היו מחסלים אלפי אזרחים, חופרים מנהרות מוות מבתיים, מנסים לפרוץ את הגדר ולשלוח באוויר עפיפוני תופת שנועדו לשרוף ולהרוג, כאות תודה על הנסיגה, ועל פי חזון המופתי בן בריתו של היטלר לחיסול היהודים. אך הרי גם בארה"ב בנו חומה עם מקסיקו...

אז למי יש אידאה פיקס ומי הוא הפוסל שבמומו פוסל? האם מי שחי במבצר הם דווקא היונים שהפכו את השוכך שלהם למבצר כביצירת תומרקין היונה – לעיל? יש להם את העיתון שלהם, אנשי התקשורת, הציירים, הפסלים, הסופרים, הקומיקאים, המזרחנים, השחקנים והפרופסורים שלהם, ההצגות, הספרים, הסרטים, האירועים, הטרמינולוגיה, אחוות האחים שלהם. הם חיים בשוכך שלהם, הרחק מההמון הסוער שבו חי שאר עם ישראל ושכנגדו כמה מהאויבים הבולטים שלהם משתלחים בחירוף נפש – המזרחים הנאנדרטלים מטפסי העצים ומנשקי הקמעות, הרוסים הפשיסטים, חרדים חשוכים ומתנחלים קלגסים. האם הם רואים את כל העולם במציאות מדומה, כאוכלי הלוטוס, עם אידאה פיקס שהבעיה של הציור (ושל ישראל) היא הבעיה הפלשתינאית, כבציור של גרשוני היונה לעיל, כבציור של דוד ריב "תל אביב - עזה" לעיל, כבחלק ניכר של היצירה הישראלית? מי כאן מצייר את הציורים, מי מפרש אותם, מי כאן הפסיכיאטר ומי בעל האידאה פיקס, מי מוציא דברים מפרופורציות, מי נורמלי?

בעקבות העברת מכתב ההוקרה לכמה מבאי ההרצאות הקבועים, התקבלו כמה תגובות ובהן התגובה ב- 30.7.19

אכן מרגש !!!

אין כמוך בכתיבת מכתבי הערכה, וכתיבה בכלל, מי כמוני יודעת.

לא פלא שהתרגשה עד דמעות. ביטאת את יכולותיה הנדירות להפוך את המוזיאון ממקום שומם למרכז תרבות שוקק וייחודי, בעל ערך רב לתושבי העיר.

אין לי ספק שלאן שלא תפנה, יהיה המכתב שלך נכס עבודה וגם אם לא תזדקק להמלצה, הוא יהיה שמור אצלה למזכרת מחממת לב לעד.

אגב, הצלחתי להגיע להרצאה אחת שלך ביו טוב, מ- 2012 באוניברסיטת חיפה בנושא "לקראת סיכום ועדת טרכטנברג.

היה מעניין מאוד.

אם יש לך קישורים להרצאות נוספות אשמח לקבל.

להתראות ביום חמישי.

ד"ש חמה לרותי

אימייל לידידה מה- 7.8.19

... באשר ללוצ'יה די למרמור היום הקדשתי לאופרה כמה שעות (בבוקר הייתי בהרצאה מעולה של יערה קידר על התלבושות של פרידה קאלו). אחרי שבדקתי כמה חלופות הלכתי על זאת של הסרט בנוף טבעי בסקוטלנד עם ANNA MOFFO כי זה היה הביצוע הטוב ביותר מבחינת שירה ומשחק. אבל סצנת השיגעון הייתה חיוורת למדי ולכן עשיתי מחקר מעמיק ושמעתי כעשרים ביצועים של מיטב הזמרות ממריה קאלאס ועד ג'ון אנדרסון ואדיטה גרברובה, שתי האחרונות היו מצוינות ואת קאלאס קצת קשה לי לשפוט כי זו סצינה שחייבים לראות בוידאו ואין שום וידאו שלה. אבל הביצוע המדהים ביותר הוא של LISETTE OROPESA ב - TEATRO REAL במדריד

משנת 2018. לצערי יש רק קטעים מהמופע ששודר ב-LIVE אבל תראו את IL DOLCE SUONO, SPARGI D'AMARO PIANTO. זאת חוויה מעולם אחר, אחד הביצועים האופראיים הטובים ביותר שראיתי בחיים שלי שמשלב גם שירה וגם משחק עילאי. שימי לב לדקות שבהן מוחאים לה כפיים ואילו הבעות פנים יש לה. אם יש את האופרה בביצוע שלה במדריד או בכל מקום אחר בעולם רוצו לשם, זה שווה נסיעה מיוחדת, אם כי אני לא מת על הפלצנות של התפאורה והבימוי, אבל היא מדהימה וכפי שתראו בראיונות גם מאוד חביבה. אבל בטח כבר ראיתם אותה לא פעם כי היא כיום נחשבת לאחת הזמרות הגדולות. איך שלא יהיה תודיעי לנו מחר מה החלטתם לגבי מפגש ביום שישי וכל פתרון שבו נישמע מקובל.

תשובת הידידה מה- 8.8.19

קורי יקר,

הרמה שלך בכל דבר שאתה עוסק בו מדהימה. קשה לעמוד בסטנדרטים הגבוהים שאתה מציב.

אקרא המייל שלך שוב בעיון ואשתדל ללכת בעקבותיך....

נשיקות ולילה טוב!

היינו בקונצרט גאלה של קשת איילון והלב עלה על גדותיו למראה ולמשמע הנגנים הצעירים המוכשרים להפליא, שהגיעו מ- 22 ארצות ויחזרו לארצות מגוריהם כשהם שגירים גדולים של ישראל.

אספר לכם כשנתראה.

תשובה שלי מה- 17.8.19 למייל של הידידה שכתבה ששמעה הרצאה על המוזיקאים הקלסיקונים והרומנטיקאים

... היקרים, תודה, תיהנו מהליווי ומהקונצרט. אתם דור אחרון ל קלסיקונים ול רומנטיקאים,

אחרינו יבוא דור ה שטותניקים והתוהו ובוהו, אך מי יודע אולי הדור שאחריו יתחיל מחדש את

האלפבית עם ה אנציקלופדיסטים וה בליטריסטים... אוהב, קורי. נ.ב. בצוואה שלי ביקשתי שעל המצבה שלי יכתבו פ.נ. האדם האחרון שידע מי היו נפוליאון, הרצל, אמיל זולא, בטהובן ורנואר...

אימייל ששלחתי לכמה חברים ביום חתונת הזהב שלנו ה- 19.8.19 – פרודיה על חידוש הנדרים של סלבריטאים

אתם מוזמנים הערב למסיבת חידוש נדרים של רותי ושלי לכבוד חתונת הזהב. הערב לפני 50 שנה התחתנו בקרלטון בנהריה ואת מסיבת חידוש הנדרים נקיים בלאריסה, בה נולד סבי, במסיבה שתאפיל על זאת של עידן עופר במיקונוס (קישור). אני אופיע מחופש ליוליסס ורותי תהיה פנלופה וכל המוזמנים מתבקשים לבחור לעצמם דמות מתוך האודיסיאה של הומרוס. בבר יוגשו קנקני מים כיד המלך וקניגלה, קנישלה ורוגאלאך שרותי הכינה על פי מתכונים סודיים של סבתה. בתוכנית האמנותית קטעים מהרומן "בחירתה של נלי" המבוסס על האודיסיאה, ופרקים מתוך הספר האוטוביוגרפי CORY'S GREEK AND LADINO HERITAGE. לקינוח יוקראו קטעי שירה ביוונית עתיקה מתוך האודיסיאה. המסיבה תיסקר על ידי ועד הקהילה היהודית של לאריסה איתם חידשתי את הקשר בביקור מרגש לפני 3 שנים. עוד קווי דימיון בין עידן לביני - הוא נתן את התרומה הגדולה ביותר לבית ספר למנהל עסקים בבריטניה ולחיפה עירנו הוא נתן את התרומה האקולוגית הגדולה ביותר - את בתי הזיקוק. היה לי הכבוד להיות הראשון בארץ ללמד את שיטת השקשוקה באקדמיה באוניברסיטת חיפה ושנינו נולדנו במזל חמסה, הוא ב- 5.5.55 ואני ב- 5.6.44. אצלו הכל חמסה ואילו אצלי הסיכום הוא 18 ח"י. אני קיבלתי בירושה מאבי דירה בהדר והוא קצת יותר, אך הגדלתי בקריירה העסקית שלי את הרכוש שלי פי אלף והוא קצת פחות...

תגובה מידידה לאימייל שלי מה- 19.8.19

מחר ... נחגוג 47 שנות נישואין.

אתם מוזמנים לכפר סבא לחגוג אתנו ועם הנכדים .

התלבושות בהשראת "סיפורי האחים גרים" כיד הדימיון....

שמו הפרטי של עופר הוא עידן, ואין שום מידע במייל שלך על אופיו, אז איך אדע אם יש דימיון?

לגבי יופיו, אני מוותרת....

מזל טוב

תשובה שלי באותו היום

... יקירתי, מזל טוב גם לכם. זהו כל הדימיון שיש בין עידן וביני - כי הוא מחדש נדרים עם אשתו הרביעית, הוא חי בלונדון שם עיקר עסקיו כאות תודה על זה שהמדינה נתנה לו בחצי חינם את נכסיה. אותנו הוא השאיר עם בתי הזיקוק. הוא ללא ספק יותר יפה ממני - עם עיני הטרוטה, כתפי השבורה ואוזני הסתומה - אך גם נרקיס היה יפה וראה רק את עצמו במים. שיהיה לו לבריאות!!!

תגובה נוספת מידידה נוספת באותו היום

יקירי,

לא יכולה לחכות לראות אותך כיוליסס....

או דיוניסוס

או זאוס

(או משהו:)

באמת היום חתונת זהב?

תשובה שלי לידידה באותו היום

יקירתי, היום כעת חיה התחתנו לצלילי התזמורת של הזמר האיטלקי סלבטורה פוליצי בלי גרוש על הנשמה אך עם הרבה אהבה. להבדיל מעידן הגענו לאן שאנו היום בעשר אצבעותינו ועם מצפון נקי. עידן מתחפש לאלים יוונים אבל ביצירות שלי עשיתי הקבלה בין גיבורי האודיסיאה לגיבורים אתיים בימינו ואם תרצי התחפשתי בספרים שלי ולא במסיבות שעולות \$M5 . כל טוב, קורי

תגובה של ידיד ב- 19.8.19

קורי יקירי,

זה יהיה מספיק אם אופיע כאגממון ו... תהיה הלנה מטרויה?

מכל מקום ברכותינו החמות למלאת 50 שנים מאושרות ביחד ומאחלים לכם לפחות עוד 50 שנים כאלה. ויש עוד הבדל ביניכם לבין עידן עופר- הוא חוגג 10 שנים עם אשתו הרביעית (בחשבון פשוט זה שקול ל- 40) ואתה חוגג 50 שנה עם אשתך הראשונה, אז לקחת אותו בגדול.

נשיקות לשניכם גם מ...

תגובה של ידיד אחר באותו היום

שלום קורי ותודה על ההזמנה להגיגתכם. לצערי לא נוכל להגיע למרות שיש לי כמה רעיונות למי להתחפש.

מכל מקום, אם אתה יוליסס, בסוף הערב אתה צריך להרוג את כל המחזרים של רותי-פנלופה, ורצוי בקשת וחיצים.

נראה בשמחות אחרות

תגובה של ידידה באותו היום

רותי וקורי יקרים.

שמחים לאשר

השתתפותינו במסיבת חמישים שנה לנשואים.

מסיבה כזאת

ידובר עליה חודשים

ארוכים והשגתם את

שלכם.

החווייה לא תשכח

וידווח עליה באמצעי

התקשורת וזה יקדם

את מכירת הספרים

שלך ומתוזמן להרצאות בעולם.

רותי תתלווה אליך

ולא תצטרך לדאוג

לארגן טיולים בעולם

ההזמנות לכנסים

והרצאות יספקו לכם

הכרות עם ארצות

מענינות שלא הייתם.

מזל טוב

עד מאה ועשרים

בראות טובה

מאתנו החברים

באהבה

תגובה של ידידה נוספת באותו היום

רותי וקורי יקרים שלי

לכבוד הוא לנו להענות להזמנתם,

בוודאי שנגיע.

יש לי רק שתי בקשות קטנות,

אני רוצה לבוא בלבושה של קליאופטרה

(תמיד אמרו לי שאנו דומות והנה ניתנת לי ההזדמנות להוכיח זאת)

וכן אני מבקשת שתואיל לדאוג למקום חנייה

נאות לדרכון שלי אנו נגיע רכובים עליו

(בזמן האחרון הוא מפחד להישאר לבד בבית)

להתראות בשמחה

שלכם באהבה. □

נ.ב.

את המתנה אבקשכם לתרום ליצירת

טייס רובוט שמיטיב לברך ולהלל את שרה'לה שתחייה.

תשובה שלי לידידה הנוספת באותו היום

את אולי דומה לקליאופטרה אך יש לך לב של מרי פופינס...

תגובה של קרובת משפחה באותו היום

הוא כבר עם אשתו השלישית כנראה ואתה עם הראשונה. זה העקר. תהנו, אנחנו אתכם.

תשובה שלי לקרובת המשפחה באותו היום

אשתו הרביעית, שמת לב לתרומות שנתן לאנגליה ולחיפה? כל הפעילות, התרומות והבית שלו בחו"ל והילדים שלו חיים בחו"ל כאות תודה לנכסים שהוא קיבל מהמדינה בחצי חינם. קורי

תגובת קרובת המשפחה למייל התשובה שלי באותו היום

אני רק ניחשתי שמדובר ב 3 נשים. אני אישית מזועזעת מהבזבז הנורא וכועסת על התקשורת שנותנת במה כה רחבה לכך. הגיע הזמן שיציגו מודלים אחרים בתקשורת. אנחנו מתדרדרים.

תגובה של ידידה באותו היום

קורי יקר!

כיף וטוב לשמוע ממך.

לא החלטתי עדין אם לצחוק או לבכות...

דרישת שלום חמה לרותי היקרה

איחולי מזל טוב, בריאות ואושר גדול !!!

שלכם,

אחרי שכמה מהמכותבים חשבו שמדובר בהזמנה אוטנטנית ואיחלו לנו מסיבה מוצלחת, הוספתי את הנב. הבא

נ.ב. מכיוון שהיו לי הרבה קוראים שאיחלו לנו מסיבה מוצלחת, ברצוני להבהיר שרותי ואני נחגוג

הערב בגפנו בביתנו הקט בלי רעש וצלצולים, כבשיר הצרפתי J'AI FAIT CA EN DOUCE

ולפרנקופונים צירפתי את מילות השיר שמבטאות בצורה מוחשית ביותר בין ראוותנות להצטנעות

Y a des enfants
Qui, dès en naissant,
Font les intéressants
Pour ces seigneurs
Il faut un docteur
Une nurse, un précepteur
Quand on les prend
C'est avec des gants
Si on leur colle une bise
Avant faut qu'on se stérilise
Moi, quand j'ai mis l' nez ici-bas
Je n'ai pas causé tout c' branle-bas !

J'ai fait ça en douce

Je suis v'nue je n' sais pas comment
 Vas-y comme j' te pousse
 Et j'ai même pas connu d' maman
 J'ai grandi, malgré les gnons,
 Comme un champignon
 J'ai pas été en pension
 Faire mon instruction

J'ai fait ça en douce
 Et j'ai eu qu'un seul professeur
 Tout c' qu' y a d' maousse
 C'est un ancien cambrioleur
 Je sais comme on chipe un pain
 Quand, d'puis trois jours, on a faim
 Et comment, pris par la Rousse,
 On se manie l' train en douce

Y a des poules qui
 Font des tas d' chichis
 Quand elles se marient
 Elles s' collent en blanc
 Elles publient des bans,
 Elles invitent l'arrière-ban
 Il y a un lunch,
 On bouffe et on guinche
 Enfin, toute la France
 Sait qu'elles vont perdre leur innocence
 Quand j' me suis donnée à mon homme
 Y avait pas d' cloches, ni d'harmonium

J'ai fait ça en douce
 Sans toutes ces complications
 En pleine cambrousse
 Derrière les fortifications,
 Pour perdre ma fleur d'oranger
 J'ai pas dérangé
 Le maire, le suisse, le bedeau
 Et des tas d' badauds !

J'ai fait ça en douce
 Et j'ai connu sur le gazon
 La grande secousse
 Et le fameux petit frisson
 Et lorsque j'ai chaviré
 J'ai rien dit, rien soupiré
 Mais j'ai caché ma frimousse
 Afin de pleurer en douce

Y a des piqués
 Qui, une fois claqués,

Font encore du chiqué
 Quand ils s'en vont,
 Aux quatre coins, ils ont
 Des plumeaux, des cordons !
 Plus y a d' gens
 Plus ils sont contents
 Ils sont fiers quand ils meurent
 D'arrêter les tramways, deux heures
 Moi, pour pas qu' mon inhumation
 Entrave la circulation

Je f'rai ça en douce
 Et sans envoyer de faire-part
 Pourquoi faire d' la mousse
 Et des tas d' chichis quand on part ?
 J' n'ai pas besoin de bagnoles
 De monsieur Borniol,
 Ni de toute sa ferblanterie
 J' veux pas qu'on m' charrie !

Je f'rai ça en douce
 Je n' veux pas, pour porter mon deuil,
 Que l'on mette des housses
 Aux pauv' chevaux ni aux fauteuils
 Pas besoin d' bouquets ruineux,
 Dans mon p'tit coin, j'aime mieux
 Voir sortir, quand l'printemps pousse,
 Une fleur ou deux en douce

תגובה של ידידה נוספת מה- 19.8.19

קורי יקירי, מזל טוב ענק לך ולרותי □ שיהיו לכם עוד שנים רבות של חגיגות בלריסה ואפשר גם במיקונוס למי
 אכפת העיקר שאנחנו נוזמן למסיבות. ונשתה לשכרה עדלאידע. אפילו יותר מעופר □

אוהבים אתכם

תגובה של ידידה נוספת ב- 20.8.19

מוורשה שולחים לכם את אהבתנו ואת פירגוננו לעוד 50 שנות איכות ואושר ונחת וכל טוב אפשרי.

גם אני קראתי על החגיגה של עידן ואני קובעת חד משמעית שלא הייתי מחליפה איתך ב- 20 עידנים אבל בהחלט
 הייתי מאחלת לך מקצת מעושרו האגדי ואני יודעת בביטחון שהיית עושה אתו המון דברים איכותיים ובטוב טעם.
 אתה אליטה אמיתית והוא רק אליטת ממון. עליי זה לא עושה רושם ולא מהלך עליי קסם.

נשיקות לשניכם ותחדשו את נדריכם בכיף.

תגובה של ידיד, איש רוח שהיה בסין, ב- 19.8.19

יעקב ורותי יקרים,

ממרחק 4000 ק"מ ומקירבה רגשית רבה אנו מאחלים לכם יום כלולות-זהב

מלא שימחה, סיפוק ואושר זה עם זו ושניכם ביחד עם יקיריכם.

הערב אנו מקדישים לכם את השיר Ma Liberté בביצועו של ז'ורז' מוסטאקי,

האהוב עלינו משנות חיינו היפות בפאריז של שנות השישים,

ומשיקים איתכם כוס יין -

לחיים!

תשובה שלי לאותו ידיד ב- 20.8.19

תודה לכם על הברכות הלבביות, איך ידעתם לקלוע בול עם ז'ורז' מוסטאקי, שיש לנו אותו רקע- נולדנו במצרים, ממוצא יווני, עם תרבות צרפתית, כ- JUIF ERRANT ET PATRE GREC. ייתכן מאוד שאפילו נפגשנו בפריז בשנות השישים ואם הייתם במרד הסטודנטים אולי אפילו נפגשנו בסורבון או באודיאון במפגש עם ז'אן לואי בארו ומדליין רנו. את חגיגות החמישים ביליתי בבוקר בהרצאה במוזיאון טיקוטין על משפטי ראווה ואילו רותי ואחותה נסעו לקבר של הוריהן בנהריה להתפלל לשלום כל המשפחה ולנקות את הקבר, אחרי הצהריים ישבנו במרפסת הצופה לנוף לא פחות יפה ממיקונוס וקראתי ביוגרפיה של פרויד שכתובה מצויין על ידי אירווינג סטון, בעוד רותי שולחת צילומים מהחתונה שלנו למוזמנים שעוד בחיים והם לא רבים... את הלילה דווקא בילינו במיטה... בצפייה בסרט רומני בטלויזיה. אחרי יום זה של שיכרון חושים רותי התעוררה הבוקר לשמע רעש של שיטפון בכל הבית בגלל צינור שהתפוצץ. הפיצוץ היה היום, אך מים זה סימן לשפע!

ברכות לחתונת הזהב מחבר ב- 20.8.19

קורי מחמלי ורותי היקרה,

ראשית - מזל טוב לך עם הצטרפותך למועדון ה 75!!! כחבר המועדון מובטחים לך חיים טובים, בריאים, מהנים ומלאי נחת!

שנית, מצטער אך ראיתי את הזמנתכם רק היום כך שאיחרתי לטוס ליון לחגיגות חידוש הנדר...

ביגוד מתאים היה לנו וגם בקבוקי מים היו! חבל שלא הגענו לטיסה ליון בזמן. ביקשתי מהאל הרולד שייקח אותי לפחות עד האולימפוס שלא רחוק מעיירת הולדתך - אך הוא לא שעה לתחינתי.

עלי להודות כי אחת מחולשותיי היא מעקב רופף אחר הטלויזיה והפייסבוק כך שאת המקור של עופר לא ראיתי - רק שמעתי על כך לאחר מכן מחברים.

כל הכבוד על חוש ההומור (אלמלא היה כל כך עצוב - הדקדנציה בהתגלמותה, מתאים לימי רומא האחרונים).

... ואני חגגנו את 50 שנות נישואינו ללא "חידוש נדרים" וזיקוקי-דינור ראוותניים ובכל זאת - כפי שכתב שקספיר באחת מהסונטות המפורסמות שלו (My mistress eyes yet is she beloved as any she besmear with false compare

אנחנו חגגנו בסוף שבוע במלון קטן בנהריה (היכן שבילינו את ירח הדבש) וכן בסוף שבוע נוסף מקסים עם הילדים והנכדים. אבל, זה גורלם של הפלבאים הסולדים מהשקשוקות!...

תשובה שלי ב- 20.8.19

... אנחנו לא צריכים לחדש נדרים - לא אתה, לא אני ולא יהודה, אהבתנו טהורה וארוכה, ולא אהבה קצרה של עשר שנים עם האישה הרביעית. האמת שגם אני רציתי לעשות ירח דבש במלון בנתניה שם בילינו שני לילות כי יותר לא היה לנו כסף, אך המלון היה כה קטן ומצ'וקמק (מלון יהלום) שהוא כבר לא קיים. אני זוכר שהלכנו לראות הצגה של שירי אלטרמן צץ וצצה אך גם רוב השחקנים הלכו לעולמם. יחד עם זאת לפני שלוש שנים כשרותי הייתה בת 70 הזמנתי את כל המשפחה - כעשרים איש - למלון קרלטון בנהריה שם התחתנו ובילינו את ליל הכלולות במשך שלושה ימים מאוד נעימים. אנחנו צריכים להיפגש....

אימייל של חבר ב- 20.8.19 על ההזמנה לחתונת הזהב

יקירי חתונת הזהב,

נענינו להזמנתכם. ביטלנו את התכנית בערב. התארגנו במהירות. בחרנו לעצמנו את הדמויות אתנה וטלמאכום וטסנו בטיסה מיוחדת ללאריסה.

ושם אבוי. לא קיבלו את פנינו. לא הוגש לנו כיבוד אפילו כיד המשרת.

ידידינו האתיים האם הבנתנו לקתה בהגזמת יתר???

העיקר הבריאות

ולכך עניתי ב- 21.8.19

... אותנו האתיים לא צריך להאכיל בפרות ים ובשמפניה ורודה, אלוהים מאכיל אותנו במן והטייקונים במרורים....

אימייל שקיבלתי מחבר ב- 20.8.19

היי קורי, הכתבה למטה עשויה לעניין אותך,

סוף הקפיטליזם? רוח זה לא הכל

במסמך שפרסם "השולחן העגול העסקי", ארגון המאגד את החברות החזקות במשק האמריקאי, הם מתחייבים לפעול למען כל בעלי העניין בחברות שלהן, כולל העובדים...

ארז ליבנה | 22:37 20/08/2019

ולכך עניתי ב- 21.8.19

היי... תודה על המאמר. אני מקבל אותו ברגשות מעורבים. מצד אחד זה בדיוק מה שאני אומר כבר 20 שנה ובשיעור הראשון שאבי אבות החטאת זו הקביעה שמטרת החברה למקסם את הרווח. אני גורס שמטרת החברה למצוא את האיזון הנכון בין האינטרסים של כל מחזיקי העניין. אבל אם הטייקונים אומרים עכשיו אותו דבר זה לא אומר שזה לא WINDOW DRESSING מן השפה ולחוץ, כי הרי הם גם כל הזמן גורסים שצריך להיות אתיים ובפועל עושים בדיוק ההיפך. המבחן הוא בבתי הספר למנהל עסקים והם כולם עדיין נואו ליברליים. נמשיך לעקוב. כל טוב, קורי

ב- 28.8.2019 כתבתי אימייל על תכלית חיינו בגיל הרביעי, אחרי גיל 75, שעורר הדים רבים ביותר. חלקם מובאים בפרק המוקדש ליהודה כהנא, כי הטריגר למכתבי היה האירוע מוחי שיהודה עבר. להלן מובא האימייל:

כתבתי מכתב עי דוד ליהודה כהנא שלקה באירוע מוחי, שמאוד ריגש את יהודה ואשתו. אבל האמת היא שכתבתי את המכתב עבורי לא פחות מאשר עבור יהודה. בגילנו המופלג אנחנו ממשיכים לחיות לא בשביל לשמוע 180 הרצאות בשנה במוזיאון טיקוטין או לראות 30 סרטי מופת בפסטיבל הסרטים בחיפה. בטח לא בשביל לאכול ארוחות גורמה או להשתתף בשמחתו של עידן עופר. אם יש סיבה לכך שזכינו להיכנס לרבעון הרביעי והמסכם בחיינו זה אך ורק על מנת להשתמש ברגעים האחרונים של חסד לעזור למשפחה, לחברים, לקהילה, למדינה ולאנושות. ולא מדובר בעזרה כספית כי נועיל הרבה יותר טוב ליורשינו אם נתפגר כאן ועתה ונוריש להם ירושה גדולה בהרבה בלי הכרסום של ההוצאות הרפואיות והטיפול הסעודי שעוד נכוננו לנו. כוונתי לעזרה בעצה, במילה טובה, בדברי עידוד, לילדים, לנכדים, לחברים, שלא יראו בנו תרחים זקנים אוברבוטלס שנוזל מהם ריר מפה מעוות, יורדות להם דמעות מעין טרוטה, ואוטמים את אוזניהם שחדלו כבר לשמוע. לא פעם אני מסתכל באירועי התרבות שאני משתתף בהם, ובצוק העיתים מורכבים רובם ככולם מזקנים שאותות הזיקנה ניכרים בהם, עד כמה אין זה מחזה מרנין לראות זקנים הנרדמים בניגוד לרצונם ורצים כל רגע לשירותים. ואני תוהה האם יש טעם להמשך הקיום שלנו למרות הכיעור האסתטי, הסבל והכאבים. והגעתי למסקנה שיש טעם רק אם אנחנו תורמים יותר מאשר נתרמים.

הצטבר בנו ניסיון עצום שאנו יכולים להנחיל לסובבים אותנו, אנחנו יכולים למנוע מהילדים לעשות טעויות שעשניו בגילם, יכולים להעשיר את עולמם הרוחני של הנכדים מבעד למסכים המנוונים שהם שקועים בהם. אם הילדים לא זקוקים לנו ואנו רק תלויים בהם, אם הנכדים לא מוכנים להיות מושפעים מהאהבה שאנו מרעיפים עליהם, אם החברים שלנו מסתדרים בלעדינו - כי אז אין באמת טעם לחיינו. אבל מעבר לכך - אלה מאיתנו שזוכים לעזור לקהילה, לכתוב ספרים ומאמרים, להרצות בכנסים, לתרום תרומה משמעותית לקיימות כמו יהודה כהנא, להציג משנה סדורה איך לרפא את חולי המדינה, או הקפיטליזם, להוכיח בצורה ברורה ומדעית שהאתיקה וטוב הלב משתלמים, שהאמפתיה מתגברת על כל הכשלים - מקבלים טעם לחיים, סיבה לקיום ברבעון הרביעי של החיים, למרות המחלות והקשיים. זה לא תענוג גדול להיות זקן, השורות הולכות ומדלדלות, במקרים רבים כאשר הטובים בינינו הולכים לעולמם, המחלות מתגברות, קשה לקום בבוקר אם אין לנו סיבה טובה לקום. לא יקרה שום אסון אם נארוז את הפקלאות ונעבור לעולם שכולו טוב או להיות מאכל לתולעים, אלא אם כן רגע לפני הסוף אנחנו עדיין יכולים לתרום לסביבתנו. ברבעון הרביעי מתנהל מאזן הסיכום - כמה אתה תורם לעומת כמה תורמים לך, כמה אתה עוזר לעומת כמה עוזרים לך, וכל עוד שהמאזן חיובי יש טעם לחיינו כי אנו משאירים חותם חיובי על החיים!

כל טוב ושנהיה בריאים ותורמים,

מחברכם הטוב, קורי

להלן כמה מהתגובות שלא נסקרו בפרק על יהודה כהנא כי דנו בסוגיות תכלית הזיקנה מעבר להקשר של יהודה

אימייל שקיבלתי מידידה ב- 28.8.19

קראתי את ההתכתבות שלך עם פרופ' יהודה כהנא. המכתב מרגש וכל כך מלא

אמפתיה והתחשבות. כל כך חשוב להיות לצד אנשים שחווים את הנורא מכל - את

איבוד השליטה בחייהם. אני חושבת כמוך שהייתי מעדיפה לא להיות כאן מאשר לחיות בתוך לימבו ללא אפשרות לשנות את המצב. כפי שידוע לך, עברתי שורה שלמה של מצבים כאלה ברצף. בו-זמנית קרה שאבי היה מאושפז בטורונטו, קנדה, הארי רקנאטי בבית חולים בבואנוס איירס, ובעלי בבית חולים הלל יפה בחדרה. לא ידעתי היכן להיות קודם. טסתי לטורונטו ואחרי כמה ימים אבי נפטר. טסתי לבואנוס איירס והופעתי בפני 3 שופטות (בספרדית) על מנת לשכנע אותן שמקומו של הארי בישראל. הצלחנו להביא אותו הנה וסעדנו אותו במשך שנה ועשרה ימים. בעלי נותר נכה לאחר שנעקץ על ידי יתושה וחלה בקדחת הנילוס המערבי ולתוספת, חלה גם בסרטן בכליה. הוא נותח פעמיים - ללא הואיל ומת. את גרושתו של הארי רקנאטי, פולין, הבאנו לקבורה בארץ ואני דאגתי לזהות אותה ולקבור אותה טרומפלדור בתל אביב.

בחדש מאי השנה הודיעו לי שגיסי במונטריאול גוסס ממחלת ריאות נדירה. טסתי למונטריאול ובמשך שבועיים ישבתי אצלו עם אחותי ונסינו להקל עליו את שהותו שם. הוא היה צלול מאד ושוחרנו רבות על כל מיני דברים. מדי יום הגיעו בני משפחה, חברים ומדוע אני מספרת זאת? כי זה מתקשר עם הדברים שדיברת עליהם. יום אחד אמר לי גיסי: "את יודעת, ..., יש לי מזל שאני נוכח ומשתתף בשבעה של עצמי ואני כל כך שמח שבאת. הוכיתי בהלם ובאלם נוכח המילים האלה כי הן היו כל כך נכונות ובאמת הקלו עליו את סבלו. אני לא מכירה מקומות הוספיס, אבל המקום הזה שם ראוי לחיקוי. שקט, נעים ואסתטי. הכל בטוב טעם ושום לב עד לפרטים הקטנים ביותר ולמשפחה. מספר ימים אחרי שחזרתי לארץ, הוא נפטר.

רציתי לספר לך את קורותי אלה כי הם חלק ממה שאני עברתי בשנים האחרונות לצד כל העשייה האחרת במוזיאון ואני אמשיך כל עוד אני יכולה.

יעקב יקר, אני רוצה לשלוח לך ספר שכתב עו"ד משה קשת שהיה עורך דינו של הארי רקנאטי והיה חשוב לו מאד לכתוב אותו. האם אני שולחת את הספר לכתובת: רח' קוסטה ריקה 2, חיפה 34981.

הרבה בריאות וכל טוב,

מידיתך,

תשובה שלי לידידה ב- 28.8.19

מאוד ריגשת אותי במה שכתבת ומזלם של הקרובים לך ושל הארי שאת אדם כל כך טוב לב ואמפתי שיכולת לסעוד אותם ברגעים הקשים שלהם. זה נותן גם לך טעם לחיים, או כדברי המשורר הדגול VICTOR HEREDIA - RAZON DE VIVIR MI VIDA (קישור) - אם כי במקרה שלך קשה לך במיוחד כי בעלך לא לצידך לעגן את הרצון שלך לחיות אך יש לך סיבות אחרות -

Para continuar caminando al sol por estos desiertos. Para recalcar que estoy vivo en medio de tantos muertos; אשמח לקרוא את הספר ואת יכולה לשלוח אותו לכתובת שצינת. לא ענית לי לשאלתי במייל קודם איך היה הערב לזכרו של הארי? האם הקראת את מה שכתבתי על הארי? האם יש הקלטה של הערב? אם כן - אשמח לקבל ולשמוע פרטים.

כל טוב ושיהיה לך כוח ורצון להמשיך במפעל הברוך שלקחת על עצמך. אני עומד לרשותך למתן עצה ופידבק ועד עכשיו יש לי רק תשובות לאיך שאת מנהלת את המוזיאון והפעילויות הנלוות.

תשובה של הידידה ב- 29.8.19

שלום יעקב,

תודה רבה על המילים היפות שכתבת. ממש קטונתי. אני עושה את עבודתי תמיד בהשתדלות לעשות את המיטב שלי - לפעמים אני מצליחה ולפעמים לא. אבל תמיד מתוך שאיפה שהציבור ייהנה ממפעלו של הארי רקנאטי. ובאירועי התרבות (שעל זה הוא לא דיבר אף פעם) זו הייתה יוזמה שלי ואני שמחה שגם בזה מצליחים כאן בגדול. כשמנסים לשכנע אותי שכדאי ללכת "עם הקדמה" ולהפוך את המוזיאון למוזיאון מודרני עם כל הטכנולוגיות החדשות, אני מהססת ואומרת שאני רוצה לשמר את המוזיאונים שלו כמוזיאונים מיוחדים במינם כפי שהארי רצה ושלא יהיו דומים לאחרים. זה לא פשוט. מצד אחד צריך לצעוד קדימה על מנת לשרוד. מצד שני הארי רקנאטי יושב לי על הכתף ולוחש באוזן שזה לא מה שהוא תכנן.

קראתי את השיר שכתב VICTOR HEREDIA, משורר שלא הכרתי, ממש מופלא ומתאר בצורה הכי ישירה את מה שהבעת במכתבך לפרופ' כהנא ובמכתבך אלי. שמחתי שבעתיים שהבנתי כל מילה בספרדית מלבד המילה "FOGATA" שלא נתקלתי בה אף פעם. אני אוהבת שירה אבל בספרדית אני לא מכירה משוררים להוציא את לורקה, נאורודה וחואן בטנסוס סנטוס שהיה המורה שלי לספרדית במונטריאול כשלמדתי באוניברסיטת MCGILL.

אני שולחת לך את הספר בדואר רשום היום אחה"צ או מחר בבוקר.

אכן יש לי הקלטות שלי של קטעי המוזיקה הנפלאים. אשלח לך אותם בוואצאפ. מצ"ב הנאומים שלי בעברית ובאנגלית לטובת האורחים מחו"ל. לא ציינתי דברים חיצוניים כי התבקשתי לא להאריך יתר על המידה.

א-פרופו, עלה לי רעיון כרגע. אני חברה ברוטרי קיסריה ויש לנו מידי פעם הרצאות מעניינות בנושאים שונים ומגוונים. אולי תרצה להרצות באחד המפגשים שלנו. אני אשמח מאד להציע זאת.

ושוב אני מברכת אותך גם כן במפעל חייך - בחיפוש אחר צדק וההתנגדות לשחיתות בשלטון

שאנו עדים לה. מי ייתן ויהיה שינוי עם הבחירות הבאות. הלוואי ותהיה תקווה.

תודה על הכל,

בידידות,

תשובה שלי לידידה באותו היום

FOGATA היא מדורה ואת גם מוזמנת לשמוע ביצוע נפלא של הרדיה ומרסדס סוסה לשיר ביוטיוב. תודה לך על החומר ששלחת לי, הערב היה כנראה חוויה מיוחדת במינה. את צודקת לחלוטין שיש לשמור את המוזיאונים כמו שהם. יחד עם זאת, אמרתי להארי (וזה לא מצא חן בעיניו) כי המוזיאון החדש היה צריך להיות באמת מוזיאון למורשת הנפלאה של יהדות ספרד, כי אין אף מוזיאון כזה בעולם, ולא אוסף אקלקטי של ציורים. פה היה פספוס גדול, אבל לעולם לא מאוחר לתקן זאת. באשר לאוסף הענקי שלו אני לא מבין למה אתם לא מראים כל כמה חודשים את התמונות של מיטב הציירים באחת מהקומות, אם כי היו תערוכות של מגריט, דאלי וכדומה, אבל הייתי מנסה במחזור של עשר או עשרים שנה להראות את כל האוסף הענק של הארי על מנת לשתף את כל העולם עם העושר התרבותי העצום שלו ועם הטעם המעודן שהיה לו. תסלחי לי על ההערות, זה לא תלוי בך, אך כואב לי שאף אחד בארץ לא מכיר את מורשת ספרד והארי יכול היה לעשות זאת.

באשר לבחירות לא יהיה שום שינוי כי כחול לבן מצטיינים בסיסמאות שדופות של ישראל מעל לכל (כמו שביב אומר ימין חזק) ועוד דברים טריוויאליים. רק אני נתתי על פני 1500 עמודים באנגלית ובעברית מצע מסודר ומפורט מה צריך לעשות במדינה שלנו על מנת לכונן את הרפובליקה השניה. עד שזה לא יקרה, לא יחול שום שינוי וימשיכו להיכנע למיעוטים קיצוניים כמו החרדים והערבים הלאומנים, החרד"לים וכדומה. עד שלא תהיה מערכת חינוך אחת כמו בצרפת לא תהיה אינטגרציה של ממש והפיצול לארבעת השבטים עוד יביא לחורבן המדינה. אבל אף אחד לא שומע. אני מתכוון להצביע למפלגת העבודה בגלל המשנה החברתית שלהם אבל אין להם סיכוי להשפיע, כי עד שלא תהיה פה רעידת אדמה לא ניתן יהיה לשנות דבר. זה גול הצליח לשכנע בשנת 1958 כ-80% מהעם הצרפתי בצדקת דרכו וכך קמה הרפובליקה החמישית של צרפת שהפכה לסיפור הצלחה בלתי רגיל, כי אחרת צרפת היתה נראית כמו איטליה, יוון, בריטניה, ספרד או פורטוגל.

אני חשבתי שכתבתי שלוש יצירות מופת (אשתי אמרה בהומור שהיא מצפה שאקבל פרס ישראל או פרס נובל, אבל אני הסתפקתי בעיטור המופת של אומ"ץ שקיבלתי ב-2015 מאריה אבנרי) - הרפובליקה השניה של ישראל שהוא הספר היחידי שנכתב אי פעם הנותן פתרון לחוליי המדינה; קפיטליזם - משברים ופתרונות, שחזה עוד בשנת 2009 שצפוי שפל יום הדין בשנת 2020 אחרי שלא הפיקו את הלקחים מהמשבר של 2008 ומציע דרכים מעשיות איך להימנע מכך וכיום 74% ממיטב הכלכלנים מאמינים שיחול משבר גדול בשנה הבאה אבל רק אני חזיתי את ההיקף שלו ואת דפוס המשברים מספיק מוקדם על מנת שלא תבוא ההתמוטטות בשנת 2020; ואולי פאר היצירה - הוכחתי שיש מתאם סטטיסטי מובהק בין רמת השגשוג הערכי והכמותי של 50 פרמטרים מובילים לבין רמת האתיקה של מדינות והמדינות הכי אתיות הן הכי משגשגות ולהיפך. זו היא הוכחה ניצחת שהאתיקה משתלמת ומתווה את הדרך איך צריכות לנהוג כל המדינות על מנת לשגשג.

כל שלושת הספרים עברו מתחת לרדאר, כמעט אף אחד לא התייחס אליהם, פרט אולי לכמה עשרות של חברים וקולגות קרובים. העולם נשלט על ידי הניאו ליברלים והטייקונים שלא יוותרו על שלטונם מרצונם ורק אם יחול אסון - והוא יקרה בקרוב גם בעולם וגם בישראל - הם יתשעו ויתקנו את העולם כפי שקרה אחרי משבר 1929 ומלחמת העולם השניה. רציתי למנוע את המשבר אבל אף אחד לא שמע לי כי גם לא נתנו לי לפרסם את דבריי במיטב העיתונים והשתיקו את קולי במיטב האוניברסיטאות, אחרי שנוכחו לדעת מה הוא תוכן משנתי. אבל אני מתנחם בחברים קרובים כמוך, כל הרעיונות המהפכנים התחילו מציבור קטן של מאמינים - הפסיכואנליזה של פרויד, הציונות של הרצל, האימפרסיוניזם... לא שיש לי רגשי גדלות או משהו, אבל אני רואה שפעם אחר פעם התחזיות שלי מתגשמות כפי שהוכחתי בספריי וכך גם קיבלתי את הדוקטורט כי עד אז לא האמינו לי, וחבל שאין לי את החשיפה או הכישרון או המשאבים או היכולות לשכנע את העולם.

את מוזמנת לבקר אותנו,

מכתב מידיד מה- 28.8.19

קורי ידידי,

אני מסכים לכל מילה שלך. ... אני גם משתדל לתת דוגמא אישית ואני מתנדב כיום ב- 5 עמותות ומוסדות (כולל בטכניון, בריאלי ואגודת ידידי רמב"ם) בתפקיד של חבר או יו"ר ועדת ביקורת (כי כאן התרומה שלי יכולה להיות המשמעותית ביותר) ובנוסף – עוד יום בשבוע בפעילות התנדבותית בלשכת רואי חשבון. אני נהנה מכל רגע וגם הגעתי למסקנה כי הפעילות ההתנדבותית תורמת לתורם לא פחות מאשר לארגון בו הוא פועל. לתחום אחד אני מסרב להיכנס כי הרפש בו כל כך רב וחוצה מפלגות – הפוליטיקה. כמעט התפתיתי על ידי חבר, בן מחזור שהגיע לדרגת תת-אלוף בחיל האוויר וניסה למשוך אותי לפעילות במפלגת העבודה, מתוך מטרה לשנות את כל מה שאנחנו לא פוסקים "לקטר" עליו בכל הזדמנות. למזלי, עמדתי בפיתוי ונשארתי מחוץ לפוליטיקה, ומה קרה למפלגת העבודה ולפעילים בה רואים בכל יום. אפילו בפעילות שלי בלשכה, שהיא מקצועית גרידא (אני יו"ר המועצה המקצועית שהיא הגוף הבכיר בתחום התקינה בחשבונאות וביקורת), אני נתקל במחנאות וגחמות אישיות של אנשים שפוגעים בעבודה המקצועית, ובמקום לעסוק בסוגיות המקצועיות, אני מוצא עצמי מטפל במחלוקות אישיות (רוב הבעיות נוצרות ע"י אנשים עם אגו מנופח) וזה קצת מוציא את הרוח מהמפרשים, כי עברתי את השלב בחיים שצריך להילחם באחרים, עכשיו אני מחפש רק לתת ולתרום מניסיוני. חוץ מזה אני מודה בכל בוקר לבורא עולם (או לכל צורה שתקרא לו) על הבריאות שמאפשרת לי עדיין להנות מהחיים הטובים – זמן פנאי לאשה, לבן ולנכדים, לקרוא ספר טוב, לאכול טוב ולנסוע לחו"ל. מי צריך יותר מזה?

בידידות רבה

אימייל לידידה ב- 29.8.19

אני מאוד שמח על התשובה המפורטת שלך שאני תמיד קורא בשקיקה, כי אין הרבה אנשים עם תובנות כה מעמיקות כשלך. המייל שלי אכן עורר תגובות מאוד אמפתיות כי הנושאים שהועלו בו נוגעים לכולנו. את צודקת לחלוטין שעבודה היא מרכיב חשוב בסם החיים, מה עוד שעבודתך מלווה גם במרכיב חברתי מדרגה ראשונה – להנעים את החיים ברגעינו האחרונים. אני מצדיע לאופטימיות שלך – חוץ מדוד שלי שמת בגיל 104 ודודה שמתה בגיל 97 ופה ושם כמה אבות של חברים שמתו בגיל 100 כמעט בכל המקרים שאני מכיר אנשים מתו לכל היותר בסוף שנות השמונים או תחילת שנות התשעים. אפילו פרס ונבון לא עברו את ה- 94. נראה לי שדווקא הדור שלנו לא יאריך יותר מדי חיים כי החיים שלנו היו מאוד עמוסים, עם הרבה מתח ולא מעט תסכולים. תראי את אריה שאפילו לא הגיע לשמונים. לכן כשאני מחלק את ארבעת התקופות בחיינו אני עושה זאת עם יובלות של 25 שנה – בהתחלה גיל הבוסריות כשלומדים ועד שמתחתנים, אצלי זה קרה בגיל 25, או על פי פירוש שאני נותן למשנתו של פרויד שקראתי את הביוגרפיה המצינית שלו מאת אירווינג סטון – גיל ה- ID, היצרים, התת מודע, הרגשות. אחר כך גיל הבגרות עד גיל החמישים כשאדם בונה את הקריירה והמשפחה שלו עם זוגיות, ילדים ועבודה, בית ועושר – החיים החומריים או במונחי פרויד גיל ה- EGO, הרציונליות שמכופפת את היצרים ושולטת בהם.

אצלי זה קרה עד גיל 50, כאשר סמוך ליום ההולדת התפוצץ הסקנדל של המניות שגרם לפרץ האתיקה שלי. אחר כך גיל הבשלות, במונחים פרוידיניים – ה- SUPER EGO, גיל המצפון, המוסר, שהביא אצלי לכתיבת 30 ספרים, קבלת דוקטורט והוראה של עשר שנים לאלפי סטודנטים במיטב האוניברסיטאות, הפעילות באומ"ץ והכרת אנשים מופלאים כמו סובול, אבנרי, בטיני, וכמובן אתך. זה מביא אותנו ליום הולדתי ה- 75 שחל ב- 5.6 ויום חתונת הזהב שחל ב- 19.8. ממצב זה לפרויד כבר אין גיל או תיאור מצב צבירה פסיכולוגי אך ניתן לקרוא לו גיל ה- הרמוניה – עד גיל 100, כאשר מוצאים את שביל הזהב בין ה- ID, EGO, SUPER EGO, ההרמוניה, כאשר אין כבר מאבק בין התת מודע למודע, בין הגוף לנפש, בין המצפון ליצרים, אלא יש הרמוניה וחכמה שבאה עם הזיקנה. זה גיל הבולטות, כי אדם יכול להתבלט בעשייתו דווקא בגיל זה (או במקביל לו, כי לפני דור או שניים חיו הרבה פחות) גדולי המנהיגים בדורנו הגיעו לשיאם בגיל זה – צ'רצ'יל – 70, בן גוריון – 76, דה גול – 78, פרס – 90, אדנאור – 87... בגיל הבולטות אדם מגיע לשיאו או שהוא מגיע לגיל ה- בלות, נעשה חולה מאוד או מת. זה נותן לנו תקווה

שדווקא בגילנו המתקדם עוד נכון לנו עתיד גדול שימצא את היכולות שלנו במלואן. אומרים שהעולם הוא כיום עולמם של צעירים, אבל תראי לאן הם הביאו אותנו... כל הצוקרברג, הג'ובס, האובמה ממיתים חורבן על העולם!

את יכולה לראות במסיבה שערכה המשפחה לכבודי ליום הולדתי ה- 75 כיצד אני מנתח זאת J. Cory's 75th Bir, ועם הרבה הומור חילקתי גם את ארבעת התקופות של גילי לארבעת השמות הנרדפים - JACQUES השם הלוועזי שלי לגיל הבוסריות עד שהתחתנתי כאשר הייתי עדיין נטע זר שהכי התערה דווקא באינסאד בצרפת עם סטודנטים מכל העולם ולא היה שורשי ישראלי. 25 השנים הבאות היו גיל יעקב החומרי, מגיל 50 והפרץ האתי הפכתי לישראל - ששריתי אל...יטות, טיקונים, שועים ונגידים, בלי לפחד כלל. ועכשיו, הכל על פי המקורות, הגעתי לגיל ישרון (שם נוסף ליעקב וישראל) שמוצא את האיזון על פי מלבי"ם בין הגוף והנפש, בין היצרים לתודעה, בין יעקב לישראל. אני אמנם לא עובד במובן הרגיל של המילה, כי אני לא משתכר מגיל 70 אחרי שהתחרשתי, אבל אני מסכים איתך בהחלט שמי שיכול לעבוד, ורבים מחבריי, בעיקר העצמאיים, עובדים עדיין במלוא הקצב, זה גורם לו לאריכות ימים, או שלא... כי לפעמים העבודה הקשה, הנסיעות התכופות לחו"ל, המתח בעבודה, האינטריגות, יכולים לגרום לסרטן, מחלות לב או אירוע מוחי. לך תדע... משפחה, אהבה, אשה, ילדים ונכדים בהחלט מגבירים את תוחלת החיים, ולא פעם אני רואה כיצד בעל או אשה מתים זמן קצר אחרי שהאהוב שלהם נפטר, אמא שלי מתה פחות משנתיים אחרי שאבי נפטר, אבא של חברים שלנו מת כמה שבועות אחרי אשתו וכו'. או שלא...

אימייל לחבר ב- 30.9.19

... יקירי,

אתה כמובן צודק ואשתי שכידוע לך מעריצה אותך קראה כל שורה ואמרה: "תגיד לו שהוא צודק, הכל נכון, כל מילה בסלע..." התובנות שלי גרמו לתגובות מאוד ערות כי הן נוגעות במהות חיינו בגילנו המתקדם. כל מה שאתה אומר לא סותר את מה שאמרתי. כך למשל חברים שלי שממשיכים להשתכר (כי אנחנו גם עובדים למרות שלא מקבלים שכר) והם רבים אמרו לי שעבודה גם היא חשובה להארכת תוחלת החיים וכך אתה יכול להגיע לגיל 95 ועוד לעבוד כמו ידיד מתווך דירות שעדיין עובד במשרדו, עוזיה גליל בן 94 שיום יורד לעבודה שלו במת"ם, מטפל בסטרטאפים ואוכל צהריים עם החברה' הצעירים מאלביט, והמחותן שלי דני שכטמן שחורש את העולם ונותן הרצאות במאות מהדורות ועד כוש. מבחינתי, וזה סובייקטיבי לחלוטין, אני לא יכול לעבוד בעקבות התחרשותי וגם אחרי שייבשו אותי גורמים שונים או עצם הנושאים שהעליתי ולא הגעתי לחשיפה הנאותה לקורסים שלי, לספרים שלי, עיתונים גדולים לא מוכנים לפרסם את מאמריו וכדברי שיר הערש בלאדינו - קיצצו את כנפיי והשתיקו את קולי (במקרה שלי - כתפי נשברה ואוזני התחרשו). אני ממשיך לכתוב ולנסות להגיע לפורומים גדולים אך הדברים החשובים שלי הם מתחת לרדאר.

אם יש שוני בינינו זה רק בכך שאני מאמין שסכום הסבל בזיקנה ובמחלות לא שווה את סכום ההנאה משמיעת הרצאות, טיולים בחו"ל או השתתפות בפסטיבלים. זה אולי בגלל שאני BLASE, שבע מאלפי הסרטים, ההצגות וההרצאות ששמעתי כך שעוד כמה הרצאות או סרטים לא ישנו דבר. כנ"ל לגבי חו"ל - תודה לאל שכבר ביקרתי ביותר משישים ארצות, עשרות פעמים בפרז, עשרות פעמים בניו יורק, הרבה מאוד בלונדון, סן פרנסיסקו, LA וכו'. אם אני אבקר עוד פעם שם ואראה עוד הצגה או עוד קונצרט או עוד תערוכה זה ממש לא ישנה ובוודאי שזה לא מצדיק עשרות אלפי שקלים שהיא כיום העלות של ביקור בן שבועיים במקומות אלה והפעם מכיסי ולא על חשבון העבודה כשעבדתי ביום ובלילה הייתי בהצגה וכמובן בסופי שבוע, כשרק שילמתי על ההצגות ולא על המלונות והטיסות והאוכל, וההצגות עלו רבע מאשר הן עולות כיום. אבל צריך למלא את היום - אז אני גמרתי עכשיו לקרוא ביוגרפיה של 850 עמודים על חיי פרויד, עכשיו אני קורא ספר בספרדית של CARLOS FUENTES, לפני זה קראתי את הספר FECONDITE של אמיל זולא, ספרי הגות, ביוגרפיות, רומנים בשפות שונות. בשנה שעברה כתבתי את הרפובליקה השנייה של ישראל, שמעתי קורס של 4 שעות בשבוע על אומנות עתיקה במצרים ויוון באוניברסיטת חיפה, 180 הרצאות בשנה במוזיאון טיקוטין בכל נושא שבועלם, עשרות סרטים בפסטיבל הסרטים של חיפה, עשרות הצגות בשנה, קונצרט פרידה מזובין מהטה, הצגות פרינג' ואינספור הצגות, סרטים ואופרות ביוטיוב, נטפליקס, ברודוויי HD ובטלוויזיה. בעוד יומיים אנחנו נוסעים לאוסטריה לטיורל לשבוע (תתפלא אבל עוד לא היינו שם), ביוני היינו בגרמניה באתרים שעוד לא ביקרנו, ובשנה הבאה אנחנו נוסעים לגאורגיה ואולי בין לבין גם ניסע לסוצ'י, סמוצ'י...

אז מעניין לי, אבל זאת לא תוחלת חיי ואם אתפגר מחר לא ארגיש שהחמצתי משהו בגלל שלא ראיתי עוד סרט מופת. לא בגלל זה אני רוצה לחיות אבל כמובן אני לא אשים קץ לחיי כי אין להם תכלית ראויה. אני מרגיש שעדיין לא מיציתי את הפוטנציאל שלי, כי שלושת יצירות ה"מופת" שכתבתי על הרפובליקה השניה של ישראל, הקפיטליזם וההוכחה הסטטיסטית אקדמית שהאתיקה משתלמת ברמה של מדינות לא קיבלו את החשיפה הראויה. אני מקווה שהמציאות והעיתיד יוכיחו שצדקתי ואז אולי אוכל להשפיע יותר, כשיבינו שהשיטה הדמוקרטית הקיימת היא לא בת קיימא ויחשבו על פתרונות גם כן דמוקרטים אבל אחרים כמו משאל העם של דה גול בשנת 1958 שקיבל תמיכה של 80% מהעם ובכך הקימו את הרפובליקה החמישית, פיזרו את הפרלמנט, הנשיא והממשלה התפטרו וקם משטר חדש. גנץ לא מספק את הסחורה וכמוהו לא ביבי, ליברמן או עמיר פרץ (למרות שאצביע עכשיו לעבודה). צריך לאתחל מחדש את המדינה ועוד יימצא דה גול שלנו - בן גוריון, צ'רצ'יל, דה גול, פרס ואדנאור הגיעו לשיא כוחם דווקא בשנות השבעים, השמונים והתשעים שלהם. אם בשנה הבאה יחול שפל יום הדין כפי שחזיתי שיקרה בשנת 2020 עוד בשנת 2009 בספר שפירסמתי בארה"ב, אחרי שראיתי שלא מפיקים את הלקחים ממשבר 2008, אולי ייזכרו שאני היחידי שחזיתי זאת ואת היקף המשבר ואולי יאמצו את התרופות שכתבתי בספרים ובמאמרים שלי וישתכנעו סוף סוף מהמחקר פורץ הדרך שלי שמוכיח שהאתיקה משתלמת והארצות הכי אתיות הן גם הכי משגשגות ערכית וכמותית. כל מיני סלבריטאים משמיעים דברי הבל או אמיתות שדופות וכל העולם מצטט אותם ואילו אני כותב יצירות מהפכניות כמו "הקפיטל" של מרקס ואף אחד לא מציין. אז בשביל זה אני עדיין חי, בשביל עוד להשפיע, בשביל לעזור לחברים, למשפחה, לילדים, לנכדים - למצוא את הדרך להשפיע עליהם אפילו שהם לא פתוחים לכך כי הם שקועים במסכים שלהם אך בכל זאת אני מוצא מסילות לליבם, ולשמח את זוגתי רותי שתחיה...

כל טוב ושבת שלום,

קורי

תשובה של החבר מה- 2.9.19

קורי יקירי,

ראשית, הסמקתי למקרא דברך על כי רותי מעריכה אותי. □ לכבוד הוא לי.

לעניין החשוב והמהותי בו אנו דנים:

ברור כי אין התנגשות בין הדברים!! אין לי ספק כלל כי תרומה ועשיה למען האחרים והחברה מהווים ממד חשוב ביותר בהווייתנו ובקיומנו בגילנו (שלדעתי, הוא לא כל כך "מתקדם"... יש עוד הרבה לאן להתקדם!). הרי שנינו לא "נמנענו" מלתרום לזולת ולחברה ולא הפסקנו לתרום מזמננו ומרצנו מתוך רצון לתרום (ולאו דווקא להיתרם).

אולם, לדעתי, הווייתנו ומשמעות חיינו אינה תלויה בכך! עלינו לצקת לחיינו את ההווה והמשמעות ואל לנו "לתלות" אותה בעזרה לאחרים.

אמנם אני הייתי רק ב- 56 מדינות בעולם, וקראתי לא מעט ספרים (חלקם חסרי ערך ממרום גילי עתה...) אך אמשך לטייל לקרוא ולשמע מוזיקה כל עוד אני יכול למצוא בכך חפץ ועניין! אני יודע, יש לי חברים שאומרים: "כבר ראיתי מספיק הרים, נהרות, ערים ומוזיאונים וכו' ומה כבר יש לחדש בעוד טיול?" ולי קשה להבינם כי אני עדין מוצא עניין בכך. אך כאשר "גדשה סאתנו" במשהו, עלינו למצוא לעצמנו סאה חדשה להתחיל למלאה! זה לדעתי המפתח. לחפש ולנסות למצוא תחומי עניין אחרים ומגוונים אם תחומי העניין הקודמים תש כוחם... כל פעילות מעשירה את עושיה. בתנאי כמובן שאינה נעשית מתוך כורח ומחוסר עניין.

ברור שכשנית לשלב את ה"תרומה" העצמית עם תרומה ונתינה לזולת - זה מצוין! אך, צריך לדאוג למלא עצמך גם כדי שימשיך להיות מה לתת לזולת.

"נאום הגבר שתום העין" ...□□...

תגובה של ידידה על המכתב שלי על הזקנה ב- 28.8.19

הי קורי

תודה ששיתפת אותי....

המכתב ששלחת לו מאד מרגש והבנתי לאחר שקראתי עליו שזכה בו ביושר רב והוא אדם מיוחד מאד. מסכימה עם כל מילה שכתבת כאן.

צריך כנראה להגיע לרבעון הרביעי, כפי שאתה מציין, כדי להגיע לתובנות האלה.

מאחלת לך ולמשפחתך בריאות טובה ורק דברים טובים.

בידידות רבה

תגובה של הבת על המכתב שלי ב- 28.8.19

מאוד מרגש, אבוש!

אני בוכה ללא הפסקה בגלל המכתב הזה שכתבת לי (...). אני רוצה אותך איתי עוד הרבה מאוד שנים. לי אתה תורם המון בכל רגע והילדים שלי זכו בך.

אוהבת המון

תגובה של אחד הבנים על אותו מכתב ב- 30.8.19

אבא - מכתב מאוד מרגש ואנושי. אני מאחל לך ולנו עוד הרבה רבעונים לחיות כי אנחנו פשוט אוהבים אותך ולא באמת צריכים שום תמורה. רק נחת ואריכות ימים...

אימייל לידידה מה- 13.9.19 עם ביקורת על הביוגרפיה על הארי רקנטי ומאמר שבו אני מצטט את רקנטי

... היקרה,

קראתי היום בנשימה עצורה את ספר המופת של משה קשת "על הארי רקנאטי", אחת הביוגרפיות הטובות שקראתי, והביוגרפיות היא צורת הספרות האהובה עלי כשבחיי קראתי מאות רבות מהן.

משה הצליח לתאר לא רק את האיש כי אם גם את נשמתו, את מורכבותו, יכולותיו הנדירות, אך גם את תקופתו, את יהדות סלונקי, את עולם הבנקאות, את הדילמות האתיות, שרבות מהן חוויתי.

על אף פערי הגילים יש דמיון מפתיע ברבים מתחומי העניין שלנו- האתיקה העסקית, השליטה בשפות רבות, האינטלקטואליות ואהבת הספרות, המוזיקה, האמנות והתיאטרון, אם כי העשייה שונה.

הארי מצא פורקן לתסכולים שלו מהשחיתות העסקית בהקמת מוזיאונים ואיסוף אומנות ואני הגעתי לקתרזיס בכתיבת 20 ספרים על אתיקה, תרבות, מורשת, רומן, מחזה ובראשם האחרון שבהם.

אני דווקא מוצא בביקורת הנוקבת של הארי על משפחתו ועל מוסר העסקים בישראל את גולת הכותרת של פועלו, כי רק כך ניתן לשנות מהיסוד ריקבון, הוא היה החלוץ ואני מנסה ללכת בדרכו.

"L'homme est un apprenti, la douleur est son maître, Et nul ne se connaît tant qu'il n'a pas souffert." De Alfred de Musset / La Nuit d'Octobre

פסוק אלמותי זה של מיסה היה הלייטמוטיב של הארי במחצית השניה של חייו, הוא חווה כאב עד לשד עצמותיו, ויש לציין לזכותו שמתוך קוצי הכאב צמחה שושנה יפהפיה ומבושמת במוזיאונים.

ולכן אני חש אמפתיה רבה להארי ויש בי הכרת תודה למשה קשת על שהנציח את דמותו של הרקנאטי היחיד שהיה אדם דגול ולא איש עסקים נכלולי כמו אחיו וטוב שבידל את עצמו מהם לעד.

ההיכרות שלי עם המשפחה, הבנק וחברת ההשקעות היא רבת שנים והכרתי כמה מאנשי המפתח של המשפחה, בהיותי בהנהלת אלביט וכמנהל פרויקטים, והם מככבים באירועים ובדוקטורט שלי.

ואסיים במאמר שלי המתייחס בדיוק לסוגיות המועלות ביצירת המופת של קשת, שבו אני מצטט את הארי, והמופיע גם בספרי האחרון "הרפובליקה השנייה של ישראל", המבטא את הרגשתי בנדון.

מי האריסטוקרטיה האמיתית בישראל? מאת ד"ר יעקב קורי

אריסטוקרטיה במקור היווני היא שלטונם של הטובים ביותר. בימי אריסטו שימש המונח להגדרת שלטון בעלי המידות הטובות, השולטים למען הכלל, להבדיל מהאוליגרכים השולטים ברמה בישראל, ארצות הברית, בריטניה, יוון ורוסיה. האוליגרכים, שהם על פי רוב בימינו הטייקונים, מעדיפים לעיתים להישאר מאחורי הקלעים, אם כי הם תומכים ומקדמים פוליטיקאים הדואגים להיטיב עימם בהפרטת נכסי המדינה בנזיד עדשים, בהעלמת עין ממונופולים וקרטלים שלהם, מהתחמקותם לשלם מיסים, בקיום משטר ניאולברלי אוליגרכי כשבראש הפירמידה הם ממנים שחקן בסרטים דרג ב', מנהל שיווק של חברת רהיטים, אשת ברזל או גנרל עריץ כפינושה הצ'יליאני. האוליגרכים מקבלים גיבוי אידיאולוגי מנביאי שקר כמילטון פרידמן שיעץ לכולם, מפרופסורים המרביצים את תורתם הניאו ליברלית ונהנים ממשורות של דירקטורים בחברותיהם, מסופרים עם דיעות פשיסטיות כאיין ראנד.

לפיכך כל מי שהוא הכי טוב, בעל מידות טובות ומצליח, בין אם הוא איש עסקים, איש מדע, איש רוח, משרת ציבור ופוליטיקאי, שייך מעצם ההגדרה לאריסטוקרטיה של המדינה. ואילו טייקון הנכשל בעסקיו, פושט רגל או עושה תספורת הוא בהכרח "עמך", כי אין לו מידות טובות בגלל שהוא עושה את נוסיו וגם נכשל בעסקיו. לעומת זאת אנשי העסקים האתיים והמצליחים, כמו סטף ורטהיימר, גיל שויד או ווארן באפט, הם באריסטוקרטיה שלנו. כך גם הפרופסורים בעלי המידות הטובות שגם מצליחים במחקריהם. משרתי הציבור הדואגים לציבור, ולא עושים לביתם כשהם מועלים בתפקידם תמורת אתנן של משכורות מיליונים אצל הטייקונים, הם האריסטוקרטיה. אנשי הרוח כיהושע סובול, ארתור מילר או הנריק איבסן הכותבים מחזות מופת חברתיים שנועדו לשפר את פני החברה והם בעלי מידות טובות, הם האריסטוקרטים. ואילו פוליטיקאים כפרנקלין דלנו רוזוולט שעשו מהפך בחברה ובכלכלה האמריקאית הם הדגם של האריסטוקרטיה שצריכה להנהיג את העם ולא פוליטרוקים או אוליגרכים.

הארי רקנאטי עליו השלום, שהיה ידיד שלי, היה אומר לי לא פעם על הטייקונים של היום שהם BASHA KLASSA (מעמד נמוך, "עמך" בלאדינו, שפת אמנו), להבדיל מהאצילות השורשית שאפיינה את אביו, אותו ובנקאים ואנשי עסקים מהדור הישן, ונעלמה במידה רבה מגוף הבנקאות הישראלית אחרי שהודחו הוא ובנקאים אחרים, אנשי כבוד, הרואים בבנק ישות שמרנית שנועדה לשמור מכל משמר את פקדונות הציבור ולתת אשראי רק לגורמים אמנים ולא לטייקונים הרפתקנים המשקיעים את כסף החוסכים, בעלי המניות הקטנים והמחזיקים באגרות

חוב בהשקעות ספקולטיביות. כולנו יודעים מה קרה בהמשך לבנקים בישראל שכמעט ומוטטו את המשק הישראלי בשנות השמונים ומה קורה בבנקאות העולמית משנות השמונים ועד היום ובעיקר בעת המשבר הגדול של 2008.

חשבתי על כך במיוחד לנוכח התספורות של מרבית הטייקונים, שרבים וטובים אמרו שהם לא יעשו לעולם תספורות והשקיעו באגרות החוב שלהם את כספי הפנסיה שלנו בחוסר אחריות. החבורה הזאת הפכה למיליארדרים, אבל כשהם צריכים להשקיע השקעות ספקולטיביות הם עושים זאת על חשבון החסכוניות שלנו ואנחנו משלמים עבור מחדליהם, כשהם יכלו, אם היו אנשי כבוד, לכסות את כל ההפסדים מנכסיהם האחרים.

כל הטייקונים העושים תספורות של 50% ויותר לא התרוששו מהתספורות, רק אנחנו נשארנו קרחים בגללן והם העבירו פירוורים מהונם בשביל לשמור על השליטה בנכסיהם, בחסות התייחסות אוהדת של השלטונות הניאו ליברלים שלנו, של הפקידות הממשלתית הבכירה העוברת לעבוד אצלם בשכר של מיליונים, של הרגולטורים שרמתם הולכת ויורדת עד שדמו לקופים שאינם רואים, שומעים ומדברים, וכמובן של הבנקאים החברים אתם במועדון האקסקלוסיבי של פושטי הרגל והעור שדואגים לבטחונות להלוואותיהם וגם אם אינם מספיקים הם מגדילים את העמלות, משלמים ריבית אפסית לפקדונות שלנו ולוקחים ריבית נשך על ההלוואות שנותנים לנו.

קראתי לאחרונה מחדש את "המחרוזת" של גי' דה מופאסאן המביא סיפור על אשה פשוטה, הגברת לואזל, מהעם, המאבדת את הענק שהלוותה לה חברתה העשירה ובשביל לשלם עבורו, כי היא באמת אשת כבוד, היא עובדת בפרך ומחזירה את הכסף עם הריבית עד הפרנק האחרון. זאת ועוד, הנשים הפשוטות בבנגלה דש שלוקחות הלוואות של עשרות דולרים מבנק גרמין של מוחמד ינוס על מנת להקים עסקים זעירים מחזירות ב-98% מהמקרים את כל ההלוואות עם הריבית, כי הן נשות כבוד ועומדות בדיבורן, למרות שאין להן כסף מהצד.

נוצר מצב משונה, כאשר דווקא פשוטי העם הם אנשי הכבוד, האריסטוקרטים, המחזירים את חובותיהם, משלמים את מלוא המיסים, עובדים בשכר ההולך ונשחק, חיים ברמת חיים ההולכת ויורדת, ואילו הטייקונים פושטי העור והרגל, המקרקעים אותנו על פי מיטב המסורת האינדיאנית, הם חסרי כבוד ובושה. אך האם החברה מוקיעה אותם, לא משקיעה בהם, לא עובדת אצלם, לא מלווה להם, לא נותנת להם הטבות מס? לא ולא - הם החברים הכי טובים של המנהיגים שלנו, של פקידי האוצר שלנו, הם ה"אריסטוקרטיה" הישראלית, ועלינו אומרים שאנו קומוניסטים ואנרכיסטים, הזויים וחוצפנים, בעוד אנחנו המוהיקנים האחרונים של רוח הקפיטליזם. כל עוד החברה תמשיך לחשוב כך, כל עוד היא תתן את קולה לניאו ליברלים המנהיגים את המדינה מאז שנת 1996, המאיימים עלינו בדוקטרינת ההלם עם האיום האירני, הבעיה הפלשתאית, השוויון בנטל, המשסים את פלגי העם זה נגד זה, במקום לדרוש שוויון בנטל עם הטייקונים וחברות הענק המשלמים פירוורים כמיסים, נהנים מההפרטות השערוריות, מקהים את חושינו עם תוכניות הריאליטי המטמטמות - לא יהיה טוב במדינה הזאת לרוב רובו של העם חפץ החיים.

ושוב תודה, ... על ששיתפת אותי בספר ומסרי בשמי את תודתי למשה קשת, שאת מוזמנת להעביר לו את מכתבי זה. נראה לי שיש מקום לשלוח את הספר לרבים וטובים שיפיקו ממנו תועלת.

קורי

אימייל ב- 16.9.19 לכמה חברים באופן אישי על הבחירות עם פרפרזה של השיר "הליכה לקיסריה"

שלום רב,

רגע אחד לפני הבחירות אני תורם את תרומתי הצנועה לבוחר - עמוד אחד לא יותר - בצורת פרפרזה אקטואלית לשיר הליכה לקיסריה (אלי, אלי, שלא יגמר לעולם). קרא ואם תרצה - תפיץ לכל.

**הליכה לקיסריה... של ביבי, פרפרזה אקטואלית לשירה של חנה סנש
מאת ד"ר יעקב קורי**

ביבי ביבי שלא יגמר לעולם- השלטון הטוב והמיטיב שלך מזה 13 שנה כי שיא הכהונה לא מספיקה לנו ורוצים עוד הבו לנו לעד את מדינת ההלכה של סמוטריץ', חינוך נאור ופתוח לאחר של הרב פרץ, ואת אהבת הגר של בן-גביר לא די לנו מהבריאאות השווה לכל – לעני, לפירפריה ולזקנה במסדרון – של ליצמן, ומהעזרה למנהלת אוהבת הילדים אנו רוצים עוד תרבות קלסית ומרחיבת אופקים של מירי רגב, תחבורה זורמת כמו יחסי החוץ המשגשים של י. כץ תנו לנו הרבה דמויות מופת כדרכי שומר המצוות, במיוחד לא תגנוב, וכת. כץ עם האישום על מרמה והפרת אמונים התרגלנו והתאהבנו במדיניות השיסוי, ההפחדה, השחיתות, המלחמה בשומרי הסף, הפערים החברתיים והראויות נאמין בשילוש הקדוש של האב, הבן המבריק, החכם עם כתבי השפר, והאם הצנועה, הרגועה והמשכילה (בא,מא).

... על החול והים, הלוקשים, העיתונות המגויסת (גם משמאל) – עוד לא אמרנו די, כי אהבנו את אדוני ואנו מקובעים .. רשרוש של המים, של מתווה הגז מ-2016 עם הטבות מפליגות לטייקונים בשדות הגז בים שלנו (מרה נוסטרום) ברק השמים... של הטילים ובלוני הנפץ של מדינת הטרור חמסטון, שהממשלה התחייבה למגר ואנו עוד מקווים לזה. תפילת האדם, שעם נאור, אור לגויים, ימשיך להאמין כקנדיד שהוא חי בעולם שכולו טוב, ולא יוכח שהמלך ערום.

הבו לנו ממשלה צרה – צרה צרורה – שתשליט את רצון המיעוטים על הרוב – רצון הטייקונים עושי התספורות ומקבלי נכסי המדינה בנוזל עדשים, ההנהגה החרדית השואפת להפוך את החילונים למשרתים של האברכים שילמדו תורה, לא יעבדו ולא יתגייסו, המשיחיים והמספחים כל שעל עם כבישים שוממים כשאנו נמקים בפקקים.

או שתשלחו את ביבי לקיסריה כדברי השיר, כי יש גבול לתעלול וצריך שהבוחר יחליט שאין לקבל פרדיגמות ששלטון הוא נצחי ולא ייגמר לעולם, ינהר בהמוניו לקלפיות – למען אחדות של כל הכוחות השפויים, הישרים, החברתיים, משמאל ומימין, השמים את הישראלים מעל לכל – לא את ישראל ולא את ביבי, לא את האדמו"רים ולא את פלשתין, לא את ההתנגדות לכיבוש ולא את ארץ ישראל השלמה, כי לרוב מכריע של האזרחים יש דיעה דומה.

אך לשם כך על החרדים להדיח את הנהגתם הרוצה לשמור אותם בתלותם בהנהגה, הערבים צריכים להדיח את הנהגתם השמה את פלשתין מעל לכל ולא דואגת לשלבם בחברה הישראלית, הליכודניקים צריכים להדיח את הנהגתם הדואגת רק להצלת עורם ולהשיב עתרה ליושנה כבימי בגין רודף השלום והחברתי, וגם להוקיע משיחיים.

על אנשי השמאל להפסיק את ההתנשאות מעל המזרחים גם בדפוס ההצבעה שלהם כשכבר נבחרים מנהיגים מזרחיים, לחדול מהאידיאה פיקס שכל העוולות במדינה מקורן בכיבוש שהוא אחת משלושים הבעיות המעיקות על המדינה ולא החשובה שבהן, לפתוח לרווחה את השער הנעול בתרבות ובאליטה גם לבעלי דיעות שאינן שמאליות.

אין די שביבי ילך לקיסריה על מנת להבריא את תחלואי המדינה. לביבי היו הרבה זכויות והוא בוודאי לא המפלצת ששונאי ישראל בעולם עושים לו דמוניזציה. המנהיגים שצריכים להחליף אותו צריכים להיות עם תפישת עולם מגובשת, מאחדת, חברתית, מעבר לסיסמאות שדופות שמחליטים עבורם קופירייטרים, עליהם להיות טובים מביבי!

המנהיגים החדשים צריכים להקים ישראל טובה יותר מזו הקיימת, לציין מה המקורות התקציביים לכל השיפורים שהם רוצים להכניס בחינוך, בבריאות ובתשתיות – להפוך את ישראל למדינה משגשגת ואתית כסקנדינביה, עם מדיניות מיסוי מתאימה, עם הפרדת הדת מהמדינה, עם יצירת אתוס משותף לכולנו, עם פערים ועוני מינימליים, עם איכות חיים וקיימות כטובות שבמדינות, עם שוויון, חרות, אחווה וצדק, גם לרוב המכריע של האזרחים החפץ חיים.

כל טוב,

קורי

תשובה של ידידה ב- 16.9.19

הי קורי יקר

כל מילה זהב... - אז במי לבחור?..

תשובה של ידיד ב- 16.9.19

אמן ואמן. אם היית רץ, הייתי מצביע בעדך. ככה אצביע לפרץ (אמיר לא רפי כמובן) ואתם בטח עם ה"אליטה" – כחול לבן שהצבעתי להם לשעבר ותרמתי להיותם כמעט המפלגה הראשונה...

קון מזל אי טודו בואנו!

תשובה שלי לידיד ב- 16.9.19

אני בוחר הפעם מפלגת העבודה - גשר. במועד א' הצבעתי לכחול לבן אך התאכזבתי מאוד מהעדר עמוד השדרה ומסרים ברורים מצידם. בפעמיים לפני זה הצבעתי למפלגת העבודה. כל זאת בעיקר בגלל המצע החברתי כלכלי שלהם למרות שאני לא מסכים לאגדה של שתי מדינות לשני עמים, אבל מכיוון שזה לא אקטואלי זה לא רלבנטי. אני נתקל בהרבה תופעות של גזענות שלא מצביעים לפרץ בגלל שהוא מרוקאי, וגם אורלי ושמולי עירקי, 3 בכרטיס אחד גם אחר כך יש כמה משלנו זה יותר מדי עבור הפיינשמעקערים שלנו אז הם מצביעים לברק שהוא בדיוק ההיפך מחברתי אבל שם לפחות אין כמעט מזרחים וגם אין כמעט נשים. גם בכחול לבן לפחות בעשיריה המובילה אין כמעט מזרחים ונשים. המזרחים מעדיפים מפלגות אשכנזיות כי הם לא מאמינים במנהגים מזרחים או שהם מצביעים לליכוד שגם שם אין כמעט מזרחים ונשים ב- 15 הראשונים. אני גם לא כל כך מאמין ביכולות של עמיר פרץ אבל מאמין יותר באורלי ובשמולי. כל טוב, קורי

תשובה של הידיד הזה ב- 16.9.19

מצוין. אני מקווה שלפחות האינטלקטואלים מבין המזרחים יחשבו כמוך וכמוני... הצרה היא שאנחנו פחות ממנדט כנראה, אבל אולי תהיה הפתעה נעימה...

תשובה של ידיד נוסף ב- 16.9.19

אין עליך,

במברק קצר הצלחת לציין את כל הנושאים החשובים הן בתוכן והן באופן הניסוח.

מרשים, כל הכבוד!

ספק רב אם יצמחו לנו מחר מנהיגים חדשים ? ואם כן האם יצליחו לממש את הסעיף האחרון שלך ?

חוששני שלא ובכל זאת מקווה לטוב...

כל טוב !

תשובה של ידידה ב- 16.9.19

תודה רבה קורי,

תענוג לקרוא, למרות התוכן המייאש. אפיץ גם אפיץ.

להתראות

תשובה של ידידה נוספת ב- 16.9.19

הי

מקווה, שמחר הטוב ינצח.

מגיע לנו לחיות במדינה בבטחון וביושר.

אהבתי לקרוא את מה שכתבת.

תשובה של ידיד ב- 16.9.19

שלום קורי,

יופי שזכרת אותי ושיתפת את הטקסט שכתבת

אני מסכים עם רוב הדברים וברשותך אשתף גם את ...

בהזדמנות זו רציתי לשתף אותך בתכניות טיול שאנחנו מארגנים עם חברים למצרים. זו תכנית מודולרית לקהיר אלכסנדריה ולמצרים עלית

מדובר ביציאה ב-7 בינואר ואם יש לכם עניין לשלח לכם את ההצעה המפורטת

מקווה שכולכם בקו הבריאות, ד"ש לרותי ולהשתמע

תשובה שלי לידיד זה באותו היום

... היקרים, תודה על ההצעה שלך, אבל עזבתי את מצרים לתמיד בגיל 9 ואין לי שום כוונה לחזור אליה גם לא בתור תייר. מצרים שהכרתי לא קיימת יותר - קהיר ואלכסנדריה עם אוכלוסיה אירופאית של למעלה ממליון איש. הערבים סילקו את כולנו כי טענו שאנו עושקים אותם ובאמת הם הגיעו בלעדינו לשיאים לא יתוארו, כמו גם בסוריה, לבנון, אלג'יריה, עירק וכו'. קורי

תשובה של ידיד נוסף ב- 16.9.19

הי יעקב,

תודה על השירה הנפלאה, מבחינתי שיר ההלל הרבה יותר פשוט. שיר הלל לביבי שילך לעזעזל. אני רוצה לראות אותו בכלא ולא בקסריה ביחד עם אשתו שרה לה.

העברתי את תפילתך לחברים, הלוואי.

תודה

תשובה שלי לידיד זה באותו היום

אתה יודע מה, אם הוא היה מוכן לפרוש עכשיו הייתי מוותר לו על הכלא. כל טוב, קורי

תשובה של ידיד נוסף ב- 16.9.19

קורי היי

מסכים לכל מילה בכל מה שנוגע

להכרח בהחלפתו של ביבי ומשפחתו הידועה כל מילה מיותרת.

להכרח להפסיק את הפרוד השסוי תרבות השקר ההדתה הפגיעה בדמוקרטיה

ובשלטון החוק

שהם הסכנה לקיומנו

לכון מדינת רווחה מתקדמת אנושית ולא לקפיטליזם החזירי המחובר לעטיני השלטון

פרט לחלק המדיני שבו אנו חלוקים

אני איתך

תשובה של ידיד נוסף ב- 16.9.19

נחמד!

אני מקווה שביבי ישעה לעצתך!!

רק הערה קטנה לעניין ההתנשאות על המזרחיים בדפוס ההצבעה: תרשה לי להזכירך כי פרץ כבר עמד בראשות העבודה בבחירות לכנסת ה-17 וקיבל (המפלגה) 17 מנדטים.

הצבעה נגד העבודה בגלל המזרחיים היא שקר נפוץ: FAKE NEWS

ברגע שהופץ, כבר לא חשובות העובדות.

בהצלחה בבחירות מחר!

תשובה שלי לידיד זה באותו היום

אתה אולי צודק, אבל נתקלתי בהרבה אנשים גם בטיול האחרון וגם בקרב החברים שלא מצביעים לעבודה בגלל שלושת המזרחים שעומדים בראשה. כחול לבן, הליכוד והמחנה הדמוקרטי היו יותר מעשיים ובחרו שני מזרחי מחמל ושתי נשים בעשיריה הראשונה, בליכוד ב- 15 הראשונים הם עשו מכה כשמצאו שתי נשים שהן גם מזרחיות (פרט לשיריון של כחלון). הנכד שלי שעבד בעבר עבור בוסקילה במרצ דיווח לי על כך מכלי ראשון ומוסי רז הוא רק במקום ה-12. אני מאשים קודם כל את המזרחים שלא מצביעים עבור מפלגה חברתית ואוהבים את אדונם ביבי. כל טוב, קורי

תשובה של הידיד באותו היום

כן, למרות שקשה לעשות הכללות, נראה שאתה צודק בהאשמה שלך - המזרחיים "אוהבים את אדונם" ויש לרצות את אוזניהם לפי חוקי התורה אליהם רוצה סמוטריץ' לחזור...

אישית, יש לי הרהור קל בסתר לבי (אל תגלה לאיש) שזה גם קשור לרמת ההשכלה שגם היא אינה מתפלגת שווה בין העדות. מזרחיים משכילים אינם מרבים - להערכתי - להצביע לביבי.

בכל אופן "המעשה נעשה", ולא נותר לנו לחכות לתוצאות אמת מחר ולדעת מה קרה..

תשובה של ידידה ב- 16.9.19 בשני מיילים שלה

כל הכבוד. כתיבה בהירה וברורה והלואי שיהיה שינוי. אגב מנסה כבר שעה לשיר. לא מצליחה...

יפה קורי. רק נדמה לי שהקרב אבוד... לימין יש כנראה יותר משישים מנדטים.. צרה צרורה

תשובה של ידיד ב- 16.9.19

שלום קורי,

יפה מאוד. אני לא יודע אם שמת לב. אבל אני חבר במפלגה שרצה לבחירות בשם צדק.

tzedek.co.il

שיהיה רק טוב,

תשובה שלי לידיד זה באותו היום

אני אמנם בחרתי במפלגת העבודה אבל מה זאת מפלגת צדק? לידיעתך, אמיל זולא כתב את ארבע יצירות המופת שלו האחרונות - FECONDITE, TRAVAIL, VERITE, אבל כשהיה צריך לכתוב את JUSTICE הוא נרצח ועד היום אנו לא יודעים מה היה אמור להיות בה. סבלו אותי באוניברסיטאות כל עוד הרציתי על אתיקה עסקית אבל כשהתחלתי להעביר קורסים על צדק חברתי סילקו אותי. למותר לציין מה קרה לתנועת המחאה בשנת 2011 - העם דורש צדק חברתי - ולמרות הכנס המצויין שארגנתי והצליח בזכותך, אין ולא יהיה בקרוב צדק. אבל בכל זאת בהצלחה!

תשובה של קרוב משפחה ב- 17.9.19

בוקר טוב,

מי לא זה ברור ואני מסכים

השאלה מי כן?

תשובה שלי לקרוב המשפחה באותו היום

ברור לי שהפתרון לתחלואי המדינה הוא בהקמת הרפובליקה השנייה של ישראל כפי שהתווייתי בספרי האחרון. בצוק העיתים, בחרתי הפעם מפלגת העבודה - גשר. במועד א' הצבעתי לכחול לבן אך התאכזבתי מאוד מהעדר עמוד השדרה ומסרים ברורים מצידם. בפעמיים לפני זה הצבעתי למפלגת העבודה. כל זאת בעיקר בגלל המצע החברתי כלכלי שלהם למרות שאני לא מסכים לאגדה של שתי מדינות לשני עמים, אבל מכיוון שזה לא אקטואלי זה לא רלבנטי. אני נתקל בהרבה תופעות של גזענות שלא מצביעים לפרץ בגלל שהוא מרוקאי, וגם אורלי ואילו שמולי עירק, 3 מזרחים בכרטיס אחד זה יותר מדי עבורם. גם כשיש כמה משלנו זה יותר מדי עבור הפיינשמעקרים שלנו אז הם מצביעים לברק שהוא בדיוק ההיפך מחברתי אבל שם לפחות אין כמעט מזרחים וגם אין כמעט נשים. גם בכחול לבן לפחות בעשיריה המובילה אין כמעט מזרחים ונשים. המזרחים מעדיפים מפלגות אשכנזיות כי הם לא מאמינים במנהיגים מזרחים או שהם מצביעים לליכוד שגם שם אין כמעט מזרחים ונשים ב- 15 הראשונים. הם עשו מכה כאשר הצליחו להרוג שני ציפורים בבת אחת - שתי נשים שהן גם מזרחיות (בלי שיריוני כחלון). אבל, אני לא כל כך מאמין ביכולות של עמיר פרץ ומאמין יותר באורלי ובשמולי. אם אתה מתכוון להצביע למרצ תחשוב פעמיים כי ברק הוא ההיפך מסוציאליסט, נהנתן, על גבול השחיתות האתית והוא עזב את העבודה לחבור לליכוד.

תשובה שלי לקרוב המשפחה באותו יום – יום הבחירות

אני עוד לא ממשתי את זכותי. אעשה זאת בצהריים. מסכים עם הניתוח של מפלגת העבודה.

לגבי ברק, הוא ממילא במקום העשירי שזה בודאות לא יקנה לו מושב בכנסת. נכון שהוא לא כוס התה של רבים אבל הוא היחיד שתוקף את ביבי כי הוא מכיר את חולשותיו

תשובה של ידידה ב- 17.9.19

קורי,

אתה אלוף!!!! אין עליך!!!!

בהערכה רבה

תשובה של ידידה נוספת ב- 17.9.19

קורי יקר, כתבת כל כך מיוחד, נכון, מכאיב ומדויק בכשרון המיוחד שלך,

תרומתך יותר מצנועה.

תשובה של ידידה נוספת ב- 17.9.19

קליעה בול!

אשלח לכל מיודעי

יישר כח!

יום בחירות שמח ומוצלח ☐

תשובה של קרוב משפחה ב- 17.9.19

ז'אק היקר,

תודה רבה. הכתיבה נהדרת ואני גם מזדהה עם הכתוב.

יום נפלא והצבעה נכונה...

בברכה

אימייל לידידה ב- 24.9.19

היום חשבתי עליך כששמעתי בהרצאה של רוחמה אלבג על אגני משעול את השיר סולו קוקוש בהונגרית ([קישור](#)). השיר מאוד ריגש אותי אבל ייתכן ואת מכירה אותו מקדמת דנא. לא שלחתי אלייך ערב הבחירות כמו לחברים רבים את המנשר שלי "הליכה לקיסריה... של ביבי" (לוטה), כי חששתי להרגיז אותך. הוא זכה להדים נלהבים ונשלח על ידי החברים לאלפי אנשים. מי יודע, אולי תרמתי את תרומתי הצנועה להחלפתו של ביבי. לא שאני נלהב מגנץ, שחלק יחד אתי את עיטור המופת מידי אריה אבנרי בשנת 2015. הצבעתי בשבילו במועד א' אך במועד ב' הצבעתי שוב למפלגת העבודה, בגלל הדרך החברתית יותר מאשר בגלל האיש. אני מאוד מקווה שלא נתאכזב מגנץ כמו מביבי, כבר היום אני מודאג מחבירתו לטייקונים, מטורבוביץ שיש לי המון ביקורת אליו, מזה שהוא מדבר בסיסמאות יותר מאשר במשנה סדורה, מההשפעה של לפיד שאותו אני ממש לא מחבב, מהדרת נשים ומזרחים בהנהגה- להבדיל ממפלגת העבודה, אבל נכון לרגע זה הם לא פשעו.

תשובה של הידידה ב- 28.9.19

היי קורי יקירי

באיחור קטן (הכנות לחג!) אבל אני מקווה שיסולח לי. את השיר סול אה קאקאש SZOL A KAKAS, אני כמובן מכירה. רק בגיל מבוגר יחסית נוכחתי לדעת שהשיר ההונגרי הפך לשיר חסידי.

שמעתי כמה גרסאות של השיר ביו טיוב, ומעניין אבל כמעט אף גרסה לא הוגה נכון את המילים ההונגריות, אלא הוגה אותן עם עוות, כפי שתראה כשתשווה את אשר אני כתבתי לנוסח שאתה רשמת. טוב, לא נורא, תמיד יש שגיאות מהסוג הזה, העיקר שחשבת עלי !

לגבי הבחירות: אני לגמרי מבואסת. עוד יותר מכך, אני חוששת שהמשטר הנהוג בישראל יחד עם התפיסה הדמוקרטית- יורדים לטמיון. בשעה שכולם מטילים חרמות על כולם, כל אחד מכריז מראש שלא ישב עם מפלגה אחרת, ובשעה שהערבים הופכים לכבדי משקל- בעיני הדמוקרטיה הישראלית פשטה את הרגל. על אף שהליכוד והמרץ נשארו המפלגות הדמוקרטיות היחידות –עם בחירות פנימיות- התפיסה שביבי צריך להשאר בראש הליכוד- אינה מובילה לדבר. כל יתר המפלגות אינן דמוקרטיות באופיין באשר אין בהן בחירות פנימיות אלא מינויים .

לדעתי צריך מהר מאוד לשנות את השיטה (מבחינתי לנשיאותית ולא פרלמנטרית הקיימת). החלפת ביבי היא אינה מדיניות ואינה מטרה עבור המדינה. בשלוש המערכות האחרונות, עבדה רק הסיסמה של החלפת ביבי, היא לא עבדה, והיא אינה מראה תוכן, כוון ותפיסה רעיונית.

שלושה רמטכ"לים שמונהגים על ידי טר"ש אחד- שסיסמאותיהם כובלים אותם, אינם מהווים אלטרנטיבה לשום דבר. החרמת החרדים והעדפת הערבים על פניהם, היא לא יותר מאשר בגידה בחברה הישראלית/יהודית. גם החרדים הם חלק אינטגרלי של החברה השסועה שלנו, ובעיני הם יהודים שוי זכויות לכל דבר ועניין. נכון הוא שאת זכויותיהם העודפות הייתי מקצצת במקצת, אבל לא הייתי מחרימה אותם. בעיני ליברמן אינו אלא אופורטוניסט זול, שאת חרמותיו הייתי מוסיפה על ערמת החטאים של כחול לבן. מפלגת העבודה בעיני אינה אלא תופעה שעבר עליה הכלח. כלומר: ההעדפה החברתית שלה מאוד מוצאת חן בעיני, אבל להעדפות אלה יש רק בסיס תאורטי. כל עוד

היא לא מצטרפת לאף ממשלה (במקרה דנן של הליכוד) היא לא תוכל לחוקק ולבצע שום חקיקה חברתית. חברת הכנסת היחידה המוכשרת שלהם- שלי יחימוביץ עזבה, יש סיכוי קל שאיזיק שמולי יעביר חקיקה- אולם כל זה יכול לקרות אם הם ישובו ליד שולחן הממשלה ויקבלו סמכויות! בלי סמכויות והסכם קואליציוני שעובד למען העבודה- אין להם סיכוי קיום באופוזיציה! כוונתך היתה אולי טובה, אבל לצערי היא מוכיחה את עצמה כבלתי מעשית בתנאים הקיימים. אם יש לך השפעה כלשהי, נסה להביא את העבודה לשולחן הממשלה. זו הזדמנות פז – לפני שתעלם לחלוטין. הם לא יעמדו בסיבוב בחירות שלישי.

לדעתי ההצעה היוצאת מן הכלל טובה- בנסיבות הקיימות- של ריבלין היא פתרון זמני טוב, עד שיוחלט בפרקליטות עם נגד ביבי יהיה כתב אישום או לאו. בעוד ימים אחדים נדע ונהיה חכמים יותר.

בכל אופן, ההתפתחויות כפי שאני מפרשת אותן עכשיו, מובילות לצערי לאבדון.

שבת שלום לך ושנה טובה ומאושרת

אימייל לידיד ב- 27.9.19 עם סיום תפקידו

הסיפוק הגדול ביותר שאליו יכול לשאוף אדם הוא לא כסף ולא שררה, כפי שסוברים רוב רובם של האנשים ובראשם הפוליטיקאים ואילי ההון שלנו. מנסיוני הדל ועוד יותר מניסיונם של טובי הוגי הדיעות שלנו, הסיפוק הגדול ביותר הוא בעשייה למען הכלל, בהוראה ובנתינה. ובקריטריון זה אתה עומד יותר מאשר כל אחד אחר בישראל. הבאת את ..., המוסד הרדום והשוקט על שמריו, להישגים ולתנופת עשייה בכל התחומים מעל ומעבר לכל תקופה בתולדותיו. הצטיינת בהוראה, ניהול, שיתופי פעולה ותנופת פיתוח לא יאומנו, המעמידים את ... בקדמת הבמה העולמית. לא השתייכת אף פעם ל"נסיכים", בני הידוענים שכל הדלתות נפתחות בפניהם, לא היית אפילו "משלנו" - פרופסורים ל ... שהיוו את השמנה וסולתה, כי באת מתחום ה ... שלא היה במיינסטרים של העשייה ב אך דווקא בשל כך, השכלת לחשוב מחוץ לקופסה, לא היית מחוייב לקליקה, ויכולת לפעול בצורה מקורית שקידמו את ה... לרמת העל של מובילות עולמית.

כשכתבתי את ה"מגנום אופוס" שלי, המוכיח מתאם סטטיסטי מובהק בין רמת האתיקה והשגשוג הכמותי והערכי של מדינות, התחבטתי כיצד לכלול בין הפרמטרים להישגיות פרמטר של תרבות ואיך ניתן לדרג את מדינות העולם על פי פרמטר זה. לתדהמתי התברר שאין פרמטר כזה והייתי הראשון בעולם שהתווה אותו. על פי עצת ידידי יהושע סובול לא כללתי יצירות מופת ספרותיות, מוזיקליות ואמנותיות כי לא ניתן לקבוע מה טוב יותר הבהגווד גיטא או האודיסיאה. אבל בהחלט ניתן לכמת נתונים כמותיים על פרסום ספרים, עיתונים, סרטים חשיפה לאינטרנט... אך בראשם פרסום מאמרים אקדמיים בכל תחומי המדע, וכאן ישראל מצטיינת ובישראל – ה ... הוא ראש וראשון, כשתרמת תרומה מכרעת לרמה האקדמית שלו, אך לא פחות חשוב לרמת ההוראה של המרצים, לרווחת הסטודנטים, למוטיבציה שלהם ולתרומה לקהילה - תחומים שלא עמדו בראש מעייני קודמך בתפקיד. וזה מתאים לראיה ההוליסטית והרמונית שלך הרואה בכל אלה מקשה אחת.

אתה לא זקוק לי בשביל לייעץ לך איך ניתן למצוא תעסוקה תורמת ואיכותית אחרי הפרישה שלך בגיל 70 שהיה גם גיל הפרישה שלי - כתיבת ספרים, הרצאות או פעולה למען הקהילה... אבל אם בכל זאת תרצה לשמוע עצת ידיד, אתה לא צריך להתאמץ - תן קריאה מחלונך המשיק לחלוני ואשמח לבוא אליך מצוייד בשלל עצות. אך כמו שאני מכיר אותך - אתה עוד תייעץ לי! שנה טובה!

תשובה של הידיד באותו היום

קורי יקירי

התרגשתי מדברך החמים. עשר השנים האחרונות היו מלהיבות ומאתגרות ואני שמח שהצלחתי להשאיר חותם על ספינת הדגל של האקדמיה בישראל. אני מסכים בכל לב שהסיפוק הגדול ביותר הוא מהנתינה, ובמיוחד כאשר היא יוצרת שינוי מבורך בצד המקבל. אני פורש מהטכניון בידיעה שהוא הופקד בידים נאמנות, אורי סיוון היה המועמד שלי ואין לי ספק שימשיך את שהתחלתי. כעת נתפנק בסמסטר שבתון, מאתגר אף הוא. הוזמנתי לייעץ

לאוניברסיטאות בפורטוגל, ונשלב זאת בחופש וניקוי ראש בליסבון. אגב שר החינוך והמדע של פורטוגל הוא מהנדס וחבר סגל באוניברסיטת ליסבון...

לאחר מכן, האפשרויות פתוחות.

מי יתן ותהייה לנו שנה טובה ובריאה, שנה של אחדות שכה חסרה לנו.

בידידות

שלך

אימייל לידיד צרפתי ב- 30.9.19

C'est les "amis" de la France, les iraniens qui veulent detruire tout les pays non shiites, comme l'Arabie Saoudite, les Etats Unis, l'Europe et Israel...

C'est pour ca que j'ai préconisé la deuxième république d'Israel avec une approche complètement nouvelle au système démocratique. Lis mon livre,

אימייל לעורך באתר "מחלקה ראשונה NEWS1" ב- 2.10.19 עם הצעה לפרסום מאמר חדש שלי

אני מתכבד לשלוח לך את המאמר הראשון שכתבתי בשנה האחרונה מאז שפירסמתי אצלכם את המאמר שלי על הספר "הרפובליקה השניה של ישראל". המאמר עוסק בבעיות השעה של הבחירות במועדים א' וב' ואולי ג' והשינויים המתחייבים במדינת ישראל ברוח הספר שלי שהפך כיום, הרבה יותר מאשר בעבר, לאקטואלי בהציעו פתרון הוליסטי לכל הבעיות והפילוג של מדינת ישראל.

תודיע לי אם אתם מעוניינים בפרסום המאמר ואם כן - לכשיפורסם. הוא משתרע על 3 עמודים ומכיל כאלפיים מילים. אני מקווה שהכל בסדר אתך ועם משפחתך. שנה טובה וגמר חתימה טובה.

מפלגת השבטים ניצחה את הבחירות ותהרוס את המדינה- יעקב קורי

בניגוד למה שרובנו חושבים שאת הבחירות ניצחו כחול לבן או הליכוד או שיצאו בתיקו, המנצחת היחידה בבחירות היא מפלגת השבטים והפילוג שקיבלה 36 מנדטים, 69 או 114 מנדטים – תלוי איך סופרים. ישראל השכילה לאחד בכחמישים שנותיה הראשונות בכור היתוך יהודים ממאה גליות, עשרות שפות, כל השכבות הסוציו אקונומיות, מזרחים ואשכנזים, ספרדים, דתיים וערבים, אנשי שמאל וימין, גברים ונשים, משכילים וחסרי השכלה, פועלים וקפיטליסטים. לעומת זאת, בעשרים ושלוש השנים האחרונות שרובן היו בהנהגתו של בנימין נתניהו התהפכה המגמה ובמקום כור היתוך הוא ומנהיגי מפלגות רבות אחרות הנהיגו מדיניות של פילוג ושיסוי שפעלו בכוחות צנטריפוגליים, עם ארבעה אתוסים שונים במקום אתוס אחד. הנשיא ריבלין איבחן נכון את מחלת השבטיות, אך אף אחד אינו עושה דבר על מנת לרפא אותה. בבחירות האחרונות קיבלו המפלגות, המנציחות את השבטיות במקום לפתור אותה, את מרבית המנדטים ובמקום להקים רפובליקה שניה בישראל, כפי שהצעתי אשתקד בספר נגיש לכל, שתפתור את השבטיות, הקיטוב, הפילוג והשיסוי, הבחירות התכופות מעצימות את הפילוג במקום להביא לאיחוי.

מנהיגי הרשימה המשותפת שקיבלה 13 מנדטים אינם מקבלים את האתוס הציוני, את ההמנון והדגל, רואים עצמם פלשתינאים ומזדהים עם אחיהם היושבים בשלוש מדינות בארץ ישראל – ירדן, חמאסן והרשות הפלשתינאית.

בעקרונות היסוד של הרשימה המשותפת מופיע העקרון הראשון הקובע כי: "הרשימה המשותפת נאבכת למען שלום צודק באזור המתבסס על החלטות האו"ם; סיום הכיבוש של כל השטחים שנכבשו בשנת 1967, פירוק כל ההתנחלויות וחומת ההפרדה הגזענית, שחרור האסירים הפוליטיים, הקמת מדינה פלסטינית עצמאית ריבונית בגבולות ה-4 ביוני 1967, שבירתה ירושלים המזרחית, ופתרון צודק לבעיית הפליטים הפלסטינים, שמבטיח את זכות השיבה לפי החלטת האו"ם 194". רשימה זאת שמאגדת את מרבית ערביי ישראל דוגלת בהחרבת ישראל.

זאת, כי אימוץ זכות השיבה במלואה כפי שהם דורשים יחזיר לפה 5 מיליון פליטים ויהפוך את ישראל לסוריה, עירק, עזה, או לבנון. מנהיגי הערבים שהם הצביעו עבורם בהמוניהם רוצים מחד שלום צודק המתבסס על החלטות האו"ם שכמעט כולן נגדנו, אך גם את סיום "הכיבוש" (שאירע אחרי שמצרים, ירדן וסוריה רצו לכבוש את ישראל) - משמעו ויתור על הכותל, על ירושלים וחזרה לקווים שהזמינו את הערבים לנסות להרוס את המדינה. מה עוד שהחלטת 242 מדברת על נסיגה משטחים ולא מכל השטחים וכבר נסוגונו מסיני ועזה ובכך מילאנו אחרי ההחלטה לדעת רבים שמתנגדים לשליטה בעם זר, אך לא מנתגדים לכיבוש במלחמת הישרדות שהיתה ב-1967. פירוק כל ההתנחלויות משמעו חזרה לישראל של למעלה מחצי מיליון מתישבים שנשלחו להתישבות על ידי ממשלות ישראל ומתן פיצויים של מאות מיליארדי שקלים שיביאו לפשיטת רגל של המדינה, אם לא למלחמת אחים.

חומת ההפרדה "הגזענית" קמה אחרי שערפאת הארכי-טרוריסט חתן פרס נובל, שאחמד טיבי היה היועץ שלו, שלח חוליות מרצחים לטבח באלף אזרחים. שחרור האסירים הפוליטיים משמעו שחרור כל הטרוריסטים שטבחו בנו אלפי קורבנות על מנת שיחדשו את ההרג כפי שקרה בכל פעם ששחררנו מחבלים, לרבות אחר עסקת שליט. הקמת מדינה פלסטינית ריבונית כלומר לא מפורזת משמעו הפיכתה לבסיס לטרור בדיוק כפי שקרה בעזה אחרי שנסוגונו בגלל יוזמה יונית של 'התנתקות', שממנה שולחים אלפי טילים, בלונים נפץ, מחבלים ומנהרות, שתהפוך מיד למדינת חמאס, כפי שקרה בעזה אם לא גרוע מזה, אם בכלל יתקיימו בחירות שלא מתקיימות לא ברשות ולא בעזה. בירת המדינה הפלסטינית, ירושלים משמעותה חציית ירושלים בגדרות כפי שהיה עד 1967 ומשם ירו עלינו הירדנים פגזים. פתרון צודק לבעיית הפליטים - יודגש כי רק שלושים אלף עוד חיים, כל השאר לא מוגדרים כפליטים כי הם מעולם לא היו פה - ייתכן אך ורק על ידי ישובם במקומות שבהם הם נמצאים אחרי שקיבלו תקציבים של מיליארדים שזרמו לכיסי ההנהגה הפלשתינאית המושחתת ולרכישת נשק וחפירת מנהרות במקום לפתור את בעיית הפליטים.

ש"ס החרדית המזרחית קיבלה 9 מנדטים ויהדות התורה החרדית האשכנזית קיבלה 7 מנדטים, סה"כ קיבלו החרדים 16. ממשלות ישראל לדורותיהן לא השכילו לעסוק בתכנון לטווח ארוך בנושאי השלום, הכלכלה והחברה. אך המחלל החמור ביותר שלהן היה כיצד איפשרו להצמיח "שבט" השונה מהותית משאר חלקי האוכלוסיה, עם שוני גדול אף יותר מהשוני בין היהודים לערבים למרות ההקצנה שחלה בהנהגתם בגלל הסכסוך עם הפלשתינאים, שוני גדול אף יותר מהשוני בין העשירונים התחתונים לעשירון העליון למרות הגדלת אי השוויון בגלל המדיניות הניאו ליברלית, ובוודאי שוני גדול אף יותר מהשוני בין אשכנזים למזרחים שהוא השוני היחיד שהולך ומצטמצם.

החרדים שונים משאר הסגמנטים באוכלוסיה כמעט בכל דבר – בחינוך המדיר את לימודי הליבה ומתמקד כמעט אך ורק בלימודי קודש פונדמנטליסטים שנעצרו אי שם לפני כמה מאות שנים, בתעסוקה עם שיעורי התעסוקה הנמוכים ביותר כי האברכים ממיתים עצמם באוהלה של תורה ואפילו נשותיהם לא מצליחות להשתלב בגלל העדר השכלה מתאימה, בשירות המדינה כאשר הם כמעט ולא מתגייסים לצה"ל או לשירות לאומי ובעוד שלערבים יש אולי עכבות בהתגייסות לצה"ל הנלחם נגד אחיהם הפלשתינאים לחרדים אין שום תירוץ, בשיעורי הילודה שלא תורמים דבר למדינה ורק מכבידים על כלכלתה, בהתסגרות בדלת אמותיהם כמעט בכל תחום, בלבוש, בשפה, באתוס.

זה כמובן לא מחויב המציאות, כאשר בכל מקום אחר בעולם החרדים משתלבים היטב בכלכלה ובשאר התחומים, עובדים, משרתים ותורמים. אם הם היו מיעוט מבוטל כמו כת האיימיש בארה"ב יכולנו אולי לעבור לסדר היום. אך הבעיה אקוטית בגלל שיעורי הילודה הגבוהים, בגלל הכוח הפוליטי הרב שלהם במשטר קואליציוני בוודאי בשלטון הימין אך גם בממשלות השמאל, בגלל העוני הרב שלהם, בגלל יחסם המפלה לנשים ולמזרחים ותגובות הנגד של החרדים המזרחים, בגלל ההקצנה ההולכת וגוברת בקרבם המדיקת גם את היהדות הדתית הלאומית הציונית, בגלל הפעילויות המיסיונריות שלהם הגדולות בהרבה בשיעורן מכל פעולה מיסיונרית בנצרות, בגלל חוסר הדמוקרטיה התיאוקרטית, בגלל הכפירה בסמלי המדינה ובימי הזיכרון שלה, והכי חמור בגלל העובדה שמי שמממן התנהגות שערוריתית זאת הם החילונים המקרבים במו ידיהם את קיצה של ישראל הנאורה הדמוקרטית והמשגשגת.

ברור שהשילוב המיוחל לא יקרה כל עוד המשטר הוא כפי שהוא כיום. רק אם יחול שינוי מערכות, איתחול מחדש במסגרת הרפובליקה השנייה של ישראל או שינוי דרסטי דומה, ניתן יהיה לבצע את השינוי המיוחל. אין לעשות דבר

בכפיה על מנת לא לפגוע בדמוקרטיה. צריך רק להשמיט את הבסיס הכלכלי של הרס המדינה, כי זה לא מותרות אלא "לחיות או לחדול", מה עוד שהחילונים מממנים מכספם את קץ המדינה החילונית והנאורה והשתלטות משטר תיאוקרטי לא דמוקרטי המנוהל על ידי רבנים, עם ערכים של ימי הביניים, לא כלכלי, שיבודד אותנו עוד יותר בין מדינות העולם וינתק את יחסינו עם רוב רובו של העם היהודי שהוא חילוני, מסורתי, רפורמי או קונסרבטיבי.

היו ימים בהם המפד"ל היתה מפלגה מתונה שדגלה באחדות העם, שבת אחים גם יחד ולא שבט אויבים בנפרד. בגלל החטא הקדמון של קיום ארבע מסגרות חינוך נפרדות שמקבלות מימון מהמדינה – חילונית, ערבית, חרדית וממלכתית דתית – קמו לנו ארבעה שבטים עם הקצנה הולכת וגוברת שרואים כל שבט אחר כאויב ואין להם אתוס משותף. המדינה מממנת במו ידיה את המסגרות שיביאו להחרבתה. זה לא מחויב המציאות ולא קורה בצרפת עם מערכת חינוך אחידה וחילונית, בארצות הברית וברוב המדינות הנאורות. ימינה שקיבלה 7 מנדטים מורכבת ברובה מתנועות קיצוניות כסיעתו של סמוטריץ' הרוצה להקים פה מדינת הלכה, סיעתו של הרב פרץ שהיא משיחית בתפישתה, ועוצמה יהודית הגזענית שהיתה חלק מהתנועה במועד א' ולא השתלבה במועד ב' רק בגלל בעית מיקום. מפלגה זאת דוגלת בסיפוח כל יהודה ושומרון – דבר שיביא אם ניתן זכות הצבעה לפלשתינאים לקץ המדינה היהודית ואם לא ניתן להם זכות הצבעה לקץ המדינה הדמוקרטית. משנה לשנה רשת החינוך וההנהגה הולכת ומקצינה, דוגלת בהדרת נשים, הפלית להט"בים, הפנית משאבי עתק להתנחלויות ולתחבורה של כבישים כמעט ריקים ביהודה ושומרון, כאשר הפריפריה בנגב ובגליל ומערכת התחבורה בתוך הקו הירוק קורסים בהעדר תקציב.

בסך הכל יש לנו אם כן "מפלגה" של 36 מנדטים ($13+9+7+7$) שכשמה כן היא – היא מפלגת במקום לאחד, היא מנציחה את השבטיות שתביא בסוף התהליך, בגלל שיעורי הריבוי הטבעי הגבוהים במיוחד במרכיביה השונים – הערבים, הבדווים, החרדים, הדתיים הלאומיים לעומת החילונים עם משפחותיהם הקטנות – להחרבת המדינה. כבר כיום הם מהווים 30% מהכנסת אך לא ירחק היום ועם הילודה המוגברת שהציבור החילוני מממן הם יהיו למעלה ממחצית הכנסת ויבוא הקץ למדינת ישראל. אך זה לא מחויב המציאות ואין כל סיבה שהמדינה תממן קצבאות ילדים ליותר מארבעה ילדים שהם די והותר להרחבת האוכלוסיה בלי צפיפות יתר ודילול משאבים. מי שרוצה יותר ילדים יואיל בטובו לממן את כלכלתם מכיסו ולא להכביד על תקציב המדינה שלחוץ גם כך ועל החילונים שעובדים ברוב העבודות היצרניות לעומת החרדים שלומדים תורה על חשבון המדינה כשהחילונים צריכים לממן מכיסם את לימודיהם האוניברסיטאיים. זאת ועוד – יש להנהיג שירות לאומי חובה של שלוש שנים לכל האוכלוסיה: גברים ונשים, חרדים וחילונים, ערבים ויהודים והזכויות האזרחיות והכספיות ינתנו רק למי ששירת את המדינה. לא ינתנו פטורים לאף אחד, גם לא לנשואים, כי גיל הנישואים יועלה לגיל 21 כשגבר או אישה יהיו עצמאיים ולא תלויים.

השבט הרביעי "החילוני" גם הוא לא נקי מאשם. כחול לבן מיצבה את עצמה כמפלגה חילונית אנטי חרדית המדירה את החרדים והשיגה 33 מנדטים, לא מעט בגלל המיצוב הבעיתי הזה ובכך מגיעה המפלגה של השבטים ל- 69 מנדטים ($36+33$). אם נוסיף לכך את ישראל ביתנו שדוגלת בממשלת אחדות, אך מדירה "חרדים, ערבים ומשיחיים" שקיבלה 8 מנדטים, מגיעים ל- 77 מנדטים. המפלגה הכי משסה, הכי מפלגת, הכי קוראת לשנאת חינוס בין יהודים לערבים, מזרחים לאשכנזים, יונים לניצים, סמולנים לימנים, ומעודדת את תסביך הרדיפה של החרדים נגד החילונים (השבת בסכנה על משקל אל אקצה בסכנה) היא מפלגת הליכוד ובראשה "המשסה הראשי" בנימין נתניהו המנהיג הנצחי ששולט בנו הכי הרבה מכל ראש ממשלה אחר ולא יירד מכס השלטון עד אשר ישבור את השיא של המלכה ויקטוריה. תקצר היריעה מלצטט את דבריו על הערבים הנוהרים לקלפיות, הסמולנים החלשים (את החוזק שלו מול החמאס אנחנו מכירים...), מטפח את שנאת המזרחים והשכבות ה"חלשות" שהן חלשות באשמת הליכוד השולט בנו למעשה מ- 1977, השנאה לשמאל שכמעט ולא קיים יותר, כמו שאנטישמים מלבים את השנאה ליהודים גם במדינות שאין בהן כמעט יהודים. זכרו את עמלק (הערבים), את מפא"י (הסמולנים), האליטות האשכנזיות ששלחו אתכם למעברות, אך בליכוד (בלי שיריון כולנו) יש רק 2 נשים ומזרחים ב- 15 הראשונים...

ומי נשאר – מרצ שאיחדה כוחות עם הארכי קפיטליסט ברק ומפלגת העבודה שקיבלה 6 מנדטים והיתה נעלמת אלמלי איחודה כוחות עם אורלי לוי אבקסיס שפרשה מישראל ביתנו הימנית ודוגלת באג'נדה חברתית וניצית. על השבטיות של מרצ והשמאל שגם להם יש את העיתון שלהם, השופטים שלהם, אנשי האקדמיה שלהם, אנשי הקולנוע, התיאטרון, העיתונאים והמדיה שלהם, כבר דובר רבות, אבל גם הם מתייראים להיקרא שמאל ולכן הם כיום המחנה הדמוקרטי. רק מפלגת העבודה הרהיבה עוז לשמור על שמה, אם כי היא מוסיפה לו מדי פעם תוספות כמו מימד הדתית לייט, גשר הניצית לייט, המחנה הציוני וכדומה. היא לפחות לא מנסה להנציח את השבטיות כמו שעשו כל המפלגות האחרות בבחירות אלה אלא קראה לאחדות, לאג'נדה חברתית, בעד הפריפריה וצמצום הפער. העבודה-גשר היא אם כן הצדיקה היחידה בסדום עם 6 המנדטים שלה ואולי בגלל זה היא קיבלה רק 6 בעוד כל שאר המפלגות (77 דלעיל בתוספת 32 של הליכוד ו- 5 של המחנה הדמוקרטי) הן במפלגה השבטית עם 114.

ומה עושים נגד הפונדמנטליזם שהשתלט על ההנהגות שלנו – בציבור הערבי הרואה עצמו פלשתינאי ותומך באיסלם הקיצוני, בציבור החרדי שהם אנטי ציונים ושומעים רק בקול רבניהם, בליכוד הניאו ליברלי שבתקופתו הגיעו הפערים והעוני לשיאים ב-OECD, בשמאל שמדיר עצמו ממרבית הציבור האחר ונשאר בבדידות מזהירה ומזערית, במשיחיים הרוצים לספח כל שעל ולבנות בימינו את בית המקדש במדינת הלכה גם אם תהיה מלחמת דת? על ישראל להפריד את הדת מהמדינה כמו בכל המדינות הנאורות – מצרפת ועד סקנדינביה. הקמת מפלגות דתיות היא אם כל חטאת, כמו גם הקמת מפלגות ערביות, ויש לאסור בחוקה של הרפובליקה השניה קיום מפלגות החותרות תחת אושיות הדמוקרטיה והאתוס של המדינה ורוצות לפצל את האומה לשבטים שאין ביניהם דבר. תקצר היריעה מלפרט את כל מאות הצעדים המתבקשים על מנת לפתור את בעיות היסוד של המדינה ועשיתי זאת בהרחבה בספרי "הרפובליקה השניה של ישראל", שכאמור כל אחד יכול לקרוא במספר אתרים בארץ ובחו"ל.

משאל העם על הקמת הרפובליקה החמישית של דה גול קיבל בשנת 1958 80% מהקולות ובעקבותיו הונהגה חוקה חדשה הקיימת עד עצם היום הזה והפכה את צרפת מאומה שסועה ומפולגת עם שלטון לא יציב לאחת המדינות היציבות בעולם שמתמודדת בהצלחה באתגרים החברתיים, הכלכליים והמדיניים, למעט התמודדות אפקטיבית כנגד סכנת הפונדמנטליזם האסלאמי. גם בישראל יש אחדות דיעות בקרב 90%-80% מהאוכלוסיה, אך לא בקרב המנהיגים, הטייקונים, האלפיון, חלקים מהאליטות ו"המקושרים", אוכלי החינם... לגבי מרבית סוגיות הליבה, אתוס לאומי משותף של מדינת הלאום היהודי נכל אזרחיה, אינטגרציה של חרדים וערבים בחברה ובכלכלה בישראל כך שלא יהיו יותר העניים ביותר אלא יתמודדו בהצלחה בשוויון הזדמנויות עם כל שאר חלקי האומה. לתנועה שתקח על עצמה את הקמת הרפובליקה השניה יש לקרוא מאחדת במקום מפלגה מפלגת, כי כולם היו בניה.

הגיעה העת לשלוח את ביבי לקיסריה, כי יש גבול לתעלול ואין לקבל פרדיגמות ששלטון הוא נצחי ולא ייגמר לעולם, שניתן להשליט לעד את רצון המיעוטים על הרוב. יש לאחד את כל הכוחות השפויים, הישרים, החברתיים, משמאל ומימין, השמים את הישראלים מעל לכל – לא את ישראל ולא את ביבי, לא את האדמו"רים ולא את פלשתינ, לא את ההתנגדות לכיבוש ולא את ארץ ישראל השלמה, כי לרוב המכריע של האזרחים יש דיעה דומה.

אך לשם כך על החרדים להדיח את הנהגתם הרוצה לשמר את תלותם בה, בעוני, בלי כישורי עבודה ובלי לתרום למדינה, הערבים צריכים להדיח את הנהגתם השמה את פלשתינ מעל לכל ולא דואגת לשלבם בחברה הישראלית, הדתיים הלאומיים צריכים להדיח את הנהגתם המשיחית הרוצה לספח כל שעל תוך הנצחת הכיבוש, הליכודניקים צריכים להדיח את הנהגתם הדואגת רק להצלת עורם ולהשיב עטרה ליושנה כבימי בגין הצנוע, המאחד והחברתי.

על אנשי השמאל היונים להפסיק את ההתנשאות מעל המזרחים גם בדפוסי הצבעתם כשכבר נבחרים מנהיגים מזרחיים, לחדול מהאידיאה פיקס שכל העוולות במדינה מקורן בכיבוש שהוא אחת משלושים הבעיות המעיקות על המדינה ולא החשובה שבהן, לפתוח לרווחה את השער הנעול בתרבות ובאליטה גם לבעלי דיעות שאינן יוניות.

אין די שביבי ילך לקיסריה על מנת להבריא את תחלואי המדינה. לביבי היו הרבה זכויות והוא בוודאי לא המפלצת ששונאי ישראל בעולם עושים לו דמוניזציה. המנהיגים שצריכים להחליף אותו צריכים להיות עם תפישת עולם מגובשת, מאחדת, חברתית, מעבר לסיסמאות שדופות שמחליטים עבורם קופירייטרים, עליהם להיות טובים מביבי!

המנהיגים החדשים צריכים להקים ישראל טובה יותר מזו הקיימת, לציין מה המקורות התקציביים לכל השיפורים שהם רוצים להכניס בחינוך, בבריאות ובתשתיות – להפוך את ישראל למדינה משגשגת ואתית כסקנדינביה, עם מדיניות מיסוי מתאימה, עם הפרדת הדת מהמדינה, עם יצירת אתוס משותף לכולנו, עם פערים ועוני מינימליים, עם איכות חיים וקיימות בטובות שבמדינות, עם שוויון, חרות, אחווה וצדק, גם לרוב המכריע של האזרחים החפץ חיים.

אימייל שנכתב באופן אישי למספר חברים ב- 6.10.19 בצירוף המאמר דלעיל שפורסם אחרי שעבר עריכה

חשבתי רבות על לקחי מערכות הבחירות השנה על רקע ספרי "הרפובליקה השניה של ישראל", וזועק לשמיים הניגוד בין נצחון מפלגת השבטים והפילוג, שמרכיבה את רוב סיעות הכנסת לעומת המסר המאחד, ההוליסטי, של איחוי הקרעים בספרי האחרון. המגמות של הפילוג בעם עם 4 אתוסים שונים שהצבעתי עליהן ושהנשיא ריבלין כינה "שבטיות" הולכות ומקצינות, למרות הדיבורים על אחדות, שגם אם תושג תהיה מדומה ולא תפתור דבר, כי היא תהיה ממשלת שיתוק שלא תוכל להוציא אל הפועל את השינויים המתבקשים בכלכלה, בחברה, בשלטון, לבצע

אינטגרציה של החרדים והערבים, להביא לשלום בלי מדיניות אף שעל, בלי שליטה על עם זר ובלי פינוי מתנחלים, לצמצם למינימום את הפערים והעוני ולמצב אותנו בצמרת המדינות המשגשגות והאיתיות.

לפיכך פרסמתי מאמר בן 3 עמודים ([קישור](#)) במחלקה ראשונה NEWS1 שעורר הדים רבים, אם כי כצפוי כל אחד נעלב מהביקורת על השבט שלו אבל אף אחד לא ראה שהביקורת שלי היא כנגד כמעט על סיעות הכנסת - הרשימה המשותפת, החרדים, החרד"לים המשיחיים, הליכוד המשסה ומפלג והשמאל המתנשא בבדידות מזהרת ומזערית. יחד עם זאת, נוצר חוסר איזון מסוים במאמר כתוצאה מהעריכה שהשמיטה את מרבית הביקורת שלי על השמאל וכך למשל במקום שיהיה כתוב "השמאל שמדיר עצמו ממרבית הציבור האחר" השמיטו את "השמאל" והצמידו את השאר למשפט על הליכוד..., נפל המשפט שעל השמאל "לפתוח לרווחה את השער הנעול בתרבות ובאליטה גם לבעלי דיעות שאינן יוניות", נפל המשפט "לביבי היו הרבה זכויות והוא בוודאי לא המפלצת ששונאי ישראל בעולם עושים לו דמוניזציה". בספרי אני מרחיב את הדיבור עוד יותר על השיסוי של השמאל כנגד המזרחים, החרדים, המתנחלים... שמרחיק מהם עוד יותר את רוב הציבור שלנו.

וזה מביא אותי למסר המאמר - לא בכדי מפלגת העבודה היא כיום הצדיקה היחידה בשמאל וקוראת לאיחוי הקרעים, עם אג'נדה חברתית, עם אחדות בעם, עם חבירה של ימין ושמאל למען פתרון הבעיות המעיקות ביותר על החברה והכלכלה תוך מלחמת חורמה כנגד הטייקונים והשחיתות. אמה הורתה של מפלגת העבודה היתה מפא"י שהיתה משסה ומפלגת עוד יותר מאשר הליכוד עם הסיסמה שלה "בלי חרות ומק"י", עם הדרת המזרחים מהשלטון עם שני שרים עלי תאנה במשרדי המשטרה והדואר, עם שליחת המזרחים "נישט פין אונזערע", שהם לא משלנו, ללמוד מסגרות ונגרות כדי שיהיו חוטבי עצים ושואבי מים, שיגורו בעירות פיתוח בלי עבודה ובעוני, עם שחיתות הגדולה אף מזאת של כמה ממנהיגי הליכוד והחרדים. כיום מפלגת העבודה היא המפלגה הכי ישרה, עם הייצוג הכי גדול של מזרחים ונשים, של פריפריה ושל כל זרמי האוכלוסיה. עמיר פרץ משדרות חבר לאורלי לוי אבקסיס שגדלה בבית שאן, שבאה ממפלגה ניצית יותר מחרות בה היה אביה דמות מובילה, עם אג'נדה חברתית סוציאליסטית הרבה שמאלה ממפא"י ההסטורית הבורגנית, אולי במתכונת של אחדות העבודה החברתית והניצית מתונה. הם היחידים שהפיקו את הלקחים.

אבל מפלגת העבודה שמהווה בקושי 5% מהכנסת לא יכולה לאחות את הקרעים ולהביא לאחדות בעם. דרושה תנועה רחבה שמאגדת 80%-90% מהעם, לא מפלגה מפלגת כי אם תנועה מאחדת, במתכונת התנועה של הגנרל דה גול שזכה במשאל העם לאישור החוקה של הרפובליקה החמישית לשמונים אחוז מהקולות. יש כאלה שתלו תקוות בגנרל בני גנץ, כפי שתלו תקוות בעוד גנרלים כאלה ואחרים שכולם נכשלו בפתרון בעיות היסוד של המדינה - עזר ויצמן, אריאל שרון, יצחק רבין, יגאל ידין, ליפקין שחק, רפול ואחרים. לכן אין זה הכרח שמי שיוציא אל הפועל את חזון הרפובליקה השנייה יהיה גנרל עטור תהילה. קשה כיום למצוא מנהיג שלא יהיה פופוליסט כטראמפ, אנמי כאובמה, הססן כמקרון ורדוף אגו כפוטין וארדואן. אך לא צריך לחפש בעבר הרחוק בחיפוש מנהיגים כדה גול בצרפת ופרנקלין דלנו רוזבלט בארצות הברית. בעבר הקרוב היו מנהיגים עם חזון ועשיה שהטילו את חותמם על ארצם, כמו לי קוואן יו בסינגפור ואנגלה מרקל בגרמניה.

המאמר שכתבתי כיום והספר שפירסמתי לפני שנה אינם פסימיים אם כי הם מציאותיים. מטרתם לטעת תקווה בעם, לזרוע את הזרעים למדינה טובה יותר כי אני מאמין שעוד נכון לנו עתיד מזהיר!

שנה טובה וגמר חתימה טובה,

תשובה של איש רדיו ידוע ב- 6.10.19

אשמח לראיין אותך? האם מתאים הערב בסביבות 20....לאיזה טלפון להתקשר

תשובה שלי לאיש הרדיו באותו היום

תודה לך ... אבל מאז שהתחרשתי אני לא מתראיין. אתה מוזמן כמובן להתייחס לחומר הכתוב כראות עיניך. כל טוב, קורי

תשובה של ידידה ב- 6.10.19

קראתי. מסכימה עם כל מה שאתה אומר. בבחירות הראשונות והשניות בחרתי באורלי לוי. חשוב שתהיה אישה מזרחית וחברתית. חבל שלא מקשיבים לך מלמעלה... יכולת לתרום לשינוי... בגלגול הבא תקח אותי כאשת שווק... יותר מאוחר אקרא את המאמר. בינתיים כל טוב וחתימה טובה. ותודה שאתה משתף אותנו(גם ... קורא הכל..).

תשובה שלי לידידה באותו היום

... שהיה מנכ"ל הרדיו והתראיינתי אצלו בעבר רצה לראיין אותי היום בשמונה וסירבתי כי מאז שהתחרשתי אני לא מתראיין. תארי לעצמך איזו בושה יכולה להיות אם לא אשמע את המראיין ואבקש שיחזור עוד ועוד כפי שקורה לא פעם כשאני מדבר בטלפון. אבל יש בושה גדולה יותר כאשר אני חושב שאני שומע משהו ומתייחס לזה ומתברר שזה היה משהו אחר לגמרי.

וזה מזכיר לי בדיחה בספרדית על חרשת שרואה מהומה באמצע הרחוב...

תשובה של ידיד, איש רוח נודע, ב- 6.10.19

יעקב קורי יקר,

המייל שלך מוצא אותי בעיר הסינית וושי (**Wuxi**) במחוז טייהו, שבדרום מיזור סין,

במרחק 135 ק"מ משנחאי.

עשיתי פה חזרות חידוש להצגת ... שביימתי בשנה שעברה בבייג'ין.

אתמול התקיימה בווישי ההצגה הפותחת את העונה השניה של הרצת ההצגה, והקהל הרב

שמילא את האולם בן 1500 המקומות קבל את ההצגה בהתרגשות ובתשואות רמות בסיומה.

העיר וושי היא עיר עתיקה בעלת היסטוריה שמתחילה בימי המלך דוד שלנו. העיר שוכנת לחופי

אגם גדול שנהר היאנג-צה חוצה אותו, ובעבר היתה מרכז למיסחר בסוגים שונים של אורז שמגדלים

באזור, וכן היתה ידועה גם בייצור משי. כיום מונה מרכז העיר כשלושה מיליון תושבים, ובצירוף הפרברים שצמחו סביב המרכז בעשרים השנים האחרונות מגיעה האוכלוסי לשישה-וחצי מיליון בני אדם.

התיאטרון שבו העלינו את ... הוא אחד מ- 64 אולמות התיאטרון שתאגיד הבניין והתעשייה "פולי" בנה ב- 64 ערים הפזורות מצפון לדרום בחבלי הארץ המזרחיים של המדינה הענקית הזו. בניין התיאטרון בווישי

שתוכנן בידי חברת ארכיטקטים שבדים, מהווה בצורתו החיצונית ערוב בין מארג צינורות מתכת שמדמים עמודי במבוק שעליהם מתנוסס גג בטון שמדמה גג של פגודה בודהיסטית. מבפנים זהו מבנה עכשווי של חמש קומות שמכיל אולמות חזרות רחבי ידיים, ובמה בגודל מיגרש כדורגל שמולה משתרע האולם על 1500 מושביו.

נראה לי שההשקעה הזו במיבני תרבות ואמנות באה בד בבד עם צמיחתו המהירה של מעמד בינוני צעיר וחדש שמצבו הכלכלי איתן, אם לשפוט לפי סוג המכוניות שממלאות את החניון התת-קרקעי הענק של התיאטרון לפני ההצגה, ואשר זורמות החוצה מהחניון אחרי ההצגה בשיירה בלתי פוסקת במשך דקות ארוכות.

מחר בבוקר אני נוסע עם הלקה ברכבת המהירה לבייג'ין, שם יקיים התיאטרון ארוע תיקשורתי לקראת העונה השניה של הרצת ... וכן לחשיפה של תוכניות התיאטרון לשנה הבאה.

אשוב ארצה ב-15 בחודש.

לפני נסיעתי לסין הספקתי לביים בארץ את המחזה שלי ... עם בוגרי הסטודיו למישחק "אימפרו", והספקתי להעביר את ההצגה לאולם קאמרי 4. אשמח מאוד אם תוכלו לבוא לראות את ההצגה בקאמרי

ביום חמישי ה-17/10 או במוצ"ש ה-19 באוקטובר ב-21:00.

ובהזדמנות זו - תודה על הקלטת עם הרצאתי באינסאד שקבלתי מבתכם. הספקתי לצפות בה לפני נסיעתי לסין, והתברר לי שאני מסכים עם כל הדברים שאמרתי באותו מפגש עם קהל צרפתי לא הכי אוהד-ישראלי.

המצב בישראל מדאיג אותי מאוד, עד כמה שאני קולט אותו מהתיקשורת שאני מצליח להתחבר אליה באינטרנט.

המהומה המתגברת והגוברת עם התקדמות השימוע, מדיפה ריחות של סכנת פוטש נגד מערכת החוק והמשפט, כולל התלקחות של פעולות איבה בתוך העם המשוסה והמורעל מהסטה. כך לפחות נראים לי הדברים ממרחק של עשרת אלפים ק"מ. אני מקווה שאני טועה, ובסופו של דבר ההליכים המשפטיים בתיקי נתניהו לא ידרדרו לשפיכות דמים.

אני מאחל לך וליקיריך שנה טובה, וגמר חתימה טובה.

תשובה שלי למייל הנ"ל באותו היום

... היקר,

איזה יופי! אני ממש מאושר מהצלחת המחזה שלך בסין ומהרנסנס שאתה חווה. הצלחת לתאר בצורה מוחשית כל כך את חווית העשייה ואני נפעם מהאתגר העצום שלקחת על עצמך ויכולת לו.

הגדולה של מחזאי או סופר היא באוניברסליות של היצירה שלו שמובנת ואהובה בסין כמו גם בארגנטינה, בשבדיה כמו גם בחוף השנהב. ... הוא ללא ספק המחזה הגדול ביותר שנכתב אי פעם בישראל ולכן הוא כל כך מצליח בעולם, כי הוא מעלה גם בקרב הסינים זכרונות מתקופת הכיבוש היפני, מההשפלה של החלש, מהעריצות של החזק. כך למשל סירנו דה ברז'רק שנכתב על ידי אדמון רוסטאן במשך שלושה שבועות עוסק בסוגיה כביכול רק צרפתית אבל בפועל אוניברסלית עם אהבה נכזבת, זהות שאולה, תסביך כיעור ודימוי עצמי נמוך שעובר קטרזיס לגדולת נפש.

לצערי לא אוכל לראות את ... בתל אביב ואחכה שיגיע לחיפה. אתה צודק שהמצב בארץ קרוב לפיצוץ ואני חושש שביבי או האויבים שלנו ישתמשו במבוי הסתום על מנת לפתוח במלחמה כשאנחנו מפורדים. אני לא כל כך בטוח שביבי יתעלה על עצמו במצב של סכנה קיומית כי הוא משחק תפקיד של מאצ'ו אך הוא לא נראה לי אמיץ גדול בשעת מבחן, לא עם החמאס ולא עם שרה. קיבלתי תגובות נלהבות על המאמר החדש שלי ואני רואה בכינון הרפובליקה השנייה המאגדת במקום מפלגת את כל שכבות הציבור כמוצא יחידי מהמבוך ונקווה שזה לא יקרה בעקבות אסון נורא.

... כתב לי שהוא רוצה לראיין אותי הערב על המאמר והספר אבל נאלצתי לסרב לו כי אני לא מתראיין מאז התחרשותי. אני שומע רע מאוד עם רעש סביבתי, בטלפון, ומה שגרוע יותר אני שומע לעיתים משהו אחר לגמרי מהנאמר ועונה תשובות שנראות תמוהות. עניתי לו שכל מה שהיה לי להגיד כתבתי ויתחסס לתוכן המאמר. אבל שפר גורלי לעומת חברים כמו יהודה כהנא שקיבל אירוע מוחי קשה שבעקבותיו הוא איבד את יכולת הדיבור, חברים אחרים שלקו בסרטן, התקפי לב ו-ALS, שלא לדבר על אלה שהלכו לעולמם שהיו אף צעירים ממני. רק עשייה אינטנסיבית כמו שאתה חווה מסוגלת לשמור על הבריאות ולתת הרגשה טובה, ובמידה פחותה גם חווית הכתיבה שלי שבכל זאת משפיעה על רבים וטובים. זאת התרפיה הטובה ביותר - תרפיית כתיבה ובימוי.

ובהקשר לרוסטאן (שזכור לך ראיתי את המחזה שלו L'AIGLON בקהיר כשהייתי בגיל שלוש וזה הזיכרון הראשון שלי ואירוע מכונן באהבת התיאטרון והאינטלקטואליות שלי), רוצ לראות את הסרט EDMOND ובעברית אדמון דה ברז'ראק על תהליך היצירה של סירנו בכאוס מוחלט שהוליד יצירת מופת - המחזה האהוב

ביותר בכל העולם עד עצם היום זה. ושאלת טריוויה - איזה עוד מחזה נכתב במשך שלושה שבועות בהרגשת התעלות כאילו המוזה ירדה והשתלטה על המחבר והכתיבה לו מה לכתוב? עבדך הנאמן שכתב את נלי דורון, אך להבדיל - המחזה שלי לא הוצג מעולם.

לא נורא, עשיתי דברים אחרים, הייתי יזם בתחומים רבים ומגיל חמישים הפכתי לאחת מהדמויות המובילות בעולם בתחום האתיקה בעסקים עם כתיבה והוראה. גמר חתימה טובה, שלך בידידות,

קורי

אימייל לקרובת משפחה ב- 6.10.19

... היקרה שלום רב,

קודם כל שוב תודה על האירוח המופתי והשיחה המהנה והקולחת שנמשכה שלוש שעות ויכלה להימשך גם יום שלם. אני מאוד מעריך את הגישה החלוצית שלך בחינוך בהחדרת הקרבה הרגשית לבית הספר. אחת הבעיות הקשות היא הניכור של הדור החדש שמכור למסכים והדרך היחידה להוציא אותו מהם היא דרך הרגש כי ידע הם יכולים לקבל למכביר גם מהמסכים. אירועים שמתארים חוויות רגשיות במצבים מורכבים הנלמדים בבית הספר ובאוניברסיטה הם השיטה הכי אפקטיבית כפי שיכולתי להיווכח מעשר שנות הוראה במיטב האוניברסיטאות. זאת ועוד, הוראה עם סרטים והצגות אף מעצימה את הרגשות של התלמידים ורבים מהסטודנטים שלי חשו אמפתיה ואף בכו מעוצם החוויה של הפרוטגוניסטים שחוו דילמות קשות (בסרט שביתה למשל). אני מעריך אותך על הניסיונות שלך להעצים את חווית הלימוד באמצעות הרגש - מי יודע אולי את תצילי את מערכת החינוך הקורסת בישראל ותהפכי את התלמידים לטובים יותר, אנושיים יותר, וגם תורמים לקהילה.

שלך בידידות, גמר חתימה טובה,

תשובה של קרובת המשפחה ב- 9.10.19

תודה קורי על המשוב הנעים.

כושר הביטוי שלך מעורר השראה. מקווה שרואי העבירה לך את תגובתי על המאמר שלך. מאד נהינתי והסכמתי עם כל מילה.

צום נעים

תשובה שלי לקרובת המשפחה באותו היום (יום כיפור)

תודה רבה ... על המילים החמות. לא רק שאנחנו לא צמים אלא אירחנו אמש לארוחת ערב חברים. שיצומו אלה שחטאו, גנבו, פשטו רגל, עשו תספורות, שיסו את השבטים אלה נגד אלה, אוכלי החינם, המשתמטים משירות בצבא או בשירות לאומי, הממיתים עצמם באוהל תורה במקום לצאת לעבוד, העושים עשרה ילדים שאנחנו צריכים לממן, המדירים נשים ולהט"בים... אוהב, קורי

אימייל ששלחתי למכותב, דמות נערצת בישראל, ב- 6.10.19

... היקר,

אני מקווה שאתה לא כועס עלי אם במאמרים ובספרים שלי אני כותב דברי ביקורת על בנימין נתניהו שאני יודע שאתה מעריך ואוהב. אני מכבד את בחירותיך ומבין אותן ואם אתה בכלל מעוניין בכך - תתרשם מהחזון של

הרפובליקה השניה שהתוויתי שהוא חזון מלכד ומאחד ולא חזון משסה ומפלג, כי יש לי ביקורת נוקבת כפי שתראה במאמרי האחרון ששלחתי לך על כמעט כל המפלגות בישראל שהנהגתן משסה ומפלגת - הליכוד וביבי מחד, אך במידה רבה גם השמאל המתנשא ומשתלח כנגד רוב העם שלא חושב כמוהו. אני להבדיל, אוהב את כולם, כולם היו בני, גם אנשי ימין וגם אנשי שמאל, יונים וניצים, גם ערבים וגם חרדים, ומייחל שתקום סוף סוף הנהגה בכל פלגי האומה שבמקום להדגיש את השונה ולהקצין מצבים יעשו הכל לקרוב לבבות כפי שגם אתה שואף...

Anyada buena i salu kumplida, te vi a la television i me emocionu muncho, todos te amamos i ke yegas a cien años sano i rezio, kon tu familia kerida!

שלך,

קורי

התשובה למייל זה מה- 8.10.19

... היקר

אני קורא את דברייך בשקיקה תמיד

ומסכים עם האמור בכל ליבי

מאוד מכבד את נתניהו על השגיו

בתחום מדיניות החוץ

מאוד לא מסכים עם ה"הפרד ומשול"

שאימץ אותו מעמים אחרים ועתיקים שאף משלו פה בארץ פעם

הלוואי והיה גם פחות נהנתן

מה שעושה את הדמות לכמעט טראגית

ולהפסד גדול לנו כולנו

אוהב את דברייך הכתובים ומעריך ומוקיר אותך אישית מאוד מאוד

היה לי ברוך ומבורך וחתימה טובה יקירי

אימייל ב- 6.10.19 של ידידה בת 90 ששלחה לי את התמונה שלה כשהיא מצביעה בבחירות

עכשיו מחכה לך;

שתמצא מנהיג אמיתי שיוביל את העם בבטחה ובכשרון.

ואז יגיעו הימים הטובים, שכולנו מייחלים להם.

וכפי שאתה ואני מאמינים: עוד יגיע העתיד המזהיר ☐

תשובה שלי לידידה זו ב- 7.10.19

העתיד המזהיר נמצא כבר פה כשאני רואה אותך מלאת חיוניות, תמשיכי כך עוד שנים רבות ותני השראה לכולנו! אוהב, קורי

התיחסות של ידיד למאמר החדש ב- 7.10.19

יעקב שלום,

קראתי את מאמריך המרשים ואני מסכים בכל לב עם הניתוח שאתה מציג בו. הבעיה היא שמרבית האנשים (וגם אני בתוכם) עוסקים רוב זמנם בעניניהם האישיים והמשפחתיים ובשונה ממך, אינם מקדישים זמן ומחשבה לעתיד העם והמדינה. ובוודאי שאינם מנתחים כמוך את המצב, לכל היותר מקטרים קצת במסגרת מפגשי ערב שבת ...

התוצאה היא שהנהגת המדינה נותרת בידי הפוליטיקאים אשר (לצערינו) דואגים בעיקר למעמדם האישי או הכיתתי ואינם מוטרדים באמת ממצב המדינה. הטובים שבהם משלים את עצמם במחשבה ש "מה שטוב לי טוב גם למדינה" והיותר חזיריים מתנהלים בגישה של "אחרי המבול"...

בקטע האחרון של מאמריך אתה מנתח יפה את מה שנדרש כדי שיהיה אחרת...

ברור שאין לזה סיכוי כל עוד אנחנו מונהגים ע"י ההנהגה הנוכחית .

לדעתי נדרשת לשם כך מהפכה!

רק ארוע תראומטי כגון מלחמה או קטסטרופה כלכלית, יכולים אולי לנער את העם באופן שיצמיח מתוכו מנהיג בעל שיעור קומה כדוגמת בן גוריון, בגין, או דה-גול שמסוגל לסחוף את הציבור למהפכה כזו.

עד אז נמשיך כנראה להתבשבש בביצה הנוכחית...

וברמה האישית שתהיה לנו ולמשפחותינו שנה טובה, בריאות וגמר חתימה טובה.

תשובה שלי לידיד זה באותו היום

יקירי, תודה על המילים החמות. איך עושים את זה - כתבתי בספר עב כרס בן 1500 עמודים שיש לך את הקישור אליו ואתה יכול בו פרקים פרקים בהתאם לתוכן העניינים. גם אני כתבתי שלצערנו זה יקרה רק אם יחול אירוע טראומטי - מלחמה נוראה, רעידת אדמה, דיקטטורה, מלחמת אחים, פיגוע טרור המוני, שפל יום הדין שצפיתי כבר ב- 2009 שיקרה ב- 2020 וכדומה.

כל טוב, קורי

התיחסות ב- 8.10.19 למאמר

קראתי את המייל הארוך והמפורט שכתבת.

בשלוש השנים האחרונות הייתי פעיל (ולעיתים אפילו פעיל מאוד) בשתי עמותות:

- המועצה לשלום ולביטחון, או בשמה המעודכן "קבוצת המומחים לשלום ולביטחון"
- תנועת המפקדים למען ביטחון ישראל

אני חושש שאתה רואה רק חלק מן התמונה ולכן לא בהכרח אתה יכול להגיע לתובנות המחברות למציאות העגומה מאוד.

אני לא אופטימי, לחלוטין לא.

אני מוכן לבוא לחיפה ולשבת ביחד להחלפת דעות.

יוכל להתבצע רק בנובמבר.

מציע לעבור לתקשורת וואצאפ. מספר הנייד שלי הוא: ...

בברכת שנה טובה, בריאות ונחת וגמר חתימה טובה,

תשובה שלי למייל זה באותו היום

אשמח להיפגש איתך כשתבוא לחיפה. תוכל להתקשר אלי בטלפונים שבחתימה. אני לא מתכתב בוואטסאפ ששמור אצלי בעיקר למשפחה. מה רע במיילים שהם יותר נוחים לכתובה? עקרונית אני לא נוסע לחו"ל בחודשים הקרובים כך שאני בחיפה. לא ברור לי מאיפה הגעת למסקנה שאני אופטימי לטווח הקרוב. אין סיכוי שמשנהו ישתנה לטובה בלי שתהיה רעידת אדמה שתזעזע את אמות הסיפים כמו אסן טובע, מלחמה, שפל כלכלי כפי שאני חוזה משנת 2009 שיקרה בשנת 2020 בגלל אי הפקת הלקחים ממשבר 2008, מהומות וכדומה. אני דוגל באי אלימות כך שהמהפך שאני מייחל לו יקרה לטעמי רק כפי שקרה עם דה גול. אבל אם תזכור הוא עלה לשלטון רק אחרי מלחמת אלג'יר, מחתרת אלג'יר החופשית והתרסקות הרפובליקה הרביעית. גמר חתימה טובה, קורי

ב- 6.10.19 שלחתי לששת חברי מפלגת העבודה את המייל שלי עם המאמר על נצחון השבטיות עם הקדמה כלהלן

איציק שלום רב,

יעניין אותך לקרוא את המאמר האחרון שפירסמתי על "נצחון מפלגת השבטיות" שמסקנתו היא שמפלגתך היא הצדיקה היחידה בסדום שדוגלת באיחוי השסעים ולא בשבטיות כמו כל האחרות.

ולכך זכיתי לקבל תשובה מנומסת רק מהיועץ הפרלמנטרי של איציק שמולי ב- 24.10.19 כלהלן

קורי תודה רבה על דבריך,

אכן העלית נקודות מעניינות וחשובות לימים אלו.

בתודה,

ישי בקארי | Ishai Bacari

מפלגת העבודה | **כ איציק שמולי** יועץ פרלמנטרי לח

Advisor to MK Itzik Shmuli | The Israel Labor Party

ל"דוא | 02-6408064: טלפון: ishai@ishmuli.com

משכן הכנסת, קריית בן גוריון, ירושלים, 91950

עוד תגובות למאמר על השבטיות

מידיד ב- 7.10.19

קורי,

התוכנית שלך היא במידה רבה אוטופית וארוכת טווח. הדבר הכי דחוף ברגע זה הוא למנוע סיבוב שלישי. נראה שרק תנועת מחאה עממית והמונית נגד סיבוב שלישי יכולה למנוע אותו. איך גורמים למחאה כזאת לצאת לדרך?

גמר חתימה טובה,

מידידה ב- 16.10.19

הי ז'ק יקירי

קראתי, ואתה אכן צודק... אתחול מחדש הכרחי, עם עקרונות כפי שציירת.

אבל באין מנהיג / מהפכה שתגרום לזה לקרות, נועדנו להתנגש שוב ושוב אל מול הקיר, ומי יודע, אולי עוד בחירות.

אני בינתיים מרוצה מהבחירה שלי, במפלגת העבודה, במבנה החדש שלה, אם כי לא ברור מתי אם בכלל נזכה לפירות כלשהם מהבחירה הזו...

מועדים לשמחה,

חיבוק חזק

מידיד ב- 10.10.19

שלום יעקב

תודה רבה

אני מזדהה עם מטרותיך

גמר חתימה טובה

הערות מידיד על המאמר על השבטיות מה- 9.10.19

שלום יעקב,

קראתי את המאמר ואני מסכים לעיקרי הניתוח. אינני חושב שאתה צריך להתנצל על שכתבת דברים קשים על ביבי. הוא האחראי העיקרי לכך שביצוע הרפורמות שאתה מציע הולך ונעשה קשה יותר ויותר.

נעשו הרבה טעויות מאז מלחמת ששת הימים שהיתה יכולה להיות נקודת הזינוק להתפתחותה של ישראל אחרת. הויתור על העקרון שלום תמורת שטחים הוליד את בעיית ההתנחלויות שאינני רואה איך לפתור אותה בתנאים הקיימים. נכון שהכיבוש אינו שורש כל רע אבל הוא נטל שנעשה כבד יותר ויותר ומחליש את ישראל.

ההמלצות שלך לתיקון הן נכוחות אבל קשות מאד לביצוע. אם לא יקום מנהיג שיהיה האנטייתזה של נתניהו אינני רואה איך לאתחל את הרפובליקה השניה בישראל.

אני מסכים לדעתך ביחס למפלגת העבודה. הצבעתי בשבילם ללא שמחה. אני חושב שפרץ טעה כשסירב לנסות להרחיב את המסגרת באשליה שיוכל למשוך קולות מן הליכוד. גם התכנית הכלכלית שהציע בעייתית. אם תבוצע כלשונה תגרום נזקים קשים לכלכלת ישראל. אם לא תבוצע היא תפגע באמינותו.

למרות הקשיים ננסה לשמור על האופטימיות.

שנה טובה ומועדים לשמחה.

הערות מידידה ב- 8.10.19

קורי שלום רב

כל הכבוד קורי, נקווה שהצעדים שאתה עושה בארצנו הבעייתית בדרכך, אכן יחלו לשאת פירות.

מרגש לראות את האכפתיות שלך באמצעות זעקות שקטות.

אנשים כמוך מותירים תקווה כלשהיא.

גמר חתימה טובה לכל המשפחה.

אימייל תגובה למאמר ב- 17.10.19

שלום קורי יקר ותודה על שזיכיתני בדבריך

אלא שאיני רואה את הדברים כמוך

מפלגת העבודה ממש אינה צדיקה בסדום, ודאי לא היחידה, ויותר מכך עמיר פרץ שבעבר הערכתי התגלה כאדם קטן וחסר הבנה לתפקידו הלאומי המתבקש בסרבו להיעתר לפנייות אליו לחבור לשמאל שהתרכז במחנה הדמוקרטי. בכך מנע אף טירפד הקמת אלטרנטיבה של ממש שהיתה יכולה למלא משימה לאומית ולממש תקוות שעדיין נותרו בקרב חלקים מהעם הזה.

גם לא ברור לי המשפט לזכותו של נתניהו שאתה מעיד שנשמט. ממתי בקורת קרויה דמוניזציה? המבקרים אותו ממש אינם שונאי ישראל. ההיפך. אני למשל.

שתהיה שנה טובה!

תשובה שלי למייל זה באותו היום

... יקירי שלום רב,

אני שמח על תגובתך ובהחלט מעריך ומוקיר אותה. לעניות דעתי פרץ נקט נכון שלא חבר לברק שהוא כל דבר פרט לאיש שמאל ולמרצ שהיא מפלגה קיצונית במידור מזרחים והצדקת הפלשתנאים תוך האשמת היהודים. האמת היא

שאני בהשקפותי איש אחדות העבודה - שמאל חברתי כלכלי יותר ממרצ ונץ מתון יותר מהליכוד, אבל אין כבר אחדות העבודה ויגאל אלון וגלילי פסו מהארץ יחד עם תוכנית אלון. אני גדול המבקרים של נתניהו אבל לא עושה לו דמוניזציה כפי שעושים ברשעות גדולה בעולם "המצפוני" ורבים מהשמאל. ידידי יהושע סובול מבקר אף הוא את נתניהו אבל עושה זאת בצורה שקולה ועניינית ויש עוד מתי מעט צדיקים כמוהו בשמאל. ביבי אדם מורכב שיש לו הישגים רבים ביחסי החוץ והבטחון אבל הוא כישלון טוטלי בחברה ובשחיתות.

כל טוב ומועדים לשמחה,

קורי

אימייל לידיד ב- 9.10.19 על חוסר ההשפעה שהיו ליצירות שלי עד כה

... בוקר טוב,

גם אנחנו נהנינו בצורה יוצאת מהכלל מהערב. מדהים איך אנחנו מבלים ערבים משמימים עם ידידים משעממים וריקנים כשאנחנו יכולים לבלות ערבים מקסימים אתכם. צריך להיפגש יותר. הבעיה היא שרוב החברים האינטלקטואלים והמרתקים שלנו נמצאים בתל אביב, אבל אתם נמצאים הכי קרוב לנו בבית ובלב. עכשיו יש לך יותר זמן אתה מוזמן לקרוא את ה"מגנום אופוס" שלי - הרפובליקה השנייה של ישראל, שלפי מה שהתרשמתי אתה חולק עימי את מרבית החזון. בחלק האנגלי של הספר תוכל גם לקרוא את הפרקים העיקריים של שני הספרים המשמעותיים שלי באנגלית - ספר שכתבתי בשנת 2009 ובו חזיתי כיצד צפוי שפל יום הדין בשנת 2020 בגלל שלא הפנימו את לקחי המשבר של 2008 ולא ישמו את ההמלצות שלי למניעת השפל. כיום 75% מהכלכלנים המובילים בעולם צופים משבר קשה בשנה הקרובה עם התמוטטות הבורסות והכלכלות. עצתי לך היא שאם יש לך מניות או השקעות בנדל"ן מכור אותן עכשיו והישאר עם מזומן.

הספר השני שלי הוכיח עם מתאם סטטיסטי מובהק שהארצות הכי אתיות הן גם הכי משגשגות מבחינה כלכלית וערכית. לראשונה בעולם הוכחתי בצורה אקדמית שהאתיקה משתלמת ברמה של מדינות. מה שעצוב בכל הסיפור ששלושת היצירות שלי שלדעתי הן חלוציות, פורצות דרך ויכולות להציל את ישראל וכלכלות העולם לא קיבלו כמעט חשיפה. אולי יש לך רעיון איך לקדם אותם? אם היצירות היו חסרות ערך לא היתה לי בעיה עם כך. אבל מיטב הקולגות והחברים שקראו אותן גומרים עליהן את ההלל ומסכימים על חשיבותן. זה מזכיר לי, להבדיל, את ... שידע שהוא עשה תגלית פורצת דרך אבל האקדמיה "הרשמית" התכחשה לו. היה לו מזל והתמדה ובסוף הוא הגיע להכרה. אני לא משתייך לשום קליקה, לא חבר במוסד אקדמי ואין מי שיקדם את הרעיונות שלי. אני "פרש בודד" שיושב לי ברחוב קוסטה ריקה, יש לי זמן לחשוב אחרי שפרשתי לפני חמש שנים בעקבות התחרויות ואני כותב ספרים. אבל איך זה יגיע לתודעת העולם ויעזור?

גם אני הזמנתי כרטיס לסרט. אני בטוח שנהנה. אם ניתן לראות ביוטיוב את הסרט שהבמאי עשה עליך אשמח לראות אותו. אם אתה רוצה לקבל יעוץ לגבי סרטים אחרים בפסטיבל אני יכול לשלוח לך את רשימת הסרטים שהזמנתי להם כרטיסים, אבל אולי תהיה בחו"ל. בסופו של דבר למרות האיסור של הדיקטטורית הנאורה שלי החרדה לבריאותי אני רואה הן בפסטיבל והן באינטרנט (יש עשרה סרטים ישנים שראיתי באינטרנט) 36 סרטים מעולים. במשך השנים פיתחתי כישרון לאבחן את הסרטים הטובים ביותר ואני חולק זאת עם כל החברים. גם שירלי ויוסי באים לפסטיבל ואמיר בפלו אלטו חובב סרטים גדול. אם יש סרט אחד שמציג עכשיו בקולנוע ושאני ממליץ עליו בכל פה זה הסרט "אדמונד דה ברז'ראק" על תהליך היצירה הכאוטי במשך שלושה שבועות של המחזה הכי מפורסם בעולם סירנו דה ברז'ראק על ידי אדמונד רוסטאן. הסרט הוא יצירת מופת ואם תהיה בפרז'ז תוכל גם לראות את ההצגה שעליו מבוססת הסרט. כאמור, אני לרשותך ביעוץ.

כל טוב וגמר חתימה טובה. אמנם לא צמנו אמש, אבל אנחנו לעומת החרדים לא פשענו, לא אכלנו לחם חינם, לא הדרנו נשים ומזרחים, לא השתמטנו מהצבא ומשוק העבודה ואלוהים אוהב אותנו.

קורי

הערות מהידיד ב- 10.10.19 על הזמן הדרוש להכרה ברעיונות חדשים

... לגבי הספרים והרעיונות כבר למדתי שיש תקופת הבשלה לא קצרה עד שרעיונות חדשים מחלחלים וכמובן שברגע שהם קונים מוניטין פתאום צצים הרבה אבות חדשים. את המאמר הקלסי שפתח את העידן המודרני של חקר השינה ב- 1953 אף אחד לא קרא כמעט 10 שנים. קלייטמן, אבי התחום שפרסם אותו לא קיבל פרופסורה באוניברסיטת שיקגו עד סוף הקריירה שלו.....

אימייל לידידה ב- 12.10.19 על פסטיבל הסרטים בחיפה

... היי,

לוטה תוכנית פסטיבל הסרטים עם שמות ומועדי הסרטים ועם ציונים שנתתי להם **לפני שראיתי אותם**, על סמך התרשמות של מספר דקות מהטריילר, התמצית והביקורות. זאת, קודם כל כי אני נוקט על פי הדוגמא של שרת התרבות היקרה שלנו שפסלה את פוקסטרות בלי שתראה אותו. אני לעומתה ראיתי את הזווית הזו, סבלתי בצורה בלתי רגילה עד הסוף ויכולתי לתת לכל דיכפין ביקורת קטלנית על הבמאי העושה חנדאלעך לשונאי ישראל בהצגה מוטה ושליטת שמביאה לו תקציבים והכרה בינלאומית. זאת הדרך להיות מקובל בחוגים "המצפוניים" בעולם שמעלימים עין מזוועות איראן, החיזבאלה והחמאס אבל יוצאים בשצף קצף נגד ישראל. יש גם אלוף גולן שמתעקש למצוא מקבילות למצב בישראל עם גרמניה הנאצית וזוכה להכרה בינלאומית חמה ומתקבל בזרועות פתוחות בזרועות השמאל, עד אשר נכנס עם הטיקט הזה לכנסת. מי שמחפש הקצנה שיחפש לצד הליכוד, המשיחיים, החרדים ועוצמה לישראל גם אצל הערבים, במרצ ובחוגי השמאל.

אבל הסיבה העיקרית שקבעתי ציונים היא שאני צריך לעשות סינון ולדרג את הסרטים כך שאדע במי לבחור לצפיה. כמובן שציוני הסרטים מוטים בהעדפות האישיות שלי - סרטים צרפתיים מכבדים, סרטים המבוססים על אירועים שקרו וסרטים מגוונים ופסטיבליים. פעם הייתי רואה שישים סרטים בעשרה ימים, הפעם אני רואה רק 25 כי רותי דואגת לבריאותי, אבל אם נוסף לכך את הסרטים הישנים המוצגים בפסטיבל שראיתי בעבר או שראיתי עכשיו באינטרנט אני מגיע ל- 36, פעמיים ח"י וזאת סגולה כנגד מרעין בישין. עם השנים, שכללתי את האבחון המוקדם שלי ואני קולע בול בכתשעים אחוז מן המקרים בין הציון שנתתי מראש לציון שנתתי לסרט בדיעבד. הלוואי שהייתי יודע לחזות ככה גם את התנודות במחירי המניות, הייתי הופך כבר מזמן למיליונר.

כל טוב,

קורי

אימייל שכתבתי למשפחה ב- 16.10.19

לאחרונה אירעו מספר מקרים של הטלת עונשים כבדים של שבע ועשר שנות מאסר על ישראלים שנעצרו בחניות ביניים במוסקבה ובאיסנטבול על אחזקת גת או כמה גרמים חשיש. אני נגד כל סם כידוע לכם (פרט לסרטים בפסטיבל, הצגות בברודוויי, וסט אנד וקומדי פרנסז, הרצאות בטיקוטיין, ביבליותרפיה וכתביה יוצרת...). אבל העונשים לא פרופורציונליים על פי כל אמת מידה ומה שחמור מכך הם ניתנו על חניית ביניים כאשר הם בכלל לא התכוונו להבריח את הסמים לרוסיה של פוטין או טורקיה של ארדואן. אמרתי לכם לא פעם שאני מתנגד לנסיעה למדינות לא דמוקרטיות או לא אוהדות ישראל שבהן אתם חשופים לצעדים ארביטרריים של משטרים סמכותיים שאינם אוהדים במיוחד את ישראל. אתה אף פעם לא יודע איזה חשבון יש לפוטין נגד ישראל בגלל הסגרה של האקר, או לארדואן בגלל מתקפה של ישראל על הגדר בעזה. אבל יש מאות אלפי ישראלים שטסים בטיסות זולות עם חניות ביניים במוסקבה ובאיסנטבול או בחברות התעופה של מדינות אלה.

אומרים לי שאין ממה לחשוש כי אלה חניות ביניים אבל זה לא נכון כי זאת טריטוריה ריבונית של מדינות עם משטרים סמכותיים ששולטים על רשויות אכיפת החוק ושלישראל יש השפעה מאוד מוגבלת עליהם. לא מהמרים על החיים שלנו ועל החירות שלנו בטח לא בשביל חיסכון של כמה עשרות או כמה מאות דולר בנסיעה למזרח דרך מוסקבה או לאירופה ואמריקה דרך איסנטבול. לכן אני חוזר ומפציר בכם לא לנסוע אף פעם בחניות ביניים או

לשהות ארוכה יותר לטורקיה או רוסיה, שלא לדבר על דיקטטורות כמו ויטנם, קמבודיה, מדינות באפריקה, קובה, בוליביה או ונצואלה.

אני כבר רואה אתכם מגחכים ואומרים שהכי טוב להישאר בבית - אבל עדיין רוב העולם פתוח בפנינו כמו ארה"ב, אירופה, ארגנטינה, ברזיל וצ'ילה, אוסטרליה וניו זילנד, תאילנד, וגם... סינגפור.

אוהב ודואג,

אימייל לידיד ב- 18.10.19

רציתי לשתף אותך בסרט נפלא שראיתי היום - "בזמן מלחמה" על העימות בין הסופר מיגל דה אונמונו עם פרנקו והפשיסטים. זהו הסרט הטוב ביותר שראיתי עד כה בפסטיבל הסרטים בחיפה, אך ראיתי עוד כמה סרטים מדהימים - מי אתה חושב שאני, להתראות לילה, חולמת רק עליו, העורב הלבן, אליס וראש העיר, התקופה היפה בחיי, שנות חיינו היפות ותיק קוליני. סרט זה ימצא מאוד חן בעיניך כי UNAMUNO היה האינטלקטואל המבריק ביותר בספרד באותם הימים (יש לי בבית את אבל סנשו שלו בספרדית) וכמו אינטלקטואלים רבים הוא התלבט. הוא היה בעד הרפובליקה ונגד המונרכיה, אבל סלד מהמעשים הקיצוניים שעשו הקומוניסטים בראשית ימיה של הרפובליקה ותמך בגנרלים הימניים שהתמרדו בהתחלה עוד לפני פרנקו. כשפרנקו עלה לשלטון והוא נוכח לדעת שהפשיסטים לא פחות גרועים מהקומוניסטים הוא יצא בהתקפה מוחצת נגדם בנאום מפורסם בכנס פשיסטי שהתקיים באוניברסיטת סלמנקה שהוא היה הרקטור שלה. הסרט מדהים כי הוא מציג בצורה אובייקטיבית את הלבטים של כל הצדדים - פרנקו, הגנרלים הימניים, הפשיסטים, הרפובליקאים, האינטלקטואלים ובראשם אונמונו שהוא דמות שכאילו לקוחה מאחד מהמחזות שלך.

בפסטיבל זה אני רואה רק 25 סרטים (בנוסף ל- 11 שראיתי לפני זה באינטרנט ובעבר ושמוצגים בפסטיבל), סה"כ ל"ו סרטים, כולם צדיקים. בעבר נהגתי לראות 50-60 סרטים בכל פסטיבל בן 10 ימים, אבל בצוק העיתים רותי החליטה שזה יותר מדי לגילי כי היא חוששת לבריאותי והקטינה את המינון של "הסם" בחצי. היא גם באה איתי לרוב הסרטים בשביל לוודא שאני שורד, לא נרדם, לא מתעלף, וחוזר הביתה בשלום. ואת שאר הסרטים אני רואה עם הילדים שתמיד שמחים לראות סרטי והצגות מופת אחרי שבכל ילדותם ונערוּתם היו לנו 6 כרטיסי מנוי לתיאטרון לכל המשפחה וגם לאחד מהחברים שלהם. עשיתי להם גם "סמינרי תרבות" בעולם שבהם הם ראו את מיטב הרפרטואר בפריז, ניו יורק ולונדון. ואיך אני מצליח לבחור את הסרטים הכי טובים למרות שלא ראיתי אותם? ברגע שמתפרסמת רשימת 200 סרטי הפסטיבל אני מקדיש כמה דקות לראות קדימון ולקרוא תמצית וביקורות על כל סרט וכך אני נותן להם ציונים א פריורי. ואם אתה חושב שזה לא ראוי - אני נתלה באילנות גבוהים ולמדתי זאת משרת התרבות שלנו שמבקרת סרטים בלי שתראה אותם. אך תתפלא, אחרי שאני רואה את הסרטים אני קולע בול בכ- 90% מהמקרים.

ואפרד ממך בשאלת טריוויה - מי הוא זה ששיחק בתור הכומר באופרה בגרוש, שזיזי ז'נמייר יושבה על ברכיו בקברט בפריז ושרה לו "אני מחפשת מיליונר" ושהופיע לאחרונה בסרט שקלוד ללוש בייס, צילם והפיק בעצמו? אל תתאמץ - זה עבדך הנאמן שהוא איש במה ידוע שבמאי ההצגה "אופרה בגרוש" ביקש ממני כשישבתי בשורה הראשונה לחתן את מקי סכינאי עם אהובתו ושלא הסמכתי לרדת מהבמה עד שקיבלתי נשיקה מהכלה, שזיזי ז'נמייר כל כך התרשמה מהחליפה שלי וממראה המיליונר שמכל קהל הקברט החליטה להתיישב דווקא על ברכיי ולשיר לי את השיר הידוע שלה. היא מאוד התאכזבה כשלשאלתה נאלצתי להודות שאני לא מיליונר. ואיך הגעתי לסרט של קלוד ללוש? מעשה שהיה כך היה. באותו פסטיבל הסרטים שבו עסקינן קלוד ללוש היה אורח הכבוד והציג את הסרט שלו "שנות חיינו היפות" שהוא המשך ל- "גבר ואישה" - מה קורה לגיבורי הסרט אנוק אימה וז'אן לואי טרינטיניאן אחרי 53 שנים. הוא מאוד התרגש מקבלת הפנים החמה של הקהל החיפאי וסיפר אנקדוטות מעניינות שבסופן אני קמתי ובעקבותי כל הקהל באודיטוריום עם אלף איש ועשינו לו STANDING OVATION שאותו הסריט ארוכות בסלולרי שלו.

[השנה שוב קלעתי לדעת השופטים והסרט שהכי מצא חן בעיני - בזמן מלחמה - זכה בפרס הסרט הטוב בפסטיבל]

אימייל שכתבתי לידיד ב- 22.10.19

... יקירי,

אני מקווה שהחגים עברו עליך בשלום ובמנוחה. כבכל שנה אנחנו מבקרים בסוכות בפסטיבל הסרטים והשנה ראיתי "רק" 25 סרטים, "רק" כי בעבר ראיתי 50-60 סרטים, אך רותי דואגת לבריאותי והקטינה את המינון בחצי. יחד עם זאת, השנה הסרטים היו הטובים ביותר אי פעם ואני ממליץ במיוחד על "בזמן מלחמה", "העורב הלבן", "שנות חיינו היפות", "תיק קוליני", "סיברג".

מכיוון שיש לך עניין בספרים, במאמרים ובקורסים שלי, אני רוצה לשתף אותך בהתלבטות שלי - איך להגיע לחשיפה מירבית של הרעיונות המועלים בספריי על מנת לתרום את התרומה החזקה ביותר לכלכלה, חברה ומשטר של ישראל ולכלכלה העולמית. האירוע שקרה לידידנו יהודה כהנא מעלה בי מחשבות נוגות לארעיות פועלנו ותוחלת היצירה שלנו וצריך למצות את המירב מיידית.

בעשור האחרון מיולי 2008 ועד אוקטובר 2018 כתבתי למעלה מעשרים ספרים, רובם דיגיטליים, שכמעט ולא זכו לחשיפה, למעט הספר "סוגיות נבחרות באתיקה עסקית ובאחריות חברתית" שיצא לאור ב- 2008 בהוצאת מאגנס והוא כיום ספר הלימוד המרכזי באתיקה עסקית בישראל. מאז פרסמתי ספר עב כרס באנגלית באוקטובר 2009 בהוצאת אדווין מלן בארה"ב, הכולל חלקים נבחרים מהספר בעברית אך גם חלקים חדשים על התחזיות הפסימיות שלי על הכלכלה העולמית שתוך עשור בשנת 2020 יחול שפל יום הדין בגלל שלא הפנימו את הלקחים ממשבר 2008.

לצערי, ספר זה לא זכה כמעט כלל לחשיפה ונמצא רק בכמה עשרות ספריות ברחבי העולם, אם כי לימדתי לפיו במשך שנתיים באוניברסיטת תל אביב בתוכנית הבינלאומית למנהל עסקים. גם הספרים שפורסמו בצרפתית - התיזה שלי לדוקטורט על אתיקה לבעלי מניות מיעוט בהוצאת EU ב- 2012 והמחזה שלי בצרפתית שפורסם בהוצאת EDILIVRE באותה שנה כמעט ולא נמכרו.

רק ה"בסט סלר" שלי ACTIVIST BUSINESS ETHICS שיצא בזמנו ב- 2001 בהוצאת קלוור בניו יורק וב- 2004 בהוצאה בכריכה רכה של ספרינגר ארה"ב נמצא בלמעלה מאלף אוניברסיטאות ברחבי העולם, אם כי בחלקם הגדול במהדורה דיגיטלית. ספר קודם שיצא באותה הוצאה והרומן שיצא בהוצאת "בימת קדם" ב- 2001 נמכרו במאות עותקים כל אחד ולא יותר.

השקעתי מאמצים אדירים בהוצאת הספרים לאור במיטב הוצאות הספרים ומעולם לא קיבלתי אגורה תמלוגים וכשהחשיפה היתה ברובה מאות עותקים גם אם לימדתי על פי הספרים את הסטודנטים, אולי כי עקב המחיר הגבוה של \$150 לספרים האקדמיים בחו"ל ו- 150 ש"ח בארץ לספר של מאגנס קנו אותו רק ספריות אוניברסיטאיות ולפי מיטב הבדיקות הם גם לא מצוטטים.

אי לכך את כל הספרים משנת 2012 ואילך פרסמתי כספרים דיגיטליים שנמצאים כמעט כולם באוניברסיטת חיפה, חלקם באינסאד ובמוסדות וארגונים אחרים וכולם באתר שלי. תרמתי גם חלק מהספרים בהדפסה יחידנית לאוניברסיטת חיפה. יש בזה הרבה יתרונות - אין צורך בעריכה שכמעט תמיד לא תרמה, הם מוצעים חינם אין כסף, הם מתפרסמים מיד בלי הוצאות הדפסה ופרסום...

אך מאידך, גם מעט החשיפה שהייתה לספרים הקודמים שלי שיצאו במיטב הוצאות הספרים לא הייתה לספרים הדיגיטליים שלי. אני לא מצפה לחשיפה לספרים שכתבתי על גיאוגרפיה, ספרות, תיאטרון, שפות, מסעות, ספרים על רותי, מחזות, יצירה בלאדינו, מורשת, יומנים ותכתובות, ספרי ילדים ואוטוביוגרפיה באנגלית ובעברית. אבל כתבתי גם ספרים על צדק חברתי, כלכלי ושלטוני, קודים אתיים ואירועים על קודים אתיים, קבצי מאמרים ומסות על אתיקה ואחריות חברתית, מסות בספר אחריות ציבורית, קורסים, אירועים וכתיבה אתית בעברית ובאנגלית, שלא זכו לחשיפה.

הבעיה העיקרית היא שבאותו עשור כתבתי שלושה ספרים מאוד חשובים: 1. - ACADEMIC PROOF THAT EHTICS PAYS - 1179 עמודים, שמוכיח לראשונה שיש מתאם סטטיסטי מובהק שהאתיקה ברמה של מדינות משתלמת והארצות האתיות ביותר הן גם המשגשגות ביותר מבחינה כמותית ואיכותית במדד שמקבץ חמישים מדדים שנערכו על ידי טובי הארגונים בעולם. את החשיפה היחידה קיבלתי בזכות כהנא ובהשתתפותן בסמינר

שנערך לפני כשנה ובעקבותיו קיימתי תכתובת עם פרופסור ספרדי שהיה בכנס להמשך המחקר שבסופו של דבר לא הגיע לידי מימוש.

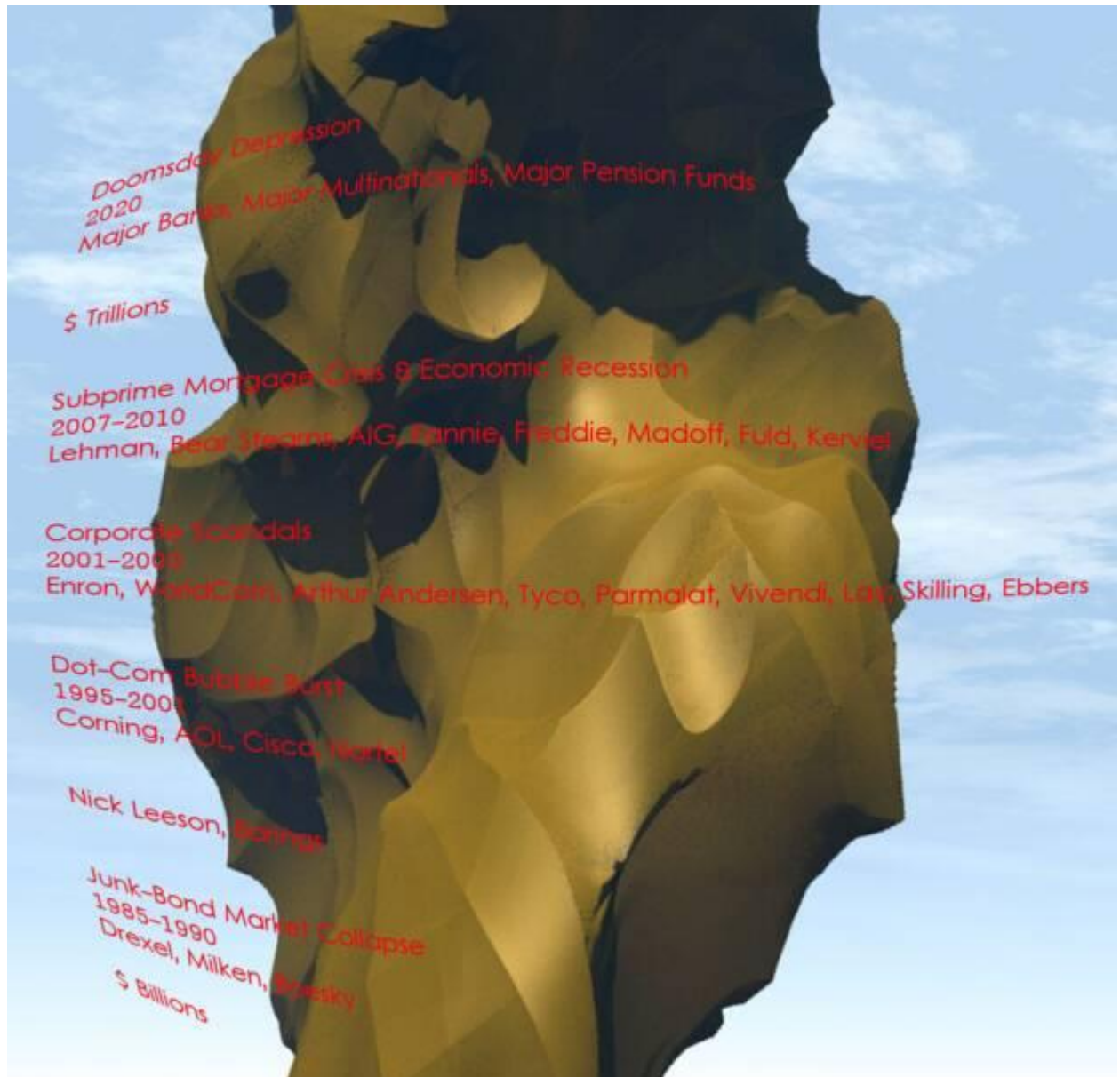
2. הספר החשוב השני שכתבתי (מבחינתי שלושתם הם "מגנום אופוס" שלי) הוא ספר בעברית ובאנגלית "קפיטליזם: משברים ופתרונות - מסות, מאמרים, אירועים, קורסים" - 600 עמודים. הספר שם דגש על המשברים בקפיטליזם ההולכים ותוכפים בהיקפים הולכים וגדלים ומתבסס גם על הספר שכתבתי ב- 2009 שפורסם בארצות הברית ודן באותו הנושא (תמונת השער הממחישה זאת בהמשך המייל). כיום 75% מגדולי הכלכלנים חוזים שבשנה הבאה יהיה משבר קשה אבל אני הייתי הראשון שחזה זאת ל- 2020 עוד ב- 2009, אך אף אחד לא יודע בגלל חוסר החשיפה.

3. היצירה הכי חשובה לטעמי שיכולה להיות לה השלכות הכי מרחיקות לכת למדינת ישראל היא הספר "הרפובליקה השנייה של ישראל" (1476 עמודים בעברית ובאנגלית) שפורסם בדיוק לפני שנה בצורה דיגיטלית ונמצא בספריית אוניברסיטת חיפה (גם בדפוס), אינסאד, באתר שלי ועוד. קראו אותו במלואו 12 איש, עוד כמה עשרות קראו חלקים נרחבים מתוכו ואולי כמה מאות קראו את המאמר על הספר בעברית ובאנגלית. יישום המלצות הספר היה יכול לשנות את פני המדינה מהיסוד ולפתור כמובן גם את המשבר המשטרי שבו אנו נמצאים. אך כאמור לא היתה לו חשיפה.

אז מה עושים? ספרים מודפסים בהוצאות ספרים יוקרתיות לא מביאים לחשיפה, גם ספרים דיגיטליים לא מביאים לחשיפה. השקעתי עשור מחיי ועוד עשור קודם לכן לכתיבה ומחקר על הספרים האחרים ואני לא מגיע לאלפית מהחשיפה שנעדרת בנות 16 עם מאות אלפי עוקבים מגיעה אליה על שטויות שהן עושות או דברי הבל שהן משמיעות. במקום לפרסם את היצירות שלי (עם ספרים של אלף פלוס עמודים, מחזה של חמש מערכות, מסות ארוכות ומאמרים של אלפי מילים) בסוף המאה ה- 19 אני מפרסם זאת בעידן הטוויטר כשמוטת הקשב של הציבור היא לכל היותר 6 דקות...

ואולי, להבדיל, אני זקוק לאנגלס שפרסם את היצירות של מרקס המסורבלות וקשות להבנה וכתב את המניפסט הקומוניסטי שסחף מיליונים? ניסיתי לתמצת את עיקרי הרפובליקה השנייה של ישראל בעמוד אחד שפורסם בשנת 2009 ובפגישות שהיו לי עם אריה אבנרי (אולי בגלל זה זכיתי לקבל מידו את עיטור המופת בשנת 2015 יחד עם בני גנץ), סובול ורבים וטובים אחרים, אך זה לא עזר. כל הספרים שלי נמצאים באתר שלי ב- BOOKS. אזכורים וקישורים לספרים מופיעים גם בדף השער של האתר, המאמרים מופיעים ב- ARTICLES וב- HEBREW.

כל טוב, שלך, קורי

תשובת הידיד ב- 24.10.19

קורי ידיד,

מי כמוני יכול להזדהות עם תסכולך מכך שרעיונותיך וכתובתך לא זכו להד ראוי.

אך, ראשית, ברצוני לומר כי התפעמתי לראות כמה פורה היית בכתובתך!! באמת מדהים ומעורר התפעלות. על כך מגיע לך ברכת ישר כוח!

ועתה לתמיהתך מדוע לא זכתה כתובתך לתשומת לב ואיך אפשר להשיג תשומת לב ראויה זו.

ובכן, קטונתי מלהציע או לייעץ בעניין זה שכן אני "כשלתי" בעצמי בדבר, ממש כמוך! אמנם היקף כתיבתי קטן משלך אך עדיין הייתה תקווה (ואיננה עוד...) שתעורר תשומת לב (אם לא תחולל שינוי ממש).

לגבי הכתיבה האקדמית (מעל 70 מאמרים בג'ורנלים הטובים בתחום) הבדיחה המסתובבת בין עמיתיי היא שאנו כותבים עבור 3 אנשים בלבד: עורך העיתון ושני קוראים-שופטים שמחליטים אן לפרסם או לא. אחרי שמתפרסם, כמעט ואין קוראים... (בערך, פה ושם יש ציטוטים והתייחסויות). זה מתסכל. בכל מאמר אקדמי כזה - המתבסס על מחקר אמפירי - כרוך בעבודה של כשנה. בסוף זה מספר אמנם לצורך קידום אקדמי אך כמעט ואין אימפקט.

מבחינה רציונאלית אני יכול להבין את העניין: יש כזה שפע של חומר כתוב מאמרים וג'ורנלים חדשים שאין אפשרות לעקוב ולקרוא הכל. עמיתיי מחפשים בפינצטה מה מתאים להם לצורך כתיבת המאמרים כדי לצטט ולעתים קרובות אפילו לא קוראים את המאמר כולו אלא מוצאים ומתייחסים לקטע הרלוונטי לצורכיהם. הראייה, כבר קרה לי לא פעם שראיתי שמאמר שלי צוטט בהקשר שבכלל לא קשור למאמר ומיוחסים לו דברים שכלל לא כתבתי...

קצת יותר מאכזב ומתסכל זה אותו חלק בכתיבה שהוא יישומי ולרלוונטי למערכות בישראל. לאחר שקיבלתי את דרגת פרופסור-מן-המניין כשכבר לא היה לאן להתקדם בדרגות, החלטתי להקדיש את עיקר זמני לכתיבה שתתפרסם בארץ (להבדיל מהכתיבה עד אז שנשלחה לפרסום בחו"ל לצורך האקדמי) ואולי תוכל לתרום לשיפור המערכות כאן: "קדחת"! כלום לא קורה ואיש לא קורא... □ המחקרים והמאמרים לגבי שיפורים במערכת המשפט לא זכו לשום תשומת לב - חוץ משני מקרים ראויים לציון (שאולי מפצים על כל השאר) בהם פעמיים מאמרים של (עם בר ניב שותפי) עצרו רפורמות במבנה בתי המשפט שהיו מביאות להחמרה קשה במצב. אחת, בתקופת דן מרידור כשר משפטים, ועדה שהוקמה לבדיקת המצב הציעה רפורמה שהייתה מחמירה את המצב עוד יותר. שלחנו למרידור מאמר שכתבנו בנושא שהתבסס גם על עמדות עורכי הדין בשטח, הוא הודה לנו וכתב שקרא בעיון ויתחשב בכך בקבלת ההחלטה והחליט לא לעשות את השינוי שהציעה הועדה. עשור לאחר מכן שוב הוקמה ועדה שאימצה את מסקנות הועדה הקודמת והמליצה על אותה שטות שוב. שר המשפטים היה יוסי ביילין. הוא קרא את המאמר וזימן דיון של יום שלם בנושא כשהביא אותנו לדיון ונציגים של התומכים והמתנגדים. היה דיון מעניין שליבן את הסוגיה היטב ובסוף ביילין קיבל את עמדתנו והרפורמה (קראו לה רפורמת אור) נפלה. (הערת אגב: קשה לי להאמין ששרים רבים בימינו הטרופים היו משקיעים כך זמן ומאמץ לפני קבלת הכרעה חשובה. הם היו פוגשים לוביסטים ומחליטים מה שיביא להם יותר כוח או טובות הנאה פוליטיות). היבטים אחרים שבמאמריי שיכלו לסייע למערכת כמו דרכים להקטנת העומס על בתי המשפט, שינוי המנגנונים לבחירת שופטים ושיפורם, ועוד - נשארו בגדר "זריתי לרוח אנחת".

לעומת זאת המחקר המקיף והספר שיצא בעקבותיו על הרפואה השחורה בישראל (שהיה המחקר הראשון מסוגו בעולם ונשאר כזה שנים רבות) נעלם בקול ענות חלושה... לא זכה לשום הד. כפי שכתבת לגביר, הוא שוכב בספריות האוניברסיטאות וזהו. צובר אבק.

דוגמא שנייה היא דו"ח השחיתות בישראל שהכנתי במסגרת שבי"ל והשקעתי בו יותר משנתיים עבודה נמרצת של מחקר, ראיונות, דיוני שולחן עגול ועוד. איש לא קרא ואיש לא התייחס. אגב, התחזית שלי בדו"ח הייתה שהמערכת הפוליטית בעלת הדירוג הנמוך מבחינת החסינות משחיתות תנסה "למשוך למטה" את המוסדות החברתיים בעלי הדירוג הגבוה (כגון מערכת המשפט, ועדת הבחירות) כדי "ליצור איזון" כי פער גבוה בין המערכות מבחינת השחיתות לא יכול להתקיים. החלופה של להעלות את רמת הן לרמת הדירוג הגבוה, לא נראתה סבירה כבר אז. התוצאה: בדיוק מה שהדו"ח חזה.... אבל, איש לא קרא....

אתה רואה, אני לא איש שיכול להשיא לך עצות בנושא. למדתי להסכין עם זה. התסכול המתמשך לא יביא אותי לשום מקום. אני את שלי עשיתי: כתבתי והתרעתי וזהו. אפשר להביא את הסוס.... וגומר.

אתה צודק בקביעתך כי כיום אין לרוב האנשים סבלנות (זמן) לקרוא יותר מכמה שורות. רק ציוצים... הפכנו לציפורים עם מוח של ציפור! חחח

חוששתי שכיום גם אנגלס לא היה מצליח לעשות דבר עם ה"קפיטל" של מרקס. הוא היה נשאר כתוב באינטרנט ואיש לא היה קורא. כלומר, גם התזמון הוא דבר חשוב כנראה.

מצטער - לא ממש עזרתי לך...

שוב - ברכות מאלופות על שטף כתיבתך והיקפה העצום! ברור שגם על הרעיונות שגיבשת המובעים בכתיבתך.

כל טוב,

תשובה שלי לאימייל של הידיד ב- 24.10.19

... יקירי,

אני יודע בודאות שכשיבוא יומנו בעוד 45 שנה לפחות (או מחר...) יתקבצו כל יקירינו שהלכו לעולמם לפנינו לקבל את פנינו ויביאו אותנו על כנפי המלאכים לאצטדיון עם מאות אלפי מוזמנים והמלאך גבריאל יקריא בשבדיה את כל מעללינו, יצטט מספרינו ומאמרינו, ישבח, ירומם ויפאר אותנו על הישגינו בתחום האתיקה, על המשפחות המפוארות שהקמנו, על המצפון הנקי והכיס הריק, ואחרי נאום חוצב להבות של כמה שעות (שרק קסטרו מאריך יותר) יקום כל הקהל העצום על רגליו ויעשה לנו STANDING OVATION של רבע שעה (משהו נוסח מסיבות הפרידה לזובין מהטה). ואנחנו נזיל דמעה ונגיד - היה שווה התסכול בעולם דלמטה כנגד הכרת התודה בעולם דלמעלה. או ש... השטן יקבל את פנינו עם סיגר קובני וכוסית וויסקי ויצחק בצחוקו הרועם כשהוא אומר "פריירים, לא יכולתם קצת למעול, קצת לספר תספורות, קצת לרמות חברים, קצת לבגוד בנשים, הייתם לפחות נהנים ומגיעים לגן עדן, כי על היותכם ישרים אתם נידונים לאש הגיהנום!!!"

שלך,

קורי

תשובת הידיד ב- 25.10.19

הללויה!!!

□□□□□

אימייל ב- 25.10.19 על המורשת היזמית במשפחה עם מסמך שפורסם באתר שלי בנושא הפעילות היזמית שלי

... היי,

אני גאה בכך ששלושתכם יזמים וחלוצים כל אחד בתחומי, אך גם אביכם הזקן עסק לא מעט ביזמות והיה חלוץ בתחומים רבים בהם עסק. לוטה מסמך באנגלית המסכם את הפעילות היזמית שלי ועוד היד או העט נטויה. אני גאה

במיוחד בהבראת אלביט שנעשתה בניצוחי, בהובלת ה- IPO בנאסדאק שהיה אחד הראשונים בישראל, בפריצה השיווקית ושל רכישות לחו"ל, בהכנת תוכנית עיסקית לחברת הזרע ומציאת משקיע בשווייץ כפי יותר משהבעלים קיוו לו, שהייתי הראשון בעולם שחקר את האתיקה לבעלי מניות מיעוט והוכיח מתאם סטטיסטי מובהק בין שגשוג לאתיקה ברמה של מדינות, בחזון של הרפובליקה השנייה של ישראל, בחיזוי המשברים האחרונים בקפיטליזם ובמיוחד שפל יום הדין הצפוי לנו בשנה הבאה שחזיתי לפני עשור ל- 2020, בכתיבת הקוד האתי הטוב ביותר שנכתב אי פעם בישראל עבור סיב"ט, בכתיבת כ- 30 ספרים ובהם ספרי הלימוד הראשונים לאתיקה עסקית בעברית ובאנגלית על פי שיטות הוראה עם אירועים ומחזות, בארגון יום העיון המשמעותי ביותר על צדק חברתי וכלכלי עם יהודה כהנא, מאיר חת, אריה אבנרי, איציק ספורטא, אני ודפני ליר, בהקמת קונסורציום לתקשורת לווינים והשגה לראשונה של מענק מחקר ופיתוח גנרי, במחקרים פורצי דרך באמ"ן מחקר, כתיבת הרומן הראשון בעברית על אתיקה עסקית, כתיבת מחקרים רב תחומיים על תרבות, ארגון סמינרי תרבות איכותיים וזולים...

בעקבותי צועדים עכשיו רבים וטובים, מעט מאוד יודעים שהייתי החלוץ בכל התחומים האלה, אבל הסיפוק גדול שלפחות "החתול" יודע זאת, אבל אני משוכנע שההכרה עוד תבוא מחר או בעתיד.

אוהב,

אבא

PIONEERING ACTIVITIES OF JACQUES CORY

PIONEERING ACTIVISM IN BUSINESS ETHICS AND THE FUTURE OF CAPITALISM

1. First Ever Academic Dissertation (PhD with Distinction), Pioneering Research and Books Published at Kluwer/Springer on Ethics to Minority Shareholders (Now at 1000+ Libraries)
2. Pioneering and Breakthrough Research on Finding a Strong Correlation between Transparency International Ethics/Corruption Index of the 38 Most Ethical Countries and Prosperity/Cory Index, Integrating the 50 Most Salient Quantitative/Qualitative Parameters
3. Pioneering Writing of an Ethical Code, Case Studies and Implementation in Israeli MOD
4. First Academic Textbook in Hebrew on Business Ethics & Corporate Social Responsibility
5. First Academic Textbook in English with Pioneering Methods of Teaching Business Ethics
6. First Academic Textbook and Course in Hebrew on Capitalism: Problems and Solutions
7. First Novel/Play on Business Ethics in Israel, Based on a Businessman Personal Experience
8. Pioneering Books and Courses on The Future of Capitalism in a Sustainable Society, The Great Recession of 2007-2010, Correlation Between Ethics and Prosperity of Countries
9. Pioneering Methods of Teaching Business Ethics and Capitalism at International MBA
10. Pioneering Activities in Disclosing Unethical and Corrupt Conduct of Israeli Companies
11. Pioneering Courses in Business Ethics with Case Studies Based on Personal Experience, Role Playing of Ethical Dilemmas of Protagonists in Plays, Films, Novels & Documentaries
12. Pioneering Compound Courses on Business Ethics, Business, Turnarounds, CSR, M&A, Globalization, Sustainability, Leadership, Corporate Governance, Minority Shareholders

13. First Textbook in Hebrew on Social, Economic, Sustainable and Governmental Justice
14. Initiating a Proposal for the Award of Prizes in Social Justice, Economic Justice, Governmental Justice, Environmental Justice, Media Justice, Educational & Cultural Justice
15. Organization of a Pioneering Symposium on Social & Economic Justice at the University of Haifa, with Leading Professors, Businessmen, Social Activists & Social Protest Leaders
16. Pioneering Lectures on Social & Economic Justice & Business Ethics at Business Forums
17. Pioneering Ethical Strategic Planning, Ethical Screening and The Institute of Ethics
18. Pioneering Articles and Essays on the Israeli Media, Columnist at the CPA Review

PIONEERING BUSINESS ACTIVITIES

1. Pioneering Business Activities Management at Elbit, the Largest Israeli Hi-tech Company, Major Contribution in Preventing Elbit's Bankruptcy in 1981, Management of a Pioneering Turnaround/M&A Plan and Making Elbit One of the Most Profitable Companies in Israel
2. Pioneering Introduction of Profitability & Feasibility Criteria in the Israeli Hi-tech Industry
3. Pioneering Management of 50% and more International Sales in the Israeli Hi-tech Industry
4. Pioneering Management of International M&A/Subsidiaries in the Israeli Hi-tech Industry
5. Pioneering Israeli IPO on Wall Street – Elbit, 1987, with Large US Investment Banks
6. Management of the First Pioneering Israeli Generic R&D Consortium - \$27M, with IAI, Rafael, Elisra, Gilat and the Technion, in Collaboration with the Israeli Chief Scientist
7. Writing of more than 100 Business Plans with a Pioneering Approach and Structure
8. Pioneering Successful Activities in Obtaining Approved Enterprises, R&D Grants, Managing International Technology Transfer & Turnaround Plans with Large Multinationals
9. Business Plan, Pioneering Valuation and Finding a Strategic Partner to Israeli Hazera Seeds
10. Pioneering Global Strategic Planning and Consulting, M&A, Know-How Agreements, Turnaround Plans, Management of Subsidiaries of a Multinational US hi-tech company
11. Obtaining the then Largest Approved Enterprise- \$270 million for a US Hi-tech Company
12. Pioneering Management of Finance and Sales As One Profitable and Streamlined Entity
13. Pioneering Sales With No Bribes to Corrupt Countries in Latin America and Other States
14. Pioneering Ethical & Transparent Management of Personnel, Sales, Finance, Reports, IPO
15. Pioneering Management of Profitable & Liquid Finance Activities With 500% Inflation
16. Pioneering Research as a Young Economist that Was Validated with Excellent Accuracy

PIONEERING AVOCATIONS AND WRITING OF BOOKS

1. A pioneering book "The Second Republic of Israel" on the new regime needed in Israel with a breakthrough economic, social, governmental, sustainable & ethical credo and values.
2. Initiated with the UN Administration, Edited and Participated (with Ladinokomunita) in the Translation of the United Nation's Universal Declaration of Human Rights into Ladino
3. Pioneering Books on Culture with Compound Styles – Essays, Articles, Literature, Fiction, Non-Fiction, Drama, Biographies, Languages, Economics, Business, Statistics, Lists, Politics, Philosophy, Poetry, Travel, Ethics, History, Music, Arts, Humor, With Thousands of Links
4. Pioneering Geography Book with Holistic Data/Parameters/Statistics on 300 Countries
5. First Book/Dissertation on a Culture and Media Index with Hundreds of Parameters/Tables
6. Pioneering Writing Against the Deprivation of Young Israeli Couples in Public Housing
7. Pioneering Studying at an International Tri-Lingual Business School - INSEAD, 1967/1968
8. Founding of Israel's Second Republic Movement With a Pioneering Platform
9. Devising and Implementing Holistic Comprehensive Cultural Trips to Europe

תשובת הבת ב- 25.10.19

אבוש!!

אין ספק שזכינו לדוגמא מצוינת ממך וזה הושרש בנו!

אתה המנטור שלי ואני אוהבת אותך!

אוהבת

ולכך הוסיף הערה הומוריסטית אחד הבנים באותו היום

וזה עוד כשאתה מנוטרל לשבועיים כל שנה בגלל פסטיבל הסרטים ;)

אימייל שנכתב ב- 28.10.19 לידידה שהיתה המורה של רותי אשתי ובו מכתב שכתבתי לרותי לפני כחמישים שנה

... יקירתי,

לאחרונה קראתי את המכתב שכתבתי לרותי ב- 6.5.69, לפני כחמישים שנה. ומה כותב בחור מאוהב שבועיים וחצי אחרי שהכרתי אותה ומספר ימים לפני שהצעתי לה נישואים? על אהבה, על נישואים, על ילדים? לא ולא, אני כותב לה על יסורי ורתר הצעיר ואולי הייתי הצעיר היחיד שהתבטא כך באותם הימים שהיו ריקנים במיוחד - דור הדיסקוטקים, הנהנתנות, הסמים ומוזיקת הרוק. אני מודה לך מאוד על החינוך הטוב שרותי קיבלה ממך, שרק בזכותו היא לא זרקה אותי לכל הרוחות, אלא העריכה ואהבה את האינטלקטואליות שלי ואת הלבטים הפילוסופיים שהיו לי בימים ההם.

וכך כתבתי לה מתל אביב שבה גרתי לנצרת שבה היא שירתה כמורה חיילת:

רותי יקרה,

את אשר אני יודע, Was ich weiss,
 יכול כל אחד לדעת - kann jeder wissen -
 אולם לבי - mein Herz habe ich
 מיוחד רק לי. allein.

מאת גתה מתוך Johann Wolfgang von Goethe
 "יסורי ורתר הצעיר". Die Leiden des Jungen Werther

הנפלא ביותר בקריאת ספר מעולה הוא שהוא נוסך בנו הרגשה של התחדשות, של לימוד והקניית ערכים חדשים, של הבהרת דברים שעד כה לא היו נהירים לנו. כך למשל מרגיש אני בימים אלה עת אני קורא בספרו המעולה של גתה על יסורי ורתר וכמעט בכל עמוד אני נתקל ברעיון מבריק, באמת גדולה! המשפט המהווה הקדמה למכתבי הוא זה אשר נחרט עמוק ביותר בזכרוני בגלל פשטותו וגדולתו. אכן, נכון הדבר: אין לנו שום סיבה להתהדר במה שאנחנו יודעים. כל השכלתנו וידיעותינו הן כאין וכאפס לעומת המידע בעולם ואפילו לעומת אוצר הידיעות של הזולת. כי מה אני יודע ככלות הכול - מעט כלכלה מהאוניברסיטה, מעט ספרות ודרמה והשכלה כללית, כמה מושגים בפוליטיקה וידיעות שטחיות על מוסיקה ואמנות. כלום בזאת אוכל להתהדר, כלום זה יכול לייחד אותי? והרי גם אם אדע הכל - לא יהיו אלה דברים שאני המצאתי, שאני חשבתי עליהם, כי אם פרי למידה מכנית ותוכנית מתוך אוצר ידע אוביקטיבי הפתוח בפני כל.

לא, רק הלב, רק הנפש, רק רגשותינו הם שלנו בלבד. הם אשר עושים אותנו יצורי אנוש בעלי יחוד, הם הנותנים לנו את האפשרות להתבטא בצורה המיוחדת רק לנו, ורק באמצעותם ניתן להיות מאושר. והרי אותו גתה הגה את נושא פאוסט המתאר אדם שלמד וידע והכיר הכל, אך לבו נדם, רגשותיו כבו והוא היה אומלל. וברוב יאושו מכר את נשמתו לשטן בעבור מעט אהבה, נעורים ורוך.

גם אני רותי הייתי מספר פעמים קרוב למצבו של פאוסט. תקופות רבות בחיי, רבות מדי לצערי, נמצאתי ללא חברה, ללא אהבה, ללא ידידים וברוב יאושי פניתי אל אוצרות הידע על מנת למצוא בהם מפלט - למדתי הרבה, קראתי המון, הרחבתי את אפקי אך לבי נשאר אילם ולא יכולתי למצוא מרגוע.

התברר לי יותר ויותר כי המפלט הוא רק חלקי ואין הוא יכול לשאת את גלי החום המציפים אותי ונשברים אל מול דפי הספר היבשים.

אז, נתקף הייתי התרגשות גדולה למחשבה שפעם, אי פעם גם אני אחוש את הרגשות הנעלים, את האושר הגדול שחשו גיבורי המחזות אותם קראתי. התבטאתי במילותיהם, אך דיברתי לקירות.

וכאשר ראיתי שגם מפלט זה הוא משענת הקנה הרצוץ, חשבתי כי אחד גורלי, להיות אומלל כל ימי חיי. נעתי בין קיצוניות האידיאליזם - כאשר חשבתי להתמכר לכתיבה, ללימודים או לפעילות פוליטית וחברתית לבין קיצוניות המטריאליזם - כאשר חשבתי להתעשר בכל מחיר, להתמסר לעבודה לרדיפת בצע, להתחתן עם בחורה עשירה ולרכוש כח ועמדה באמצעות הממון של הזולת....

רק לעיתים נדירות, נדירות ביותר הבזיקו ניצני אהבה, נגלה אור רגעי בשמי חיי הקודרים. גלי חום החלו מציפים אותי, אולם תמיד עד כה תקף אותי יצר של הרס עצמי אשר ציווה עלי לחנוק את האהבה בעודה באבה, אשר שמה מחנק בגרוני לנוכח החום שמסביבי. משהו עמוק עמוק בתת מודע לא נתן לי ליהנות מהאושר, ללת לי להסחף בזרם האהבה. כאילו כפני השד שמתי שוב ושוב קץ למעט הרגעים המאושרים הללו ובכל פעם בתום רצח וולד אושרי שהיה באבו, אפתני הרגשה של שמחה גדולה לנוכח ההרס, לנוכח ההשתחררות שלי מהכבלים, כבלי האושר שהחלו קושרים אותי... הייתי מרוצה להיות שוב חופשי, שוב בודד לעצמי, שוב אדון לגורלי. אדון לגורל ל- אוי! לאיזה גורל, לגורל אומלל של דיכאון, של שעמום ושיגרה, של יאוש קודר. כלום יש טעם בעצמאות מעין זו, האם לא טובים אלף מונים כבלי האהבה?

אך לא עוד!! לא עוד אתן לשטן שבי להרוס את מעט הטוב שניתן לי משמים. עלי לקחת את גורלי בידים ולאליץ את עצמי להיות מאושר, להישאר מאושר, בעל כורחי, על אף ולמרות הכל. עלי לעבור את השלב הזה של אנתייזה שעוד טרם הצלחתי לעבור אותו. אחרי התיזה של ההתלהבות והאנתייזה של האכזבה, של ההרס העצמי והמחנק, חייבת לבוא הפעם הסינתזה - הסינתזה של האהבה המתמשכת לאורך זמן על מי מנוחות מתוך אמון הדדי.

רותי האם יש בכך הכוח לקחת על עצמך תפקיד קשה זה, האם את מסוגלת לאלץ אותי להיות מאושר, להרעיף עלי אוהבה וחום כך שלא אוכל להינתק ממך גם ברגעים הקשים, רגעי הדכאון שבוודאי יבואו. עליך לאחוז בי חזק בכל כוחך ולא לתת לי ללכת שבי אחר קול השטן שבי שוודאי יפתה אותי להינתק ממך, לחלוף הלאה, אל פני עתיד מעורפל ואומלל.

רותי אני אוהב אותך. האם את שומעת את זעקתי? אני אוהב אותך כי את הסיכוי האחרון שלי עלי אדמות להיות מאושר, לעלות על דרך המלך של חיים מסודרים, בריאים ומבוססים.

הנה במעט שורות הצלחתי להביע דברים שעד כה לא היו ברורים לי דיים, היו מעורפלים ולא יכולתי לתפושם עד עכשיו. לנוכח אהבתנו, אהבתנו הממסה את ערפילי הכרתי העצמית אני יכול לראות נכוחה, אני יכול לדעת מה רע, מה מעיק עלי, ועל אילו קשיים יהיה עלינו להתגבר.

תודה לך רותי על זה שהצלחת להבהיר לי דברים אלה ועוד יותר תודה אם תצליחי לעזור לי להתגבר על עצמי.

יש בכך כל התכונות לעשות זאת כי את ראשונית, את טהורה, את מלאת מרץ ותאוות חיים. את קיצונית באהבתך ויש בכך החומר ללכת עד הסוף אם תיווכחי לדעת שאת חייבת לעשות זאת. תבחרי כל אמצעי, תאמצי כל שיטה על מנת שנהיה מאושרים. כי עתה ניטש מאבק, מאבק אחרון בין כוחות השחור וכוחות הטוב בין ה"אני" וה"אנטי-אני" הטבוע בנו וה"אני" חייב לנצח, ה"אני" החיובי, הקונסטרוקטיבי.

אני דובר אלייך כך, כפי שלא דיברתי מעולם אל שום נפש חיה, כי אני מאמין בכך, כי אני יודע שבך טמון אושרי. שיופך, שכלך וגופך יעזרו לי לצאת מהמבוך, ממבוך הבדידות בו אני שרוי.

רותי - עזרי לי!!!

ועכשיו לעצם מכתבך - הייתי מאושר לקבל אותך היום כי נדמה היה לי ששוב את נמצאת לצידי ומחייכת. יש לך סגנון כל כך רענן כל כך ישר וחמוד - אני מרגיש בחום הנשי שאת קורנת אלי ממרחקי נצרת ונעשה לי טוב שוב, למרות הלבטים והספקות שהם מנת חלקי היומיים.

ואל נא תחשבי כי אני "מקונן" מטבעי, שתמיד אני בוכה על מר גורלי, על זה שלא מבינים אותי, שאני בודד ועצוב ושהחברה מתאכזרת אלי... רק לעיתים נדירות אני כזה. על פי רוב אני מלא מרץ ורוח חיים, תוסס ועליז וקורן אל הבריות. אך אני יודע שבמעמקי נפשי עוד חסר לי סיפוק אחד וזה הסיפוק הרגשי - לו אני מייחס חשיבות כה גדולה. עד כה חיי רצופים כשלונות למכביר בנושא זה ורוצה את לדעת מה הנורא מכל - שאני, כן אני - רותי - אחראי במרבית המקרים לכשלונות. אני הוא אשר חתכתי לשלילה יחסים נהדרים שהיו באבם או אפילו שהיו בשיא פריחתם כמו אצל ... רק בנושא זה אני מרגיש חלש ומדוכא וכאן את חייבת לבוא לעזרתי, ואל תרתעי מפני הקשיים אם את אוהבת אותי בכל הלב, כי אני מבטיח לך שהסוף יהיה נפלא, שכל המעינות שהיו גנוזים בי ושהצטברו שנים על גבי שנים בלי שיהיה להם צינור מפלט - יתפרקו לפתע פתאום וישטפו אותך בזרם אדירים של אהבה ורוך. את ורק את תצאי נשכרת מכל זאת, כי אני בתול, אני בתול למעשה מבחינה רגשית והאשה אשר תפתח אותי תהנה מכל הטוב הגנוז בתוכי.

וזה ממשיך הלאה והלאה, גולש לעיתים לפרטים אינטימיים, בלהט יצרים, על פני עמודים רבים. כל יום לעיתים כמה מכתבים. וכשאת חושבת שרק הכרנו שבועיים ומיד הצעתי לרותי בסוף השבוע שהוא נישואים ניתן לדמיין באיזו סערת רגשות נמצאנו שאצה לנו הדרך, שרצינו לקבע את אהבתנו לפני שיצר ההרס העצמי ישמיד אותה כשהיא באיבה. התחלתי אמנם מיסורי ורתר, המשכתי ליסורי קורי וסיימתי באהבה לרותי, כך שלמרות שהמכתב נכתב בלי תכנון מוקדם ובזרם התודעה, היה בו הגיון פנימי שהמסקנה שלו הובילה לרצוני להתחתן. אני אדם מאוד שקול, אבל במקרה זה נתתי לתת מודע להוביל אותי, לרגש להשתלט על השכל, לאומץ להתגבר על החששות. וההימור הוכיח את עצמו, אחרי 50 שנה האהבה שלנו טהורה וגדולה כביומה הראשון וכך יהיה..

כל טוב,

קורי

תשובה של הידידה, המורה של רותי, ב- 29.10.19

קורי יקירי

אתמול זכיתי לקבל את אחד המכתבים היפים והכנים שקיבלתי בחיי,

מה הפלא שרותי כל כך אוהבת ומסורה לך.

אני בטוחה שאישיותה הנפלאה, אהבתה וכוחה כי רב,

יתמידו ויחזיקו -

ותמשיכו ותצופו מעל כל הייסורים והמכשולים,

ותהנו ותתמכו אחד בשני

ותאהבו ותחייכו ותמצאו יחדיו את שערי גן העדן,

ותאכלו מפרי הגן

ותהיו מאושרים באהבתכם - לעד!

אוהבת אתכם מאוד

שלכם בתודה

תשובה של רותי ושלי לידידה באותו היום

... היקרה,

ריגשת אותנו מאוד. אנחנו אוהבים אותך ולא מעט מאושרנו נובע מהחינוך לעילא שנתת לרותי.

אוהבים,

רותי וקורי

אימייל שנכתב למנהלת החדשה של מחלקת אירועים ותוכן, מוזיאוני חיפה, ב- 30.10.19

שלום רב,

הרשי לי לברך אותך בשנית למינוי שלך ולאחל לך הצלחה רבה בתפקיד. מעבר לחשיבות המקצועית והכלכלית של התפקיד יש לו ייעוד חשוב ביותר - לתרום תרומה משמעותית לאיכות החיים ולעשייה התרבותית של תושבי חיפה ולהביא רגעים של אושר וסיפוק בחייהם של מאות אזרחים ותיקים שההרצאות בטיקוטיין מהוות עבורם את שיא הפעילות התרבותית שלהם. מיקי קודמתך עשתה גדולות ונצורות, אך נותר עוד הרבה מקום לעשייה ולשיפור כי בתרבות בכל פעם שמגיעים לפיסגה נוכחים לדעת שיש פיסגה עוד יותר גבוהה שניתן לטפס אליה, והאתגר רק הולך ומתעצם.

כידוע לך אני שומע כ- 180 הרצאות בשנה, מספר שיא, נהנה מאוד מרמת המרצים ומתכני ההרצאות וטיקוטין הפך לפנינת תרבות בנוף החיפאי. בעברי הייתי איש עסקים בתחום ההיי טק, עשיתי דוקטורט באתיקה עסקית והרציתי עשר שנים באוניברסיטת חיפה בכמה חוגים, תל אביב, הטכניון, אינסאד, האקדמיה הימית ומכללות. פרשתי בגיל 70 עם התחרשויות ומאז כתבתי ספרים רבים. כפי שביקשת, להלן כמה הצעות לשיפור ושינוי, העשויות להביא למהפך בפעילויות התרבות, להכפלת מספר שומעי ההרצאות ורווחיותן, להרחיב את בסיס אוכלוסית היעד, מספרה, גילה וגיוונה:

1. שתי הרצאות ביום במקום הרצאה אחת

כבר כיום מתקיימת כל יום מחמשת ימי השבוע הרצאה במוזיאון טיקוטין או באולם רפפורט ולפעמים בשני האולמות במקביל. איני נכנס כאן לסוגיה האם ניתן להוסיף הרצאות בשני האולמות במקביל, והרצאות גם בימי שישי ושבת בבוקר, הרצאות אחרי הצהריים ובערב. ההצעה שלי היא מאוד פשוטה - מכיוון שיש עודף של מרצים איכותיים על פני הקיבולת של האולם, אני מציע לקיים שתי הרצאות ברצף שיתחילו בשעה 10:00 עד 11:30 ולאחר חצי שעה הפסקה הרצאה נוספת מהשעה 12:00 עד 13:30. טווח זמן דומה לימים שבהם מתקיימת הרצאה וסרט ברצף. הכל בהנחה שיהיה קהל למספר הרצאות כפול, מטרה שניתן לעמוד בה כפי שיוסבר להלן. ההצעות שאני מביא הן הצעות הוליסטיות שניתן ליישמן כמיקשה אחת. גם אין בעיה מבחינת היצע המרצים.

מועדון הותיקים של רפ"ל מקיים פעמיים בשבוע שלוש הרצאות של שעה וחצי כל אחת ברצף וזה לא מהווה עומס גדול מדי על השומעים. מבחינת המרצים - ישנה אפשרות שאותו המרצה יעביר שתי הרצאות ברצף וזה בוודאי יהיה נוח לו, כי הוא בא בדרך כלל מתל אביב או המרכז, או ששני מרצים יתנו הרצאות ברצף, רצוי באותו תחום כמו אומנות, מוזיקה, גיאוגרפיה וכדומה. מניסיון אני יכול להעיד כי אין כל בעיה למרצה להרצאות שתי הרצאות ואפילו שלוש הרצאות ברצף. מבחינת השומעים יש בכך יתרון עצום לאלה שמעוניינים לשמוע מספר רב של הרצאות. הלוגיסטיקה לחיפאים שאינם גרים במרכז הכרמל, וזה רוב רובם של השומעים, היא שעה וחצי לפחות על שעה וחצי הרצאה, כלומר זמן כפול. כי זה הזמן הדרוש הלוך וחזור - 45 דקות לכל כיוון - לחכות ולנסוע באוטובוס, או לנסוע ברכב פרטי, למצוא חניה ולחכות עד לתחילת ההרצאה. אם יש שתי הרצאות חוסכים את הלוגיסטיקה של ההרצאה השניה. מבחינת טיקוטין יש יתרון עצום כי מכפילים את מספר השומעים את ההרצאות מבלי להזדקק לאולם נוסף או ללוגיסטיקה גדולה. זה מגדיל את הרווחיות, המרצים יסכימו לקבל מחיר נמוך יותר להרצאה אם יתנו שתי הרצאות ברצף וכדומה.

2. הרחבת מגוון ההרצאות

כבר כיום מגוון ההרצאות הוא מאוד מרשים. יחד עם זאת, ניתן להרחיב את מגוון ההרצאות אם יהיו שתי הרצאות ליום, מעבר להרצאות נוספות באותם תחומים של אמנות, ספרות ומוזיקה, גם לתחומים של מדע, ארכיטקטורה, קיימות, פילוסופיה ותרבות. ניתן לתת הרצאות על תרבות לפי ארצות. למשל תוכנית תרבות צרפת תכלול עשר הרצאות על ספרות צרפתית, שירה צרפתית, פילוסופיה צרפתית, ציור צרפתי, פיסול צרפתי, ארכיטקטורה צרפתית, תאטרון צרפתי, מוזיקה קלאסית צרפתית, מוזיקה פופולרית צרפתית, האופנה הצרפתית, ואולי המטבח הצרפתי ואני לא מדבר כלל על הסטוריה וגיאוגרפיה צרפתית, דתות בצרפת, פוליטיקה צרפתית ועוד כהנא וכהנא. אותה מתכונת, ויש המון מרצים בנושאים אלה, ניתן לעשות לתרבות אנגליה, ארצות הברית, ספרד, פורטוגל, סקנדינביה, גרמניה, רוסיה, איטליה, יוון, אמריקה הלטינית ועוד. אם נרחיק מעבר לאירופה ניתן להרצות על תרבות הודו, אפריקה, אסיה, אם כי כבר היו תוכניות על תרבות סין ויפן. אני לא מציע לך נושאים שלא יביאו קהל כאתיקה עסקית, קמענות ואמונות עממיות בלבנט או הדפסים יפנים. אני מציע לך נושאים כפי שהצעתי למיקי - תיאטרון, שנסונים צרפתים, עם קהל שיא.

3. הרחבת בסיס שומעי ההרצאות - גיל, גיוון, דיעות

הדיעה הרווחת, ואולי אני טועה, היא שקהל שומעי ההרצאות במוזיאון טיקוטין הוא כמעט כולו אזרחים ותיקים (קרי זקנים בני 70 ומעלה), אשכנזים (אין כמעט מזרחים וערבים), יונים (אין כמעט ניצים). אני מציע קודם כל לפתוח את שערי טיקוטין לצעירים - על ידי התקשרות עם מוסדות אקדמיים ומכללות שקורסים מסוימים של 8-10 הרצאות ייחשבו למקצועות לימוד במספר פקולטות, שקורסים אלה ייחשבו כהשתלמות מקצועית עבור מורות, עובדי מדינה ועיריה וכדומה, אפילו ניתן לעשות הסדרים עם מספר בתי ספר תיכוניים. יש לנסות למצוא מסילות לנשים שאינן עובדות, למקומות עבודה בעיקר בתעשיות ההיי טק שמעוניינות במסגרת שירותי הרווחה להוסיף גיוון לעובדים, וכדומה. צריך להשקיע מחשבה יצירתית על מנת שלפחות 30% משומעי ההרצאות לא יהיו אזרחים

ותיקים ושטיקוטין לא ייראה כשלוחה של בית אבות. בנוסף, עד כמה שידוע לי ואני מכיר אישית עשרות מבאי ההרצאות והיכרות שטחית עם מרבית השאר, נראה לי שהאוכלוסיה היא כמעט כולה אשכנזית. את בוודאי לא חושבת, כפי שאני בוודאי לא חושב, שאין בחיפה לפחות אלפים מבני עדות המזרח שהם אינטלקטואלים ושוחרי תרבות, אך משום מה הם לא באים לטיקוטין.

אם הם לא גרים בכרמל, ניתן לארגן הסעות במיוחד אם יהיו שתי הרצאות ברצף, אך ניתן גם להוסיף מגוון של הרצאות בנושאים שמעניינים אותם אולי יותר, כמו תרבות המזרח - קולנוע מצרי וערבי, מוזיקה קלסית ערבית - אום כולת'ום וכו', סופרים ומשוררים מבני עדות המזרח - ויש כאלה למכביר באנתולוגיה של בימת קדם אבל הם כמעט ולא מוכרים למרות שהם מעולים, אמנות האסלאם, הסטוריה וגיאוגרפיה של המזרח התיכון, וכדומה. אני אישית חובב לאדינו, שפת אמי, וניתן לארגן הרצאות עם מרצים מעולים כשמעון פרנס, קובי זרקו ואחרים, על ספרות, שירה, פולקלור, מוזיקה, הסטוריה של היהודים הספרדים ויהדות ספרד. רק להזכיר לך שההצגה הכי פופולרית בכל הזמנים הייתה בוסתן ספרדי. לבסוף, אני לא אטעה אם לפחות 80% מבאי טיקוטין מנויים על העיתון הפונדמנטליסטי היוני "הארץ" עם אג'נדה יונית קיצונית שמקוממת למעלה מ-95% מהציבור הישראלי. אני מציע לפתוח את שערי ההרצאות בטיקוטין לקהל שהוא לא רק יוני אלא גם ניצי - עם הרצאות על מפעל ההתנחלות - שבחלקן הגדול הוקמו על ידי השמאל מאחדות העבודה ועד מפא"י, הרצאות על יהדות (אין כמעט חובשי כיפות בקהל) אבל לא קיצוניות וכו'.

היתה פעם סדרת הרצאות מעולה של חובש כיפה על מלחמת העצמאות, אבל לא עוד, הרצאות מאוזנות על מצב הדמוקרטיה בישראל שמתרחקות מפונדמנטליזם יוני, ניצי או משיחי, אלא אובייקטיביות - עם הפרדת רשויות בלי אקטיביזם שיפוטי מחד וערעור מוסדות השיפוט מאידך. מהערות אגב של מרצים רבים, כאפי זיו ופרופסור באר, ושל רוב הקהל, ניתן להבין לאן נושבת הרוח, אבל אם רוצים להנגיש את טיקוטין לכל חלקי האוכלוסיה, צריך לגוון גם את נושאי ההרצאות ואת ציבור המרצים. אותו דין חל גם לגבי ערבים, אבל לא להיתפס ללאומנים פלשתינאים שיאדירו את שמו של שונא ישראל מחמוד דרוויש ודומיהם, אבל שיספרו על מצוקות אמיתיות של הציבור הערבי - האלימות, הדרת נשים, גזענות מצד היהודים, תקרת זכוכית בהתקדמות, אבל מתוך רצון לאינטגרציה ולא לבידול. בקיצור, החזון שלי לטיקוטין הוא של מועדון הרצאות שמייצג את חיפה - סובלני, תרבותי, מכיל את כל האוכלוסיה, אליטיסטי רק ברמה התרבותית, אך מגוון.

4. אולם הקולנוע

אני עדיין לא הצלחתי לפצח איך אולם הקולנוע עממי המיושן שהוקם לפני תשעים שנה מלא ואילו אולם הקולנוע המשוכלל של טיקוטין כמעט ריק. הסרטים כמעט אותם סרטים, רוב באי הסרטים גרים דווקא בכרמל ולא בנווה שאנן המתחרדת, בשני האולמות החניה לא בשפע. לכן אני מציע לשלב את מה שאתם יודעים לעשות טוב - להביא מרצים עם צפיה בסרטים. יש כמובן טרום בכורה אבל זה שולי ורק אחת לחודש. אני מעוניין למלא את אולם הקולנוע אם לא כל אחרי הצהריים והערב, אז לפחות בהצגה אחת ביום או בשתיים שלוש בשבוע. אפשר לשכור את שירותיו של איש קולנוע חיפאי ויש רבים כאלה שיתן הרצאה של חצי שעה עד שעה לפני כל סרט פעם ביום או כמה פעמים בשבוע. אבל לא לדרוש מחיר של 45 ש"ח, כי אם מחיר סביר יותר של 30 ש"ח, למשל בימי שלישי שבהם סרט עולה 10 ש"ח - עם הרצאה הוא יעלה 30 ש"ח, שהוא מחיר שווה לכל נפש. ההרצאה תהיה על נושאי סרטי האיכות המוצגים בטיקוטין ונראה לי שהקהל יהיה מוכן לבוא אם לא בהמוניו אז לפחות במספרים הרבה יותר גדולים מאשר באים כיום לסרטים, כאשר האולמות כמעט ריקים. אפשר גם להציג חלק מהסרטים של הסינמטק למנויי הסינמטק בטיקוטין.

5. הנגשת האולם לחרשים ובעלי מוגבלויות

...

די להפעם, יש לי עוד רעיונות רבים, כמו הקמת אולם הרצאות נוסף בטיקוטין במימון מתאים, מגוון נוסף של הרצאות, פעילויות תרבות אחרות וכדומה. אשמח להתייחסות שלך להצעות. כל טוב,

קורי

תשובת המנהלת באותו היום

קורי היקר,

ראשית תודה, מקווה להמשיך ולשרת את קהל שוחרי התרבות והדעת בחיפה ברמת האיכות והמקצועיות כפי שעשתה קודמתי מיקי.

ברשותך אבקש ימי חסד, העלית כאן נקודות מאוד חשובות שעלי ללמוד ולהכיר. מבטיחה לבחון כל נושא לעומק ולשקולו בכובד ראש, אך קודם עלי להבין איך פועלת המערכת הקיימת.

מבטיחה לענות ברגע שאדע שתשובתי מבוססת ומדוייקות.

תודה מראש, מלאת הערכה על כל מילה שהעלית על הכתב,

בברכה

אימייל שנשלח ב- 31.10.19 לידיד על ספר הקורספונדציה

מאז שפרסמתי את ספרי "הרפובליקה השנייה של ישראל" לפני כשנה לא חיברתי כביכול שום יצירה, אלא שהייתי עסוק מאוד בפעילויות רבות אחרות ובראשן קורספונדציה עשירה עם עשרות מכותבים שהיתה לא פחות חשובה מכתובת ספרים או מאמרים. על מנת להנביט את הזרעים שזורעים בדימעה בספרים יש לדאוג להפצתם לאוכלוסיה איכותית ומגוונת באמצעות מכותבים, הרצאות או מאמרים. הצלחתי לפרסם רק שני מאמרים עם תובנות מעמיקות על עקרונות הספר ומצב האומה בשנה של בחירות ואובדן כיוון. מאמרים רבים אחרים נדחו ומפורסמים כאן לראשונה כי הדלת כמעט נעולה לכותבים שאינם משתייכים ל"כת" מסוימת - יונים פונדמנטליסטים בהארץ, תומכי ביבי שרופים בישראל היום, וחוג סגור של ידוענים בידענות אחרונות, ופועל יוצא גם ב- YNET וכדה מרקר. אני מתאר בספר הקורספונדציה הלוטה את הלבטים והדחיה של המאמרים גם כאשר נתמכו בביקורות נלהבות של יהושע סובול למשל. מדהים להיווכח ברטרופקטיבה עד כמה עניפה ומגוונת היתה התכתובת שלי בשנה האחרונה והקובץ המוגש שמכיל כמה מאות עמודים מתאר רק חלק שאני חושב שיעניין את ציבור הקוראים, עם תובנות מעמיקות של המכותבים הרבים.

למה קורספונדציה? האם זאת לא צורת התבטאות שאבד עליה הכלח? כמו גם כתיבת ספרים עבי כרס, מחזות בחמש מערכות, אוטוביוגרפיות וספרי מסע, שמיעת הרצאות, הצגות, קונצרטים ואופרות, והתעסקות באתיקה? בגילי המופלג, 75, אני משתייך לבודדים שנולדו במחצית הראשונה של המאה שעברה, עם מחנכים שנולדו בסוף המאה ה-19 ושהספיגו בי את ערכיהם הארכאים. וכשאני מתבונן מי המחזאי האהוב עלי - איבסן, הסופר האהוב עלי - אמיל זולא, המלחינים והמשוררים האהובים עלי, מתברר לי שאני ספוג היטב בערכים של סוף המאה ה-19, והתפשרתי מעט מאוד עם המודרנה - עם סופרים כסרטר ועגנון, מחזאים כארתור מילר, משוררים כפרבר, מלחינים כאירווינג ברלין, או בימאים כאינגמר ברגמן. אני מאוד אוהב להתכתב, ועוד בילדותי התכתבתי עם ילדים מכל קצוות תבל, בנעורי המשכתי להתכתב עם חברים וחברות, בצעירותי כתבתי מכתבי אהבה עם תובנות על החיים לרותי אשתי, שאף פרסמתי אותם עם תשובותיה המאלפות של רותי בספר שהקדשתי לה, ומאז אני ממשיך להתכתב עם חברים וידידים במאות מכתבים לשנה, ועוד יותר מאז שפרשתי בגיל 70 וניסיתי להפיץ את תובנותיי בישראל ובעולם בקורספונדציה.

גדולים וטובים ממני בחרו לפרסם את ההכתבות שלהם ואני קורא בשקיקה את הגיגיהם. אך אהוב עלי במיוחד רומן המכתבים המפורסם מכולם - 'יסורי ורתר הצעיר' של גתה, שהיה אחד הספרים הראשונים שקראתי בגרמנית. אני מצטט מתוך ספר זה באחד המכתבים שכתבתי לרותי לפני כחמישים שנה, סמוך להצעת הנישואים שלי ושבוועיים וחצי אחרי שהכרנו... מי זה כתב אז מכתבים פילוסופיים של עשרה עמודים לאהובתו בהם הוא מצטט את גתה בדור של הדיסקוטקים, הסמים ומוזיקת הרוק? מי מתכתב כיום עם עשרות חברים אינטלקטואלים בסוגיות ברומן של עולם בדור של הטוויטר והפוסטים? כנראה רק אחד שקורא את אלטנוילנד של הרצל בפעם נוספת בלאדינו בכתב רש"י ומתמחה בלימוד שפות נכחדות כפריוולית ופריזית ושפות מלאכותיות כאינטרלינגווא ואידו, שמדברים בהן כמה אלפי אנשים בלבד. מיושן? לא דווקא! כי קורספונדציה היא צורת הספרות הכי חופשית, בלי חוקים, בלי חריזה כבשירה, בלי אחדות הזמן, מקום ועלילה כבמחזה. היא ספונטנית כטוויטר אבל לא מוגבלת ל- 280 תווים אלא יכולה להשתרע על פני כמה עמודים והיא גם מודרנית כי ניתן לשלוח את אותו האימייל לעשרות אנשים תוך הקפדה לפניה אישית לכל נמען.

בגילי יש כאלה ששולחים ווטסאפים עם בדיחות גזעניות על תימנים, מרוקאים, כורדים ונשים פולניות לתפוצת נאט"ו, עושים כושר או יושבים בבתי קפה כמה שעות ביום, או רובצים וזוללים בקרוזים מפנקים. אני מעדיף לנהל קורספונדנציה על מצב האומה והכלכלה הקפיטליסטית לחברים מובחרים. וזאת בנוסף לשמיעת ארבע הרצאות בשבוע שמרחיבות את האופקים שלי בכל התחומים, צפיה בעשרות הצגות, מאות סרטי איכות, פסטיבלים, בהופעות חיות, באינטרנט ובטלוויזיה, קריאת ספרי מופת בשפות רבות והכי חשוב - חשיבה שקטה וניסוח תובנות בספרים ומאמרים. עד לפני מספר שנים גם נתתי הרצאות, השתתפתי בסימפוזיונים ולימדתי עשרות קורסים בשבע אוניברסיטאות לאלפי סטודנטים, אך עקב התחרשותי נאלצתי להפסיק זאת ולהתמקד בקריאה, צפיה וכתבה. ואולי היעוד החשוב ביותר שלנו הוא לעזור למשפחה, לחברים ולציבור הרחב בתובנות ובחכמת החיים שלנו, כאשר אני מפיק הנאה ותכנים לא פחותים מהמכתבים והתגובות שאני מקבל ממך ומעשרות חברים וחברות אחרים. כך אני משלים עם הזיקנה, בעיות הבריאות, הבשורות הקשות של מחלות ומוות של החברים והידיעה שהסוף לא יהיה טוב וכולנו נייעלם בקרוב.

אך מה התכלית לפועלנו? מי בכלל קורא את הספרים והמאמרים שלנו? איזו הכרה יש לנו, על מי אנו בכלל משפיעים? האם אנו לא נלחמים במאבקים דון קישוטים לתיקון פני העולם, עד כי ייתכן וצריך לקבוע פרס נוסף - פרס ישראל, נובל או דון קישוט - לאביר המטרות האבודות, לאתיקה ותיקון עולם. אך במקרה שלי אני לא האביר בן דמות היגון כי אם האביר טרוט העין, שמוט הכתף וסתום האוזן. האם במקום יסורי ורתר הצעיר אני כותב עתה על יסורי קורי הזקן? כשערכתי את ספר הקורספונדנציה התברר לי שאני מבכה לכל אורכו על מצבה של ישראל, משברי הקפיטליזם והעדר האתיקה. האם זהו המסר של פועלי? מסר נטול תקווה ומלא יאוש? אבל להבדיל מורתר שהתאבד בסוף רומן המכתבים, מעולם לא שקעתי ביאוש ותמיד התמודדתי בגאון אל מול הקשיים, ניסיתי להתוות דרכים להתגבר עליהם וכך גם בספריי, במאמריי ובמכתביי, בקורסים, בהרצאות ובשיחות - אני מתווה דרכים חדשות: רפובליקה שניה לישראל, פתרון חוליי הקפיטליזם אל מול המשברים התכופים שיגיעו לשיאם ב- 2020, והוכחה סטטיסטית לראשונה בהסטוריה שהאתיקה משתלמת ברמת מדינות והמדינות המשגשגות ביותר, איכותית וכמותית, הן גם האתיות ביותר.

ואם אני מתבטא בצורות ארכאיות/מודרניות/אלטנוילנד/אלטנויווג/דרך ישנה-חדשה, מה יותר מתאים מאשר לסיים מכתב זה בציטוט פתגמים מהעולם, המבטאים בצורה הטובה ביותר את תוכנות הספרים שלי? ונתחיל בפתגם ערבי, בשביל לבטא את ההערכה הרבה שלי לאומה הערבית ולשפתה, בניגוד למלעזים המוצאים פסול בגיוני שלי לתופעות קיצוניות באיסלאם שאין להשליך מהן לאומה כולה. חיי החלו במצרים, למדתי ערבית בצעירותי בבית הספר הצרפתי החילוני הליסה שבו למדתי, ומאז למדתי עוד ועוד שפה חשובה זאת, שלצערי אני לא שולט בה עד עצם היום הזה:

1. أول الشجرة بكرة – העץ מתחיל בזרע – ערבית

ההתחלה היא בזרע, ואם הערבית של בית הספר עוד בזכרוני – אוואל אלשאג'אראת ביזאראת. ברעיונות המובאים פה העשויים להניב פירות אם רק ייזרעו בקרקע המתאימה. באחד הימים הייתה סופה בשכונה בה אני גר בחיפה. כשיצאתי החוצה ראיתי שהעציץ שבו צמח עץ אראוקריה ננסי בשביל המוביל אל ביתנו בכרמל נשבר בסופה והעץ היה מונח על השביל. חשבנו לזרוק את העץ לפח אבל אז עלה במוחנו הרעיון – מדוע שלא ננסה לטעת אותו בגינת ביתנו? עשינו זאת והעץ צמח לגבהים לא ייאמנו. כך הרעיונות המובאים בספריי שאם יגיעו לקהל הנכון יהפכו ליער עבות.

מכיוון שכל הספרים הדיגיטליים שלי מוצעים חינם אין כסף התלוצצתי שאני עושה תחרות לא הוגנת לסטימצקי שמציעה "4 במאה" ואני מציע 4 באפס. אבל שכחתי אולי את הפתגם הטורקי העתיק שלימד אותי אבי ובטורקית המשובשת שלי נשמע כך: BU KADAR PARA BU KADAR BOYA, כמו שאתה משלם כך אתה מקבל את צחצוח הנעליים, אלא שבמקרה שלי הכוונה הייתה שמה שמוצע בחינם כנראה שלא שווה דבר. מכל מקום, העתיד יוכיח אם יש ערך למתנת חינם. כי אני מאמין בפתגם טורקי לא פחות חשוב - Ne ekersen onu biçersen – מה שאתה קוצר זה מה שאתה זורע, ואם זרעתי נטעים של עתיד טוב יותר נראה שניתן יהיה לקצור את היבול, לא עבורי, כי אני מציע את תובנותי בחינם, כי אם עבור ילדי ונכדיי, ישראל והאנושות.

ונמשיך בנורווגית, השפה באחת מהארצות הסקנדינביות שצריכות להיות דוגמא לפועלנו בהיותן המשגשגות והאתיות ביותר בעולם. אפילו למדתי נורווגית בשביל להבין טוב יותר את איבסן...

2. Morten: Men hva skal vi gjøre nar vi er blitt frie og fornemme menner da?

Doktor Stockmann: Da skal I jage alle grabenene over til det fjerne vesten, gutter!

(Ibsen, En Fokfeinde, Femte Akt)

מורטן: ומה נעשה, אחרי שתעשה מאיתנו אנשים ליברלים ומעולים?

ד"ר שטוקמן: או אז תסלקו את כל הזאבים מהארץ, ילדיי!

(איבסן, אויב העם, מערכה חמישית) נורווגית

במחזה 'אויב העם' יש יותר תוכנות מאשר במאות ספרים. מעל לכל הוא מחזה מחנך, וכך השתדלתי לחנך את אלפי הסטודנטים והקוראים שלי ברוחו, כשלימדתי את איבסן במטרה להפוך אותנו לאנשים טובים יותר. אך כמו שלא היה קל לד"ר שטוקמן כך גם לא קל לי ולכל הלוחמים, כי הזאבים לא עוזבים מרצונם ויש לסלק אותם מהארץ, למען רווחתם של 99% מהאנושות העשוקה.

ואני דווקא מאמין שיש שכר ועונש בטווח הארוך, כדברי האימרה בארמית "על דאטפת – אטפוך, וסוף מטיפיך – יטופון", שהרביתי להשתמש בה בקורסים שלי, אם כי היו כאלה שחשבו שהיא עוסקת בטפטפות. ופירושה: "על שהצפת הציפוך, וסופם של מציפיך לצוף", ומשמעה: משום שרצחת אדם, וגרמת ל גולגלתו לצוף בנהר – קרה לך אותו הדבר, וסופם של רוצחיך גם כן יהיה כזה. למרות כל האסונות והמלחמות ההסטוריות צועדת בכיוון הנכון. אין זה קץ ההסטוריה כפי שחזה פוקויאמה, אבל בכל זאת אימפרית הרשע הקומוניסטית קרסה, הפונדמנטליזם האיסלאמי מקבל מכות חזקות, העולם צודק יותר, משכיל יותר, בריא יותר, עם פחות מלחמות מאשר בעבר. כי האשמים נותנים את הדין, על פי רוב, וסופם – יטופון. אבל צריך לדאוג כל הזמן לבלום את הקיצוניות.

ומנורווגית נעבור לרוסית, לא בגלל שרוסיה צריכה להיות מודל שלנו, אבל בגלל שהספרות, המוזיקה וחוכמת החיים הרוסיות הן מהמעולות בעולם. אפילו למדתי רוסית בשביל לקרוא את טולסטוי.

3. Я не я, и лошадь не моя – רוסית

או בתעתיק מילולי – יא ניה יא, אי לושד ניה מיא – כלומר, אני לא אני והסוס הוא לא שלי. יש לי נכד חכם (כולם חכמים) שסיפרתי לו סיפור כשהיה בן שלוש – כספיון הידוע לטוב. הוא ביקש שאספר לו עוד ועוד ומרוב התלהבות להפוך את העמודים של הספר קרע אחד מהם. אני מאוד אוהב את הנכדים שלי אבל לא מרשה להם לקשקש על הקירות ולקרוע ספרים. שאלתי אותו בחיך מי קרע את הספר והוא אמר – לא אני, או ברוסית – יא ניה יא – אני זה לא אני. כששאלתי אותו – אז מי קרע אותו, סבתא שלי? הוא שתק. המשכתי עוד ועוד לספר לו ולפתע הוא שואל אותי – איך קוראים לסבתא שלך? אני בתמימותי עונה לו ששמה היה שרה. ואיפה היא גרה? היא לא גרה, היא מתה. אז איפה היא בכל זאת? היא בשמיים. אחרי כמה דקות אנחנו מגיעים שוב לדף הקרוע ואני שואל אותו בתמימות – מי קרע את הדף? והוא עונה לי בבטחון (הוא בן 3) – סבתא שלך שקוראים לה שרה ושגרה בשמיים, כי היא לא אוהבת לקרוא ספרים אלא לקרוע אותם! זה מצחיק כשהנכד בן 3 אבל זה כלל לא מצחיק כשמדובר באנשים מבוגרים שמתנערים מכל אשמה גם עם ראיות אקדח מעשן, כולם אשמים רק לא הם.

וכך מנהיגי הליכוד נשבעים לנו שכל הצרות שלנו בעולם זה בגלל הסמולנים והארגונים שתומכים בהם, הם לא אשמים במשבר הידור, ביוקר המחיה, בעוני, בפקקים בתחבורה, למרות שהם בשלטון זה עידן ועידנים. זה לא הם והמדינה היא בכלל לא שלהם. כמה מהיונים ("הם") לעומתם מאשימים בכל העוולות דווקא את הימין והמתנחלים, מין היפוך של יא ניה יא – כלומר הם טלית שכולה תכלת, הם בכלל לא גרים במדינה, הם לא נהנים מכך שהצבא המוסרי שלנו מונע מעשרות אלפי פורעים ומחבלים לפלוש למדינה מרצועת עזה שנסוגנו מכל שעל שלה, שבגלל זה"ל לא טובחים בהם, כי למחבלים לא משנה אם הם הורגים יהודי יונה או נץ. הם גם פולשים לקמפוסים, לאו"ם, למוסדות האיחוד האירופי ומסבירים לכל אנטישמי מצוי שהיהודים כאן פשיסטים, נאצים, רוצחי ילדים. אם חייל אחד התנהג באלומות כלפי ערבי הם הופכים את זה כאילו שזה הכלל. אם טרוריסט יהודי רוצח ילד פלשתינאי זה כבר הופך את כולנו לטרוריסטים ורוצחי ילדים. ואם לא כל ישראל, אז לפחות המתנחלים, חצי מיליון, שהם

קלגסים, נאצים ורוצחי ילדים. מעניין ממי הם למדו את השיטות האלה של "הכה ביהודי", האשם אותם בכל פשע אפשרי, כשהוא לא אשם כלל, בתקווה לעשות דה לגיטימציה לישראל. "הם" קוראים להטלת חרם כלכלי ואקדמי, להוקעת המדינה, בשאיפה שאולי העולם יתעשת וישלח את כוחות נאט"ו והאו"ם להפציץ את ישראל ולשחרר את השטחים הכבושים, שזו כמובן הסיבה לכל הצרות שלנו. לא הטייקונים שעוזרים להם ומממנים אותם והם ממעטים לתקוף אותם בספריהם ובקורסים שלהם, אם בכלל, לא ממשלות השמאל שזרעו את הנבטים של שנאת האחים.

ויש כמובן את החרדים שמסבירים שכל הצרות שלנו, המלחמות, השואה זה בגלל שנשנו את הדת (רוב רובם של הנספים בשואה היו דתיים, אך העובדות מעולם לא עניינו אותם). הם לא אחראים למצב הביש שבו נמצאת ישראל, לעוני, להגדלת הפערים, יא ניה יא – אני זה לא אני, אני לא בשלטון יחד עם הליכוד מזה עידן ועידנים, אני לא משתתף במשיסה של גווית מדינת הרווחה. כל צרה זה בגלל החילונים ואם כולם יחזרו בתשובה יבוא לציון גואל. אך מי יממן את כל תלמידי הישיבה, או שאלוהים ישלח לנו שוב מן מהשמיים, מי יציל אותנו מהמן – האברכים הגיבורים הממיתים עצמם באוהלה של תורה? וכמובן יש את המנהיגים הערבים שמאשימים את היהודים בכל מעשי הרצח המבוצעים בכפרים ובערים הערביות, בפשעי שנאה, נקמת דם, כבוד המשפחה, מלחמת כנופיות. יא ניה יא – אני זה לא אני. אני לא לוחץ על ההדק אומרים בהתחסדות ראשי הרשימה המשותפת, הסוס הוא לא שלי, כלי הנשק הם לא שלי – הם הרי נגנבו על ידי ערבים ממחנות צה"ל ומי אשם בכך – הגנבים? לא – צה"ל שלא שומר מספק.

כולם מאשימים את כולם ואף אחד לא רואה את הדבשת של עצמו, כדברי הפתגם הידוע. אני נוקט בדיוק במדיניות הפוכה, בחיי תמיד פעלתי כאילו שיש לי אחריות אבסולוטית על כל מה שקורה לי, גם אם אני לא אשם. אם קורה דבר מה – אין הזמנות, הלקוח לא משלם, אני נופל או מתחרש, אף אחד לא קורא את הספרים שלי, אני לא מחפש תירוצים וכך גם לא איפשרתי לעובדים שלי ולסטודנטים שלי למצוא תירוצים, אלא לקחת אחריות ולהתמודד עם כל מצוקה, עם כל בעיה, לא לחפש אשמים, לא למצוא תירוצים, אלא לבדוק איך יוצאים מהמצב איך חוזרים לשיגרה למרות הנכויות, לא למה לא, אלא למה כן.

טוב, פורטוגזית לא למדתי בשביל לקרוא את ז'ורז'ה אמאדו או אסה דה קירוס, זה בא לי בקלות אחרי ששלטתי בכמעט כל השפות הלטיניות, וחוץ מזה בעקבות מסע השורשים שלי התחוויר לי שבהיות המשפחה שלנו כנראה מקוריה חצינו לפני 500 שנה את הגבול הקרוב לפורטוגל והפכנו אולי לאנוסים בעל כורחנו שרק דונה גרציה גאלה אותנו. אך עדיין לא ביקשתי אזרחות פורטוגלית.

4. Cada um por si e Deus por todos - פורטוגזית – כל אחד לעצמו ואלוהים עבור כולם

פתגם ברזילאי זה שהוא עתיק כמו האנושות מייצג תפיסת עולם נהנתנית ואנוכית שכל אחד צריך לדאוג רק לעצמו ולא לזולת, לעשות הכל בשביל להתעשר, גם בדרכים לא אתיות, גם על חשבון כל מחזיקי העניין. במקרים רבים זה גם מלווה באדיקות גדולה, כאשר מבקרים בכנסיה, במסגד ובבית הכנסת ומתפללים חזק חזק שאלוהים ידאג לכולם, רק לא אנחנו. לעיתים הם גם עוזרים לאלוהים ונותנים, לא בסתר אלא ברעש וצלצולים לא מעשר ואפילו לא אחוז אחד מרווחיהם, כמה פירורים לקהילה, לנזקקים, והכל מהללים את הגביר ושוכחים איך הוא נעשה גביר.

ואם בעשירים עסקינן, אין כמו הפתגם בידיש לבטא אמת גדולה או פייק ניוז, הכל בעיני המתבונן ובגודל חשבון הבנק שלו. "מער עוישער מער חאזער" – יותר עשיר יותר חזיר. אם נצרף פתגם זה למורשת שלי הדומה מהבית, שספגתי בלאדינו, אפשר להגיד שגדלתי בלי דיעות קדומות על עשירים... האמת היא כמו תמיד באמצע, כאשר זכיתי להכיר עשירים משכמם ומעלה, אצילים אמיתיים, כמו הברון אדמונד דה רוטשילד שנתן לי מלגה מלאה לאינסאד ושינה לעד את הקריירה שלי, כמו הארי רקנטי שתרם את כל הונו ועוד בחייו הקים רשת של מוזיאוני ראלי עם מיטב האומנות שהכניסה אליהם חניגם אין כסף, ורבים ממתעשרי ההיי טק כמו סטף ורטהיימר שתורמים בנדיבות ליעדים רבים. עלי לעשות אבחנה ברורה בין פילנתרופיה של צדיקים, שעשו את הונם בצורה אתית לפילנתרופיה של רשעים ומושחתים שעשו את הונם בדרכי מרמה, תוך ניצול חולשות האדם, לעיתים תוך חבירה אל הפשע, תוך תספורות ופשיטות רגל, הונאה של בעלי מניות מיעוט, הלקוחות, הנושים, הספקים, העובדים, הקהילה, תוך הרס איכות הסביבה והרעלת האוויר, המים והקרקע, כשבמקביל הם תורמים לאגף בבית חולים או לקתדרה ומבנים באוניברסיטה.

אין כמו רומנית, עבורי זאת שפה נפלאה, כי היא שפת האם של רותי אשתי האהובה. בזמן הקצר שעבר מאז שהכרנו עד שהתחתנו החלטנו החלטה אסטרטגית ללמוד את שפות המקור - רותי למדה צרפתית ולאדינו ואני למדתי רומנית ויידיש. והילדים שלנו יודעים רק עברית ואנגלית... כך יכולתי לתקשר באופן חופשי עם החותנים - סגולה טובה לזוגיות מאושרת וכך נחשפתי לעדה נפלאה.

5. Lup în piele de oaie. – רומנית

זאב בעור של כבש. טוב, אולי לא צריך להרחיק עדות עד רומניה כשיש לנו מונח דומה בעברית. אבל העיקרון הוא זהה – צריך להיזהר מזאבים בעור של כבש, שנשמעים תמימים, שמוכנים כביכול רק להשקיע בהשקעות אתיות, להיזהר ממתנות של יוונים או כדברי ורגיליוס באנאיד בלטינית – TIMEO DANAOS ET DONA FERENTES – הישמרו מדורון יווני – ככותרת הרומן שלי שדן במקבילות ישראליות מודרניות לאודיסיאה. הזהרו ממי שמציע לך מתנות ומטרתו להונות אותך בגדול, ממיילים שהיו פעם מאפריקה אך כיום מקבלים כסות אירופאית על דוד עשיר שהוריש לך מיליונים ואם רק תתן את פרטי הבנק שלך תקבל את הירושה, מהבטחות בחירות, מדירות בהגרלה, והמלעזים יוסיפו בוודאי מחלומות באיספמיה כמו חזון הרפובליקה השניה, שיתגמשו בבוקרה פיל מישמיש או בנעכטיגער טוג. עצה טובה, עצת חינם כמובן – תבדוק טוב מה האינטרס של כל מי שמציע לך את הירח וגם את הרפובליקה השניה ואם הוא לא מפיך דבר מהחזון שלו אולי כוונותיו אכן טהורות. ותיזהר גם מהמצאות גאוניות כמו הפייסבוק שניתנות לך בחינם כי אולי יש בכל זאת מחיר מאוד כבד לשימוש שלך החינמי, בהשתעבדות, בחשיפת פרטים אישיים ואינטימיים... היזהר מהטלפון הסלולרי שלא עולה לך כמעט דבר מדי חודש, שמה אתה משתעבד אליו, הופך לעבד נרצע שלו, ומפסיק לקרוא ספרים, ללכת להצגות ולהיפגש עם חברים.

אני אוהב את כולם, אך אני חש אמפתיה רבה ליוון, יוונית והיוונים, לא רק בגלל סבי שנולד בלאריסה, אלא בגלל התרבות המפוארת שנתנו לנו - האודיסיאה שהוותה את ההשראה לרומן ולמחזה שלי, הפילוסופיה של אריסטו שאותה אימצתי במשנה האתית שלי, ובגלל המוזיקה הנפלאה, הנופים המרהיבים, אהבת החיים, המחזות הקלאסיים והשפה שלמדתי והיא מקור השפות האירופיות.

6. λάθε βιώσας – Lathe biosas – "חיה באלמוניות" ביוון, אימרה המיוחסת לאפיקוראים ביוון,

כל חיי ניסיתי לחיות על פי עיקרון זה, גם לפני שלמדתי עליו בגיל 17, בהרצאות הנפלאות של שלמה אבינרי על פילוסופיה יוונית באוניברסיטה העברית שעיצבו במידה רבה את אישיותי. פירוש האימרה הוא שבשביל להיות מאושר עליך לחיות הרחק מההמון הסוער, בצל, במחשכים אבל לא במובן של בהחבא אלא יותר במובן של לא להיות באור הזרקורים, וכמובן לא להיות סליבריטאי ומפורסם. חייה כך שלא ישימו לב אליך, שלא תהיה במוקד או על המוקד, ללא כוח, עושר ותהילה, באלמוניות. זה תאם את אופיי הביישני, אבל כשהצלחתי בעולם העסקים ואחרים לקחו לי את התהילה הייתי זקוק למעבדה ליחסי אנוש של המכון לפיריון העבודה על מנת לטעת בי מספיק ביטחון עצמי שאדרוש את השכר והקרדיט המגיע לי. וכך הפכתי סמנכ"ל ומצאתי את שביל הזהב בין הכרה בערכי על ידי ועל ידי הסביבה לבין השאיפה להימנע מאור הזרקורים. למזלי (?) גם לא התעשרתי בצורה מוגזמת עד כדי איבוד כל אמת מידה אלא מספיק על מנת לחיות ברווחה ולהתמסר לפעילות אתית וכתובת ספרים.

לא זכיתי בשום פרס או הגרלה, וההכרה היחידה שקיבלתי היא מהעובדים הנאמנים שלי, ממשפחתי הנהדרת, מהסטודנטים ובתעודה על המרצה המצטיין בכל אוניברסיטת חיפה. לא היו לי \$10 שבביל לרכוש את התמונה שבה אני מקבל את תעודת התואר השני מאינסאד מידי דיויד רוקפלר בטקס מפואר בניו יורק. את תעודת הדוקטורט בהצטיינות מ- CNAM קיבלתי בדואר בלי כובעים מצחיקים וגלימות רנסנסיות. התהילה שלי מסתכמת בכך שפעם אחת בחיים זכיתי בעיטור המופת של אומ"ץ, עיטור האתיקה הגבוה ביותר בישראל, מידי חברי אריה אבנרי שהלך לעולמו כמה חודשים מאוחר יותר. אני בשנתי ה- 75 ונראה לי שאזכה להמשיך לחיות באלמוניות בשארית חיי, כי מנסיוני אני רואה שהתהילה והעושר לא עשו טוב ברוב המקרים שאני מכיר, כך שהאפיקוראים צדקו. גם לא נראה לי שספר על הרפובליקה השניה של ישראל יהפוך לרב מכר עם התובנות הכלכליות, מדיניות, חברתיות ופילוסופיות שלו על פני 1500 עמוד בעברית ואנגלית בדור שבו נשיא ארה"ב ואחרים מיטיבים להתבטא בטוויטר

ועלמות חן בגיל העשרה הן עם מאות אלפי עוקבים שמתים לדעת מה ההגיגים שלה, מה היא לובשת ועל מה היא חושבת.

את ספר הקורספונדציה כתבתי בעיקר בעברית, אך ניתן למצוא בו גם מכתבים רבים באנגלית ובצרפתית, עם נגיעות בספרדית, לאדינו, איטלקית וגרמנית, ומי שלא מבין שפות אלה מוזמן ללמוד אותן, הוא לא יצטער. על מנת להוסיף צבע, גם הבאתי בסיכום דבריי פתגמים ותובנות בשפות רבות אחרות שגם אותן למדתי אך אני שולט בהן הרבה פחות מאשר בשבע השפות המקוריות.

Un lingua es nunquam bastante – Interlingua

ולנוכח התוהים על מבול הפתגמים והאמרות בשלל שפות ומשלל תרבויות, אענה באינטרלינגווה (השפה הכי קלה שלמדתי, ולמרות זאת רק כאלף מדברים בה) – ששפה אחת אינה מספקת. אתה לא יכול לשקוע בחזרת ולחשוב שהיא כל עולמך. רק אם אתה קוסמופוליט אתה יכול לקבל את הפרסקטיבות הנכונות. יש הרבה פתגמים שדומים בכמה שפות וזה טוב – כי זה מצביע על האוניברסליות של העקרונות שאני מטיף להם. אבל הרבה יותר פתגמים, ספרים, מחזות, ספרי הגות, שונים בצורה מהותית מתרבות לתרבות ומוסיפים לך עושר עצום אם אתה לומד את שפתם, מבקר בארצם, מתעניין בתרבותם. יהיו אולי כאלה שייחסו לי נטיות לאומיות או לאומניות לנוכח העובדה שאני לא פוסט ציוני, אלא ציוני נאמן, שרוצה רק לשפר את ציון. אבל אני רחוק לחלוטין מלאומנות, כי ישראל היא בהחלט לא מרכז העולם, ואדם הוא גם כלל אנושי בן תרבות, גם בן הלאום שבו הוא חי וגם איש המשפחה שהקים. וכל 3 המרכיבים משלימים ולא סותרים זה את זה.

הפתגמים והאמרות הם בערבית, נורווגית, לטינית, יידיש, רוסית, פורטוגזית, רומנית, ארמית, טורקית, אינטרלינגווה ויוונית. ובסך הכל – 18 שפות, ח"י, עם תובנות רבות וחשובות לחיים טובים יותר, אם כי בספריי כתבתי בעשרות שפות אחרות. אבל אני לא מנסה להרשים בידיעת השפות שלי כי למרות האוניברסליות של הרעיונות שלי שכן (בארמית) סדנא דארעא חד הוא – בני האדם דומים ברצונותיהם ובאופיים – אני גדול המאמינים במלחמת בני אור בבני חושך ואני לא נוטה לראות את העולם ובני אדם בצבע אפור, כמקשה מונוליטית, ולהתייחס בסבלנות לכל פגיעה באתיקה, בדמוקרטיה ובצדק. יש חוט מקשר בין כל העשייה והמחשבה שלי, בין כל ספריי, מאמריי ומכתביי ואני מנסה ללכת בדרכי רבים וטובים ממני, שנשמעים כיום ארכאים אבל המסר שלהם לא פחות אקטואלי – עמוס, אריסטו, קנט, זולא, טולסטוי, איבסן, ולמצוא את הקו המחבר בין הרצל לדדה גול! ולכן ספר הקורספונדציה מנסה להיות מורה נבוכים, להתוות דרך חיים לאלה שהם חפצי חיים.

(עקב כתיבת מכתבים ומאמרים חשובים בחודשיים נובמבר-דצמבר 2019, החלטתי להוסיף את שני החודשים האחרונים של שנת 2019 לספר הקורספונדציה בגירסה מעודכנת והסיכום במכתב דלעיל תופס גם לגירסה זאת)

אימייל שנכתב לעורך של YNET ב- 3.11.2019

שלום רב,

לוטה בזאת מאמר הדן בהתנערות מאחריות של ההנהגה הערבית מהאלימות במגזר הערבי ושל ציבורים אחרים במדינה. אנא הודיעו לי באם אתם מועניינים במאמר ואם כן - מתי תפרסמו אותו.

בברכה,

ד"ר יעקב קורי

אני לא אני והסוס הוא לא שלי – Я не я, и лошадь не моя

מאת יעקב קורי

לעיתים אמרה או פתגם מבטאים בצורה טובה יותר ממאמר ארוך את הסיטואציה בה אנו נמצאים ואת סיבותיה. כך למשל הפתגם הרוסי: יא ניה יא, אי לושד ניה מיא – כלומר, אני לא אני והסוס הוא לא שלי, המבטא את ההתנערות מאחריות בכל מחיר, כולם אשמים רק לא אני, רק לא הם.

המנהיגים הערבים מאשימים את היהודים בכל מעשי הרצח המבוצעים בכפרים ובערים הערביות, בפשעי השנאה, נקמת הדם, כבוד המשפחה, מלחמות הכנופיות. יא ניה יא – אני זה לא אני. אני לא לוחץ על ההדק אומרים בהתחסדות ראשי הרשימה המשותפת, הסוס הוא לא שלי, כלי הנשק הם לא שלי – הם הרי נגנבו על ידי ערבים ממחנות צה"ל ומי אשם בכך - הגנבים? לא – צה"ל אשם, שלא שומר מספיק. ובכך הם מיישרים קו עם גדולי האנטישמים, בשמאל "המצפוני", בימין הקיצוני, באסלאם הפונדמנטליסטי, שמטילים את האשמה על אסונותיהם על היהודים, בדיוק כפי שהנאצים האשימו את היהודים בתבוסת גרמניה ב- 1918, בהיפר אינפלציה ובכל צרות הארים.

וכך מנהיגי הליכוד נשבעים לנו שכל הצרות שלנו בישראל הן בגלל ה"סמולנים" והארגונים שתומכים בהם. הם לא אשמים במשבר הדיור, ביוקר המחיה, בעוני, בפקקים בתחבורה, למרות שהם בשלטון זה עידן ועידנים. זה לא הם והמדינה היא בכלל לא שלהם. במקביל, כמה מהיונים מאשימים בכל העוולות דווקא את הימין והמתנחלים, מין היפוך של יא ניה יא – כלומר הם טלית שכולה תכלת, הם בכלל לא גרים במדינה, הם לא נהנים מכך שהצבא המוסרי שלנו מונע מעשרות אלפי פורעים ומחבלים לפלוש למדינה מרצועת עזה שנסוגנו מכל שעל שלה, שבגלל צה"ל לא טובחים בהם, כי למחבלים לא משנה אם הם הורגים יהודי יונה או נץ. הם גם פעילים בקמפוסים, באו"ם, במוסדות האיחוד האירופי ומסבירים לכל אנטישמי מצוי שהיהודים כאן פשיסטים, נאצים, רוצחי ילדים. אם חייל אחד התנהג באלימות כלפי ערבי הם הופכים את זה כאילו שזה הכלל.

ויש כמובן את החרדים שמסבירים שכל הצרות שלנו, המלחמות, השואה הן בגלל שנשטנו את הדת (רוב רובם של הנספים בשואה היו דתיים, אך העובדות מעולם לא עניינו אותם). הם לא אחראים למצב הביש שבו נמצאת ישראל, לעוני, להגדלת הפערים, יא ניה יא – אני זה לא אני, אני לא בשלטון יחד עם הליכוד מקדמת דנא, אני לא משתתף במשיסה של גווית מדינת הרווחה. כל צרה היא בגלל החילונים ואם כולם יחזרו בתשובה יבוא לציון גואל. אך מי יממן את כל תלמידי הישיבה? סומכים שאלוהים ישלח לנו שוב מן מהשמים. מי יציל אותנו מ'המן', האברכים הגיבורים הממיתים עצמם באוהלה של תורה? הם בוטחים בשם וליתר דיוק בחילונים שיעבדו בשבילים.

כולם מאשימים את כולם ואף אחד לא רואה את הדבשת שעל גבו, כדברי הפתגם הידוע. אני נוקט בדיוק במדיניות הפוכה, בחיי תמיד פעלתי כאילו שיש לי אחריות אבסולוטית על כל מה שקורה לי, גם אם אני לא אשם, אם זה באשמת "כוח עליון". אם קורה דבר מה אני לא מחפש תירוצים וכך גם לא איפשרתי לעובדים שלי ולסטודנטים שלי למצוא תירוצים, אלא לקחת אחריות ולהתמודד עם כל מצוקה, עם כל בעיה, לא לחפש אשמים, לא למצוא תירוצים, אלא לבדוק איך יוצאים מהמיצר איך חוזרים לשיגרה למרות, לא למה לא, אלא למה כן אפשר.

תשובה שקיבלתי מ-YNET באותו היום

שלום יעקב

תודה על הפנייה

אני אוותר על הטור

שבוע טוב

נעם

מייל שכתבתי לידיד באותו היום בצירוף המאמר שלא פורסם

... ידידי,

חשבתי שפתגם ברוסית יצליח להכניס אותי לפנתיאון של YNET ... אבל גם זה לא עבד. אז לפחות תהנה אתה. לדעתי נגעתי בשורש הבעיה של המצב העגום שלנו - התנערות מאחריות, אבל כנראה שזה לא מעניין אף אחד. אתמול ראיתי הצגת פרינג' "אבאנגרד" של התיאטרון העירוני ושוב פעם זה היה קטסטרופה. איפה הימים הטובים של קריזה שלך. הפואנטה היא שבית האבות היוקרתי שבנו ברחוב היינה נקרא... "אבאנגרד"! עולם הפוך. זקנים נקראים אבאנגרד, צעירים כותבים יצירות זקנות ועיפות, השמאל המצפוני חובר לאירן והחמאס בשנאת ישראל, הימין הקיצוני באירופה שונא ערבים שמים אבל אוהב יהודים. האם אתה ואני היחידים שרואים את המצב נכונה? איך יתכן ליקוי מאורות כל כך גדול? כל האזהרות שלנו נופלות על אזנים אטומות, ואני החרש!

שלך,

קורי

מייל שכתבתי לידיד צרפתי ב-4.11.2019 על המשבר הצפוי ב-2020

Cher ...,

Je ne manquerai pas de voir son nouveau film car il traite de la crise économique, au sujet duquel j'écris depuis mon livre de 2009 jusqu'aujourd'hui, comme tu pourras le constater lorsque tu vas lire mon livre aux calendes grecques...

Je t'envoie un teaser, la couverture de mon livre (ici-bas) ou j'ai prévu une crise que j'ai appelé Domsday Depression pour 2020, avec la ruine des grandes banques, multinationales et fonds de pension. 2020 commence dans quelques semaines donc tu sauras si ton ami est un faux prophète ou doit recevoir le prix Nobel pour être le seul à avoir prévu cette calamité dix ans

auparavant, en proposant des dizaines de remèdes aux crises capitalistes, qui si elles auraient été adoptées auraient empêché la crise.

En gros les fautes des économistes qui dirigent les marchés américains et européens sont:

1. un taux d'intérêt de 0% qui est une absurdité car l'argent a un prix comme tout autre commodité, et à cause de ça personne n'économise, les industriels prennent des risques énormes car l'argent ne leur coûte rien, les bourses et immobiliers ont atteint des évaluations qui sont doubles ou triples de leurs évaluations réelles car le public achète des actions et des appartements parce qu'ils ne peuvent pas économiser - ce qui rend leurs valeurs irrationnelles.
2. Il n'y a presque pas de contrôle de la bourse, des dérivatives et de toute l'économie, car les régimes néolibéraux préconisent le laissez-faire, et encore plus les régimes populistes de Trump et d'Europe. À cause de ça tout va crouler.
3. Cette fois-ci les gouvernements ne pourront pas venir en aide aux banques car la crise atteindra des dizaines de trillions de dollars qui est la valeur des pays eux-mêmes.
4. Tous les criminels qui ont causé la crise de 2008 n'ont pas été punis et c'est pour ça qu'ils pensent qu'on ne peut rien leur faire, à part Bernie Madoff qui restera en prison à perpétuité.
5. Les crises s'accroissent en grandeur et sont de plus en plus proches et mondiales, et c'est pour ça que cette fois-ci ce sera un cataclysme.

Que dois-tu faire? Vends toutes tes actions et immobiliers qui vont crouler et reste avec de l'argent liquide, mais seulement dans des banques avec une assurance de FDIC, car si la banque croule ton gouvernement va te rendre ton argent jusqu'à un million de dollars dans chaque banque.

Lis mon livre - il y a tous les détails. Si je serai de passage à Paris je pourrai t'expliquer de vive voix ce que tu dois faire. À part ça tout va très bien madame la marquise...

Amitiés,

Jacques

מייל שכתבתי לעורך בלוג בריטי חשוב ב- 5.11.2019

Dear ...,

I hope that all is well with you. This time I don't write you about Israel, but about world economy. Attached please find an article on the 2020 Depression that I forecasted as early as 2009 in my book. You are invited to read and publish it, as it includes recommendations on the course of action to be taken.

Best regards,

Cory

תשובת העורך של הבלוג הבריטי באותו היום

Dear Jacques

Many thanks!

בעקבות מייל אישי שכתבתי לחברת הכנסת מירב מיכאלי ממפלגת העבודה ב- 6.10.2019 (לפני כחודש):

מרב שלום רב,

יעניין אותך לקרוא את המאמר האחרון שפירסמתי על "נצחון מפלגת השבטיות" שמסקנתו היא שמפלגתך היא הצדיקה היחידה בסדום שדוגלת באיחוי השסעים ולא בשבטיות כמו כל האחרות.

חשבתי רבות על לקחי מערכות הבחירות השנה על רקע ספרי "הרפובליקה השנייה של ישראל", וזועק לשמיים הניגוד בין 'נצחון מפלגת השבטים' והפילוג, שמרכיבה את רוב סיעות הכנסת לעומת המסר המאחד, ההוליסטי, של איחוי הקרעים בספרי האחרון. המגמות של הפילוג בעם עם 4 אתוסים שונים שהצבעתי עליהן ושהנשיא ריבלין כינה "שבטיות" הולכות ומקצינות, למרות הדיבורים על אחדות, שגם אם תושג תהיה מדומה ולא תפתור דבר, כי היא תהיה ממשלת שיתוק שלא תוכל להוציא אל הפועל את השינויים המתבקשים בכלכלה, בחברה, בשלטון, לבצע אינטגרציה של החרדים והערבים, להביא לשלום בלי מדיניות אף שעל, בלי שליטה על עם זר ובלי פינוי מתנחלים, לצמצם למינימום את הפערים והעוני ולמצב אותנו בצמרת המדינות המשגשגות והאתיות.

לפיכך פרסמתי מאמר בן 3 עמודים ([קישור](#)) במחלקה ראשונה NEWS1 שעורר הדים רבים, אם כי כצפוי כל אחד נעלב מהביקורת על השבט שלו אבל אף אחד לא ראה שהביקורת שלי היא כנגד כמעט על סיעות הכנסת - הרשימה המשותפת, החרדים, החרד"לים המשיחיים, הליכוד המשסה ומפלג והשמאל המתנשא בבדידות מזהרת ומזערית. יחד עם זאת, נוצר חוסר איזון מסוים במאמר כתוצאה מהעריכה שהשמיטה את מרבית הביקורת שלי על השמאל וכך למשל במקום שיהיה כתוב "השמאל שמדיר עצמו ממרבית הציבור האחר" השמיטו את "השמאל" והצמידו את השאר למשפט על הליכוד..., נפל המשפט שעל השמאל "לפתוח לרווחה את השער הנעול בתרבות ובאליטה גם לבעלי דיעות שאינן יוניות", נפל המשפט "לביבי היו הרבה זכויות והוא בוודאי לא המפלצת ששונאי ישראל בעולם עושים לו דמוניזציה". בספרי אני מרחיב את הדיבור עוד יותר על השיסוי של השמאל כנגד המזרחים, החרדים, המתנחלים, העולים... שמרחיק מהם את רוב הציבור שלנו.

וזה מביא אותי למסר המאמר - לא בכדי מפלגת העבודה היא כיום הצדיקה היחידה בסדום וקוראת לאיחוי הקרעים, עם אג'נדה חברתית, עם אחדות בעם, עם חבירה של ימין ושמאל למען פתרון הבעיות המעיקות ביותר על החברה והכלכלה תוך מלחמת חורמה כנגד הטייוקונים והשחיתות. אמה הורתה של מפלגת העבודה היתה מפא"י שהיתה משסה ומפלגת עוד יותר מאשר הליכוד עם הסיסמה שלה "בלי חרות ומק"י", עם הדרת המזרחים מהשלטון עם שני שרים עלי תאנה במשרדי המשטרה והדואר, עם שליחת המזרחים "נישט פין אונזערע", שהם לא משלנו, ללמוד מסגרות ונגרות כדי שיהיו חוטבי עצים ושואבי מים, שיגורו בעיירות פיתוח בלי עבודה ובעוני, עם שחיתות הגדולה אף מזאת של כמה ממנהיגי הליכוד והחרדים. כיום מפלגת העבודה היא המפלגה הכי ישרה, עם הייצוג הכי גדול של מזרחים ונשים, של פריפריה ושל כל זרמי האוכלוסיה. עמיר פרץ משדרות חבר לאורלי לוי אבקסיס שגדלה בבית שאן, שבאה ממפלגה ניצית יותר מחרות בה היה אביה דמות מובילה, עם אג'נדה חברתית סוציאליסטית הרבה שמאלה ממפא"י ההסטורית הבורגנית, אולי במתכונת של אחדות העבודה החברתית והניצית מתונה. הם היחידים שהפיקו את הלקחים.

אבל מפלגת העבודה שמהווה בקושי 5% מהכנסת לא יכולה לאחות את הקרעים ולהביא לאחדות בעם. דרושה תנועה רחבה שמאגדת 80%-90% מהעם, לא מפלגה מפלגת כי אם תנועה מאחדת, במתכונת התנועה של הגנרל דה גול שזכה במשאל העם לאישור החוקה של הרפובליקה החמישית בשמונים אחוז מהקולות. יש כאלה שתלו תקוות בגנרל בני גנץ, כפי שתלו תקוות בעוד גנרלים כאלה ואחרים שכולם נכשלו בפתרון בעיות היסוד של המדינה - עזר ויצמן, אריאל שרון, יצחק רבין, יגאל ידין, ליפקין שחק, רפול ואחרים. לכן אין זה הכרח שמי שיוציא אל הפועל את חזון הרפובליקה השנייה יהיה גנרל עטור תהילה. קשה כיום למצוא מנהיג שלא יהיה פופוליסט כטראמפ, אנמי כאובמה, הססן כמקרון ורדוף אגו כפוטין וארדואן. אך לא צריך לחפש בעבר הרחוק

בחיפוש מנהיגים כדה גול בצרפת ופרנקלין דלנו רוזבלט בארצות הברית. בעבר הקרוב היו מנהיגים עם חזון ועשיה שהטילו את חותמם על ארצם, כמו לי קוואן יו בסינגפור ואנגלה מרקל בגרמניה.

המאמר שכתבתי כיום והספר שפירסמתי לפני שנה אינם פסימיים אם כי הם מציאותיים. מטרתם לטעת תקווה בעם, לזרוע את הזרעים למדינה טובה יותר כי אני מאמין שעוד נכון לנו עתיד מזהיר! להלן קישור לספר בעברית ובאנגלית באתר שלי, של אוניברסיטת חיפה, אינסאד, מאמר בעברית שהתפרסם לפני שנה על הספר ב- NEWS1 ותמצית באנגלית שהתפרסמה באנגליה בבלוג נפוץ

[Second Republic of Israel, Book - Hebrew, English, INSEAD, U. Haifa, Summary, ArticleHe](#)

שנה טובה וגמר חתימה טובה,

קורי

ד"ר יעקב קורי

קיבלתי תשובה מגל בז'רנו, הדוברת של חברת הכנסת מיכאלי, ב- 6.11.2019, בדיוק חודש אחרי משלוח המייל

תודה רבה קורי.

בברכה,

גל בז'רנו

דוברת ח"כ מרב מיכאלי

מייל שכתבתי בלאדינו לחברים מחו"ל ב- 6.11.2019 על ער בלאדינו שהיה בישראל

Keridos Carlita i Dietmar,

Vos envio un video en youtube kon mi amigo Yitzhak Gormezano Goren i otros - podesh entender todo porke kasi no ay palabras ke no son tambien en espaniol. Vos auguro salu kumplida i todo bueno, porke la vieja keria vivir para mas ve i oyr, ma a nuestra edad avansada no oyimos i no vemos nada.

Jako

From: Ladinokomunita@yahoogroups.com [<mailto:Ladinokomunita@yahoogroups.com>]
Sent: Wednesday, November 06, 2019 4:56 AM
To: Ladinokomunita@yahoogroups.com
Subject: [Ladinokomunita] Panel durante la Aembla de los ShaDarim en Israel

Vos rekomendo ver i sentir el video del panel de eskritores literarios ke tuvo lugar en Israel durante la Asamblea de los Shadarim i Dia de Ladino en Israel. Es un poko largo (1 ora i 15 minutos) ma vale la pena!

Vash a sentir a personas talentuozas ekstraordinaryas: Yitzhak Gormezano Goren, Moshe Haelion, i Margalit Matatiah, i al moderador Eliezer Papo.

Aki el enlace:

<https://www.youtube.com/watch?v=LIsFMufcVT8>

Kon Gracias a Jake Kohenak ke lo topo i me lo dio a saver.

Rachel

Dallas

ובאותו היום כתבתי בלאדינו לחבר מישראל שגיליתי שהופיע בערב בלאדינו מבלי שהוא יידע אותי על כך

Kerido ...,

Devo resivir de Ladinokomunita un enlace por tener el plazer de sentirte? No te akodras ke tienes un amigo ke le plaze todo el tiempo a verte i oyrte, porke la vieja keria vivir para mas ver i oyr, ma a nuestra edad avansada ya no oymos i no vemos nada. Salu kumplida i todo bueno, ke vives muchos anios.

Jakito

והחבר ענה לי ב- 12.11.2019

תודה יקירי

עכשיו גם אני ראיתי את ההופעה ולא תיארתי לעצמי עד כמה הצלחתי להצחיק את החבורה למרות שאמרו לי שהתגובות היו נפלאות.

אני מצרף את הטקסט שכתוב בלאדינו שקואקו פרימו, אבל אולי תיהנה להציץ בו...

טו אמיגו

ועניתי לו ב- 14.11.2019

... יקירי,

לוטה קישור למאמר של משה שאול על דונה גרציה. קיבלתי אותו מלאדינוקומוניטה. נראה לי שעם צאת ספרך האחרון בטטרלוגיה כדאי לך לעשות פרסום באתר זה ואצל משה שאול וקול ישראל בלאדינו על מנת להגביר את מכירות הספרים שלך, לא רק האחרון המתקשר ישירות למאמר של שאול כי אם כל הארבעה. תכתוב לי מתי יתפרסם הספר ואשמח לרכוש אותו עבורי ועבור אחרים.

<https://www.turkisrael.org.il/single-post/2019/11/12/DONA-GRASIA>

בידידות,

מייל שכתבתי לחבר צרפתי ב- 8.11.2019 על המשבר הכלכלי הצפוי

Mathilde Lemoine est "intelligente en rétrospective", aujourd'hui elle écrit contre le taux d'intérêts de zéro mais ou était-elle en 2009 quand j'étais le seul au monde a déclarer que "le roi est nu", contre tous les économistes, Bernanke et tout le hoi polloi de baragouineurs qui ne comprennent rien en économie et qui

conduisent le monde de catastrophe en catastrophe quand c'est nous le peuple qui payons le pot cassé. Il faut les balayer tous dans la poubelle de l'histoire!

מייל שכתבתי באותו העניין לידיד צרפתי ב- 8.11.2019

Dear ...,

I hope that all is well with you and that you still work at the Group Edmond de Rothschild. I have retired five years ago and since then I have written a few important books that you can read on my website. Prior to that, my books were published by Kluwer, Springer and other important publishers. One of them was written in 2009, in which I was the only one in the world to attack the policy of reducing interest rates to zero, as that will cause bubbles and lead to a Depression in 2020. I continued to state my views in other books and articles in subsequent years but nobody was willing to listen. Now, most of economists write that a Depression will occur in 2020 and even your Mathilde Lemoine writes today in Les Echos against a zero level of interests. But where was she in 2009? and in subsequent years? Today it is too easy to speak against it as there is a consensus... See my article attached on those issues.

Best regards,

Jacques

מייל שכתבתי ב- 15.11.2019 למנהלת תוכניות התרבות בטיקוטיין

... היקרה שלום רב,

יש לי בשורה רעה ובשורה טובה לבשר לך: הרעה היא שאני מבטל את כל שבע ההרצאות הבאות של יוסי נינווה. הטובה היא שבמקום ההרצאות האלה אני קונה כרטיסים נוספים לבורנשטיין ולזיו כך שטיקוטיין לא תהיה מופסדת. אני יודע שעליך לשמור על אובייקטיביות כך שאני לא מצפה ממך לתגובה, אבל לפחות אציג לך את נקודת ההשקפה שלי שהיא אולי דומה לזאת של רבים אחרים ומעניין מאוד כמה יבואו להרצאה הבאה שלו. זה דבר אחד לא לאהוב את באר שמקריא עמודים מספרים בצורה יבשה ולא מוסיף עליהם כמעט שום פרספקטיבה ודבר אחר הוא לסבול כאב פיזי ורוחני במשך שעה וחצי כאשר אני מתאפק לא לקום ולעזוב באמצע ובוודאי שלא להגיב לתכנים המנוגדים לחלוטין לתפיסת העולם שלי ולאמת בתחום שלהבדיל מהאחרים אני מקצוען לעילא. בגילי המופלג אני מעדיף לא לסבול מעבר לחולי הזיקנה ולכן אני נמנע מלקרוא את "הארץ", לראות עוד זוויתונים כ"פוקסטרוט", שראיתי להבדיל משרת התרבות שלנו, ולקרוא את גרוסמן ועוז.

ומכיוון שנינווה נותן הרצאות על התנ"ך אבחר להציג את עמדותי תוך ציטוט הנביא האהוב עלי עמוס שאני מרבה לצטט אותו בספריי ושפרק הסיום של הספר שפירסמתי במאגנס מבוסס על דבריו:

"על שלושה פשעי נינווה ועל ארבעה לא אשיבנו. 1. על הצגת עם ישראל כעם רוצח צמא דם העושה פשעים נגד האנושות ועושה ג'נוסייד לעמים שלווים כעמלקים ולצדיקי הדור כתומכים בהמן. 2. על כשל לוגי שמערער לחלוטין את אמינותם של דבריו - כי אם התנ"ך הוא ספר בדיוני, לא היו עמלקים, לא היה אסתר ולא היה המן, לא היה מעמד הר סיני - למה עם ישראל עוסק ברצח המוני של עמלקים שלא היו קיימים, של תומכי המן שלא היה קיים, של כל הסוגדים לעגל הזהב שלא היה ושל צבא פרעה שלא רדף אחרי עם ישראל שלא היה במצרים. האם סופר בדיוני רוצח? 3. על הוצאת דבריו מהקונטקסט ההסטורי. כי אם היה מקובל בימים ההם להרוג באויבים ללא רחם, כפי שעשו המצרים, האשורים, בבלים, פרסים, היוונים והרומיים, למה רק היהודים רוצחים? 4. על היקשים מעוררי בחילה בין התנהגותו הרצחנית של עם ישראל כלפי אויבים שלא היו כי הרי לא היינו במצרים וכו' להתנהגות הנאצים, כפי שעושים מיטב שונאינו המשווים אותנו לנאצים. 5. על סגידתו לאחד מגדולי האנטישמים - ישעיהו ליבוביץ' - שטבע את מונח הזוועה "יודונאצים" ומאז כל בעלי המוסר הכפול ו"מגיני זכויות האדם" קיבלו לגיטימציה לעשות לנו דה לגיטימציה. 6. על כי במקום להציג את התנ"ך ואת עם ישראל כעם הכי מוסרי, עם טוהר נשק, כאלה שהמציאו את האתיקה והמוסר, את עשרת הדיברות, הוא מוצג כעם צמא דם, נטול מוסר, רוצח ילדי המן."

טוב, לא יצאו לי שלושה או ארבעה, הגעתי לשישה ויכולתי להוסיף עוד ועוד, אבל במקום זאת אשלח לך מייל שמסכם את הנושא שכתבתי לחבר טוב שלי מריו דיאמנט, אחד המחזאים הגדולים בשפה הספרדית, שביקש לכלול בספרי את מחזהו "ארץ האש" על הסכסוך שלנו. אני להבדיל מפונדמנטליסטים מימין ומשמאל פותח את ספריי לדיון פתוח וכולל מאמרים, מכתבים, קטעי ספרים ואפילו מחזות של רבים וטובים שחושבים אחרת ממני כמרי דיאמנט או ידידי יהושע סובול ואת יכולה לקרוא אותם למשל בספרי האחרון "הרפובליקה השנייה של ישראל". את גם יכולה לקרוא את סידרת ששת המאמרים שלי על מוסר כפול, שוחרי שלום המביאים למלחמות, על דברי הבלע נגד ישראל ועל החרמות עלינו, שהופיעו באתר NEWS1 וכן בספרי האחרון: [6 Articles - News1 in 5/18: Quasi-home I & II, Problematic Statements, Double Talk in Int'l Relations, Warmongers & Peace-seekers, A Woman Escapes from a Leper](#)

למזלו הרע של יוסי נינווה הוא נגע בנושאים שעשיתי עליהם דוקטורט, שכתבתי עליהם ספרים ומאמרים ואני לא כמו הקורא התמים של "הארץ" או השומע התמים של הרצאותיו באסכולות. כל עוד שהוא עסק בנושאים של שירה בתנ"ך מאוד נהניתי מההרצאות שלו, אבל כאשר הוא מציג את התנ"ך ואת עם ישראל בצורה הפוכה מהאמת, לפחות האמת שאני מאמין בה, אני עושה את המינימום שאני יכול לעשות - מפסיק לשומע אותו. לא כי אני לא מסוגל להתמודד עם טיעוניו - אדרבא, אני עושה זאת כבר עשרים שנה בהצלחה רבה עם גדולים וטובים ממנו, אבל מבנה ההרצאות בטיקוטין הוא שאין שאלות וגם אם היו - לא ניתן למצות את הנושא בשאלות ותשובות קצרות. כבר היתה לנו מרצה מזרחנית שאמרה דברי הבל אחרים וקבעה שאין לקרוא את הטרור האסלאמי הפונדמנטליסטי כטרור איסלאמי כי זה מעליב את המוסלמים וכי יש גם טרור יהודי וטרור נוצרי. זה מזכיר את דברי חתן פרס נובל לשלום אובמה הרופס שהכניס אותנו לצרות של הסכם הגרעין עם איראן (לא שטראמפ טוב ממנו במבחן המעשה). זאת בדיוק דוגמא איך מסלפים את האמת: הטרור האסלאמי הפונדמנטליסטי גרם בעשרות השנים האחרונות למאות אלפי הרוגים בכל ארצות העולם, בעוד הטרור היהודי גרם לעשרות הרוגים והטרור הנוצרי כולל הקו קלוסק קאן והתנועות הניאו נאציות גרמו לעשרות הרוגים. כל מי שמטשטש את הגורם למחלת הטרור מביא להגברת הטרור. במקרה של המזרחנית פלטתי כשהיא אמרה זאת מתחת לשפם שאין לי "שטויות" וזאת הפעם היחידה שהגבתי לדברי מרצים בטיקוטין, אבל אני לא רוצה לפלוט הערה גם לנינווה.

לסיכום, אני סולד ממרצים המציגים משנה פונדמנטליסטית, כי אני חסיד האסכולה האריסטוטלינית של דרך הביניים. אני נהנה מכמעט כל המרצים האחרים בטיקוטין ומעריץ את פועלכם. כל טוב,

קורי

מייל שכתבתי בספרדית לחבר ארגנטינאי/אמריקאי/ישראלי ב- 18.11.2019

Querido ...,

Que piensas de la conversación de Raquel Mendes-Aleman, una judía convertida al catolicismo, y su amante español cristiano Jorge Maura en el libro que estoy leyendo ahora "Los años con Laura Díaz" de Carlos Fuentes, Capítulo XIV/3?

- Pero los peores enemigos de los judíos son estos nazis que se andan paseando vestidos de café y con sus esvásticas por todas las calles...

- Es que no puede haber dos pueblos elegidos. O son los judíos o son los alemanes.

- Pero los judíos no matan alemanes, Raquel.

- Esa es la diferencia. El mesianismo hebreo se sublima creativamente en el arte, la ciencia, la filosofía. Se vuelve un mesianismo creativo porque de otra manera es inerte. Los nazis no tienen ningún talento creativo. Su genio es solo uno: la muerte, son los genios de la muerte. Pero teme el día en que Israel decida armarse y pierda su genio creativo en nombre del éxito militar.

- Quizás los nazis no les dejen, como pueblo, otra salida. Quizás los judíos se cansen de ser las eternas víctimas de la historia. Los borregos.

- Ruego que no se conviertan nunca, a su vez, en verdugos de nadie. Que los judíos no tengan sus judíos.

Tu amigo sofista,

Jacques

מייל שכתבתי למרצה על תיאטרון בטיקוטין ב- 19.11.2019

שלום רב,

נהניתי מאוד מההרצאה שלך היום בטיקוטין שהיתה אחת ההרצאות הטובות ששמעתי על תיאטרון. הצלחת להציג בצורה מבריקה את הקשר בין תיאטרון ויהדות ומדוע היו כה מעט מחזאים דגולים יהודים עד המאה העשרים. אך במאה האחרונה התיאטרון תפס את מקומו הנכבד לצד ההצטיינות היהודית בספרות, פילוסופיה, אמנות, קולנוע, רפואה, פיזיקה, כימיה, עיתונות, מחזות זמר, מלחינים קלאסיים ושל מוזיקה קלה ועוד. אבל אל לנו לשכוח שכמה מגדולי שחקני התיאטרון היו יהודים כראשל, שרה ברנער בצרפת, ורבים אחרים בגרמניה, ארצות הברית, וכמובן גם בקולנוע.

אם זכרונאי אינו מטעה אותי אני יכול לציין לפחות עשרים מחזאים יהודים דגולים במאה העשרים שאינם נופלים ממחזאים נוצרים, לדוגמא: שלום עליכם, ארתור מילר, עדנה פרבר, אוסקר המרשטין, בן הכט, ליליאן הלמן, דיויד מאמט, קליפורד אודטס, ניל סימון, הרולד פינטר, פרנץ מולנר, יסמינה רזה, טריסטאן ברנר, שלום אש, אנסקי, אפרים קישון, יהושע סובול, חנוך לוין, מריו דיאמנט וחווה המדינה הרצל. ומה עם דה פונטה האיטלקי (מחבר הליברטי של האופרות של מוצרט) ולאונה דה סומי, מחזאים מעולים בלאדינו (בספריתי [ובקישור](#)) וכמובן החלוץ פרננדו דה רוחאס.

במיוחד מצאה חן בעיני הקביעה שלך שהצופה בא לקבל חיזוקים בתיאטרון שמצבו שפיר לעומת הצרות המתרגשות על גיבורי המחזות. זו צורה נוספת לתאר את הקתרזיס, אם כי אני יכול להעיד שהתרפיה האפקטיבית ביותר היא תרפיה של כתיבה ובמצב השפל הגדול ביותר בחיי התישבותי ביום אחד וכתבתי סינופסיס של 60 עמודים למחזה שכתבתי בעקבותיו שיצא לי אחרי 18 יום של כתיבה יום ולילה מחזה קלאסי למהדרין עם חמש מערכות ("נלי דורון" באתר שלי). זאת נקודת הדימיון היחידה ביני ובין אדמון רוסטאן שכתב את סירנו בזמן דומה, אבל לי זה עזר וכך הכרתי את יהושע סובול שהסכים לעבד את המחזה לבמה והוא "כמעט" עלה על במת תיאטרון חיפה אלא שביום שבו עמדנו לחתום סובול ואני את החוזה עם מנכ"ל התיאטרון פלדמן הוא פשט את הרגל...

הצלחתי להקנות את אהבתי לתיאטרון גם לאלפי הסטודנטים שלימדתי במשך עשור. אהבה זו החלה מאז שראיתי את L'AILLON בגיל ארבע וזה זיכרון הילדות הראשון שלי ומאז ראיתי מאות הצגות בישראל, פריז, לונדון, ניו יורק, ברלין וכו', קראתי מאות מחזות (זאת צורת הספרות האהובה עלי) וספרים עיונים רבים על תיאטרון בצד ביוגרפיות של גדולי המחזאים והשחקנים. כאשר עשיתי את הדוקטורט שלי על אתיקה בעסקים בפריז בגיל שישים אחרי קריירה מוצלחת כאיש עסקים ביססתי חלקים רבים מהתיזה על מחזות הדנים באתיקה עסקית ככולם היו בני, ביקור הגברת הזקנה, קרנפים, אופרה בגרוש, הסוחר מונציה, אויב העם, מותו של סוכן, טופז ועוד ובעקבות כך לימדתי את הסטודנטים את המחזות כאשר הם גילמו בשיעור את הדילמות האתיות של הגיבורים.

תוכל אם תרצה לראות את הקורסים באתר שלי כמו גם את התזה שלימים יצאה כספר בהוצאת ספרים ידועה בצרפת, אם כי כתבתי במקביל את זה בספריי האקדמיים באנגלית ובעברית שיצאו בהוצאות הספרים החשובות של קלוור, ספרינגר ומאגנס. אתה מתכוון להרצות בשיעור הבא על סובול (דרך אגב הוא לא ידע על כך ואני סיפרתי לו) ואני מציע לך לקרוא אולי את המחזה הכי חשוב שלו שיצא דווקא כספר אך בנוי כמחזה "חופשת שחרור" שכל מבקרי הספרות התעלמו ממנו למרות שזה לדעתי הרומן הישראלי הטוב ביותר שנכתב מאז עגנון ורק אני ביקרתי אותו [קישור](#).

למה התעלמו זה כבר סיפור אחר, אך אתה מוזמן לקרוא את התכתובת שלי עם סובול שהופיעה בספרי "הרפובליקה השנייה של ישראל" [Second Republic of Israel, Book - Hebrew](#) בעמ' 145-118. עוד הערה קטנה להרצאה המעולה שלך - אחת הסיבות המרכזיות לפופולריות הגדולה של התיאטרון בישראל היא המחירים הזולים של ההצגות השווים לכל נפש - כמה עשרות שקלים, כמעט כמו סרט קולנוע. אולי זה לא טוב לשחקנים, למחזאים ולחוסן התיאטרוניים אך זה מקרב את הקהל מכל שכבות העם, אשכנזים ומזרחים, בעלי מקצועות חופשיים ופועלים, דתיים וחילוניים, אבל כפי שאמרת לא חרדים וגם לא ערבים. זה הישג אדיר אם כי לצערי בשנים האחרונות רואים בעיקר מחזות מקוריים של שעה וחצי ברמה די נמוכה, אבל גם את ריצ'רד III וסירנו.

אני מכתב את שרון למייל זה גם כי אני רוצה לחלוק איתה את הביקורת המצוינת שלי על ההרצאה וגם כדי לעודד אותה לעשות PROMOTION להרצאות שלך (רוב ההרצאות האחרות הן מלאות עד אפס מקום). אם יש לך ביקורות חיוביות על ההרצאות שלך וחומר פרסומי אחר אתה מוזמן לשלוח את זה לשרון, תוכל כמובן גם להשתמש בביקורות החיוביות שלי, אבל נראה לי שהסידרה שלך צריכה להיות SOLD OUT לפחות כמו הסדרות על המוח, קוריאדה, הנצרות, יידיש או אמנות הרנסנס. הנושא מרתק, המרצה מבריק, אתה מתבל את הרצאותיך גם במשחק מעולה כפי שראינו בהרצאות שלך בקיץ, ואין כל סיבה שהסידרה שלך לא תמשוך קהל רב, מה עוד שיש להן חשיבות ציבורית רבה מעבר לנושא המרתק. רק תשתדל לא להיכנס לסוגיות פוליטיות.

אני מאחל לך הצלחה רבה. אתה מוזמן לקרוא את הקישורים או מה שתמצא באתר שלי להלן. אני מחכה בקוצר רוח לחוויה המרוממת של שמיעת הרצאותיך שעשויה להיות השיא של הסדרות.

קורי

תשובת המרצה לתיאטרון ב- 20.11.2019

שלום לך, יעקב,

קבלתי בהתרגשות ובשמחה רבה את המייל שלך, ואני מודה לך מקרב לב מילותיך החמות.

כמוני כיהושע סובול, שכתב לך כי יש בעצם הידיעה שנמצא לו ולו קורא אחד נבון ומסור בכדי להביאו לתחושה של סיפוק עצום.

אף אני לא יכולתי לבקש לי מאזין משכיל וקשוב ממך בהרצאתי אמש. משעה שהיית שם, אשרי וטוב לי.

לגופו של ענין, הצדק עמך ורשימת המחזאים היהודים שאתה מונה בהחלט מרשימה ומדברת בעד עצמה. אלא שכפי שאתה עצמך מציין, המדובר בכותבים בני המאה ה-20, והטענה כי מקומם של יהודים לא הכירם בשדה התיאטרון והדרמה עד לאותה העת- עודה שרירה וקיימת. תולדות התיאטרון (בשונה מתולדותיהן של המוסיקה והספרות) הן היסטוריה מונופוליסטית של פגאנים ונוצרים נטו.

קראתי בעניין את חליפת המיילים בינך ובין סובול. אני עוסק באיש וביצירתו מזה שנים רבות, ואף אירחתי לא אחת לראיונות בימתיים בפני קהל. אני משיב לך באותה המטבע ומצרף אף אני לינק לשיחה קצרה שלי אודותיו (לינק ששלחתי בשעתו גם אליו, והוא מכיר אותו), כמין "מתאבן" לסקירה שאביא במפגש הבא שלנו:

<https://soundcloud.com/user-939649848/vlxateus8sg3>

שוב, תודה לך על מילותיך החמות. שרון ואני כבר התחלנו לגלגל בינינו הבוקר רעיונות מרעיונות שונים להפצת הבשורה אודות סדרת ההרצאות ועידוד ההרשמה אליה, ואני תקווה כי הדבר יעלה בידינו...

שלך בברכה חמה,

תשובה שלי ב- 20.11.2019 למרצה על המייל שלו

שלום לך, ...

אני שמח על הקשר החם שנוצר בינינו ואני מאוד מתרשם מהעשייה שלך ובמיוחד מהמחקר שאתה עורך על סובול ושקיבלתי הצעה אליו מהשיחה הקצרה ששלחת לי. בהקשר זה, הרשה לי להציע לך הצעה שהצעתי לסובול במייל שלי אליו משנת 2006 שבו ניתחתי את יצירותיו והוא מגיב על כך בהרחבה (עמ' 714-719 בספר שלי שבו קראת

את התכתובת). במייל זה אני מציע לסובל שיכתבו ביוגרפיה עליו הכתובה ביד אומן כמו אלה של הנרי טרויא על זולא ואנדרה מורואה על הגו. מכיוון שסובל הוא איש שיחה מרתק הצעתי לו שיכתבו עליו ביוגרפיה המבוססת על שיחות נוסח זאת של אלברטו מורביה על פי שיחותיו עם אלן אלקאן (Moravia/Elkann, Vita di Moravia, 2000) שקראתי באיטלקית, אבל אתה יכול להתרשם מביוגרפיה דומה על אפרים קישון בעברית המבוססת על שיחות עם ירון לודנון. נראה לי שאתה יכול לעשות זאת בהצלחה רבה ואני בטוח שסובל ישמח לשתף אתך פעולה כי זה חשוב להבנת היצירה שלו ומי כמוך מבין אותה.

לגבי הפצת הבשורה על סדרת ההרצאות יש עוד בעיה. ההרצאות שלך מתנגשות עם ההרצאות של יסכה הרני על הנצרות המתקיימות באותה השעה באולם רפפורט ומכיוון שליסכה יש קהל מסור מזה שנים רבות אין לי ספק שהם בחרו לשמוע את ההרצאות שלה. אם תשאל אותי, גם אם שניכם מרצים דגולים המרצים על נושאים מרתקים, יש חשבויות ציבורית גדולה לאין ערוך שהקהל החיפאי ייחשף להרצאות על התיאטרון הישראלי מאשר לשמוע בפעם האלף על ישו והנצרות. וזה מביא אותי להיבט שמשום מה התעלמת ממנו בהרצאתך אבל ייתכן ותתייחס אליו בהמשך הסידרה: התיאטרון הוא המנוף האפקטיבי ביותר לחשיבה עצמאית וביקורתית של קהלים גדולים. אולי הקהל בא לראות את הסבל של גיבורי המחזה אבל מחזות של קליפורד אודטס וארתור מילר, של איבסן וממט בגלנגרי גלן רוס שגם אותו לימדתי, של סובל בגיבור מעמד הפועלים ואפילו שלי, העני ממעש, במחזה שלי שאלפי סטודנטים קראו אותו מהעיתונים שנידבתי לספריה והוא היחידי הדן באתיקה עסקית בישראל - יש להם חשיבות שאין כמותה לכך שעם ישראל לא חושב כעדר צאן חסרי חשיבה עצמאית כפי שהיו רוצים תומכי ביבי והפונדמנטליסטים הדתיים, האיסלמיסטים ושל קוראי הארץ עם האידאה פיקס שלהם שאם כל חטאת הוא הכיבוש ואין בילתו. סובל שכתב את הפלשתינאית "התפכח" כפי שתראה ב"חופשת שחרור" וזאת אולי הסיבה שמתעלמים ממנו.

ספר מעולה גורם לך לחשוב, מוזיקה עילאית גורמת לך להרגיש, אך רק הצגה מופתית מכריחה אותך לחשוב ולהרגיש כאחד. אני נוכחתי בזאת על בשרי עשרות פעמים כאשר צפיתי בהצגות שטלטלו אותי עד עמקי נשמת, לצערי בעיקר בפריז, לונדון וניו יורק, אך מדי פעם גם בישראל. כך נוכחתי לדעת שגם אלפי הסטודנטים שלי, שכמה מהם מעולם לא קראו מחזה, התרגשו עד דמעות מהדילמות של תומס שטוקמן שלא מסוגל להתכחש למצפוני, של איל שחש על בשרו מה שעשה לאחרים, של ברנז'ה שלא נכנע להתבהמות ושל כריס קלר שדורש מאביו לראות את כולם כבניו. הצלחתי להחדיר את החשיבות של האתיקה העסקית לא בפילוסופיה של אריסטו או מספר תהילים אלא דווקא באמצעות מחזות. לכן כשאתה אומר שהצגות זה לא תרבות I BEG TO DIFFER, זאת התרבות העילאית ביותר, היא גורמת לך להיות איש טוב יותר, לשנות את ההתנהגות שלך, להביא אותך למחויבות חברתית, ובדוגמא של גטו לשמור על צלם אנוש רגע לפני המוות. כולם מדברים שבתי המשפט הם המגן מפני עריצות השלטון וזה רחוק מהאמת לנוכח הרמה הנמוכה של השופטים גם בעליון. אם רוצים שישראל לא תגלוש לדיקטטורה, לא תיכנע לטייקונים ולא תיתן לפונדמנטליזם האסלמי והחרדי להשתלט עלינו זה רק על ידי התיאטרון עם הצגות כ"עושה כרצונו", סרטים כ"מלון מומבאי", או דוקומנטריה כ"שביתה" ו"שיטת השקשוקה".

לכן חשובה מאוד סדרת ההרצאות שלך. ואם יש קהל שמעדיף להלך עם ישו על פני המים בכינרת או לקפוץ מהר הקפיצה בנצרת צריך למצוא קהל אחר שרוצה לעבור קתרזיס עם סדרת ההרצאות שלך שתהפוך אותם לאנשים טובים יותר. אתמול הייתי בהצגה המצויינת "משפחה חמה" של ענת גוב שמבעד לצחוק הפרוע מעבירה מסרים חשובים על החברה הישראלית. להפתעתי ראיתי עשרות בני נוער נוהרים לתיאטרון כי הוא נקט ביוזמה של כרטיסים מוזלים עם סדרה לצעירים במחיר של 149 ש"ח. ניתן לעשות הסדר דומה לסדרה שלך עם סטודנטים באוניברסיטת חיפה במיוחד במגמה לתיאטרון (גם שם נתתי הרצאה - ראה באתר שלי), עם תלמידי תיכון במגמה לתיאטרון ברעות וויצ"ו ועוד. ניתן לשווק את הסדרה במחירים הרגילים עם מורות שיקבלו על כך גמול השתלמות, למנויי התיאטרון העירוני ואחרים. שרון וטיקוטין עושים עבודה מעולה בסדרות ההרצאות שלהם וכמעט כל המרצים שלהם מעולים, אבל רק לסדרה שלך יש גם ערך ציבורי!

כל טוב,

קורי

מייל שנשלח ב- 22.11.2019 לעמית סגל מהטלוויזיה ושנשא ללא מענה... האם בגלל עומס עבודה של העיתונאי או בגלל שאני נתפש בעיניו ובעיני עיתונאים אחרים שפניתי אליהם ולא ענו לי כאוטופיסט תלוש מהמציאות?

למעשה, יש לי "הצלחה" מאוד מוגבלת בעיתונות רבת התפוצה ופרט למאמר ראשי במוסף של גלובס ב- 2008 אחרי המשבר של ספטמבר – הכלכלה העולמית הייתה צריכה לקרוס על מנת שיואילו בטובם לשמוע את דבריי ולסקר את ספריי, ולתשובה מנומסת אחת של בן-דרור ימיני, לראיון רדיו אחד אצל מיקי מירו ועוד ראיון משותף עם יהורם גאון בתוכנית בוקר, התעלמו ממני לחלוטין. ואף על פי כן זכיתי בחברות אמיצה עם העיתונאי הדגול מכולם – אריה אבנרי, שלו הקדשתי את ספרי האחרון וניהלתי אתו שיחות רבות, ישיבות רבות, תכתובת ארוכה וחשובה ושיתוף פעולה פורה באומ"ץ וכן קבלת עיטור המופת של אומ"ץ בשנת 2015 יחד עם בני גנץ. אבל אבנרי נודה מכל העיתונים בגלל השקפותיו ואומץ ליבו... ראינו אותי בכל זאת בערוץ אחד לסירוגין במשך כשעתיים בדצמבר 2011 במעמד קבלת פרס נובל למחותן שלי פרופסור דני שכטמן, אבל זה כמובן לא היה על משנתי. יחד עם זאת, רבים וטובים שאינם עיתונאים כי אם אנשי רוח מובילים, פרופסורי דגולים, מנהלי חברות גדולות, בנקאים, אנשי היי טק, אתיקנים וחברים טובים, מנהלים איתי תכתובת ענפה כפי שניתן לראות בספריי ובמיוחד בספרי האחרון "הרפובליקה השנייה של ישראל" שם גם ביקשתי וקיבלתי אישור לפרסם אותם בשמותיהם.

עמית שלום רב,

אני כותב לך, העיתונאי הכי שקול לדעתי בטלוויזיה, בשביל להציג בפניך אופציה נוספת ליציאה מהמבוך אליו נקלענו - פתרון רדיקלי של הקמת הרפובליקה השנייה של ישראל, בדומה להקמת הרפובליקה החמישית של דה גול שזכתה בשנת 1958 לאמון של כשמונים אחוז מהעם. לתומי סברתי שגנץ מתאים לכך ואף הצעתי לו זאת - שנינו קיבלנו את עיטור המופת של אומ"ץ ב- 2015 - אך הוא לא טרח כלל להשיב לי ומאז הוא מסתבך במבוך. אני שולח לך קישור לחלק העברי של הספר [Book - Hebrew](#) ולמאמר שפרסמתי ב- NEWS1 בסמוך לכתיבת הספר ([קישור](#)).

שבת שלום וכל טוב,

ד"ר יעקב קורי

מייל ששלחתי לידיד ב- 23.11.2019

שלום רב,

ראיתי היום באתר BROADWAY HD את ההצגה המצוינת IF I FORGET BY STEVEN LEVENSON. כדאי לך לראות את ההצגה כי היא דנה בסינדרום ירושלים, בקרע ביהדות ארצות הברית בין "יפי הנפש" שדוגלים בצד הפלשתינאי ומגנים את ישראל כמדינה נאצית, הטוענים שיהודים ממסחרים את השואה בשביל לזכות באהדת העולם, שצריך לשכוח את השואה ושמינים את הטרור כהתנגדות לגיטימית לכיבוש. הם תומכים בדמוקרטים או אפילו במפלגות יותר שמאלה. זאת לעומת "יפי הבלורית" שתומכים בישראל ללא סייג, מגנים את הטרור, מצביעים למען הרפובליקאים התומכים בישראל, לא מחרימים את ההתנחלויות וזוכרים את לקחי השואה (בספר שלי על הרפובליקה השנייה של ישראל תוכל לקרוא על לקחי השואה בעמודים 107-111).

המחזה מאוד אוביקטיבי ומתאר את הלבטים של כל צד, בלי התלהמות ובלי לנקוט עמדה, תוך הדגשת הצביעות בעמדות השונות. אך זהו גם מחזה על הזקנה (הגיבור הוא זקן שהיה בין משחררי דכאו), על המשפחה, נישואי תערובת, אנוורקסיה, פסיכוזות, ועוד. מה דעתך על כתב האישום נגד ביבי? על הבחירות מועד ג'? הטרגדיה שלאף מפלגה אין פתרונות למצבה העגום של האומה, שכחול לבן היא אוסף של גנרלים שלא השמיעו אף רעיון מקורי אחד מאז שהיא הוקמה, שנתמכת על ידי אילי הון ואנו עלולים ליפול מהפח אל הפחת. רק מפלגת העבודה לא משסה ומפלגת. לי הפתרון ברור כפי שהצגתי ברפובליקה השנייה של ישראל, אבל אולי אני סובל מסינדרום חיפה ואני היחידי שנחה עלי "הרוח". אך איזה עוד פתרון יכול להוציא אותנו מהבוץ אם לא דה גול משלנו.

שלך בידידות,

תשובה של הידיד למייל ב- 24.11.2019

בוקר טוב קורי,

תודה על המייל הכולל מידע אודות המחזה של סטיבן לווינסון "אם אשכחך".

המחזה נשמע מעניין על רקע הבקע המתרחב ביהדות ארה"ב בין תומכי ממשלת ישראל ללא תנאי לבין התומכים בקיומה של מדינת ישראל ללא תנאי, אך מרשים לעצמם לבקר את מדיניות ממשלות ישראל.

ביום חמישי האחרון השתתפתי בדיון שהתקיים במכון ואן ליר על עתיד היהדות לאור נסיון שמונים השנים שחלפו מפרוץ מלחמת העולם השנייה, והפרייקט הנאצי להשמדת העם היהודי. בדיון השתתף גם האינטלקטואל הצרפתי-היהודי ז'אק אטאלי, שטען כי בצרפת של הימים האלה אין אנטישמיות מסוכנת, לעומת אנגליה שבה לדבריו קיימת סכנה גדולה יותר של התפרצות אנטישמיות אלימה.

אני טענתי שאנחנו, הישראלים, חייבים להכיר באחריות שמוטלת עלינו לגורלם של יהודים שחיים בקרב עמים אחרים. טענתי שמעשיה, מעמדה ותדמיתה של ישראל משפיעות וישפיעו יותר ויותר על היחס לקהילות יהודיות שמתקיימות במדינות שונות בעולם, וכתוצאה מכך גם על גורלו של כל יהודי באשר הוא. טענתי שישראל שתהיה מדינה מתוקנת ותפרח בה חברה מתוקנת - תשפיע לטובה על גורלם של יהודים ברחבי העולם, בעוד שאם ישראל תידרדר חס-וחלילה למצב של מדינה מושחתת, דכאנית ומעוללת באופן שיטתי עוול על רקע שונות אתנית, היא תהיה אחראית לדמוניזציה ממאירה של יהודים באשר הם, כי חידקי מחלת האנטישמיות האנדמית מאז מלחמת העולם השנייה מחכים רק לתנאים נוחים לדמוניזציה של ישראל כדי להפוך את האנטישמיות האנדמית להתפרצות אפידמית במרחב הציביליזציה הנוצרית והמוסלמית כאחד.

בהזדמנות זו אני שמח לשלוח לך מחזה בשם "האדם המיותר" שהשלמתי את כתיבתו בימים אלה. אני מצרף כאן את המחזה בגירסותיו העברית - והאנגלית. השלמתי את שתייהן במקביל, ונדמה לי שהגירסה האנגלית עזה יותר מהעברית. אם אין לך זמן לקרוא את שתי הגרסאות, עדיפה בעיניי קריאת הגרסה האנגלית תחילה. כפי שתראה, המחזה מיועד למעטפת מוזיקלית, ואם אני אביים אותו - אתן להצגה צביון קברטי מובהק הן מבחינת עיצוב הבמה, הן מבחינת סיגנון המשחק, התאורה וכמובן - המנגנון המוסיקלי.

בברכת שבוע טוב

מייל שנשלח למנהלת תוכניות התרבות של טיקוטין ב- 26.11.2019

... שלום רב,

נתחיל בדברים הטובים. ההרצאה אתמול הייתה מדהימה. אביב אמית מעולה וסדרת ההרצאות שלו תהיה כנראה ההצלחה הגדולה ביותר של השנה. התגובות של הקהל היו מאוד חיוביות גם כן. השנסונים עבורי הם מעבר לעוד סדרת הרצאות. השנסונים זו הילדות שלי בדיאספורה, בפזורה הפרנקופונית, שבה שמענו וראינו שנסונים מה"מולדת" שלנו צרפת, ערש התרבות של כל הדור של ההורים שלי. כבר בגיל שנתיים שרתי את הבלדה MON AMANT DE SAINT JEAN (קישור) שהייתה הכי פופולרית בשנות הארבעים וכל הדורות המצריות התמוגגו כשסיימתי במילים קורעות הלב C'EST DU PASSE N'EN PARLONS PLUS - זה שייך לעבר, בואו לא נדבר על כך יותר... איך ילד בן שנתיים מדבר על העבר שלו, על אהבה נכזבת, בצרפתית מושלמת!

גם בבית הספר הצרפתי שמענו שנסונים, ב"גולה" הישראלית המשכנו לשמוע שנסונים בשקיקה ברדיו מונטה קרלו ואיזה אושר אפף אותי כאשר סוף סוף זכיתי להגיע לצרפת ללמוד שם לתואר שני באינסאד ליד פריז ולשמוע שנסונים מכלי ראשון. טוב, לא בדיוק שרנו שנסונים בזמן מהפכת הסטודנטים במאי 1968 אבל זה כבר עניין אחר. בקריירה העיסוקית שבה נסעתי עשרות פעמים לפריז לא הפסדתי אף הזדמנות לראות את גדולי השנסונירים - מז'ילבר בקו שאותו ראיתי דווקא בז'נבה, עבור בז'ורז' מוסטאקי, בגי בהאר (עוד מצרי כמו מוסטאקי ששר דווקא שירי עם צרפתיים), יזי ז'נמייר שישבה על ברכיי ככשרה את השיר שלה JE CHERCHE UN MILLIONAIRE, אני מחפשת מיליונר, ואכזבתי אותה שאני לא כזה, ועד מיריי ושארל אזנבור הענק.

התרגשתי עד דמעות כי השירים נגעו בנימים הכי עמוקים שלי ועל כך מגיעה לך ולטיקוטין תודה ענקית. ומכאן עוברים לדברים הפחות טובים. היום שוב היו בעיות עם האוזניות ברפורט. אימתני עם הדיילות של רפפורט שאמרו לי שהן בסדר, עשיתי מבחן עם הטכנאי שלכם ולא הסתפקתי בהקשה על המיקרופון כי גם זה לא היה

מספיק בפעם הקודמת, אלא ביקשתי ממנו שידבר למיקרופון ואכן שמעתי מעולה. רק התחילה התוכנית של וולף והאוזניות שבקו חיים, כנראה בגלל שהן לא הוטענו מספיק. עשיתי סימנים לטכנאי ולבסוף הוא ראה אותי והחליף לי את האוזניות לאחרות. כל זה לקח זמן והפריע לסובבים אותי. אך חצי שעה לפני הסוף שוב האוזניות לא פעלו כי הן לא היו מוטענות או היו לא תקינות וכבר לא שמעתי היטב עד הסוף וזה פגם בכל ההרצאה.

כבר כתבתי לך כמה פעמים ולפני כן כתבתי גם למיקי אבל לא נראה לי שטיקוטין מצליחים להעביר את המסר לרפפורט על חומרת הבעיה. מה שצריך זה לזרוק לפח את כל האוזניות המיושנות ולהחליף את המערכת כפי שאתם עשיתם בטיקוטין ורק מאז שומעים היטב. מה כל כך מסובך לשכנע אותם להשקיע כפי שאתם השקעתם כמה עשרות אלפי שקלים על מנת לפתור אחת לתמיד את הבעיה לא רק אתכם אלא בכל תוכניות המוזיקה ברפפורט. אתם לא מצליחים לאיים עליהם שאם הם לא יעשו זאת אתם לא תשכרו יותר (במחירי עתק) את רפפורט, כי הם יודעים שלא תעשו זאת בשביל כבוד שמיעה אחד או שניים. אבל אני רכשתי כרטיסים למועדון תרבות של טיקוטין ואתם אחראים שניתן יהיה לשמוע באוזניות ולא ניתן להעביר את האחריות לרפפורט שמגלים אוזלת יד.

אם יש לך בעיה להעביר את המסר תגידי לי למי להתלונן ואתלונן בצורה החריפה ביותר שאני יכול לעשות. הם עושים מכם צחוק ולא מתיחסים ברצינות לדרישות שלכם. עד שתפתרו את הבעיה הזאת ועל מנת למנוע עוגמת נפש כבר בשבוע הבא אני מציע פתרון ביניים. כמו שברפפורט האחריות על האוזניות היא של הטכנאים ולא של הדיילות תעבירו את עמדת ההטענה של האוזניות אל מאחורי הקלעים ברפפורט והטכנאי שלכם יהיה אחראי לתת לכל דיכפין אוזניות טובות ומוטענות וגם יוודא שמערכת הסאונד תישמע גם באוזניות. הדיילות לא מבינות בזה כלום והן מנפיקות אוזניות מתוך ניילון ישן שמוחבא בתוך ארון לפני הכניסה והן לא מוודאות שהאוזניות הוטענו כפי שטענו. אנא, תעבירי את האחריות לטכנאים שלכם, שיוודאו הטענה ובעתיד תחליפו את האוזניות.

תודה רבה וכל טוב,

קורי

מייל שנכתב למנהלת תוכניות התרבות בטיקוטין ב- 6.12.2019 (אני מביא כאן רק חלק מהתכתובת העניפה אתה כשבמקביל אני פונה לעשרות חברים ומכרים ומנסה לעניין אותם בסדרות ההרצאות של שנסונים, תיאטרון וכו')

שמעתי את אורלי אלדובי והיא מצויינת. הבעיה היא שנושא האומנות הוא רווי. יש כבר מרצה עילאי - דוד איבגי, מרצה טוב - אפי זיו ויש להם קהל מעריצים. הם כולם כבר מרצים על אמנות הרנסנס באיטליה ואורלי גם מרצה על זה, אז כמה אפשר? זה אותו סיפור עם מילכה הרני המצוינת שמרצה לעייפה על נצרות וחופרת וחופרת, אז כמה אפשר? גם יושקובסקי מרצה על יידיש ולא מניח אבן על אבן בעונה האלף שלו, עם כל הכבוד ליידיש אין להם כזאת ספרות שמצדיקה כל כך הרבה עונות עם עשרות הרצאות. אם כבר, את יכולה להביא מרצים על ספרות או תרבות צרפת, אנגליה, ארה"ב, רוסיה, גרמניה, איטליה, ספרד, פורטוגל, דרום אמריקה, מצרים, לאדינו, יהדות המזרח ועוד. אלה תחומים ענקיים שכמעט ולא נסקרו - הרצאות על היינה, גתה, שילר, ברכט, האחים מאן, הוגו, זולא, רסין, סארטר, אנוי, פניול, בלזק, דיקנס, לורנס, וולף, שיקספיר, הנרי ג'ימס, ג'ויס, ברנרד שאו, סקוט פיציג'רלד, פולקנר, המינגווי, ארתור מילר, טנסי ויליאמס, מורביה, פירנדלו, דנטה, דוסטויבסקי, טולסטוי, צ'כוב, סרבנטס, אמאדו, ועוד ועוד. אין זכר להרצאות עליהם ואנחנו שומעים בפעם האלף הרצאות על שלום עליכם, על הברית החדשה ועל לאונרדו, זה קצת מוגזם... אחד המאפיינים העיקריים להצלחה של מועדון ההרצאות הוא הגייון ולמרות שיש לך מרצים נהדרים, אם הם מרצים על אותם נושאים לעייפה צריך לעבור לאחרים.

בתחום המדעים היה לנו בקיץ מרצה מצויין פרופסור שכרגע שמו פרח מזכרוני. שלחתי מסרון לגיסי שנמצא בולינגטון שישלח לי שמות אך לא הצלחתי לעלות על מועדון ההרצאות של גימלאי רפ"ל דרך האינטרנט. הטכניון משופע מרצים טובים אם כי צריך לוודא שהם יודעים להרצות והם לא רק אנשי מחקר מעולים, תשאלו בוגרים של הטכניון. עדיף לך חיפאים על פני תל אביבים. מדעים זה תחום רחב שכולל רפואה, אבולוציה, ביולוגיה, חלל, תעופה, פיזיקה, כימיה, מחשבים, סייבר ... אך בפסיכולוגיה צריך לזנוח את המוח כי חופרים לנו במוח כבר 3 עונות. למשל את יכולה להביא סידרת הרצאות על התפתחות המחשבים. הרעיון שלך להביא בארכיטקטורה את ואליד כרכבי מעולה אך את יכולה גם להביא מרצים שירצו על ארכיטקטורה מודרנית בעולם אם כרכבי לא מרצה על זה ומרצה רק על חיפה. תחום הפילוסופיה הוא באמת חובק עולם ומלואו, אך את צריכה להיזהר לא להביא מרצים יותר מדי "פילוסופיים" כי זאת לא אוניברסיטה, הפילוסופיה היוונית מאריסטו ועד אפלטון היא פילוסופיה

מאוד קלה להבנה, קנט הרבה יותר קשה ושפינוזה הוא לחלוטין לא מובן. עד היום אני לא מצליח להבין את ספר האתיקה שלו שעבורי זאת ספרות מקצועית ויש לי אותו בבית אם כי ספר האתיקה של אריסטו נקרא כמו רומן מתח. תחום שבכלל לא מכוסה הוא תחום **הכלכלה**, הניאו ליברליזם, המרקסיזם, מדינת רווחה, מילטון פרידמן, קיינס...

והכי חשוב, גיוון, גיוון, גיוון. וגם תיזהרי לא לשחוט על חשבון הרייטינג מרצים נהדרים שיש להם רק קהל שומעים של עשרות גם אם זה לא כלכלי. כך למשל **עידית פרי** שמרצה על השואה מצליחה להתחדש כל שנה (להבדיל מיושקובסקי והרני שחוזרים על עצמם) - פעם על מחנות הריכוז, פעם על הגבורה, השנה על המשפטים וכל פעם זה מרתק ומחכים ומחזק אצלי את התודעה על הסיבות לקיום המדינה ועל לקחי השואה ושתיקת האומות אל מול סבל העם היהודי. דרך אגב, את מומלצת לקרוא בספר האחרון שלי על לקחי השואה שאני הפקתי גם בזכות הקורסים לגבי הקמת הרפובליקה השניה של ישראל. בכלל בספר שלי טיקוטינ מצוטט הרבה ומועדון ההרצאות היווה השראה להרבה פרקים, בין היתר לגבי כפל הלשון והאידיאה פיקס של היונים עם דוגמאות של ציורים ופסלים ששמעתי עליהם בהרצאות על אומנות ישראלית. מרצה אחר שמתחדש כל פעם הוא **יצחקי** שכל שנה מרצה על נושאים אחרים ובשנה הבאה הבטיח שירצה על ג'אז בקולנוע (תזכירי לו זאת במידה והוא שכת). אפילו **נינווה** מחמד ליבי הוא מרצה טוב כשהוא לא מרצה על שנאה עצמית ועל יודנאצים, אם כי זה קצת מוזר שהמרצה היחידי שלכם על יהדות הוא אפיקורוס מושלם שלא מאמין באלוהים וחושב שמרבית הכתוב בתנ"ך הוא בדיה. טוב שיהיה גם אחד כזה אך לא יזיק אם תביאי גם **מרצה דתי** שירצה על תלמוד, **מתנחל** על ארץ ישראל, גיוון, גיוון, גיוון...

כל טוב ובהצלחה,

תשובה שלה ב- 8.12.2019

קורי שלום,

אתה צודק עם גברת אלדובי ואנו נשים לב לזה בשנה הבאה, חבל לי כי היא מרצה נפלאה.

פניתי למספר מרצים חלקם בנושא יהדות, איסלם, גאוגרפיה, קולנוע. אכן הגיוון הוא המפתח להצלחה. כמובן גם האיכות.

אשמח אם תוכל לשמוע את ההרצאה של ד"ר הנרי אונגר, הוא לא יוכל להגיע לסדרה שלמה אבל אני בוחנת את האפשרות להביא אותו להרצאה אחת לקיץ [הנרי אונגר קפקא](#).

יש לו הרצאות מעניינות, כדאי להציץ באתר שלו [הנרי אונגר](#).

לגבי החלק הפחות נעים- אני שוב פונה לאתו"ס, אני מודה לך עבור הנכונות אבל אין טעם שיבטיחו הבטחות שווא. אנו נמשיך מולם בטיפול.

בברכה

מייל שנכתב ב- 7.12.2019 ליהודה נוראל מידיעות אחרונות (אני לא מתייאש..., אבל גם כאן אין כל תגובה)

שלום רב,

מזה שנים אני עוקב בהערכה אחרי המאמרים שלך בידיעות אחרונות והפעם נדהמתי לקרוא על המלצת פיז"ה למערכת החינוך הישראלית "לביטול כל ההפרדות על רקע דתי, עדתי, מגדרי או כלכלי". כילד שהתחנך ב-LYCEE הצרפתי שהוא מסגרת אחידה חילונית לכל התלמידים בצרפת ובפזורה הפרנקופונית (למדתי בליסה בקהיר), ספגתי מילדות ערכים של שוויון ואחוזה בין התלמידים היהודים (הרוב), הנוצרים, המוסלמים, יוונים, איטלקים, צרפתים, קופטים ועוד. בכיתות הגבוהות הכיתות היו גם מעורבות מגדרית. כל זאת, להבדיל מבתי הספר

של המיסיון שבו למדו אמי בצרפתית ואבי באנגלית. למיטב ידיעתי, רק מערכת הליסה הממלכתית היא בחינם בצרפת וכל מי שרוצה ללמוד בבית ספר קתולי, בית ספר פרטי או בשפה שונה, עושה זאת רק על חשבונו.

סוגיה זאת היא בבסיס הספר שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל" שפורסם כספר דיגיטלי לפני כשנה ועורר הדים רבים. אני שולח לך קישור לחלקי הספר בעברית ובאנגלית [Book - Hebrew, English](#) ולמאמר שפרסמתי עליו ב- NEWS1 ([קישור](#)). תוכל לקרוא בספר בעמודים 32-56 את החלוקה לפי נושאים ובמרכזם האתוס המשותף החסר ל"ארבעת השבטים" דווקא בגלל מערכת החינוך הנפרדת שהיא סכנה קיומית למדינת ישראל הרבה יותר מאשר איראן, החיזבאללה, החמאס או הכיבוש. יש מערכת הכחשה והטעיה מכוונת בדיווחים שמעלימה את נתוני החרדים, הערבים, וחלקים אחרים באוכלוסיה, כמו שגם מטעים אותנו על נתוני הגיוס של החרדים בצה"ל. המשכת מגמות אלה והשיטה הפוליטית הקיימת יביאו לחורבנה של ישראל בעתיד קרוב.

בנוסף לאתוס ולהגדרת המדינה תוכל למצוא בעמודים אלה את ההצעות שלי לשילוב החרדים והערבים ואת ההצעה שלי לפתרון הסכסוך עם הפלשתינאים. בעמודים 692-708 תוכל למצוא את חזון המהפך במערכת החינוך ואת השגותי בנושאי הגזענות בישראל שגם להם אתה מתייחס. אתה לא חייב לקרוא את כל הקטעים ובוודאי שלא את הספר כולו (אם כי הוא בוודאי ירתק אותך) ומספיק שתעבור בתוכן העניינים בהתחלה על שמות הפרקים ותכוון את קריאתך בהתאם. אתה גם מוזמן לקרוא באתר שלי מאמרים, ספרים וקורספונדנציה מיהושע סובול ועד יהורם גאון. ברקע שלי אני איש עסקים שבגיל שישים עשה דוקטורט באתיקה עסקית ב- CNAM בפריז ומאז לימדתי עשור במיטב המוסדות וכתבתי למעלה מעשרים ספרים בהוצאות מכובדות וגם נגישות לכולם.

בברכה,

קורי

מייל של חבר שנשלח אלי ב- 9.12.2019

קורי היי,

אני קורא באדיקות כל מייל שאתה שולח אלי.
אני מזדהה עם הרעיונות שלך אבל חושש שהם לא ישימים במצב הפוליטי הנוכחי.

להתראות,

מייל תשובה שלי לחבר ב- 12.12.2019

היי, לא ייתכן שאני הילד היחידי שרואה שהמלך עירום והכין סט של בגדים לכסות את ערוותו. חשבתי שאתה, להבדיל מאחרים, רואה את ההזדמנות החד פעמית של המיאוס במצב הפוליטי הנוכחי ובתיקו שהוא גם לא תיקו, כי כחול לבן לא מביא פתרונות לתחלואי המדינה אלא רוצה רק להחליף את ביבי באחר שלא בטוח שהוא יותר טוב ממנו. אתה יכול לרתום למאבק אנשים בעלי שיעור קומה כיובל דיסקין עם חזון הרפובליקה השנייה שהוא היחידי שהוא קוהרנטי וכולל ובהחלט בר ביצוע אם שמונים אחוז מהעם יתמכו בו כפי שתמכו בצוק העיתים ברפובליקה ה-V. קורי

מייל תשובה של חהבר באותו היום

אני לא חושב שיש מישור היום שמסוגל כמו זה גול להשיג את תמיכת רוב העם. ביבי הצליח לפצל את העם ולשסות את בוחריו נגד מי שלא הולך אחריו. אי אפשר כרגע לגשר על הפער שנוצר.

מייל לידיד שנכתב ב- 17.12.2019

... היקר שלום רב,

אני חוזר עתה מהרצאה מאלפת של רועי הורוביץ עליך במוזיאון טיקוטין בחיפה. גם דיברתי אתו לפני ואחרי ההרצאה. הוא תיאר אותך באהדה רבה כיוצר תיאטרון לוחם עם אג'נדה ברורה בנושאים חברתיים, תרבותיים ופוליטיים. רועי הביא קטע של המחזה שלך על גורדון שמשום מה לא ידעתי על קיומו ונראה מקסים וקרא קטע מהספר שהוא כינה בעל סממנים ביוגרפיים "שתיקה". בעקבות חומר ששלחתי לו לפני ההרצאה הוא הזכיר גם את "חופשת שחרור". הוא תיאר אותך כאדם בעל דיעות חופשיות שלא משתייך למסגרת כלשהי שכתב ב"ישראל היום" ונודה בשל כך מחוגי השמאל. אחרי ההרצאה ניגשה אליי אחת שהיתה משוכנעת שאמך התאבדה וכשרועי אמר לה שהיא בטח מתבלבלת עם עמוס עוז היא אמרה שהיא בטוחה שקראה בויקיפדיה שאמך השתגעה. כמובן שהכחשנו, אבל זה לא מפליא אותי כי כבר אמרו שאתה ערבי. לצערי היו באולם רק כשלושים איש במקום 200 שיש ברוב ההרצאות. גם רועי התיחס לכך שאין נביא בעירו, מה עוד שחיפה היא ממש עירך, שבה התפרסמת וגם העיר שבה גדל רועי. אבל גם לא בארצו אלא רק בסין, באירופה ובאמריקה. רועי הרחיב את הדיבור על הקשר שלך עם נולה צ'לטון ועל איך שהיא שיכנעה אותך לכתוב את המחזה הימים הבאים כשנתנה לך טייפ ושלחה אותך לאסוף חומר על זקנים בבתי אבות בחיפה. רועי תיאר את העשייה שלך כמבוססת על מחקרים מעמיקים גם בנושאי קיפוח עדות המזרח, השואה, הבעיה הפלשתינאית וכדומה. אבל נראה לי שהתיאטרון שלך הוא הרבה יותר מזה ולא רק תיאטרון לוחם כברכט, או חברתי כלכלי כארתור מילר, אלא גם פיוטי כמטרלינק, סוריאליסטי כיונסקו, ופולקלורי כקליפורד אודטס. ההרצאה היתה מאלפת, הקהל היה מרותק ונוספו עוד כמה עשרות אנשים למעריצין, או שמראש היו הם אלה מעריצים כמוני...

תגיד לי מה דעתך, רועי מסר לך ד"ש, וספר לי מה חדש אצלך. עצוב איך שלהרצאות על תיאטרון באים עשרות בודדות בעוד שלהרצאות על הנצרות באים מאות. הקהל הישראלי לא רוצה לחשוב, לא אוהב אנשים חושבים כמוך שמכריחים אותם לחשוב, ובטח לא אוהב אדם עם דיעות חופשיות שלא משתייך לקלאן מסוים בשמאל של הארץ, בבייזם של ישראל היום, עם תפישת עולם חרדית כאגודת ישראל, משיחית מבית מדרשם של סמוטריץ' ופרץ, או שונאת ישראל כמו ההנהגה של הרשימה המשותפת. אמנם אנחנו שרים "להיות עם חופשי בארצנו", אבל יש בקושי עשרות או מאות שהם באמת חופשיים בתפיסת העולם שלהם ובהתנהגותם, כל השאר הם עבדים לכת שלהם, למנהיג שלהם, לעיתון שלהם, לבוס שלהם. זאת אולי הסיבה לידידות שלנו למרות שאנו באים מעולמות שונים לחלוטין כי אנחנו לא משתייכים לשום מסגרת. אבל אתה יכול בהחלט להתברך בחיים עשירים שבהם עשית תמיד את מה שבראש שלך ותמיד היה לך קהל מעריצים אם לא בארץ אז בחו"ל. מעט מאוד אנשים זכו להצלחה כל כך גדולה כשהם אף פעם לא התפשרו עם הנורמות החברתיות ותמיד כתבו והתנהגו על פי צו מצפונם. ולא נזקקת לפירוסטניקה, רעש וצלצולים, כמו הגרפומנים עמוס עוז ודויד גרוסמן שהופיעו בכל פורום אפשרי ומצטטים אותם בהרחבה בכל העיתונים כאורים ותומים של האינטליגנציה הישראלית. אתה תמיד הבעת את עצמך בדחילו ורחימו או לפי השיר של מיסטינגט J'AI FAIT CA EN DOUCE. במחשבה שניה אני חושב שהייתי יכול לתאר את פועלך בצורה הרבה יותר מעמיקה מאשר רועי הורוביץ, אם כי הוא גם עשה זאת בכישרון רב, ואולי הבעיה שלו היא בזאת שהוא לא מכיר אותך כל כך טוב כפי שאני מכיר אותך. מי יודע, אולי יבוא היום והביוגרף שלך יתבסס בין השאר גם על התכתובת בינינו...

שלך בידידות,

תשובה של הידיד באותו היום

קורי יקר,

תודה מקרב לב על המייל והמידע על ההרצאה של רועי הורוביץ.

קהל של שלושים בני-אדם שרוחם ערה וחושיהם חיים עדיף בעיניי על קהל של מאות תשושי-רוח וקהי-חושיים שמסוגלים להגיב רק על בדיחות ירודות, צרחות קולניות והעוויות מוגזמות. איבחנת נכון: אני מסוגל להקדיש את זמני ולכתוב כמעט אך ורק על תופעות או תהליכים או אנשים שמסעירים את רוחי או מחרידים את מצפוני או מעוררים בי דאגה גדולה לעתידה של הקהילה האנושית שאני חבר בה, מהמעגל הצר עד המעגל הרחב ביותר שהשגתי מגעת.

בעצם הימים האלה אני קורא ספר שמבוסס על עבודת דוקטוראט בנושא המדיניות הבריטית בין השנים 1946-1948 במיזרח התיכון ובייחוד בכל הנוגע לעתידה של ארץ ישראל. הספר נקרא "הסוס הטרויאני הבריטי במלחמת השחרור הישראלית" מאת עזרא נשרי.

נשרי מביא ראיות על גבי ראיות לכך שהבריטים דחפו את מדינות ערב כמעט בכוח לשלוח את צבאותיהם כנגד היישוב העברי ובהמשך כנגד המדינה הצעירה שרק נולדה, כדי לשרת את האינטרס הבריטי לכוון אימפריה בריטית-ערבית במיזרח התיכון שתבסס את ההגמוניה הבריטית באיזור למשך עוד שנים רבות. נשרי עוקב בספרו אחרי פעילותו החשאית של בריגדיר קלייטון, ראש האינטליג'נס הבריטי באיזור החל ב-1946 לגיבוש תוכנית חלוקת א"י בין סוריה, לבנון, עיראק, ירדן, סעודיה, סודן ומצרים, מבלי להותיר דבר ליהודים ולפלסטינים, וזאת על מנת שעם חיסול השאיפות הלאומיות של היישוב העברי ושל הפלסטינים, תיכון באיזור ברית של שבע מדינות ערב תחת חסות בריטית, כשפלשתינה-ארץ-ישראל תחולק כאמור בין שבעת הטורפים שישרתו את האינטרס האימפריאלי הבריטי תמורת קבלת נתחים מהגופה של פלשתינה-א"י ז"ל.

בתפיסה הזאת מלחמת השחרור הישראלית היא מלחמה אנטי-אימפריאליסטית, שאימה על השאיפות האימפריאליסטיות של בריטניה הגדולה, ולמרבה הפתעתם של הבריטים - ישראל הקטנה שזה עתה באה לעולם בלי צבא מאורגן ומאומן ובלי נשק כבד - הביסה והרסה את התוכנית האסטרטגית שהבריטים בנו בעמל וביגיעה רבה, ובבטחון גמור בנצחונם - באמצעות שלוחיהם הערבים.

מאליך אתה בוודאי מבין שהתיזה הזאת מפוררת את בנייני הקלפים ש"ההיסטוריונים החדשים" בנו בהשראת ההיסטוריוגרפיה הבריטית, ולפיה מלחמת 1947-8 היא מלחמה של הציונות הקולוניאליסטית כנגד הילידים הפלסטינים. נשרי מנפץ את התיזה הזאת לרסיסים בעזרת מנגנון עצום של מפות ומיסמכים ממקורות בריטיים, צרפתיים, ערביים וישראליים. הפרדיגמה של נשרי מסבירה היטב את מקור העוינות שהבריטים רחשו ליישוב העברי - שעמד לצידם הן במלחמה במרד הערבי של 1936-39, הן במלחמת העולם השנייה שבה שרתו חיילים עבריים ארצישראלים בצבא הבריטי, ובהמשך אף הוקמה הבריגדה העברית שלחמה לצד הבריטים באיטליה ובהמשך אף בחזיתות האחרות של המלחמה. בריטניה של הלייבור של אטלי ובווין פשוט בגדה ביישוב העברי שסייע לה במלחמה בנאצים ("אלביון הבוגדת" - כינו אותה ב-1946 ביישוב העברי). בוויין כשר החוץ והאיש החזק בממשלתו של אטלי היה מוכן להקריב את היישוב העברי כדי לבסס את האחיזה הקולוניאליטית-אימפריאליטית של בריטניה במזרח, והציונות היא זו שניפצה את האימפריאליזם הבריטי באיזור אחרי שגורמי הצבא הבריטי, האינטליג'נס והפוריין-אופיס חיפשו כל דרך אפשרית לטרפד ולשים-לאל את הצהרת בלפור, מבלי שיהיה צורך להכריז על ביטולה, מעשה שבאנגלית אנדרסטייטמנט היו אומרים עליו "It is not done" ...

בקיצור, ספרו של נשרי הנ"ל הוא ספר שובר פרדיגמה שלטת בקרב ההיסטוריונים החדשים, שהחשובים שבהם מקיימים קשרים סימביוטיים עם עולם האקדמיה הבריטית, ויש להם אינטרסים למצוא את שערי האוניברסיטאות הבריטיות פתוחות לרווחה בפניהם.

מה תגובת האקדמיה הישראלית על ספרו של עזרא נשרי? - התעלמות.

אני מכיר את הגישה הזאת מקרוב.

כל טוב,

תשובה שלי לידיד באותו היום

אני לא מופתע ממסקנות מחקרו של נשרי וטוב מאוד שהוא מבסס בצורה אקדמית מה שרבים מאיתנו סברו בצורה אינטואיטיבית. גם לא מפתיע אותי שהאקדמיה מתעלמת ממחקרו כי כל מה שלא תואם לאג'נדה שלהם פסול מעיקרו ו- DON'T CONFUSE ME WITH FACTS. הרבה יותר נוח להראות את ישראל בתור מדינה קולוניאליסטית שרוצחת ילדים וילדים חפים מפשע שרק רצו לחיות איתנו בשלום ואנחנו פלשנו לאדמתם וגזלנו אותה, טבחנו בהם ללא רחם כמו שהנאצים עשו לנו וגירשנו למעלה מחמישה מיליון פליטים. איך כותב שופנהאואר: יש שלוש פאזות לאמת - קודם מתעלמים ממנה כמו שהם עושים לנשרי, לך ולי. אם היא קונה לה אחיזה ומאמת על ההגמוניה שלהם הם נלחמים בחושפי האמת ללא רחם, עושים להם דיסקרדיטציה ואפילו מעלים אותם על המוקד. רק בשלב השלישי כאשר האמת בכל זאת מנצחת הם מנכסים אותה ואומרים שמלכתחילה הם דגלו בה תוך

כדי סילוף ההסטוריה. אני יכול להוסיף לך רוח למפרשים בחיזוק העוולות של LA PERFIDE ALBION. מהרצאותיו של יצחק נוי אני למד ותימוכין לכך תוכל למצוא גם בויקיפדיה שב- 1955 בריטניה התוותה תוכנית בהסכמה אילמת של ארצות הברית לצרף את מצרים לנאטו ובתמורה הם רצו לכפות עלינו למסור לנאצר את הנגב. שרת נטה לקבל את ההצעה ודיין בא במרוצה לבן גוריון בשדה בוקר להזהיר אותו. בן גוריון נחרד וחזר חזרה לממשלה בהתחלה כשר ביטחון ובנובמבר כראש ממשלה. אבל אנגליה עיבדה תוכנית אופרטיבית להשמיד את חיל האויר הישראלי ולכבוש חזרה את ישראל על מנת לכפות עליה את הפיתרון שלה. מה שמנע ממנה לעשות זאת היה שהערבים עשו לנו את העבודה ונאצר קנה נשק מהגוש הסובייטי ובכך נגוז חלום הבריטים, ותוך שנה עשו סיבוב פרסה ורקמו אתנו את מבצע סואץ וכיבוש התעלה.

רק תראה במה תלוי גורלה של אומה - אם לא היה לנו את בן גוריון שעמד בפרץ במאי 1948 נגד חצי הממשלה שנתקפה פחד ולא רצו להקים את המדינה, אם שרת היה מוותר לבריטים כמו שהצ'כים ויתרו לנאצים למרות שהיה להם צבא חזק אבל נכנעו לתכתיבי המעצמות ב- 1938, אם אנגליה היתה ממשיכה עם צ'מברלין או עם לורד האליפקס (תראה את הסרט הנפלא THE DARKEST HOUR) וצ'רצ'יל לא היה עומד כמעט לבדו נגד כל אלה שרצו לעשות שלום עם הנאצים כמו שפטיין עשה, כל ההסטוריה היתה משתנה. כתבתי על כך מאמר שאולי יעניין אותך לקרוא ושמופיע גם בספר שלי (קישור). נראה לי שאנו רואים עין בעין את הצורך למצוא את שביל הזהב בין מחרחרי מלחמה לרודפי שלום בכל מחיר - זו הדרך של צ'רצ'יל, של בן גוריון ועל פי מבחן התוצאה גם של נתניהו. אני חשתי על בשרי את האביבה של רבים מחברי הבריטים גם באינסאד ובמיוחד בשנים האחרונות כאשר הם תומכים בגלוי בפלשתינאים, בתנועות "השחרור"/טרור שלהם, באיראן ומתארים ב- BBC ובעיתונות את ישראל כמו שגדולי אויבינו עושים זאת. הם מיוזמי החרמות נגד ישראל מקן לאוץ ועד ג'רמי קורביין. צא ולמד, שאני שמח שג'ונסון נבחר למרות שאני מתנגד למדיניותו הפופוליסטית ולברקזיט. כך אני גם אמביוולנטי לגבי טראמפ שאני לא מסכים כמעט עם כל מדיניותו למעט יחסו החם לישראל לעומת היחס המחפיר של אובמה לישראל במיוחד בנושא איראן. אובמה הוא גם כן "רודף שלום" שלחובתו ניתן לייחס את ההסכם עם איראן (עם היטלר ותומכיו נאצים כאיראן לא עושים הסכמים), את האביב הערבי ועוד הרבה כשלונות. סיימתי לקרוא אמש את הספר המעולה של אלי עמיר "נער האופניים" שאני ממליץ לך בחום לקרוא. הזדהיתי כמעט בכל עמוד עם הנער שהזכיר אותי, באותה התקופה. האם אתה מכיר את עמיר?

כל טוב,

קורי

מייל לחבר צרפתי ב- 18.12.2019 בתשובה למייל שבו תהה למה לא שמע ממני לאחרונה כי אולי אנו בנסיעות...

Cher ...,

Chez nous tout va bien. On n'est pas en voyage, car on ne voyage jamais l'hiver. On aime être au chaud. Je lis beaucoup, j'écris des articles, je maintiens une correspondance très intéressante avec une dizaine d'amis, on voit une vingtaine de pièces par an, une trentaine de films au festival de film de Haïfa, 200 conférences par an sur divers sujets qui m'intéressent, une centaine de films nouveaux, sur internet je vois des opéras, des concerts, des pièces de théâtre classiques en français, anglais, hébreu, espagnol, allemand, des films classiques, des clips intéressants; et j'ai écrit un livre de correspondance. Je cherche sur Wikipedia, Google et encyclopédies toutes sortes de sujets qui m'intéressent. On visite des amis et surtout la famille proche. Surtout, on ne s'ennuie pas...

Comment vas-tu, ton amie, ta fille, ta famille? J'espère que tout va bien, ta santé, et surtout qu'on se reverra bientôt en Israël ou à Paris. Bien à toi, amitiés,

Jacques

מייל שנכתב למנהלת תוכניות התרבות בטיקוטין ב- 20.12.2019

... היקרה שלום רב,

ברצוני להודות לך על הסאונד המופתי שהיה אמש בהרצאה של דוד איבגי ברפפורט. סוף סוף האוזניות והבטריות עבדו, האוזניות היו על המטענים בכניסה לאולם, הניסיון של הסאונד שעשיתי עם לירן היה מוצלח, והפלא ופלא - שמעתי מעולה עם האוזניות בצורה רציפה במשך כל השעה וחצי של ההרצאה. הרבה היו אולי שותפים להצלחה (ולוואי והיא תתמיד גם בהרצאות הבאות...) אבל יש רק אחראית אחת להצלחה וזאת את, כי אני מאמין באחריות אבסולוטית של מנהל לטוב ולרע. זה העיקרון שהנחה אותי בכל הקריירה המקצועית שלי ואני שמח שזה גם העיקרון שמנחה אותך.

אך החוויה העיקרית היתה עם ידידנו איבגי שהתעלה על עצמו ונתן הרצאה מדהימה על האדם. יש מרצים שמרצים בצורה סדורה על המוח והמוזיקה, על לאנורדו או מזאצ'ו, על הוולס או עגנון, על הפיראטים או סובול, על נצרות וקוריאנה, הם מרצים מעולים ואתה נהנה מכל רגע של ההרצאה שמחכימה אותך ופותחת לך אופקים חדשים. יש מרצים שפורטים על נימי הרגש בשאנסונים, במרד הגיטאות, בענקי הג'אז, אתה מוחה דמעה, נזכר בילדותך, כואב את כאב עמך או מתרגש מהמוזיקה המטלטלת. אבל יש רק מרצה אחד שסוחף אותך לעולמות אחרים ואתה נשאר פעור פה ומשתאה.

הוא לא מרשים בהופעתו, בטון דיבורו, בעזרים שהוא משתמש בהם. רבים חשו כלפיו דיעות קדומות על "איך אחד שהוא לא משלנו ואפילו לא דוקטור או סלבריטאי מעז להרצות על קודש הקודשים של התרבות" או כדברי אחת המניות שישבה לידי בהרצאה של זיו ושמעה אותו בשקיקה, שכאשר עמדתי על השוני בינו ובין איבגי, אמרה לי שהיא לא סובלת את ההרצאות של המרוקאי הזה... הוא צריך להתמודד עם כל אלה כאשר הוא ממלא אולמות בדיוק כמו שרובינשטיין ומנוחין, ראשל ושרה ברנהרד, היו צריכים להתגבר על דיעות קדומות בזכות כישרונם העילאי.

הוא אולי מזכיר לי את אנבור הארמני, לא אפולו ועם קול מאנפף, שלקח לו יותר מעשור לפרוץ גם כזמר, או פרשן טלוויזיוני פצוע אנוש של צה"ל שרואים אותו בעיניים אחרות. אבל כשהוא ניצב על הבמה במקביל לדויד אחר - של מיכלאנג'לו בגלריה אופיצי בפירנצה - אתה תוהה איזה דויד מוצלח יותר, יפה יותר, עם יופי פנימי, עם אישיות כובשת, גדול מהחיים. הוא החל בעבר על בטוח, עם אומנים מוכרים וכל פעם גילה לנו עולמות חדשים, את האמן כפי שלא הכרנו אותו. אך השנה הוא מתעלה על עצמו, הוא מרצה על מושגים - על בראשית, על גן עדן, על אדם - ומרקיע שחקים.

דוד איבגי הוא ללא ספק המרצה והאישיות הכי טובים וכובשי לב שפגשתי, ושמעתי מאות... והכל, בנועם הליכות, עם חיוך בישני, עם פשטות וישירות. הוא לוקח כל נושא והופך אותו לחוויה ראשונית. לוריא ואיבגי מרצים בדיוק על אותם נושאים - על מוזיאונים, שניהם באים ממוזיאונים, לוריא אף בכיר ודוקטור, אבל אצל לוריא חווים חוויה אינטלקטואלית מסקרנת ותו לא ואילו אצל איבגי הוא הופך אותנו לאנשים טובים יותר, הוא נוגע בעצמיותנו העמוקה ביותר, מגלה לנו דברים על עצמנו ועל העולם שמעולם לא חשדנו בקיומם, הוא אינטלקטואל, אך מעל לכל הוא בן אדם.

אלפרד דה מיסה אמר שהאדם הוא שוליה, הסבל הוא המורה שלו ואין אחד שמסוגל להכיר את עצמו עד אשר לא סבל. אני מתרשם שאיבגי סבל הרבה וזה מה שהפך אותו למה שהוא. אני הכרתי את עצמי רק אחרי שסבלתי הרבה הן כנער והן כמבוגר, מאוסטרקוזם, גזענות, עוני יחסי לסביבה שחייתי בה, עושק אתי של שועים ונגידים שגרמו לי להפסדים אדירים על מנת שהם יוכלו להתעשר עוד מעט, במידה מסוימת סבל פיזי שהשיא היה בהתחרשות, אבל כאין וכאפס לעומת פצועי צה"ל או צליעה - מקסימום שברתי את הכתף שלא התאחתה והרסו לי עין בניתוח רשלני.

החוכמה היא להתגבר על כל הקשיים למרות המכשולים, למרות הסבל, לא לשקוע אל תוך הסבל אלא להשתמש בו כקתריזיס, להפיכה לאדם טוב יותר, לתרפיה באמצעות קריאה, כתיבה או הרצאה. להיות דוגמא ומופת לעובדים שלך, לסטודנטים שלך, למי ששומע את ההרצאות שלך או קורא את ספריך. אני מאמין שיש לך אחריות אבסולוטית למה שקורה לך, גם אם אתה לא אשם. אתה צריך להתמודד עם הקשיים ולא לשקוע ברחמים עצמיים, בשתיה, בעישון, בסמים, בבגידה, בשחיתות, ולהאשים את הסביבה, העיתונות, השמאלנים, הורסי הדמוקרטיה או מנשקי הקמעעות.

ובעניין אחר. מרצה מעולה אחרת - כולם או כמעט (יש לי הסתיגויות כידוע לך מניווה ובאר אבל רבים אחרים אוהבים אותם) מצוינים - נינו אבסדזה החליטה להרצות בשנה הבאה על גאורגיה בגלל שהיא מתמחה בתחום, וזה בסדר כי נראה לי שרבים אוהבים את גאורגיה. אישית הייתי מעדיף שתמצא על תרבות רוסית, זה מוסיף לאינטלקט ולידע הרבה יותר ויכול לסייע לנו בגיבוש תפיסת העולם אם נתעמק בכתבי טולסטוי או דוסטויבסקי, אבל הקהל אוהב מקומות אקזוטיים - ניקרגואה, קוריאה, מאלאווי ו... גאורגיה. אני אולי היחיד שמעדיף מאה פעם בפעם בטביליסי.

ולמה נזכרתי בגאורגיה? כי אשתקד רציתי לארגן סמינר תרבות לצפון איטליה - לונציה על תעלותיה, פסטיבל האופרה בורונה, המוזיאונים בפירנצה, וכמה ערים מרתקות בדרך אליהן. לוטה תוכנית הטיוול שכדרך ארבעת הטיוולים שארגנתי קודם בהצלחה רבה לחברים - לפרובנס, הבלקן, יוון וצפון ספרד - כלל תרבות, מופעים: הצגות, קונצרטים ופולקלור והרבה נופ. טיוול של 11 יום כי לחברים היה ארוך מדי שבועיים כפי שהיה קודם, עם חברה מעולה ומדריך מעולה. סברתי שיהיו לי לפחות 20 נרשמים כפי שהיה בטיוול האחרון, אך נרשמו רק שישה והטיוול הנפלא בוטל.

ולמה גאורגיה? השנה ה"חברה" שלנו מארגנת טיוול לשנה הבאה ל... גאורגיה! מראות הנוף, אושיות התרבות, ההסטוריה והאמנות של ארץ נפלאה זאת, וכמה נרשמו - 30 ויש החתמת יתר כך שמנפים כמה. הופעל עלינו לחץ אדיר שנצטרף והצלחנו להדוף את הלחצים בכך שחישבנו כי במרבית הימים (מתוך 10 ימים) יש נסיעות של 4-6 שעות בדרכים המשובשות וברכבי שטח ויש על כך גם אזהרה מפורשת של החברה המעולה, שבחברה כמדריכה שלה את... נינו אבסדזה! אז חשבתי לתומי שכמו שטיקוטין מארגנת טיוולים למזרח, אולי ניתן יהיה לארגן טיוול לאיטליה עם... איבגי!

אני שולח לך לשם אינדיקציה את מכתב הלוואי ואת הצרופות של הטיוול לאיטליה. לא בטוח כלל שאפילו אני ארצה להשתתף בו כי הוא אולי ייצא יקר מדי, אולי גם לא נמצא חברה נסיעות כי הן לא אוהבות את התוכניות שלי כי הן "מסובכות" ובטח שלא אוהבות את הצירוף של מופעים לטיוולים (בפרובנס גם היינו כמה לילות בפסטיבל התיאטרון באביניון). היחידים שעושים זאת הם קשרי תרבות תבל שגם אתם נסענו אך הם בטח ירצו חמשת אלפים יורו ויצרפו כמה מדריכים. ייתכן מאוד כי איבגי לא ירצה לבוא (זיו יסכים אך אין מה להשוות) ובטח ירצו לפחות עוד מדריך לוגיסטי.

ולפני שאני מצרף להלן את תוכנית הטיוול אני חוזר ומפציר בך לא לחשוב שאת מחויבת באיזו שהיא צורה לבדוק את הנושא. יש לך מספיק על הראש, את עושה גדולות ונצורות והסיכוי שטיוול מעין זה ייצא לפועל הוא קלוש, מה עוד שבינתיים נסענו למרבית המקומות עם טיוולים של פגסוס ואגד תיור וזה היה מרחק של יום ולילה לעומת הטיוולים שאני ארגנתי, אך לפחות זה היה זול. כל לילה הלכנו לישון עייפים אחרי שלקחו אותנו מהנץ החמה ועד צאת הנשמה ובוודאי שלא יכולנו לצאת לפסטיבל האופרה של ורונה כי גם ישנו מחוץ לעיר ובאנו מאוחר למלון. כל טוב ושבוע טוב,

קורי

... שלום,

לוטה הצעת מחיר מחברת סולו איטליה לטיוול שלנו לצפון איטליה. עוד לא היה טיוול עם חבלי לידה כמו הטיוול הזה, למעלה משנתיים, אך הנוסח הסופי טוב לאין ערוך מהגרסאות הקודמות. גם אם הייתם בעבר בחלק מהמקומות, זהו טיוול ייחודי במתכונת הטיוולים הקודמים שלנו, עם מסלול מרתק, שילוב ייחודי בין תרבות לטבע, מדריך מעולה ומחיר סביר.

לוטה מפת מישלין של יעדי הטיוול העיקריים עם 7 ערים/אתרים עם *** - HIGHLY RECOMMENDED ו- 6 ערים/אתרים עם ** - RECOMMENDED. אך בכל הערים ישנם עשרות אתרים שבהם נבקר שגם הם קיבלו שלושה ושני כוכבי מישלין. זהו הטיוול עם האכיות הגבוהה ביותר של תרבות, אמנות, הסטוריה וארכיטקטורה שעשינו עד כה.

כמו כן לוטה פירוט על 13 המופעים והאירועים האופציונליים בכל אחד מערבי הטיול. נעשתה עבודת חריש מאוד יסודית ואני מגיש לכם את מיטב המופעים שכל אחד שחפץ מוזמן להזמין באתר המופע. יש לנו בין השאר 3 קונצרטים/ערבי אריות, 3 אופרות, שייט גונדולות בונציה ושייט על הארנו בפירנצה, משחק כדורגל בבגדים הסטוריים, 2 מופעי ג'אז וכו'.

1. אנחנו ישנים רק בשלוש ערים - ונציה, ורונה ופירנצה. מכל עיר עושים טיולי כוכב. כך אנחנו נמנעים מלהחליף כמעט בכל לילה בתי מלון. גם הנסיעות והמרחקים בכל יום הם קצרים יחסית.

2. יש לנו כרגיל טיסות בוקר ישירות לונציה וחזרה. עם כל הביקורת שיש לכמה מכם על השירות של אל על, אף חברה אחרת לא מציעה טיסות ישירות וביטחון בטיסות כפי שמציעה זאת אל על.

3. משך הטיול קוצר מ- 15 יום ל- 12 יום (ביום האחרון יש רק טיסה, כך שנשטו זה 11 יום). זאת על פי בקשת החברים. זה גם מוזיל את מחיר הטיול. בכל יום נטייל 9-10 שעות לרבות הפסקת אוכל של שעה אחת והפסקות לוגיסטיות. לוח הזמנים תוכנן בקפידה יחד עם המדריך על מנת למנוע מצבים כמו בטיול הקודם שבו לא היה זמן לארוחות צהריים ולא היו מספיק הפסקות לוגיסטיות.

4. המדריך שלנו רן שוהם הוא ארכיטקט פעיל, מומחה ומרצה על אמנות באוניברסיטאות. הטיול הזה הוא עם דגש על ארכיטקטורה (בינאלה בונציה, מבנים הסטוריים) ואומנות (מיטב המוזיאונים).

5. החברה סולו איטליה נחשבת לחברה הטובה ביותר לנסיעות לאיטליה. רן המליץ עליה וכך גם רבים אחרים. אם הם יהיו טובים הפעם, ניסע איתם בהמשך גם למרכז, מערב ודרום איטליה.

6. אנחנו מבקרים בשתיים עשרה מהערים היפות ביותר באיטליה (פרט לרומא) - ונציה, פירנצה, ורונה, פדובה, ויצ'נזה, פרמה, מנטובה, פררה, לוקה, פיזה, בולוניה וורונה. בכל עיר - באתרים המרכזיים שלה. כאמור, רוב האתרים בהם נבקר קיבלו 2-3 כוכבים של מישלין ורבים מהם גם זכו למעמד של אתרי מורשת עולמית של אונסק"ו. הדרך אותה נעבור בטוסקנה והצפון מדהימה.

7. הטיול משלב גם טבע עם תרבות. נבקר ונשוט באגם גרדה, נשוט בתעלות ונציה ובאייה, נבקר בבורגטו, סירמיונה, מערות ומפלי וארונה, נשוט על נהר הארנו, אך הפעם לא נטפס על הרים.

8. המחיר שהגענו אליו הוא סביר, למרות שנלון במלונות 4 כוכבים מעולים במרכזי הערים ונציה ופירנצה. זאת כיוון שאנו מקדימים לבצע את ההזמנות ולכן חיוני להירשם לטיול חצי שנה מראש.

9. נדרשים דמי קדימה של שישית מהמחיר להבטחת המלונות והטיסות, אבל ניתן לעשות ביטוח פספורט עם חברת הפניקס הנותן כיסוי חצי שנה מראש למקרה של ביטול הטיול מסיבות בריאות.

10. כיוון שאנו לנים במרכזי 3 הערים - מי שמעדיף לטייל בעיר בנחותא יכול לעשות זאת להנאתו ולא לבקר בחלק מהמוזיאונים או בטיולי הכוכב. גם מופעי התרבות הם אופציונליים ולא חובה.

11. הייתה לנו בעיה עם המלונות בורונה שבגלל פסיטבל האופרה מלאים כבר עכשיו לחלוטין. יחד עם זאת, מצאתי מלון שלושה כוכבים אך סביר מאוד באיכותו במרכז העיר במרחק 400 מטר מהארנה של ורונה - BEST WESTERN ARMANDO. הוא עולה יותר מהמלון 4 כוכבים שהיה לנו מחוץ לעיר אבל העדפתי אותו על מנת לאפשר גמישות למי שהולך או לא הולך לאופרה.

12. לוטה הצעה לקריאת רומנים, מחזות וסרטים המתרחשים בערים אותן נבקר. מומלץ לשמוע את ההרצאות המאלפות של אלון קליבנוב על ונציה כל חודש בימי שישי במוזיאון טיקוטין בחיפה.

נא לשלוח את הסכם ההצטרפות הלוטה ללא דיחוי ולשלוח אותו בפקס לסולו איטליה 036753146 יחד עם צילום הדרכונים שלכם. נא לידע אותי במקביל לסולו איטליה על ההרשמה של כל אחד מכם על מנת שאוכל לעקוב אחרי מספר הנרשמים. כמו כן נא לענות לי מיידית על כוונתכם לצפות בכל אחד מהמופעים על ידי החזרת טופס המופעים ממולא על ידיכם. מצאתי מופעים איכותיים וזולים - 10 מהם במחיר 330 יורו, 33 במחיר 330 יורו. אך שלושת האופרות עולות אף הן 330 יורו, 110 יורו בממוצע, מחיר סביר לאופרות אך יקר למדי.

עלינו לשריין את הזמנת המלונות, הטיסות והמופעים כי בגלל הביקוש הרב קיבלנו הצעות התקפות לכשבוע. אי לכך עליכם להירשם מיד עם קבלת ההצעה. יש ביקוש רב לטיול הזה ואני מקבל מדי שבוע בקשות לזרז את ההרשמה. המטרה היא להגיע להזמנה של עשרים איש תוך שבוע. אני פונה מיד לחברים ורן שוהם המדריך פונה למטיילים ולסטודנטים שלו.

לכן כל הקודם זוכה! אחרי שיהיו לנו עשרים נרשמים והטיול יובטח, אתם תקבלו על כך הודעה מחברת הנסיעות וינוכה מכם התשלום הראשון. אתם תוכלו אז להזמין את הכרטיסים למופעים. עם צאת הטיול לאיטליה לדרך נתפנה לטיול השני בשנה הבאה ותקבלו הצעה לטיול שלנו לאלזס לורך וסביבותיהם שיתקיים במחצית הראשונה של ספטמבר 2018. כל טוב,

קורי

VENICE/VENEZIA

The Merchant of Venice and Othello by William Shakespeare

The Aspern Papers and The Wings of the Dove by Henry James

Death in Venice by Thomas Mann

Don't Look Now by Daphne du Maurier

Across the River and into the Trees by Ernest Hemingway

The Story of My Life by Giacomo Casanova

VERONA

Romeo and Juliet by William Shakespeare

Letters to Juliet film and book

A Season in Verona and Italian Neighbors by Tim Parks

FERRARA

Sacred Heart by Sarah Dunant

Lucrezia Borgia by Sarah Bradford

The Garden of the Finzi-Continis by Giorgio Bassani

MANTOVA

The Two Gentlemen of Verona by William Shakespeare

Iago by David Snodin

The Companions of Jehu by Alexandre Dumas

Masque of the Gonzagas by Clare Colvin

PADOVA

The Taming of the Shrew by William Shakespeare

Life of Galileo by Bertolt Brecht

The Duchess of Padua by Oscar Wilde

FLORENCE/FIRENZE

All's Well That Ends Well by William Shakespeare

A Room With A View by E. M. Forster

Tea With Mussolini - autobiography by Franco Zeffirelli

The House of Medici by Christopher Hibbert

The Agony and the Ecstasy by Irving Stone

The Enchantress of Florence by Salman Rushdie

The Prince by Niccolo Machiavelli

Romola by George Eliot

The Decameron by Boccaccio

The Portrait of a Lady by Henri James

Italian Journey by Goethe

Dante Alighieri: His Life and Works by Paget Toynbee

TUSCANY

Films - Shadows in the sun, Stealing Beauty, Under the Tuscan Sun

NORTHERN ITALY

A Farewell to Arms by Ernest Hemingway

RAVENNA - <https://www.mappit.net/bookmap/regions/1892/ravenna/>

PARMA - The Charterhouse of Parma by Stendhal

<https://www.mappit.net/bookmap/places/1638/parma-emilia-romagna-it/>

PISA - <https://www.mappit.net/bookmap/regions/1909/pisa/>

BOLOGNA - <https://www.mappit.net/bookmap/regions/1890/bologna/>

VICENZA - <https://www.mappit.net/bookmap/places/4069/vicenza-veneto-it/>

LUCCA - <https://www.mappit.net/bookmap/regions/1911/lucca/>

נספח להצעה לטיול לצפון איטליה – מופעים אופציונליים

אנחנו נבלה כל ערב בהתאם למסורת ארוכת השנים שלנו במופעים איכותיים. לא ניתן היה למצוא חמישה ערבי פולקלור ולכן מצאתי בעצמי מופעים ואירועים לקהל הרחב לכל אחד מהערבים. החלטנו שהם יהיו אופציונליים כי כל אחד צורך את מרקם התרבות שהוא חפץ בו. גם לא ניתן לעשות הזמנות מרוכזות כי דרשו מאיתנו 15 יורו עבור כל כרטיס, שהם כחמישים אחוזים מחלק ניכר מהמופעים, שהם ממילא בלי מקומות מסומנים. אך עשיתי עבורכם את כל עבודת השדה ואני מביא לכם את ההצעה הטובה ביותר לכל ערב. נראה לי שיהיו לנו לפחות עשרה חברים לכל מופע ובאחדים מהם אפילו עשרים. עדיף שנצא בצורה מרוכזת מהמלון למופע, נשב בסמוך במופע, ונחזור למלון בצורה מרוכזת. אתם מתבקשים לסמן את ההעדפות שלכם ולשלוח לי את הנספח ממולא, לוודא שיש ביקוש, אבל כל אחד יזמין בעצמו את הכרטיסים לכל מופע על פי קישורים להלן (כשתי דקות למופע).

Day 1 – Sunday, June 17th 2018 – Venezia

21:00 – 1. Night visit of Venezia (included in the program). 2. Option – **at 22:00 – [Gondola ride](#)** in groups of 6 per gondola for 40 minutes. Price – 17-25 Euros per person. The price range depends on the occupancy of the Gondolas. Our hotel in Venezia takes care of gondolas orders, as we cannot order individually the gondolas, with an occupancy of 6 each.

בהנחה שעלות שכירת גונדולה לאדם תהיה לכל היותר 25 יורו כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 2 - Monday, June 18th 2018 - Venezia

At night 08:30 pm – [La Traviata, Musica a Palazzo](#) Barbarigo – Minotto Palace. Tickets at 96 Euros, including service fees of 11 Euros. Collect from the box-office. Free seating. 400 meters from the hotel.

La Traviata by Giuseppe Verdi, made its debut in 1853 at the Teatro La Fenice in Venice. The title figure of this famous, but hopeless love story set in 19th century Paris, is the courtesan Violetta Valery, who falls in love with Alfredo Germont, son of a respected Parisian family.

At the Palazzo Barbarigo Minotto you can experience the unique musical highlight “Musica a Palazzo” right on the Grand Canal in the heart of the city, offering opera lovers a feast for both the eyes and the ears. The Musica a Palazzo ensemble is made up of extraordinarily talented artists with international reputations, who shine in even a small formation, and captivate the audience with their passionate virtuosity.

Every act is played in a different room, for example the Sala Tiepolo, which boasts an original fresco by the Venetian painter, allowing listeners to enjoy operas and the most beautiful romantic duets up close in the intimacy of the palace's small rooms.

בהנחה שעלות כרטיס לאופרה לה טרוויטה היא 96 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 3 – Tuesday, June 19th 2018 - Venezia

20:30 – [Virtuosi di Venezia](#): Vivaldi – Four Seasons and other Vivaldi's Concerti, Ateneo di San Basso, Piazza San Marco. A Standard Price - 29 Euros. Free seating. 200 meters from the hotel.

בהנחה שעלות כרטיס לקונצרט הוירטואוזי היא 29 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 4 – Wednesday, June 20th 2018 – Verona

Option – [Verona Jazz Festival](#) , Estate Teatrale Veronese at the Roman Theater. – We don't have yet the schedule of the 2018 Festival, but in 2017 the Jazz Festival started on June 20th. 1.4 km from the hotel, 19 minutes.

בהנחה שעלות כרטיס לפסטיבל הג'אז היא 30 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 5 – Thursday, June 21st 2018 – Verona

Option – [Verona Jazz Festival](#) , Estate Teatrale Veronese at the Roman Theater. We remind the group that in this summer trip the Bordeaux Jazz Festival was the highlight of the events. 1.4 km from the hotel, 19 minutes.

בהנחה שעלות כרטיס לפסטיבל הג'אז היא 30 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 6 – Friday, June 22nd 2018 – Arena of Verona

21 h. – Bizet's Carmen – 4 hours. Front rows poltrone promo rid. over 65 – 124 Euros, including fees. 400 meters from the hotel.

[Carmen](#) by Bizet, in a new production. The [libretto](#) of [Carmen](#) was written by [Henri Meilhac](#) and [Ludovic Halévy](#), based on a [novella of the same title](#) by [Prosper Mérimée](#). The opera was first performed at the [Opéra-Comique](#) in Paris on 3 March 1875, where its breaking of conventions shocked and scandalized its first audiences. *Carmen* has since become one of the most popular and frequently performed operas; the "[Habanera](#)" & the "[Toreador Song](#)" are among the best known of all operatic arias. [Price of a ticket](#) in front rows poltrone promo rid. over 65 – 124 Euros, including service fees.

בהנחה שעלות כרטיס לאופרה כרמן היא 124 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 7 – Saturday, June 23rd 2018 – Arena of Verona

21h – Verdi's Aida – 3:15 hours at the Verona Arena. Front rows poltrone promo rid. over 65 – 110 Euros. 400 meters from the hotel.

Comments: [Aida](#), the opera in the Arena par excellence, will be displayed with Franco Zeffirelli's (aged 95) remarkable sets, enriched by Costumes by Anna Anni. [Aida is the most spectacular](#) of all operas and for those who need a reminder we bring here the triumphal [Grand March from Act 2, Scene 2](#). The work holds a central place in the operatic canon, receiving performances every year around the world; at New York's Metropolitan Opera alone, *Aida* has been sung more than 1,100 times since 1886. [Price of a ticket](#) in front rows poltrone promo rid. over 65 – 110 Euros, including service fees.

בהנחה שעלות כרטיס לאופרה אאידה היא 110 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 8 – Sunday, June 24th 2018 – Firenze

[Festa di San Giovanni](#) – 1. **16:00 – 17:00 - historical parade through the central streets of Firenze** (included in the program). 2. **Optional - the final match for Calcio Storico Fiorentino on Piazza Santa Croce at 17:00** (tickets on Boxol.it). The fascinating game, born in the 16th century in Renaissance Florence, is a mix of soccer, rugby and wrestling. It generally gets quite aggressive. 3. **Fireworks along the Arno River at night (optional - boat ride on the Arno** – tickets at Renaioli), see them also from Piazzale Michelangelo and/or on Lungarno Serristori.

הבמה המאולתרת למשחק בכיכר מכילה כמה שורות וממילא כולם עומדים, כך שנרכוש את הכרטיסים הזולים ביותר. בהנחה שנזמין כרטיסים במאי במחיר של 30 יורו לכרטיס כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

ניתן להזמין עתה סירות לשייט על הארנו בזמן החג וזיקוקי הדיגור, אבל צריך לתאם בדיוק כמה חברים יהיו בסירה וכמה יעלה לכל אחד. בהנחה שמחיר השייט יהיה 40 יורו לאחד כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 9 – Monday, June 25th 2018 – Firenze

21:15 – [Classic Italian Opera in Santa Monaca Church](#), Via Santa Monaca 6. Main Hall. Opera Arias from La Traviata, Il Barbiere di Siviglia, La Boheme, Mozart, Neapolitan Songs. 29 Euros. Free Seating. 1 km, 13 minutes walk from the hotel.

בהנחה שעלות כרטיס לקונצרט האריות היא 29 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 10 – Tuesday, June 26th 2018 – Firenze

20:30 - [The Three Tenors – Tribute to Luciano Pavarotti](#), Auditorium Santo Stefano al Ponte Vecchio, Price – VIP, 1st to 6th row – 50 Euros, including service fees. 1 km, 13 minutes walk from the hotel.

אם עלות כרטיס VIP לשלושת הטנורים היא 50 יורו לאדם כולל עמלות כמה כרטיסים תרצה? 0 – 1 – 2

Day 11 – Wednesday, June 27th 2018 – Venezia Airport

21:00 – Possibly - Dinner at the hotel in a private room or a separate table for the group, thanks to the guide, open discussion on the trip. In addition, Solo Italia will seek a local group that will sing Italian songs in a private room or nearby at an additional cost.

בהנחה שמחיר ארוחת הערב במלון או במסעדה סמוכה יהיה 30 יורו לאדם כמה ארוחות תרצה? 0 – 1 – 2

בהנחה שנצליח לארגן להקה שתופיע בפנינו לאחר הארוחה בעלות של 30 יורו לאדם ושכל החברים ירצו להשתתף בארוחת הפרידה ובמופע שעלותו תתחלק על כולנו, כמה כרטיסים למופע תרצה? 0 – 1 – 2

סיכום

בסך הכל יש לנו 15 מופעים ואירועים בערבים של הטיול, לרבות חגיגות סאן ג'ובאני שמתחילות אחרי הצהריים בפירנצה. מתוכם – 2 אירועים כלולים במחיר הטיול: טיול לילי בונציה ב- 17.6, צפייה בתהלוכה של סאן ג'ובאני בפירנצה אחרי הצהריים של ה- 24.6. בנוסף יש 13 אופציות לצפייה במופעים ואירועים.

סך העלות של 10 מופעים ואירועים ב- 8 לילות היא כ- 330 יורו. יש לציין שזאת הערכה בלבד, כי בחלק מהאירועים אין לנו עדיין מחירים וביססתי את ההערכות שלנו על פי ניסיון העבר ועלות אירועים דומים. לפיכך, העלות הממוצעת למופע היא כ- 33 יורו וסך העלות לעשרה מופעים היא 10% ממחיר הטיול.

לעומת זאת, עלות שלושת האופרות בשלושה לילות היא גם כן כ- 330 יורו או 110 יורו בממוצע. סך העלות של האופרות היא 10% ממחיר הטיול ומי שירצה ללכת לכל 13 המופעים ישלם 660 יורו לאדם שהם עשרים אחוז ממחיר הטיול. עלות המופעים חוץ מהאופרות היא סבירה גם במונחים ישראלים למרות שהם מתקיימים בצפון איטליה היקרה בשיא העונה. זאת כיוון שמצאתי את המופעים האיכותיים ביותר במחירים הנוחים ביותר והתעלמתי ממופעים באיכות גרועה וממופעים יקרים במיוחד. גם האופרות שעלותן היא 450 ש"ח למופע אינן יקרות בהשוואה לאופרות דומות באופרה הישראלית, מה גם שאנחנו רואים בארנה של ורונה ובארמון מינוטו בונציה את מיטב האופרות במיטב הביצועים בשיא עונה ויש להזמין כרטיסים מראש.

עלות הטיול:

3244 יורו

לאדם בחדר זוגי

תוספת סינגל 999 יורו

לכבוד דר' יעקב קורי 30 בנובמבר 2017

04 8246316 054 4589518 coryj@zahav.net.il

סולו איטליה הינה חברת נסיעות פרטית, היחידה בישראל המתמחה באופן בלעדי בתיירות לאיטליה. החברה פועלת 20 שנה ומתמחה במתן כל שירותי התיירות האפשריים לארץ המגף בסיוע נציגים מקצועיים בכל מחוזות איטליה. החברה פעילה במספר רב של תחומים: טיולים מאורגנים לקבוצות סגורות ופתוחות, חבילות לנוסע העצמאי, ארגון כנסים וטיולי תמריץ, הזמנת כרטיסים למופעים כמו אופרה וכדורגל, הזמנת מלונות לתערוכות וכנסים, קורסי בישול, ספא, אופנה, רכבי יוקרה, ועוד.... ניסיון של 20 שנה הכרה ועבודה בשוק התיירות האיטלקי, הכרת השפה המקומית ותרבות המדינה, יהפכו את הטיול להצלחה בלתי נשכחת.

צפון איטליה לקבוצת יעקב קורי – 17-28 ביוני 2018

בהדרכת אדריכל רן שוהם אדריכל פעיל, מדריך טיולים ומרצה להסטוריה של האדריכלות ולתולדות התרבות והאמנות.

בחדש יוני נצא לטיול באיטליה. זהו טיול מקיף ומעמיק הכולל את פניני התרבות המוכרות והמוכרות פחות בין הערים פירנצה וונציה. טיול זה נבנה כך שהוא כולל גם אירועים תרבותיים כמו הביאנלה לאדריכלות בוונציה, חג סן ג'ובני בפירנצה, ועונת האופרה בארנה של ורונה. נטייל בין פניני הרנסאנס הידועות ולא נשכח גם את העבר הרחוק בראוונה, ואת הוד הטבע באגם גארדה.

יום ראשון : ת"א ונציה 17.06.18

הבוקר נמריא לוונציה. אחרי הנחיתה נצא בשייט לעיר. אחרי הפסקת התרעננות נתחיל בסיור בעיר. נבקר בגטו היהודי ובמכלול בתי הכנסת המיוחדים ונשמע על סיפורה היחודי של קהילה עתיקה זו. נמשיך בסיור אל הצד השני של התעלה הגדולה נבקר בכנסיית פרארי Santa Maria dei Frari ובסקולה גרנדה די סן רוקו, Scuola di San Rocco בו נראה את מחזור הציורים הידוע של טינטורטו. נמשיך באוטובוס הציבורי, הוואפורטו של ונציה לשיט על התעלה הגדולה. נראה את הארמונות של עשירי העיר, נעבור מתחת לגשר הריאלטו לביקור בתיאטרון גולדוני

, Teatro Goldoni החשוב במחזאי ונציה, ונחזור למלון לקראת ערב. מי שעוד יכול, מוזמן לטיול לילה ברחובות העיר.

שיט לילי בגונדולה בקניה נפרדת למעוניינים בלבד.

לינה בונציה <http://www.hotelbonvecchiati.it> Hotel Bonvecchiati

(מכיוון שלא ניתן להעתיק בצורה טובה את כל התוכנית עם תמונות וצבעים, להלן הקישור לתוכנית הטיול המלאה)

יעקב קורי - דניה
ע.דכון 4.pdf

מייל שנכתב לתפוצה רחבה ביותר של חברים ומכרים ב- 19/20.12.2019 על המשבר הכלכלי הצפוי ב- 2020

Dear ...,

A friendly advice for the New Year - spend a few minutes reading this email, and if you find it helpful send it to your friends!

My attached short article was published in an important British blog recently. The Blog has more than 1000 subscribers in some thirty countries and was quoted by [The Washington Post](#), [The Ottawa Citizen](#), [The Baltimore Sun](#), among other newspapers.

The same Washington Post published on November 4, 2019 an article with a title stating that: "Dow, S&P 500 and Nasdaq close at record highs, extending November's record-setting start". So, should the perplexed investor believe those who say that all is for the best in the best of all possible worlds?

Nevertheless, 2020 starts within a few days and we will soon learn if the prediction that I have made more than a decade ago will materialize or not. In 2009 I published a book in the US forecasting a Domsday Depression in 2020 (see cover of book attached), as a result of the imperative necessity to change the basic rules of capitalism, especially in its neo liberal approach, which has caused crises – more and more frequent with higher and higher damages.

When I made this prediction, I was the only one to do so, but for me it was obvious that as the lessons of the Great Recession were not learned it will take a decade for the Depression to occur. Today, prominent economists forecast at least a major recession in the near future.

I knew that the storm was coming, I forecasted that after nothing was done following the Great Recession, there would come a Domsday Depression by 2020, that this time will ruin the economies, some of the largest banks and pension funds and many major multinationals, and not even the US and EU governments could bail out the delinquents as they have done in 2008, as the scope of the losses would amount to tens to hundreds of trillions, far more than their economies.

The panacea of lowering the interest rates would not work this time as they are for ten years now almost zero, an aberration, as money is a product with a price as all other commodities and reducing it to zero discourages savings and encourages irresponsible investments, haircuts, bubbles, excessive spending, high level of personal indebtedness, etc...

I saw the huge bubbles of real estate, the stock exchange, the huge levels by the hundreds of trillions of derivatives, none of them are effectively supervised, the stock exchanges are not supervised adequately either, there are no effective laws to regulate the economy, and worst of all – the criminals who caused the Great Recession were not punished but bailed out (except Madoff), and the Titanic was and is still sailing full speed ahead towards 2020.

What should we do? In the long run to implement the remedies that I devised in my books, but now it is too late to prevent the Depression. In the short run – today - I recommend my friends to divest from all investments in real estate, in the stock exchange – shares, government and industrial bonds, derivatives. The risk is losing a return on investment for 2020, but the prospect is to prevent a loss of up to 50%, or even 90%, as in the 1929 Depression. You could of course invest in derivatives betting on the

scope and timing of the crisis, but it is too risky. Instead, I advise to keep your money in FDIC insured deposits in several banks. You can wait like Warren Buffett with plenty of liquid money for bargains/windfalls should the Depression occur in 2020, starting soon!

Best regards,

Jacques Cory

Dr. Jacques Cory
2, Costa Rica Street, Haifa 34981, Israel
tel. 972-4-8256608 or 972-4-8246316
fax. 972-4-8343848, mob. 972-544-589518
email: coryj@zahav.net.il
website: <http://www.businessethicscory.com>
or <http://www.businessethics.co.il>

DOOMSDAY DEPRESSION IN 2020 – REALITY OR FANTASY? BY JACQUES CORY

The Washington Post published on November 4, 2019 an article with a title stating that: "Dow, S&P 500 and Nasdaq close at record highs, extending November's record-setting start". And it continues: "U.S. stocks powered forward as investors reveled in strong economic data and global trade news. "There is no recession out there on the horizon," Chris Rupkey, chief financial economist at MUFG Union Bank, wrote in a research note Monday. "The stock market can rejoice and continue to climb to new record highs." "The market has risen in price nearly two out of every three Novembers and has recorded the greatest percentage of new all-time highs since World War II," Sam Stovall of CFRA Research wrote in a research note Monday". ... **So, all is for the best in the best of all possible worlds!**

Nevertheless, the year 2020 starts within a few days and we will soon learn if the prediction that I have made more than a decade ago will materialize or not. In 2009 I published a book in the US forecasting a Domsday Depression in 2020 (see cover of book attached), as a result of the imperative necessity to change the basic rules of capitalism, especially in its neo liberal approach, which has caused crises – more and more frequent with higher and higher damages.

My prediction in that book and in other books, articles, courses, lectures and correspondence is based on a research after reading more than 150 books, 130 videos, thousands of articles and documents on those topics, and on my experience in international business & academics.

I forecasted that an Economic Whirl is likely to bring a meltdown of the world economy by 2020, if the causes of the crisis are not eradicated. When I made this prediction, I was the only one to do so, but for me it was obvious that as the lessons of the Great Recession were not learned it will take a decade for the Depression to occur. Today, prominent economists forecast at least a major recession in the near future. According to Fortune July 11, 2019:

"Experts are debating whether a recession is in the cards for 2020 (*Fortune* reported that 60% of economists think so), or if this expansion has room to run. But one thing is indisputable: several recession warning signals are already flashing." In an August 2019 survey of 226 economists conducted by the National Association for Business Economics, 38% of respondents said they believe the U.S. will enter its next **recession** in **2020**, and 34% picked 2021; only 14% say it will occur after that. FORTUNE Analytics stated on October 11, 2019 that "Management Insiders Forecast a 2020 Recession". So, is it a Reality or a Fantasy?

Economic downturns are part of our life and they are not new, nor are the causes of the downturns new, at least not in the last couple of hundred years – greed, excessive leverage, lack of regulation, insufficient transparency, creative accounting and finance, and maximization of profits at all cost to the detriment of other stakeholders. What is new is the scope of the Economic Whirl, starting in billions twenty years ago, reaching trillions in 2008, and getting larger and larger at every stage, with the risk of endangering the world economy.

We could apply the standard medicines, such as lowering the interest rates, but they are now almost 0, pouring money into the economy, but we've reached the maximum with trillions, and, most of all, blaming Wall Street and the neo-liberals and pitying Main Street and the individuals who are the victims. We tend to forget that we are living in democracies and that no one forced us to invest in hedge funds, in speculative financial instruments, in subprime mortgages or to vote for the neo-liberal governments, so we could blame only ourselves that we voted for populist regimes and allow "democracies" which are in fact plutocracies.

We need to find unconventional ways to fight this whirl, to think outside the box, to adopt creative solutions, to establish a New Sustainable Society. I was in a unique position to devise original vehicles and pioneering methods to overcome the crisis, as I was one of the few businessmen who were also active in academics, writing books and articles with an international scope and educating thousands of businessmen and students who shared their experiences with me. I have forecasted the Enron and other corporate scandals in my pioneering book "Business Ethics: The Ethical Revolution of Minority Shareholders", published in March 2001 at Kluwer Boston (now Springer US), before they occurred in 2002.

Extraordinary as it seems, it was the first book ever written on ethics for minority shareholders and was based on my experience, research and theories on this subject. I found the rules of wrongdoing to minority shareholders that were validated a few months later at Enron. In my book "Selected Issues in Business Ethics and Social Responsibility", which was published by Mages in July 2008 and written much earlier, I forecasted the Economic Recession and its causes and proposed efficient vehicles on how to overcome the crisis, none of them was implemented even today, as my books have unfortunately a very limited impact.

I knew that the storm was coming, I forecasted that after nothing was done following the Great Recession, there would come a Doomsday Depression by 2020, that this time will ruin the economies, some of the largest banks and pension funds and many major multinationals, and not even the US and EU governments could bail out the delinquents as they have done in 2008, as the scope of the losses would amount to tens to hundreds of trillions, far more than their economies. The panacea of lowering the interest rates would not work this time as they are for ten years now almost zero, an aberration, as money is a product with a price as all other commodities and reducing it to zero discourages savings and encourages irresponsible investments, haircuts, bubbles, excessive spending, high level of personal indebtedness, etc...

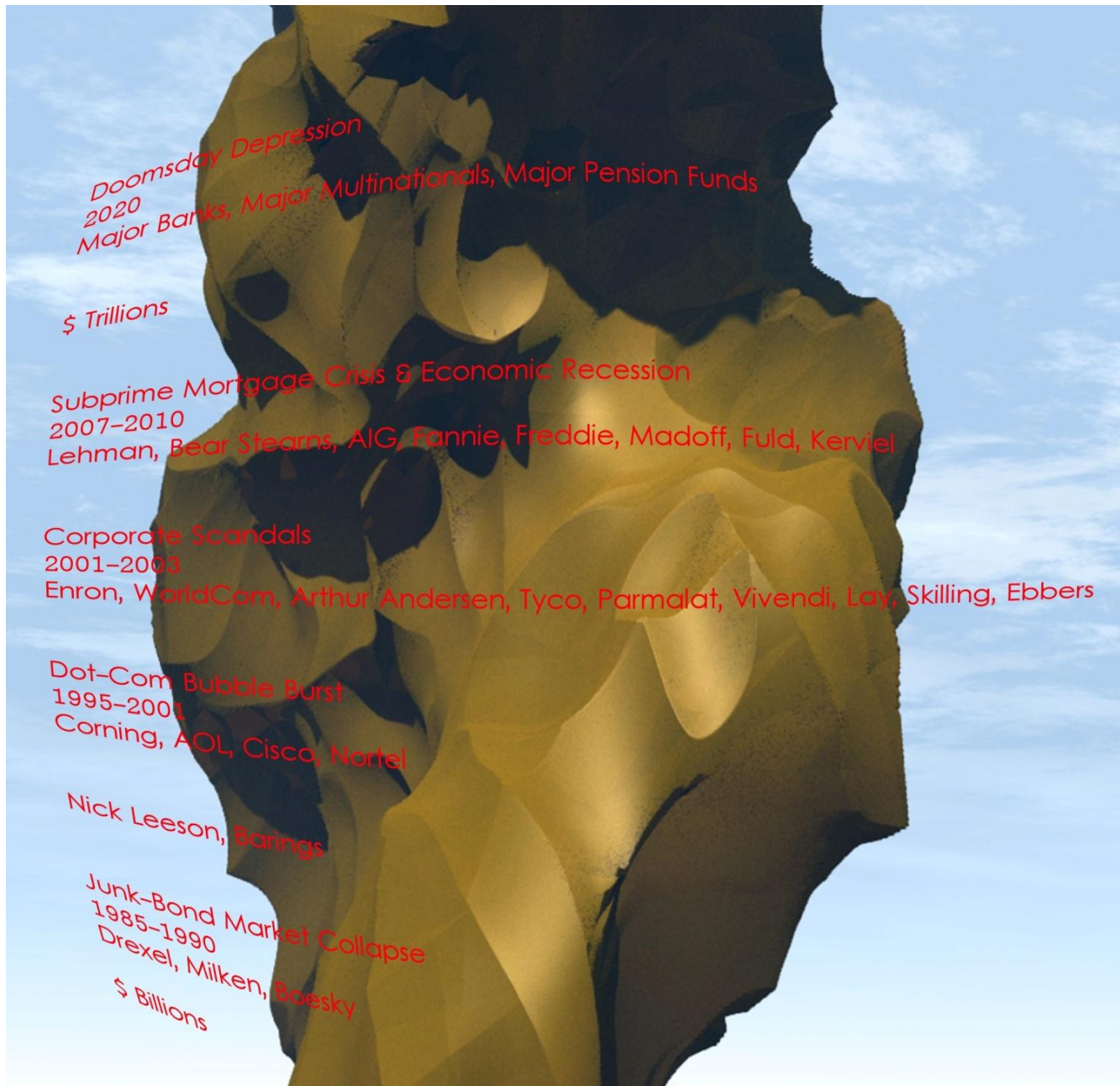
I saw the huge bubbles of real estate, the stock exchange, the huge levels by the hundreds of trillions of derivatives, none of them are effectively supervised, the stock exchanges are not

supervised adequately either, there are no effective laws to regulate the economy, and worst of all – the criminals who caused the Great Recession were not punished but bailed out (except Madoff), and the Titanic was and is still sailing full speed ahead towards 2020.

I am not a prophet of wrath or a false prophet; I just had the time, academic and business background, and most of all the peace of mind to think about the situation, its causes and how to prevent the crisis. As I am not invested at all in the stock exchange, in real estate or in startups, I don't have the temptation to rationalize why my investments are optimal.

Actually, I am the only one who admits that he has lost on the stock exchange, everybody else has only succeeded and made the best investments to the detriment of all the others, but who are the others? Probably not Warren Buffett, the best modern investor, who does not invest today the 128 billion dollars kept liquid in Berkshire Hathaway. He probably knows why and maybe is waiting for bargains/windfalls should a Depression occur, as there will be plenty...

What should we do? In the long run to implement the remedies that I devised in my books, but now it is too late to prevent the Depression. In the short run – today - I recommend my friends to divest from all investments in real estate, in the stock exchange – shares, government and industrial bonds, derivatives. The risk is losing a return on investment for 2020, but the prospect is to prevent a loss of up to 50%, or even 90%, as in the 1929 Depression. You could of course invest in derivatives betting on the scope and timing of the crisis, but it is too risky. Instead, I advise to keep your money in FDIC insured deposits in several banks. You can wait like Warren Buffett with plenty of liquid money for bargains/windfalls should the Depression occur in 2020, starting soon!

www.businessethicscory.com

[link to the book](#)

תשובה למייל שקיבלתי ב- 19.12 מידיד שהיה אחד המנהלים הבכירים בישראל וגם איש אקדמיה ומחבר חשוב שלום יעקב,

מענין מאד. דומני שיש הסכמה רחבה שצפוי מפנה בשנת 2020. גם אם

זה לא יהיה סוף העולם כדאי לנקוט צעדי זהירות.

שבת שלום,

תשובה למייל שלי עם המאמר שקיבלתי ב- 19.12.19 מחבר פרופסור

קורי חביבי,

תודה על ההתראה.

FDIC insured deposit מתנצל על הבורות, אך רציתי לשאול מה זה

תשובה לחבר באותו היום

בארץ אין לך ביטוח פקדונות ואם הבנקים פושטים את הרגל המדינה לא אחראית להחזיר לך את הכסף. לעומת זאת במדינות המתוקנות - ארצות הברית ומדינות אירופה יש לך ביטוח פקדונות (בארצות הברית זה נקרא FDIC) עד תקרה מסוימת. כך למשל אתה יכול להפקיד בבנק אמריקאי (או אפילו בבנק לאומי בישראל ישירות לסניף שלהם בארצות הברית) סכום של רבע מיליון דולר לכל תוכנית ולכל בנק. כך שלזוג זה יכול להגיע מחצי מיליון דולר ועד לכמה מיליונים אם אתה עושה זאת בכמה תוכניות ובכמה בנקים. אם הבנק פושט את הרגל הדוד סם משלם. קורי

תשובה למייל שלי עם המאמר שהתקבלה ב- 19.12 מחבר מדען דגול

Thank you Cory for the good advice.

Whether the depression will come in 2020 or not, it will come sooner rather than later. We are relatively safe, as we spread the little wealth we have among our children, and they, in turn put the money in buying homes for their families.

In addition, I pay for the education of each one of our grandchildren who studies in a university.

This, I feel is the safest investment for the future of our families. It can only yield profits.

All the best,

תשובה למייל שלי עם המאמר מחבר בנקאי, אחד מבכירי הבנקאות הישראלית, ב- 19.12.19

קורי ידידי אין לך חברים שחושבים אחרת חוץ ממני?

תחזית אפוקליפטית אך לא מנומקת הצופה משבר כמו 1929 היא פשוט הזויה.

זה לא אומר שיתכנו ירידות בשווקים אך 90%??? למה? מה קרה???

מעניין שהוא ממליץ כמוך על פקדונות מבוטחים הוא רק שכח שב 1929 הממשלות קרסו ולא עמדו בהתחייבויותיהם אינני יכול להסכים לתאוריה שהכול קורס והממשלות יכולות לכסות החובות המבוטחים.

זהירות שמרנות סולידיות הכול בסדר אך תרחישים של סוף הכלכלות נראה לי לא ריאלי ולא סביר

תשובה שלי לחבר הבנקאי באותו היום

יקירי, הכל אתה יכול להגיד על היצירות שלי אבל לא שהן לא מנומקות. אם תטרח לקרוא את הספר שלי באנגלית משנת 2009 אני מנמק זאת בכמה מאות עמודים וכן"ל גם בספרי האחרון בעברית ובאנגלית. הפעם זה יהיה יותר גרוע משנת 1929 בגלל המאות טריליונים של הנגזרים שהם לא תחת פיקוח וזה כלי נשק להשמדה המונית כדברי וורן באפט, שדרך אגב מחזיק 128 מיליארד דולר בכסף נזיל כי הוא צופה כמוני שפל כבד. לא אמרתי שהממשלה לא תכסה את הפקדונות של האזרחים עד תקרה מסוימת - בדיוק ההיפך, זה מה שאני ממליץ לכל אחד לעשות.

מה שאמרתי זה שהיא לא תכסה את החובות וההתמוטטות של הבנקים הגדולים בוול סטריט שחלק גדול מהם יקרסו כי לא יהיו לה משאבים לכסות את גודל ההפסדים שיהיו יותר גדולים מהכלכלות שלהם. במשבר של 2008 מה שאכל את הטריליונים זה ההפסדים האדירים של הפושעים שהימרו על חשבוננו בכל האג"ח המפוקפקים שלהם, הפעם זה לא יעבוד והם יקרסו ולוואי וימצאו שהם גם עברו על החוק והם סוף סוף ימצאו את עצמם תחת סורג ובריה. לא אמרתי שזה יהיה סוף הכלכלות, יהיה משבר נוראי ומהאפר תקום כלכלה צודקת שהיא ההיפך מהקיימת.

כל טוב, קורי

תשובה מה- 19.12 של חבר מחו"ל הבולטת מהתגובות הרבות שקיבלתי מהמכותבים מחו"ל למייל שלי עם המאמר

Dear Jacques

Good advice, but it is not easy to disinvest .

Real estate: there are places where nobody wants to buy what you offer.

Shares in companies (where you have the control) may be an even greater burden if you have to dismiss workers and their families.

Bonds and various financial assets are like cash that you play at casino. No fun in the game unless you have a lower ethical approach

So I must admit that I am become old . To old to enjoy the fire that will enlight your reasonable prediction.

Anyhow I will try to put my young members in the family more sensible at your advice.

But I am not sure to be sufficiently persuasive or they to be sufficiently frightened.

Thank you and my Best Wishes

Your truly

התייחסות של חבר למאמר מה- 19.12.19 כמה שעות אחרי שעבר ניתוח קשה ולהפתעתי קרא את המייל והמאמר

הי קורי

קראתי בעיון- יש לך הסבר מדוע 2020?

בברכה

תשובה שלי באותו היום לאותו החבר, שהיה בעבר מנכ"ל חברות

... היי, אני ממש מאושר שאתה מסוגל לקרוא מיילים, כל הכבוד ושתחלים מהר. למה 2020 - כתבתי בהרחבה בספרי מ- 2009 על פני כמה מאות עמודים. בקיצור - שיערתי שאם לא ייעשה כלום כפי שהתוויתי ולהיפך ימשיכו לנקוט בכל תרופות השווא כמו ריבית אפסית, הזרמה מסיבית וכדומה, ובגלל חוסר פיקוח אפקטיבי ייוצרו בועות בשוק ההון ובנדל"ן שיקח להן כעשר שנים להתפוצץ. ואכן עשר שנים עברו, הגענו לשיאים מטורפים שאין להם שום הצדקה כלכלית, אין פיקוח, הריבית האפסית הרסה את השווקים, כך שזה עומד להתפוצץ בכל רגע. תהיה בריא, קורי

תשובה שלי מידיד, שכיחן בתפקידים בכירים בהיי טק, ב- 19.12 למייל שלי עם המאמר

קורי ידידי,

אני שותף לדעתך אבל מאמין שאי אפשר לקבוע מתי הקריסה תגיע.

בעיקר שהבנקים המרכזיים עושים כל מניפולציה אפשרית כדי לדחות אותה. (על חשבון הפנסיות של המוני העם).

תשובה של חבר פרופסור דגול, אחד מבכירי האתיקנים בעולם, ב- 19.12 למייל שלי עם המאמר

Dear Jacques,

You are a prophet ! Espérons que tu ne prêches pas dans le désert, car la maison brule et nous regardons ailleurs !

La situation est grave, non seulement pour l'environnement et le changement climatique, mais aussi et surtout pour l'avenir du système dominant dont tu as bien analysé les travers et les tares qui nous conduisent à la catastrophe.

Je vais écrire aussi sur ce sujet.

Que Noël soit un moment de paix – partout – et que pour toi et ta famille l'espoir conforte la confiance dont on a quand même tant besoin pour ne pas sombrer.

Affectueusement,

מייל של ידיד מחו"ל ב- 20.12.19

Dear Jacques,

Thank you for the advice.

I agree with the part of your thesis, that a flood of cheap money over the last years is completely distorting our financial system leading to misallocation of resources and wild speculation.

At some point, the financial markets will “melt up”- and we will have a correction.

The question is when- and how dramatic ?

It's good advice to stay very cautious .

Let's keep our fingers crossed though—

Happy 2020

Best

מייל מה- 20.12.19 של איש פיננסים ידוע

שלום קורי,
קראתי בעיון רב את מה ששלחת.

אני מסכים איתך לחלוטין.

לדעתי זה לא יקרה ב- 2020 בגלל טראמפ. הוא יעשה כל תרגיל בספר כדי לדחות את הקץ הכלכלי, עד שיבטיח את ניצחונו בבחירות, אחרי הבחירות בארה"ב - המבול.

דרך אגב, הייתי המומחה הישראלי היחיד שהזהיר מפני משבר 2008.

צירפתי פה צילום של הכותרת הראשית של העיתון ישראל היום, שם אני מצוטט חצי שנה לפני נפילת ליהמן ברדרס, שאני מציע להוציא את כל הכסף מבתי ההשקעות בארה"ב (כולל ליהמן ברדרס, כמובן). רוב לקוחותיי שמעו לי (כולן חברות גדולות) והצלתי מאות מיליוני דולרים של חברות ישראליות וגם את הכיסאות של מנהלי הכספים שלהן.

אני עצמי מזהיר כיום, שהמשבר הבא בפתח והוא יהיה גדול. התחלתי להזהיר לפני שנה ואני כעת משוכנע שאנו בבעיה קשה.

כאמור, מסכים איתך לחלוטין.

כל טוב

תשובה שלי למייל זה באותו היום

אני שמח מאוד שאתה חושב כמוני וזה רק מחזק את הטענות שלי. השאלה היא אם אתה תהיה מוכן לקחת את הסיכון היום כפי שעשית בשנת 2008 ולהזהיר את לקוחותיך לצאת משוק הנדל"ן ומהבורסה. מה שמדהים אותי זה ה- WISHFUL THINKING של רבים מחבריי, בנקאים בכירים, מנהלי חברות ובעלי הון שלא מוכנים לראות את הכתובת על הקיר ונאחזים בכל שביב מידע של מומחים כאלה ואחרים, שרובם אינטרסנטים לשמור על שוק גואה בשביל להיפטר מהמניות במחיר גבוה, על מנת להשתכנע שאין מקום לפאניקה ושאני סתם רואה שחורות, נביא זעם, בור ואיגנורמוס. למותר לציין שהכי גרועים הם הדיקנים של הפקולטות לכלכלה ולמנהל עסקים שזה מפריע לאג'נדה הקנדידית שלהם שמדיניות הנגיפים הפושעת היא תורת משה מסיני ואין בילתה....

אני חולק עליך שטראמפ יצליח לשמור על הצונאמי עד אחרי הבחירות. לדעתי השפל יקרה בטווח המידי כי עשור היה טווח המזן המירבי שניתן היה בו להמשיך את הפאנאקיה של ריבית אפסית ועכשיו אנחנו חיים על אדי הדלק האחרונים. גם בוש קיווה שהמשבר לא יקרה לפני נובמבר והוא קרה בספטמבר ועכשיו זה עלול לקרות עוד לפני כן. אם אתה מייעץ ללקוחות שלך להמתין עד נובמבר בשביל למכור את האחזקות הבורסאיות והנדלניות שלהם הם עלולים לאחר את המועד. מה כבר הם יכולים להפסיד אם הם ימכרו היום את כל האחזקות שלהם - תשואה של כמה חודשים...

כל טוב ושנה אזרחית טובה, הרבה בריאות ושאתה, אני ורואי האמת לא ניפגע מהשפל. צר לי להגיד לך שעד למאמר הצלחתי להשפיע רק על אדם אחד - הגנן שלי שהיה מושקע חזק בנדלן בארה"ב ובעקבות ההמלצה שלי מכר את כל אחזקותיו ויושב על מזומנים בביטוח FDIC. אני חייב לציין שלפחות המאמר שלי זכה בזמן הקצר מאז שפורסם לעורר הדים רבים וויכוחים סוערים. התברר לי שעוד כמה חושבים כמוני וביניהם בעלי הון, אנשי אקדמיה ועוד. רק שלא יקרה המצב שדווקא המאמר, שהופץ אישית לכמעט כל חבריי בישראל ובחו"ל, יהיה הטריגר לפרוץ השפל...

קורי

מייל של ידידה ב- 21.12.19

בוקר טוב קורי,

המייל הוא באמת ממך? יש לא מעט הונאות בנושאי כספים ואני לא בטוחה שאתה שלחת את המייל.

אם כן, תודה

למה אתה כל כך פסימי?

רק אתמול דיברו על עלייה מאסיבית במחירי נדל"ן והמשך היציבות ועליות בבורסת ארה"ב ואירופה.

שלא לדבר על ההיי טק שלמרבית הצער החברות המצליחות לא מונפקות בבורסה הישראלית.

שבת שלום

וד"ש חמה לרותי

תשובה שלי למייל של הידידה באותו היום

כן יקירתי, המייל באמת ממני. אני לא פסימי אלא ריאליסטי כי הבעות שנוצרו בנדלן ובבורסות בגלל הריבית האפסית לא יכולות להחזיק מעמד מעבר לעשר שנים והן יתפוצצו בקרוב. קורי???

מייל של ידידה, מאחת המשפחות הידועות בישראל ופעילה אתית, ב- 21.12.19

קורי יקירי שלום.

לצערי האנגלית שבפי אינה מספקת להשיב תשובה מלומדת למכתב ההזהרות שלך.

קודם כל תודה רבה עבור הרצון הטוב להזהיר את חבריך/ידיך לגבי המשבר הכלכלי הקרב ובא.

האמת היא שאיני יודעת באיזו דעה לבחור.

רק השבוע שמעתי הרצאה מלומדת מפיו של פרופ' ליידרמן, היועץ הכלכלי הבכיר לבנה"פ, שטוען את ההפך הגמור. לדעתו, בגלל הריביות הנמוכות מאוד עד שליליות, ובגלל תעסוקה מלאה הן בארץ והן בארה"ב, בגלל אינפלציה שאינה קיימת ובגלל הררי המיליארדים שמצפים להשקעה- אין סיבה למפולת ומשבר כלכלי. כל אלה מובילים לדעתו להמשך השקעות בתחום המניות- במיוחד בעולם הטכנולוגיה שימשיך להוביל גם את העשור הבא. בנוסף לכך, ההתייעלות של המערכות הפיננסיות תומכות בדעתו זו. המלצתו היתה לחפש גם כוונים אלטרנטיביים, כגול פרייבט אקוויטי, השקעות בטכנולוגיה, בבנייה ותשתיות. למען הבטחון הוא ציין שתנודתיות בשווקים תיתכן- כמו בכל שנה. ליידרמן לא ניבא את בואו של יום הדין.

עלי לציין שגם עיתון הגלובס אותו אני קוראת יום יום מביא מאמרים וציטטות מגורמים כלכליים רבים (לאחרונה בית אופנהיימר) שמדברים באותה הרוח.

אז למי עלי להאמין? איזו דעה עלי לאמץ?.

אני בבעיה.

תודה לך עבור ההזרה, אתיחחס להזהרותיך בכל מקרה

תשובה שלי לידידה באותו היום

יקירת, אכן את בבעיה. יש כיום מתקפה תקשורתית של מיטב המומחים להסביר שהגאות תימשך לעד. אני סבור שהמטרה שלהם לאפשר לכל המקורבים ואילי ההון להיפטר מהמניות שלהם במחיר הגבוה ולתת לסאקרים להיכנס רגע לפני המפולת. תקראי את פורצ'ן שאני מצטט ותשמעי לקולם של רוב המומחים הכלכליים שהמפולת קרובה ותקרה בשנה הבאה. תחשבי בקור רוח - האם זה הגיוני שהגאות נמשכת למעלה מעשור מבלי שיבוא שפל? האם זה הגיוני לשמור על ריבית אפסית יותר מעשור כשכסף הוא מוצר ככל מוצר אחר? האם זה הגיוני שהאדם הכי עשיר בעולם ווארן באפט שומר על 128 מיליארד דולר נזילים כי הוא יודע שהמפולת קרובה? מה הסיכון שלך אם את יורדת מהמניות בשיא - אובדן תשואה של כמה חודשים. מה הסיכון שלך אם את נשארת עם המניות למרות הבעות הענקיות בשוק ההון ובנדל"ן? הפסדים של עשרות אחוזים. תשקללי את הסיכון עם הסיכוי. תחשבי - יופי, הרווחתי עד כה בגאות פי שניים או פי שלושה מההשקעה שלי. האם זה לא מספיק לי? האם כדאי לסכן הכל עבור בצע כסף ורצון להרוויח עוד כמה אחוזים? אני לקחתי הימור עצום כשיצאתי באזהרה הגורפת. אני טוען בצורה עקבית כבר יותר מעשור שהמפולת תגיע בשנת 2020 כי יש גבול להנשמה המלאכותית של שוק ההון במדיניות הפושעת של הנגידים וראשי הכלכלה. אין לי מה להרוויח אם התחזיות שלי יתאמתו. אני כלל לא מושקע בשוק המניות וכל הכסף שלי במזומן. אני מפסיד הון בתשואה האלטרנטיבית, מהריבית האפסית ומהאינפלציה ששוחקת את ערך הכסף. אם התחזיות שלי יתבדו אני מפסיד את המוניטין שלי. מכיוון שאת אדם אתי, האם את חושבת שזה אתי ומוסרי שהפושעים של וול סטריט לא נתנו את הדין ולמי שעשו חוקן זה דווקא לאזרח הקטן? אני מאמין שהצדק עוד יצא לאור. כל טוב, קורי

מייל של ידידה ב- 21.12.19

Dear Cory

Thanks, I do not have that many investments, but I will check with my account referent at the bank.

May I hope that this time your predictions do not materialize

Happy Hanukka and a Happy New Year

מייל מידיד שהיה הבעלים ומנכ"ל חברת היי טק, ב- 22.12.19 ששמע על המאמר שלי וביקש לקבל אותו

קורי היי

מה שלומך.

זה זמן שלא התראנו ולא דיברנו וחבל.

דווח לאוזני שפרסמת תחזית 2020.

אנא שלח לי בבקשה.

חג אורים שמח

ד"ש לרותי

תשובה שלי לידיד זה באותו היום

היי, שלחתי לך את החומר. אני מקבל תגובות מאוד מעניינות מהארץ ומחו"ל ומה שמפתיע אותי שרובן אופרטיביות - מה בדיוק צריך לעשות, מה זה FDIC, באיזה מטבע לשמור את המזומן, האם להיפטר גם מאג"ח קוצרניות (קודם כל מאלה!!! כי הריבית מגוחכת והסיכון עצום). פרופסורים מתכוננים לכתוב על זה מאמרים, וגם... בנקאים שמכחישים מכל וכל... כל טוב, קורי

מייל של ידידה מארצות הברית ב- 23.12.19

Dear Jacques,

Yes, unfortunately you are right. We have withdrawn from investments and put our money on CDs.

Saludos, i Hanuka alegre.

מייל שנכתב ב- 23.12.19 לידיד בהמשך למייל המקורי מה- 19.12 עם המאמר

שלום רב,

בזמן הקצר מאז שפרסמתי את המאמר אני מקבל שלל תגובות ולהפתעתי מתברר לי שרבים חושבים כמוני, ביניהם מנהלים בחברות היי טק ופיננסים, בעלי הון ואנשי אקדמיה. אבל אין קונצנזוס לגבי מועד פרוץ המשבר (רבים חושבים שזה יקרה אחרי הבחירות בארה"ב, אך אני גורס שזה יפרוץ הרבה קודם כפי שקרה ב- 9.2008), לגבי מימדי השפל (רובם חושבים שיהיה רק משבר נוסח 2008), וגם לא מתייחסים לזה שהייתי הראשון שחזה את המשבר עוד ב- 2009 שיפרוץ ב- 2020, כי לחזות כיום משבר זה די מתבקש, אם כי יש עדיין רבים שסוברים שהגאות תימשך.

הספקנים הגדולים ביותר הם מעולם הבנקאות. עבורם ועבור אנשי עסקים ואקדמיה שעדיין פעילים הכנתי את המסמך להלן הנותן גיבוי לתחזיות שלי. מי שלא משתכנע מהן מוזמן גם לעיין במאות המאמרים כמו אלה מפורצ'ן, שאני מצטט במאמרי (לוטה), בדבריהם של כלכלנים מובילים שמנבאים משבר גדול הצפוי ב- 2020 ([קישור](#)), בתחזיות להתמוטטות שוק הנגזרים הלא מפקח שגודלו מוערך בין 500 ל- 1000 טריליון דולר שהוא גדול פי כמה מהכלכלה העולמית ([קישור](#)), שוורן באפט כינה כלי נשק להשמדה המונית והוא עצמו אוגר כיום 128 מיליארד דולר - למה? ([קישור](#)).

מומלץ על הקוראים מכתב זה להביא את תוכנו לידיעת מחזיקי העניין גם אם אינם מאמינים בחלקו או ברובו, כי מאה השנים האחרונות הוכיחו לנו שיכולים להיתקל בברבור שחור, כפי שקרה במשבר של 2008 שסתי מספר חזו והתייחסו אליהם כתמהונים, כפי שקרה לפני פרוץ מלחמת יום כיפור כשהכתובת היתה כתובה על הקיר ובעלי הקונספציה שהעריכים לא יתקפו לא היו מוכנים להשתכנע מראיות חותכות, כפי שקרה ערב פרל הארבור בדצמבר 1941 שגם אותו ניתן היה למנוע, ולפחות הפעם צריך ללמוד את הלקח ולהציג גם עמדות דיסידנטיות הנוגדות את הקונספציה.

הספקנים שקוראים במקרה הטוב את מאמר הסיכום הקצר שלי אינם טורחים להתעמק באלפי העמודים המגבים את התחזיות, במאת הספרים שנקראו על מנת לגבש את התחזיות, וחושבים שאני קסנדרה מודרני שמנבא תמיד שחורות, למרות שלמשל כתבתי ספר עב כרס שבו הוכחתי מובהקות סטטיסטית בין רמת השגשוג הכמותי והערכי של מדינות לרמת האתיקה שלהן, עם מסר אופטימי שהאתיקה משתלמת. או שטוענים שגם שעון מקולקל מדייק פעמיים ביום, כשניבאתי ב- 2009 משבר לא ל- 2014, לא ל- 2016, לא ל- 2018 אלא רק ל- 2020, כשיבשילו התנאים לפריצתו.

עוד ב- 2009 כאשר ראיתי את החילוף השערורייתי של וול סטריט והחברות הפושעות שגרמו את המשבר, כשראיתי שלא נוקטים את הצעדים הדרושים למניעת משברים מעין אלה בעתיד, כאשר נוכחתי לדעת שממשיכים לעבוד עם מינופים לא רציונליים של אחד לארבעים ויותר, כשלא היה פיקוח על נגזרים ובורסות, הבנתי שכל עולם העסקים, כל הממשלות של הארצות העשירות, וכל הנגידים והדיקנים עושים כל מאמץ שהגאות תימשך לעד, תוך הורדת הריבית לאפס, הזרמת סכומי עתק לכלכלות, חיסיון לפושעים של וול סטריט, ודאגה לבעלי הבית הפלוטוקרטים ולא לעם.

כאן המקום לצטט פתגם טורקי עתיק "לסולטן יש עצירות ועושים חוגן לוויזר". ואכן, זה מה שכל הנגידים, הדיקנים והפוליטיקאים עשו - הם הענישו את החוסכים בקרנות הפנסיה על חטאי מנהלי הבנקים המושחתים מול סטריט בכך שהורידו את הריבית לחסכונות שלהם לאפס ובכך עודדו לבזבז את כל הכנסתם, לקחת הלוואות שהם אף פעם לא יוכלו להחזיר, להשקיע בבוועות של הבורסה והנדלן, להשקיע באגרות חוב קונצרניות של מנהלי חברות מושחתים שעשו תספורות בעשרות אחוזים, לקחת משכנתאות לבתים שהם לא יכולים להרשות לעצמם ובכך לחזור על טעויות 2008.

לעומת זאת הסולטנים - אילי ההון, מנהלי וול סטריט והחברות המושחתים לא נפגעו כלל - עשו להם BAILOUT והצילו אותם ברגע האחרון כמו את מקי סכינאי באופרה בגרוש של ברכט. כשהפושעים לא נתנו את הדין זה נתן את האות להשתוללות עוד יותר גדולה של עולם הכספים והכלכלות שהתחילו לקחת הלוואות בריבית אפסית, בגיוס הנפקות מניות בשוויים לא ריאליים, ובגיוס אגרות חוב בריבית מאוד נמוכה אך עם סיכון עצום שגם אותן הם לא החזירו בחלקן. אשליה שיש הרבה כסף ושאיין לו מחיר, שאין סיכון בהשקעות הסרק, ושסחרת הטיורף תימשך לעד.

אבל כפי שכולנו יודעים, לטבע חוקים משלו ולא ניתן לרפא עצירות של הסולטן עם חוקן לוויזר. עכשיו הגיע הזמן שיעשו חוקן לסולטן והסולטנות עומדת לקרוס כפי שקרסו כל המשטרים המושחתים בעבר - האימפריה הרומית, האימפריה העות'מאנית, האימפריה הרוסית, האימפריה האוסטרו-הונגרית, האימפריה הגרמנית ואפילו האימפריה הבריטית. גם ברית המועצות שקעה וכמוה כל הדיקטטורות הפשיסטיות והקומוניסטיות. כך גם לא יוכלו לשרוד הכלכלות הניאו ליברליות המבוססות על מיקסום הרווח בכל מחיר, הרס מדינת הרווחה, ניצול 99% מהעם למען מאיון עליון.

בעידן החדש ישגשגו רק מדינות שהן אתיות, כפי שמוכיח המחקר פורץ הדרך שלי שהוכיח לראשונה שיש מובהקות סטטיסטית גבוהה בין שגשוג כמותי וערכי לבין אתיקה ועשר המדינות המשגשגות ביותר בעולם הן גם הכי אתיות - סקנדינביה, הולנד, שווייץ, אוסטרליה, קנדה וניו זילנד. ברמה של הפרט והחברות ייתכן שאילי הון וחברות לא אתיות ימשיכו לשגשג אבל זו לא תוכל להיות הנורמה, כי ברמה של מדינות הן יהיו חייבות להתנהג בצורה אתית ומשברי הקפיטליזם, שמצאתי לראשונה את החוקיות של תכיפות והיקפים הולכים וגוברים, יביאו לפרוץ שפל יום הדין.

הביסוס לכל הכתוב לעיל הוא בעשרות הספרים ובמאות המאמרים, המסות והמכתבים שכתבתי בנדון. ניתן לקרוא אותם ופרטים עליהם על פי הקישורים הבאים ולעבור על ראשי פרקים כדלהלן:

[Details on Cory's 50+ Works - Text, Film Table of Contents of eBooks](#) [Capitalism: Crises/Solutions](#) [Business Ethics for a Sustainable Society](#)

1. הספר הכי רלבנטי למשבר הקפיטליזם הצפוי ב- 2020 הוא הספר "קפיטליזם: משברים ופתרונות - מסות, מאמרים, אירועים, קורסים". הוא כתוב ברובו עברית אך חלקים ממנו כתובים באנגלית. הוא נכתב עבור תוכנית לימודים שביקשו ממני להעביר בתוכנית התואר השני בחשבונאות באוניברסיטת חיפה. אפילו הנגישו במיוחד אולם עבורי על מנת שכבדי שמיעה כמוני יוכלו ללמד. אבל תוכנית המסטר נתקעה אי שם בסבך הביורוקרטיה, אולי בגלל שהיא עמדה לכלול נושאים ומרצים שלא הולכים בתלם הניאו ליברלי שהשתלט לחלוטין על החוגים באוניברסיטאות בארץ ובחו"ל. בעמודים 555-576 ניתן למצוא ביבליוגרפיה בעברית ובאנגלית של למעלה ממאה ספרים על קפיטליזם, משברים, פתרונות וכן על משבר 2008 ולמעלה ממאה יצירות וידאו בנדון.

[CAPITALISM: CRISES AND SOLUTIONS – ESSAYS, ARTICLES, CASE STUDIES, COURSES:](#)

An academic free eBook textbook in Hebrew and English, published in 2017, with new texts for the new courses in Hebrew and English, focusing on the recent crises of capitalism, devising original solutions for the crises. The contemporary courses include also for the first time the findings of the breakthrough pioneering book "Academic Proof that Ethics Pays", proving a correlation between prosperity and ethics, the ethical code of Israeli's MOD/Sibat and international case studies on the practical implementation of ethical codes, essays and articles on the Great Recession of 2007-2010, bibliography of the most recent books published by the best authors on the crises of capitalism & solutions, etc. 600 pages.

2. זהו הספר מסוף שנת 2009 שהתפרסם בארצות הברית ובו חזיתי לראשונה את המשבר הצפוי בשנת 2020 ובו פירוט המשברים שהולכים ותוכפים בקצב הולך וגובר ובהיקפים יותר ויותר גדולים והפתרונות המוצעים על ידי גורמים שונים ובמיוחד הפתרונות הייחודיים שאני מציע. זה היה ספר לימוד במשך שנתיים באוניברסיטת תל אביב בתוכנית ה-MBA הבינלאומית שלימדתי.

[BUSINESS ETHICS FOR A SUSTAINABLE SOCIETY: CONQUERING THE CORPORATE FRANKENSTEIN](#)

The Edwin Mellen Press – 2009 hard cover, 2010 soft cover. ISBN – hard cover 0-7734-3848-3, 9780773438484, soft cover- 0-7799-1291-8, 9780779912919.

The academic book in English is a pioneering book on business ethics, social responsibility, sustainability, corporate governance and globalization. It covers the three main facets of those subjects: the theoretical with 11 chapters on the essence of ethics and sustainability in the context of the Economic Whirl and the ethical credo of the author, the empirical with 20 case studies written mostly as short and compelling stories on ethical and corporate governance dilemmas in international business, and the emotional with the analysis of dozens of films, plays, novels - masterpieces on those subjects. You can read extracts, details, purchasing, reviews of the book on [Cory's website in Books](#). 730 pages.

3. זהו הספר באנגלית המוכיח שיש מתאם סטטיסטי מובהק וגבוה בין רמת השגשוג הכלכלי וערכי במדד מאוחד שהתוויית לראשונה כסיכום של 50 מדדים מובילים לבין רמת האתיקה של מדינות.

[ACADEMIC PROOF THAT ETHICS PAYS: THE MOST ETHICAL COUNTRIES ARE THE MOST PROSPEROUS AS ASSESSED BY CORY'S INDEX OF MAIN INDICES OF PERFORMANCE – A BREAKTHROUGH DISSERTATION](#)

An academic free eBook in English published in 2017, a breakthrough pioneering research book proving for the first time ever statistically that "Ethics Pays" for the ethical countries and they are the most prosperous on earth. Cory's Index integrates 50 of the most salient and unequivocal parameters, devised by the most objective organizations, giving a common determination to the performance of countries. As the countries with the best ranks in Cory's Index are also the most ethical and have a very strong statistical correlation between their ethical and prosperity rankings, it proves that Ethics Pays. The eBook was sent to some of the best universities and published on Cory's website. [Academic Proof that Ethics Pays/Appendices/Executive Summary/Abridged Version](#). Main Book – 594 pages, Appendices Book – 585 pages, Abridged Book – 150 pages.

4. זהו הספר באנגלית שעמד להיכתב אחרי קריאת למעלה ממאה ספרים על קפיטליזם והמשבר של 2008 וצפיה בלמעלה ממאה יצירות בנושאים אלה ולאחד את כל המשנה שלי על המשברים והפתרונות של הקפיטליזם. אבל הפעם שלא כמו

בפעמים הקודמות שהספרים שלי נמכרו בתפוצה של כמה מאות, ביקשתי לכתוב אותו עבור הקהל הרחב כמו הספרים הרבים שנכתבו על משבר 2008, כי סברתי שיש לי תרומה ייחודית בהבנת משברי הקפיטליזם ובהצעת דרכים מקוריות להתגבר עליהם. הוא מתואר בעמוד 55 עד 68 בחלק האנגלי של "הרפובליקה השנייה של ישראל". הכנתי עבורו ראשי פרקים וחומר כתוב של כמה מאות עמודים ואספתי כמה אלפי מאמרים בנוסף לרכישה וקריאה של למעלה ממאה ספרים. אלא שלא מצאתי את הגורם שיקבל את הרמת הפרויקט, בין השאר בגלל שהפתרונות המוצעים עומדים בסתירה מוחלטת לתפישה הרווחת בכלכלה העולמית, בחוגי הכלכלה, בקרב אילי ההון ובחברות הגדולות. לכן הוא נשאר כפרויקט בלבד.

THE FUTURE OF CAPITALISM IN A SUSTAINABLE SOCIETY - OUTLINE

The book addresses the most important issues of the world economy - the future of capitalism in a sustainable society - in the context of the Great Recession of 2007-2010, finding a pattern of the Economic Whirl starting in the eighties with damages of billions and incurring in 2008 damages of trillions. The book is unique in its holistic and comprehensive approach: psychological, economic, sociological, philosophical and moral, rather than descriptive as most of the books on this subject. It is less theoretical, more practical and understandable in approach to the issue of the future of capitalism. The book analyzes contemporary capitalism, the Recession and the Whirl, based on Dr. Cory's research and books, and more than 120 books, 130 videos, thousands of articles and documents, as well as hundreds outlines, researching them in a vivid, critical and captivating way. It examines various preferred solutions to the crisis of capitalism, corporate governance and conduct, adopted by regulators and business, recommended by eminent professors, writers and tycoons, and advocated by Cory in his works. This book is not only timely, but urgent. In the next crisis which could occur not later than 2020, as nothing has changed while the pace of the crises has increased exponentially, the world economy could indeed collapse, with damages reaching into the hundreds of trillions of dollars, far beyond the scope of the world GDP. Adoption of the remedies offered might prevent this collapse. Academic, private and public institutions approached by Dr. Cory are not willing yet to fund the book as it differs fundamentally from the prevailing neo liberal views. This is the outline of the book. [The book will be written provided that it will be financed by an organization, university or individual, that are broad-minded enough to support this novel, contemporary, and in a way contrarian approach.](#)

5. זהו הספר האקדמי הראשון שכתבתי ופורסם בהוצאות החשובות והגדולות ביותר - קלוור וספרינגר. הוא הציג מחקר פורץ דרך וחלוצי על אתיקה לבעלי מניות מיעוט והיווה נדבך בתיזה שלי.

BUSINESS ETHICS: THE ETHICAL REVOLUTION OF MINORITY SHAREHOLDERS

Kluwer Academic Publishers – 2001 – hard cover, First Springer Science+Business Media, Inc. – 2005 – soft cover, and in subsequent years additional soft cover and eBook editions. ISBN - hard cover 0-7923-7300-6, 9780792373001, soft cover 0-387-23040-8, 9780387230405, eBook 0387232311, 9780387232317, held by [700+ libraries worldwide.](#)

The first published academic book in the world on business ethics to minority shareholders. A pioneer research, based on case studies of U.S., French & Israeli companies and on the author's extensive business experience, with a modern approach on activism in business ethics. The book found the rules that govern unethical conduct towards minority shareholders, which were validated by the Enron, WorldCom and corporate scandals after the publication of the book. You can read extracts, details, purchasing, and reviews of the English book on [Cory's website in Books.](#) 269 pages.

6. זהו הספר הכי "פופולרי" שלי שמצוטט הרבה ואף מופיע בויקיפדיה בערך BUSINESS ETHIS. הוא מציג את המשנה האתית שלי ומכסה את מרבית תחומי האתיקה בעסקים העולמית.

ACTIVIST BUSINESS ETHICS

Kluwer Academic Publishers – 2002 - hard cover, First Springer Science+Business Media, Inc. – 2005 – soft cover, and in subsequent years additional soft cover and eBook editions. ISBN - hard cover 0-7923-7566-1, 9780792375661, soft cover 0-387-22848-9, 9780387228488, eBook – 0387229140, 9780387229140, held by [1000+ libraries worldwide.](#)

Activist Business Ethics is an academic book in English quoted on Wikipedia and many other websites, and several times in the entry "Business Ethics" of Wikipedia, is recommended in Wikipedia and Answers.com for "Further Reading", and is treated as a standard text/source book in Talk: Business Ethics in Wikipedia. The book examines international aspects, business ethics in the religions, psychological and sociological aspects of business ethics, ethical and democratic evolution, the personification of stakeholders, the predominance of values & ethics for CEOs, & the inefficient safeguards of the stakeholders' interests. The book presents new vehicles for the safeguard of those interests, such as the Internet, Transparency, Ethical Funds and Activist Associations, and future activist vehicles, such as the Supervision Board and the Institute of Ethics. You can read extracts, details, purchasing, and reviews of the book on [Cory's website in Books](#). 200 pages.

7. למיטב ידיעתי, זהו ספר הלימוד העיקרי בעברית של אתיקה עסקית. אני לימדתי אתו (ועם הטייטה שלו לפני שהוא פורסם) כעשור באוניברסיטת חיפה, בטכניון ואוניברסיטאות ומכללות רבות. הוא היה ספר הלימוד ל- 17 מחזורים של האקדמיה הימית. הוא כולל עשרות אירועים המבוססים על הניסיון שלי. הוא פורסם ביולי 2008 ונכתב הרבה קודם וזהו את משבר ספטמבר 2008. אחרי פרסום הספר שעורר הדים רבים, לאחר השקה בבית ציוני אמריקה ביולי 2018 ומאמר ראשי שפורסם בגלובס בספטמבר 2018, הוזמנתי להרצות במיטב הפורומים באוניברסיטאות שונות, ב- TI/שבי"ל, להרצות בנוסף למסגרות רבות באוניברסיטת חיפה גם באוניברסיטת תל אביב, בטכניון ובמכללות. הוא זכה לביקורות נלהבות מגורמים רבים באקדמיה ובעולם העסקים ([קישור](#)).

[SELECTED ISSUES IN BUSINESS ETHICS AND SOCIAL RESPONSIBILITY](#)

סוגיות נבחרות באתיקה עסקית ובאחריות חברתית מאת יעקב קורי

SUGYOT NIVHAROT BE-ETIKAH 'ISKIT UVE-AHRAIYUT HEVRATIT

The Hebrew University Magnes Press – 2008 soft cover, and subsequently eBook edition. ISBN – 978-965-493-355-1, 9654933551

The academic book "Selected Issues in Business Ethics and Social Responsibility" in Hebrew is unique in the sense that it comprises theoretical chapters, case studies that are based on the large business experience and the academic research of the author, and the analysis of films, plays, documentaries and novels - masterpieces on business ethics. The parts of the book focus on the ethical facets of leadership, integrity, whistleblowers, corporate governance, stock market, banking, government and business, corruption and bribes, wrongdoing of stakeholders, trust, transparency, decency, sustainability, social responsibility, activism, environment, globalization, international aspects and business ethics in Israel. You can read extracts, details, purchasing, and reviews of the book on [Cory's website in Books](#). 496 pages.

8. מעטים מאוד זוכים שהתיזה שלהם לדוקטורט זוכה להיות מפורסמת כספר בהוצאת ספרים חשובה ואני זכיתי שהתיזה לדוקטורט שלי תתפרסם בצרפתית בספר להלן ותכלול את שני הספרים באנגלית שפורסמו על ידי קלוור וספרינגר. עיקריה גם מופיעים בספר האקדמי שלי בעברית בהוצאת מאגנס דלעיל. עיקרי התיזה מופיעים להלן בצרפתית ובאנגלית ולימדתי לפיה גם באינסאד.

[L'ETHIQUE DES AFFAIRES ET LES ACTIONNAIRES MINORITAIRES: DES VOIES NOUVELLES POUR SAUVEGARDER LES INTERETS DES ACTIONNAIRES MINORITAIRES](#)

BUSINESS ETHICS & THE MINORITY SHAREHOLDERS: NEW WAYS FOR SAFEGUARDING THE INTERESTS OF THE MINORITY SHAREHOLDERS. Editions Universitaires Europeennes – ISBN – 978-3-8417-9771-1, 3841797717. Sudwestdeutscher Verlag für Hochschulschriften GmbH & Co. KG, 2012, soft cover.

Le livre examine le contexte actuel de l'éthique des affaires envers les actionnaires minoritaires, et propose des voies nouvelles. Il traite successivement de la nécessité de mener une recherche pionnière ; de l'intérêt d'une recherche qualitative et des études de cas ; de la légitimité de la recherche littéraire dans le cadre d'un livre académique ; des règles concluant le livre; de l'analyse comparative de l'affaire Enron et du livre. Le livre montre comment les mécanismes ou instances traditionnels visant à garantir les droits des actionnaires minoritaires; à savoir le système légal, les actions collectives, les

dirigeants des entreprises, les membres des conseils d'administration, les administrateurs indépendants, l'autorité de tutelle des marchés boursiers, les auditeurs, les analystes, les soumissionnaires et la presse; n'apportent pas souvent une protection suffisante aux actionnaires minoritaires. You can read extracts, details, purchasing, and reviews of the French academic book on [Cory's website in Books](#). 214 pages.

L'ETHIQUE DES AFFAIRES ET LES ACTIONNAIRES MINORITAIRES

BUSINESS ETHICS AND THE MINORITY SHAREHOLDERS

Thèse de doctorat en Sciences de gestion sous la direction de Yvon Pesqueux, soutenue en 2004 à CNAM, Paris, France. PhD dissertation on Business Ethics, 2004, at the libraries of CNAM Paris and ANRT Grenoble, France, as well as at the library of the University of Haifa, Israel.

The French thesis by publications, Business ethics and the minority shareholders, is based on two books by Jacques Cory that were published in 2001 by Kluwer Academic Publishers in Boston: *Activist Business Ethics* and *Business Ethics: the ethical revolution of minority shareholders*. The dissertation examines the actual context of business ethics towards minority shareholders, the new vehicles to safeguard their rights, expands on the necessity to conduct a pioneer research, the methodology of the publications, the qualitative research, the case studies, the legitimacy of literary research as part of an academic research, the rules that conclude the books, a comparative analysis of Enron and the publications, describes in detail the basis of the bibliographical research and ends with the repercussions of the thesis on future research. You can read extracts and reviews of the thesis/dissertation/academic book in French on [Cory's website in Books](#). 104 pages (and the two books in English: *Business Ethics: The Ethical Revolution of Minority Shareholders*, and *Activist Business Ethics*).

9. פסגת העשייה האתית שלי אירעה חודשים ספורים לפני שפרשתי מהוראה בשנת 2014 בעקבות התחרויות. כמה חודשים לפני כן זכיתי להוציא אל הפועל פרויקט מונומנטלי של כתיבת קוד אתי לסיב"ט במשרד הביטחון שמהווה עד היום אבן יסוד בעשייה האתית במשרד הביטחון וזכה לקבלת פרסים רבים. על הקוד הזה, אירועים שנכתבו במיוחד, מסות ומאמרים על צדק חברתי, כלכלי ושלטוני, כתבתי ספר עב כרס ולימדתי לפי הטיוטה של חלקו בתוכניות לימוד באוניברסיטת חיפה וכן קיימתי יום עיון באוניברסיטת חיפה בשיא המאבק לצדק חברתי שבו השתתפו מיטב המומחים בנושאים אלה - יהודה כהנא, רן לחמן, אריה אבנרי, ערן ויגודה גדות, מאיר חת, יצחק ספורטא, אני יעקב קורי, וראשי תנועת המחאה ובראשם דפני ליף. זהו ספר פורץ דרך וחלוצי.

ETHICAL CODES AND CASE STUDIES, ESSAYS AND ARTICLES ON SOCIAL, ECONOMIC AND GOVERNMENTAL JUSTICE

קודים אתיים ואירועים על קודים אתיים, מסות ומאמרים על צדק חברתי, כלכלי ושלטוני
An academic eBook in Hebrew published in 2016, comprising ethical codes, generic case studies on ethical codes, professional essays and articles on social, economic and governmental justice, published until 2015. The eBook exists only in this format, and anyone can print it as Cory and others did, or read it free of charge. The eBook can be found at the websites of the libraries of the University of Haifa and Carmel Academic Center, Israel, the [websites of Cory](#), organizations, etc... 600 pages.

10. הדרכים לפתרון מצוקות הקפיטליזם כוללות גם פתרונות ערכיים ותרבותיים ועל הקרדו התרבותי שלי הקדשתי ספר שלם שקראתי לו אוטוביוגרפיה כי הוא כולל את כל תחומי העניין והעשייה התרבותיים שלי. מה שמאפיין רבים מהוגי הדעות על קפיטליזם, מאילי ההון וממנהלי החברות הוא רדידות תרבותית, העדר קרדו ופילוסופיה למעט אולי מיקסום הרווח בכל מחיר. אבל לא ניתן לרפא את תחלואי הקפיטליזם בלי קרדו, בלי ראייה הומנית, בלי ראייה פילוסופית אריסטוטלינית המקדשת את מציאת שביל הביניים, מתינות והרמוניה. זוהי אם כן תמצית הספר האנגלי שלי בנושא.

CORY'S COSMOPOLITAN CULTURAL CREDO: AUTOBIOGRAPHY – A LIFETIME COMPANION FOR THE UNIVERSAL INTELLECTUAL HUMANIST

An eBook in English describing Cory's experience, works and thoughts on his fields of interest, a new kind of literature, comprising of a mixture of: novels, drama, biographies, non-fiction, linguistics, geography, business, ethics, academics, economics, history, music, arts, films, philosophy, poetry, folklore, sociology, travel, and even humor. Cory blended all those ingredients in his long careers in

diverse occupations and avocations, which might interest the intellectual reader of the book. The book is Cory's credo and truth, an ode to humanism, moderation and harmony, in Cory's cosmopolitan, polyglot and holistic approach. It can be read, seen, or heard during thousands of hours, everybody can find interest in parts of this book, which hopefully will arise a desire to learn languages, literature, philosophy, history, geography, ethics, and drama, and watch the best films, music, folklore, and arts. The book was published in 2016 in English as an eBook, due to its thousands of links, it is offered free of charge and anyone can print it, as Cory and others did. In the future it may be published in a hard and soft cover format by a publisher. It was published as an eBook on the websites of ESCP Europe in France, the University of Haifa, Carmel Academic Center, Israel, organizations, Cory's website. [Cory's Cosmopolitan Cultural Credo: Autobiography](#) 1566 pages in 3 volumes in English, French, Spanish, Portuguese, Hebrew, German, Interlingua, Italian, Russian, Arabic, Latin, Greek, Aramaic, Ladino, Yiddish, Haitian, Romanian, Dutch... See also attached lists of 15 of the cultural topics of this book and other Cory's books [List of Lists on 15 topics in Cory's eBooks](#)

11. כתבתי עוד ספרים רבים בנושאים קרובים, השתתפתי בכתיבת ספרים אחרים ובמיוחד הספר "אחריות ציבורית בישראל", ניהלתי התכתבות של אלפי מכתבים שחלקה מופיעה בספרים שלי ולאחרונה כתבתי ספר מיוחד שכולל את ההתכתבות שניהלתי במשך כשנה מסוף שנת 2018 עד סוף שנת 2019. זכיתי להתכתב עם גדולים וטובים, וביניהם יהושע סובול, אריה אבנרי, ראובן ברון, רן לחמן, אורה רובינשטיין, יהורם גאון, אילן משולם, זאב נהרי ואחרים שאותה פרסמתי בהרשאתם. זכיתי גם לקבל ב-2015 את עיטור המופת של אומ"ץ על פועלי, יחד עם בני גנץ.

12. הספר המסכם את החזון שלי הוא אולי ספרי האחרון "הרפובליקה השנייה של ישראל" שבו אני מציע לאתחל מחדש את מדינת ישראל על יסודות חדשים, להבריא את הכלכלה העולמית ולהשתית אותה על המודל של המדינות הכי אתיות ומשגשוגות שהוכחתי מובהקות סטטיסטית לקשר הזה. אלה שלושת המרכיבים העומדים ביסוד הספר החדש שלי בעברית ובאנגלית שהוא לא אוטופי, כמו שגם כל שאר העשייה שלי אינה אוטופית אלא מבוססת על מחקר מעמיק וניסיון רחב. אני רואה כמקשה אחת את הפן החברתי, כלכלי ושלטוני בישראל ובעולם בראיה הוליסטית אחת.

[THE SECOND REPUBLIC OF ISRAEL](#): An academic free eBook in Hebrew in two volumes and in English in one volume, which complements the Hebrew book – THE SECOND REPUBLIC OF ISRAEL – [PART II IN ENGLISH](#); CAPITALISM – CRISES & SOLUTIONS; THE MOST ETHICAL COUNTRIES ARE ALSO THE MOST PROSPEROUS. Published on 10.8.18, October 8th 2018. The books focus on the principles of a new Israeli regime – a Second Republic – with a different economic, social, governmental credo; the recent crises of capitalism and solutions, the correlation between prosperity and ethics in the ethical countries; guest articles, extracts of novels and plays & correspondence by and with prominent authors and professors. Hebrew – 891 pages, English – 585 pages.

אני סבור שאם יקראו בעיון מייל זה ואת כל החומר המובא בו בקישורים ישתכנעו שהתחזיות שלי אינן מופרכות אלא מבוססות מאוד. אני מפרט מדוע ניתן להתייחס ברצינות ובאמון לתחזיות שלי הן בספרי האחרון בפרק "על רקורד של אמינות וחדשנות בפעילות העסקית, אקדמית ואישית" (עמ' 217-241) והן בסיכום שמופיע באתר [Pioneering Activities of Jacques Cory](#) אבל הבעיה העיקרית היא בפתיחות וברצון לקבלת רעיונות חדשים, לחשיבה מחוץ לקופסה. כולם מקטרים על המצב אך כשבאים בחשיבה מקורית אומרים שזה לא מעשי, אבל שום עשייה לא קרתה בלי חזון. גם הספרים הארוכים שלי מורכבים מפרקים, ממאמרים ונושאים שניתנים לקריאה בנפרד על פי רצון הקורא. אולי יש כאלה שיראו אותי כתמהוני, חולם חלומות בהקיץ, תיאורטיקן מנותק מהמציאות, אבל הרקורד שלי החלוצי הוא בדיוק הפוך ועשיתי קריירה רבת פעלים הן בתחום העיסקי, הן בתחום האקדמי, הן בכתיבת ספרים והן בהוראה לאלפי סטודנטים.

ישנם מעט, עשרות לכל היותר שמזדהים עם רעיונותיי, רובם לפחות, ו שקראו את ספריי. רבים אחרים קראו חלק מהיצירה ומסכימים עם כל דבר שלא חל על "השבט" שלהם. ביקורת על ה"שבטים" האחרים היא בהחלט לגיטימית אך היא לא מקובלת אם היא נוגעת לכת שלך, לתחום העסקי שלך, לאינטרסים שלך. וזאת אולי הבעיה העיקרית שלי - כיוון שאני FREE LANCER במלוא מובן המילה ולא מזוהה עם שום מסגרת, לא אקדמית ולא עסקית, לא לשמאל ולא לימין, לא לקפיטליזם ולא לסוציאליזם, אבל יחד עם זאת יש לי תפיסת עולם מגובשת שהיא על דרך הביניים אבל לא משהו אמורפי כמו תפיסת העולם של מפלגות המרכז למשל ולא ערב רב של תפיסות מנוגדות, כי אם תפיסת עולם שהיא חברתית בהיבט הכלכלי, ניצית מתונה בהיבט המדיני, אבל קוהרנטית והרמונית. ואולי בגלל זה אין לי הרבה תומכים כי רובנו שייכים למסגרות של יונים קוראי הארץ, תומכי ביבי שרופים, חרדים או ערבים השוללים את הקיום הציוני, משיחיים התומכים במדיניות אף שעל, תומכים בנוסחאות מעורפלות ולא ישימות כמו שתי מדינות לשני עמים, חזרה לגבולות 1967 עם שינויים

קלים, א"י השלמה, או - בנקאים, תעשיינים, אנשי אקדמיה, בעלי מקצועות חופשיים, עיתונאים, אנשי ספר, או ממוקדים רק בנושא אחד כמו - קיימות ואין בילתה, מלחמת חורמה בתאונות הדרכים, מאבק בלתי מתפשר בשחיתות הכלכלית, העסקית, השלטונית, או בכלל לא חושבים על שום דבר רציני - נהנתנים, נוסעים במרבית השנה לקרוזים, עוסקים בספורט אתגרי, עוסקים במרתון תרבותי של ביקור בכל הפסטיבלים בארץ ובחו"ל.

לכן, העשייה שלי קיבלה חשיפה מועטה יחסית, אם כי אני מודה לאל, שאני לא מאמין בו, שבכל זאת הגעתי עד הלום. בחלומות הכי ורודים שלי לא חלמתי שאצליח כל כך בקריירה העסקית, אגור בוילה בשכונת יוקרה, ברווחה כלכלית, כשהתחלתי כמעט מאפס, שאלמד אלפי סטודנטים, אכתוב עשרות ספרים פורצי דרך ואשפיע על מעטים אך טובים ואיכותיים. כמעט אף אחד לא הרים גבה כשמצאתי את החוקיות של הונאת בעלי מניות מיעוט עד לפרשיות אנרון וורלדקום ואז לפחות התאפשר לי לקבל את הדוקטורט. כמעט אף אחד לא נתן לי ללמד באוניברסיטאות מובילות בישראל עד אשר פרץ משבר 2008 שחזיתי אותו בספריי. כמעט אף אחד לא מתייחס לחזון הרפובליקה השנייה של ישראל למרות שאנו ממשיכים לדשדש בבונץ הפוליטי כבר בסיבוב השלישי של הבחירות. למה מחכים? לקריסת הדמוקרטיה? להשתלטות האג'נדה האנטי ציונית של הנהגת החרדים והערבים כשבקרוב יהיה רוב לילדיהם בבתי הספר? כמעט אף אחד לא התרגש כשגיליתי מובהקות סטטיסטית בין אתיקה לשגשוג כמותי וערכי ברמה של מדינות. למה מחכים על מנת להפיק לקחים? שישראל תידרדר אל מתחת לסוף העשיריה הרביעית? כמעט אף אחד לא התייחס כאשר חזיתי בסוף 2009 שיפרוץ שפל יום הדין בשנת 2020. כיום רוב הכלכלנים על פי פורצ'ן חוזים משבר רבתי בשנה הבאה. כתבתי את המאמר על מנת להבהיר קבל עם ועדה שאני הייתי הראשון והיחיד שחזה את הצונאמי המתקרב. לא למען הקרדיט כי אם כדי שיאמצו את הפתרונות המוצעים על ידי לריפוי החוליים של ישראל, המדינות המושחתות והקפיטליזם, אם אנו חפצי חיים.

כל טוב,

קורי

מייל של ידיד ב- 23.12.19

קורי,

מרשים מאד.

אבל, מה אתה מציע לחוסך הישראלי, רק את הפיקדונות המבוטחים ע"י ממשלת ארה"ב?

הרח אם יתרחש המשבר בהיקף שאתה חוזה, גם הממשל (האזרחים) האמריקאי לא יוכל לעמוד בהתחייבויות הללו ויתנער מהן או יכסה קר 10% מהן. לא כך? מאיין יקחו שם כ"כ הרבה כסף לכסות לכולם את החסכונות?

תשובה שלי למייל זה באותו היום

... יקרי,

תודה רבה. החוסך הישראלי שבוי בקרנות הפנסיה שעלולות לקרוס אך אין לו כל אפשרות להתגונן. אם הוא מושקע בנדלן ובבורסה במניות, אג"ח קונצרניות או ממשלתיות אני מציע לו למכור הכל ולשמור את כספו במזומן בבנק. אם הבנק הישראלי יקרוס יש לנו בעיה כי הממשלה לא תוכל לסייע אם השפל יגיע למימדי ענק. כך גם הממשלות בארה"ב ובאירופה לא יוכלו הפעם לבוא לעזרת הבנקים. אבל הממשלות כן יוכלו לעמוד בהתחייבויות שלהן ב- FDIC (אין לממשלות התחייבות לעזור לבנקים אך יש להן חוזה עם בעלי הפקדונות ב- FDIC). אין כל כך הרבה כסף בפקדונות של הציבור ומכל מקום הממשלה יכולה לעמוד בכך. רוב הציבור מושקע במניות, באגרות חוב, נדלן וכו' ורק בחלקו בפקדונות שלא נותנים שום ריבית. אל תשכח שהנטיה היא להיות GREEDY ולא יעלה על הדעת של החוסכים שהם לא מקבלים תשואה כלשהי. הם מעדיפים להשקיע את כספם על קרן הצבי באגרות חוב קונצרניות שנותנות תשואה של שני אחוזים לשנה ועושים להם תספורות תוך סיכון עצום שבזמן שפל לא יחזירו כלל את האג"ח או רק את חלקן. אתה מסכן את ה- 100% בשביל 2% כי לא תרצה להיות פרייר ולתת לבנק להרוויח על חשבונך.

גם אל תשכח שלציבור האמריקאי אין כסף והוא לקח המון הלוואות, שהוא לא יוכל להחזיר, בשביל המחיה היומיומית ובשביל הארנונות, כי הריבית יחסית נמוכה מאוד להלוואות. השכר של הציבור הרחב נשחק והם חיים רק מהלוואות. גם בארץ וגם בארצות הברית עלה בצורה דרסטית שיעור ההלוואות שהציבור והחברות לקחו בגלל הריבית הנמוכה. זאת מדיניות פושעת של הנגידים שייזכרו לדיראון עולם כאלה שהביאו לשפל יום הדין. לממשלות יש כסף ל- FDIC, מקסימום הן ידפיסו, אבל בגלל השפל לא ברור אם זה יגרום ללחצים אינפלציונים או דפלציונים כי אין ביקוש. הבעיה עם הממשלה בישראל היא אם היא תבטח את הפקדונות של הציבור. כמה שאני מכיר את הממשלה הניאו ליברלית שלנו וכחול לבן הם לא חברתיים כלל, הם אומרים על מה יוציאו תקציבים אבל לא מה יהיו המקורות, היא לא תיקח מיסים קודם כל מהעשירים ומהחברות במתכונת הסקנדינבית, הם יעזרו אולי לחברות ולעשירים ולא יעזרו לציבור הרחב וכבר היו דברים מעולם. במקרה הטוב הם יעשו משהו דומה למה שעשו בזמן משבר הבנקאיות ויבטיחו את הפקדונות למי שישמור אותם בפקדון במשך חמש שנים, אבל לא יהיה לציבור כסף לצריכה שוטפת. למה בנק ישראל לא מבטח פקדונות כמו כל ממשלה מתוקנת בארה"ב ובאירופה זה חלק של ההזנחה הפושעת של הנגידים שחושבים רק על הג'וב הבא שלהם בבנקים המסחריים עם משכורות העתק.

כל טוב,

קורי

מייל מידעה ב- 25.12.19 בתשובה להנמקה המפורטת שלי למאמר על שפל יום הדין

שלום קורי

אני מקווה מאוד שלא רק עבורי חוברת מכתב תגובה ארוך כ"כ אלא זה מכתב שהופץ לכל הספקנים.

איני טוענת שאינך צודק בנבואתך לגבי משבר אפשרי ב 2020. אני רק טענתי שלעומתך יש אחרים שטענים ששנת 2020 תהיה דומה ל שנת 2019. אגב- שנה מצוינת בכל קנ"מ שהוא על אף שניבאו שהיא תהיה שנה מאוד בעייתית בגלל העלאת הריבית. העלאה כזו לא היתה אלא קרו דברים הפוכים לגמרי.

לגמרי ברור לי שמשבר כלכלי אינך יכול לתזמן. כמו שאינך יכול לתזמן את השינוי והמעבר לשוק השורי. כך נראה לי שאם יהיה משבר כלכלי, בארה"ב זה יקרה לאחר הבחירות. טראמפ מודע היטב לחשיבותה של הבורסה וחשיבות הפחתות המיסים בבחירות כלליות.

ברור לי מעל כל צל של ספק שפריחה כלכלית וחברתית תלויות רבות גם בהתנהלות האתית של המדינה (אך לצערי לאוו דוקא). פריחה כלכלית בהודו או בסין קורת למרות אופיה של ההנהגה. פריחה כלכלית בישראל- כנ"ל. לא לשכוח שהתל"ג לנפש בישראל עלה בצורה מדהימה ל \$42000, על אף ולמרות כתבי אישום נגד רה"מ ועל אף ולמרות הקשיים בהרכבת ממשלה. אלה יוכלו אולי להשפיע לטווח הרחוק.

מבלי להעמיק קריאה ברשימת הספרים הנכבדה שהוספת, אני יכולה להביע רק תקווה שאכן אנשים יזהרו בהשקעותיהם ב 2020. כולל אותי.

שוב תודה

תשובה שלי למייל של הידידה באותו היום

... היקרה,

בימים האחרונים אני מקדיש את כל הימים והלילות לשיחות עם חברים מהארץ ומהעולם ש"נבהלו" מהמסר שלי ולכבוד הספקנים אכן חיברתי את המסמך. יש לך כמה בעיות עם ההיקשים הלוגיים של טיעוניך ואתמודד עם כל אחד מהם בנפרד:

1. ההבדל ביני וכמוני מייטב המומחים כפי שאת יכולה לראות בקישורים שלי, לרבות וורן באפט, ובין אלה שטוענים ששנת 2020 תהיה שנה מצוינת הוא באינטרסים שלהם. אין לי כל אינטרס שה"נבואה" שלי תתקיים. אני לא ארווחי מכך דבר, אדרבא, אם היא לא תתקיים אני אצא כקסנדרה ונביא שקר. אני עושה זאת רק כשליחות של רצון טוב לחבריי ולציבור הרחב ללא כל תמורה. לעומת זאת אלה שטוענים ששנת 2020 תהיה שנה טובה הם אינטרסנטים, בדרך כלל שמושקעים בבורסה או קשורים לה, שמעוניינים בהמשך השגשוג, בין השאר על מנת שהם יוכלו למכור את אחזקותיהם במחירי שיא. אם את לא מאמינה לי - תבדקי מה עושים אילי ההון, האם הם עדיין מושקעים במניות ובאגרות חוב או שהם מוכרים את אחזקותיהם. יתברר לך מעשרות מאמרים שהם מוכרים את אחזקותיהם ו"מרדימים" את השוק על ידי תחזיות סרק שנועדו להכניס לשוק את הסאקרים האולטימטיביים הנכנסים עכשיו לשוק רגע לפני ההתרסקות.

2. לא אמרתי שבשנת 2019 יחול המשבר אלא משנת 2009 אני טוען בעקביות שזה יקרה ב- 2020 כי צפיתי שיקח עשור על מנת שהבועות יתפוצצו והאנומליה של הריבית האפסית תתפוצץ לכל הנגידים בפרצוף. 3. עוד הנחת סרק היא שהמשבר יקרה רק אחרי הבחירות בארצות הברית בנובמבר 2020. למה אנשים לא לומדים מהניסיון? הרי זה בדיוק מה שאמרו בשנת 2008 שגם היא הייתה שנת בחירות ובוש רצה בניצחון הרפובליקאים, אבל המשבר קרה בספטמבר 2008 בדיוק חודשיים לפני הבחירות ואובמה עלה לשלטון. זה שאובמה לא פתר כלום למרות הבטחותיו זאת אופרה אחרת. אני בספק רב אם המשבר יוכל להמתין עד נובמבר, יש גבול למה שהלחצים האדירים יוכלו להתמודד איתם, למרות כל המניפולציות של נגידי הבנק הפושעים שהם האחראים הראשיים למשבר הנורא שעומד לפרוץ.

4. הוכחתי לראשונה בהסטוריה שיש מובהקות סטטיסטית גבוהה בין שגשוג כמותי וערכי לאתיקה. כך קורה בראש וראשונה עם עשר המדינות הכי משגשוגות והכי אתיות - סקנדינביה, שווייץ, הולנד, ניו זילנד, סינגפור, קנדה ואוסטרליה. אני לא יודע על איזו פריחה כלכלית את מדברת בהודו ובסין - המצב שם אמנם שופר מאוד לגבי העבר אבל הן עדיין ארצות נחשלות עם אוכלוסיות מאוד עניות. אין לי ספק שאם הן היו אתיות הן היו יכולות להוביל את הכלכלה העולמית עם אוכלוסיה לא פחות עשירה מאשר באירופה. מדובר בתרבויות עתיקות, אבל הבעיה העיקרית שם זו השחיתות והפערים העצומים בין השכבות והקסטות השונות. זה שבישראל התל"ג גדל לא אומר כלום. תקראי את המחקר שלי בדיוק בנושא הזה - יש 50 מדדים לשגשוג של מדינה והתל"ג הוא רק אחד מהם, מה עוד שישראל היא המדינה עם הפערים הכי גדולים ואי השוויון הכי גדול ב- OECD ובמיוחד בקרב החרדים והערבים. אם ישראל תאמץ את מה שאני מתווה בחזון הרפובליקה השניה ואת המודל הסקנדינבי ותפסיק להיות מושחתת היא תוכל להיות בין עשר המדינות המובילות ולא לדשדש אי שם בסוף העשיריה הרביעית של המדינות האתיות, כן, עדיין אתית, אבל בגבול התחתון עם ציון ממוצע של 60 על פי TI לעומת 90 למדינות האתיות המובילות.

5. את חיה בבועה ואם לך טוב את חושבת שלכולם טוב וכך צריך להמשיך לחיות. זאת תופעה פסיכולוגית ידועה. אבל על פי כל הפרמטרים המובילים המצב בישראל הולך ומידרדר - בחינוך, בבריאות, בהקצנה הדתית, בחוסר האינטגרציה של החרדים והערבים, בשחיתות, בניכור ובאיבה בין ארבעת ה"שבטים", במצב הבטחוני שבשניה יכול להידרדר למלחמה כוללת נגד אירן, סוריה, החיזבאללה והחמאס, עם בועות ענקיות בבורסה ובנדלן, עם אי שוויון מזעזע, עם פקקים נוראים, עם רדידות תרבותית שאין דוגמתה. 6. מה זה "יזהרו" בהשקעותיהם? **חייבים למכור עכשיו, לא מחר, את כל האחזקות במניות ובאגרות חוב, בנדל"ן ובנגזרים, ולהישאר עם מזומנים בבנק, רצוי עם ביטוח ה-FDIC או ביטוחים אירופאיים דומים. להיזהר לא מספיק, יש לפעול!**

כל טוב,

קורי

מייל של הידידה אלי ב- 26.12.19

קורי יקירי

תודה שוב על האזהרות. תתפלא, אני לוקחת אותן ברצינות... אלא שמתעוררות כמה וכמה תהיות לגיטימיות. בני מדבר כבר 4 שנים על משבר צפוי ובא. ומה קרה? בינתיים כלום. אתה בעצמך, כשנפגשנו בחלוקת אות אומץ, הזהרת אותי ב-2009 מקניית אג"חים. ב"ה בינתיים הרווחתי מזה הרבה מאוד. ברור לי שלא לעולם חוסן וברור לי שמתישו אחרי מחזור חזק כ"כ של 10 שנים, תבוא המפולת. למה? כי זה חוק טבע שיש מפולות...

מאידך לא הבנתי מהסברך **מדוע דווקא 2020**, ומדוע הריבית האפסית (שהיא אבסורדית- אבל נוחה) יגרמו למפולת. את מפולת ה-subprime הבנתי.

את המפולת של ריבית אפסית- עדיין לא קלטתי עד הסוף. הלוואות נלקחות בריבית אפסית, ואף מוחזרות בריבית אפסית.

המשבר יכול להגיע אולי מאלה שלא יעמדו בהחזר הלוואות גם בריבית כזו. האם יש הסברים נוספים??

תודה על הרצון הטוב שלך. אני בהחלט מוקירה את זה

להתראות והשתמע

מייל שלי לידידה באותו היום

יקירתי,

אני מעריך ומוקיר את התכתובת בינינו וזה טוב מאוד שאת לא מוכנה לקבל את דבריי כפשוטם. אני נגד אג"ח קונצרניות כי הן בריבית מאוד נמוכה עם סיכון מאוד גבוה. היו עשרות מקרים של תספורות בעשרות אחוזים בשנים האחרונות. כלומר, את מסכנת 100% בשביל תשואה של 2%. מילא מניות, יש לך סיכון ויש לך סיכוי, אבל באג"ח יש לך רק סיכון. זה שהרווחת הרבה - יבושם לך אבל היה לך מזל. אני מכיר הרבה מאוד מקרים שאנשים הפסידו מאגרות חוב.

למה 2020? כי עשור זה הזמן שלוקח לשפל בסדר גודל שאני מדבר עליו לפרוץ כשלא נעשה כלום על מנת למנוע אותו. אני לא נוסטרדמוס ובהחלט ייתכן שזה יקרה בעוד שנה ויש הרבה כלכלנים שסבורים שזה יקרה דווקא ב-2021. אני מאמין שזה יקרה בשנה הקרובה ב-2020 כי יש הצטברות של הרבה מאוד סימנים ואת מוזמנת לקרוא בפורצ'ן את המאמרים של כלכלנים הרבה יותר טובים ממני שבדקו את זה גם בצורה כמותית והגיעו לאותה מסקנה.

אני סברתי כבר ב-2009 שזה יקרה ב-2020 על פי תחושת בטן, ובדרך כלל התחושות שלי נכונות ועל כך תקראי בספרים שלי - הן בסקנדלים התאגידיים של אנרון וורלדקום שחזיתי עוד קודם בספריי מ-2001 שמבוססים על התיזה שלי שהכנתי עוד קודם ובגלל זה קיבלתי את הדוקטורט; הן במשבר של 2008 שחזיתי בספרי מיולי 2008, חודשיים לפני פרוץ המשבר כשכולם סברו שהגאות תימשך, שמבוסס על מחקרים שפרסמתי עוד קודם. ויש עוד מקרים רבים כאלה.

הריבית האפסית היא החטא הקדמון - לכל מוצר יש מחיר ולא ייתכן שרק לכסף אין. העיוות של ריבית אפס גורם לבזבז ממשאבים אדיר. הרסו את החיסכון של האזרח הקטן שלא חוסך יותר, מבזבז כמו מטורף, לוקח הלוואות לצריכה בריבית נמוכה שאותן הוא לא יוכל להחזיר כי השכר שלו לא עולה, רוכש בתים במשכנתא גבוהה ובריבית נמוכה לבתים מעבר ליכולתו שהוא לא יוכל להחזיר, משקיע בבורסה הבוועתית בחברות בשוויים לא ריאליים,

משקיע בנדלן הבועתי בשוויים דמיוניים, וקרנות הפנסיה שלו נאלצות להשקיע בבורסה הספקולטיבית הנתונה לתנודות במקום באגרות חוב ממשלתיות סולידיות. כל זה יקרוס בשפל הצפוי לנו.

מאידך החברות לווה כספים באגרות חוב בריבית אפסית ומשקיעות בהשקעות ספקולטיביות כי הריבית אפסית ואין לכסף מחיר. כשהיתה ריבית סבירה של 5% בעל החברה שקל בכובד ראש אם לעשות השקעה או לא אבל בריבית אפסית הוא לוקח הימורים גבוהים כי הסיכוי גבוה - רווח בעשרות אחוזים והסיכון נמוך - ריבית אפסית. זאת ועוד, אם ההשקעה לא תצליח הוא יעשה תספורת בעשרות אחוזים שזהו פשע וגניבה אבל מוגן על ידי החוק שנחקק על ידי הפלוטוקרטים המשחדים את חברי הכנסת ומממנים את הקמפיינים שלהם ואת פקידי הממשל במשרות בכירות בישראל ובארצות הברית - חברי הסנט הופכים לעשירים כקורח ומנהלי האוצר הולכים לעבוד אצל הטייקונים אחרי שמכרו להם את נכסי המדינה בנזיד עדשים.

אריה אבנרי חברנו ראה את התמונה נכוחה ונלחם בכל התופעות האלה אבל הוא מת בטרם עת ולא קם לו יורש ואילו אני העני ממש אין לי נראות כמוהו וכל כתבי לא זוכים לתהודה.

אז למה תקרה מפולת בגלל הריבית האפסית? כי יש גבול לכל תעלול ושיגעון הצריכה המטורפת, ההשקעות הספקולטיביות, הבועות של הנדלן והבורסה יתפוצצו בקרוב כי הן לא בנוות קיימא, כמו שכל הבועות התפוצצו בעבר תוך הסבת נזק אדיר לכלכלת העולם. את כל זה אפשר היה למנוע אם היו שומרים על ריבית של 5% אחרי המשבר של 2008, היה אולי משבר קצת יותר גדול לזמן קצת יותר ארוך אבל אם היו מענישים את הפושעים שעשו אותו במקום לעשות BAILOUT היו מקימים על ההריסות כלכלה צודקת יותר עם פחות אי שוויון שגם הוא מואץ על ידי הריבית האפסית כי העשירים הם המרוויחים העיקריים מכך. לא ניתן יהיה להחזיר את ההלוואות כי הן עצמן היו ספקולטיביות ולא בנוות קיימא בגלל הריבית האפסית בדיוק כפי שהיה בשנת 2008.

רוב הציבור רואה את המצב בצורה שטחית. בודק את מצב האומה על פי התמ"ג שהוא רק אחד מחמישים מדדים שלפיהם בדקתי את רמת השגשוג. מה שווה תמ"ג גבוה אם בישראל יש את שיעור העוני הגבוה ביותר ב-OECD והוא מושפע מאי השוויון המשווע שהוא הכי גבוה בישראל? למה הישראלים הם הכי שבעי רצון בעולם? כי הם קצרי ראות ולא רואים את הסערה המתרגשת ובאה, את הפערים האדירים, את הקיטוב בין ארבעת השבטים, את חוסר האינטגרציה של החרדים והערבים שבקרוב יהיו רוב בעם, עושים הכל על מנת שהציבור לא יחשבו עם תוכניות טלויזיה מטופשות בריאליטי של גולד לרקוד, לשיר, לבשל ולחיות מנותק מהכל בוילה של האח הגדול, ברמת חינוך ובריאות שרק הולכת ומידרדרת, נותנים לו לחם ושעשועים אבל חי ברמת החיים הגבוהה רק בגלל הלוואות לצריכה כי השכר שלו לא עלה, ואת ההלוואות הוא לא יוכל להחזיר, יש תעסוקה מלאה אבל היא בחלקה הגדול במשרות ארעיות וחלקיות ללא הגנה סוציאלית וראי בתוכניות הלימוד שלי את PRECARIETY, כשהזקנים בני החמישים נפלטים משוק העבודה ועובדים במשרות דחק ומאידך מעלים את גיל הפנסיה, במצב בטחוני מעורער שהוא נפיץ מאין כמותו.

ובנימה אפטימית זאת אני עוזב אותך להפעם. למה דווקא אני שחי בדניה ברווחה כלכלית מודע ומרגיש את כאבי העם רק לאלוהים פתרונים. כל חבריי וגם את לא מודעים לסכנה וחבל. כל טוב,

קורי

מייל של הידידה אלי ב- 26.12.19

קורי יקירי

תודה עבור כל מילה שהקדשת לי.

כמה תיקוני טעות : את האג"ח שרכשתי עוד ב 2009 ובהמשך, רכשתי בתשואות דו ספרתיות ואף בחד ספרתיות גבוהות. הרווח היה גדול. רכשתי הכל מתוך שיקול דעת. נכון הוא שאכלתי אותה עם דלק נדל"ן של תשובה, אבל זה לא נורא, אם מסתכלים על הסך הכל. תתפלא, אבל יועצי בנקים נתנו לי מחמאות על ביצועי חברת חשמל הישראלית (חצי ממשלתית) נרכשה למשל בתשואה של מעל 10%. היא נפדית

בעוד כחודש. יכול להיות שרק המזל שיחק, אבל אני בטוחה שעשיתי גם עבודת מחקר די טובה על כל חברה וחברה שרכשתי את החוב שלה. אם רכשתי אג"ח בתשואה נמוכה, זה מתוך בחירה. נכון הוא שנכון להיום- הפסקתי רכישות בגלל הריבית הנמוכה והתשואה העוד יותר נמוכה. היום אין לחזור על רכישות אג"ח.

לגבי כל היתר: בהחלט אשקול את מה שכתבת ואני מוצאת שיש בהם הגיון רב.

הבעיות החברתיות של ישראל לא תפטרנה על ידי עוד משברים כלכליים. הן רק יוחרמו. בעיית מחיר הדיור תפטר רק אם הממשלה (איזו??) תפשיר קרקעות לבניה ולא תנהג כבעל מונופול.

מהריבית הנמוכה נהנו רב רוכשי הדירות. יש כמובן קומץ רוכשים שרכשו מעל יכולותיהם, וזה כמובן מתכון לצרות בכל רמת ריבית שהיא.

לגבי מנהג האוברדרפט....אין לי מה לאמר. ב"ה מעולם לא נזקקנו לזה ונקווה שגם לא בעתיד. מי שחי מעל יכולותיו, בכל תקופה שהיא, צריך ללכת ללמוד איך חיים מתקציב נתון וידוע מראש – אלא שלא עושים את זה. לצערי כמובן אלה הם פושטי הרגל הראשונים שעליהם מרוויחים הבנקים.

למרות שנראה לך שאני חולקת על דברך אני שוב מודה לך על כל מילה. אני לא חולקת, אלא תוהה, ואתה משיב לי.

להתראות

והמשך חג חנוכה שמח

ד"ש לרותי

(קיבלתי תגובות רבות על מכתבי עם המאמר בעברית, אנגלית וצרפתית אך בחרתי להביא לעיל רק את הבולטות)

מייל של חבר ב- 26.12.2019

קורי יקירי,

בימים אלה, כאשר בבתי הקולנוע שלנו עולה הסרט של פולנסקי על פרשת דרייפוס, אני מרשה לעצמי לשלוח לך את המחזה שלי "איש המאה" שעוסק בדיוק בפרשה הזו, אבל מנקודת ראות שונה לגמרי מזו של פולנסקי.

כתבתי את המחזה לפני אחת-עשרה שנים, וכל נסיונותי לעניין בו את התיאטרון הישראלי לבמותיו השונות לא נשאו פרי.

נדמה לי שדוקא בימים אלה, כשגירסת פולנסקי זוכה לחשיפה רבה, אם גם מעוררת מחלוקות, הגירסה שלי עשויה לעורר עניין כלשהו, או אולי לא?

בכל אופן, "איש המאה" מבוסס על מחקר שערכתי בשנת 2008, כשהתברר לי שבארכיוני משרד החוץ הצרפתי נגלה תיק מיסמכים על פרשת דרייפוס שהיה סמוי מהמחקר ההיסטורי במשך 100 שנה ויותר, עד שהיסטוריון של הצבא הצרפתי עלה עליו במיקרה בשלהי שנות התשעים של המאה שעברה.

אני מקווה שאינני מטריח עליך עם הטקסט הזה, ואם יעלה רצון מלפניך להגיב עליו - אקרא את תגובתך בעניין רב.

בברכת שנה טובה 2020!

שלך

מייל תשובה ראשונית לחבר ב- 26.12.2019

יקירי,

זאת תהיה בשבילי חוויה גדולה לקרוא את המחזה שלך ואני משוכנע שהוא מופתי. פרשת דרייפוס היא קטע ההסטוריה שאני הכי מתעניין בה ובביוגרפיה האלטרנטיבית שכתבתי, אני איש רוח וחומר בעל סלון ספרותי בפריז של שלהי המאה ה-19 וראשית המאה ה-20. זאת התקופה הנפלאה ביותר בעיניי והייתי צריך לחיות בה. אני מרגיש MISPLACED כשאני כותב מחזה קלאסי בן חמש מערכות POUR MON COUP D'ESSAI, ספרי הגות בהיקף של מלחמה ושלוש ועלובי החיים, בעידן של דור הטוויטר והמדיה החברתית במקום הסלון החברתי, הרוחני והספרותי.

אקרא את המחזה מחר ומיד אגיד לך מה דעתי ואני שמח שאתה מתייעץ אתי כי יש לנו אכן רקע דומה ותפיסת עולם דומה. אבל תתפלא לשמוע - המסקנה שלי מפרשת דרייפוס היא לא עד כמה צרפת הייתה אנטישמית אלא עד כמה צרפת הייתה הומניסטית. בכל ארצות אירופה האחרות למעט אולי אנגליה היו מוציאים את דרייפוס להורג ועל הדרך עושים פוגרום ביהודים ואילו בצרפת התחלקה האוכלוסיה לשניים כאשר גדול הסופרים לקח על עצמו להוציא את האמת לאור ובסוף הצליח לעשות זאת, אם כי הוא לא זכה לראות בטיהור שמו של דרייפוס כי זולא נרצח קודם...

התיזה שלי לדוקטורט בנויה על משפט דרייפוס כאשר אני מוצא אנלוגיות בין קולונל פיקאר לבין המתריעים בעולם העסקים שמגלים שחיתויות ומשלמים על כך מחיר כבד. גם אני שילמתי מחיר נורא על גילוי השחיתויות, נודיתי מעולם העסקים ומאוחר יותר גם מעולם האקדמיה, מתעלמים מהיצירה שלי ופרט לקומץ של חברים וסטודנטים אף אחד לא רוצה לשמוע את האמת. וזה הדימיון העיקרי בינינו כי אתה לא פחות אמיץ מפיקאר ואין לך "אלוהים" לא אלוהי השמאל ולא אלוהי הימין, לוקח את הצד של העשוקים, של הפריפריה, של העובדים הזרים, ומשלם על כך מחיר כבד.

כל טוב,

קורי

תשובה מפורטת לחבר ב- 27.12.2019

... יקירי,

נהניתי מאוד לקרוא את המחזה המרהיב שלך "איש המאה". יש בו כל כך הרבה אמיתות, הוא כל כך מרגש, מתאר במחזה אחד את ה- GIST OF THE PROBLEMS של היהדות וישראל ובמידה רבה של העולם כולו, כי איש המאה אסטרטגיה לא נמצא רק בצרפת, הוא נמצא גם בישראל, בארצות הברית, באירופה, הוא מאפיין את ההתנהגות של רבים בעולם הפוליטי, ראשי ממשלות, צמרת עולם העסקים, הפקידות הבכירה ב- CIVIL

SERVANTS שאינם משרתים את העם כי אם את אדוניהם אילי ההון, האקדמיה, אנשי הרוח, אנשי מפתח בימין, בשמאל ובדת.

אתה משכיל לעשות זאת בנרטיב תיאטרוני מבריק שאינו נופל בין הכיסאות בין הדוקומנטרי לעלילתי כמו בסרטו של פולנסקי, אלא יוצר מציאות בדיונית שהיא יותר ריאליזם מהאמת ההסטורית כי היא מקלפת את כל הפרטים התפלים ומעבירה את המסר העיקרי של עלילת דרייפוס שהיא עלילה נבזית אך גם עלילה מרתקת. אתה מעביר אותנו מעל כנפי הדימיון לצרפת של שלהי המאה ה-19 ואנחנו חיים בה כאילו חזרנו במנהרת הזמן 120 שנה אחורה, בצורה אובייקטיבית, מבלי להיגרר לפאתוס טלנובלה או ליושב דוקומנטרי, כפי שהפליא לעשות אדמון רוסטאן בסרטו דה ברז'רק.

אין במחזה שלך רעים וטובים, אתה מיטיב לתאר את המניעים של כל גיבורי המחזה, ובמיוחד של איש המאה אסטרזהאזי. זה רעיון מקורי ומבריק שלך, כי עד כה תיארו את דרייפוס בתור הגיבור של הפרשה, אחרים תיארו את פיקאר ואחרים את זולא. אבל אף אחד לא ירד לעומק העניין כמוך כשתיאר את אסטרזהאזי כגיבור האמיתי של הפרשה. הגיבור החלקלק, שאצלו הכל זיוף ומסמל את זיוף האמת, מרמה... והפרת אמונים כשהעם בהליך דמוקרטי תומך במי שעושה אותו, הפללה של החפים מפשע של היהודים, ה"שמאל", התקשורת, סחיטה תוך מאזן אימה נגד כל המתריעים.

אסטרזהאזי הוא אב הטיפוס של אלה ששודדים את כולם, מרמים את כולם, מזוכים בבתי המפשט אם הם בכלל מגיעים למפשט ולא מקבלים חסינות, מסובבים את העולם באצבעם הקטנה בבכחנליה של שמפניה ורודה ועשן סיגרים, מנהיגים את המדינה, יושבים בכנסת. כי המחזה שלך אינו דן בשלהי המאה ה-19 כי אם בישראל של 2019, בוול סטריט של 1929, באירופה של 1939. אם אסטרזהאזי הוא איש המאה, אם איש העסקים המושחת בפריפריה הוא גיבור מעמד הפועלים, כך אנו נראים - עם ועולם שמעריך מנהיגים מושחתים, פופוליסטים, העושים את העם המעריך אותם.

המחזה שלך נותן אגרוף בקרביים שלנו, נוגע בנימים הרגישים ביותר שלנו, מגלה לנו אמיתות שפתאום מוחזרות לנו. ואתה לא עושה זאת בשפה גבוהה כי אם בשפה הברורה לכל נפש, בלשון העם, כמו ברסנס ופרבר בשיריהם, כמו ברכט ורטור מילר במחזותיהם, כמו לורנס וזולא בספריהם. זהו מחזה יצירתי ויצרי שגובל באבסורד ובמחזמר עם ריקוד ושיר הקרמניול בעמ' 136/137. אתה לפעמים תוהה IT'S TOO GOOD TO BE TRUE. ואז אתה נזכר שכל שורה בו מבוססת על מחקר מעמיק, על מסמכים הסטוריים, על שיחות שבאמת התנהלו ומשפטים שכן התנהלו.

ואני תוהה אם אתה מתכוון לשמאל שצמחת ממנו כשאתה כותב בעמודים 72/73 "דע לך, אם אתה נתקל במישהו שמשמין יהודים יותר ממה שמגיע להם, תבדוק מאיפה הברנש מגיע. ברוב המקרים תגלה שיש לך עסק עם מישהו שיש לו אבא או אימא או סבתא יהודיה". ולא ברור אם אתה מדבר על צרפת של אז או על ישראל של ימינו, כשישראלים כאברום ברוג או אלון ליאל הם גדולי המעלילים על המדינה ממנה צמחו, כשישעיהו ליבוביץ' מעליל עלילת דם על "יודונאצים", כשארגוני זכויות אדם מטעם עצמם פונים לאו"ם, לאקדמיה ולתקשורת כדי לעודד חרם נגדנו.

כשאתה מביא דיאלוג בין אוסקר ווילד לבין אסטרזהאזי בעמוד 202 אתה מתכוון כנראה לימינו אנו "פגשתי הרבה אנשים בחיים שלי. רובם הם בכלל לא הם. המחשבות שלהם הן דעות של אחרים, החיים שלהם הם חיקוי והתשווקות שלהם הן ציטטות. לכן רוב בני האדם שייכים לעבר. הם מפסיקים לחיות זמן רב לפני שהם מתים. אתה לעומת זאת הדבר המעניין המדהים והחשוב ביותר שפגשתי. אתה החומר שממנו עשוי העתיד של המין האנושי. אתה איש המאה הבאה". איך הצלחת לקלוע בול ולתאר חלק ניכר מהאנשים שאתה ואני הכרנו, שהדיעות שלהם הן לא שלהם כי אם של הארץ או ישראל היום, שהגיבורים שלהם הם גיבורי ריאליטי, האח הגדול ו-TALK SHOWS. שמעולם לא השמיעו דיעה מקורית, שמפחדים להביע את דעתם, לחרוג משורת המקלה.

אם יש לי ביקורת למחזה הרי זה רק שההקבלה בין אז להיום היא מרומזת ורק בסוף המחזה אתה מרשה לעצמך לכתוב כמה מילים על צרפת של וישי ולסיים במשפט הבא "אשר לשארל מוראס - מורשתו זוכה לעדנה בתחילת המאה העשרים ואחת, והשפעתה מתחדשת בצרפת ולא רק בה. תם ולא נשלם". קטונתי מלהציע לך שינויים אבל אתה מבקש את דעתי איך ניתן להנגיש את המחזה ולעשות אותו רלבנטי לימינו לא רק לאנשי טעם הרואים את ההקשרים אלא לקהל הרחב שצריך להמחיש בפניו את תמונתו של דוריאן גריי, אם בוויילד עסקינו, את הפרצוף המכוער של האנטישמיות בימינו. אי לכך אם אתה לא רוצה להוסיף עוד כמה עמודים למחזה תוכל לפחות להראות

באפילוג תמונות וקטעי סרטים על השילוש הקדוש - האנטישמיות המודרנית שמקורה באסלאם הפונדמנטליסטי המזוהה על ידי מכחישי שואה וקיום ישראל הפלסטינים, השמאל הקיצוני "יפה הנפש" המזוהה על ידי ישראלים חוצי קווים, והימין הקיצוני שנא יהודים מדרייפוס ועד היום.

לא חסרות תמונות ולא חסרים סרטים על קורבנות האנטישמיות שפגעה ביהודי צרפת, בנשים זקנות, בבחורים צעירים, אך גם מחוץ לצרפת, באנגליה, בארצות הברית, ברוסיה, באוקראינה, עם ציטוטים על המאפיה היהודית השולטת בתקשורת, בעולם הכספים ובממשל, מקבילה לסינדיקט היהודי ולפרוטוקול זקני ציון של אז, אבל בצורה הרבה יותר סובטילית ובמסווה של שנאת ישראל ה"פשיסטית", "נאצית", שעושה "טבח עם", רוצחת בדם קר ילדים חפים מפשע, כי זאת אותה אנטישמיות להאשים מדינה שלמה ברצח נתעב של ילד פלשתינאי כמו עם שלם בגלל דרייפוס אחד.

וזה מביא אותי למסר העיקרי של המחזה שלך, לתקווה הגדולה שהוא מביא. ליהודי צרפת לקח מאה שנה על מנת להפנים שפרשת דרייפוס היא לא אירוע חד פעמי אלא סימפטום למחלה חשוכת מרפא של אנטישמיות שהגיעה לשיאה בצרפת של וישי כשהמדינה והמשטרה שלחו ביוזמתן עשרות אלפי יהודים לתאי הגזים, ולאחר הפוגה קצרה מעלימה עין מהתופעות האנטישמיות של ימינו ויוצאת ידי חובתה בדיבורי סרק של גינוי, כי הממשל זקוק לקולות המוסלמים המטפחים את האנטישמיות, השמאל ה"נאור" המתקיף את ישראל והיהודים העוזרים לישראל, הימין האנטישמי שנא תמיד יהודים. המדינה על ראשיה מקריבים לעולה כמה מאות אלפי יהודים כפי שעשתה בזמן פרשת דרייפוס בשביל לזכות בקולות של כמה מיליונים של שונאי ישראל בברית ירוקה/כתומה/חומה.

כי האנטישמיות היתה תמיד גורם מלכד, בצרפת המובסת של 1894 המלקקת את פצעה, בגרמניה המובסת של 1933 המלקקת את פצעה, ברוסיה הצארית והקומוניסטית. השנאה התהומית נגד ישראל והיהודים עושה טוב ללכידות העם בייחוד בעיתות משבר ועוד יותר אל נוכח המשבר הצפוי בעולם בשנת 2020 עם שפל יום הדין. ואם פרשת דרייפוס והרצל הביאו בסוף התהליך להקמת מדינת ישראל ולהגירה של מיליון יהודים מארצות אירופה לפני ואחרי מלחמת העולם השנייה בגלל האנטישמיות, הפוגרומים והאנטישמיות האסלמית הביאו להגירה של עוד מיליון יהודים מארצות ערב אחרי הקמת המדינה, האנטישמיות הרוסית הביאו להגירה של עוד מיליון יהודים מרוסיה מ-1990, ועכשיו תבוא עליה של עוד מיליון יהודים מצרפת, אנגליה וארה"ב בגלל האנטישמיות שם.

אהבתי מאוד את הרמיזה לז'ורז' ברסנס בעמ' 218 על האוברנייטית ואני מתאר לעצמי שגם תשמיע את השיר שלו כרקע לדברי הרצל. עבורי בכלל זאת היתה הנאה צרופה כי ירדתי לסוף דעתך בכל שורה וסצנה והבנתי את כל ההקשרים והרמזים. אני כבר רואה בעיני רוחי את הפרמיירה של המחזה בתיאטרון גשר ובמעמד הנינה של דרייפוס, כשלפני ההצגה ובהפסקה ישחקו שחקנים מהתיאטרון חסידים של דרייפוס ומתנגדיו ויעלו את נימוקיהם בפני הקהל - מתוך היומנים של ז'ולי מאנה כאשר מונה, פיסארו, פרוסט וזולא היו בעד דרייפוס בעוד דגא, סזאן, פול ולרי ורואר היו נגדו. ואלה שלא העזו לקחת עמדה כרנואר האנטישמי. ואם המחזה יועלה בתיאטרון גשר ניתן גם להביא בתמונות בהצגה או עם שחקנים לפניו את עמדותיו האמביוולנטיות של טולסטוי לפרשה.

אם אף תיאטרון ישראלי לא ירצה להעלות את המחזה למרות ההקשרים האקטואליים שיהיו במחזה או בביקורות על המחזה כמו הביקורת שלי ושל אחרים, תוכל תמיד להעלות את ההצגה ולביים אותה בכישרון רב כפי שאתה עושה זאת בצוק העיתים בחו"ל - בצרפת, בארצות דוברות גרמנית, באנגליה, בארצות הברית ועוד. הם בוודאי ישמחו להעלות את ההצגה המסעירה הזאת ויבינו את ההקשרים האקטואליים. אין לי גם ספק שבסין שהתרגשו מ"גטו" יעלו ברצון את איש המאה, כי הם מודעים לבעיות היהדות וישראל הרבה יותר מאשר התיאטרון הישראלי בו אתה אולי פרסונה נון גרטה כי העזת לחשוב מחוץ לקונצנזוס של "קוראי הארץ" שהתעלמו מיצירת מופת אחרת שלך "חופשת שחרור" כי אתה כותב יצירות פרי לנסר, חופשי מדיעות קדומות ומאג'נדה, כמו פיקאר.

כל טוב ובהצלחה,

קורי

תשובה של החבר באותו היום

קורי יקירי,

שימחת אותי שימחת-אמת גדולה בתגובתך המפורטת והמנומקת למחזה שלי "איש המאה". אף רמז ובדל-רמז קל שבקלים לא נעלם מעיניך. הוקרתי מאוד את זיהוי ההצדעה החטופה ששלחתי לז'ורז' בראסנס בפיו של הרצל לאותה קונסיירז' אוברניאטית, שדמותה נבנתה לא מעט בהשראת שירו הנפלא של בראסנס "Auvergnat'Chanson pour l". בדמותה של הקונסיירז' מאדאם רנו רציתי לבטא את אותו חלק בעם הצרפתי שבשיאו של מחול השדים השטני של פרשת דרייפוס לא איבד את אנושיותו, ושמר על ערנותו וצלילות דעתו וממנו קם בעיצומה של העלילה האנטישמית המחנה הדרייפוסרי שהביא בסופו של דבר לזיכוי המוחלט של דרייפוס ב-1906.

זה כמובן פרט קטן בעלילת המחזה, שלא חמק מעיניך, אבל הדבר ששימח אותי יותר מכל הוא שנסחת בבהירות את התיזה המרכזית של המחזה בעניין דמותו של אסתר־אזי, כאיש המאה העשרים. זה "האדם חסר התכונות" ובעצם חסר הערכים שעליו נבנו הגרועים שבמשטרים הטוטאליטריים של המאה שעברה, ועליו ממשיך להבנות בעצם הימים האלה התאגידים הטוטאליטארי הבנוי על קידוש מיקסום הרווחים, שמתאפשר רק על רקע הפיכתם של רוב בני-האדם למין אסתר־אזים ציניים, רודפי בצע ריקים ומרוקנים מכל ערך מלבד ערך הכסף, שתמורתו הם מוכנים למכור כל מה שיש ובעיקר - כל מה שאין להם, בתנאי שיימצאו די קונים חסרי-בינה שיעוטו על הסחורה, וימשכנו את העתיד, כלומר: את מה שאין להם, כדי לקנות את הסחורה חסרת הערך שרגע אחרי שרכשו אותה הם לא מבינים איך ומדוע ולמה קנו אותה. הדבר נכון בשדה המיסחר כמו בשדה החיים הפוליטיים. כך מתמלא עולמנו באסתר־אזים שבוחרים אסתר־אזים להנהיג אותם, והמנהיגים האסתר־אזים מרמים את בוחריהם המוני העם האסתר־אזים, וחגיגת-הרמייה וההונאה הופכת לנשף הפרוע של הזמן הזה.

קורי ידידי הטוב, אשריי שזכיתי לקורא כמון. שלחתי את המחזה משכבר לכל התיאטראות שלנו. היחיד מכל מנהלי התיאטרון הישראלי שבשעתו רצה להעלות את המחזה היה יבגני אריה, שניסה לבדוק אפשרות של קופרודוקציה עם הבימה, אבל כשהתברר שהבימה לא מעוניינת בפרוייקט, הוא קבל רגליים קרות וזנח את העניין.

דברך על המחזה עוררו אותי והעניקו לי כוח לשנס מותניים ולגשת ביתר מרץ וביתר נחישות לסיכוב שני עם הנהלות התיאטראות, ואם גם הפעם לא אמצא ביניהם שותף להעלאת המחזה על אחת הבמות של התיאטרון הציבורי, אמצא דרך להפיק את המחזה באופן עצמאי.

כשזה יתממש, הדבר יהיה במידה רבה הודות לעידוד ששאבתי היום מדברך.

על כך אני מודה לך מקרב לב ומעומק נפשי.

שלך

תשובה שלי לחבר באותו היום

... ידידי,

אני מאוד שמח לראות שהביקורת שלי מצאה חן בעיניך. אני לא מתפלא על התגובות השליליות שקיבלת בעבר מהתיאטרון הישראלי. אתה הרבה הרבה יותר טוב מהם ומועדת הרפרטואר שלהם. אם הם יהיו ערים להשלכות האקטואליות של המחזה ותבהיר להם זאת בשלל דוגמאות נראה לי שהפעם אולי תצליח. אני מקווה שהפקה עצמאית תצליח, אם כי עד כה זה הצליח רק למחזות זמר...

כל טוב,

מייל שלי למרצה בטיקוטין עם העתק למנהלת התרבות ב- 27.12.19

... היקר שלום,

חשבתי רבות מדוע אין מספיק נרשמים לסדרת הרצאותיך המעולה על התיאטרון. ונדמה לי שמצאתי את התשובה. התשובה היא בשם - הרצאות על התיאטרון. זה מעניין רק מתי מספר, שרופים על תיאטרון כמוני, אבל לא את הקהל הרחב, שלא מעניין אותו תפקיד התיאטרון, מדוע היהדות התנגדה לתיאטרון, פריצת הנשים בתיאטרון והרצאות על מחזאים כסובול, בר יוסף, אלוני או לוין.

אבל הקהל שלנו אוהב תיאטרון, אוהב ללכת להצגות, ולמרות שיש מגמה מדאיגה של העדפת מחזות ישראלים תפלים על משפחה, דור שני לשואה או מדורת השבט, יש בכל זאת עניין במחזות קלסיים ומודרניים. אני יכול להעיד שאני העני ממעש, הצלחתי בצורה אדירה בקורסים שלי על דילמות אתיות במחזות מופת, כשהקהל שלי לא בא מהאליטות אלא היו מזרחים, עולים וערבים.

קיבלתי את תואר המרצה המצטיין באוניברסיטת חיפה ואת ההערכות הגבוהות ביותר, קרוב לחמש מתוך חמש. לרבים מהסטודנטים זאת היתה פעם ראשונה שקראו מחזה, אבל הם התלהבו בצורה בלתי רגילה בלימודי התואר הראשון שלהם - 17 מחזורים של חובלים, עובדי עיריית חיפה, מנהלי חברת חשמל, שוטרים, בחוג ללימודים כלליים, בחוג למדע המדינה, בחוג למנהל עסקים MBA.

ואם אני הצלחתי, כשעד שלימדתי באוניברסיטה בגיל 60 מעולם לא הרציתי, אתה שאתה מרצה בחדש ושחקן מוכשר יכול להצליח פי כמה. לפיכך, אני מציע לך להעביר בשנה הבאה סדרת הרצאות על הצגות מופת בתיאטרון העולמי (והישראלי) כשאתה מנתח בהרצאה את ההצגה, דילמות של הגיבורים הראשיים, ומביא קטעים נבחרים מההצגות בעברית ואולי גם באנגלית ומסרטים.

ייתכן ויש לך כבר סדרת הרצאות על מחזות. במידה ולא - תוכל לשאוב השראה מניתוחי המחזות שלי בספרי הלימוד ואוכל להשאיל לך את הדיסקים או הוידאו של ההצגות בעברית תוך ציון הקטעים שהראיתי בשיעורים. תוכל כמובן גם לרכוש את הדיסקים בארכיונים של הקאמיר, הבימה וכו'. אם תעשה הרצאה בשיתוף הקהל זה בכלל יכול להיות להיט כי הקהל ייסחף וישתף פעולה.

המחזות שאני מציע הם כמובן עם הקשרים אתיים אבל אתה יכול לבחור מחזות אחרים: ביקור הגברת הזקנה של דירנמט, כולם היו בני של ארתור מילר, אויב העם של איבסן, אופרה בגרוש של ברכט, רביזור של גוגול, גלגלי גלן רוס של מלט, הסוחר מונציה של שיקספיר, מותו של סוכן של ארתור מילר, קרנפים של יונסקו, טופז של פניול, גיבור מעמד הפועלים של סובול, רישיון לחיות של יצחק גורן, בחירתה של נלי של יעקב קורי ועוד. המחזה שלי היה היחיד שלא הוצג מעולם בתיאטרון (הוא כמעט הוצג בתיאטרון חיפה בעיבוד של סובול והוא הוצג באוניברסיטה העברית).

תוכל גם לקרוא את ניתוח ההקשרים המודרניים של ביקור הגברת הזקנה במסה שפורסמה באתר מחלקה ראשונה NEWS1 ושקראו נויבך כל כך התלהבה ממנו שהיא ריאיינה אותי יחד עם יהורם גאון ששיחק באותו זמן כאיל בהצגה בהבימה לתוכנית הבוקר שלה ["The Visit of the Old Lady" Essay: Actual Context of \(News 1, 2.12\), in Hebrew, updated version](#). תוכל גם לקרוא מסה אחרת שלי על תיאטרון שגם היא התפרסמה באותו אתר ובה אני סוקר את המחזה פרוסט/ניקסון. עודד תאומי המנוח, שהיה ידיד של חבר משותף צבי אביאל, מאוד התלהב מהניתוח. [On Theater, Cameri, Frost/Nixon, News 1, 3/2014](#). את כל הניתוחים על ההצגות תוכל לקרוא בספר "סוגיות נבחרות באתיקה עסקית ובאחריות חברתית" ובספר באנגלית.

אני מקווה שנתתי לך רעיונות לסדרת הרצאות מרתקת בשנה הבאה. אני משוכנע שיהיה לה ביקוש רב ותוכל להתרשם מכך אם תתן שתי הרצאות ניסיון במהלך השנה שיבדקו את היענות הקהל.

כל טוב,

קורי

מייל לחבר ב- 27.12.2019

... יקירי שלום רב,

בעיתון גלובס של אתמול נכתב: "נמשך ראלי סוף השנה בוול סטריט עם שיאים חדשים במדדים. הדאו ג'ונס מטפס כ-60 נקודות, ו-S&P500 עולה ב-0.3% לשיא נוסף. מדד נאסד"ק עלה לראשונה אי פעם מעל לרף של 9,000 נקודות. מדד S&P500 עלה החודש ב-3% וב-8.6% ברבעון, והשלים עלייה של 29% מתחילת השנה. למדד יש סיכוי טוב לרשום שנה היסטורית: הוא במרחק של פחות מ-1% מלרשום את הביצוע השנתי הטוב ביותר מאז 1997." לכאורה, כל הידיעות מצביעות על כיוון הפוך מתחזיותיי, אז מי הוזה ומי שפוי? מי חי במציאות מדומה - הם או אני?

אני משוכנע לחלוטין בצדקתי אבל המציאות טופחת על פניי והכל מצביע על כך שהגאות תמשיך בשנת 2020 ואף תגבר. מה נותן לי את הביטחון המוחלט בצדקתי? מדוע אני צודק ורבים טובים טועים? אך, לראשונה היו לי עשרות תגובות של אנשים שמאמינים לתחזיות שלי ויפעלו בהתאם להמלצותיי. מה עוד שאין להם הרבה מה להפסיד - מכסימום תשואה של כמה חודשים, אך עם סיכוי לצאת מורווחים מהגאות בלי לקחת את הסיכון לירידה שאני צופה. האחרים לא מאמינים ואולי הם סתם GREEDY, לא רוצים להפסיד אפילו דולר מהתשואה ומעדיפים לקחת את הסיכון.

מה דעתך יקירי, האם אני הוזה, חוזה או מתחזה? אני נלחם לא פחות ולא יותר מאשר נגד הממסד, הכלכלה הניאו ליברלית, נגידי הבנקים, בכירי הבנקאות ועולם העסקים וגם האקדמיה... כל טוב,

קורי

תשובה של החבר ב- 29.12.19

קורי חביבי,

באופן עקרוני גם אני חושב שצפויה קריסה של הבורסה וכבר לפני שנה + העברתי חלק מכספי הדל לאגרות חוב ממשלתיות, שכיום גם הן הפכו להשקעה מפוקפקת.

שאלה אחת היא - מתי זה יקרה. אתה סימנת את 2020 וזה בהחלט יתכן אך מי יידע? נכונה גם הגישה שלך עדיף לוותר על עליית ערך מניות המסוכנות למען "הצללת" הקרן. מה שלא ברור לי עדיין זה היכן אפשר להחזיר את הכסף? הרי אם הבנקים יקרוסו ותהיה "ריצה על הבנק" גם הכסף שיהיה מונח בעו"ש יתנדף... תכניות חיסכון?! גם הן לא בטוחות כי הבנקים משקיעים את הכסף שמונח בתכניות אלה בבורסה...

שאלה שנייה - כמה חמור המשבר יהיה. גם המשבר של 2008 היה קשה אך אפשר היה להיחלץ ממנו. יש החושבים (לא רק אתה) שהמשבר יהיה הרסני שיערער את כל תפיסת המערכת של מניות ובורסה. איני זוכר כרגע מי זה כתב אך בהארץ הייתה התייחסות לכך כחלק ממשבר כללי שמתחיל לעבור על העולם גם מבחינת תפיסת העולם המערבית/קפיטליסטית שמשנתה לעבר מערכות טוטליטריות לוקאליות ע"ח המערכת הליברלית המערבית כיום, והסימנים הראשונים (כך נטען, אלה הניצנים של פופוליזם ולאומנות קיצוניים המתפשטים בעולם המערבי (הדוגמאות שצינו היו טראמפ, הבריקזיט כביטוי של לאומנות מתחזקת, ומנהיגים ימניים ולאומניים בארופה - למשל הונגריה או ארדואן). כחלק מקריסת המערכות החברתיות הקיימות - גם הבורסה תקרוס במימדים חריפים מהמשבר של 29-32'. בקיצור - שמח!!

עתה נשארת השאלה למי להאמין מבין רואי השחורות? כנראה ש"כיף" כבר לא יהיה בכדור שלנו...

להיכן לברוח על הכסף? לבלטות!?

תשובה שלי לחבר באותו היום

... חביבי,

אגרות חוב ממשלתיות הן בהחלט לא השקעה מומלצת כי ערכן יושפע מקריסת הבורסות. אני צופה קריסת מספר רב של בנקים ולכן המלצתי שתחזיק את הכסף שלך במזומן בבנקים עם ביטוח של ה-FDIC. אפילו שאלת אותי מה זה והסברתי לך שזה ביטוח ממשלת ארצות הברית לפקדונות בבנקים בגובה של חצי מיליון דולר לנפש, אך ניתן לקבל את הביטוח בכמה בנקים ונדמה לי שגם בכמה סוגים של פקדונות ובוודאי גם עבור זוגתך שתחיה. כך שאם אתה לא מיליונר כבד ולא לה ממילא אין צורך לדאוג כי הם תמיד יסתדרו, אתה יכול לבטח כמה מיליוני דולר בפקדונות בארצות הברית ובאירופה שגם למדינותיהן יש ביטוח דומה אבל בערכים יותר נמוכים של כמאה אלף יורו לאדם. אם יש לך יותר מזה הייתי רוצה להיות בגלגול הבא פרופסור באוניברסיטה, מיליונר כמון.

המשבר יהיה הרבה יותר חמור ממשבר 2008 וגם ממשבר 1929 שהגיע לשיאו ב-1932. אני צופה בעיקר קריסת שוק הנגזרים שהוא נע בין 500 לאלף טריליון דולר והוא לחלוטין לא מפוקח. תוסיף לזה את הבעות העצומות של הבורסות הלא מפקחות והנדלן הספקולטיבי, את הריבית האפסית, את ההשקעות הספקולטיביות בטריליונים של החברות כי לכסף אין מחיר, את התספורות הענקיות שעושים בהשקעה הכי ספקולטיבית שזה אג"ח קונצרניות, את הלוואות הענק שלקחו האזרחים הקטנים כי רמת השכר לא עלתה והם רצו לחיות ברמת חיים גבוהה והבנקים נתנו להם הלוואות בלי הבחנה, את המשכנאות הענקיות שלקח הציבור בשביל לרכוש את הבתים בערכים המנופחים ושהבנקים המשיכו לא לסנן, את אי הענשת הפושעים שהביאו למשבר של 2008 ושהמשיכו במדיניות חסרת האחריות שלהם, את המשטרים הניאו ליברלים והפופוליסטים שקמו בארצות הברית, באנגליה וברבות ממדינות אירופה, שצמצמו את הפיקוח, הגדילו את אי השוויון, לא יודעים להתמודד עם גלי ההגירה שנגרמים ברובם בגלל שבכסף שהיה נדרש לפתור את כל בעיות העוני וההתחממות הגלובלית משתמשים בשביל להעשיר אלפיונים ופוליטיקאים מושחתים.

אני צפיתי את הקריסה אך אני מעז לצפות מה יבוא בהמשך. האם נהיה עדים לחזרת ההסטוריה על עצמה עם משטרים טוטליטריים כמו בשנות השלושים ומלחמה נוראית? הפלוטוקרטים בשביל להנציח את שלטונם עלולים להסיר את הכפפות בעיקר אם יהיו מהומות על בסיס סוציאלי בגלל קריסת הכלכלות והעוני שישתלט על העולם. למען החזרת הסדר הם עלולים להפוך את המצב לגרוע עוד יותר. מאידך בעקבות המשבר או אחרי נפילת האימפריות הטוטליטריות והמלחמה הנוראית או אסונות אקולוגיים שייגרמו בגלל ההתחממות הגלובלית יכולה לקום הכלכלה האתית והמשגשגת שאני מטיף לה בכל ספריי ולא צריך ללכת רחוק, יש לנו כבר דוגמאות של עשר המדינות הכי מוצלחות - סקנדינביה, שווייץ, הולנד, סינגפור, קנדה, ניו זילנד ואוסטרליה. אבל יש גבול להצלחה שלהן כי כולן מדינות קפיטליסטיות ושפל יום הדין ישפיע גם עליהן - באיזה סדר גודל, זאת אופרה אחרת, אך אני משער שהפגיעה בהן תהיה פחותה מהפגיעה בארצות הברית וישראל.

אז עניתי לך לאן לברוח עם הכסף - לפקדונות עם ביטוח FDIC, בטח לא לבלטות כי הפשע עוד יגבר, רצח ושוד בעקבות השפל והעוני וגם אל תקנה כספת כי פועל חוק הכספות - כל מי שאני מכיר שקנה כספת שדדו לו את הכספת כעבור כמה זמן... מה שברור זה שהדמוקרטיה במתכונת הקיימת לא תוכל להמשיך כי היא מצמיחה פוליטיקאים מושחתים שמקבלים תרומות במיליארדים בשביל הקמפיינים שלהם, שפקידי הממשל חוצים את הקווים ועוברים לעבוד בשביל הטייקונים שהם מכרו להם את נכסי המדינה בניזד עדשים, שההמונים בוחרים במנהיגים פופוליסטים שעושים להם הרבה יותר רע מאשר היה קודם. מאידך דיקטטורה היא משטר הרבה יותר גרוע. אולי נחזור לעקרונות של המדינה של אפלטון. לא ייתכן שהסנטורים יתעשרו בעקבות היבחרם, שהנשיאים והשרים יקבלו מאות אלפי דולר עבור זכרונות כביכול וייעוץ כביכול. אבל פוליטיקאים כברני סנדרס ולהקת המעודדות שלו ששונאות את ישראל ותומכות כביכול ב"עשוקים" הם עוד יותר גרועים כי צריך למצוא את שביל הזהב בין קפיטליזם לצדק חברתי, בין ניצים ויונים. כי כזכור לך אני לא נמנה עם שלום עכשיו, בצלם ודומיהם וגם לא עם חסידי ארץ ישראל השלמה, אלא עם גישה אקטיביסטית נוסח אחדות העבודה שהיו ניצים מתונים וסוציאליסטים יותר ממפא"י והקימו את הפלמ"ח והתנו את תוכנית אלון, אקטיביזם נוסח צ'רצ'יל ולא פציפיזם נוסח צ'מברלין או חרחור מלחמה נוסח מוסוליני. אני לא דואג לנו, אלא לילדינו ולנכדינו. לא שומעים לקולי כי אין לי נראות כמו חתן פרס נובל, שר או בוגר האח הגדול, ואני מפרסם את תחזיותי חנם אין כסף ולא במיליון.

כל טוב,

קורי

מייל שלי לחבר ב- 28.12.2019

... יקירי,

הו צ'כוב צ'כוב... הכל מתחיל ונגמר בצ'כוב שאמר כפי שידוע לשרת התרבות שלנו שאם אקדח מופיע במערכה הראשוני הוא יירה במערכה השלישית. כזכור לך, המלצתי לגנץ ולפיד במערכה הראשונה, בבחירות מועד א' אי שם מעבר להרי החושך, שיוותרו על הרוטציה ויצרפו אליהם את אורלי לוי - פעילה חברתית עם קבלות, מזרחית, אישה, מהפריפריה. כתבתי להם (הם אף פעם לא ענו לי וקרוב לוודאי לא קראו את זה כלל) שההנהגה הגברית אשכנזית אגנוסטית חברתית זקוקה לאורלי לוי בשביל להביא קהלים חדשים. והנה במערכה השלישית האקדח יורה - אפילו מטאטא יורה. הם ויתרו על הרוטציה וכנראה מצרפים את אורלי לוי. בינתיים מכחישים אך זה מחויב המציאות אם רוצים לחבר את מרצ עם העבודה. ייתכן ואני טועה - ייתכן והויתור על הרוטציה לא יביא להם אפילו קול ואורלי לוי לא תביא להם קהלים חדשים, כפי שגם לא הביאה למפלגת העבודה שנשארה עם שישה מנדטים. אבל אולי בלעדיה הם היו יורדים מתחת לאחוז החסימה, לך תדע מה...

אם אכן אורלי לוי תצטרף לכחול לבן אני מציע להם לשנות את שם התנועה ל- "כחול לבן אדום", הלוא הוא דגל הטריקולור הצרפתי ובכך יאמצו לפחות צד אחד מחזון הרפובליקה השנייה, הדוגמא של דה גול והרפובליקה החמישית. לא צריך להסביר לך למה אדום, הצבע של התנועות הסוציאליסטיות מקדמת דנא, אבל הס להגיד את מילת הגנאי סוציאליסטי, נגיד "חברתי" שזה אותו דבר בדיוק בלעז אבל נשמע יותר טוב. כמובן, אם הם יאמצו את המצע של הרפובליקה השנייה הם יגרפו שמונים אחוז מהקולות כפי שגרף דה גול ב- 1958... על זה סבתי היתה אומרת בלאדינו - מה שהזקנה רצתה בחלום היא ראתה - LO KE LA VIEJA KERIA EN EL SUENIO - SE LO VIA, ואמי אמרה באיטלקית - ASPETTA CAVALLO QUE L'ERBA CRESCE, חכה סוס שהעשב יצמח. ואני אומר בשפת ארץ הולדתי "בוקרא פיל מישימי" ובשפת אמה של אשתי "א נעכטיגער טוג". העיקר, לא להתייאש, הרבה הומור, ולא להתאבד עם האקדח של צ'כוב...

כל טוב,

קורי

תשובה של החבר ב- 29.12.19

קורי מחמלי, תוך 5-10 שנה כבר לא יהיו בסביבה מי שיכירו בכלל את השם "צ'כוב"... בוודאי לא יהיה אכפת לדור הבא מה הוא אמר. הרי הוא לא באינסטוט או באחת מהתכנות הללו, וגם צריך יותר משתי שורות להבין מה הוא רצה. לא רק שרת התרבות, אלא כולם לא יעניין אותם מה שלא שטחי מידי ופשוט. מה שה"סלבס" יגידו זה יהיה חשוב.

באשר לעניין עצמו - אם זיכרוני אינו בוגד בי - אצה לא קורא את עיתון הארץ (כליברל, הוגה דעות, הפתוח לקבל דעות שונות ומגוונות....). במוסף של שבת היה ראיון עם סוציולוג מאת"א - פרופ' נסים מזרחי, הטוען שאנחנו השמאלנים האשכנזים בכלל לא מבינים את מנטליות וערכי המזרחיים ופועלים על בסיס הנחות יסוד מוטעות, שהכנסת מזרחיים לרשימות תביא קולות לשמאל. לדבריו מה שמעניין את המזרחיים זה ערכי לאומנות/לאומיות ומשפחה (כולל נאמנות משפחתית) ולא שאלות של קיפוח עדתי וכו', וזה נותן להם הליכוד, לא הערכים של ציונות, של שיוויון, זכויות אזרח, וכו' (אני קורא בין השורות של דבריו שלמעשה הוא מתייחס למרוקאים ולא למזרחיים "פגומים" כמוך

או כמו חבריי הכורדים והפרסים שכולם משכילים ומשכבה סוציו-אקונומית גבוהה).
לכן לדבריו שום פרץ או אורלי לוי לא ישנו כלום - אנחנו רק משלים את עצמנו.

כדאי לך לקרוא. ניתוח מעניין (ולדעתי מלא זעם כבוש). לפי הגיון דברין אתה בכלל
לא בכיוון עם ההתייחסויות שלך: לא דה גול ולא אמנה חברתית. שווה התייחסות
בניתוחים ובהצעות שלך.

בעניין אחר...

תשובה שלי לחבר ב- 29.12.19

... בבת עיני (עוד יחשבו שיש בינינו משהו...),

אתה טועה, כולם יידעו מי זה צ'כוב, כי על פי החזון של הרפובליקה השניה במוסדות החינוך שיקומו ויילמדו את
החילונים, החרדים, הדתיים הלאומיים והערבים - ארבעת השבטים, ילמדו עד חמש בערב לימודים אחידים לכל
המגזרים והמינים, וכל בוגר בית ספר ייצא עם מטען של שלוש שפות ברמת שפת אם - עברית, אנגלית וערבית,
עוד שתיים ברמה בינונית, יידע נרחב במדעים, בגיאוגרפיה, הסטוריה, מורשת ישראלית עם הדגשים לתרבות
האשכנזית, הספרדית, המזרחית, הדתית והערבית, עם מטען אינטלקטואלי באמנות, מוזיקה, ספרות, תיאטרון,
פילוסופיה, כלכלה, סוציולוגיה ומדע המדינה. לא ישחקו יותר במשחקי טלוויזיה ומחשב, לא יהיו יותר תוכניות
ריאליטי ואחרי שילכו הביתה בתום הלימודים עד חמש וחוגי העשרה עד שבע, יבלו עם ההורים, יקראו ספרי
מופת, יראו הצגות מופת בתיאטרונים שיהיו מסובסדים במלואם על ידי המדינה, יבקרו בקולנוע לראות סרטי מופת,
ישמעו קונצרטים ואופרות, יבקרו במוזיאונים; בלילות ובסופי השבוע...

אני לא מסוגל לקרוא את הארץ כי זה לא עיתון אלא פמפלט נוסח פרבדה וישראל היום שמבטא דיעות קיצוניות
ומצליח לעשות שטיפת מוח יותר מסוכנת מאשר שטיפת המוח בשיבות, לאינטליגנציה שלנו שהולכת שבי אחרי
מוסף זה מרקר המעולה ואחרי מוספי התרבות שהיו טובים אם לא היו מוטים על ידי הדיעות הקיצוניות של
העורכים שאינן נותנות במה גם לשמאלנים עם ראש פתוח כמו סובול. כל מי שיוצא משורת המקלה מוקע
ומוחרם, גם אם נותנים מדי פעם במה לניצים "עם הדר" כמו ארנס. אני בהחלט פתוח לקבל דעות שונות ומגוונות
ולכן אני קורא את ידיעות אחרונות שהוא העיתון היחידי שנותן במה לכל קצוות הקשת הפוליטית. הארץ הוא עיתון
טוטליטרי, דמגוגי, לא פתוח כלל לבעלי דעות שונות, כפי שגם התיאטרון והקולנוע לא פתוחים ומונהלים כשיבה
סגורה, לא פחות חשוכה מהחרד"לים הכי גרועים, שלא נותנים כלל במה לבעלי דיעות "דיסידנטיות" ומפרסמים רק
זוועתונים כמו פוקסטרטט ושלל הצגות עם אג'נדה פרו פלשתינאית במסווה של זכויות אדם נוסח התובעת של בית
הדין הבינלאומי מהאג (אראה לך אולי את גמביה על המפה), באהדה לשונאי יהודים וישראלים בקואליציה אדומה-
ירוקה-חומה, כבחול"ל.

שיהיה בריא ניסים מזרחי, אבל אני לא ניתן לתיוג לא כמזרחי ולא כספרדי, אולי כאינטלקטואל ובעל דיעות
עצמאיות, ישראלי ציוני אך גם איש העולם הגדול, איש משפחה, יום, אתי ויצירתי. כל ניסיון להגדיר מה הם
הערכים של המזרחים הוא ניסיון תיוג גזעני ויש גזענים אצל אשכנזים כמו אצל מזרחים. המזרחים לא יותר
לאומנים מאשר האשכנזים ובטח מאשר העולים מרוסיה. נראה לי בכלל שרוב מצביעי הליכוד והחרד"לניקים הם
אשכנזים ותיקים או עולים. אם יש מזרחים שמצביעים לביבי ולחרות קרי ליכוד זה לא בגלל הדיעות הניציות אלא
בגלל החטא הקדמון של מפא"י ושל האשכנזים הותיקים שהתיחסו אליהם כואונטערמענטש (ואם לי התיחסו ככה
שאני לא "נראה", אין לי מבטא ולא "מתנהג" כמזרחי, צא ולמד באיזו בהמיות התיחסו לאחיי המזרחים האחרים).

תוסיף לזה שהם חוו מה זה מוסלמים וערבים על בשרם להבדיל מהגישה הרומנטית נוסח לורנס איש ערב של
האשכנזים מהשמאל שהפלשתינאים הם טלית שכולה תכלת, הם העשוקים, הם הכבושים, יש סיבות ל"התנגדות"
קרי טרור, לא אגיד של רובם כי חלקם התפכח כמו סובול וכמו מצביעי כחול לבן. הבעיה של חלק מהמזרחים שיש
להם טראומה שעוברת בירושה והם עוד לא יצאו מזה. אני יצאתי מטרואמות הילדות שלי, של הקיפוח העדתי, של
ההונאה האתית של שועי המשק, אפילו של השחיתות בעולם העסקים ושל עוולות העולם האקדמי. אני חי כאן
ועכשיו, עברתי תרפיה באמצעות קריאת ספרים, צפיה בהצגות וקונצרטים, יצירה וכתיבה של עשרות ספרים,
הוראה באוניברסיטה במשך עשור. מי שמקופח הוא זה שרוצה להישאר מקופח, בין אם הוא מזרחי בפריפריה, בין

אם הוא פליט פלשתינאי, בין אם הוא אפריקאי שחי בשכונת עוני בסווטו, או עובד פשוט בבית חרושת בשיטת הסרט הנע. כל אחד אדון לגורלו ויכול לצאת מעבדות לחרות, ואם אני יצאתי כל אחד יכול, זה תלוי רק בו! אני מאמין באחריות אבסולוטית. קטונתי ביציאה מטראומות לעומת ניצולי השואה שרובם, כולל הורי אשתי, יצאו מהטראומות ובנו מדינה לתפארת.

נאמנות משפחתית עאלק מזרחית זה בובע מייסעס, כי אני נתקלתי ביחסים חמים במשפחה של אשתי האשכנזיה ובמשפחות אשכנזיות אחרות הרבה יותר מאשר במשפחות המזרחיות שאני מכיר, זה כלל לא שייך לגוון עדתי, אלא לאופי האדם. הליכוד לא נותן להם שום תחושת שייכות כי הם עושקים מזרחים יותר מאשר כל מפלגה אחרת למעט אולי מרצ שהיא מפלגה שמדירה מזרחים, מתיחסת אליהם בהתנשאות ואם תקרא מה כתבו ראשי מרצ על המזרחים משולמית אלוני ועבור באמנים שתומכים בהם (כתבתי על כך מסה שלמה בספרי האחרון) זה יעביר בכך חלחלה. התנשאות וגזענות לא חלפו מהגרעין הקשה של השמאל, הדמון הגזעני חי ובוטט, יוצא מדי פעם בהתבטאויות כניאנדרטלים, צ'חצ'חים, מנשקי קמעות וכדומה. לא יעזור, מצביעי מרצ וחלק ניכר מהישוב הותיק וצאצאיהם באמת מאמין שהמזרחים חסרי תרבות. יש לנו מרצה מצוין לאמנות דויד איבגי, המרצה הכי טוב מבין עשרות המרצים במועדון ההרצאות בטיקוטיין שאני שומע במסגרתו 200 הרצאות בשנה. הוא יצירתי, כל הרצאה שלו היא חוויה והוא פותח בפניך עולמות שבכלל לא ידעת על קיומם. יש לנו מרצה אחר לאמנות שהוא דוקטור והרבה יותר יבש, אם כי יסודי. מתיישבת לידי איזו דודה באחת ההרצאות של המרצה האחר ושואלת אותי אם כדאי להצטרף לסמינר תרבות שהוא מארגן לאיטליה. אני עונה לה ששמעתי מחברים שהיו בטיולים אלה שהם בסדר אבל זאת לא חוויה אינטלקטואלית. ובכלל, אם דויד איבגי מארגן טיולים הייתי ממליץ לה להצטרף אליהם. והיא עונה לי: "הייתי פעם בהרצאה של המרוקאי הזה אך אני לא סובלת אותו ואת הסגנון שלו!"

למזלה של הדודה, ההרצאה התחילה מיד אחר כך ולא יכולתי להשיב לה מה אני חושב על דבריה. ל"מזלי" אני לא נראה מזרחי ורוב הגזענים חולקים אתי את דעותיהם הגזעניות ועשיתי מהן אירוע שלם שלימדתי אותו ונמצא בספרי בהוצאת מאגנס אלפי סטודנטים וזה היה האירוע הסוער ביותר כי הוא נתן פתח לכל התסכולים של הסטודנטים שלהבדיל מהסטודנטים שלך באוניברסיטת תל אביב וברייכמן לא השתייכו לאליטות אלא היו מזרחים, ערבים ועולים מרוסיה. אבל הבאתי את ההערות הגזעניות של הדודה לידיעת הממונים על התרבות והצעתי בצורה "בונה" שלצד ההרצאות המצוינות שכבר יש עבור הקהל שהוא רוב רובו "אשכנזי, אזרחים ותיקים ויונים" יגונו קצת ויביאו הרצאות על תרבות יהודי המזרח, אום כולתום והזמר המצרי ומפעל ההתנחלויות, בצד סדרות הרצאות לצעירים, לעובדי היי טק בימי שישי ולתלמוד, כי הסדרה היחידה על יהדות היא של אפיקורוס שמרצה על התנ"ך ואין אפילו מרצה אחד חובש כיפה או ערבי. ותאמין לי שאני אפיקורוס, לא חובב אום כולתום ולא דובר ערבית, אבל חייבים לגוון ולא ניתן לפנות כל הזמן לאותם הקהלים. תוכל לקרוא על כך בספר הקורסופונציה ששלחתי לך ושאני מעדכן אותו עד סוף שנת 2019.

מה שפתטי בכל הסאגה הזאת הוא שאלה שהכי גזענים והכי מתנשאים באים מהארצות שהן מתורבתות פחות בהשוואה לגרמניה, צרפת ואנגליה - פולין ומזרח אירופה. עם כל הרצון הטוב לא ידוע על תרומה יוצאת מהכלל של פולין לתרבות העולם פרט אולי לפאן תדאוש שיש לי אותו בספרייתי בשפת המקור, שהיא השפה ה- 50 שלמדתי ושברה אותי. בילדותי כל הזמן דיברו על ה"תרבות" שהיתה "לנו" בורשה, בלודז' ובקרקוב, לעומת הנחשלות של מזרחים. אחרי שביקרתי בורשה, בלודז' ובקרקוב וברוב אירופה המזרחית אני יכול לאמר בודאות שתרבות נופלת בהרבה מהתרבות שהייתה בקהיר, אלכסנדריה, בגדד, קזבבלנקה, דמשק, בירות וטריפולי שבלוב. וכשאני אומר תרבות אני לא רק מתכוון לתרבות ערבית כי גם לתרבות מערבית. קהיר היתה מטרופולין אירופי עם למעלה ממיליון אירופים, זיכרון הילדות הראשון שלי הוא צפיה במחזה הנפלא של אדמון רוסטאן - L'AIGLON, כל הסרטים שראינו היו ממיטב הרפרטואר הצרפתי, האנגלי, האיטלקי והאמריקאי, המוזיאון של קהיר עולה בכמה רמות על כל מוזיאון שראיתי במזרח אירופה, והרמה התרבותית של רוב יהודי המזרח היתה גבוהה בהרבה מהרמה של רוב יהודי מזרח אירופה. כמובן שעניים היו גם פה וגם שם, ולעומת טוביה החולב היו גם עניים שעלו מהרי האטלס, אבל ככלל זאת אחת ההונאות הגדולות ביותר של הישוב הותיק שהמזרחים חסרי תרבות והאשכנזים (הם המזרחים האמיתיים כי רוב המזרחים הם למעשה מהמגרב - הלוא הוא המערב והתחנכו על ברכי התרבות הצרפתית והספרדית) הם בעלי התרבות, בעוד העובדות מוכיחות שההיפך הוא הנכון.

ולכן המזרחים חשים בגזענות ולעולם לא יצביעו למרצ. הליכוד עושה קולות של פתיחות למזרחים אבל אם בגין עוד האמין בכך, ביבי ודומיו משתמשים במזרחים ומתנשאים עליהם דה פקטו אם לא בהתבטאויות. לא סתם 13 מתוך 15 הראשונים ברשימת הליכוד לכנסת הם אשכנזים וגברים (פרט לשיריון של כולנו) ואילו עלי התאנה של מירי רגב וגילה גמליאל נועדו להרוג שתי ציפורים במכה אחת - הנשים והמזרחים היחידות בצמרת. כחול לבן לא

יותר טובים ובראשם שלושה אשכנזים "ואשכנזי", ואין כמעט נשים ומזרחים בקדמת הרשימה. היחידים שחפים מגזענות הם העבודה שעברו תיקון, הפיקו לקחים מטעויות העבר ויש ברשימתם איזון בין מזרחים לאשכנזים, גברים ונשים, תושבי פריפריה ומרכז. אבל הכל שטויות. בעוד דור אחד או שניים בעקבות הנישואים הבינעדתיים שאנחנו היינו המבשרים שלהם והילדים שלנו הולכים בעקבותינו לא תהיה בעיה עדתית, אלא אם כן ינציחו את העדתיות במפלגות גזעניות כש"ס ולא יפתרו את בעיות היסוד של הפריפריה עם תקציבי עתק שימשכו לשם את מיטב הנוער מכל העדות והשבטים. מכיוון שהבעיה העדתית נולדה על שקר של נחשלות מזרחים היא פתירה, להבדיל מהבעיות האחרות שהן מובנות.

אני לא מאמין בהתהדרות של מרצ והשמאל בציונות ובזכויות אזרח, במקרה הטוב זו צביעות, ועוד פחות אני מאמין בערכים הגבוהים של הימין. כולם חשודים אצלי בכפל לשון ועל כך כתבתי מסות למכביר בספרי האחרון. ללכת על פיתרון העדתיות במסגרת המפלגות הקיימות זה בזבוז זמן, רק ברפובליקה השנייה תיפתר הבעיה מן היסוד וקרא על כך בהרחבה בספרי. כך גם נפתרה הבעיה של האינטגרציה בצרפת ברפובליקה החמישית כי עד אז היתה גזענות מאוד גדולה שהגיעה לשיא במשטר וישי. אלא שהרבה אחרי זה גול צצה בעיה חדשה עם הפונדמנטליזם המוסלמי אבל את זה זה גול לא יכול היה לחזות ומקרון ודומיו לא מעיזים לפתור מהשורש אם כי זה פתיר. לא אתיחס לנושא המזרחיות מעבר למה שעשיתי בספרי האחרון כי אני מציע פיתרון מהשורש לכל תחלואי המדינה והפער העדתי הוא אחת הבעיות הקלות לפיתרון. הבעיות הכי כבדות אלה האינטגרציה של החרדים והערבים ובוודאי שלא הכיבוש, שזו אובססיה ואידיאה פיקס של היונים. כבר ראינו מה קרה כשנסוגנו מכל שעל בעזה וממרבית השטחים ביהודה ושומרון לפני האינתיפדה השנייה. הבעיה היא לא הכיבוש, הבעיה היא שהפלשתינאים לא מוכנים לחיות בשלום עימנו, רוצים בזכות השיבה, מקנאים בנו שהפכנו ארץ נחשלת לארץ מתקדמת ולא יודעים שאם תהיה זכות השיבה ואם הם יקבלו עצמאות נוסח עזה מצבם יהיה הרבה יותר גרוע, כבסוריה, לוב, עירק ותימן.

אנחנו בקשר מתמיד... חג שמח, ד"ש וכל טוב,

קורי

מייל ששלחתי למנהלת תוכניות התרבות בטיקוטין ב- 29.12.19

... היי,

הגיבור של המחזה "גם הוא באצילים" של מולייר מלא התפעלות כאשר המרצה שלו לפילוסופיה מסביר לו שכל הזמן הוא מדבר בפרוזה. כך אני בבורותי כי רבה שמחתי לשמוע שההתרגשות הרבה האוחזת בי כשאני שומע יצירת מופת קלאסית או עממית, קורא ספר מופת או רואה הצגה וסרט מופת, משחררת אצלי דופמין כפי שקורה לאדם הצורך סמים, משתכר או מהמר. אני בהחלט מכנה את עצמי "שיכור" תרבות, בטח אם אני שומע 200 הרצאות בטיקוטין ורואה עשרות הצגות ומאות סרטי מופת בשנה, ו- "מרגיש היי" כשאני כותב רומן, מחזה או ספר הגות ונחה עלי המוזה.

יחד עם זאת, אני מסתייג מקביעתו של עמית אברון שאדם מושפע מהיוקרה של המרצה או האמן או מהמחיר של היין או המופע. לא היה זמן ואפשרות להיכנס לויכוח ואיני יודע עד כמה אני מייצג את הציבור הרחב או לא אבל למשל המופע שהכי נהניתי ממנו בחיים היה ערב זמר של שולי נתן ונחמה הנדל במתנ"ס של דניה שהוא די עלוב ובאו אליו בקושי שלושים איש. כך למשל אני לא מתרגש מהמניירות והיוקרה של אורית וולף שממלאת אולם של 400 איש ברפפורט ואני מתרגש עד דמעות מהרצאה על ג'אז של רז יצחקי הפשוט והעממי בנוכחות כמה עשרות אנשים בטיקוטין.

אני ממש צוחק כשאני רואה בביקוריי בלובר עשרות אם לא מאות איש מצטופפים ליד המונה ליזה שהוא ציור טוב, אבל אני לא שופט אותו על פי הפרסום שלו, ולעומת זאת אני מתרגש מציור של רנואר כשאין אף אחד באולמות שלמים במוזיאון אורסיי. אני נהנה מההצגות פרינג' לעיתים הרבה יותר מאשר מההצגה של אوتלו ואני אוהב את כולם אבל לא שופט אף אחד על פי המוניטין שלו, לא מצטופף בחצרות המיליונרים בהערצה לגודל הארנק שלהם, ולא חושב שכל החוכמה ניתנה דווקא לחתני פרס ישראל או נובל, כי מדענים וסופרים דגולים לא קיבלו פרסים והם בכל זאת אהובים.

אבל אני כן מודע שהנראות של היצירה שלי סובלת קשות מכך שאני לא סלבריטאי, לא חתן פרס יוקרתי (קיבלתי רק את עיטור המופת של אומ"ץ אך מי שמע עליו), לא מנכ"ל, לא שר ואפילו לא יוצא האח הגדול, נולד לשיר, מת לרקוד ומתחשק לאכול. אני לא רודף כבוד וחסיד האפיקוראים שאמרו "חייה הרחק מההמון הסוער" אבל נראה לי שכתבתי בשנים האחרונות כמה יצירות עם חשיבות עצומה למדינת ישראל ולכלכלת העולם שלא עוררו כמעט הדים ואם הייתי מפורסם הן היו יכולות להשפיע על המדינה ועל הכלכלה הקפיטליסטית וכל המאמץ שלי ירד לטימיון בגלל שאני לא מעורר מספיק דופמין בקרב השומעים את החזון שלי, ליתר דיוק הם בכלל לא נחשפים ליצירה שלי, פרט אולי לכמה מאות סטודנטים וקוראים וחברים - אך אצלם כן שחררתי הרבה דופמין.

ואם בדופמין עסקינן, בעבר שחררתי כמויות רבות שלו כאשר שמעתי את האריה שהמרצה הזכיר והמסתיימת במילה VINCERO - אני אנצח. בהזדמנות אתן לך לקרוא את הרומן שלי שבתהליך יצירתו השתחררו טונות של דופמין והוא גם משחרר אי אלו כמויות בקרב קוראיו, אך חוויתי חוויות טראומטיות כשלא הצלחתי לנצח כוחות מושחתים שהונו אותי ואת מיטב המשקיעים וכל מה שעשיתי נתקל בקיר חלק, כי נלחמתי בכוחות גדולים ממני פי כמה. בשיא האיש הייתי משמיע את האריה וחושב שאני בסופו של דבר אנצח וריגש אותי ביותר פברוטי שכאילו שר את שירי.

לימים ראיתי את טורנדוט שמתוכה לקוחה האריה באופרה של סידני וחוויתי חוויה מסעירה וניצחתי במובן אחר ממה שסברתי. את הכסף הפסדתי (הרווחתי אחר כך פי כמה ובלי קשר לכך) ולא הצלחתי להעניש את העושים, אבל בעקבות ההונאה והתסכול, עשיתי דוקטורט באתיקה עסקית, לימדתי עשור אלפי סטודנטים במיטב האוניברסיטאות והשפעתי על חייהם העסקיים עד שנתנו לי את המשובים הגבוהים ביותר, הכרתי אנשים מעולים משכמם ומעלה כיהושע סובול, אריה אבנרי, פרופסור דה בטיני ורבים אחרים, כתבתי עשרות ספרים לאלפי קוראים והפכתי לאדם טוב יותר.

אני בכל זאת חושב שרוב הציבור מעריך מוצרים יקרים ואפילו בלאדינו אומרים - LO KARO ES BARATO I LO BARATO ES KARO - היקר הוא זול והזול הוא יקר. וגם אני חטאתי בכך - כשהייתי צריך לעבור ניתוח קטרקט (עם שיעורי הצלחה של 97%) הלכתי לראש המחלקה של בית החולים הכי טוב בניחוח פרטי שעלה הון תועפות והוא הפך אותי פוּזל, עם לחץ תוך עיני שכמעט עיוור אותי, עם נזק בלתי הפיך שהפך את עיני ואת פניי ללא סימטרים (קרי לפי ההרצאה ללא אמינים). ואילו אחי הלך לרופא לא מפורסם, לא שילם אגורה והצליח בניתוח בשתי עיניו.

ולמדתי לקח חשוב ביותר, לשפוט כל דבר לגופו של עניין, לא לפי תג המחיר, אך לא לפסול טיפול יקר, ברפואה, בתרבות, בטיולים לחו"ל, בריהוט, באוכל ובכל תחום. אפילו בטיקוטיין ההרצאות הרבה יותר זולות מאשר במועדוני הרצאות "אסקלוסיבים" אך חוויית המרצים אינה נופלת משמיעת מרצים יוקרתיים ויקרים. אני ארגנתי טיולים לחו"ל הרבה יותר זולים אך לא פחות מוצלחים מאשר בחברות יוקרתיות עם שלל מדריכים סלבריטאים, וגם למדתי לפרסם את הספרים שלי כספרים דיגיטליים חינם אין כסף ולא בהוצאות יוקרתיות שגבו מהקוראים \$150 לכל אחד מספריי.

אבל אליה וקוץ בה. דווקא בגלל שספריי ניתנים לקריאה בחינם לא מעריכים אותם מספיק ולא קוראים אותם. קודם קוראים את הספרים החדשים שעולים 99 ש"ח, אחר כך את הספרים שנרכשו בשבוע הספר "בארבע במאה" ורק בסוף את הספרים שלי שהם בחינם. זכור לי כשהפכתי עצמאי גביתי \$60 לשעה והייתה לי הצלחה מועטה. העליתי את המחיר בהדרגה ל-\$100 והצטרפו לי לקוחות רבים, אחר כך העליתי בהדרגה ל-\$120, \$150 ול-\$200 לשעה וכך הגעתי לתעסוקה מלאה ונאלצתי אפילו לדחות לקוחות שצבאו על מפתני, ומחסכונותי אני חי עד עצם היום הזה.

קיבלת היום מוטו בלתי רגיל שאני מציע לך לאמץ במיוחד לקהל הגימלאים שלנו שנושק לתשעים, אם כבר לא עבר את המאה: "מי שצורך תרבות חי יותר זמן!". נראה לי שחצי מהאולם בכל ההרצאה כבר מזמן היה נאסף לאבותיו אם לא היה מבקר בטיקוטיין, ומי ששומע 120 הרצאות בשנה מובטח לו שיחיה לפחות עד 120. רק אל תעלי את מחיר המנוי על מנת להעלות את היוקרה של המועדון. תזכרי שיש לך שליחות להביא תרבות גבוהה לקהל שהכנסותיו לא גבוהות. כי זאת אולי הרבותא הגדולה ביותר - לספק את המוצר הטוב ביותר במחיר סביר, למען יאריכון ימיך!!

כל טוב,

קורי

מייל ששלחתי למספר חברים ב- 29.12.2019

שלום,

להלן נתונים מדהימים שאני שואב מעיתון ידיעות של סוף השבוע האחרון של 2019. נתונים אלה מפריכים את הטענה המגוחכת והמופרכת ששוק המניות הוא השוק הכי רווחי ומשתלם למשקיע:

השקעת 100,000 שקל ב- 2010, כמה יש לך היום?

מדד ת"א 35 בבורסה בתל אביב (עד פברואר 2017 היה מדד ת"א 25 שהורחב ב- 10 מניות נוספות) - 147,000 ש"ח, תשואה שנתית ממוצעת של 3.9% בלבד.

מדד אגרות החוב הממשלתיות - 152,000 ש"ח, תשואה שנתית ממוצעת של 4.3%.

מדד מחירי הדירות שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה - 175,000 ש"ח, עליה ב- 75% בעשור.

מדד המניות S&P500 בארצות הברית, שכולל את 500 החברות הגדולות ביותר שנסחרות בבורסות האמריקאיות הראשיות - 286,000 ש"ח, עליה ב- 186% בעשור.

אז, קודם כל - אגרות חוב ממשלתיות שהן השקעה סולידית הניבו תשואה ממוצעת גבוהה יותר ממניות שהן בטבען ספקולטיביות (לדוגמא - טבע). וזה על פני עשור שלם! שנית, מדד מחירי הדירות עלה יפה אבל לא בצורה ספקטולרית כפי שנוטים לחשוב. לדעתי, רוב העליה היא בזכות הבועה שנוצרה בגלל המדיניות הפושעת של נגידי הבנקים להוריד את הריבית לאפס. לבסוף, מדד S&P עלה לכאורה בצורה מדהימה כפי שטוענים המומחים הפיננסיים, אבל יש לזכור שיש בכך אחיזת עיניים שנועדה להטעיית הציבור, כפי שמוכח להלן באמצעות נתוני 21 שנה של המדד.

באחד בנובמבר 1998 היה המדד 1144. ב- 27.12.2019 היה המדד 3240. כלומר במשך יותר מ- 21 שנה עלה המדד ב- 183%, כמו שהם עלו במשך עשור! ואיך מקבלים את הנתון האבסורדי הזה? כי במשך חצי שנה מ- 1.9.2008 ועד 1.3.2009 ירד המדד מ- 1216 ל- 757, ב- 38%, בגלל ה- GREAT RECESSION בעקבות התמוטטות ליהמן, AIG והבורסה האמריקאית בספטמבר 2008. המדד בעשור האחרון עלה מ- 1123 בראשית ינואר 2010 ל- 3240 בסוף דצמבר 2019. לכאורה עליה מעולה אך היא נובעת ברובה מהבועה של ריבית אפס.

כולם חכמים לאחר מעשה ויהיו כאלה שישוו את התשואה ממרץ 2009 ועד דצמבר 2019 כפנומנליה, אבל זאת אחיזת עיניים, כי מי שהשקיע ב- 1998 ומכר ב- 2009 היה מופסד בעשרות אחוזים בעשור ומי שהשקיע ב- 1998 ומכר ב- 2010 לא הרוויח דבר. אם תהיה מפולת בשנת 2020 כפי שאני צופה הרי שכל התשואה של העשור תרד לטימיון. אלה שרוצים לשכנע אותנו שכדאי להשקיע במניות, ומה שיותר פושע להכריח להשקיע את כספי הפנסיה במניות ספקולטיביות, עושים מניפולציות בתאריכים על מנת להצדיק את הטיעון המופרך שלא עומד במבחן המציאות.

לסיכום, ידוע לכולנו, כי כולם (חוץ ממני) מרוויחים תמיד בבורסה ודווקא הם לא רכשו אג"ח של לבייב, פישמן, תשובה ו/או כל ספר אחר, רכשו את טבע בשפל ומכרו בשיא וכולם מרוויחים יותר ממדדי המניות. מה שאני לא מצליח להבין זה שאם כולם מרוויחים מי בכל זאת מפסיד? כי הבורסה עובדת על סכום אפס, כלומר אם יש מישהו שמרוויח יש מישהו אחר שמפסיד. כל מטרתי, היא להזים עוד אשליה מבית מדרשם של מאחזי עיניים שטוענים ששוק המניות יותר משתלם משוק אגרות החוב וששוק אגרות החוב הקונצרניות סולידי כשאנו שומעים על תספורות חדשים לבקרים.

אני שמח לבשר לכם שמרבית אלה שפניתי אליהם בתחזיות שלי ענו לי בשאלות הבהרה - מתי למכור? באיזה מטבע לשמור את המזומנים? על סמך מה אני מבסס את התחזיות שלי? לספקנים שלחתי מסמך ארוך ומפורט עם

ביסוסים לכל הטיעונים ועניתי על כל שאלה דבר דבור על אופניו. המחקר שלי מבוסס על קריאת למעלה ממאה ספרים ולמעלה מאלף מאמרים, על כתיבת ספרים ומאמרים בני אלפי עמודים. הוא ניתן חינם אין כסף לכל דורש. ואולי זאת הבעיה שלו - כי המשקיע התמים מעדיף לשלם ממיטב כספו בשביל לקבל ייעוץ משוחד של אינטרסנטים ולא עצת חבר...

כל טוב ושנה טובה,

קורי

תשובה של ידידה באותו היום

קורי יקירי

כמו כל דבר, גם ההשקעה במניות או באג"ח ממשלתיות/קונצרניות, הוא עניין של תזמון.

הכל תלוי בשאלה מתי מכרת ומתי קנית. את זה למדתי מהר מאוד בקורס קצר של השקעות הון. איני מתווכחת על הנתונים של "ידיעות", כי א': גם הם מתזמנים את הנתונים לפי רצונם, ב': אני קוראת את גלובס ועלי מקובלים הנתונים שלהם... שגם הם כמובן מתזמנים לפי בחירתם. בגלובס אני קוראת המון כתבות שיכולות להיות סותרות אלה את אלה.

דבר מאוד חשוב שקובע את רווחיך הוא עניין העמלות שאתה משלם, וכאמור העיתוי של הרכישה או המכירה.

על פי רב, מה שקורה הוא שהאדם הממוצע הרגיל, חסר ידע בסיסי במה שמוכרים לו וחסר יכולת בקרה על הקורה בבורסה. אני למשל יודעת על עצמי שאיני מבינה באופציות, בסטרקצ'רים ואף לא בקרנות גידור. לכן איני משקיעה בהם!

עד כה ראיתי ברכה בהשקעותי.... וכן אפילו באג"ח של פישמן כשאלה ירדו ל 0.60 אג.... ונמכרו רק ב 0.80. רווח נאה לכל הדעות.

איני רואה שום קללה באחזקת מניות הבנקים הגדולים.... שוב תלוי מתי קונים ומתי מוכרים. החזקתם לאורך שנים הוכיחה עצמה יפה מאוד. בטבע איני מחזיקה.

כמו שנאמר: צריך לדעת לפזר השקעות, צריך לדעת לתזמן נכון, צריך לעבוד בניגוד לעדר, וצריך גם לדעת להסתדר עם מס הכנסה בעת המכירה. איני גאון ואני מפחדת מסיכונים מיותרים. מאידך, אני כן לוקחת סיכונים מחושבים.

ולבסוף: האם אתה יכול להצביע על תחום אחד שהניב תשואה בטוחה לחלוטין לאורך שנים? אני לא. אין בטחון שך 100% בשום דבר. לא בבורסה, לא בנדל"ן ולא בזהב, ולא במטבעות. שם המשחק: פיזור(!!!!) מושכל של נכסים. וכן, אני מסכימה איתך שצריך להחזיק תמיד מזומן כדי שתוכל לתמרן.

ודבר אחד נוסף: אני בודקת כל השקעה לגופא ואיני בודקת את הממוצע של תשואות כל ההשקעות. חבל על הזמן! במילא אני מסתפקת בתשואות ממוצעות סבירות למדי.

אז שוב תודה

להית

שכחתי רק להוסיף שמה שהכי חשוב זה לנסות לנבא מראש אילו סקטורים יהיו המובילים בשנה הקרובה או בעשור הקרוב. ואתה יודע למי ניתנה הנבואה.. בכל זאת יש טרנדים עולמיים כגון: טכנולוגיה, תשתיות, טכנולוגיה פיננסית, רפואה ומיכשור רפואי, רובוטיקה וכו'. צריך רק לחפש את הענף הנכון וההשקעה הנכונה בתחום

תשובה ב- 29.12.19 למייל שלי על המאמר עם התשובה בעשור האחרון

היי קורי,

שלחתי את המייל שלך להתייחסותו של יועץ ההשקעות שלי בבל"ל.

בהמשך למייל זה התקבלה התשובה של היועץ באותו היום

שלום לקורי ולשאר החברים,

כפי שגם ידעתי אתכם, בקשתי את התייחסותו של יועץ ההשקעות שלי למייל האנליזה ותחזיות שווקי ההון ששלח אלינו קורי.

למטה, לעיונכם התייחסותו של ... היועץ הנ"ל.

היי

כמה דברים יש לי על העניין

1. ישנה בעיה עם תיחום תאריכים במדדים, למה דוקא הוא מדד מחודש נובמבר 98? באופן כללי אין ספק שמי שנכנס עם כל כספו בתאריך מסויים שהיסטורית יצא שהוא גרוע 'אכל אותה', אולם, מחקרים שבדקו את שוקי המניות לאורך 30 שנים ויותר מצאו כי המדדים עושים בממוצע כ-8% לשנה. כמו כל דבר סטטיסטי יש בעיה עם תאריך התחלת הדגימה (לשם כך ראוי להשקיע בהדרגה כספים ורצוי לתוך ירידות שערים).
2. מדד ת"א הינו מדד בעייתי עקב ריכוזיותו ולכן אני תמיד מעדיף מדד בעל מניות משקל שווה (על מנת להמנע ממצב שבו מניה כמו טבע או בזק משגעות את המדד)
3. מבחינתי יש מדד אחד שחשוב והוא מדד אס אנד פי 500 – מהווה בנצ'מרק עולמי של הכלכלה הגדולה והחשובה בעולם כיום. באופן כללי גם נהוג למדוד ביצועי תיק השקעות לעומת מדד זה (עם כל הכבוד למדד ת"א)
4. אגרות חוב ממשלתיות הן ממש לא אפיק סולידי – בהשקעה בהן יש להתייחס למח"מ האגרת. (אם תסתכל על ממשלתי שקלי לשנת 47 באוגוסט 19 עד ספטמבר – ירידה של כ-6%. מה יגיד אותו משקיע סולידי שרכש אג"ח ממשלתי והפסיד 6% בחודש?).
5. שוק אגרות החוב בסופו של דבר הוא שוק מתמטי, התשובה נגזרת ממחיר האגרת. על מנת להשיג רווחי הון נאים במצב הנוכחי – חובה על הריבית להמשיך ולרדת. בכל מקרה בנקודת הריבית הנמוכה ביותר ללקוחות יהיו שתי אפשרויות: א. הפסדי הון. ב. זחילת התשובה הנמוכה ממילא עד לפדיון המלא.

לסיכום, הכל עניין של פיזור סיכונים יש מקום גם לאגרות חוב וגם למניות וגם כמו כל דבר בחיים, טיפת מזל שלא תשקיע את הכל בדיוק רגע אחד לפני מפולת בקנה מידה רציני.... המאמר מעניין ומעורר מחשבה זה בטוח אבל בשורה התחתונה בשביל להרויח כסף צריך לקחת סיכונים.

ומי שלא בנוי לכך נכנס לתוכנית חסכון בנקאית (ויש הרבה כאלו)...

אם הוא צופה מפולת בשנת 2020 אז או שהוא צודק או שהוא טועה (ראינו את המנתח הטכני שהטעה אותך דרך אגב) – אני לא מתיימר לנבא דבר, תפקידי לנהל סיכונים בתיק של לקוח ספציפי ...

בכל מקרה אני לא מבין מה האינטרס של היועץ בבנק (אני) לייעץ לך להיות במניות על פני אג"ח מדינה? העמלה היא אותה עמלה אז לא כ"כ הבנתי על מה היועץ המשוחד?

אני אשמח לדעת מה עשו מדדי המניות לאורך תקופה ארוכה יותר של חיים שלמים ולא עשור או שנים התחומים בדיוק לפי חודשים ספציפיים.... (שוב המאמרים שקראתי מדברים על כ-8%).

בכל מקרה מעניין, ועוד יותר מעניין למה המאמר כה מיליטנטי

הערת המחבר:

באיזה שהוא מקום צריך לתחום גבול ולא להיגרר לויכוחי סרק, בטח לא עם יועץ השקעות של בנק. לפיכך, לא עניתי למייל. איש באמונתו יחיה ומי שמעדיף לפעול על פי יועצי השקעות ואנליסטים ימשיך לעשות זאת גם אם העובדות יטפחו על פניו וימצא צידוקים לכל אסון שיתרגש עליו. מזמן למדתי שאיני מסוגל לשנות את עמדתם של רבים מקוראי הארץ הגורסים שהפלשתינאים תמיד צודקים וישראל תמיד אשמה, שהמתנחלים קלגסים, הלאה הכיבוש, נסיגה חד צדדית, שתי מדינות לשני עמים, שלום עכשיו וכדומה. באותה מידה, איני מסוגל לשנות את עמדתם של רבים מקוראי ישראל היום ותומכי ביבי בכל מחיר שביבי הוא קדוש מעונה שמתנכלים לו ומעלילים עליו השמאלנים, התקשורת, בתי המשפט, היועץ המשפטי, הפרקליט הראשי וסגניתו, המשטרה, כחול לבן שהם שמאלנים ובמיוחד יעלון וגנץ שמבקרים את מדיניותו של ביבי בעזה כרופסת מדי, ליברמן שהוא שמאלני במיוחד בדיעותיו על הטרנספר "מרצון" של ערביי ישראל, גדעון סער שהוא שמאלני ובמיוחד כשהוא מנתנגד לשתי מדינות לשני עמים שביבי תמך בה בנאום בר אילן, בקיצור קיים פרוטוקול של זקני השמאל נגד ביבי שהוא זכאי.

ובוודאי ובוודאי שאיני מסוגל לשנות את עמדתם של רבים מהחרדים שהם תמיד מקופחים בתקציבים, חיים בעוני לא בגלל שהם לא עובדים כי אם בגלל הקיפוח שלהם, שלא צריך לימודי ליבה כי השם יעזור למצוא פרנסה (על חשבון החילונים כמובן, השם דואג שהם יהיו פריירים), יש הצדקה לכל אסון שקורה – אם אמא לחמישה נהרגת זה ברצון השם, אם נהרגו שישיה מיליון יהודים בשואה רובם דתיים זה רצון השם, פדופילים יש להסתיר ברצון השם, גנבים יש לבחור ברצון השם, התחמקות מנשיאה בעול בצבא ובשירות לאומי זה הכל בעזרת השם, ובוודאי לך תשכנע אותם שאין שם, אין אלוהים, לא היה ולא נברא, וממשיכים להוליך שולל את ההמונים עם סמי הזיות.

קל וחומר אין אפשרות לשכנע את מנהיגי הפלשתינאים לקבל את קיומה של ישראל כמדינה יהודית שיחיו אתה בשלום, שהם יותרו על זכות השיבה שזאת בכלל חוצפה שאין כדוגמתה לדרוש אחרי שהם תקפו אותנו ורצו להשמידנו וכשלא הצליחו מבקשים להחזיר עטרה ליושנה כמו רוצח האמא שמבקש את רחמי בית המשפט כי הוא יתום, זה בדיוק הרצחת וגם ירשת, הם רוצחים וטובחים, מעודדים טרור, משלמים משכורות ובונוסים לכל מי שטובח ביהודים, מעלילים עלילות דם על ישראל, על רצח עם, הפוסל במומו פוסל כי הם אלה שתומכים ברצח עם ומכחישים את השואה. והחסידים השוטים תומכים ב-BDS וברשימה המשותפת שרוצים בחיסולה של ישראל.

כך גם איני מסוגל לשנות את עמדתם של אנליסטים שרבים מהם טובלים ושרץ בידם. בתיזה שלי לדוקטורט ניתחתי לעומק אירועים רבים על הונאה לבעלי מניות מיעוט ובראשם אירוע מכונן של חברה אמריקאית שהמניה שלה עלתה ברציפות 36 שבועות למרות שלרבים היו ספקות על אמינות הדיווחים ואילו האנליסטים – מיטב יועצי ההשקעות של וול סטריט – נתנו לכל אורך התקופה המלצה STRONG BUY שהיא ההמלצה החזקה ביותר לרכישת המניות של החברה. והנה כרעם ביום בהיר התרסקה המניה של החברה ביום אחד ב-90% ומה האנליסטים טענו למחרת – ביקשו סליחה על הטעות הרוכשים שבבת אחד הפסידו כמעט את כל השקעתם? לא ולא – הם המשיכו לתת המלצת STRONG BUY, כי מהמחיר הנמוך כיום המניה בטח תעלה והמחיר הוא "מציאה"...

מייל של חבר צרפתי ב- 30.12.2019

Parfait, mon cher, je ne t'oublie pas et je ne te prends jamais en défaut, tu ne cesseras pas de m'étonner ... pendant le week-end, j'ai relu ton très intéressant article sur le Doomsday, et dans un autre journal un entrefilet sur un grand économiste qui a prédit le même événement pour l'année qui vient, avec les mêmes arguments, mais je lis tellement de choses que je pense l'avoir égaré (mais je vais te passer par ailleurs un article du Monde récent sur un sujet voisin, qui formule un diagnostic intelligent). J'ai conscience que nos échanges dans le temps ont formé une longue amitié, sans défaut aucun et je te souhaite pour toi et les tiens la chaleureuse nouvelle année que tu mérites
...
Toutes mes amitiés,

מייל של ידיד ב- 31.12.2019

שלום יעקב

תודה על המייל המעניין.

אני מבין קטן מאד בכלכלה ועוד פחות מכך בהשקעות בשוק ההון, לפיכך מרבית חסכוני יושבים בתכניות חיסכון (למרות הריבית האפסית), באגרות חוב ממשלתיות ובקרנות נאמנות שמרכיב המניות בהן נמוך.

אני מודע ל-"אובדן" פוטנציאל רווח אך מעדיף סיכון נמוך.

עוד לפני המייל שלך, מימשתי חלק (אגב ברווח סביר) והשארתי את הכסף באו"ש שיקלי ובאו"ש דולרי.

כעת בעקבות המייל שלך מימשתי חלק נוסף.

שוב תודה

אחרית דבר

אנו ניצבים הערב, ה- 31.12.2019, ערב שנת 2020, בפתחה של תקופה שאני מעריך תהיה תקופה הרת גורל לישראל ולעולם. נראה לי שישאל והעולם ישתנו בזמן הקרוב כי המצב הנוכחי אינו יכול להימשך, בהיותו מנוגד לכללי הכלכלה, החברה והמוסר. אולי זהו WISHFUL THINKING, אבל אני לבטח לא רוצה שיקרה שפל יום הדין בעולם ושישראל תחוה משבר קיומי, ולכן זה לא WISHFUL, אך הדרכים שבהן ישראל והעולם הניאו ליברלי צועדים אינן בנות קיימא בתחומי הכלכלה, הקיימות, השלטון, החברה, התרבות, הקיצוניות הדתית, הפונדמנטליזם האיסלאמי, השמאלני, הימני, החרדי, האנטי אקולוגי, הניאו ליברלי, עם אובדן הערכים והלכידות.

בעקבות המשבר שיהיה קשה מאין כמותו יקום עולם חדש שאני מקווה שיהיה עולם אתי ומשגשג על פי המודל של המדינות הכי אתיות ומשגשגות בעולם ובראשן סקנדינביה. יש תקווה ויש דוגמא, לא חייבים לשקוע בתהומות בצע הכסף, השחיתות, האנוכיות והקיצוניות המאפיינים את העולם בשנים האחרונות. ניתן היה לבצע תיקונים קלים והדרגתיים כפי שעשו בסקנדינביה, אך רוב העולם בחר בדרך הפוכה ובראשם ארצות הברית, רוסיה, דיקטטורות במזרח התיכון, באפריקה ובאסיה, ובחלקת האלוהים שלנו – ישראל. לקיצוניות יש מזור רק בשינויים קיצוניים, זאת אם כן עת מבחן אך גם הזדמנות שמתוך הכאוס תקום חברה צודקת יותר, עולם חדש אתי, משגשג וחפץ חיים.

תכתובת על יהודה כהנא – אישיותו ופועלו, ועל תכלית החיים בגילנו

מבוא

יהודה כהנא ואני חברים למעלה מחמישים שנה. מהימים שבהם היינו סטודנטים צעירים באוניברסיטה העברית בירושלים ועד ימינו אלה כשדרכינו נפגשו מחדש לפני כעשרים שנה עקב עשייה משותפת בתחום האתיקה והקיימות. בראשית שנות השישים היינו, יהודה ואני, אולי הסטודנטים הצעירים ביותר באוניברסיטה – עתודאים הלומדים כלכלה כשרוב הסטודנטים היו הרבה יותר מבוגרים, אחרי צבא ואחרי עבודה. אבל היה בכל זאת שוני בולט בינינו – יהודה היה סטודנט מצטיין שהכל הלך לו בקלות גם במקצוע קשה ככלכלה ואילו אני הייתי סטודנט בינוני ומטה שראשו היה נתון בקריאת הקלסיקונים, לימוד שפות והרחבת אופקים ואי שם בעדיפות אחרונה לימוד כלכלה שממש לא עניין אותי. וכך קרה שאת המקצוע הקשה ביותר "תורת המחירים" לא הצלחתי לקלוט, בין השאר בגלל שהמרצה היה המרצה הכי גרוע שהיה לי (פרופסור מיכאלי התחרה על התואר המפוקפק עם פרופסור שטרנהל שאיתי למדתי מדע המדינה). לא שחסרו מרצים דגולים כפרופסור אבינרי שלימד אותי פילוסופיה יוונית שעד היום אני שולט בה, מוקיר ואוהב, ופרופסורים לכלכלה שלימדו אותי מבוא לכלכלה, הסטוריה כלכלית ועוד.

וכך נכשלתי פעם אחר פעם במבחנים על תורת המחירים עד אשר התגייסתי לצבא וראיתי את התואר מתרחק ממני. והנה, במקרה פגשתי את יהודה וסיפרתי לו על מצוקתי והוא בחיך האופיני לו אמר לי "איך בחור חכם כמוך ששולט בכל כך הרבה שפות וקרא את כל כתבי שייקספיר לא מצליח לקלוט מקצוע כל כך פשוט?". ובנדיבותו כי רבה הזמין אותי להתארח בביתו בשכונת תלפיות (בשכונת לש"י עגנון) שבוע שלם וללמד אותי את המקצוע. והנה, כבמטה קסמים, מקצוע שנראה לי קשה מנשוא עם מרצה גרוע כמיכאלי הפך לפשוט לעילא עם יהודה העילוי, שלא רק היה עילוי בכלכלה כי אם גם עילוי בהוראה, בנוסף להיותו חבר נאמן וטוב שאין שני לו. ולא רק שהצלחתי במבחן אלא אף קיבלתי את הציון "טוב" שהוא בין הטובים היחידים שהיו לי בתעודת הגמר של התואר הראשון...

ובזכות זה זכיתי ללמוד עם סיום השירות הצבאי מנהל עסקים באינסאד היוקרתית ולסיים עם תעודה מעולה ובגיל שישים אף זכיתי לקבל את הדוקטורט באתיקה עסקית בהצטיינות מאוניברסיטת CNAM הפריזאית. אבל אם זכיתי לקבל את הדוקטורט בגיל שישים יהודה קיבל אותו לפני שמלאו לו שלושים ואם לי זה לקח עשר שנים לכתוב את התיזה ועברתי שתי אוניברסיטאות הוא קיבל את כל התארים שלו בטיול בוקר כשהוא עובד ועוסק באינספור נושאים אחרים. מכאן היתה הדרך שלו קצרה לקריירה מזהירה באקדמיה, ביזמות העסקית, בביטוח ובקיימות. בשנת 2001 התקיים במרכז סוזאן דלאל ערב השקה לרומן שלי "הישמרו מדורון יווני" שמבוסס על האודיסיאה ומתאר את תלאות איש עסקים ישר דרך בישראל של ימינו כשהיקלופים בעולם העסקים מפחידים לאין שיעור מהמקוריים של הומרוס. יהודה מאוד התרשם מהרומן ושמח לקבל את ההזמנה שלי לערב, מה עוד שעסקנו בנושאים דומים כי כבר אז יהודה פעל גדולות ונצורות בתחום הקיימות.

היחסים שלנו התהדקו אחרי שהייתי בהנהלת שבי"ל TRANSPARENCY INTERNATIONAL ISRAEL שמשרדה היה באותה הקומה שבה פעל יהודה באוניברסיטת תל אביב, לימדתי שנתיים באוניברסיטת תל אביב, השתתפתי בימי עיון והייתי ה- KEYNOTE SPEAKER בסימפוזיונים באוניברסיטת תל אביב ויהודה היה גם מרצה מוביל ביום עיון שקיימתי באוניברסיטת חיפה על צדק חברתי וכלכלי יחד עם אריה אבנרי, ערן ויגודה גדות, מאיר חת, רן לחמן ודפני לייף. לפני כשנתיים כשהוא שמע על מחקר פורץ דרך שעשיתי המוכיח כי יש מתאם סטטיסטי מובהק בין השגשוג הכמותי והערכי של מדינות לבין הרמה האתית שלהם רצה שארצה על כך ביום עיון שקיים באוניברסיטת תל אביב. סירבתי בכל תוקף כי לאחר שהתחרשתי לפני חמש שנים הפסקתי ללמד ולהשתתף בכנסים. אך לא איש כיהודה יותר, הוא התעקש עוד ועוד, סידר לי חדר אקוסטי שבו אוכל להרצות ולשמוע את השאלות עד שלבסוף הסכמתי וזאת היתה הצלחה גדולה, כמו כל כנס שעשה, כמו כל עשייה עסקית שלו, כמו כל קורס שהעביר, כמו כל פועלו בכל תחום.

אך היחסים בינינו לא הצטמצמו רק בתחום המקצועי – המשכנו בחברות שלנו והוא אף הצטרף לשני טיולים שיזמתי ליוון וצפון ספרד. יהודה תמיד דאג לעדכן אותי בפועלו החובק עולם וקיבלתי סחרחורת רק משמיעה על קצב עשיתו. יהודה המשיך לעבוד ללא לאות ולנסוע לקצווי ארץ מהאו"ם ועד אפריקה גם כשלא היה בריא במשך תקופה ארוכה. לאחרונה קיבל יהודה אירוע מוחי אך הוא ממשיך בעשייה למרות הקשיים שלו בדיבור ובכתיבה, כי

מוחו לא נפגע והוא נשאר כתמיד חריף וצלול. אני מקיים קשר מתמיד ומבקר מתי שאפשר, מתעדכן, כותב ליהודה ועל יהודה לכל החברים המשותפים והחלטתי לשתף את הקהל הרחב באתר שלי בקורספונדנציה שבה נחשף בפעם נוספת עד כמה יהודה אהוב ונערץ על כל חבריו ומכריו. יהודה ואני באותו גיל ואנו נמצאים בפתחו של הרבעון הרביעי בחיינו, רבעון שבו נוכל להגיע לשיא יצירתנו ולזכות בהגשמת חלומותינו לעולם טוב יותר ששנינו כה רוצים בו.

יהודה הצליח להתגבר על כל הקשיים שלו כלאחר יד, הפעם הקשיים גדולים יותר מאלה שהיה רגיל אליהם אך לא איש כיהודה ירתע. הוא משקיע מאמץ עצום להתגבר על הקשיים הפיזיים, על קשיי הדיבור והכתיבה ומוח העילוי שלו יתגבר גם על הקשיים האלה, כי הוא מונע מכוח רצון אדיר, הוא יודע שיש לו עוד עשרות שנים של עשיה מבורכת לפניו. יש כל כך מעט אנשים ברמה של יהודה בעולם שהופך לפופוליסטי, ציני, מטריליסטי ורדוד. למרות רצונו הכביר, הניסיונות לשפר את העולם גובים את המחיר ופוגעים בבריאותו, כפי שקרה לרבים וטובים אחרים. מי שבריא הם הנוכלים, עושי התספורות, שוללי הקיימות, הציניקנים, התחמנים, הפונדמנטליסטים ומאחזי העיניים. להם קל לתפקד בעולם המטורף שבו אנו חיים, אך לנשמות טהורות כאלה של יהודה קשה, ואני רוצה להאמין בהיותי אופטימיסט בלתי נלאה שיהודה יצליח להתגבר על כל הקשיים כי הוא יודע שאנו זקוקים לו!

התכתובת

את הידיעה הראשונה על האירוע המוחי של יהודה קיבלתי מחברנו המשותף רן לחמן שבירך אותנו ב- 20.8.19 לחתונת הזהב שלנו. וכך כתב רן:

... לנימה עצובה בהרבה - לצערי... איני יודע אם שמעת כבר ביום ו' האחרון ידידנו היקר יהודה כהנא עבר אירוע מוחי קשה והוא שוכב באיכילוב שם מנסים למזער את הנזקים. כרגע עוד לא ברור מה מצבו אך נפגע מרכז התקשורת במוחו (לא יכול לדבר) וצד ימין של גופו. לא ברור אם הוא מודע למצבו ואם מכיר את הסובבים.

דווקא יהודה שלו מוח עילוי ממש חטף אירוע המשתק את מוחו!

שלא נדע!!

שוב ברכותיי לכם,

אני אדווח לך מה קורה כשאדע,

לכך עניתי באותו היום

... נחרדתי לשמוע את הבשורות הקשות על יהודה כהנא. שניה קודם התקשר אלי רואה חשבון שמתעניין בספרים שלי בשם נוח סופר ובישר לי שחברי בנצי כהנא שבאמת התקשר אלי לא מזמן אחרי שלא היינו בקשר שנים ואמר שאותו סופר יתקשר אלי, נפטר באופן פתאומי. עוד זה מדבר וזה בא - ואתה בא עם הבשורה הקשה על יהודה כהנא, שני כהנא תוך שתי דקות זו מקריות נוראה. מיד התקשרנו עם רבקה ודיברנו איתה ארוכות, הצענו לה כמובן את עזרתנו אך היא אמרה שהם מסתדרים עם המשפחה הקרובה. רותי נתנה לה כמה עצות כי אביה גם קיבל אירוע מוחי, השתקם לא רע וחי עוד עשר שנים אחר כך. אני אמרתי לה שמאוד חשוב שיהודה יודע שהוא עטוף באהבה מהמשפחה ומהחברים שלו, שכולם אוהבים אותו אהבת נפש. נקווה שישתקם במהרה...

אך סימן מבשר רע כבר קיבלתי ב- 6.6.19 באימייל ששלח אלי יהודה כהנא שבירך אותי ליום הולדתי ה- 75 ובו סיפר לי על בריאותו הרופפת. אך לא איש כיהודה יירתע מבריאות רופפת על מנת להמשיך בקצב החיים והנסיעות העמוס והמספק שלו, כי יש לו ייעוד לבצע והרוח שלו תנצח את הגוף שלו. אם יהודה היה צריך להישאר בבית ובארץ ולא להמשיך בפעילותו הנמרצת, ברובה בהתנדבות, הוא יכול היה לפרוש כבר לפני שנים רבות. אך יהודה הוא פטליסט ואמר שמה שצריך לקרות יקרה והוא ימשיך למצות את החיים עד תומם, לא לבילויים כי אם לעבודה

למען הקהילה והקיימות. שבע פעמים ייפול צדיק וקם, ויהודה הצדיק נפל פעם אחר פעם וקם והמשיך בפועלו. מאוד סמלי שדווקא השנה שבה יהודה, רן לחמן ואני חגגנו ימי הולדת 75 וחתונת זהב 50, נשזרו הידיעות על החגיגות עם הידיעות על המחלות. יהודה אף ציין שאת האירוע המוחי הוא קיבל בתאריך העברי של יום הולדתו ה-75. כתבתי על כך לרבקה ב- 26.10.19 את האימייל הבא, כי ריגש אותי במיוחד איך יהודה דואג לי שאני לא עונה לו על הברכות (כי הייתי בחו"ל ולא קיבלתי את המייל) ועוד רוצה ליצור קשר עם ידידה משותפת שביתה נשרף...

רבקה היי,

אני עובד על הכנת התכתובת וגיליתי מייל מראשית יוני של יהודה אלי ומייל תשובה שלי. ברטרספסקטיבה זה מייל מצמרר, כאילו שהייתה לו תחושה שמשוה עומד לקרות, מה עוד שהוא כותב שהוא לא האמין שיגיע לחגוג את חתונת הזהב - להלן. למרות הבעיות שלו - יהודה, נשמה טובה, חושב על נעמה וילוז'ני שביתה נשרף ורוצה להתקשר אליה. אני בכלל לא ידעתי על כך, אולי כי היינו בחו"ל, אך יהודה ידע. נעמה אמרה לי שהיא מאוד התרגשה מהשיחה עם יהודה והיא מאוד לקחה ללב את האירוע המוחי כשבישרתי לה על כך. יהודה גם דואג שאני לא משיב למייל ששלח לי ליום ההולדת כי היינו בחו"ל ולכן הוא שולח לי עוד מייל. הוא לא רק זוכר את יום ההולדת שלי ומברך אותי אלא דואג שלא עניתי לו. בינתיים כתבתי את המבוא לתכתובת ואני שולח לך אותו להלן. נקווה שזה יעודד קצת את יהודה בסוף שבוע זה. אני מתפלל לטוב. כאמור, את מוזמנת להעביר לי מיילים שקיבלת בעקבות המכתב שכתבתי ליהודה על המחלה ואצרף אותם לתכתובת.

אוהב,

קורי

במייל המקורי שיהודה שלח לי ב- 5.6.19 לברך אותי ליום ההולדת שלי, שלא עניתי לו עליו כי הייתי בחו"ל, כתב

"יצא לך יום הולדת משמעותי עם חג סיום הראמאדן... כנראה נגמרו ימי הסבל ומתחילים שוב ימים טובים.

אנחנו חוגגים בדיוק חתונת זהב. בילינו בשיט מברצלונה.

רבקה ואני מאחלים לך יום הולדת נהדר. בריאות טובה והרבה נחת.

אולי מישוה יקרא את הספר ויפיק מסקנות לגבי שצריך סוף סוף גם לצאת במהפך מנהיגותי?"

ואחרי שלא עניתי לו הוא כתב מייל נוסף ב- 6.6.19

"לא ענית לברכות וראיתי שמסרונים לא עברו.

אז שוב ברכות ל 75! אני בצעדים נמרצים אחריו... לך זה יצא גם עם סיום הראמאדן. אז בכלל יום מבורך.

יום הנישואין שלנו, הוא יחד עם יום הולדתך. השנה חתונת הזהב! לא האמנתי שאגיע לזה. אני בטוח שמתוך אלה שהגיעו רק מעטים חגגו כמונו. תכננו ללכת לים ולסרט. אך בימים האחרונים התחיל לי קוצר נשימה והלך והחמיר. ובסופו של דבר הסתיים בבילוי של לילה במיון איכילוב עם המון בדיקות שלא העלו ממצא. עד שרופאה פקחית החליטה לשלוח ל ct שגילה דלקת ראות ושלל כל מיני חששות. ושחררנו לפני מספר שעות הביתה עם אנטיביוטיקה... ביום שישי עוד טפסנו ברגל לווזוב בנאפולי...

שמעתי שלשום שקיבץ הראל נשרף כליל. האם יש בידך את מספר הסלולרי והמייל של נעמה וילוז'ני? אנא שלח לי.

כל טוב לך ולרותי הרבה שנים טובות של נחת ובריאות טובה. יהודה ורבקה

ואילו אני עניתי למייל הראשון של יהודה מה- 5.6.19 כך:

"היינו בחו"ל וחזרנו הבוקר. תודה רבה על הברכות ושפע איחולים גם לכם לחתונת הזהב. אנחנו נחגוג את חתונת הזהב שלנו הקיץ בטיול לאוסטריה. הלוואי שיתחילו ימים טובים עבור כולנו, המדינה והאקולוגיה. שמת לב שיום כדור הארץ חל ביום ההולדת שלי וגם ה- DDAY ואפילו יום פרוץ מלחמת ששת הימים. חוץ מזה שני הכלכלנים המובילים אדם סמית וקיינס נולדו גם באותו היום. הפרטים של נעמה וילוז'ני שביקשת הם - naama.vilozni@mail.huji.ac.il תוצאות הבחירות והבחירות החוזרות רק ממחישות שצריך רפובליקה שניה עם אינטגרציה של החרדים וכו'.."

ולמייל השני של יהודה מה- 6.6.19 שבו הוא מתייחס לבעיות הבריאות שלו עניתי ב- 12.6.19 כך:

יהודה היקר,

... אתה הדאגת אותי מאוד עם בעיות הבריאות שלך וטוב שגילית אם כי באיחור מה הבעיות. גם לי היה משהו דומה עם חשש לדלקת ריאות ואני עדיין במעקב. חוץ מזה אני עובר הרבה בדיקות גסטרו־לוגיות ואורולוגיות ומקווה שהכל יהיה בסדר. ככה זה כשמזדקנים. לא ידעתי בכלל על נעמה, שלחתי לך את המייל שלה ואני גם אכתוב לה. הרבה בריאות, אושר ונחת מהילדים.

כל טוב,

קורי

למייל זה יהודה ענה ב- 12.6.19

תארתי לעצמי שאתם בחול. מקווה שהיה לכם כיף.

סיימתי הבוקר את האנטיביוטיקה וכבר מקיים פגישות.

מצאתי טלפון של נעמה ודברתי אתה. באמת הבית שלהם נשרף כליל. היא היתה עם הילדים בהצגה ובעלה היה בעבודה מחוץ לקיבוץ. כך שהם לא נפגעו גופנית אך כל רכושה לרבות מחשבים ללא גיבוי ספריה יחודית שלה עם 1000 ספרים, אוספים וכו' הלך. כל אנשי הקיבוץ במלון נוה אילן. אין להם עדין אפשרות להגיע למקום כי יש עדין חומרים מסוכנים ורעילים.

ספור קשה.

אני צריך לצאת לפגישה. אז בינתיים דש לרותי וכל טוב

יהודה

יהודה המשיך בפגישותיו ובקצב העבודה המסחרר שלו עד לאירוע שקיבל חודשיים אחר כך. לאחר האירוע המוחי של יהודה ואחרי לבטים רבים כתבתי לרבקה את המייל הבא ב- 27.8.19

רבקה היי,

אני כל הזמן חושב על יהודה ומתפלל לחזרתו המהירה לתלם. כתבתי לו מכתב מכל הלב (לוטה) שאם הוא מסוגל לשמוע ולהבין אני מקווה שיעשה לו טוב. תקריאו לו אותו ונקווה לטוב במהרה.

אוהב אתכם,

קורי

ולמייל צירפתי את המכתב הבא:

יהודה היקר,

בעיתון של היום יש מאמר שלם על כך שעיקר המשברים בימינו נובעים מהעדר אמפתיה. האלימות, העוינות והשנאה מקיפות אותנו מכל כיוון. מחקרים טוענים כי אחת הבעיות הכי גדולות של המאה ה-21 היא אובדן האמפתיה כלפי האחר. וכשאני מנסה לראות מי מסביבי הוא האדם הכי אמפתי, הכי נחמד, מתחשב, עוזר, חבר טוב, מחנך מעולה, איש עסקים ערכי, יזם חברתי, אדם השם בראש מעיניו את עתיד כדור הארץ – אני נוכח לדעת עד כמה אתה בולט משכמך ומעלה מעל כולנו. אם היו רבים כמוך אין ספק שהיינו מצליחים לפתור את רוב הבעיות.

כבר אמרתי לך שאתה עבורי המודל של האדם המושלם – איש משפחה למופת, בעל קריירה רב תחומית שהגיעה לשיאים הגבוהים ביותר, נאה חיצונית ופנימית, איש אשכולות אנציקלופדיסט ופולימאת במלוא מובן המילה. היית מצפה שאדם עם כל כך הרבה תכונות מעולות יהיה יהיר, שחצן, מתנשא כמו רבים במדינה ובעולם שלא מגיעים ביכולותיהם אף לעשירית מאלה שלך. אך אתה האדם הכי צנוע שאני מכיר, מביט אל העולם בחיוך בישן ולא סבור שמגיעה לך הערכה כפי שאתה מקבל מכל אוהבך. כי כולם אוהבים אותך ואין אפילו אחד ששונא או מבקר אותך.

ודווקא על רקע זה, כשאנחנו זקוקים לפחות לעוד 25 שנה של פועלך, כואב לי במיוחד האירוע המצער שקרה לך. אבל אני יודע שיש לך תעצומות נפש וגוף שיצליחו להתגבר על המכשולים, כי יש לך תחושת שליחות, רצון לחיות עוד יובל על מנת לעזור לכלכלה, לחברה ולקיימות, על מנת לתמוך במשפחה, בחברים ובכל מכריך. יש לך כל כך הרבה מה לעשות שלא יעלה כלל על הדעת שלא תחזור במהרה לתלם התרומה הברוכה שלך. דקרט אמר שאני חושב לכן אני קיים, ואילו אתה אמפתי, טוב ומיטיב לסביבה, ולכן יש לך יצר קיום למען עתיד בר קיימא של כולנו.

מחברך הטוב,

יעקב קורי

לכך ענתה לי רבקה ב- 27.8.19

תודה! תודה!

רגשת אותי מאוד.

הקראתי ליהודה את מה שכתבת ועמדו

לו דמעות העיניים.

לצערי יהודה לא יכול להודות לך. נקווה שהוא יוכל לעשות זאת בעתיד הקרוב.

אוהבים אותכם מאוד

יהודה ורבקה ♥

אימייל שנכתב על ידי יעקב קורי לרבקה כהנא ב- 28.8.19

מאוד התרגשתי לשמוע על תגובת יהודה ואני מקווה שהמכתב יעשה לו רק טוב. אתם לא יכולים לתאר לעצמכם עד כמה החברים המשותפים שלנו אוהבים את יהודה ורוצים בשלומה. אם אהבה ואמפתיה היו תרופות יהודה היה מבריא כבר מזמן. אבל בכל זאת זה משפיע לטובה וכולם מתפללים שיחזור לאיתנו וימשיך בפועלו המבורך למען האנושות. אני מאמין שיהיה לו טוב.

אוהב, קורי

אימייל שנכתב ב- 21.9.19 לרבקה ויהודה כהנא על ידי יעקב קורי בעקבות פנית יהודה לקבלת פרטים מסוימים

אני ממש מאושר שאתה בדרך להחלמה מלאה והסימן המובהק ביותר לכך הוא שאתה מקדיש מחשבה למאמרים שכתבת בשנה שעברה. אני שמח לתרום את תרומתי הצנועה לפתרון הבעיה, מה עוד שהייתה לך תרומה חשובה ביותר להדים הרבים שהספר "הרפובליקה השנייה של ישראל" עורר בארץ ובחו"ל. כידוע לך עסקתי יחסית מעט בתחום הקיימות, אם כי היה לי קורס בנושא זה באוניברסיטת חיפה וכתבתי כמה מאמרים ופרקי ספרים בנושא. אבל זה בטל בשישים לעומת התרומה העצומה שהייתה לך על חיזוק תודעת הקיימות בעולם ועל כן פניתי אליך כבר סמכא מספר אחד לנושא שתתרום פרק לספר שלי שעסק בין היתר בקיימות. ברוב טובך נידבת לא רק פרק אחד אלא שלושה פרקים והקדשתי בהמשך פרק קצר לפעילות שלך ושל הארגונים שאתה מקדם.

הספר כידוע לך לא יצא במהדורה מודפסת כי הוא EBOOK והוא נמצא באתר שלי, של אוניברסיטת חיפה, של INSEAD ושל עוד מוסדות וארגונים. אם תרצה תוכל לפרסם אותו גם באתר של אוניברסיטת תל אביב, של YK ושל ארגונים אחרים. הקישור לספר הוא להלן:

<http://www.businessethicscory.com/secondrepublicenglishvers7.pdf> . זה לחלק האנגלי של הספר
(יש גם חלק בעברית: <http://www.businessethicscory.com/secondrepublicofisraelbookrev7.pdf>)
שבו לא כתבת מאמרים). בתוכן העניינים תוכל למצוא את עימוד הפרקים שלך:

HOW ISRAEL'S EXPERIENCE CAN HELP THE REBOOT AND SAVE HUMANKIND?
AN URGENT GLOBAL CALL FOR ACTION BY PROF. YEHUDA KAHANE 505

EDUCATIONAL CHALLENGES IN THE POST INDUSTRIAL ERA BY PROF. YEHUDA KAHANE 511

EDUCATION: AN ESSENTIAL TOOL FOR REACHING THE UN SDGs BY 2030 - PRESENTATION AT THE WORLD ACADEMY OF ART & SCIENCE, CONFERENCE ON FUTURE EDUCATION, ROMA TRE UNIVERSITY, ROME, ITALY 16-18 NOVEMBER 2017, BY PROF. YEHUDA KAHANE. AUTHOR'S PROFILE. A CONVERSATION BETWEEN PROF. YEHUDA KAHANE & PROF. DAN SHECHTMAN, NOBEL PRIZE LAUREATE (2011) ABOUT SDGs, EDUCATION AND ENTREPRENEURSHIP 517

UN's SDGs – SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS. AUTHORS'S (JACQUES CORY'S) REMARKS 521

תוכל למצוא את הספר גם בעמוד הראשון של האתר שלי (כתובתו בחתימה להלן), ובאותו אתר גם ב- BOOKS וגם ב- HEBREW. באתר אני נותן גם קישורים לספר באוניברסיטת חיפה, באינסאד, את המאמר שכתבתי על הספר והתפרסם באתר NEWS1, תקציר קצר של הספר באנגלית שהתפרסם בבלוג של פרופסור רפאל כהן אלמגור מאוניברסיטת HULL עם קישור לספר...

[Second Republic of Israel, Book - Hebrew, English, INSEAD, U. Haifa, Summary, ArticleHe](#)

(שים לב - שכשאתה מצביע על כל חלק של הקישור יש את הקישור לחלק הספציפי - קודם לספר בעברית, אחר כך לספר באנגלית, לקישור לאינסאד, לאוניברסיטת חיפה, תקציר אנגלי ומאמר).

לנוחיותך, להלן מה שמופיע בספר עליך, על YK, הקישור לשיחה שלך עם דני שכטמן. בהמשך ל -SDG שמתוארים בספר בהרחבה עם קישורים, צירפתי הערות קצרות משלי בנושא זה:

Author Profile

Prof. Yehuda Kahane

Prof. Yehuda Kahane is active in both the academic and business areas. He is a professor (emeritus) of Collier School of Business and the Porter School of Environmental Studies and the former head of the Institute for Business and the Environment, Tel-Aviv University. He founded and served as dean of the first academic school of insurance in Israel (now a part of Netanya Academic College). At Tel Aviv University he directed the Erhard Insurance Center, the actuarial studies program, and coordinated the Executives Development Programs. He is a life and non-life actuary (Fellow of the Israel Actuarial Assoc. and other international actuarial associations).

A conversation between Prof. Yehuda Kahane and Prof. Dan Shechtman, Nobel Prize Laureate (Chemistry, 2011) about SDGs, Education and Entrepreneurship:

<https://ykcenter.org/yehuda-kahane-and-professor-dan-shechtman-discuss-education-and-the-sdgs/>

Dan Shechtman (Hebrew: דן שכטמן; born January 24, 1941) is the Philip Tobias Professor of Materials Science at the Technion – Israel Institute of Technology, an Associate of the US Department of Energy's Ames Laboratory, and Professor of Materials Science at Iowa State University. On April 8, 1982, while on sabbatical at the U.S. National Bureau of Standards in Washington, D.C., Shechtman discovered the icosahedral phase, which opened the new field of quasiperiodic crystals. Shechtman was awarded the 2011 Nobel Prize in Chemistry for the discovery of quasicrystals, making him one of six Israelis who have won the Nobel Prize in Chemistry

ABOUT YK CENTER

YK Center is a partnership of Subject Matter Experts, Elders and Professionals that create and incubate innovative initiatives that accelerate the achievement of the United Nation's Sustainable Development Goals.

We facilitate game changing conversations, seminars and workshops among leaders, management and influencers and educate about the shift to a 4D orientation.

We align powerful networks with the UN's Global Goals.

We campaign Prof. Yehuda Kahane's theory of change and accelerate collaboration among key global players. **We accelerate scalable sustainable development projects** through our SDG-Market.

Author's (Jacques Cory's) Remarks – SDGs are indeed very valuable goals and I fully concur with them. I admire UN's and Yehuda Kahane's efforts to implement them, as they are crucial to the future of mankind. In the context of this book, I've just two remarks: 1. I'd add an additional goal, 18th – Culture, as all the other goals and even life are not worth living without culture. I've devised a Cultural parameter in my books, where I prove a strong correlation between the ethical level of countries and their qualitative and quantitative prosperity, and one of the parameters of prosperity is culture. 18 in Hebrew is also ח"י, which means "life" – and fits the content of the SDGs. 2. The amount needed for solving the SDGs are \$2-3 trillion annually, which are about the same as the damages of the Great Recession of 2007-2010. While the damages of the Domsday Depression, which I analyze in this book and foresees since 2009 for 2020, are tens to hundreds of trillion dollars, enough to solve completely all the SDGs. If we take the necessary measures to prevent this depression, along the recommendations devised in this book – there will be enough funds to solve all the SDGs and save the planet.

יהודה יקירי, אני מקווה שזה עונה לכל שאלותיך. אני עומד לרשותך בכל בקשה שתמצא. שלחתי את המייל הזה אליך בשלושת הכתובות הידועות לי וגם לבת שלך. אני מקווה שאתה מעודד מתוצאות הבחירות, זה לא בדיוק מה שייחלנו אבל זה בדרך הנכונה. שלחתי לך גם עמוד שכתבתי לפני הבחירות בנושא זה שזכה להדים רבים. הרבה בריאות ולהתראות בקרוב. שנה טובה לכולם.

קורי

אימייל שכתב יהודה כהנא לי ולכמה חברים ב- 28.9.19 עם פרוס השנה החדשה

בפרוס השנה החדשה, ברצוני לאחל לך ולבני משפחתך שנה טובה ומוצלחת.

באשר לי, בחודש אוגוסט האחרון ציינתי יומולדת 75 וחודשיים קודם לכן רבקה ואני ציינו 50 שנות נישואין. החגיגות קצת הופרעו כאשר בט"ו באב, יום הולדתי העברי, באופן מפתיע, קיבלתי אירוע מוחי. האירוע פגע בצד ימין (רגל ויד) וכן בכושר הדיבור. כעבור 10 ימים של אשפוז בבית חולים איכילוב, עברתי לשיקום בבית לוינסטיין. השיקום הינו תהליך מפרך אבל ממצב שאני שוכב במיטה עם רגל חלשה ויד רפויה לגמרי, אני הולך עצמאי, והיד כבר מתפקדת ברמה של 80% כולל מוטוריקה עדינה. הדיבור דורש שיקום ארוך יותר ובכל יום אני מצליח לבטא יותר מילים וכן לכתוב. אני מצפה בעוד כחודש וחצי לחזור הביתה ולהמשיך את השיקום והשיפור.

בחודשים הבאים אני כמעט ולא זמין במייל או בטלפון. ניתן ליצור קשר עם בני, יואב, yoav@triber.co.il, 0544557136.

שתהיה לכולנו שנה של בריאות ואושר.

מצרף תמונה שלי מביקור בים הרצליה ב 23/9. ניצלתי את החול הזהוב לכתוב לכם שנה טובה.

שלכם,

תשובה שלי ליהודה ב- 29.9.19

יהודה יקירי,

מאוד התרגשתי לראות אותך בים ואני מקווה לראות אותך בקרוב בביקור שנתאם. אין כמו המייל שלך, הברכה בחול והתמונה שלך בשביל לנסוך בנו אופטימיות שתהיה זאת שנה טובה, בריאה ומוצלחת. אני מאחל לך מכל הלב שתשתקם במהרה ובאופן מלא כך שלה יהיה זכר לאירוע הארור ותוכל לחזור לעשייה מלאה. אנחנו זקוקים לך, אשתך, המשפחה, החברים והקהילה. יהיה טוב!!!

בידידות,

קורי, גם בשם רותי ויוסי

אימייל שנכתב לרבקה כהנא ב- 7.10.19

רבקה ויהודה שלום רב,

מאוד נהנינו להיות אתכם בשבת ולהיווכח שיהודה בדרך להחלמה מלאה. זה ייקח זמן אבל זה יבוא. אמרתם לי שהלכתם לסרט ואם אתם רוצים לראות סרט נפלא לאניני טעם רוצו לסרט "אדמונד דה ברז'ראק" על תהליך היצירה במשך שלושה שבועות כאוטים של המחזה המוצג ביותר בכל הזמנים - סירנו דה ברז'ראק על ידי אדמונד רוסטאן. יש לי חיבה מיוחדת למחזאי בגלל שזיכרון הילדות הראשון שלי בגיל שלוש היה צפיה בקצה היציע של בנין האופרה בקהיר של מחזה אחר שלו L'AIGLON על הבן של נפוליאון שגם הוא נמשך שלוש שעות עם שש מערכות בחרוזים.

זאת היתה חוויה מכוננת שהביאה לאהבת התיאטרון שלי ולאישיותי האינטלקטואלית. סיבה נוספת היא שהמחזה אדמונד שעליו מבוסס הסרט מציג בהצלחה רבה בפריז מאז 2016 ואמור לרדת בינואר 2020 אך בוודאי יוארך עד אפריל על מנת שנוכל לצפות בו כשנבוא לאחר שיהודה יחלים לחלוטין. אתם אמנם לא שולטים בצרפתית אבל אם תראו את הסרט תוכלו להנות מההצגה שהיא מאוד דרמטית בלי הרבה דיאלוגים. חוץ מזה הרמה של התיאטרון הצרפתי כל כך גבוהה שגם אם אתה לא מבין את השפה אתה מתרגש וקולט, כמו שקרה לבני אמיר כשראה את שלוש אחיות שם.

כפי שאמרנו כשנפרדנו - כמו שהפכת בעיות מסובכות לפשוטות כשלימדת אותי תורת המחירים או עזרת לאחרים, עליך להפעיל היום את קסמך על עצמך ולפתור בהצלחה גם את הבעיה שלך.

אוהב, גמר חתימה טובה,

קורי

אימייל שנכתב ב- 23.10.19 לרבקה כהנא על ידי יעקב קורי

רבקה היי,

אני מקווה שהחג עבר עליכם בשלום ובמנוחה. מאוד לקחתי ללב שההחלמה של יהודה לא מתקדמת כמתוכנן ואני כל הזמן חושב איך להקל עליו ולשפר את מצב רוחו. לכן בא לי רעיון להעלות באתר שלי בעמוד הראשון את התכתובת שלנו על יהודה עם הדברים שכתבתי עליו והתגובות של רבים מחבריו למה ששלחתי להם. זה אולי יעודד אותו להיווכח עד כמה הוא אהוב. אנא אישורך.

אוהב אתכם,

קורי

אימייל שנכתב ב- 23.10.19 ליעקב קורי על ידי רבקה כהנא

תודה! אני מאשרת לך! מה שכתבת היה מאוד מרגש, ושלחתי אתו להרבה חברים □

אימייל שנכתב ב- 28.8.19 לחברים רבים של יהודה כל אחד באופן אישי בצירוף המכתב שכתבתי ליהודה

כתבתי מכתב עי דוד ליהודה כהנא שלקה באירוע מוחי, שמאוד ריגש את יהודה ואשתו. אבל האמת היא שכתבתי את המכתב עבורי לא פחות מאשר עבור יהודה. בגילנו המופלג אנחנו ממשיכים להיות לא בשביל לשמוע 180 הרצאות בשנה במוזיאון טיקוטין או לראות 30 סרטי מופת בפסטיבל הסרטים בחיפה. בטח לא בשביל לאכול ארוחות גורמה או להשתתף בשמחתו של עידן עופר. אם יש סיבה לכך שזכינו להיכנס לרבעון הרביעי והמסכם בחיינו זה אך ורק על מנת להשתמש ברגעים האחרונים של חסד לעזור למשפחה, לחברים, לקהילה, למדינה ולאנושות. ולא מדובר בעזרה כספית כי נועיל הרבה יותר טוב ליורשינו אם נתפגר כאן ועתה ונוריש להם ירושה גדולה בהרבה בלי הכרסום של ההוצאות הרפואיות והטיפול הסעודי שעוד נכוננו לנו. כוונתי לעזרה בעצה, במילה טובה, בדברי עידוד, לילדים, לנכדים, לחברים, שלא יראו בנו תרחים זקנים אוברבוטלס שנוזל מהם ריר מפה מעוות, יורדות להם דמעות מעין טרוטה, ואוטמים את אוזניהם שחדלו כבר לשמוע. לא פעם אני מסתכל באירועי התרבות שאני משתתף בהם, ובצוק העיתים מורכבים רובם ככולם מזקנים שאותות הזיקנה ניכרים בהם, עד כמה אין זה מחזה מרנין לראות זקנים הנרדמים בניגוד לרצונם ורצים כל רגע לשירותים. ואני תוהה האם יש טעם להמשיך הקיום שלנו למרות הכיעור האסתטי, הסבל והכאבים. והגעתי למסקנה שיש טעם רק אם אנחנו תורמים יותר מאשר נתרמים.

הצטבר בנו ניסיון עצום שאנו יכולים להנחיל לסובבים אותנו, אנחנו יכולים למנוע מהילדים לעשות טעויות שעשניו בגילם, יכולים להעשיר את עולמם הרוחני של הנכדים מבעד למסכים המנוונים שהם שקועים בהם. אם הילדים לא זקוקים לנו ואנו רק תלויים בהם, אם הנכדים לא מוכנים להיות מושפעים מהאהבה שאנו מרעיפים עליהם, אם החברים שלנו מסתדרים בלעדינו - כי אז אין באמת טעם לחיינו. אבל מעבר לכך - אלה מאיתנו שזוכים לעזור לקהילה, לכתוב ספרים ומאמרים, להרצות בכנסים, לתרום תרומה משמעותית לקיימות כמו יהודה כהנא, להציג משנה סדורה איך לרפא את חוליי המדינה, או הקפיטליזם, להוכיח בצורה ברורה ומדעית שהאתיקה וטוב הלב משתלמים, שהאמפטיה מתגברת על כל הכשלים - מקבלים טעם לחיים, סיבה לקיום ברבעון הרביעי של החיים, למרות המחלות והקשיים. זה לא תענוג גדול להיות זקן, השורות הולכות ומדלדלות, במקרים רבים כאשר הטובים בינינו הולכים לעולמם, המחלות מתגברות, קשה לקום בבוקר אם אין לנו סיבה טובה לקום. לא יקרה שום אסון אם נארוז את הפקלאות ונעבור לעולם שכולו טוב או להיות מאכל לתולעים, אלא אם כן רגע לפני הסוף אנחנו עדיין יכולים לתרום לסביבתנו. ברבעון הרביעי מתנהל מאזן הסיכום - כמה אתה תורם לעומת כמה תורמים לך, כמה אתה עוזר לעומת כמה עוזרים לך, וכל עוד שהמאזן חיובי יש טעם לחיינו כי אנו משאירים חותם חיובי על החיים!

כל טוב ושנהיה בריאים ותורמים,

מחברך הטוב,

יעקב קורי

תגובות למכתב ששלחתי ליהודה ב- 27.8.19 באמצעות רבקה ולמכתב הלוואי הנ"ל מה- 28.8.2019. לא ביקשתי אישור לפרסום השמות ולא מצויינים שמות המגיבים.

קורי יקר,

מצטערת מאוד לשמוע על יהודה כהנא. מקווה ומאחלת לו מכל הלב שיקום והחלמה מהירה !

תודה על השיתוף במכתב המרגש ובדברייך. אתה איש יחיד ומיוחד בעל תפישות אופטימיות, על אף הפסימיות הכללית. יש לך יכולת לראות את החצי כוס מלאה ועושר רוחני וחשיבתי בלתי יתואר.

אשרי שזכיתי!

תודה!!!

קורי חביבי,

הדוא"ל ששלחת (למטה) הוא מסמך מרשים ללא ספק.

קראנו והתרשמנו מאד. שכן, הוא עוסק במהות קיומינו כ"אלטע קאקערס" - כלומר כזקנים שאבד עליהם הכלח, נרפים ותשושים. אכן, מסקנתך כי בידנו הדבר וכי תוחלת קיומנו הוא בעשיה ובתרומה לאחרים (לצעירים) - ראויה בהחלט: וכפרפרזה "אני תורם, משמע אני חי..."

אולם, ממכתבך משתקפת מידה של פסימיות. אף כי אני מסכים שעלינו להשתדל לתרום מהידע והניסיון הרבים שצברנו (וביימי חלדנו תרמנו לא מעט ואף ממשיכים לתרום), אי לא רואה את מהותי כתלויה ביכולתי לתרום.

אני חושב **שיש לנו מהות וערך כשלעצמנו** ! אין רע בהעשרה עצמית ובהתעניינות בריאה בנושאים שונים (180 הרצאות..) - באלה אני רואה את מהות קיומנו, גם אם עינינו כבר טרוטות ואנו זולגים מכל מיני מקומות בגוף, לא עלינו... כל עוד אני חושב (חשוב, לומד מגיב, מתווכח, מחווה דעה וכו') קיומי הוא בעל ערך לעצמי ובעיני. נכון זה קצת אגוצנטרי (אם לא אגואיסטי) אך להעניק לאחרים זה רק פן אחד. להעניק לעצמי, ולחזק את ערך עצמי זה פן שני, בלתי לוי בראשון (אם כי לדעתי בלי שמירת הערך העצמי לא יהיה ערך רב לתרומה לזולת ולחברה).

לכן, אל תיפול ברוחך! יש לך ערך רב, מהות ומשמעות בפני עצמך! התרומה רק תחזק זאת אך אינה יכולה לדעתי להחליף את קבלת העצמי כבל ערך בפני עצמו.

אין לדעת, אולי כשאגיע למצב בו אאבד את יכולתי המנטלית (שלא נדע) ואהיה מונח כשק חבוט אין ערך בו - אחשוב אחרת, אם אוכל לחשוב... (אף כי - אם אוכל לחשוב, הריני חוזר לדברים הקודמים "אני חושב משמע אני קיים ובעל ערך").

יש אולי מי שיטען כי הצורה בה אני רואה את הדברים היא בגדר "הונאה עצמית" ואני בורח ממהותי האמתית, אך אני לא סבור כך.

לפחות בזה אני לא תלוי באחרים: כדי שאוכל לתרום צריך מישהו שירצה להיתרם. לצערנו כיום הפרה רוצה להניק יותר משהעגל רוצה לינוק...

אם כך ואם כך, אין ספק שהמשך התרומה והעשייה למען הזולת, החברה והסביבה היא דבר מבורך ואשרי מי שיכול לתרום. אך, אני מאמין שיש בכך ובי יותר מסך "תרומותינו" ובייחוד עתה אין בתרומתנו כדי להגדיר את מהותנו וטעם חיינו.

כאמור, אין בכך בכדי למנוע מאתנו לתרום, ופעילות מבורכת כפי שפעל יהודה ברמה העולמית - היא פעילות מבורכת ביותר והוא יכול להתברך בה. גם אם אין אנו (אני לפחות) עושים ותורמים כפי שעשה זאת יהודה, גם מעשים ותרומות "קטנים" משפיעים השפעתם, ומאלה הרי עדיין לא חדלנו, לא אתה ולא אני (במקרה הספציפי שלך ואולי גם שלי הרצות לתרום הוא מעין "טבע שני").

ובכן, אל תיפול ברוחך, לדעתי גם ההרצאות הספרים וההצגות שאתה רואה להנאתך, הם חשובים ומהווים את מהותך, לא רק התרומה.

מקווה שנוכל להמשיך ליהנות מדברים אלה שנים רבות (גם אם נרוץ לשירותים או ננמנם קצת בהרצאה זו או אחרת...).

אני כמובן מאחל לידידנו יהודה, שיקום מלא שיוכל לשוב לפעילותו הברוכה!
שלך,

שמעתי רק אתמול ושלחתי לו מייל,

חרדה ודואגת לשלומי של האיש היקר הזה שמקדיש כל מרצו להצלת העולם.

מכתבך מאוד מרגש ומדויק

תודה, קורי, ששיתפת אותנו במכתב ליהודה כהנא.

אני מקווה שהוא ישתפר במהרה ויחזור לתפקד.

אשר אלי, אני מאד פעיל ברחבי העולם, רואה ברכה בעמלי

ומעביר את פירותיו לילדים ולנכדים ביד חמה.

שלום יעקב,

ריגשת אותי. לא ידעתי על האירוע של יהודה. אני מכיר אותו הרבה שנים אבל לא היו בינינו קשרים ישירים.

הזיקנה אינה דבר משמח אבל יש בה טעם אם אתה ממשיך לתרום. זכיתי שיש לי משפחה ששומרת על קשר והילדים והנכדים (יש לי גם שני נינים) מהווים סביבה תומכת חשובה. התרומות שלי, חלקן כספיות - אני תומך בגופי שתורמים לחברה דוגמת אור למשפחות, יד תמר, מעגלים ועוד. אני ממשיך לשבת במוסדות המנהלים של קרן ירושלים ומשכנות שאננים.

אני משתדל להגיב על שטויות שמתפרסמות בדפי הדעות של דה מרקר וגלובס אך לצערי רק חלק מתגובותי רואה אור.

נמשיך לעשות כמיטב יכולתנו בלי לחשוב יותר מדי על כך שבסוף זה נגמר. אני הולך אחרי הצהריים ללוויה של יגאל כהן אורגד. אף שעמדותינו הפוליטיות רחוקות מאד חיבתני אותו. כשמונה שר אוצר הציע לי להיות מנכ"ל משרדו.

נקווה לטוב

היי קורי,

תודה לך שמצאת לנכון להודיע לנו על האירוע שקרה ליהודה.

אני כל הזמן טוען שאנחנו בסך הכל פצצת זמן, ויש למצות כל רגע לפני...

אנחנו כמובן נכתוב לרבקה...

בנושא אחר, האם אתה יודע שהבית של נעמה ווילוז'ני נשרף כליל בשריפה מלפני כחודשיים?

בשורות טובות

שלום יעקב,

מצער מאד לשמוע שיהודה כהנא לקה באירוע מוחי, אמנם היכרותינו היתה קצרה מאד אבל הספיקה להותיר בי רושם שהוא איש אשכולות יצירתי, רב ידע, רב מעללים וחביב מאד.

נקווה שהאירוע אינו חמור מדי והוא יצליח להתאושש.

שהדברים שכתבת במכתבך אליו מרשימים, מכבדים ומעודדים מאד.

וגם המייל אלי מלא דברי חוכמה ומי יתן ונצליח להמשיך להיות יותר תורמים מאשר נרתמים לעוד שנים רבות.

כל טוב וד"ש חמה לרותי

תודה קורי, ששתפת אותנו במילים החמות המעודדות שכתבת ליהודה כהנא, ובמחשבות, כפי שאתה רואה את הגיל השלישי. הרגשת השיכות והרגשת המועילות הם הדברים החשובים ביותר לאדם מגיל ילדות ועד ליומו- יומנו האחרון.

בידידות

קורי שלום,

האמת שלא מרגש מה שאתה כותב, אלא אמיתי וכן ביותר, וצודק...

תודה על השיתוף

הי

תודה על המחשבות. עדיין קשה לי להאבק עם הזקנה, זה מגיע עם כל המחשבות אבל דורש אנרגייה. אין לי מחלוקת אתך על יכולת התרומה שלנו מניסיונו, אני גם עושה זאת לא מעט.

תודה

דברים מהלב ואל הלב.

כל טוב יעקב ונשמע רק בשורות טובות

מילים כדורבנות יעקב.

אני מסכים עם דבריך ומקווה שכולנו נעשה זאת לא רק במילים אלא גם במעשים.

כל טוב

קורי יקירי,

אשרי יהודה שזכה בחבר כמוך,

מאחלת לו בריאות והחלמה מהירה □

שלום קורי היקר,

מרגש, מעורר מחשבות.

אשא את הדברים עמי.

כל טוב !

יקירי

אתה כל כך מרגש אותי וכל כך צודק .

כל הזמן אנחנו חייבים לחיות במאזן הזה, לא רק ברבעון הרביעי!

ומי כמו רותי וכמותך , מהמעט שאני יודעת, כל החיים תרמתם לכולם הרבה ומעל ומעבר .

דש חמה מאוסטריה, חופשה משפחתית יפה בטבע יפה (עם היסטוריה והווה לא הכי הכי) ...

אוהבת

יש כל כך הרבה מה ללמוד ממך, קורי, איש יקר.

אתה באמת מפיץ סביבך הילה אין סופית של השראה.

תודה ששיתפת. תודה על התובנות.

סומכים את ידינו בלי היסוס על כל מילה ועל כל הגיג שלך.

נשיקות לך ולרותי.

יקירי

שמחתי לראות את שמך בין שולחי המיילים. מזמן לא התכתבנו.

כל פעם כשאני קוראת את מכתביך, אני נפעמת מסגנון הכתיבה המאוד מיוחד שלך. גם הפעם. המסקנות שלך לגבי תכלית חיינו ברבעון הרביעי לחיינו (?) בהחלט מענינות. נתחיל בכל שהרבעון האחרון הזה, הוא אולי הרבעון הלפני אחרון. נכון יותר אולי לאמר שנכנסנו לשכבה החמישית לפני האחרונה, השישית. שכן, אבוי לנו, תוחלת החיים של בני דורנו כבר נושקת בהחלט ל 120.

נרצה או לא, אנחנו נידונים לחיים ארוכים בהרבה מ100 שנים.

המסקנה שלך לגבי תכלית החיים: התנדבות, נתינה, הוראה, הנחייה, הנחלה וכו' היא נכונה בעיני. אלא שעלי להוסיף לכך גם עבודה. כל מי שיכול צריך להמשיך לעבוד. נדמה לי שמיותר להסביר איזו תועלת העבודה מביאה איתה. תועלת זו כוללת גם כמובן את הנחלת הידע והנסיון לדורות הבאים. עולם הזקנים אינו רק עולם של נטילת תרופות, ריצה לשירותים או שינה טובה בהצגה או בהרצאה. תתפלא כמה יוזמות וחדשנות מסוגלים צעירים אלה להפיק מעצמם. בודאי תתעודד גם למחשבה שזקנים רבים מקפידים מאוד על ההופעה החיצונית שלהם ומטפחים עצמם. בפני אלה אני מורידה את הכובע ומאוד מעריכה אותם. נכון הוא שישנם כאלה שסובלים ממחלות גיל שונות אולם הגדולה והכבוד מגיע לאלה שאינם נכנעים ומסתגרים בתוך עצמם.

נדמה לי שאתה שייך לקבוצה של האיכפתניקים ולכן אל חשש מהזקנה. התהליך הוא טבעי, לא נעים, אבל עדיין יש בו מקום לעשייה רחבה.

צר לי על יהודה כהנא שפתאום לקה בבריאותו. מאידך, הוא אמור להתעודד מחברים שדומים לך, שיודעים לכתוב להם את רחשי ליבם.

מאוד קשה לאבד ולהפרד מחברים קרובים. לצערי הרב, רק השנה נפטרו שתי חברות, בגיל צעיר יחסית, סביב 73. תינוקות של ממש. הסטטיסטיקה שלי מאוד לא מדויקת אך אולי יש משהו בדבר ההערכה שאדם חאריך ימים ועם איכות חיים רק אם הוא מתרועע עם עוד אנשים. שתיהן היו רווקות, ללא משפחות, בודדות, מבוססות כלכלית ואקדמאיות. כנראה החוכמה היא בראש וראשונה להיות מוקפת במשפחה אוהבת- וזה בוודאי שיש לך. אז נא להתעודד!! הכל בסדר, הכל טוב, ואם יש לנו השפעה כלשהי על הקב"ה, הוא יקח אותנו אליו בשניה אחת, כשאנחנו בריאים, מבלי שנרגיש בכך.

את זה אני מאחלת לכל חברי (אפילו לעצמי) ...

רק בריאות

הרפובליקה השנייה של ישראל

[צילום: אורל כהן/פלאש 90] לאתחל מחדש את הכל על בסיס חדש

קורבנות של מיליונים

עודף מתירנות עלול להביא לשלטון של תנועות לאומניות. רב-לאומיות בלי אתוס משותף לא שרדה והביאה לקורבנות של מיליונים בהודו הגדולה למגינת ליבו של גנדי שהתפצלה לשלוש מדינות, בטורקיה ויוון עם חילופי אוכלוסים של מיליונים, כמו-כן היו חילופי אוכלוסים אחרי מלחמת העולם השנייה של פולנים, גרמנים, רומנים, הונגרים, אוקראינים, רוסים ואחרים, כשהגבולות זזו והאוכלוסיות התיישרו בהתאם.

כנגד התחושה הקשה האוחזת בנו על מצבה העגום של המדינה יש רק פתרון סביר אחד - לאתחל מחדש את הכל על בסיס חדש, המביא בחשבון את כל הלקחים זאת הדרך היחידה . שנלמדו במשך שבעים שנה להימנות בין עשרת המדינות הטובות בעולם שהן הכי משגשגות והכי אתיות, והא בהא תליא

[אהבת מולדת](#) >

• • •

הספר מתחיל בתיאור מצבה של ישראל שהולך ומידרדר כאשר 89% מתושביה מרוצים מחייהם... לפי דברי הנשיא, המדינה הולכת ומקבלת ציביון שבטי של 4 שבטים שיהיו דומים בגודלם - חילונים, דתיים לאומיים, חרדים וערבים. תופעה זאת, שהיא מסוכנת לכשעצמה, מאיימת על אושיות המדינה כאשר מנהיגי המדינה והשבטים עושים ככל יכולתם להקצין את עמדות השבטים, לצמצם עד כמה שאפשר את המשותף ולהדגיש את המפריד. שום מדינה לא יכולה להתקיים בלי אתוס משותף, בלי ערכים דומים, בלי אחווה בין תושביה. שווייץ הייתה גם כן מורכבת מארבעה עמים - גרמנים, צרפתים, איטלקים ורומנשים, וקבעה עצמאות כמעט מוחלטת לקנטונים המהווים את הקונפדרציה ההלווטית. יש לה 4 שפות רשמיות וכל העולם סבור שהם מופת לסובלנות ואחידות תוך שמירה על השוני. אלא שזה כבר מזמן לא כך. למעלה מ-70% מהאוכלוסייה מדברת בבית בעיקר גרמנית, כעשרים אחוז צרפתית, 8% איטלקית ופחות מאחוז אחד רומנשית. למרות השוני, העצמאות של הקנטונים והשלווה הפסטורלית, שווייץ הפכה למעשה למדינה גרמנית עם מיעוט צרפתי ניכר, אך מי שנותן את הטון הם בעיקר הגרמנים השווייצרים. יוגוסלביה התפוררה במלחמות עקובות מדם לשמונה מדינות, לרבות קוסובו ורפובליקה סרפסקה, צ'כוסלובקיה התפצלה בדרכי שלום לצ'כיה וסלובקיה, ברית המועצות התפרקה וכך גם כל המדינות הרב-לאומיות.

המדינות שבהן יש לאומים או "שבטים" שונים שורדות רק כאשר יש אתוס משותף - רוסיה שמשליטה ביד ברזל את השפה הרוסית והאתוס הרוסי בכל הרפובליקות שלה. ארצות הברית שהצליחה ליצור אתוס משותף ויש לה שפה אחת - אנגלית, למרות שכבר מזמן האנגלו-סקסים לא מהווים את הרוב בה, אלא כל המהגרים שבאו מאפריקה, מאמריקה הלטינית, מרוסיה, מפולין, מהאיים הקריביים, משוודיה, מגרמניה, יהודים, סינים, יפנים, הודים, ערבים ורבים אחרים. גם באוסטרליה, שהיא מדינת הגירה, השפה השלטת היא אנגלית והאתוס האוסטרלי מאחד את כל האוכלוסייה. צרפת הייתה דוגמה ומופת למדינה חילונית שקלטה בהצלחה גלי הגירה מאיטליה, מספרד, מפורטוגל, מיוון, יהודים אשכנזים וספרדים, סינים ויטאנמים,

אפריקנים, עם אתוס משותף ושפה צרפתית משותפת עד שבאו גלי ההגירה המוסלמים וטרפו את הקלפים, כשחלקים ניכרים מהם אינם מקבלים את האתוס והשפה.

עודף מתירנות עלול להביא לשלטון של תנועות לאומניות. רב-לאומיות בלי אתוס משותף לא שרדה והביאה לקורבנות של מיליונים בהודו הגדולה למגינת ליבו של גנדי שהתפצלה לשלוש מדינות, בטורקיה ויוון עם חילופי אוכלוסים של מיליונים, כמו-כן היו חילופי אוכלוסים אחרי מלחמת העולם השנייה של פולנים, גרמנים, רומנים, הונגרים, אוקראינים, רוסים ואחרים, כשהגבולות זזו והאוכלוסיות התיישרו בהתאם. בסוף שנות הארבעים קרו חילופי אוכלוסין במספר דומה בין הפלשתינים שעזבו את הארץ, לרוב מרצונם, לבין היהודים מארצות ערב שעזבו את ארצותיהם לרוב בכפייה. לפיכך, אגדת 4 השבטים החיים בהרמוניה עלולה להתנפץ לנגד עינינו מחוסר אתוס משותף, כשסימנים מדאיגים קורים כעת עם הנהגה חסרת אחריות ומשסה שלא נלחמת בתופעה ומעודדת אותה.

יש צורך אם כן להגיע לאתוס משותף לכל האוכלוסייה בישראל בכור היתוך שיאחד את כל החלקים שהם מגוונים הרבה יותר מאשר 4 השבטים - יהודים וערבים, חילונים וחרדים, אשכנזים ומזרחים, יונים וניצים, שמאל וימין, ניאז ליברלים וקפיטליסטים חברתיים, להט"בים, שחורים ולבנים, עולים מרוסיה וותיקים, עשירים, מעמד ביניים ועניים, פריפריה ומרכז וכו'. כי אם נתחיל להתפצל ולקיים מסגרות נפרדות זה יהיה סופה של המדינה. לפיכך הדרך היחידה לבצע אינטגרציה של כל חלקי האוכלוסייה היא בהקמת רשת חינוך אחת שתתן חינוך חינם מהלידה ועד הדוקטורט, שתהיה חילונית, אך עם לימודי תנ"ך ותלמוד, בעברית אך שכל בוגר מערכת החינוך ישלוט ברמה של שפת אם בעברית, אנגלית וערבית. עד גיל 18 ילמד כל אחד על חשבון המדינה בתוכנית אחידה ביום לימודים ארוך משמונה ועד חמש שתאפשר לו לעמוד בכל אתגרי העולם המודרני ולשני ההורים שלו לעבוד במשרה מלאה. בבתי ספר ממלכתיים אלה ילמדו בנים ובנות ביחד, יהודים וערבים ביחד, חילונים, דתיים לאומיים וחרדים ביחד.

כל הזכויות

יבוטלו כל מסגרות הלימוד הנפרדות - ממלכתי דתי, ישיבות ובתי ספר ערביים. בערבים, אחרי השלמת תוכנית הלימודים האחידה עם לימודי ליבה משותפים לכולם, יוכל כל תלמיד ללמוד על חשבון - העשרה בתלמוד, לימודים בערבית, בשפות אחרות, לימודים ריאליים, הומאניים, דראמה, מוזיקה וכו'. כל גבר ואישה יחויב בשירות חובה בצה"ל או בשירות לאומי של שלוש שנים מגיל 18 עד גיל 21, לכולם - גברים ונשים, חילונים וחרדים, יהודים וערבים, רווקים כי גיל הנישואים יועלה לגיל 21, כאשר האדם בוגר מספיק להחליט על גורלו בלי

שידוכים ולחץ משפחתי, של רבנים או אנשי דת אחרים, ולאחר שנתן את חובו למדינה ומגיעות לו לפיכך כל הזכויות

זהו אחד הנושאים המרכזיים הנסקרים בספר החדש שלי "הרפובליקה השנייה של ישראל", הבוחן את כל אורחות החיים שלנו בישראל וממליץ על תיקונים מרחיקי לכת למען הקמת מדינה לתפארת שתימנה על הטובות במדינות העולם. הספר מרחיב את היריעה מה תהיה התועלת ומה הסיכונים באינטגרציה מעין זאת, אך ברור, כפי שמוסבר בספר, שזו הדרך היחידה למניעת העוני היחסי של החרדים והערבים, שצריכים להיות שווים זכויות לחלוטין לשאר האוכלוסייה ולהיות באותם אחוזים בכל העשירונים, תוך שוויון כמו במדינות הסקנדינביות. עוני מינימלי, אותה השכלה ואותה נגישות לכל המשרות במדינה, לערבים ולחרדים, בלי הדרה בין גברים ונשים, באתוס של מתינות בלי הקצנה של מנהיגים. לשם כך, תיאסר הקמת מפלגות על בסיס דת או לאום, תיאסר בחוק החזרה בתשובה, יתאפשר לכל אדם לאכול אוכל כשר או לא כשר, יהיו כמובן נישואים וגירושים אזרחיים, ומעל לכל - תופרד הדת מהמדינה, כמו בכל המדינות הנאורות - צרפת, ארצות הברית, אוסטרליה, קנדה, וככלל - במדינות המערב.

מדינת ישראל תהיה מדינת הלאום היהודי (לא הדת היהודית) וכל אזרחיה, עם שוויון זכויות מלא בכל התחומים, למעט חוק השבות שיחול רק על העם היהודי בהיות ישראל המדינה היהודית היחידה בעולם, בלי זכות שיבה אפילו לפליט אחד כי ממילא נותרו רק שלושים אלף פליטים שנולדו במדינה. החרדים והערבים הם הסובלים העיקריים מבחינה כלכלית וחברתית מההתבדלות שלהם ויש לעשות הכל להביא אותם לאינטגרציה בכל התחומים.

מרכיב חשוב בספר הוא פתרון הסכסוך הישראלי-פלשתיני שבלעדיו לא ניתן יהיה להגיע לשגשוג ורגיעה, אך זה יכול להתבצע רק במסגרת הקמת רפובליקה שניה ולא במסגרת הפוליטית הקיימת. אני לא משועבד לנוסחאות פשטניות של שתי מדינות לשני עמים, ארץ ישראל או מדינה ריבונית ומפורזת... כדרכי, אני בודק, שלום עכשיו, השלמה את הנושא על כל היבטיו בכמה מאות עמודים, מנתח את המרכיבים השונים ומוכיח כיצד לא ניתן להקים מדינה פלשתינית נוספת לשתיים שבה שמונים אחוז ירדן הקיימות - חמאסון ברצועת עזה וממלכת מהאוכלוסייה הם פלשתינים הנהנים ממלוא הזכויות. לא יכולה לקום מדינה שתהיה מפורזת וריבונית ומהר מאוד היא תהפוך לקן של טרור, מנהרות תופת, טילים ועפיפוני נפץ. זאת ועוד, אם וכאשר יהיו שם בחירות חופשיות, ולא ניתן לעשות בחירות חופשיות כפי שהוכח בעזה ובגדה שם יש דיקטטורה של אבו מאזן מכחיש השואה, יעלו לשלטון החמאס, אל-קאעידה או דאעש, חיזבאללה או כל ארגון טרוריסטי אחר, בשם הדמוקרטיה והשמדת ישראל, אם לא דה יורה אז דה פקטו. הפתרון הטוב ביותר הוא כמובן לא לשלוט על עם אחר כי הכיבוש

משחית את הכובש והנכבש ואם ניתן למצוא מוצא זה עדיף, אך השאלה עם מי עושים שלום ועם ההנהגה הפלשתינית זה לא ניתן.

תיקוני גבול קלים

כשעשינו שלום עם מצרים תוך החזרת מלוא סיני זה היה שלום לדורות כי שום סכסוך טריטוריאלי לא הפריד בינינו, אם כי מצרים כמובן פתחה כמה פעמים במלחמה נגדנו במטרה להשמיד אותנו, אך זה היה בשם האחדות הערבית ולא למען כיבושים טריטוריאליים. במסגרת הסכם שלום, שאמנם נשאר קר בלי יחסים כלכליים, ויתרנו על כל השטחים הכבושים, אך השלום הביא לשיתופי אינטרסים אסטרטגיים שמצדיקים בהחלט את המחיר. גם השלום עם ירדן היה בעיתו, למרות שגם הם פתחו כמה פעמים במלחמה נגדנו על-מנת להשמיד אותנו, אך גם כאן יש אינטרסים משותפים למרות שהשלום הוא קר. אך הפלשתינים ואנחנו טוענים לבעלות על אותה חלקת ארץ, הם רוצים את כל ישראל לרבות זכות השיבה שתביא להרס המדינה היהודית ולטבח היהודים (וכל אחד שמצביע למען הרשימה המשותפת הדוגלת בזכות השיבה, לרבות מנהיגיה רוצה למעשה את חיסול מדינת ישראל כפי שמוסבר בספר). חלקים רבים מאוכלוסית ישראל רוצים את הגדה או לפחות את הישובים היהודים ביהודה ושומרון. הפלשתינים מעולם לא היו מוכנים היה רק להתפשר על הקמת שתי מדינות לשני עמים, והסכם אוסלו אחיזת עיניים בשביל להצדיק החזרת הנהגת הטרוריסטים לישראל תוך חימושם, אחרי שהם גורשו ונרצחו בירדן ובלבנון. מרגע שהטרוריסטים נאחזו בשטחים, הם ניסו להוציא לפועל את תוכניתם לחיסול ישראל והרג מסיבי באינתיפאדה השנייה, תוך הכחשת השואה ותעמולת זוועה נאצית בבתי הספר ותוך הפרחת שקרים על רצח עם באו"ם ובמערב.

אין כל יכולת להקים מדינה מפורזת או אחרת בגדה ובעזה, זו תהיה מדינה אירדנטית, בלי משאבי טבע, מדינה עניה, שתהיה תלויה בישראל, מה עוד שהמצרים לא מוכנים לשמוע מהם וכמוהם כל שכניהם אחרי שהסתכסכו עם כולם. לא ניתן לעשות הפרדה בינינו ובין הפלשתינים כפי שהוכח אחרי הנסיגה מעזה ואחרי הנסיגה הכמעט מלאה מהגדה, כי הם מעולם לא יוותרו על חזון המדינה הגדולה. מפריחים עוד אגדות כאילו הם יהיו מוכנים לזכות השיבה למאה או מאתיים אלף פליטים, אבל אלה יונים המשחקים שח עם עצמם, כי לא היה שום מנהיג פלשתיני שהסכים לכך וכשיהיה - הוא ירצח. זה שבפועל יש רק שלושים אלף פליטים שנולדו במדינה ועזבו אותה מרצון או שלא מרצון לא מעניין אותם, לא את אונרא ולא חוגים רבים במערב. שקונים את הנרטיב הפלשתיני השיקרי.

מופרחת עוד אגדה שהם יסכימו לתיקוני גבול קלים שיכללו את גושי חלוצים יצטרכו מתנחלים ההתישבות כך שרק מאה או מאתיים אלף

לחזור לישראל ולקבל פיצויים. הפלשתינים מעולם לא הסכימו לכך, לרבות לא בהצעות של ברק ואולמרט היונים, והם צודקים בהחלט, כי זה יהפוך את המעט שנותר להם מישראל הגדולה לבנטוסטנים, למדינה העשויה רצועות רצועות שאין לה יכולת קיום, ולא נתייחס אם יש לה זכות קיום, או אם בכלל קיים עם פלשתיני. פעם אחת שילמנו פיצויים לכמה אלפי מתנחלים שנטשו את בתיהם ברצועת עזה בהיקפים של מיליארדים ועם בעיות שלא נפתרו גם אחרי עשר שנים. אין כל אפשרות כלכלית וחברתית להחזיר חצי מיליון מתנחלים או אפילו מאה אלף. זה יעלה מאות מיליארדים שאיש לא יהיה מוכן לשלם לנו ובצדק, זה יגרום לפשיטת רגל של המדינה, ואם לא נשלם להם פיצויים תפרוץ מלחמת אחים ואולי זה מה ש- "אוהבינו" רוצים.

יש רק פתרון מעשי אחד והוא הקמת מדינה ירדנית-פלשתינית בראשות מלך ירדן שבנו הוא חצי פלשתיני, האזרחים הפלשתינים המהווים 80% מהאוכלוסייה נהנים מהמצב הכי טוב מכל מדינות ערב, לא נראה שהם רוצים למרוד במלך וטוב להם כשהם נהנים מזכויות האזרח הכי רבות, מהמצב הכלכלי הכי טוב והם הכי חופשיים יותר מכל אחיהם. בגדה ישרור קונדומיניון ישראלי-ירדני-פלשתיני שבמסגרתו כולם נשארים בישוביהם - היהודים שיהיו אזרחי ישראל והערבים שיהיו אזרחי המדינה הירדנית-פלשתינית. חיילי הממלכה והחיילים שלנו ישמרו על הסדר אבל כיוון שיש שגשוג כלכלי וקרוב לוודאי שבמסגרת פתרון הסכסוך גם שתי המדינות יצטרפו לאיחוד האירופי יהיו הגבולות למעשה פתוחים, תהיה תנועה חופשית של אנשים וסחורות והשגשוג יפחית את הרצון להילחם, מה עוד שכל הפלשתינים יהיו תחת ריבונות ערבית, ומעולם לא היה הבדל למעשה בין הירדנים לפלשתינים שעד 1917 נקראו כולם ערבים. כך יתקיים חזון שתי מדינות לשני עמים, אך במסגרת ארץ ישראל המנדטורית בארץ שהובטחה לנו כולה על-ידי הבריטים בהצהרת בלפור ושהייתה שלנו בגבולות התנ"כים, אך נהיה מוכנים להתפשר עליה בגלל הבעיה הדמוגרפית ועל-מנת לא לשלוט בעם זר. רצועת עזה תצטרף או לא לממלכה אם העם היושב בה יתעשת, יסלק את השלטון המושחת והפונדמנטליסטי של החמאס ויבחר בשגשוג במקום בחזיונות שווא של זכות השיבה וריבונות על כל שטחי ישראל. כמובן לא תהיה זכות שיבה גם לממלכה וכל הפליטים ייושבו במקומות מושבם, אונרא תתפרק סוף-סוף, והפליטים יבחרו לעבוד במקום להתקרבן.

בועות ענק

הספר כולל מאמרים ופרקי ספרים בכל נושאי החזון הכלכלי-חברתי, עסקי-אתי, משטרי-מנהלי, אקולוגי, תרבותי וערכי, דן בסוגיות גלובליזציה וקיימות בעולם, בסוגיות אנטישמיות, גזענות ופונדמנטליזם איסלאמי. מרכיב עיקרי בספר עוסק במשבר יום הדין הצפוי לקראת 2020, כפי שחזיתי אותו עוד בשנת 2009 כאשר נוכחתי לדעת שלא

מיישמים את לקחי המשבר של 2008. אני גורס כי עדיף פתרון רדיקלי אך לא אלים מפתרון של טלאים זמניים, כך לגבי הסכסוך עם הפלשתינים, כך לגבי האינטגרציה של הערבים והחרדים, כך בכל הנושאים הנסקרים בספר. זה יקרה בישראל במסגרת הרפובליקה השנייה ובעולם בעקבות המשבר שיהיה בהיקף של שפל יום הדין שעוד לא היה כדוגמתו. כל הכלכלה העולמית תלויה על כרעי תרנגולת הקרובה לאפס, שטות כלכלית כי לכסף שהוא מוצר יש מחיר ריבית עם שלדעתי הוא 5% ריאלית, כפי שהיה במשך שנים רבות כשהעולם שיגשג; עם בועות ענק בשוק הנדל"ן ובבורסות, עם שוק נגזרים שהוא לא מפקח וניזון מספקולציות בהיקפים של מאות טריליונים, עם כלכלה ניאו ליברלית שלא פועלת על-פי עקרונות השוק החופשי אלא על-פי עקרונות מונופוליסטים, תוך התחמקות מתשלומי מס, בלי פיקוח ראוי לשמו שמסייע רק לעשירים ולבנקים והחברות הגדולות ומקפח את האזרח הקטן שחסכוניותו נשחקים כי הריבית 0, אין לו איפה להשקיע. בגלל הבועות והוא צפוי לאבד את עיקר כספו.

אלא שהפעם שום מדינה לא תוכל להושיע את החברות הגדולות, הבנקים הגדולים וקרנות הפנסיה שיתמוטטו כי לא ניתן לגייס מאות טריליונים להצלת השווקים שהם מעבר להיקף התמ"ג של המדינות, כי הריבית היא אפס כבר עשר שנים ולא ניתן להוריד אותה עוד, והעיקר - כי האשמים לא נתנו את הדין, הפוליטיקאים המושחתים סייעו לאילי ההון המושחתים בעבור בצע כסף חוקי או לא חוקי ותצטרך לקום הנהגה חדשה לחלוטין, שתפעל למען העם והאזרח הקטן. ברור שגם יכול לקרות הפוך - שיקומו דיקטטורות פשיסטיות שיתמכו באילי ההון ויעשקו את ההמונים עוד יותר, כפי שקרה בין שתי מלחמות עולם. ההיסטוריה חוזרת על עצמה כי לא מפיקים את הלקחים. אני ניסיתי להתריע בעוד מועד לפני עשור, אך לא הייתה תהודה לאזהרותי, ואני מקווה שעכשיו לפחות, רגע לפני האסון, יאמצו את המלצותי לגבי הצלת הכלכלה העולמית ברוח האתיקה והקפיטליזם החברתי כמפורט בספר.

אהבת מולדת

**זהו אם כן ספר של תקווה, לעתיד
למרות . טוב יותר שהוא בר-השגה
שהסיכוי קלוש, התקווה קיימת**

. . .

אני לא עושה הנחות בספר - לא ליונים ולא לליכוד, תוך הצגת הצביעות ברבים מהטיעונים שלהם, לא למנהיגות הערבת והחרדת, הבונה את מעמדה על שיסוי ושנאת שווא, לא לניאו ליברלים ופופוליסטים, שמדיניותם ממיטה אסון

על הכלכלה והחברה העולמית. אך הוא אינו עוסק בביקורת, כי אם מציג חזון בכל תחומי חיינו - קיימות, כלכלה, חברה, תרבות, ערכים, חינוך, צדק חברתי, שלום וביטחון, דת ומדינה, שוויון וחופש, מנהיגות, דמוקרטיה, מערכת המשפט והמנהל הציבורי, הרשות המחוקקת והרשות המבצעת, רשויות הפיקוח והאכיפה, יצירת אתוס משותף, תוך שיתוף כל מגזרי האוכלוסייה, יהודים וערבים, חרדים, דתיים וחילוניים, וכל העשירונים, למעט אולי מעטים באלפיון העליון ובאליטות, טייקונים, פקידות ופוליטיקאים מושחתים שיצטרכו לוותר על השלטון הפלוטוקרטי שלה במדינה, על-מנת שנהיה דמוקרטיה, בה שולט העם, רפובליקה. למען 99% מהעם הריבון.

המטרה של ספר זה ושל הרפובליקה השנייה היא להביא את ישראל לעשירה הראשונה של המדינות המשגשגות כלכלית וערכית, כשלאשונה הוכחתי בספריי שיש מתאם סטטיסטי מובהק בין 50 מדדי שגשוג כלכלי וערכי לבין האתיקה של המדינות המשגשגות. ישראל עשויה בהחלט להימנות עם עשר המדינות - סקנדינביה, ניו-זילנד, שווייץ, סינגפור, הולנד, קנדה ואוסטרליה. לשם כך עליה לבצע אינטגרציה מוצלחת של החרדים והערבים, לנקוט במדיניות של קפיטליזם חברתי שידאג לכל האזרחים, להביא שלום ושינוי משטרי, ערכי, חברתי, תרבותי, אקולוגי וחינוכי, כמתחייב מעיקרי הרפובליקה השנייה המפורטים במאמרי ובפרקי הספר. הספר מתאר בהרחבה איך נוצר הקשר בין שגשוג לאתיקה וכיצד ישראל יכולה, אם תאמץ את העקרונות המוצעים, להימנות על הטובות במדינות.

והחשוב מכל - הספר הוא מקשה אחת הוליסטית שצריך להוציאה לפועל בבת אחת, לא ניתן לעשות מהפך בחינוך אם לא יהיו התקציבים לכך שיבואו מאימוץ המדיניות הכלכלית, לא ניתן לבצע אינטגרציה של הערבים והחרדים עם השגת זכויות מלאות אם היא לא תלווה בחובות של שירות של שלוש

שנים עם תקציבי העתק שיושגו, בין השאר בגלל צמצום מדדי העוני והתמיכות, הענקת קיצבאות הביטוח הלאומי רק לארבעה ילדים ולא יותר, מערכת חינוך אחת ולא ארבע לארבעת השבטים, מיסוי פרוגרסיבי ועונשים קשים למתחמקים מתשלומי מס ולמושחתים תוך הקשחת מערכת החוקים, בחירת חברי כנסת שידאגו לאזרחים ולא לעצמם ויחזקו חוקים למען העם ולא למען החברות והטייקונים, איסור המעבר מהסקטור הממשלתי לסקטור הפרטי, אך בד-בבד מתן משכורות בסקטור הממשלתי כמו בפרטי... הכל ייעשה בבת אחת על פני כל הקשת במסגרת הרפובליקה השנייה של ישראל.

מספר מילים על מבנה הספר - הוא כתוב ברובו בעברית, אך חלקים ניכרים ממנו כתובים באנגלית, כפי שהמאמרים ופרקי הספרים נכתבו במקור. אני מניח שקוראי הספר שולטים בשתי השפות ולכן אין בכך בעיה. הוא כתוב בשלושה רבדים - מאמרים קצרים, מאמרים ארוכים ומסות, פרקי ספרים, למי שמעוניין להיכנס לעומק בכל נושא. העדפתי להרחיב את הדיבור בכל נושא, כי לא ניתן לקצר אם רוצים להקיף את כל ההיבטים. ניתן להרחיב עוד יותר ולקרוא בספרים שהוקדשו במלואם לנושאים מסוימים, שלגביהם נתתי קישורים בספר, וניתן לקרוא אותם באתר שלי ובאתר אוניברסיטת חיפה בחינם. בשנים האחרונות אני כותב רק ספרים דיגיטליים כי זה הכי נוח, הכי טוב והכי זול. מכיוון שיש לי קישורים רבים ניתן להגיע אליהם רק בספר דיגיטלי, אין צורך בעריכה של צוות עורכים, הספר לא עולה דבר בגלל שאין הוצאות הדפסה והפצה. רבים מקוראיי מדפיסים לעצמם עותק מספריי הדיגיטליים כי קל להם יותר לקרוא ספר מודפס. ניתן לקרוא ספר זה באתר שלי ושל אוניברסיטאות מובילות.

מרכיב חשוב בספר הוא מאמרי אורח, מסות ופרקי ספרים, העוסקים בנושאים חשובים שבהם הספר אינו דן אך השייכים בהחלט לתחומים הנסקרים בספר. הייתה היענות רבה

פיט ואן בילז'ון, ונלהבת מצד יוצרים חשובים.
 כאן אציין רק את שמות היוצרים – ד"ר אדם
 רויטר ונגה קינן (3 פרקים ומצגת), הפרופסורים
 רן לחמן (3 מחקרים), שלמה נוי, משה בר ניב,
 הנרי קלוד דה בטיני (3 מאמרים) ויהודה כהנא
 (3 מאמרים), יהושע סובול, אריה אבנרי (3
 מאמרים),

TRANSPARENCY INTERNATIONAL

יצחק גורמזאנו גורן (פרקים מתוך 4 ספרים)

פיט ואן בילז'ון, ד"ר עינת וילף (3 מאמרים),

ומריו דיאמנט. לא פחות חשוב הוא החלק של
 ההתכתבות עם אישים בעלי תובנות מעמיקות
 על נושאי הספר, גם הרבה לפני שהתחלתי
 לכתוב אותו, אך אני כותב ומתכתב כבר כמה
 עשורים. אציין במיוחד את יהושע סובול שאתו
 קיימתי התכתבות עניפה, את הפרופסורים רן
 לחמן, יגאל צמיר ואילן משולם, ד"ר אדם רויטר,
 ד"ר אורה סתר, ראובן ברון, זאב נהרי, אורה
 רובינשטיין, אורי לויט, יהורם גאון, אריה אבנרי
 ורבים נוספים, שלא יכולתי להכניס לספר כי
 תקצר היריעה.

לכולם אני מודה על תרומתם להצלחת הספר.

זהו אם כן ספר של תקווה, לעתיד טוב יותר
 שהוא בר-השגה. למרות שהסיכוי קלוש,
 התקווה קיימת. למרות הביקורת הקשה על
 המדינה, הספר נכתב באהבת מולדת חזקה,
 דווקא בגלל האהבה אני כואב את הסטיה
 מהדרך. אם לא הייתי אוהב את המולדת - לא
 הייתי כותב דבר ומתייחס באדישות לכל
 החוליים. אם הייתי חסר תקווה הייתי מהגר
 לארץ אחרת. אבל אני לא רואה עצמי עוזב את
 המדינה בכל תרחיש, חוץ אולי מקיום
 פונדמנטליזם איסלאמי או חרדי ולפי שיעורי
 הילודה והמגמות הקיימות זהו בהחלט תרחיש
 אפשרי לא בימי חיי אך בוודאי בימי חייהם של
 ילדיי ונכדיי, ולמענם אני עמל. אני עמל גם
 בשביל הערבים והחרדים ברצותי לשלב אותם
 באופן מלא בחברה הישראלית מתוך שוויון
 ושגשוג, כי זה טוב להם כשגם לא יצטרכו לבגוד

באמונתם וגם יגיעו לכור היתוך משותף. אני
משוכנע שנתתי פתרון הוליסטי בר קיימא
שעונה על הבעיות המרכזיות של ישראל ושל
כלכלת העולם. מי שיקרא את הספר, מי שיישם
את המלצותיו, יוכל להימנות בין המדינות
המשגשגות ביותר בעולם, בכל הפרמטרים
האפשריים, הכמותיים והערכיים, עם שלום,
שוויון, שגשוג, כיאה למדינה שהיא אור לגויים,
מתקדמת וחפצת חיים.

11/10/2018: עודכן | 11/10/2018: תאריך